

عباسنامه

بتصحیح و تخریص

آقای ابراهیم دیهگان

ناشر

کتابفروشی داودی اراک

مدرسه دینی سابق

عباسنامه یا

شرح زندگانی ۲۲ ساله شاه عباس ثانی (۱۰۵۲=۱۰۷۳)

تألیف محمد طاهر وحید قزوینی ۱۱۱۰ - ۱۰۱۵

(به تصحیح و تحشیه)

آقای ابراهیم دهگان

ناشر — کتابفروشی داودی اراک (فردوسی سابق)

بهمت آقای رضای رئیس زاده مدیر چاپخانه فروردین بطابع رسید

اراک - اسفند ۱۳۲۹

حق چاپ محفوظ

مقدمه

تاریخ با الف - تاریخ بهمزه - تواریخ بواو - هر سه مصدر باب تفعیل و بمعنی تعریف و شاساندن وقت است - علامه بزرگوار مؤرخ و محقق ناقد - شمس الدین محمد سخاوی - متوفی سال ۹۰۲ هجری قمری در تالیف نفیس خود : (الاعلان بالتواریخ لمن ذم التاریخ) میگوید : ارخت الکتاب - یا ورخت الکتاب - یعنی بیان کردم وقت نوشتن کتاب یا نامه را - بطوری که اصمعی گفته : لفظ تاریخ عربی اصل است یعنی از زبان بیگانه نقل عبری شده النهاية در لهجه بنی تمیم ورخت بواو تلفظ میشود - در لهجه بنی قیس ارخت - بهمزه - بعضی دیگر از علماء لغت از جمله ابو منصور جو الیقی - در کتاب : (العرب من کلام الاعجمی) تاریخ را عربی اصل نمیدانند - و معتقدند از لفظ ماه روز فارسی نقل شده در قسمت اینکه پس از ظهور دین مقدس اسلام ابتداء چه کسی وضع تاریخ نموده یعنی امر بقید کردن زمان کتاب در نامه ها نموده ، و با اصطلاح خودمان امر بگزاردن تاریخ نموده اختلاف است - مطابق مشهور ابتداء خلیفه ثانی عمر بن الخطاب در سال هفدهم هجری امر کرد در نامه ها تاریخ گزارده و مبداء تاریخ را هم سال هجرت رسول اکرم از مکه بمدینه قرار دهند - ولی تحقیقات بعض محققین خلاف آن را اثبات میکند بطوریکه علامه جلال الدین سیوطی در کتاب : (الشماریح فی علم التاریخ چاپ لیدن منطبقه سال ۱۸۹۴ میلادی) صفحه ۴ ذکر کرده - در اسلام اول کسی که امر بگزاردن تاریخ در نامه ها نموده - شخص مقدس رسول اکرم صلوات الله علیه بوده بنا ببعض روایات معتبره - در ماه ربیع الاول همان سالی که از مکه مهاجرت بمدینه فرمودند - امر بگزاردن تاریخ در نامه ها نموده و مبداء تاریخ را همان سال هجرت

مقرر داشتند - روایت معتبر دیگری حاکی است که در سال پنجم هجرت نامه ای بنصاری بجران نوشته - بحضرت مولی امیرالمؤمنین علی که نویسنده نامه بود امر فرمودند بنویسد: (این نامه در سال پنجم هجرت نوشته شده) مطابق این روایت صحیح و معتبر محقق میشود که شخص رسول اکرم امر بقید تاریخ در مکاتیب فرموده و مبدأ قراردادن سال هجرت هم بامر خود آن حضرت بوده و با اینوصف صحت نقل لفظ تاریخ - از ماه روز فارسی دچار نریدید میشود.

(تعریف تاریخ در اصطلاح مورخین و علماء)

آنچه مسلم است تا کنون تعریف عامی که مورد اتفاق جمیع علماء و مورخین باشد برای علم یافن تاریخ - پیدا نشده - و هر محقق و مورخی مطابق نظر شخصی خود برای آن - تعریفی قائل شده - و باین لحاظ هنوز علم یا فن تاریخ - بر اساس علمی بسیطی استقرار حاصل نکرده - برخلاف علوم طبیعی و تجربی که دانشمندان علوم مزبوره توانسته اند - برای آن - تعریف جامع و مانعی که بر اساس علمی ثابتی مبتنی باشد - پیدا کنند ولی بطور اجمال میتوان گفت: بحث تاریخی شامل موضوعاتی است که در ایجاد آن - دست و فکر انسانی با سائر عوامل طبیعی و جغرافیائی اشتراك داشته و از طرفی هم با هیئت های اجتماعی بشری مرتبط باشد روی این تعریف - مباحث تاریخی مطابق اصول علمی و فلسفه تاریخی و اجتماعی شامل اوضاع و نظاماتی میشود که جوامع بشری در مدت های از زمان - در سایه آن اوضاع و نظامات زندگانی اجتماعی خود را اداره کرده باشد - بطوری که بحث در آن موضوعات از جلو چشم ما پرده های از منہ گذشته را بعقت زده - بمانشان بدهد طبقاتی از مردم را که پیش از ما بمدتهای مدیده - در روی قطعه ای از زمین زندگانی کرده - و در نتیجه تحمل زحمات و بر اثر مجاهدات و فداکاریها از ثمره دسترنج خود برای ما آثار و یادگارهایی باقی گذاشته باشند که ما از آن بقایا و موارد متروکه - بوضعیت زندگانی اجتماعی و خانوادگی و انفرادی - و طرز تفکر و اسلوب تعقل - نوع آمال و آرزوهای آنان - درجه اطلاع و معلومات

آنها از اسرار خلقت و مرموزات این عالم - نظامات حکومتی و طرز اجراء عدالت بین افراد - کیفیت ساختمان و اصول معماری و هندسه ابنیه ای که ساخته اند دستورهای اخلاقی و دینی و عبادات و نیایشی که در مقابل معبودات خود بکار میبردند و بالاخره شکل طعام و شراب و لهو و بازیهای آنان بی ببریم

و لذا پیشینیان ما تاریخ را آئینه زندگانی گذشته و رهنمای آینده دانسته این فن یا علم شریف را برای توسعه فکر و جلوگیری از ارتکاب خط و خطا در زندگی اجتماعی مهمترین عامل و بمنزله شمع فروزان تشخیص داده اند

حتی بعضی دانشمندان در فلسفه و اجتماع فن تاریخ را پایه زندگانی اجتماعی بشری بشمار آورده تشخیص علل و موجبات ترقی و تمدن ملل را قیه و انحطاط دیگران را در سایه تحقیقات تاریخی بدست آورده اند

ملت باستانی ایران - بدون شائبه یکی از قدیمی ترین مللی است که گذشته پر افتخار و سزاوار تقدیس و تمجیدش را تحقیقات تاریخی و موشکافی های علمی اخیر - بر اثر کاوش در آثاری که پیشینیان آن ملت باقی گزارده اند ، ثابت نموده و بر خلاف انحطاط اخلاقی و ضعف روحی فعلی - قرنهای متمادی در روی بسط زمین نیاگانش مشعل دار علم و تمدن و خدمت گزار بعالم انسانیت بوده

گذشته از دوران سر تا سر مفخرت و سرافرازی کیان و ساسانیان بعد از طلوع کوكب درخشان دیانات مقدس اسلام و فتوحات اعراب نیز خانواده های بسیار بزرگی پادشاهی و سلطنت بر این قوم نموده که صفحات زرین تاریخ افتخارات

عظیمه و خدمات گرانبهای آنها را بعلم و تمدن و ترقی انسانیت ضبط نموده از جمله این خانواده های بنام و با افتخار خانواده صفویه است که در سایه عزم شاهانه و قدرت فکر و تدبیرات سیاسی و فداکاریهای خود - خدمات بسیار بزرگی باستقلال و مرکزیت این آب و خاک نموده - بعضی آنها در سایه دلاوری و رشادت و فداکاریهای محیر العقول خود در مقابل اجانب و همجوارانی که طمع باین سرزمین کرده بودند سینه سپر کرده اجنبی تجاوز کار را بیرون رانده و برای ابد فکر

تجاوز باین آب و خاک را از مخیله آنان خارج نموده بعضی دیگر در سایه حسن سیاست داخلی و بکار بردن عدالت اجتماعی و اجراء نظامات مقدسه ای که مستلزم رفاهیت و آسایش ساکنین این مرز و بوم بوده وسائل راحتی و امنیت جامعه مردم را از هر حیث فراهم نموده در آبادانی و عمران سرزمین تحت سلطنت خود نهایت کوشش و جدیت را مبذول کردند که آثار بزرگی و بزرگواری آنها و ابنیه و ساختمانهای تاریخی و پر عظمتی را که بیادگار گذاشته و گذشته اند چشم متمدنین قرن بیستم را بآب و خاک ما دوخته کمتر سیاح و عالم باستان شناس غربی است که بمملکت ما آمده و از مشاهده آثار و ابنیه تاریخی سلاطین با عظمت صفویه در پایتخت نامی آنان (اصفهان) چشمش خیره و زبان بتحسین و تجلیل و اعجاب آن بزرگ مردان نکشاید .

یکی از سلاطین بسیار مدبر و دارای حسن سیاست داخلی و خارجی . ابن خاندان عظیم شاه عباس دوم بوده که در سال ۱۰۵۲ هجری قمری پس از درگذشت شاه صفی پدرش - تخت و تاج بر افتخار دودمان صفوی - با کمال شایستگی و برازندگی بوجود خود زیب و آرایش داد .

سام میرزا پسر صفی میرزا و نواده شاه عباس کبیر . که پس از شاغل شدن مقام سلطنت بلقب شاه صفی مفتخر گردیده . و بعد از وفات جد عظیم الشان خود . نوبت پادشاهی ابن سرزمین بوی رسید . از عملیات ننگین و سفاکی های وحشیانه خونخواری های توام با قساوت قلب خود - در بار با عظمت و پراز مفخرت دودمان صفویه را بفجیع ترین جنایات تاریخی آلوده نموده . در نتیجه سبعیت و خونخواری های مخالف انسانیت و ظالمانه وی . و بر اثر لذتی که از قتل نفوس زکیه میبرد - یکباره سرزمین ایران از رجال کارآمد خدمت گزار بمملکت - و کسانی که بر اثر سالها تجربه در امور لشگری و کشوری - و با داشتن مقدرت فکری و بنوع ذاتی - تنها مردان شایسته برای گرداندن چرخ اداره کشور بشمار میرفتند - تهی نمود کشتن میرزا عیسی قورچی و پسران وی - و ازین بردن امامقلی خان فاتح جزیره

هرمز و نابود کردن خانواده و مردان وابسته بآن امیر غیور دلاور. لکه‌های تنگی است که هیچوقت ازدامان شاه صفی زدوده نشده. و تا ابد صفحات تاریخ نام جنایت کار و قسی القلب ویرا بزشتی و سیاهی ثبت خواهد نمود. در نتیجه خونخوری و کشت و کشتارهای بی جهت که دربار، پادشاه مزبور را بجای استقرار عدالت و رأفت بمردم. تبدیل بحیط وحشت و ترور نموده بود. امرای اطراف سرپیچی از اطاعت دوات مرکزی را شعار خود قرار داد. برخی از ترس جان پناه بامراء ممالک بیگانه برده. بعضی دیگر در گوشه و کنار دم از خود سری میزدند. حاکم قندهار از طرف شاه صفی بمرکز مملکت خوانده شده. از ترس جان خود ایالت تخت فرمانروایی را به پندیان واگزارده بدر بای دهلی رفت و پناه بآن دولت برد. امیر جاسک پرچم طغیان برافراشته داعیه استقلال داشت

مشایخ عرب در مقام تمرد و طغیان بر آمده. اوامر مرکزی را بهیچوجه اطاعت نمی کردند. طهپورث گرجی باتفاق داود خان پسر الله وردی خان و برادر امام قای خان، عام خصیان و خود سری بلند کرده. مدتها انکار دربار سلطنتی را بخود مشغول داشتند. سلطان مراد پادشاه عثمانی (خداوندگار یا خواندگار روم) در نتیجه استحضار از اوضاع و خیم دربار پادشاه مزبور. و بر اثر اطلاع از تمرد و انزجاری که در نتیجه خونریزی های وحشت آور مشارالیه در مردم مملکت. مخصوصاً در امراء و لشکریان احداث کرده بود. پاره ایالات ایران را مطمع قرار داده. و در مقام لشکر کشی بمرزهای ایران بر آمده. و با تهدید شهرهای سرحدی. تا حدود کردستان و آذربایجان شرقی پیشرفت نموده. از طرف دیگر. خانواده تزار روسیه با استفاده از خرابی وضع دربار شاه صفی. در طرف شمال ایران طرح دولت بزرگی ریخته. و چون شاه صفی سرگرم ریختن خون بیگانهان بوده. و با ارباب و تولید وحشت. امراء و خدمتگزاران مملکت را دلسرد کرده. و بالنتیجه شیرازه استقلال و امنیت را گسیخته بود. قشون دولت آل عثمان بسرکردگی خود سلطان مراد. عراق عرب را مورد حمله قرار داده. توانستند یکی از اعضاء شریف و نفیس این

کشور را از بدن جدا کنند. یعنی بغداد را در سال ۱۰۴۸ از ایران انتزاع کرده و بر طبق صلحنامه‌ای که بین دولت ایران و دولت عثمانی تنظیم شد. ضمیمه قلمرو دولت آل عثمان نمودند. بالجمله شاه صفی سفاک خونخوار. که تاج سلطنت ایران و تخت دودمان صفویه را بوجود خود نشکین نموده. و برای آب و خاک و ملت ایران بدبختی های فراوان ایجاد کرده بود. و در دوازدهم ماه صفر ۱۰۵۲ هجری قمری در کاشان بدرود زندگی گفته. و ایران و مردم ایران را از شرور و جنایات و مفاسد تخریبی وجود خود آسوده کرد. امرای قزلباش چهارروز بعد از (۱۶) صفر فرزند ۹ ساله ویرایشام شاه عباس دوم - بر تخت سلطنت نشاندند. موقعی اریکه پادشاهای ایران بوجود شاه عباس ثانی زیب و آرایش یافت که خانواد های نجیب و رجال خدمت گزار ایران که از سفاکی های پدرش جان بدر برده بودند. همه نسبت بدر بار صفوی. بدین بودند. امرای قزلباش هر کدام داعیه ای بر سر داشتند دشمنان خارجی از هر طرف. ایران را مطمح نظر. و مطمح خود قرار داده. و هر کدام بهانه جو می میکردند که وسیله ای بدست آورده قسمتی از مملکت را تصاحب کنند. الکسیس پادشاه روسیه خیالات ناروایی در دفاع خود پرورش میداد که شاید بتواند وسیله ای دست آویز قرار داده. بدان وسیله بسواحل غربی و جنوبی دریای مازندران دست اندازی نماید. پادشاه عثمانی (سلطان ابراهیم برادر سلطان مراد) هنوز از خیال تصرف شهرهای غربی ایران منصرف نشده. هر روز یکی از امرای عرب را تحریک بدخالت در امور داخلی این کشور مینمود.

پادشاهان گزرگای هند نه تنها بفکر تصاحب و تصرف قندهارها بودند بلکه تمام افغانستان کنونی را مطمح نظر قرار داده قصد اشغال آن داشتند. سلاطین اوزبک در اغتنام فرصت مناسب. و پیدا کردن موقعیت برای تاخت و تاز بصفحه خراسان بودند دریک چنین وضعیت آشفته و بی سروسامانی. شاه عباس دوم شاه جوان بل جوانبخت ایران بر اریکه سلطنت دودمان صفوی متکی شده - بدرأ با بخشیدن بقایای مالیاتی که خود بالغ بر پانصد هزار تومان میشد - دل مردم ایران را بدست آورده - و آنان

را بتجدید شیوه زمامداری با عظمت شاه اسمعیل - و عدالت پروری و غمخواری دوران شاه عباس کبیر امیدوار نمود سپس بکوتاه کردن دست امرای متعددی و تجاوز پرداخته و متمرکزین را تبعید و بیاسا رسانده خدمت گزاران را مورد تشویق قرارداد شاه عباس دوم بشخصه لباس نظام پوشیده در جرگه سپاهیان بمشق و تمرین عملیات نظامی مشغول شد

سران قزلباش را تشویق بسربازی و فداکاری در راه کشور نموده اصلاح امور قشون را وجه نظر قرارداد و بتخلیصه عقل و درایت حسن سیاست فرزاندگی شاه جوان آب رفته را بجوی بر گردانیده مردم ایران را بتجدید عظمت دوران شاه عباس کبیر نوید داد.

باتر کرو سینسکی کشیش ورئیس روحانی ژزویت های مقیم اصفهان که پرفسور ادوارد برون مستشرق معروف و ایراندوست انگلیسی ویرا مورخ هنرمندی به حساب آورده و تقریباً از سال ۱۷۰۰ میلادی (۱۱۱۲ هجری قمری) تا سنه ۱۷۲۷ در اصفهان اقامت داشته و سی و پنج سال بعد از وفات شاه عباس ثانی باصفهان آمده و میتوان ویرا مورخ معاصر شاه مزبور بشمار آورد کتابی بنام (تاریخ انقلاب ایران) در باب سلسله صفویه از آغاز تا سال ۱۷۲۷ میلادی تألیف کرده و وقایع حمله افغانها را بایران باشرح تفصیل کامل ذکر نموده بنا بنقل پرفسور مأسوف علیه از ترجمه انگلیسی تاریخ نامبرده راجع بشاه عباس ثانی مینویسد: (پس از شاه اسمعیل اول و عباس کبیر ایران چنین پادشاهی از خاندان صفویه بخود ندیده است هر چند مثل پدر و اجدادش خیلی در شراب افراط میکرد و شبگردیهای کرد که حقاً قابل ملامت و سرزنش بود اما فی الحقیقه خود را لایق تاجی که بر سر داشت معرفی کرد)

همچنین ژزویت مذکور گوید: (هر قدر در کار سلطنت پیش میرفت رعایا و ملازمان بیشتر او را میخواستند و همسایگان بیشتر از او میترسیدند و الت را دوست داشت و بر حکام و عمالی که از قدرت خود استفاده نامشروع کرده بودند ستم وارد می آوردند بهیچوجه ابقاء نمینمود چندین فقره از این اعمال در سفرنامه

تاورنیه دیده میشود - شاه عباس ثانی روحی نجیب و بزرگ داشت - نسبت بخارجیان مهربان بود و عیسویان را آشکارا حمایت میکرد و ابداً اجازه نمیداد که از نظر مذهبی بآنان صدمه وارد آید - و میگفت «هیچکس جز خدا صاحب وجدان و عقیده آنان نیست - من فقط بر جسم و ظاهر آنان حاکم هشتم - و تمام رعایا بطور تساوی اهل مملکتند - پیرو هر مذهبی میخواهند باشند - شاه مأمور است که همه را بدون تفاوت از عدل و داد خود بهره مند سازد ، بالجمله این سلطنت آخرین برق عظمت سلسله صفویه بود) .

این بود اظهار عقیده یکنفر مورخ روحانی ژزویت که با اظهارات خود ثابت کرده : شاه عباس ثانی در سیاست مملکت داری و اداره امور عامه - دارای عقیده : آزادی کامل افراد مردم در عقیده و مذهب - و تساوی بین ساکنین کشور در بر خور داری از عدالت اجتماعی و امنیت و آسایش - بدون تفاوت در مذهب و ملت و عقیده یوده - و اصولی را که امروز زمامداران کشورهای دموکراسی روی کاغذ نوشته و کوچکترین اصلی از آن را حاضر نیستند عملاً اجرا کنند - عباس دوم صفوی عیناً در قرن هفدهم میلادی (یازدهم هجری) - در باره ساکنین مملکت ایران بدون هیچ استثناء و تفاوتی اجراء نمیکرده .

و نیز پادشاه مزبور از لحاظ علاقه وافری که بعران و آبادانی مملکت - و ترقی مصالح اجتماعی و بالا رفتن شئون ملی داشته - با روی کار آوردن مردمان لایق و عاشق اصلاحات و آشنا با اصول ترقی و عمران قدمهای بلندی در این زمینه برداشته - یکی از وزرای آن پادشاه بلند فکر و دور اندیش - محمد بیك از اهل تبریز بوده - این وزیر دانشمند و مصلح - میل مفرط و اشتیاق غیر محدودی بکشف معادن و استفاده از ذخایر طبیعی تحت الارضی مملکت داشته - بمنظور عملی کردن منویات خود با استخدام چند نفر اتباع خارجی دست باین کار بزرگ و بسیار مهم زد ولی افسوس که شخصی را که بر انجام این مهم بسیار عظیم گماشته بود - مردی حقه باز از اهالی کشور فرانسه بود که مدت مدیدی با حرف و امیدواریهای بی پایه

وزیر دانشمند و مصلح را اغفال نموده - و اعلام نتیجه حاصله از عملیات خود را
 بامروز و فردا موكول میکرد و بهین و تیره مدت ده سال بحقه بازی وقت ذقیمت
 وزیر معظم را بدون اخذ نتیجه بهدر داد

در زمان محمد بیك وزیر معظم له سدی بر رودخانه واینده روه بسته شده
 مزارع اطراف اصفهان ووی بطراوت و خرمی و حاصلخیزی گداشت .
 در عصر سلطنت شاه عباس دوم حدود کشور ایران از طرف شمال غربی
 بآخرین نقطه قفقاز و از طرف مغرب بسرحد عراق - و از طرف جنوب بمرزهای
 هندوستان - و از جانب مشرق بسواحل جیحون ممتد بوده تاورنیه سیاح معروف
 فرانسوی ایالات تابعه ایران بشرح زیر تاریدند هیچند معرفی میکند :

(۱) ارمنستان (۲) دیار بكر (۳) كردستان (۴) قسمتی از عراق عرب یابین النهرین
 (۵) ایالت بزرگ مرکزی ایران که سابقا معروف بجبال بوده و او اخر بنقطه معروف بعراق عجم
 شده (۶) نواحی شیروان (۷) ایالت آذربایجان (۸) ایالت گیلان و مازندران (۹) استرآباد
 (۱۰) مملکت تاتار اوزبك (۱۱) خراسان (۱۲) زابلستان (۱۳) سجستان (۱۴) سواحل
 سند (۱۵) مکران (۱۶) کرمان (۱۷) قزلس (۱۸) خوزستان .

غیر از ایالات تابعه ایران - رفق و رفق امور سیاسی ممالك همجوار نیز
 بدریار اصفهان مراجعه میشده - و هر يك از سلاطین مجاور که دچار مشکلی اعم
 از داخلی یا خارجی میشدند - حل معضل خود را ازدر باراین شاه ذیجاء میخواستند
 امامقلی خان امیر بخارا بدر بار ایران آمده و از عطایای شاه عباس دوم مستفید
 گردید - ندر محمد خان برادر و جانشین امامقلی خان سابق الذکر از برابر یایان
 اوزبك و سپاه هندوستان فرار کرده بشاه عباس دوم پناهنده شده - شاه ایران قشونی
 مأمور امداد او کرده و برا دو باره مالك تاج و تخت تركستان (امارت بخارا) نمود
 در مرتبه دوم بر اثر عدم موافقت اوزبك ها با ندر محمد خان دوباره بجانب ایران
 منوجه شد ولی در سبزو ار در گذشته - پسرش سیدعاقلیخان حاكم تركستان
 یافت - و شاه صفوی جنازه او را با احترام هر چه تمامتر روانه مدینه منوره نمود

پادشاهان هندوستان یعنی جانشینان اورنگ زیب در زودخوردهای خانوادگی هر کدام از دربار شاه عباس پادشاه مقتدر ایران استمداد میکردند - شاه صفوی با چهره باز آنان را پذیرفته و در مقام انجام مقاصد و انجام درخواست ایشان بر میآمد شاه عباس ثانی پادشاه دلیر و جنگجوی صفوی در مقابل اورنگ زیب پادشاه بزرگ هندوستان - قد مردانگی علم نموده - با مقاومت در برابر قشون جرار وی سه مرتبه عساکر منظم تیموری را مغلوب کرده از قندهار عقب راند .

شاه عباس ثانی صفوی آثار تاریخی و ابنیه زیاد از خود بیادگار گزاشته عمارت عالی قاپوی اصفهان که در رفعت و استحکام مشهور آفاق میباشد - باغ و عمارت سعادت آباد - عمارت چهل ستون اصفهان - سد زاینده رود - عمارت طابوستان - عمارت شبکه - عمارت خلو تنخانه - همه از آثار باقیه و یادگار دوره عظمت آن پادشاه بزرگ است - همچنین پلی روی زاینده رود ساخته - مسجد تاریخی جامع اصفهان را تعمیر و مرمت کرده

در حوزة اراک نیز از آثار ذقیمت آن مرد بزرگ چند امامزاده در تفرش برپاست که از حیث زیبایی و نقاشی از بهترین آثار تاریخی صفویه بشمار میرود .

از همه مهمتر توجه دقیق شخص عباس دوم صفوی بآسایش خاطر مردم و رفع تعدی و ظلم از مظلومین - و بسط کامل مبادی عدالت و دادخواهی بین اهالی بوده - یعنی مقرر داشته بود در هر هفته سه روز هر کس عرض و تظلمی دارد بدون حاجب و دربان بحضور شاه رفته - با عرض تظلم و تقاضای دادخواهی از شخص خودش بنماید و همین رویه که تنها ضامن بقاء و استواری سلطنت و زمامداری - تحت هر رژیم و طرز حکومتی میباشد - باعث اشاعه عدل و رفع ظلم و تعدی متجاوزین - و احقاق حق مظلومین در عصر آن پادشاه و عاشق واقعی راستی راستی اصلاح در ترقی مملکت گردید ای کاش زمامداران پر مدعای امروز دنیا که شرور و مفاسد طمع ورزی و خودخواهی آنان - دنیا را باین وضعیت وحشتناک دچار نموده - طرز فرمانداری را از این پادشاه جوان که در هیچ دانشکده و کثرت تحصیل علوم سیاست و جهاننداری نکرده بوده یاد گرفته مردمان تشنه عدالت و داد را از سرچشمه داد پروری خود سیر آب میکردند

کتاب عباسنامه حاضر که برای اولین بار تصحیح و تحشیه فاضل محترم آقای ابراهیم دهگان و بهمت آقای سید محمد داودی - مدیر کتابخانه داودی در شهرستان اراک، بزبور طبع آراسته میشود مشتمل بر ذکر حوادث و وقایع ۲۱ ساله از دوران بیست و پنج ساله سلطنت شاه عباس دوم صفویه است که بقلم مورخ و شاعر نامی آن زمان: میرزا محمد طاهر و حید قزوینی برادر محمد یوسف مؤلف تاریخ خلد برین بسبک انشاء پر تکلف و تصنع نویسنده گان دوره صفویه که بزبان فارسی تألیف و نگارش یافته در کتاب حاضر از سال ۱۰۵۲ هجری که سال اول جلوس شاه عباس ثانی بسلطنت ایران بوده بذکر حوادث و وقوع یافته شروع شده و بسال ۱۰۷۳ که چهار سال قبل از درگذشت پادشاه نامی مزبور است پایان مییابد

ولی چه موجب شده که مورخ مزبور از نوشتن حوادث چهار ساله اخیر سلطنت آن پادشاه دریغ ورزیده، موضوعی است که در نظر ارباب تحقیق تا کنون مجهول مانده و هنوز موجب آن کشف نشده مطابق نظر کسانی که تتبع کامل در تواریخ قرون اخیر ایران مخصوصاً تواریخ مربوط بصر سلطنت خاندان صفویه دارند، کتاب عباسنامه بهترین تاریخی است که در آن عصر نگارش یافته و شاید صحیحترین مأخذ معتبر از مأخذ دوران سلطنت ۲۱ ساله شاه عباس دوم باشد، مؤلفه کتاب که خرد شاهد و ناظر حوادث و قضایا بوده بلکه در بیشتر آنها شرکت داشته و قایم آن زمان را مفصل بلکه معلل برشته تحریر در آورده است

کتاب عباسنامه یکتا معرف عظمت دربار شاه عباس دوم و قاطع ترین حجت تاریخی بر حسن سیاست و داد پروری و عشق بترقی و اصلاحات مملکتی و افتخارات دوران پادشاهی وی میباشد

کتاب مزبور گذشته از بیان حوادث بمعرفی رجال مملکت و صاحبان مناصب لشگری و کشوری نیز مبادرت نموده بعبارت اخری عباسنامه علاوه بر تاریخ شامل بیوگرافی مختصر امراء و صاحبان مناصب دولتی وقت نیز میباشد، در این کتاب علاوه بر ذکر حوادث سیاسی ایران از ملل همجوار هم بحث بهمان آمده اوضاع ترکستان

حوادث هندوستان و اختلافات امراء گرجستان صفحات بسیاری از کتاب مزبور را اشغال نموده و قسمت مهمی از مباحث آنرا تشکیل میدهد

بنا بر این از نظر حق بینی و انصاف و با احتراز از مبالغه و اغراق کوئی که امروز یکی از مبتذل ترین مصائب نویسندگی و اظهار عقیده درین کشور میباشد بایستی از مصحح و محشی فاضل و ناشر محترم سپاس گزاری نمود که بر اثر انتشار کتاب نه تنها خدمتی بتاریخ عمومی ایران نموده بلکه صفحاتی بتاریخ ترکستان و هندوستان نیز افزوده اند

با مطالعه کتاب عباسنامه واضح میشود که مؤلف آن در میان حوادث و وقایع آن عصر از راه بیطرفی و حقیقت گوئی منحرف نگردیده و قضایا را بدون مداخله دادن هواطب و احساسات ملی یا مذهبی و تعریف و تکذیب بی مورد برشته تألیف کشیده است، اگر اخلاق و پیچیدگی عبارات و تکلف و تصنعی که بکار رفته و خودیگی از مظاهر بارزه تفکر و تعقل نویسندگان آن عصر بوده و برای ارباب تحقیق و تدقیق مطالعه منشآت آن دوره یکی از وسائل تحقیق کیفیات روحی و نفسانی متفکرین آن دوره میباشد صرف نظر شود میتوان اذعان نمود که کتاب مزبور در فن خود بی نظیر یا کم نظیر است در خانه این قسمت را نیز بعریض خود اضافه مینماید که نسخه خطی که اساس و بنای چاپ کتاب قرار گرفته - نسبت بسایر نسخ خطی موجوده عباسنامه واجد مزایای فوق العاده جالب توجهی است که خود بر نفاست کتابی که بنظر مطالعه کنندگان محترم میرسد افزوده و چون نسخه خطی اساس چاپ کتاب در اختیار آقای دهگان مصحح محترم بوده و خود معظم له شرح مشبمی متضمن مزایای نسخه خطی و اضافاتی که نسبت بسایر نسخ دارد همچنین شرح حال مؤلف کتاب با ذکر مآخذ و نسخ نفیسه دیگر که در اختیار داشته اند و در تصحیح کتاب مورد مراجعه ایشان بوده بعنوان مقدمه بر کتاب نگاشته اند که فوق العاده نفیس و قابل استفاده میباشد با توضیح اصطلاحات مناصب و مقامات دولتی که در عصر سلاطین صفویه معمول بوده از این جهت مطالعه کنندگان کتاب را به مقدمه نفیس مزبور راهنمایی کرده با تقدیر و تمجید از زحماتی که مصحح محترم در تصحیح مباحث کتاب و ضبط اعلام مندرجه و حواشی متحمل شدند توفیق ایشان را در خدمات فرهنگی ذیقیمت تری از خداوند خواهانم

معرفی کتاب وزمان مؤلف

بعد از فوت شاه عباس کبیر ۱۶۲۹ م - ۱۰۳۸ هـ . ق تا سال ۱۰۷۷ که روز جلوس شاه سلیمان است تاج و تخت ایران نصیب دو نفر از سلاطین صفوی بوده که هر یک از این دو در اخلاق و شیوه مملکت داری و طرز جهان بینی درست نقطه مقابل دیگری بوده است. نخست شاه صفی ۱۰۳۸ - ۱۰۵۲ - ۱۶۲۹ - ۱۶۴۲ م - نواده شاه عباس اول که با پنجه های خونین خود دربار صفویه را تنگین و کشور ایران را از رجال برجسته تهی نمود . قتل میرزا عیسی قورچی باشی و پسران او و نابود کردن امام علی فاتح جزیره هرمز و احقاد وی از اسکه های تنگبست که تا ابد باقی و برای سرافندگی ملتی متمدن تا ابد کافیست .

در نتیجه و حشیر گریهای درباری سام میرزا امرای اطراف سر از اطاعت دولت مرکزی پیچیده و هر یک در گوشه و کنار کشور دم از خود سری میزدند . امیر جاسک پرچم طغیان بر افراشته و خود را مستقل میدانست . شیوخ عرب دم از خود سری میزدند امرای گرجستان کاخ و دادیان درست اطاعت نمیکردند . خواند گاران روم لشکر بر مرزهای ایران کشیده و شهرهای سرحدی را تهدید مینمودند . در نتیجه بی اعتدالیهای شاه صفی و اوضاع پریشان دربار آن شاه خونخوار بود که دشمنان خارجی بر مرزهای ایران دست اندازی نموده و تا حدود کردستان و آذربایجان شرقی پیش آمدند .

در همان وقتی که خانواده تسار روس در طرف شمال ایران طرح دولت بزرگی را می ریختند و خواند گاران روم بقصد توسعه مملکت برق آسایش می آمدند دربار شاه صفی بر یختن خون بیگناهان و بی سامان نمودن خانواده های با سامان روز افزون در تضعیف مبانی دولت میکوشید . در نتیجه دیوانگیهای شاه صفی بوده که یکی از اعضای رئیس کشور (بغداد) از پیکر این مرز و بوم جدا و ضمیمه قلمرو آل عثمان گردید شعبان ۱۰۴۹ در دوازدهم صفر ۱۰۵۲ شاه صفی که در کاشان در گذشت امرای قزلباش فرزند ۹ ساله او را بنام شاه عباس دوم بر تخت سلطنت نشاند و شیر فرمانروائی خاندان صفوی را بر میان او بستند ۱۶ صفر ۱۰۵۲ .

و قتی که شاه عباس بتخت سلطنت ایران جلوس نمود خانوادہ های نجیب کشور بدر بار صفوی بدین بودند . امرای غزلباش هر کدام داعیه بر سر داشتند دشمنان خارجی از چهار طرف ایرانرا مطمع نظر خود قرار داده و هر کدام در پی بہانہ جوئی میبودند . آلکسیس پادشاہ مسکو برای دست یافتن بسواحل غربی و جنوبی دریای مازندران پی در پی بعنوانین مختلف از قزاقہای روسی دربندر اشرف پیادہ مینمود . خواندگار روم هنوز از تصرف شہرہای غربی منصرف نشدہ و ہر روز یکی از امرای عرب را وادار بدخالت در امور کشوری ایران مینمود ، پادشاہان گورگانی ہند نہ تنها بشکر تصرف قندہار بلکہ تمام افغانستان کنونی رامطمع نظر خود قرار دادہ بودند . پادشاہان اوزبک نیز در پی فرصت و موقعیت متناسب برای تاخت و تاز بصفحہ خراسان بودند شاہ جوان بلکہ جوانبخت ایران یعنی شاہ عباس دوم در این ہنگام براریکہ سلطنت نیاگان خود جلوس نمود بدو با بخشیدن بقایای مالیات کہ خود پانصد ہزار تومان میشد دل رعایا را گرم و توجہ آنرا بہ طرف دربار شاہ اسمعیل و شاہ عباس ماضی منعطف ساخت سپس با کوتاہ کردن دست امرای خود سر تشکیلات بہتری بدر بار داد . متمر دین آنرا تنبیہ و خدمتگذارانرا را تشویق نمود .

شاہ عباس خود بشخصہ لباس نظام پوشیدہ و در جرگہ سپاہیان بہشق و تمرین کارہای نظامی مشغول شد و از اینراہ سران قزلباش را باعمال فروسیت و جانبازی و تیراندازی تشویق نمود و با اصلاح ارتش بزودی آب رفته را بجوی باز گردانید و عظمت زمان شاہ عباس اول را تجدید نمود . پرفسور دانشمند انگلیس ادوارد برن مستشرق شہیر از قول کروسنیس کی « مینویسد پس از شاہ اسمعیل اول و شاہ عباس کبیر پادشاہی چون شاہ عباس دوم از خاندان صفوی بتخت سلطنت جلوس ننمودہ است . این پادشاہ بدوست و دشمن چنان معرفی نمودہ کہ لایق تاجیست کہ بر سر دارد باز ہمین نویسنندہ مینویسد شاہ جوانبخت صفوی ہر قدر در کار سلطنت پیش میرفت رؤسای غزلباش بلکہ تمام رعایایش از بیش اورا میستودند و ہمگان بدر بار اوس تسلیم فرو دمیاوردند

همسایگان همه از وی میترسیدند این شاه عدالت را دوست میداشت بر حکام و عمالیکه از قدرت مر کزی سوء استفاده نموده و بمردم ستم روا میداشتند ابقاء نمینمود و با چوب عدالت آنانرا بوظائف خویش آشنا مینمود . از ملل تابعه حمایت میکرد عیسویان را در کارهای مذهبی آزاد میگذاشت . شاه عباس ثانی مکرر میگفته است جز خداوند متعال هیچکس بر عقیده مردم سلطه ندارد . من فقط بر جسم و ظاهر آنان حکومت میکنم . تمام مردم از هر طایفه باشند ایرانی هستند و باید همه بالتساوی حقوق مشروعه خود را استیفاء کنند . شاه از طرف خدای مأمور است که همه مردم را بدون برتری نسلی از نسل دیگر یا مذهبی از دیگر مذاهب بعدل و داد خود بهره مند سازد . شاه عباس دارای روحی بزرگ و چهره ای نجیب بود . این شاه بابکار گماشتن مرمان خیر و دانشمند در راه آبادی و عمران مملکت . قدمهای بلند برداشته یکی از وزرای شاه عباس دوم محمد بیگ از اهل تبریز بوده . این وزیر دانشمند میل مفرطی بکشف معادن داشت و با استخدام خارجیها دست باین کار بزرگ زد ولی متأسفانه شخصی را که بر این کار بزرگ گماشته بود مردی حقه باز از مردم فرانسه بوده که برای مدتی مدید بحرف افکار وزیر دانشمند را متوقف و اعلام نتیجه حاصله از عملیات خود را هر روز بفردا موکول میکرد تا مدت ده سال بحقه بازی و ترفند تراشی وقت اعتماد الدوله را گذرانند در زمان میرزا محمد وزیر اصلاح کلب شاه عباس ، سدی برزند رود بسته شد و مزارع اطراف اصفهان رو بطراوت و خرمی گذاشت . در زمان شاه عباس حدود ایران از طرف شمال غربی بآخرین نقطه قفقاز و از طرف مغرب تابسرحد عراق و از طرف جنوب برزهای هندوستان و از طرف مشرق نزدیک بسواحل جیحون بوده تاورینه سیاح مشهور فرانسوی ممالک تابعه ایران را بصورت زیر تا ردیف هیچجه معرفی میکند

۱ ارمنستان ۲ دیاربکر ۳ کردستان ۴ قسمتی از عراق عرب ۵ عراق عجم ۶ نواحی شیروان ۷ ایالت آذربایجان ۸ کیلان و مازندران ۹ استراباد ۱۰ مملکت تاتار اوذبک ۱۱ خراسان ۱۲ زابلستان ۱۳ سجستان ۱۴ سواحل سند ۱۵ مکران

۱۶ گرامان ۱۷ فارس ۱۸ مملکت خوزستان غیر از ایالات و ممالک تابعه رتق و فتق امور سیاسی ممالک مجاور نیز بدر بار اصفهان رجوع شد و هر يك از سلاطین مجاور که دچار مشکلی میشدند حل آنرا از دربار این شاه ذیجاء میخواستند. امامقلیخان امیر بخارا بدر بار ایران آمد و از عطایای دربار شاه عباس مستفید گردید. ندر محمدخان برادر و جانشین امامقلی از برابر دشمنان اوزبك خود و سپاه هندوستان گریزان گشته بشاه عباس دوم پناهنده شد دولت ایران سپاهی همراه او کرد و او را در بخارا بامارت نشانید. در دفعه دوم نیز ندر محمدخان مجبور بفرار بطرف ایران گردید و ای در سبزوار در گذشت و شاه صفوی جنازه او را با احترام هر چه تمام تر روانه مدینه منوره نمود. پادشاهان هندوستان یعنی جانشینان اورنگ زیب در زد و خورد های خانوادگی هر کدام از دربار شاه عباس پادشاه ایران استمداد مینمودند و شاه صفوی با چهره باز آنانرا پذیرفته و در مقام انجاء مقاصد آنان بر میآمد. شاه عباس پادشاه دلیر و جنگجوی صفوی در مقابل اورنگ زیب پادشاه بزرگ هندوستان مقاومت نموده و سه دفعه ارتش منظم تیموری را از قندهار عقب راند و بدر بار تیموری ثابت کرد تجاوز از شیم مردان عالی رتبت نیست و باعده زیاد نمیتوان بر رزهای همسایگان تجاوز نمودی شاه عباس درم علاوه بر آنکه مردی نظامی و جنگجو بود در بالا بردن سطح کشاورزی و تجارت و عمران و آبادی و اختراعات نیز صرف وقت نموده و ابنیه زیاد از خود بیادگار گذاشته است، عمارت دولتخانه موسوم بچهل ستون. خلوتخانه مبارکه. سد زاینده رود و عمارت طاووسخانه. عمارت شبکه. عمارت سعادت آباد همه از یادگارهای این شاه عالی مقام بوده است. پلی برزنده رود ساخته. مسجد جامع اصفهانرا مرمت کرده است. در همین شهرستان اراك نیز از آثار او چند امامزاده در بلده تفرش بر پا است که در زیبایی و نقاشی از بهترین آثار دوره صفوی بشمار میرود. عظمت این پادشاه خواند کار و روم را بر آن داشت که بغداد را تسلیم کارکنان دولت ایران دهد جز اینکه سیامت خارجی آن شاه عالی مقام نخواست غائله ختم شده را تجدید نماید در زمان همین شاه عالیجاء بود که تسار روس بیپانه حمایت اتباع خود لشکر تا فرح آباد کشیده و آن شهر زیبا یعنی عمارت تابستانی شاه عباس ماضی را آتش زد ولی شاه صفوی سپاهیان روس را در جزیره میانگاله محصور و گرفتار

گردانید و بآنها ثابت نمود که مرزهای ایران دستغوش ملعبه اجانب نخواهد گردید
کتاب عباسنامه - این کتاب مشتمل بر حوادث بیست و دو سال از دوران
بیست و پنج ساله زمان شاه عباس دوم (۱۶۴۲ - ۱۶۶۶ م) یونت ایل ۱۰۵۲
تا بسال توبشقان ایل (۱۰۷۳ هـ ق) میباشد .

مؤلف کتاب وقایع سال ۱۰۷۳ را هم تقریباً پایان رسانیده ولی چه شده که
حوادث سه سال اخیر سلطنت شاه عباس دوم را ننوشته علت آن تاکنون مکشوف
نگردیده - کتاب عباس نامه بهترین کتابیست که در این زمان نوشته شده
و شاید بهترین مأخذ از مأخذ دوران سلطنت ۲۵ ساله شاه عباس دوم باشد .
مؤلف این کتاب که خود ناظر قضایا و بلکه در بیشتر آنها شرکت داشته حوادث
زمانرا مفصل و بلکه معلل برشته تحریر در آورده است کتاب عباسنامه یکنواخت
عظمت در بارشاه عباس دوم و سیاستمداری در باریان آن پادشاه نامی و افتخارات دوران
سلطنت او بوده که گذشته از ذکر حوادث بمعرفی اشخاص صاحبان مناصب نیز مبادرت
نموده است . در این کتاب علاوه بر سرگذشت سیاسی ایران از ملل همجوار هم
بحث بمیان آمده است اوضاع ترکستان و حوادث هندوستان و اختلافات امرای
گرجستان نیز مباحثی عریض از کتاب عباسنامه را تشکیل میدهند علیهذا میتوان
ادعا کرد که انتشار این کتاب نه تنها خدمتی بتاریخ عمومی ایران بلکه صفحه‌ای
بتواریخ ترکستان و هندوستان نیز افزوده گردیده است .

کتاب عباسنامه در بیان حوادث از حقیقت منحرف نگردیده و قضایا را
کماکان من شانه برشته تألیف کشیده است اگر از اغلاق و پیچیدگی عبارات آن
صرف نظر کنیم میتوان گفت که در فن خود کتابی کم نظیر بلکه عظیم‌الشان میباشد

کتابی که در اختیار ما است - این کتاب حاوی حوادث ایران از سال
۱۰۵۲ بسال ۱۰۷۳ است و شاید کمتر نسخه‌ای از نسخ عباسنامه که در اختیار فضلالی
عصر است باین تمامی باشد استاد بزرگوار آقای اقبال در ذیل صفحه ۱۱ از کتاب
مجمع التواریخ تسلیف میرزا محمد خلیل مرعشی در شرح لغت (تاریخ عباسی

مینویسد و عباسنامه در تاریخ ۱۵ سال اول از سلطنت شاه عباس ثانی (۱۰۵۲-۱۰۶۶) تالیف عمادالدوله میرزا محمد طاهر وحید قزوینی و وزیر اعظم شاه سلیمان میباشد و نیز همان استاد عالی مقام در نامه ای که با کترین مکتبه فرموده مینویسد عباسنامه تاریخ ۱۵ ساله اول سلطنت شاه عباس ثانی .. دیگر افاضل هم نظر مشارالیه را تأیید نموده و گویا نسخه ای که شامل تاریخ ۲۳ ساله شاه عباس دوم باشد بنظر آنان نرسیده است. کتابیکه مستند و در اختیار ماست با خط بسیار زیبا نوشته شده و در حواشی آن کثیراً در ذیل عنوان و تصرف نواب صاحبقران یا تصرف نواب صاحبقران خلد آشیان، باره ای دستورات و راهنمایی های تاریخی تحریر یافته که ما همه آنرا در حاشیه کتاب استنساخ و بنظر خوانندگان محترم رسانیدیم.

از دستورات شاه وقت چنان مستفاد میشود که مؤلف کتاب، تالیف خود را در صورت مسوده بنظر شاه وقت رسانیده و شاه نیز در حواشی کتاب تذکراتی داده و کتاب را برای استنساخ و تحریر تمام بمؤلف یا وراثتخانه سلطنتی مسترد نموده و کتاب در حین استنساخ بوده که شاه وقت در گذشته است چه در قسمت اول کتاب تذکرات شاه زیر عنوان نواب صاحبقران و حتی در باره ای از آنها خلد الله ملکه هم نوشته شده و در قسمت دوم کتاب بجای خلد الله ملکه خلد آشیان مرقوم گردیده است کتابیکه مستند ماست با خط تحریری بسیار زیبا و بدون غلط نوشته شده. این کتاب پس از استنساخ بنظر شخص بسیار مظلومی رسیده که شاید آن شخص خود مؤلف بوده است و بسادقت کتاب را مطالعه و غلط گیری کرده است از اینرو میتوانیم بگوئیم مدرک کتاب حاضر یکی از نسخ بسیار صحیح عباسنامه میباشد.

مؤلف کتاب - محمد طاهر وحید از مردم قزوین و برادر محمد یوسف مؤلف تاریخ خلد برین میباشد وی بسال ۱۰۱۵ در قزوین وطن مألوف خود متولد و بسال ۱۱۱۰ در زمان شاه سلطان حسین طومار حیاتش در هم پیچیده و از قید حیات رسته است. محمد طاهر از مورخین بزرگ عهد صفویست که در زمان شاه عباس ثانی جزء مجلس نگاران بوده و با میرزا تقی مشهور بساروتقی پیوستگی داشته

و متکفل انجام امور وی بوده است. در سال ۱۰۵۵ که میرزا تقی مقتول و وزارت با اعتماد الدوله خلیفه سلطان رسید بواسطه قرابت و زیر دانشمند شغل مجلس نویسی شاه وقت بوی واگذار گردید. در همین هنگام بابر داشتن یادداشتها زمینه نگارش تاریخ خود را فراهم و تاریخ ۲۵ ساله شاه عباس دوم را تنظیم و برشته تحریر کشید و آنرا بنام عباسنامه نامیده است. محمد طاهر وحید در زمان شاه سلیمان متقلد امرو وزارت و بعادالدوله ملقب گشته است در اواخر زمان شاه سلیمان بسبب ضعف و پیری بعدود یکصد سالگی از آن منصب مستعفی و در عهد شاه سلطان حسین بسال ۱۱۱۰ وفات یافته است. لطفعلی آذر در آتشکده مینویسد وحید نام نامیش میرزا محمد طاهر از اهالی بلده قزوین و وزیر میرزا محمد تقی اصفهانی بوده بعد از آن بمنصب اعلی یعنی واقعه نویسی رسیده و در عهد سلطان سلیمان صفوی مرتبه وزارت یافته و مرجع امرای ترك و تازی گشته دیوانش در حدود نود هزار شعر بنظر رسیده و بعلت مناصب دیوان تحسین بسیار در هر شعر از شعرای زمان خود شنیده. بزعم حقیرا گرازخوف منصب نبود از هیچکس تحسین نمیشد به نود سال عمر گذرانید و بعلت اکل زیاد بنیه را قوی داشته و جوع را اشتها میدانسته و بعد از مدت مزبور بدرود عالم فانی کرد. دیوانش ملاحظه شد بعد از سعی بسیار چهار شعر و يك رباعی نوشته شد بعد چند شعر از وحید نقل میکند این مورخ عالیمقام هرچه در ضبط وقایع دقیق بوده در تلفیق عبارات راه تکلف پوئیده و عبارات خود را بترصیع اصطلاحات فلسفی بعقیده خود آراسته و بمذاق ما دوران فهم نموده است این عیب تنها از این مؤلف عصر صفوی است یا همه باین درد مبتلی بوده اند پاسخ آنرا باید از تاریخ ادبیات آن عصر پرسید. طرز نگارش در این زمان بطور کلی بالا اقل اکثر آفات تکلف و عبارات مسجع و مقفی بوده و نویسندگان دوران صفوی آثار خود را با همان عبارات خنک تدوین نموده اند. عبارات عالم آرای عباسی تألیف اسکندر بیك نوشتجات محمد یوسف صاحب تاریخ خلد برین نیز خالی از این اشکال نیست کتابهای دیگر آن زمان ۱- تاریخ ملا کمال، این کتاب گرچه یکدوره تاریخ مختصر

ایران از بد و تاسیس پیشدادی و گمان تا نیمه اول سلطنت شاه عباس ثانی میباشد ولی قسمت اعظم این تاریخ یعنی ۳ آن شرح حال سلاطین ایران و ممالك مجاور این سامان بعد از ظهور دولت تیموری و بخصوص سلاطین صفوی میباشد تاریخ ملا کمال با عباراتی خالی از پیرایه و نگارشی ساده نوشته شده و نسخه که در اختیار این بنده میباشد تا محاصره قندهار بوسیله داراشکوه بشهر جمادی الثانیه ۱۰۶۳ خاتمه پیدا میکند. تاریخ ملا کمال در فن خود کم نظیر و از مزایای آن ذکر حوادث با قید روز و ماه میباشد. مزیت دیگر این کتاب آنکه تاریخچه مختصری است از خواند کاران روم، امرای اوزبك و نسبت آنان با دولت صفوی و نیز تاریخچه ای است از امرای آق قویونلو و قره قویونلو و نسبت آنان با دولت صفوی ۲ - کتابی از تاریخ صفویان در اختیار این جانب است که تاریخ تحریر ندارد و مؤلف هم نام خود را ذکر نکرده و یا آنکه در مقدمه بوده است که اکنون در اختیار ما نیست، چون در تمام صدر صفحات این کتاب نوشته شده خلاصه تواریخ پادشاهان عجم، ماهر جا متمسك بآن کتاب شده ایم آنرا بنام خلاصه التواریخ ذکر نموده و باین اسم نام گذاری کرده ایم مؤلف این کتاب بطور قطع تألیف خود را روی کتاب لب التواریخ تألیف یحی بن عبدالطیف قزوینی نهاده و ابتدای کتاب را از قسم دوم کتاب اب التواریخ شروع کرده است. کتاب خلاصه التواریخ گر چه تاریخ مختصری از سلاطین ایران است ولی بخصوص برای تاریخ دولت صفوی یکی از مدارك خوب و بدون تكلف و خالی از پیرایه میباشد این کتاب فهرست وار قضایای زمانرا با قید ماه و سال ضبط نموده و خود مؤلف ناظر قضایا بوده و در ضمن منصب داران گاهی با کنایات ناشی از خفض جناح نامی از خود بی برداز مزایای دیگر این کتاب آنکه در ذیل حالات پادشاهان صفوی رجال مربوط بآن دولت را با قید کار و عهد و محل مأموریت بصورت خط سیاق معموله در آن زمان یادداشت کرده است که اگر خدای متعال توفیق دهد مبادرت بطبع هر يك از دو کتاب مزبور خواهد شد.

کب

خدا ما از زحماتیکه آقای غلام‌علی امین در راه استنساخ کتاب و تهیه جداول
و غلط‌گیری چاپخانه کشیده تشکر حاصل و توفیق ایشانرا در راه خدمت به فرهنگ
عمومی از خداوند متعال خواهان است.

اراکلی- ابراهیم دهگان

۲۶/۱۱/۱۴۰۱

عجائب‌نامه

یا

شرح زندگانی ۲۳ ساله شاه عباس ثانی (۱۰۵۲-۱۰۷۳)

تألیف محمد طهر وحید قزوینی «۱۱۱۰-۱۰۱۵»

(به تصحیح و تحشیه)

آقای ابراهیم دهگان

ناشر — کتابفروشی داودی اراک (فردوسی سابق)

بیمت آقای رضا رئیس زاده مدیر چاپخانه فروردین بطبع رسید

اراک — اسفند ۱۳۲۹

حق چاپ محفوظ

بسم الله الرحمن الرحيم

و به ثقتی

نیایش خالق و سزااست که زبان محمدت مطالبرا از کلمات رنگین کسوت
طلوس در بر کرده که از فضای حقائق سخن سرای بل فصاحت گشاید، و دل
معرفت سرشت را بمصقل قدوت جلای آینه گیتی نما داده که شاهد رضا و تسلیم
در این مرآت الهی جلوه ظهور نماید، بساط احتیاج مکنرا بدست بی نیازی در هم
پیچیده و فلک کرسی را از اطللس غاشیه بر روی کشیده از خطوط شعاعی خورشید
عالمتاب طنابهای قبورق کشیده که بیک نگاه شوخ چشمان از آن در نگذرد
کواکب سیارش ریک روان بادیه جاه و جلال و صحائف لیالی و ایامش یک ورق از
دیوان عظمت و اجلال.

(بیت)

زهی جاه وزهی شأن وزهی فر تما لی شأنه الله اکبر

زبان بلغای فصیح بیان در توصیفش از پیچتاب کمند انفاس نا رسا چون ماهی
در دام مانده و دلهای تجرد نشینان لا مکان سیر را چون دانه از این دم افشاندن چمن
پیرای الفتش یا قوت را از آب و آتش کسوت گل رعنا پوشیده خاصیت مشغولی

حمد و سپاس ایزدی را سزااست که ، ذکرش زبان سوسن را بر سرتاج
 اعتبار نموده ، خواب بلبان را از دیده بیدار بشوق تماشای گلزار در گریبان
 چمن ریخته و به نیرنگ بدایع قدرت از سبزه و آب بیداری و خواب را در هم
 آمیخته ، دست قدرتش از سرو برافخته تیغ عاشق نوازی کشیده ، و شجنه عدالت
 کیش مروتش بمکافات جامه صبر عندلیبان جیب گلهای چمن بر هم دریده .

(نظم)

ساخته از لطف پی خاکیان	چارحد باغچه کن فکان
گشته ام این باغ بر از رنگ و بو	یک گل رعناست شب و روز از او
چون قدمش بست بمحمل در	اول از او ماند بفرسنگها
یک ورق از دفتر او روزگار	یک گل خود دوست باغش بهار
قدرتش آورده برون بی تعب	یوسف روز از چه تاریک شب
کوه چو سر بر خط فرمان نهاد	از رگ کانش کمر لعل داد

گل بر فراز منبر شاخ از شمیم عبیر آگین بطیب خلق اولب کشوده ، مهر
 آسمان مانند طلبکاران ماه نواز پشت بام گردون جمال جهان آرای او را بر مردم
 نموده ، خرابرا عینک دورنمای بیدار دلان ساخته که بآن جزئیات اقلیم اقتادگی
 و تسلیم را توانند دید و از این گلستان نمود بیبود گلهای بی اعتباری توانند
 چید ، شادروان کالبد انسان را بستون استخوان و طناب نفس بر افراشته و از
 مرایای تجلیات ظهور نقاب حجاب در پیش چهره جهان آرا داشته یکی را از
 شعله شوق چون داغ لاله بر تخت بند پایه عزت خاکستر نشین سازد ، و دیگر را
 مانند سیاهی داغ از دیده اعتبار می اندازد ، درین حال اگر خامه قاصر بیان بازبان
 چوین در معرض مدیح بنگار در آید عیوب پوشیده خود را بر مردم نموده باشد
 وزنگار عیب پریشی را از این آینه منقش نما بمصطل سعی زدوده بدرگاه عظمت
 که مرآت حقیقت نمای اشیاست (۲) از نفایس محمّدت چه تحفه برم که چون نگاه

از آئنه باز بمن رد نشود.

« بیت »

ای حیرت صفات تو بند زبان ما انگشت حیرت است زبان در دهان ما
با ذوق دل چه سازم که با آنکه چون حباب زبانم را آب کرده بازم سرگشته بحر
شگرف این آرزو می سازد.

« نظم »

در زبانم وصف او چون بوی دربرك گلست می توان از من شنیدن نام جانان بی سخن
زهی و لینعت حقیقی که از پیوسته روز و شب سفره الوان گسترانیده ، و قسمت دور و نزدیک
را از مائده احسان به يك نسبت رسانیده خاك را در چله خانه و خمرت طینه آدم
بیدی از بهین صباحا مظهر غریب اسرار و بدایع آثار گردانیده ، از پایه مذلت و
خاکساری باوج سعادت و صاحب اعتباری رسانیده ، و اجزای پریشان این غبار
فرسوده را از رنگ ابر رحمت شیرازه جمعیت بست ، و باشاره انگشت قلم صنع اوراق
حواس را در یگدیگر پیوست ، آن طفل چهل روزه را که دست پرورد ید قدرت
او بود از خطاب انسانیت تاج افتخار بر سر نهاد ، و چارقب خلافت عظمی از عناصر
اربعه دروی پوشید زلال نبوت و رسالت را که ازین ینبوع حکمت الهی بجوش
آمده بود در جداول عروق و اعصاب انبیاء مرسلین جاری ساخت و چون نوبت
جریان این زلال حیوان در گلزار وجود انسان بدیار غریب الازهار بنی هاشم
رسید شعب مختلفه اش در هم پیوسته صورت وحدانیت پذیرفت و از خوصه (۱)
قلب مطهر مطلبی سر بر آورد و از این خوص سرشار از دو جانب يك محیط
یعنی وجود گرامی روشن بخش دیده باریك بین ادراك ماصدق معنی لولاك لما خلقت
الافلاك چمن طراز گلشن علت غائی ایجاد ابواب مسدوده قلاع سبع شداد
طایر بلند پرواز سدره المنتهی بالا دستی ، خمیرمایه سرشت وجود بلندی و پستی ،

(۱) خوصه بضم اول برک و شاخ درخت را گویند

آفتاب وجودش پیش از دمیدن (۳) قمر ایجاد تکوین در طلوع، شریعت مقدسه اش سرچشمه انهار متنوعه اصول و فروع، شب معراجش را مانند خسروان از صبح علم آفتاب پیکر بر سر، و از نجوم درخشان درع گوهر نگار فتح و فیروزی در بر، گرفتاران تنگنای حوادث را بوسعت آباد خلق خوش دلیل، در سفر لامکان خیال هستیش باز مانده تر از جناح جبرئیل.

«نظم»

آنکه چون مه دید رخسار جهان آرای او گشت احوال در تماشای ید بیضی او چشم ماه شبگرد را که دزد نقد فروغ خورشید جهان افروز است باشارت انگشت عدالت آئین چنان ترسانیده که هنوز رنگ مهتابیش از جبین میریزد بسمله فرقان عرفان و یقین، ثمر پیشرس بوستان کنت نبیا و آدم بین الماء والطین بخطاب شورانگیز «انا ملح» نمک پاش مائده امتیاز، نتیجه صغری و کبری انجام و آغاز

(بیت)

محمد صیقل مرآت بینش نظر پیرای چشم آفرینش
صلوات الله وسلامه علیه و سر لوح مجموعه ولایت و امامت نقد کامل عیار
گنجینه شجاعت و شهادت، یکه تاز مضمار نسیح الفضاء «لافتی» خلوت نشین بیت المعموره
انا مدینة العلم و علمی بابها گوهر تیغ خصم افکن و عدو گدازی شمع مهر فروغ
لکن مجلس انروزی و بزم طرازی قیمتی گوهر دریای بی منتهی وجود، عالم
خیابای اسرارشهود آزاده سرو چمن آفت منی بمنزله هارون من موسی سدره المنتهی
خلد برین اجتناب و ارتضا کریمه ید الله فوق ایدیهم را تفسیر، شهریار بی سبیم ملک
نبوت را مشیر و وزیر، دهقان مزارع آمال خلائق منظور انظار الطاف خالق
ضرغام آجام فتح و ظفر ینبوع زلال وجود شبیر و شیر هادی گمگشتگان سبل
مصلحت سنج دقایق صلح کل اسد الله الغالب غالب کل غالب (۴) و مطلوب کل
طالب مظهر العجایب و مظهر الغرایب.

﴿ نظم ﴾

علی آنکه یزدان، علیم وی است دو عالم دو کف کریم وی است
 و اولاد اظهار او علیهم الصلوة من الملک الفکار بفحوی مضمون صدق مشحون
 انا وعلی من نور واحد متصل گردید و ریاض ایمان اصناف امم و کافه بنی آدم
 از این ماء معین سر سبز وریان شد ، امید که این گمگشته تیه بی حاصلی و اسیر
 سلسله پا در گلی را نیز از این سلسیل فیض و از این چشمه سار غیض نصیب
 گردد بمحمد وعلی و آلهما الطیبین الطاهرین اما بعد بر مرآت خواطر مساحان
 جداول باریک بین و رصده بندان فلك معنی آفرین که بتوسط مصاقل انوار
 تجلیات شایسته قبول تمایل مختلفه گردید، متعوش و منطبع میگرددند که چون
 بمقتضای انتظام سلسله آفرینش افراد کائنات را از ذره تا خورشید دست احتیاج
 در دامان ارتباط یکدیگر مشید و مستحکم است ، برهان اینحال و مبین این مقال آنکه
 چشمه های صغیر را میل توسل بانهار عظیمه و رودهای بزرگ را هوس وصول محیط
 پیوسته در کشاکش بیقراری دارد ، چمن پیرای این نزهت آباد اعنی سیلی خور
 امواج بحر طوفانی بیم و امید محمد طاهر و جید پیوسته در آرزوی آن برود
 که بدامان دولت صاحب شوکتی تشبث نماید که همت مغرور خاکروبه آستانش
 را کحل الجواهر دیده اعتبار ، و بندگی چاکرانش را سرمایہ افتخار داشته سالک
 مسالك اباء و امتناع نتواند شد همانا در هنگام سکالاش این مرام دیده بخت بیدار
 و اختر در گذار بود که دعا را اجابت در آغوش و نهال طالع اثمار حصول مطلب
 را بر دوش کشید ، و اعلی حضرت خدیو زمان ، فرمانفرمای ممالك ارواح و ابدان
 گوهر بحر دقیقه یابی و آگاهی درة التاج (۵) سلطنت و پادشاهی همای اوج سعادت
 آسمان بلندی ، عارج معارج بر تری و ارجمندی گل همیشه بهار گلش خلافت
 عظمی نهال برومند حدیقه دولت بیهمتا آبروی گوهر مردی و مروت گوهر
 شمشیر آبدار پردلی و شجاعت نور دیده بینائی قوت بازوی توانائی ، معلم درس
 خانان علوم و آداب طرز دانسی ، حجت قاطع و برهان ساطع صاحبقرانی ،

گیرائی دست ظفر و نصرت روشنائی دیده فتح و فرصت، شعله خورشید
جهانگشائی، پیرایه عرایس داد بخشی و ملک آرائی، یکی از محبوسان زنجیر
هدالمتش شهرت نوشیروانی، کمترین شیوه خاک راهش همکاری سرمه سلیمانی
بر تری نازلترین پایه قدر بلندش سروری اولین پله معراج قدر ارجمندش
بمعلمی فطرت ذاتی سوادخوان صحایف غیب و شهود، بکنج کاری اندیشه عالم خبیای
اسرار وجود، عینک دورنمای ضمیرش آیندگان اقلیم هستی را پیش از وصول
بشهر امکان در راه دیده، فطانت گوش (پرآوازش) صدای طفلان حوادث را
در مشیمه علم شنیده، مکان غیبش مرایای تجلیات ظهور، اسرار پوشیده اش بزم
آرای معغل حضور، گوهر صدف ولایت، مرشد مناهج هدایت، برگزیده دادار
آسمان و زمین، حاکم مطلق العنان وسعت آباد ماء و طین، مفخر تاج و دیهیم
صاحب طبع رسا و عقل سلیم، قوت بال طایر بلند پرواز فتح ربع مسکون، سایه
رحمت خالق بیچون، دم جان بخش مسیح روح پروری، یدییضای موسی اعجاز
گستری، بساط شطرنج کردون را شاه فرزین هنر، لوای عظمت و اقبال را آیه
فتح و ظفر، مجمع البحرین شجاعت و کرم، مظهر السعادتین ناز و نعم، خرد سال
بزرگ فطرت (۶) درویش پرور والایت؛ نفس صبح صادق آگاهی؛ حیات
جاویدان قالب پادشاهی؛ ناشر الویه سعادت مندی؛ عارج معارج پایه بلندی؛ متکی
و ساینده بی مثالی؛ سایه پرورد عنایت لایزال، سوبدای دل مقبلی؛ آبروی مرآت روشنندلی
سحاب گوهر پاش همت؛ موجه دریای جرأت، اعتدال بخش مزاج ایام؛ مدار گردش
افلاک تیز گرد خوشخرام؛ حامل کرب عدالت طرازی؛ مایل شیوه دادرسی
و مظلوم نوازی؛ شهر شاهین تیز بال خصم اندازی؛ صدای کوس بلند آوازه
سرافرازی؛ درع متین مذهب و ملت، رمح مصقول دین و دولت؛ شیرازه قلوب الفت
پریشان؛ شاه بیت صحیفه سفینه امکان.

«(نظم)»

فاخته بیرون کشد از طوق سر

نبود اگر بند گیش در نظر

دل بچمن غالیه لردان اوست
 رویدش از پنجه چوناخن درم
 سایه ز خورشید نجوید فرار
 دود چو زنجیر ز هم نگسلد
 پای بهر جا که نهد در خرام
 عینک از آن خاک توان ساختن
 نسبت هم جنسی ظالم خطاست
 رنك پرد از رخ سنك یمن
 شیشه شود بسکه گدازد دلش
 شاه فلک مرتبه عباس شاه

دیده خورشید نگهبان اوست
 آنکه کند حرف سخایش رقم
 گیرد اگر زیر لوایش قرار
 حفظش اگر عود بر آتش نهد
 بسکه بود عارض او نور فام
 از پی نظاره جان در بدن
 عدلوی از بسکه کند باز خواست
 گر شکند شیشه بصحن چمن
 سنك که گرمی نبود در گلش
 خسرو فیروز فلک دستگاه

که به پیشوائی اندیشه و استادی فطرت علم اشتیاق برافراشته اند ، قامت قابلیت دستور العمل آداب و ارکان ، قافله سالار طریق سالکان (۷) انتخاب مجموعه انفس و افاق ، جالس مسند اجتناب و ارتضا از روی استحقاق ؛ دانای علوم کمون و ظهور واقف دقائق ظلمت و نور ، نور حذیقہ دانش ، نور حذقه ینش ، قوت بازوی علم و عمل ، اکسیر کامل عیار دین و دول ، فروردین گلشن شکفته روئی ، اردیبهشت ازهار همیشه بهار تازه گوئی ، حامی بیدست و پایان بقوت دین داری ، ماحی نقوش بیگانه دین مبین ، بگزلك خدا شناسی و پرهیز کاری سر انگشت خامه اش گر هگشای عقده درهم ، در اخیای رسوم آداب برتری معجز طراز عیسی بن مریم پاسبان حرمش بعصای خامه وسطی میلاد ظلم را از بزم امکان بیرون کرده ، بزم آرای محفل عقیدتش بر جاسوس وهم راه تردد مسدود ساخته ، خامه را از اناملش سرافتخار بلند ، مرغ (وله) (۱) مداد از حسن خطش چون پیچ تاب زلف سیاه خوبان دلپسند ، شیشه قلوب ارباب ظلم از بیم سنك سیاستش از طپیدن هر نفس در انداز شکستن ، و حبل المتین آمال جائران از تیزی تیغ نهیش خود بخود چون

(۱) مرغول مرغوله چون مشغول و بیغول پیچ و تاب و باین نسبت زلف و کاکل خو برویان را که شاخ شاخ و پیچ پیچ باشد مرغوله گویند

رشته نفس در کار گسستن ، نقد اخلاص از کیمیای اعتقادش کامل عیار ، در تحصیل دعای خیر و زوشب مانند دل ارباب شوق بقرار؛ شاهد فقر را بمقتضی الفقر فخری از لباس دولت نقاب بر چهره پوشیده و پیوسته در کتمان این سر الهی بجان کوشیده با آنکه غبار موکبش پرده پوش ماه خورشید است بر دامن تجردش گرد تعلق ننشسته ، و هر چند بست و گشاد امور موقوف بتحریر مفتاح خامه اوست بجز لطف الهی و ولای حضرت شاهنشاهی دل بر چیز دیگر نبسته ، ماه بدر در عهدش از بیم کج اصلی در بوته گداز ، و خامه را از فیض راستی دست تسلط بر عالم دراز است ، در معرکه خصم انکبی اقلامش را چون (۸) سنان خاصیت جان ستانی ، و در روشنگری دیده دوستان میلیست پر از سرمه سلیمانی .

(نظم)

قدرت او چون بکف آرد قلم بر ورق شعله نگارد رقم
گر نبود خامه او تنگ شق شسته شود ز آب معانی ورق

بالا نشین کرسی چهار پایه اخشیجان ، مردمك دیده بینای گردون گردان ، غلام قدیم آستان خلافت نشان سلطان العلمائی ، اعتمادالدوئه ، العلیه العالیه الخاقانیه خلیفه سلطان حفظ الله تعالی ، من اصابه عین الکمال را مجدداً به پیرایه وزارت اعظم آراسته چنانچه از افراد ناس امتیاز معنوی داشتند بمقتضی تطابق لفظ و معنی بحسب ظاهر نیز ممتاز فرمودند و این مشتاق بقرار خدمت گزاری ، در سلك چاکران سده سنیه آن حضرت انتظام یافت ، نقد ناقص عیار بکیمیا و قطره بدریارسید مانند سنك بی قیمت که از حسن انظار خورشید کسوت لعل بدخشان و یاقوت رمان می پوشد ازین اخلاص منظور عین عنایت و التفات شد و از حسیض صف نعال که در حقیقت ذروه فلک جاه و جلال است باوج مجالست مجلس قدس پرواز نمود رفته رفته از این جانب اخلاص و از آنطرف التفات در ترقی و تزايد بود تا بگنجوری نمود سرائر از اکفاء امتیاز یافت پیوسته قلم شکسته رقم این محبوس

سلسله وجود و عدم به پیشکاری خلمه عنبرین نامه آن بر گزیده ادوار و ازمان در مضمار قرطاس جولان می نمود ؛ در تلفیق استعارات و تنمیق عبارات یا وجود رتبه بلند ولی نعمتی و خداوند گلری ؛ بمقتضی کوچک (دی) و بنده نوازی زادگان طبیعت را پیرایه اصلاح میپوشیدند ؛ مرا خود بیک زبان از عهده شکر گذاری افلاک و انجم بیرون آمدن متعذر است ؛ که باین گردش شایسته ام رهین منت دارد ؛ ای کاش در آغاز حال که نه برفوق مأمول دوو مینمود ؛ جهانرا از شکایت (۹) لبریز نگردانیده راه صلحی میگذاشتم که از آن راه اکنون امکان بازگشت میبود ؛ مگر بآبروی آن مخلصوم اجل رقم عفو بر زلات و جرائم گذشته کشند : سبحان الله ؛ توسن خلمه که بندهای ذاتی مانع سیر او از وطن نمیگردد چه غایت سرکش و سبک خرامست ؛ که عنان سخن از دست این سالک بیقرار مطلب نگاری گرفته باین صحرای بی منتها رسانید ؛ آن به که به نیروی تائید الهی عطف عنان بوادی مطلب نخست نماید ؛ الحاصل این بنده نیز بازاء تفقدات و نوازشات که از آنحضرت ملحوظ میگردید ، مانند سایه که عدم انفکاک او از نور امریست لازم . و معنی متحتم . خدمت شبانه روزی بر خود از واجبات دانسته . همه وقت دوبندگی آنحضرت میبود . از آنجا که حضرت ایران مداری خداوند گاری از کلیات و جزئیات امور ارتکات امری بی عرض اعلیحضرت ظل الهی نمینمودند . پیوسته در درگاه اقبال که مرجع پادشاهان هفت اقلیم و موطن صاحبان ناز و نعیم است میبودند . چنانچه اشباح را بتوسط مرآت صافی روشنائی مردم دیده حاصل میگردد . و بمیانجی بندگی بخدمت آن ولانیت صافی طینت . مطرح اشعه انظار کیمیای آثار حضرت ظل الهی گردند . و چون همواره خاطر اشرف بمطالعه کتب سیرو تتبع آثار سلف متعلق بود . و خواهرش آن داشتند که لالی واقعات زمان ابد توأمان برشته اتساق و انتظام در آید امر واجب الازعان و فرمان قضا جریان نفاذ یافت . که این ذره بیمقدار که از بدو طلوع نیز عظمت و کامکاری حربا مثال دیده بینش را اسطرلاب کیفیت ارتفاع

این آفتاب عالمتاب نموده ؛ از هر جزئی از جزئیات اطلاع تمام دارد در سلك تحریر آورد از این خبر اعجاز اثر مؤگان بر اطراف دیده سرانگشت قبول گردید ، قطره بودم (۱۰) دریا شدم ، ذره بودم آفتاب گشتم ، عندلیب ناطقه را قفل سکوت از زبان سخن سرائی گشایش یافت ، سلطان آرزو در کاخ دل بر تحت مراد نشست ، زنك تفرقه از آینه خاطر بر خواست ؛ نهال آمال را از ازهار دلکش آغوش بسا ثمار مقصود باز شد ، از جدول خامه آب معانی بگلشن صحایف جریان یافت ، الفاظ در بزم یکتا دلی دوش بردوش نشستند ، کاروان آرزو در منزل مقصود بار اقامت گشود ؛ آوازه شهرت گرسنه چشمان سخن را بمایه الوان معانی صلا در داد ، تا سامان نگارش اوصاف حمیده بیرون از اندازه شاهنشاهی حاصل شود ، رفعت آسمان تمکین کوه ، فروغ خورشید ، بیدار دلی ناهید ، گویائی آب ، و دور گردی خواب ، پیش بینی حزم ، درستی نیت جزم ، سرعت پرداز رنگ ، ثبات قدم در رنگ دویدن نشاء می در عروق ، رسیدن دعای مستجاب بعیوق ، راست گوئی میزان امتداد بقاء دوران ، از مبداء فیاض بشخص فکرت و خیال انعام شد ، در گنج معانی را گشادم زبان تا دل به معنی غوطه دادم ، چون امثال فرمان لازم سرشت اخلاص کیشان میباشد با وجود بیمایگی و فرو پایگی پذیرا امرشگرف شد ، اکنون امری که جهت انکشاف این مرام تبیین آن نا گزیر مینماید آنست که چون پرده دار ادب و آداب از آن مانعست که سرانگشت خامه از چهره اسامی سامی بر گزیدگان بزم برتری اعفی فرمان روایان این سلسله جلیله هر جا که تقریب سخن واجب میسازد بر گیرد لهذا بر ذمت همت مطلب نگار و اجپست که به عبارتی که تشنه لبان فیافی خواهش را از آن تشفی حاصل تواند شد ؛ پرده گشای ابهام این معنی گردد .

زنك زدای ، آئینه حقیقت نمای ملت جعفری ، ناسخ مآثر چنگیزی و اسکندری
 جارس نهال همیشه بهار این سلطنت والا (۱۱) معدن گوهر خورشید فروغ دارائی
 کبری ، مجاهده معرکه خصم اندازی ، سرافراز شیوه گردن فرازی ؛ فاتح مدینه
 جهانبانی به نیروی تیغ آبگون ؛ فروزان گوهر صدف ادوار و قرون قانع بنیان

ظلم و طغیان، رافع ألویه عدالت و احسان، مهبط فیوضات حضرت رب جلیل، جالس اورنگ برتری، شاه اسمعیل انارالله برهان را صاحبقران گیتی ستان .

و اطمینان بخش بحر طوفانی ملک داری، اعتضاد سلطنت و استظهار عالم مداری، شبنم گل های دولت و اقبال، نامیه ازهار چمن سعادت و اجلال، کیمیای نقود آرامش و اطمینان، شاه طهماسب علیه الرحمه و الرضوان را نواب جنت مکانی .

و جوهر بلارک (۱) اقلیم گشائی، فارس مضامیر گوی دولت ربائی، سفیده صبح فتح و ظفر مطلع غرایب و مظهر اثر، شقه طراز علم صاحب کلاهی و تاج داری، ممتاز شیوه خسروی بختیاری؛ صدر نشین صفه حق طلبی، طغرای مناشیر بزرگی و والانسیبى مردمك دیده بیدار دولت، آفتاب جهانتاب آسمان شوکت، شیرازه کتاب عیش و عشرت، سواد خوان رموز صحیفه ملک و ملت؛ نقش بدیع کلک غرایب نگار قضا (ء)، طرح غریب معمار بدایع ارض و سما (ء)، جامع شوکت اسکندری و علم افلاطونی؛ خلف صدق قائل کامه معجز طراز سلونی؛ کلب آستان امیرالهمین حیدر مروج مذهب حق ائمه اثنا عشر؛ شهریار دانا دل قوی دستگاه، شاه عباس فاضلی طاب ثراه را نواب گیتی ستان فردوس مکانی .

و شمع بزم کمالات از حد و حصر افزون؛ چاشنی طراز نعم الوان خوان سپهر بوقلمون، دایر مرکز سلطنت کبری، مرکز دایره اقبال رسا؛ راتبه انزای ادراک و وظیفه خواران شعور قالع مبانی مشیده فسق و فجور محیی مراسم ابراهیم ادهم؛ قسطاس عدل (و) انصاف و کرم؛ واقف رموز جلای و خفی؛ شاه و الاجاه شاه صفی را نواب خاقان رضوان مکانی، و اعلی حضرت جهانبانی راضل اللمهی (۲) رقم زده کلک مطلب نگار میگرداند

و بالله التوفیق و علیه التوکل

(۱) بلارک چون تبارک بولاد جوهر دار یا شمشیر آبدار

(۲) در این کتاب و سائر مؤلفات زمان صفویه شاه اسمعیل اول بصاحبقران - و شاه طهماسب اول نواب جنت مکان - و شاه عباس اول نواب گیتی ستان فردوس مکان - و شاه صفی نواب خاقان رضوان مکان - و شاه عباس دوم اعلی حضرت ظل اللمهی توصیف گردیده اند .

« ۲ » شرح تولد اعلیٰ حضرت ظلّ الهی

در این کارخانه سبب سازی بمقتضی اتساق و انتظام بست و گشاد امور هرچه مشاهده دیده بصیرت ارباب معرفت شود، سر رشته کاری در دست دارد اگر خار است ببافندگی حریر گل ممتاز؛ و اگر گل است بساغری گلاب سر افراست چون سحاب نیشان رحمت ترشح جاوید میکند؛ بناچار صدف آسمان را هر لحظه حامل گوهر شاهوار می باید شد؛ و از این جاست که ادوار سپهر مظهر غرایب آثار و نسیم اردیبهشت مرآت رازنمای اغصان اشجار است، چندین مسافتی که میان زمین و آسمان است نمیشود که در هر جنبش مژگان فیضی نازل نشود و با اینهمه کوتاهی بال زبان امکان ندارد که هر نفس دعائی بر آسمان عروج ننماید؛ جمعیت حواس هنگامه برهم زن وحشت ورشته شمع شب افروز شیرازه بزم صحبت است، هر گاه جزئیات منتج امور کلی توانند شد؛ کلیات در این معنی اتم و اکمل خواهند بود؛ و در صورتیکه خاک از پا افتاده مصدر الوان ریاحین باشد، سپهر بلند مرتبه بطریق اکمل علت ظهور امور تواند شد؛ قران کوکب ثابت و سیار چون اتصال حروف؛ هر آینه منتج معانی، و اجلاس روشنان عالم بالا جهت تدبیر آراستن بزم اخشیجانی است؛ در حالتیکه اجتماع در برج مرغوب وقوع یابد؛ و کواکب سعد باشد؛ مانند ارباب کمال که در پندیرائی امری شگرف بآراء صایبه اعانت هم نمایند، آنچه از ترکیب اجزاء این مفرح روحانی حاصل گردد؛ مزاح سقیم ایام را خواص نوشدارو بخشد. و کام آرزوهای خشک لب را بزلال بقا رساند. اما بمقتضای بیگانه جوئی این خود پسندان افلاک جزئی را که میانجی کن این ارتباط اند عمری سرگشته باید گشت که این گوهرهای درخشان در سلك اجتماع انتظام یابند.

الحمد لله که در سنه پيچي ئیل مطابق (۱) نقش مراد انجم و افلاک
 که از بدو فطرت در طلب مقصود دور مینمودند مطابق مأمول نشست و گوهر
 وجود حضرت ظل الهی از صلب مطهر نواب خاقان رضوان آشیانی بصدف رحم
 حضرت مریم مکانی بعزیمت آراستن تاج و دیبیم نقل مکان نموده و در آن دبستان
 تکمیل صورت بمعلمی نفوس قدسیه منازل موالید را طی نموده قامت قابلیتش پیرایه
 لقد خلقنا الانسان فی احسن تقویم پوشید: و در همین سال (۲) فرخنده فال بطالع
 مسعود. قدم بمسند ظهور گذاشت. علمان دارالخلافه تا سوت بنبار کبادی هم
 گرم نشاط گشتند. و منشور جهانگشائی آن خدیو گیتی پرور را بهر قبول موشح
 ساختند. قوت نامیه که اوقات خود را صرف شیوه تربیت نمود درین غلم (۳) علم است
 از در بار الهی بخدمت پرورش آن مطرح لمعات قدس معین گردید؛ چون هر
 اندامی را لباس خاصی میباشد، بجای عتل هیولائی کسوت عتل مستفاد بآن واقف
 دقایق آگاهی عنایت شد و در سایه خالق مهربان که عبارت از وجود حقانیت سرشت
 نواب خاقان رضوان مکانی بوده باشد. در آغوش آسودگی میبود تا آنکه در
 هودج مهد مسافت اقلیم رضاع را طی نموده در گلشن صبی استشمام روائح عطوفت
 از کلام گوهر نظام نواب رضوان مکانی مینمود. و بشفقتهای گوناگون از حد
 و حصر افزون اختصاص مییافت. و چون بارتقه عنایت ازلی از ناصیه احوال این
 خدیو خدا شناس ظاهر بود پیوسته نواب خاقانی را باشاره ملهم غیبی بر زبان

(۱) در اصل بیاض است بگفته ملاکمال شب جمعه ۱۸ شهر جمادی الثانی سنه ۱۰۴۳ مطابق
 باجملة «کتاب آستان امیر المؤمنین» بنابر اینکه بجای همزه مؤنن (واو) تلفظ شود تاریخ
 ولادت شاه عباس دوم بوده، علیهذا نه ماه از تاریخ ولادت بر کشته بقول نویسنده کذب نقش مراد
 انجم الخ (.)

(۲) بنابر اینکه تاریخ ولادت ۸ جمادی الثانی ۱۰۴۳ باشد بانست گوهر وجود حضرت ظل الهی
 از صلب مطهر نواب الخ در یکسال واقع نشده بلکه آن نشست در حدود ماه شوال سال ۱۰۴۲
 بوده است

(۳) غلم غلاما و غلما - کان مقادرا للشهوة

الهام ترجمان میگذشت، که عنقریب امور سلطنت و تاجداری را بشاهزاده والاتباع تفویض نموده خود بشغل عبادت که عادت دل خداشناس است اشتغال خواهم نمود

«گروهی از نازک بینان، و جمعی از طرز دانان مجفل انس و مجتهدان مسائل آداب (۱۴) را مقرر فرمودند که همواره ملتزم رکاب اعلیحضرت ظل اللهی بوده هم بنگهبانی آن مردم دیده ملک و ملت قیام نمایند؛ و هم در نفاذ امر و حصول مرام آن حضرت سعی موفور بتقدیم رسانند؛ و از آنجا که منتهبانرا در بدایت حال ممارست اموری که بآن فائز میگردد؛ از لوازم است؛ طبع همایون اعلیحضرت ظل اللهی راغب بسیر و شکار میبود. چه در نظر کار آگاهان عوالم ملک و ملت، صحیفه صحرای شکار لوح تعلیم امور پادشاهیست، و کیفیت بست و گشاد آن بعنوان جزئی منظور دیده آگاهی است، حکم بر اطلاق جوارح شکاری کردن نشانست از رهانیدن گرفتساران مبتلا، و صید نمودن طیور، علامتی از تسخیر سرکشان بادپیما، همگی همت والا باین طریق مصروف تحصیل غوامض علوم پادشاهی میشد، و باین عنوان مدارج ترقیات طی میگردد، تا هنگامیکه بنیروی دولت، از مه امور در کف اختیار و اقتدار آن خسرو عالیشان گذاشته اند.

الهی در جهان چندان بماند که برخاک فلک، تکبیر خواند

« ۲ » بیان نسب والای اعلیٰ حضرت ظل الهی جهان پناهی

بر روشنگران مرآت قلوب حقانیت سرشت پوشیده نیست ، که سیر هیچ امری
 بی تحصیل اسباب آن صورت نمی بندد ، تا مثقب (۱) بدست در نیاید سقتن گوهر آبدار
 امکان ندارد ، تا ریزش ابر نیسانی نباشد ، غواص دراز صدف بر نمی آرد ، کبان
 به پشت بانی زم ، روی عدو از قتال « بر می تابد » (۲) بچراغ تیغ دوخشان نقد مراد
 خویشتن مییابد ، کوهکن بدستیاری تیشه « سنك مفارقت را تراش میدهد »
 و شیرین به نیروی جنیش مژگان دل کوهکن « را » خراش ، کاتب را بی دستگیری
 قلم مفاتیح انامل قفل باب مطلب نگاری ، و شمع را بی پشت بانی فانوس
 نخل وجود ، سیلی خور صرصر بی قرار است ، تا آتش گلها نیفروزد ، شمع صغیر
 عندلیب نسوزد ، اگر مومیائی آب روان ، با غصان اشجار نرسد ، رنگ گلهای
 بهاری شکسته بر آید ، و اگر باغبان رنج نبرد ، غنچه گل دهان (۱۴) بذرخواهی
 نگشاید ، اگر آفتاب نباشد ، روز را بچراغ نتوان یافت ، و اگر ظلمت لیلی
 شبگردی ننماید ، راحت را بخواب نتوان دید ، بی گرم روئی آتش ، سپند را
 لب خاموش بترانه ارباب وجد گشوده نشود ؛ و اگر مناقشه سنك و آهن ارتفاع
 یابد ، شمع و پروانه را صحبت با هم در نگیرد ، تا آتش آرزوها نبرد ، هوس
 ترك تعلقات پختن محال است ، و قاطع دقیقه یاب نباشد ، استماع کلمات ارباب
 حکمت هم کسوت ترانه اطفال ، بی ساغر شکسته دل ، باده معرفت نتوان کشید
 و بی سیاهی دیده بینا جمال جهان آفرای ، روز روشن نتوان دید ، تا کلید دعا
 نباشد ، درهای اجابت گشوده نگردد ، و تا نکبت گل راهنمایی نکند ؛ صوت
 بلبلان بمسامع خوش نشینان چمن نرسد اگر آب را نهان گلستان عصای دست
 نشود ؛ از خاك مذلت بر نخیزد ؛ و اگر طپانچه ادیب نسیم بهاری نباشد ؛ چهره
 گلها رنگ نگیرد ؛ و چون نیل مقصود در این نشاء حاجتمندی بدین طریق میسر
 است ، مرا که آرزوی نگاشتن حال فرخنده مآل اعلیٰ حضرت ظل الهی منظور

(۱) الثقب الخرق النافذ - مثقب اسم آل - احاطت - منه (۲) در اصل ریاض است - « جوینده زلال آرنری »

نظر وهوس عروج آسمان معنی در نظر است ؛ باید نخست بسلم (۲) بلند پایه تعداد نسبوالای آن حضرت تشبث نماید؛ مگر بدین طریق ارتقاء مراتب آرزو میسر گردد ، این نور ساطع الهی که روزگارش بجهت (آراستن) بزم امکان از مشکوة نبوت و رسالت اقتباس نموده ، نسب به شعله ابد فروغ ؛ وادی ایمن امامت طور سینای ، ظهور کشف و کرامت ؛ واسطه ابداع اقلیم وجود ؛ صدر نشین بزم آراسته عرفان و شهود؛ مخزن جواهر زواهر علوم ؛ قوت بازوی افلاک و روشنی بخش نجوم محرم خلوتیان - حجب اسرار ؛ مطاف بیقراران لیل و نهار ؛ شیرازه ارتباط وجوب و امکان ، خلاصه مضمون آیات رحمت قرآن ؛ سایه گستر مفارق آفتاب نشینان عالم ناسوت ؛ قوت بال بلند پروازان گلشن لاهوت ساقی رحیق توفیق ؛ ناتج (۱۶) عقاید تدقیق ؛ ستون خیمه زنگار گون افلاک لنگر تمکین پا برجائی مرکز خاک طوبی امامت را تنها حجت بارور عقد لالی افتخار مکنونات را هفتمین گوهر (۳) کلام ناطق ربانی ، مظهر آیات سبحانی برده گشای عرایس اعجاز سیاح وسعت آباد انجام و آغاز ، کتاب لوح محفوظ را شرح مبسوط استخراج معانی مغفرت را قاعده مضبوط . درخشان کوکب صبح ازل . آفتاب تأیید حضرت عزوجل ، شمس (ال)ضحی و بدر (ال)دجی امام مفترض الطاعه امام موسی (ع) میرساند .

تفصیل این اجمال آنکه سحاب نیسانی ، وجود وافر الجود نواب خاقان رضوان مکانی شاه صفی نورالله مضجعه حامل این گوهر بوده . و آن ابر گوهر بار ، از بحر وجود شاهزاده مغفور صفی میرزا عروج نموده زلال هستی شاهزاده مزبور را ینبوع ذات اقدس نواب گیتی ستانی شاه عباس ماضی علیه الرحمه و این چشمه که رشك افزای هذا عذب فرات است منبعث از ارض مطهر وجود نواب سکندر شانی

(۲) نردبان

(۳) بنا بر اینکه صفی میرزا پسر شاه عباس هم در عداد آید شاه عباس دوم در سلسله نسب هفتمین نفر خاندان سلطنت صفوی است اسمعیل اول - طهماسب اول - اسمعیل دوم - خدا بنده (محمد) - شاه عباس شاه صفی - شاه عباس دوم .

شاه خدا بنده طاب ثراه است . ان ارض مطهر قطعه از گلشن هویت تواب جنت مکان شاه طهماسب نورالله مضجعه . و آن گلشن را . بهار از نسیم اردیبهشت ذات مقدس اعلی حضرت صاحبقران شاه اسمعیل ماضی علیه المغفرة . و آن نسیم روح افزا ظهور هبوب از بحر متلاطم معرفت و شوریده دوستی حضرت عزت سلطان حیدر بن شیخ ابراهیم سلطان خواجه علی بن صدر الدین بن قطب فلک تجرید قنطره بند دریای تفرید . شعله خرمن تعلقات . آفت مزارع تجملات . سردار مجاهدان نفس مغرور . سر حلقه بینندگان غیبت در حضور . شعله آتش ذوق . نکست گلشن شوق . معتکف کوی بیقراری . مقیم کمینگاه طلب شکاری . دم گیرای تاثیر دعا . کمند رسای شوق بیمتها . ضیاء چراغ دل افروختگی . پروانه محفل عشق بازی و سوختگی . الف سینه صد چاکی . چاک گریبان بی باکی . کف دریای پرشور محبت . جوش بیقراری باده حقیقت . شمشیر جوهر دار قطع علایق رشته پیوند وصول خالق . باده نوش مصطبه (۱۷) عرفان . دودی کش میخانه ایقان پیشوای ارباب وفاق . شیخ صفی الدین اسحق بن قطب الاولیاء سید جبرئیل بن قطب الدین صالح بن حسن بن محمد بن عوض بن شاه فیروز بن مهایی بن علی بن ابوالقاسم بن بابر بن حسین بن احمد بن داود بن علی بن موسی بن ابراهیم بن امام همام علیه السلام است (۱) .

سبحان الله . تا حین انتهای سیر سخن باین اسم سمو القدر . صحیفه در کف پیچان و دل در بر اندیشه طپان بود . که آیاخامه را باین تنک کامی عروج بآن پایه والاحسان

(۱) اسکندر بیک و درخ شهر این خاندان نسب سلسله جلیله سادات موسویه صفویه را بشرح زیر نوشته است که ابوالظفر شاه عباس بن سلطان محمد یادشاه بن شاه طهماسب بن شاه اسمعیل بن سلطان حیدر بن سلطان جنید بن سلطان ابراهیم بن الشهیر شیخ شاه بن سلطان بن سلطان صدر الدین موسی بن شیخ صفی الدین اسحق بن امین الدین جبرئیل بن صالح بن قطب الدین بن صلاح الدین رشید بن محمد الحافظ بن هوض الخواص بن فیروزشاه بن محمد بن شرف بن محمد بن حسن بن محمد بن ابراهیم بن جعفر بن محمد بن اسمعیل بن محمد بن احمد الاعرابی بن ابی محمد القاسم بن ابوالقاسم حمزه بن امام الهمام ابی ابراهیم موسی الکاظم علیه السلام سایر مورخین هر یک کم و بیش بذکر نسب این خاندان پرداخته اند

روی نماید . لله الحمد که این مطلب ببال توفیق ، بآسمان رسید . وبر کرسی نشست چشم سواد خوانان روشن که صحیفه گلشن گردید . و در خانه تاریک نقوش چراغان معنی شد . اگر خامه با چندین چراغ جویای وصال نگارش جلوس میمنت مانوس باشد . چون سامان این کار بحصول پیوسته . گمان هست که از مشاهده جمال شاهد مقصود . دیده را روشنی حاصل شود .

خدا یا چو بر نیتم آگهی چونیت بخیر است خیرم دهی

« ۳ » شرح جلوس اعلیه حضرت ظل الهی بر اوردك جهانبا نی

و وقایع سال جلوس

خالق مهربان که معمار کاخ وجود انسان خاکی بنیان است . بمقتضی اعجوبه کاری حکمت بالغه . در هر ناگواری . که مذاق ارباب ظاهر را از آن دست خواهش کشیده ، و بساط آرزو نور دیده است . شهدی فایق که مذاق عرفان لذت شناسان از ادراك آن قاصر است . تعبیه نموده . و در صدف هر نا پسندی که غواص فکرت انسانی را از نیل آن دست مراد کوتاه است ، گوهر حکمتی که قبول خاطر مشکگل پسندان تواند بود ودیعت نهاده . صبر مرارت آمود (۱) را بشیرینی صحت علیل مزاجان دار الشفاء امکان چاشنی اعتدال داده . بید خشک لب را . در تنگنای شیشه . که دار الملک بی برگیست . آب نبات فرستاده . و از بستن قفل ظاهری . که عبارت از دیده (۱۸) بیدار است ، ابواب حدایق روحانی . بر روی خفتگان بستر راحت باز کرده . از فروهشتن این دو حجاب جسمانی عینك بینائی جهت مشاهده شاهدان عالم غیب ترتیب داده ، هر نیشی بنمودن نوشی انگشت هدایت علم دارد ، و هر شعله لذتی را بکمند جاذبه جانب کباب تقسیده درون میآرد ، شب تاریک را بینایان رموز انفس و آفاق سواد شهر نورانی روز روشن میدانند ، و گیسوی گشوده سنبل را آرایش جمال زیبای شاهد نوبهار می شمارند

(۱) آمودن - چون آلودن بمعنی آمیختن بود و بمجاز بر رشته کشیدن جواهر و امثال آن

اطلاق کنند .

سخن را بگوهر برآمده گوش

کنارنده صراف گوهر فروش

شکست و فتح را ما در دهر پیوسته توام زاده سیاه و سفید لیالی و ایام را شیر
از پستان اتحاد داده، برک ریزانی شکوفه بهر نثار قدوم اثمار، و خاکستر نشینی
آینه برای ادراک صفای رخسار است، هر ثمری در آغاز عقده خاطر شاخ بنظر
میآید، و هر غنچه نخست دل در خون سرشته مینماید، عرایس معانی روشن جبین
از مدار تیره پیرایه اظهار در بر دارند، و کاتبان دبستان کن (که) رقم فیوضات
بر الواح شبهای تار می نگارند گاهی این امر شگرف که بیرون از وسعت گنجانی
حرفست، بعنوان تجلی حجاب از چهره میگذشاید که عموم خلایق را که از تفاوت
ادراکات در پست و بلند رسائی و نارسائی مانده اند، چون افاضه فروغ خورشید
جهان افروز، بیک نسبت معنی و مقصود جلوه گری مینماید، یکی از آن جمله
جلوس حضرت ظل الهی بر تخت بلند پایه جهانگیری و کشورگشائی است،
که بعد از وقوع رحلت نواب خاقان رضوان مکان، در شب جمعه (۲) ۱۶ صفر
سنه ۱۰۵۲ که چهار روز از آن واقعه جان گذاز گذشته بود، در ساعت مسعود
که رصد بند فلک دقیقه شناسی و نکته دانی، مساح جداول آسمانی، محرم سرایر
سلطانی؛ مقرب حضرت خاقانی، مولانا محمد شایع تعیین نموده بود، اتفاق
افتاد؛ الحق قریب حالتی است که عموم خلایق را مانند لاله با وجود تازگی
داغ درون؛ لب از خنده شادی فراهم نمی پذیرد (۱۹) سینه مجروح بغل بیالیدن
دلهای طربناک گشوده بود اگر نه تقریب دعای بقاء دولت روز افزون آن خسرو
عدالت مشحون بودی؛ مردم را دست از چاک گریبان برداشتن امری بود محال
و قضیه بیرون از وسعت آباد احتمال چنانچه اهل محشر را از عالم رحمت برات
نجات ابد رسد شوریدگان سراسیمه را در آن شب از مژده جلوس، اطمینان
خاطر پژمرده و دل مایوس روزی گردید؛ مانند انوار صبح صادق که پیش

(۲) ملاکمال فوت شاه صفی را به دوشنبه ۱۲ صفر در کاشان و جلوس شاه عباس رادر همان بلمه
به شب جمعه ۱۶ صفر نگاشته است - صاحب خلاصه التواریخ فوت شاه صفی را شب چهار
شنبه ۱۸ صفر و جلوس شاه عباس را شب جمعه ۱۹ (کذا) دانسته .
و اضافی هدایت هم گفته ملاکمال را تأیید کرده است .

از طلوع مهر منیر صفحه سپهر آئینه مزاج را از زنگ ظلمت شبهای داج
 میبردازد روی زمین را نور عدالت آن خسرو بیقرین ؛ قبل از آنکه طلوع
 نیردولت واقع شود ؛ از تیرگی انقلاب و اختلاف محافظت مینمود ؛ و حوادث را
 با وجود چنان غوغای عالمی دیده از خولب راحت باز نشد . و پنجه تفرقه خاطر
 باندار بردن حواس کسی دراز نگردید ، بغیر از دهای دولت آن شهریار که با
 ملکو تپین از شوق سرعت صعود . جدل داشت . صدائی بلند نمی شد . در آن لیلۃ القدر
 دولت که جهانرا آغاز خوشدلی و ابتهاج . و معنی پادشاهی و فرمانروائی از شب
 معراج بود . در جنبی که سنین عمر گرامی آن حضرت در نهمین پله سلم عمر طبیعی
 سرگرم اعتلا بود . عرش را سایه نشین کرسی بلند پایه صاحبقرانی گردانید نخستین
 پیرایه که از پادشاهی پوشید . لباس اسم سالی است که اکنون چون سکه زر هیچ
 دهانی از آن خالی نیست . اول چیزی که از آثار لطب و غضب . از نهان خانه
 کمون به پیشگاه ظهور رسید . نواختن کوس دولت جاویدان (و) زدن سیلی سکه
 بر رخسار زادگان کان بود . پیش از شروع در بست و گشادامور . شمشیر جهانگشائی
 جد امجد همایون اعلی . اعنی اعلی حضرت خاقان صاحبقرانی (بر میان) بر بست
 و دست نوال بدادن نمود و اجناس گشود . جمعی از اربکان دولت و اعیان حضرت
 که ، جلایس بارگاه قرب و حضور بودند . بوسیله تعمیل پایه (۲۰) اورنگ سلطنت
 پای اعتبار بر پله افلاک نهادند . چون هر سری را آن سعادت نیست که بی انتظار
 بدولت جبهه سائی خاک آن آستان . که جواهر سرمه دیده آگاهان است سرافرازی
 یابد . هنگام صبح بآئینی که فرمانفرمای قلمرو فلک چهارم . بر چهاربالش عناصر
 تکیه زن گردد . در ایوان فوقانی عمارت دولتهخانه دارالمومنین کاشان بر سریر گردون
 نظیر جلوس فرموده . طوایف انام از خواص و عوام . و ایلچیان خسروان ذی احتشام
 که بر دربار اقبال حاضر بودند . بافسر سربلندی سرافرازی یافتند . اصناف امم
 و افراد بنی آدم . هر يك بقدر مرتبه برتبه آستان بوس فایز گشتند در همانروز
 خطبه بلیغ . بنام نامی آنحضرت خوانده شد . و بقایای ممالك مجروسه ؛ که قریب

به پانصد هزار تومان میشد بتختینف و تصدق مقرر گردید ، وایلچیان نصر محمد خان نامه که مشتمل بر استدعاء تفقد نسبت بامام قلیخان والی سابق ترکستان که چشم از سلطنت پوشیده (و) روی نیاز باین آستان عرش نشان آورده بود ؛ بنظر کیمیا اثر رسانیدند وارقلم و فرامین و احکام و مناشیر باسم بیگلربیگیان و امرا و حکام ولایات ممالک محروسه ، مبنی بر استمالت و حسن سلوک با رعایا ؛ و موازی داشتن کفّین موازین عدل و انصاف صادر گردید ، رقمی که در این ابواب باسم رستم خان سپهسالار که در آن وقت بقصد تسخیر قندهار ؛ و استخلاص آن ملک دلپذیر ، از جنود هندو ؛ با بیگلربیگیان و امرا و عساکر ظفر توأمان ؛ بر الکاء خراسان بود شرف صدور یافته بود ؛ مصحوب طهاسب قلّی بیگ چغتای حاکم سابق شوشتر و دزفول ارسال یافت ؛ در آن چند روز که دارالمومنین مزبور مقرر ریایات دولت و اعلام اقبال بود ، هر روز هنگام عصر ؛ با خاضعان بقصد شکار سرار شده ؛ گیرانین صید و افکندن شکار را ؛ سر مشق غلبه (۲۱) اعادی تعالیب خدیعت دانسته ؛ هنگامه آرای شکار میگردیدند ؛ و چون در نظر دقیقه شناسان رموز عالم امکان ؛ هر جزئی از جزئیات آئنه مظاهر امور کلیست ؛ بعد از شکار متوجه تماشای وقت ساعت کاشان که آنموذج بست و گشاد عالم ناسوتست گشته ؛ آن تماثیل بیجانرا از فیض نظر اعجاز اثر سر رشته حرکات طبیعی بدست داده سیر کیفیت قبض و بسط عالم اخشیجان مینمودند ؛ بعد از فراغ از مهمام قرواعد ملک داری و فرمانروائی ؛ چون هوای دارالمومنین مزبور بسبب افراط حرارت از منهج اعتدال منحرف بود ؛ در ساعت سعد بقصد نهضت دارالسلطنه قزوین ، بعد ترخیص رفته مراجعت فرمودند ؛ و بعد از چند روز اَلویه تولد بجانب دارالسلطنه مزبور فلك پیما گردید ، از دارالمومنین مزبور تا بلبله طیبه قم سه روز طی شده ، روز چهارم داخل بلبله مزبور گشته از گرد راه بطواف آستانه مقدسه منوره معصومه و مضجع مطهر ثواب خاقان رضوان مکانی مشرف گردیدند ، هر چند مائمه الیوان هر روزه آنحضرت زیاده از آن است که حرص و آزار از ملاحظه آن علاج گرسنه چشمی ذاتی نشود ، اما بخصوص

اطعام فقرا و مساکین ، که ثواب آن بروح مقدس حضرت خاقانی فردوس مکانی
رسد ، اقسام معلومات طبع فرموده در آن روضه مینو نظام ، بضمون صدق مشحون
و لحم طیر مما یشتهون ، صلاهی عام در دادند ، و بجبهت آنکه این خیر اتم ، و قاعده
احسان اکمل باشد بجبهت پژوهش احوال آن ملک دلپذیر داروغگی آنجا به
حسینقلی بیگ قورچی شمشیر تفویض یافته امر فرمودند که چون این ارض مطهر
مضجع آن خاقان عدالت پرور است ، و رعایا این خطه حلال صید حرم دارند
ایادی ارباب جور و اعتساف را از (۲۲) ضعفاء و ملهوفین کوتاه و کشیده داشته ، در
امور دادرسی و خدا ترسی ، دقیقه فوت و فرو گذاشت نماید ، و بنا بر آنکه ریایات
نصرت آیات ، روانه دارالسلطنه قزوین بود ، ایلچیان والی ترکستان رانیز درهمان
روز بانعامات و خلاع سربلند فرموده رخصت انصراف ارزانی داشتند و ساروخان بیگ
آجر اورا بمرافقت ایشان برسم حجابت روانه فرموده ، خود برفاقت دولت و هم رکابی
تائید حضرت عزت روانه دارالسلطنه قزوین گردیدند . صاحبان طباع موزون
که مشاطه گان ابکار افکار ، و در این کارگاه صنعتگری که رشک فرمای نقش
ارژنک است - آئینه بی غبارند از ایات دلکش بهر تاریخ این قضیه عظمی حجله های
مشک اندود ترتیب دادند ، یکی از آن جمله ظل معبود است که ملک المنجمین مزبور
را بجبهت ضبط درجات طلوع این نیر ابد فروغ بخاطر رسیده ، چون خامه کوتاه
زبان را شغلی عظیم ، که عبارت از نگارش احوال فرخنده مآل ، اعلی حضرت ظل الهی
است پیش آمده و آن مجال ندارد که در هر امری چنانچه خاطر خواه است خوض
نماید ، لهذا بنگاشتن یکی از آنها اکتفا نموده و در این معنی طریق اختصار پیمود

«۴» روانه شدن رایات نصرت آیات بدارالسلطنه قزوین

چون خاطر اقدس از شغل زیارت آستانه مقدسه منوره مطهره معصومه و مزار کثیر الانوار نواب خاقان وضوان مکان فردوس آشیانی فارغ گردید ، روز دوشنبه از دارالمؤمنین قم روانه دارالسلطنه قزوین گشتند ، در اثناء راه ببلعه طیبه ساوم که به تیول سلطنت پناه رستم محمد خان ولد مرحوم ولی محمد خان والی ترکستان مقرر است وارد گردیدند ، خیر توجه اعلام نصرت فرجام بدانصوب بسلطنت پناه مومی الیه رسید و با (۲۳) فوجی از بهادران اوزبك که در ملازمت آن سلاله سلسله چنگیزی بودند و جمعی کثیر از مردم بلده مزبور که مانند ماه نو خواهان رؤیت لقاء خورشید ضیاء اعلی حضرت ظل الهی بودند باستقبال شتافتند ، و آن سلطان والاشان بتقیل رکاب نصرت انتساب استسعاد یافته داخل بلده طیبه مزبور گشتند روز چهارشنبه هنگام صبح از بلده مزبور عنان عزیمت بصوب صواب دارالسلطنه قزوین که مرکز دایره جهانگیری پادشاهان عظیم الشان سلسله جلیله صفویه است معطوف داشتند ، و چون خاطر همایون متعلق آن بود که در ساعت مسعود داخل دارالسلطنه مزبور گردند نه روز آن مسافت را طی نموده ، روز دهم وقت عصری بیاغ صفی آباد نزول اجلال واقع شد ، شاهزاده والا قدر عالی تبار سلطان بلاغی نواده شاه مرحوم شاه سلیم والی هندوستان که بعد از فوت مرحوم مزبور متقلد امر پادشاهی سواد اعظم هندوستان گشته و عاقبت بحیله انگیزی و نیرنگ سازی آصف خان ، سر رشته آن امر شگرف را از دست داده ، در زمان نواب خاقان رضوان مکانی روی نیاز باستان فلك توامان آورده بود و از خوان احسان آنحضرت استلذاذ مینمود ، و در آنوقت در دارالسلطنه مزبور راتبه وافق داشت ، با سادات و فضلاء و اعیان و نجبا و عمال و رعایا ؛ آنملك دلپذیر باستقبال بیرون آمده ، و بها آنکه جناب الهی بخشنده بی عوض است ؛ آن خلق کثیر را تمامی آرزوی ضمیر وداعیه خاطر آن بود ، که حیات ایشان اضافه عمر عزیز پادشاه اسلامیان پناه شود و آنروز سلاله السلاطین مزبور در بندگی اعلی حضرت خدیو زمان گذرانیده ، روز دیگر فرمان

واجب الادعاع بصدر پیوست که ارکان دولت و سادات و علماء و فضلا و صلحا و اعیان دار السلطنه (۲۴) قزوین در ایوان چهل ستون اجلاس نموده جهت ترویج روح مطهر نواب خاقان رضوان مکان حفاظ و قراء بتلاوت کلام ربانی اشتغال نمایند و انواع مطعومات و حلویات در آنروز که چله نواب خاقان رضوان مکان بود طبخ کنند و صبح روز دیگر با ارکان دولت و اعیان حضرت و مقربان بارگاه و بندگان در گاه از باغ صفی آباد داخل اصل شهر گردیده بدولتخانه مبارکه نزول اجلال فرمودند هر یک از بیگلریگیان و امراء و مقربان و وزراء و عمال و حکام و ملازمان و منسوبان آستان عرش نشان را خواه جمعی که بر دربار اقبال حاضر بودند، و خواه جمعی که در ممالک محروسه و ثغور و ولایات بحکومت اشتغال داشتند، بخلاصه فاخره از جیقه ها و شمشیر و خنجر مرصع و لباس های فاخره از زربفت و سمور و اجناس قیمتی و اسبهای تازی نژاد با زین و لجام مکمل بجواهر گرانبها سرافراز فرمودند، هرگاه جهانیان را از مرثیه جلوس آنحضرت لباس حیات تازه عنایت شده باشد هر آینه باید که بمقتضی تطابق لفظ و معنی کسوت ظاهر نیز تجدید یابد، الحاصل بعد از اطعام و دادن خلایع و انعام نوازش جمعی از بندگان که متکفل شغلی از اشغال نبودند، پیش نهاد همت والا و نیت علیا گردید، شاه و یردی سلطان حاکم باب الابواب در بند، بر تبه یساولی صحبت سرافرازی یافت و حکومت انکاء خوفاً به زمان سلطان مفوض شد میرزا مقیم ولد مرحوم میرزا قوام مستوفی الممالک بمنصب کتاب داری ممتاز گردید و چون میرزا تقی اعتماد الدوله و جانی خان قورچی باشی را نیرنگ فریب کلایی «بیک» مشهور باقاسی ولد مرحوم امیرگونه خان قاجار که در زمان نواب خاقان رضوان مکانی بخدمت یساولی صحبت قیام داشت و بنا بر شیطننت و بد ذاتی (۲۵) و بداندیشی با خلائق نواب خاقان خلد مکان او را از نظر انداخته بودند از راه برده بود از خدمت اعلیحضرت ظل اللهی التماس (عفو) تقصیر و زلات او نموده مستدعی آن گشتند که خدمتی که باو مفوض و مرجوع بوده بدستور شفقت شود اعلیحضرت ظل الرحمن، مسئول ایشان را بجز انجاح مقرون فرموده، منصب

یساولی صحبت بمشارالیه عنایت شد؛ و در حین اسعاف این مأمول حکم فرمودند که این خدمت بشرطی باو مرجوع گشته که بعدالیوم سالک طریق غدر و مکر و نمایی و سخن چینی نبوده، بحال خود باشد، و اگر از مضمون آنچه بر زبان الهام بیان جریان یافته، تغافل نماید، قرین سخط و غضب پادشاهی خواهد گردید سمعاً و طاعة گویان امتثال امر اشرف نمودند، و مومی الیه نیز دز روزی که جماعت مزبور برتبه پای بوس ممتاز گشتند، برتبه زمین بوس سر انراز گردید، امید که پیوسته موافق و مخالف را جبهه نیاز بر این آستان نلک توامان بوده، دولت و اقبال قرین حال این خسرو بیهمال باد.

«د» (شروع کردن اعلی حضرت ظل الهی بخواندن و نوشتن)

سواد خوانان خطوط پیچیده صحیفه امکان، و رموز دانان الواح پر نقش و نگار اخشیجان، سلم دقل انسانی را که مرقات عروج قصر نه کنگره گردون است چهار پله قرار داده، هر پله را نامی نهاده اند، نخستین را هیولانی. دوم را ماسکه، سیم را مستفاد. چهارم را بالفعل، و گروهی که بمنزله انسانیت رسیده، مستعد عروج این معراج گردیده اند احوال مختلف میدارند، از آنجمله بعضی بنوق اقامت بر پله نخست دل بسته از آن پایه نازل افتاده قیمت گوهر هستی خود را شکسته اند، و جمعی این منزل را بیای سعی طی نموده در مرحله دوم دچار راه زنان کسل گردیده (۲۶) مقید زنجیر حیرانی و اسیر سلسله سرگردانی گشته اند و جماعتی بدستگیری توفیق ربانی؛ به پله ثالث و رابع این معراج بر آمده، از آن پایه بلند تماشای عالم ناسوت نموده اند، زهی پله های بلند پایه که بال طیور سبک سیر را از طی هر يك رشته پرواز کوتاه و دیده بینش از دوار حیرت سیاه است، چون هر پروازی بجناحی اختصاص دارد بال افشانی هوای این مرتبه بلند، بشپهر خامه و بال کاغذی نامه میسر میگردد، اگر قلم و قرطاس نباشد، اساس این تمنی استوار نمی شود؛ و اگر زبان دانی این واسطی میلاد خوش بیان پادر میان نگذارد، مخزونات ضمیر اصناف انسان در قلعه بی در دل در حبس دوام

مینماید تعالی الله این چه مفتاح است که بدو دندان شوخ قفل گشائی حکایت سر بسته
جهانی مینماید و گره از مخزونات خاطر عالمی بدو انگشت بیخس میکشاید گاهی
خضر مثال راهنمایی سالکان تجرد آباد معنی شهرستان کتب میکند، وزمانی مشاطه وار
از تألیف حروف پریشان چهره بیاض را بزلف مرغوله دار خط میآراید، اگر
جداول اqlام نباشد از زمین بیاض صحیفه دمیدن سبزه خطوط میسر نیست و اگر
دام خط گسترده نگر دصدید مرغان طاموس رنگ آلوان معانی مقدوره (ن والقلم)
اشاره ایست که در علت ایجاد ممکنات که بمیانجی ترکیب کاف و نون اشتنا شده
قلم مشکین رقم دخیل و بامانت داری بدایع و دایع سطور مکتوبه آن کفیل است
آری قلم است که انگشت بر هر حرفی از تصانیف نکته سنجان مطلب نگار
میگذارد، و کاغذ است که تاب نگاهداشتن اسرار پیچیده نقوش میآرد، گوهر
گران بهاء معانی را مخزن سینه ارباب الباب، و صحیفه کتابست و کائین (۲۷) این
نوعروسان مقنع تقد هوش خردمندان دقیقه یاب، چون اقتباس انوار دانش بوساطت
شمع قلم میسر میگردد، بناچار فیض یافتگان مبدء فیاض خصوصاً پادشاهان و الاشانرا
نخست ممارست بآن باید نمود که گوهری چند که از آب نیسان رحمت، بصدف
قلب پاکیزه سرشت ایشان نزول نماید، بکنجوران اسرار سپارند، که فرامین و ارقام
بر طبق آن صدور یابد، و اگر از محرمان سرایر شخصی را بعرض مطلبی حاجت
افتد، نی وساطت زبان اظهار آن مطلب بر ضمیر انور آسان باشد، لهذا اعلی حضرت
ظل الهی، که بيمين فطرت ذاتی از پادشاهان امتیاز دارند، خواهان حصول (این)
مرام گشته، بتاريخ شهر ربیع الآخر سنه ۱۰۵۲ یوبت ٹیل که ملک المنجمین میرزا
محمد شفیع منجم تعیین نموده بود در دار السلطنه قزوین شروع در خواندن نمودند
وسیادت و فضیلت پناه، میر مرتضی اصفهانی، که بصفت صلاح و سداد و پرهیزکاری
آراسته بود برتبه معلمی آنحضرت از اقران امتیاز یافت اگر چه بظاهر معلم بود
امادر حقیقت در سلك ابجد خوانان دبستان دانش آن خسرو دقیقه شناس انتظام داشت
در همان روز قلم را از بنان آنشهریار دانش پرور سر افتخار بلند گردید، و از

پیرایه خط آن ممتاز اقلیم یکتائی چهره صفحه آرایش پذیرفت از طرز لردش و قلم جریان مداد چون صبح که از لباس شب تیره برمیآید ظاهر بود که روی زمین صفحه قلمرو این خسرو بقرین خواهد گردید و از شکستن کاغذ مشق صدای شکست سپاه مخالف بگوش میرسید صریر قلم با آواز بلند بگوش ارباب هوش میرسانید که عنقریب در اقلیم گشائی خامه را با تیغ زبان یکی میگرداند و مربع نشستن نقاط بر سر صفحه (۲۸) گواهی میداد که چهار پالش سلطنت ربع مسکون تکیه گاه اقبال این خدیو کشور گشامیشود پیش از این سواد بخواندن خطوط روشن میشد. امروز از فروغ ادراك اوسواد روشن میشود در اندك روزی که عبارت از ششماه باشد علمی که صاحب شعور انرا بمدتهای بیرون از اندازه بهم رسد آنحضرت را بحصول پیوست و نقوش مشکین لباس در دیده بصیرت آن خسرو اقلیم دانش سرمه سلیمانی رؤیت پر یچهرگان معانی مکتومه گردید. و از تعلیم سیادت و فضیلت پناه مزبور مستغنی گشتند؛ زبده مجرمان راز، عمده مختصان دمساز، مقرب الخاقانی حق نظر بیک غلام خاصه شریفه که بزبور دانش و فهمیدگی آراستگی دارند طرف گفتگوی علوم گردیدند، امروز که چهار سال از ایام تحصیل این مطلب گذشته در شیوه نسخ تعلیق «نستعلیق» که مشکلتین خطوط است استادانرا مانند خط تعلیق در هم پیچیده اند، بی شائبه اغراق جمعی که اوقات عمر را صرف خطاطی نموده «و» و در این امر نام بر آورده اند خط بشاگردی مینویسند، گویا این ابیات را شاعر باشاره ملهم غیبی در وصف این سایه حضرت لایزال که مستجمع صفات کمال است گفته.

نظم

تا كلك تو در نوشتن اعجاز نماست بر معنی اگر لفظ كند ناز رواست
هر دایره ترا فلك حلقه بگوش هر مد ترا مدت ایام بهاست
امید که تا دست قضا خط فرمان بر ناصیه پیر و جوان مینگارد روی زمین مانند
نگین در زیر خط فرمانروائی این شهریار گردون احتشام باد.

«۵» شروع کردن اعلی حضرت الهی بکمانداری و قبض اندازی

قدر انداز آماج گاه ابداع له رشته انتظام عالم اسباب را چون زه بر کمان افلاک بسته در هر دوری از ادوار قبضه این کمان را بتصرف اقتدار صاحب شوکتی میدهد که بناوڪ (۲۹) عدالت و راست اندیشی دیده کج بینان نافرمان را دوزد و با فروختن آتش مکافات اعمال از پیکان سهام عدالت خرمن هستی اشرار را سوزد هم چشم خیره نگاهانرا از فروغ شهاب ثاقب خدنگ دل دوز میل حیرت کشد، و هم بترازو ساختن خدنگ بی خطای تدبیر بکسسه اوزان سبک سران کم مغز رسد محبوبه ملک و سلطنت را چون کمان در آغوش در آرد و خصم سرتیز بلند پرواز باد پیمای را چون ناوڪ از زره آراسته آمال جدا سازد، و بنهب شوکت پوست را بر اندام مبارزان قوی زور چون کمان خشک نماید و بکاوش خدنگ اندیشه رگ اکحل بر اندام شاخ ارغوان کشاید، دیده زره را از تماشای عروس فتح و نصرت روشن کند، و صفحه میدان کارزار را از ریختن خون عدو گلشن نماید؛ بقلم ناوڪ نگارنده آیات فتح باشد؛ و به تیغ نظاره رنگ از چهره عدو تراشد، هدف از شوق خوردن تیرش در جنب پیکان خاصیت مغناطیس گیرد؛ و چراغ زندگانی دشمن از گداز برق بی امان شمشیرش در آب میرد، هنگام کمانداری اگر بطائر وحشی نظر بندد از پرواز بماند، و روز صید افکنی بمجنش کشیدن کمان پیش از انداختن ناوڪ همان ستان صید را در خون کشاند، امروز که سر رشته این مرام را در قبضه اختیار و اقتدار اعلی حضرت پادشاه جم احتشام گذاشته اند و هر چند بی معاضدت سعی و کوشش اقصی مراتب این معنی به نیروی جوهر ذاتی حاصل است اما بمقتضای طبیعت انسانی و طینت بشری اگر بی تمرن اعمال شیوه منتهمان بفعل آید معمول بر خرق عادت میشود و موجب غلو (ی) فدویان نصیری منش میگردد بنسب این خاطر اشرف را خواهش مشق کمانداری و قباک اندازی حاصل شد و در تالار عمارت میدان دار السلطنه قزوین (۳۰) بزم آراسته بجمعی از بنندگان که بناوڪ موشکافی تار نظاره مو را مانند نگاه احوال از هم جدا میساختند امر نمودند که بانداختن

قباق اسب امتیاز در میدان اشتهار جولان دهند و گروهی را قوت بازو و جرات دل
معارضه یکدیگر بود قسم در میدان امتثال فرمان گذاشتند و بنیروی آتش دستی
و گرم جولانی از رمی سهام بر سطح هوا خطوط شهب و نیازك نمایان ساختند
طبق زر که نشان کمانداران حکم انداز بود از کثرت سهام متوالی بطریق قرص
خورشید و خطوط شعاعی مینمود عاقبت صفی قلی بیگ بیکدلی و لید مرحوم
سارو سلطان در مضمار امتیاز بر اقران سبقت بسته از چوب خشك چوبه تیر
میوه حصول مراد چید اعلیحضرت ظل الهی بجایزه آن چابك دستی و قدراندازی
مشار الیه را بر تبه یسلولی صحبت و خلاع فاخره سر افراز فرمودند بعد از انقضاء
آن هنگامه اعلیحضرت ظل الهی را نیز هوس این معنی بر آئینه ضمیر پرتو افکن
گشته امر فرمودند که در باغ جنت دارالسلطنه قزوین که بحسب طراوت سبزه
و ریاحین و موزونیت اشجار و لطف هوا اسمش بامسمی است خیابانی طرح نموده
قباق نصب نمایند که اعلیحضرت ظل رحمن در آن مکان تراخت بنیان بتاختن یکران
و باختن چوگان و قباق اندازی و جرید بازی اشتغال نمایند و مطلوب از این
معنی آن بود که اگر بسون مشق و ممارست دو این شیوه ید طولی بکار رود از
آسیب نظاره تا محرمات تماشا (چیان) که حاسدان نعم بیمنت های خرق عادتند و اصابه
عین الکمال محفوظ باشد تا آنکه در اندك وقتی و کم روزی بتعلیم راست اندیش
درست کردار غلام باخلاص اعلیحضرت پادشاه جم اقتدار موشکاف غوامض مراتب
تیراندازی دانلی مراتب جان فشانی و سربازی مقرب الخاقانی احمد بیگ یوزباشی
غلامان (۳۱) خاصه شریفه مهارت بجائی رسید که طیور را در روی هوا هنگام
بال افشانی به تیر هوائی آتش در خرمن هستی میزدند گویا این بیت را شاعر در
وصف صافی شصت آن خسرو اقلیم گشاکفته .

❖ (نظم) ❖

بنوعی گرم و سوزان می رود از دل برون تیرش که از بوی کبات افتد بفکر زخم نخچیرش
و در انداختن تیر بوته ، که در حقیقت بوته گل های شهرت بی اندازه است ،

آن مقدار قدرت تحصیل فرمودند که جوز را بالوان مختلف رنگ کرده و بطریق دایره بر روی خاك آماج در پهلوی یكدیگر بطرح نصب نموده از بیست قدم مسافت حکم میفرمودند که نخست جوزهای سرخ را که مثلاً ده عدد باشد بده چوبه تیر شکسته بعد از آن زرد و بعد از آن رنگاری و غیره را بهمین نسبت از لباس قشر بر آرند و بنوعی که میگفتند در عالم کردار بظهور میآمد آری چه عجب؟ تحصیل این امر را دو چیز در کار است نخست اصابت بینائی دوم قدرت توانائی و این دومعنی از روزی که گردون را تاب و توان داده اند اباعنجد خاص این سلسله والاست - لله الحمد و المنه که همچنانچه تحصیل این کمالات بی تکسب تعب و مشقت حاصل میگردد فتوحات بی اندازه نیز بی آنکه لشکر فیروزی اثر و سپاه نصرت پناه از مقر سلطنت در حرکت آید بلکه پرچم اعلام اقبال از هوب نسیم متحرك گردد میسر میشود، تفصیل این اجمال آنست که در زمان دارائی و ملک آرائی نواب خاقان رضوان مکانی علیمردان خدلان توأمان ولد مرحوم گنجعلی خان که از پرورش یافتگان نواب گیتی ستان فردوس مکان بود از نازل پایه سیاسی (۱) و چوپانی باعلی مدارج ایالت و حکم رانی ارتقاء یافته، در آن وقت برتبه امیرالامرائی خطه قندهار از همگنان امتیاز داشت بعضی هراس بی اصل سست اساس که در عالم خیال تصور نموده بود روی (۳۲) اخلاص از این آستان ملائک آشیان که قبله آمال جهانیا نیست تافته در ظلمت آباد روسیاهی بدست راهزنان قوت و همی گرفتار گردید، و نوشتجات بنزد والی هندوستان فرستاده اظهار این معنی نمود و چون خیل مگس را که بی ممانع شهنی روزی شود لا محاله تا هنگامی که بدست افشانی مانعی بی اختیار از جا روند استیفاء حظ ناقص بقدر مقدور مینمایند، والی آنجا صمندر خان را با جمعی از هندو و چنتای بخطه مزبور فرستاده چند روزی بامانت داری آن ملک مخصوص گشت، نواب خاقان رضوان مکانی را از وقوع این امر آتش غضب در اشتعال آمده، فرامین و مناشیر بهر قطری از اقطار، و مصری از امصا

(۱) ساس - یسوس - سیاسة - الدواب قام علیها و راضها - القوم دبرهم (زیت کننده اسب)

وقری واحشامات، صادر گردید، که ملازمان خاصه شریفه، و بیگلربیگیان و امراء و سایر ضابطان، از مه امور بسر کردگی رستم خان سپهسالار در خراسان جمعیت نموده مهیا باشند، در پذیرائی اسباب سفر سعی موفور بظهور رسانند، که بعد از ورود موکب مسعود که عرض لشکر قیامت اثر، ملاحظه میشود، آثار رحمت و غضب و لطف و عنف، نسبت بهر کس در خور امتثال فرمان، و ترمرد و طغیان بظهور خواهد رسید چنان نمایند که مورد شفقت بوده باشند، نه مهبط غضب و سخط، عالم عالم سپاه و جهان جهان لشکر در خراسان حاضر آمده، انتظار ورود اعلام نصرت فرجام داشتند تا مصلحت سنج نظام کل، در بلده کاشان عنان عزیمت آن خاقان گیتی ستانرا بتسخیر ولایت بقاء جاویدان معطوف داشت، والی هندوستان از اصغاء این خبر جزم گشته خواست که بشیوه گاو تازی، شیرشکاران ایرانرا امتحان نماید، دارا شکوه ولد خود و خان دوران خواهرزاده عبدالله خان رخمی را، با جمعی از جنود هنود که در حقیقت بغیر از سیاهی لشکر چیزی از ایشان پدیدار نیست (۳۳) بگهك صفدر خان فرستاد و دارا شکوه خود در غزنین اقامت نموده و خان دوران را با بیست و دو نفر از امراء و یکصد و پنجاه هزار سوار، بقندهار روان نمود کیفیت این نهضت و حقیقت این جرأت، روز بیست و دوم جمادی الاول بمسامع بار یافتگان سر اداق جاه و جلال رسید و فرمان قضا جریان نفاذ یافت، که پیشخانه بجانب خراسان بیرون زده عساکر ظفر توأمان آماده فرمان باشند و رقم اشرف باسم امراء عظام و رستم خان سپهسالار بصدر پیوست که جنود مسعود را که از استماع قضیه هائله نواب خاقان رضوان مکان گمان کرده اند که سفر قندهار در عقدۀ تعویق خواهد ماند و بدینجهت هر يك بمنزل خود روان گشته جمع نماید که اراده والا چنانست که نخست مخلب و منقار شاهین تیز بال اقبال رسا را بخون زاغان که در قندهار جمعیت دارند رنگین نماید چون اخفاء این قسم اراده ممکن نیست نهضت اعلیٰ حضرت ظل اللهی بوساطت منہیان معلوم دارا شکوه و خان دوران گردیده، قحط و غلار دست آویز رجعت خود نموده با لشکر نکبت اثر گریز پائی را که رسم دیرین ایشانست شمار خو د ساخته جانی

بسلامت بیرون برد و هنوز لوای سعادت اتماء از دارالسلطنه قزوین نهضت ننموده بود که خبر رجعت آنقوم زحل طالع معروض ایستادگان بارگاه فلک پیشگاه گردید زهی اقبال روزافزون که شخص جرات اعادی بر سر راه فرار گوش بر آوازه توجه آنحضرت نشسته و گرد موکب ظفر یزک پیش از آنکه قامت عام کند دیده بینش دشمنانرا به پرده عمی محکم بسته چون امواج دریا کاروان فتح و نصرت از دنبال هم می آیند و روی کار به عالم و عالمیان مینمایند - مؤید این معنی آنکه بعد از وقوع این چنین فتحی (۳۴) که با وجود غنودن سیوف خون آشام در بستر نیام روی نمود خبر التجاء اعلیٰ حضرت سلطنت و شوکت پناه زبده و خلاصه سلسله چنگیز خان امام قلی خان والی ترکستان بعرض مقدس رسید و طهمورث والی گرجستان و تبعه بنوعی که بعد از این زیور بیان می پوشد متهور گشتند امید که همیشه اعادی دین و دولت منکوب و مغلوب و این درگاه مأمن و معاذ و ملجاء و ملاذ زشت و خوب طوائف امم و اصناف بنی آدم باد .

«۷» آمدن سلطنت پناه امام قلیخان (۱) بدرگاه جهان پناه

و اعزاز و احترام یافتن و روانه شدن به‌کمه معظمه زاده‌الله شرفا و تعظیما
نقش بندان نسیم بینهش فریب کارگاه امکان آن روی پرده غیب را بتصاویر
دلپذیر آراسته‌اند. و خلوتیان این سرای پرده را بزینت هر هفت پیراسته. درهنگامیکه
عروس ملك بعقد دوام صاحب شوکتی در می‌آید. مانند بزم آرایان محافل عیش و
نشاط این نقوش دلفریب و لعبتان قدسی نژاد را که دیده دور بینان از استقصای کماهی
آن بکوتاهی و نارسائی اعتراف دارد به محفل ظهور جلوه گر می‌سازند و حجله
گردون را از جلوه آن دوشیزگان حجب غیب رشک نگارستان و انموذج روضات
جنان مینمایند و برونمای این حوری نژادان از یکجبهت اخلاص آئین که محرم
تماشای این بزم دلفریب‌اند آرام دل‌خواهش قرین و ازاعادی نفاق آئین روشنائی
دیده جهان بین می‌ستانند چنانچه عنبر آگین ساختن هوای اردیبهشت لازم شکستن
ازاهیر بستانست. اعتدال بخش مزاج فاسد ایام خاصیت شمیم انوار صاحبقرانست
بدانطریق که اشراق لازم آفتابست هر امری از امور غریبه منتج اثری از آثار
عظیمه میباشد، طلوع مهرمنیر را علامتی روشن است که صبح صادق را نتیجه اخبار
آن روسفید (۲۵) دارد، و آمدن بهار را علامتی که سنبل را موی کشان از خلوت
کمون به پیشگاه ظهور می‌آورد. دهقان نخست زمین چمن را مستعد شکفانیدن نموده
تخم ریاحین الوان میکارد. و ثمر اول از شکوفه خیمه بساحت گلزار زد، بعد از آن
از شهر بند عدم بیرون می‌آید. گفتین روز و شب راقاعده سنجان رموز آفرینش ترازوی
اوزان پادشاهان عظیم الشأن قراردادده اند. چون یکی از کشورخدایان که بگران

(۱) پادشاهان اوزبک - از نسل ابوالخیرخان بن دولت شیخ اوغلی میباشد که او خود را منتسب
به شیخان بن جوجی خان بن چنگیز میداند. اساس دولت اینان در سال ۸۴۳ در زمان شاه رخ
بناحیه خوارزم طرح ریزی و در سال ۱۱۵۳ بدست نادرافشار تقریباً از میان برداشته شد - سلاطین
اوزبک در مدت ۳ قرن و نیم یکی از مشکلات بزرگ دولت ایران و اکثراً با سلاطین صفوی در زد
و خورد بودند.

ما یکی اقبال روز افزون ممتاز باشد بر اورنك اقلیم گشائی نشیند . قبل از جلوس آن خسرو بیهمال فرمانروائی از تخت اعتبار بر میخیزد . از اینجاست که مقارن طلوع خورشید جهان آراء وجود وافر الجود حضرت ختمی پناه . دیده دور بین اقبال مسند آرایان عجم بمیل خطوط شعاعی آن مهر فروزان از لباس بینائی عربان گردیده ، و بدوق جبهه سائی خاك آن آستان عرش نشان کنگره ایوان کسری روی بر خاك عجز و انکسار نهاده . چراغ شهرت آتش پرستان فارس را زبان گویائی کوتاه گشت ، و اصنام ارباب کفر و طغیان را که کوکب ثابت بروج اعتبار بودند سیر از اوج عزت بحضیض وبال و نکال منتهی شد . و چون اعلیحضرت ظل اللهی نور آن چراغ و ضیاء آن آفتابند ، بمضمون صدق مشحون ، الولد سراپه (۱) مقارن اشراق نور عالمتاب دولت این برگزیده رحمن . مردم دیده فرمانروای ممالك ترکستان که بنیروی بازوی شوکت و اعتلاء همت و وفور جرئت قدوة مسند آرایان توران بود . از خیرگی آن نور ساطع و حیرت آن شمعشع لاعم سر رشته بیش از دست داده پرده های بینائی را نقاب تواری و حجاب خود نمود . و چون خاك این آستان بنور بخشی دیده محتاجان ضرب المثل پیرو جوانست چشم نیاز برین كحل الجواهر ابصار جهانیان دوخته سلطنت آن ملك را (۳۶) بندر محمد خان برادر خود تفویض نموده . بایک هزار نفر از خاصان و یکجهتانی که با وجود عربانی آن خان ذیشان از لباس سلطنت همان دست اخلاص بدامن دولت اوداشتند و جمعی کثیر از تجار و زوار بتقریب زیارت مکه معظمه زادهای الله شرفا و تعظیما روی نیاز باین قبله آمال که مأمن شوریدگان مضطرب احوال است آوردند قبل از ورود آن پادشاه بسرحد ولایت بیکران که ملجاء بیدست و پایان است ندر محمدخان حکایت اخوان یوسف علیه السلام را سر خط تعلیم خود دانسته جمعی

(۱) الصنوب بالفتح والكسر - الاخ الشفیق - الابن - العلم - م - صنوه بالفتح - و صنوة بالكسر - ج - اصناء - و صنوان - و اذا خرج نخلتان او اكثر - من اصل واحد فكل واحدة منها - هی صنو بالكسر او صنو بالضم - یس مثل - مرررف (الولد صنو ایه) میباشد نه چنانچه معروف است به سرایه

را از دنبال آن سرور مفقود البصر فرستاد. آن گروه یغمائی ایشانرا تعاقب نموده از نقود واجناس و آنچه یافتند غارت نمودند. امام قلی خان در قفا با اسب و تازیانه فرار بر قرار اختیار کرده داخل الکاء مرو گردیدند؛ کیفیت این واقعه و حقیقت این سانحه را مرتضی قلیخان قاجار که در آن وقت برتبه امارت مرو سرافراز بود معروض سده والا و پایه سریر معلی گردانید و بمقتضای شمه کربمه مهمان نوازی خاندان قلی بیگ یساول صحبت را بهماننداری تعیین فرمودند فرمان قضا جریان باسم بیگلربیگیان و امراء عظام و حکام و وزراء و عمال و کارکنان ممالك محروسه از سرحد مرو الی پایه سریر خلافت مصیر شرف نفاذ یافت. که بهر يك از محال که پادشاه مزبور و ملتزمان و منسوبان وارد گردند در لوازم میزبانی و شرایط مهمانی و تکلف و انعام و دادن لباس و ظروف و فروش و مایحتاج و سامان مطعوم و مشروب و ارسال نزل و ارمغان و تحف و هدایا و تحصیل مکنونات خاطر و مرغوبات ضمیر آن خسرو افراسیاب نظیر دقیقه فوت و فرو گذاشت نمایند نوعی نمایند که در حین ورود در گاه خلایق پناه اظهار رضا (۳۷) و خشنودی نمایند مرتضی قلیخان بمضمون مسطور عمل نمود، در بذل نقود واجناس و سایر تکلفات و تواضعات آنچه شایان همت کریمان باشد تقصیر ننموده. جمعی از طرز دانان خدمت اندوز را در رکاب آن خان ذیشان روان نمود که تا در الکاء متعلقه او باشند بهمان دستور عمل نموده در پژوهش اسباب و مایحتاج هر روزه آن جماعت سعی نمود، تا بدخول مشهد مقدس که در آنوقت حکومت آن محال بقرچقای خان ولد مرحوم منوچهرخان مفوض بود موافق مضامین فرامین که در آن ابواب صادر شده عمل نمایند. قرچقای خان نیز موافق مضامین ارقام مطاعه با گروهی از حیز تعداد و اخصی بیرون باستقبال رفته. بعد از مراعات لوازم اعزاز و احترام و تمجیل و اکرام منزلی مناسب جهت سکنی او تعیین نموده در آن مکان مرغوب فرود آوردند. و هر روز یکی از اعیان آن بلده طیبیه که از افراد الناس امتیاز صوری و معنوی داشت متکفل شغل میزبانی پادشاه مزبور و تبعه گردیده. تکلفات

وتواضعات مینمودند، و با آنکه ولات ترکستان و طوائف اوزبک را بجهت تراکم غبار عناد مرآت قلوب صورت نمای حق و یقین نیست و از شعله طور نسب ائمه هدی اقتباس ضیاء هدایت نمی نمایند. آن والا جاه را از فیض همت ذاتی و کرم جبلّی و احسانات که درحین تمکن سریر سلطنت نسبت بفقراء و قوع یافته بود غشاء مناقشه مذهب فی الجمله ازپیش دیده بصیرت بر خواسته طالب زیارت آستان ملائک آشیان امام مقترض الطاعه نامن ضامن گردید. زهی خارق عادات که مانند آب گوهر در نقات خفا آشکار و نهال آمال تشنه لبان بادیه انکار را از منهل عذب تسلی سرسبز وریان گردانند (۳۹) پیش از این مفتاح اعجاز آن حضرت قفل بسته چشم ظاهر نایبیا را میگشود، و درین مرتبه دیده اعتقاد آن سلاله دوده چنگیز را که کور مادر زاد بود بهقالید معجزه باز نمود. کیفیت زیارت بنوعی بود که از خدام آن روضه سنیه استدعا نمود که ریسمانی در گردن آن ممتاز سلسله چنگیزی که از غایت غرور تقلد قلاده سلطنت و دارائی را بر خود دشوار میدانست افکنده کشان کشان بآن آستان عرش نشان میبردند بعد از استفاضه فیوضات از آن مقام مینو نظام روانه پایه سریر خلافت مصیر گردید.

رستم خان سپهسالار که بایگکریبکیان و امراء عظام که در خراسان بود باستقبال آن خان عالیشان «شتافتند» روی زمین از نشان سم مرکبان زره پوش گردید. و نسیم را از ازدحام و کثرت خلایق ضیق النفس حاصل شد طول زمان را از عرض آن لشکر رسته امتداد کوتاه و دیده دور بین آفتاب از سواد آن سپاه سیاه گشت. گذشتن روز از آن تنگنا بنوعی دشوار شد که بعد از غروب خورشید روشنایی بر جای بود و تراکم غبار بجائی رسید که از آمد و رفت انقباس بر سطح هوا جادها مینمود.

(هشتمی)

اگر سیماب باریدی چو باران	بمانندی بر سنان نیزه داران
چنان از جوش لشکر قحط جا بود	که نعش سایه بردوش هوا بود

اسبان تازی را که وسعت گردان از شوخی رفتار مانند چشم خانه برنگاه تنک بود. بمشابه دل عشاق بر یک مکان جولان واقع میشد. از صفوف آراسته

خیابانها که مبدأ و منتهای آن نمودار ازل و ابد تواند بود بهمرسید نفیر کرنا
و خروش کوس چون امواج دریا از آنعر که قیامت اثر راه بیرون شد نیافت
از تنگ ورزی سواروپیاده اسم را جای صدق بر مسمی نمائده بود طیور در فضایی
هوای آن صحرا از تراکم (۴۰) غبار چون تیر در تر کش پال گشوده در یک مقام آرام
داشتند. اعداد رادل نگران و خاطر پریشان بود که اگر کار سپاه بشمار رسد بچه
عنوان از عهده تعداد بیرون آید. زمین از تهیج غبار بر خود میبالد که جا بر آن ازدحام
گشاید. کره خاک از کثرت سنان درخشان سواران نمود از قرص خورشید جهان افروز
گشت. نا بینایان را از شوق تماشای آن هنگامه بینائی رفته بچشم خانه رجعت
مینمود. و آن سلاله دوده چنگیز خانی را با وجود فقدان بصر کیفیت تماشای
آن هنگامه حاصل میگردید. بعد از وقوع ملاقات آن پادشاه والا جام و تقدیم
اموری که لازم مهمان نوازی باشد بخیمه که جهت آن عالیجاه ترتیب یافته
بود نزول نموده و جشن عظیم آراسته مطعومات و مشروبات حاضر ساختند و
مبلغهای خطیر و امتعه کثیر بسلطنت پناه مزبور و رفقا تکلف نموده. شکر
قدوم بتقدیم رسانید. و چند نفر از ملازمان کاردان را تعیین نمود که در رکاب
خان مزبور روانه پایة سریر خلافت مصیر شوند. امراء و حکام هر محل
باین ترتیب و آئین استقبال کرده تکلف مینمودند. تا بحوالی بلد طیبۀ طهران
رسید اعلیحضرت ظل اللہی بجهت مزید اعزاز و احترام آن خسرو عالیسمقام
یکجهت اخلاص منش پاك نهاد. و نیکو روش عارف غوامض طرز دانی مطرح
اشراقات الطاف خاقانی مرتضی قلی خان ایشیک آقاسی باشی حاکم طهران را
بمهمانداری تعیین فرموده باستقبال فرستادند. آن دقیقه شناس رسوم و آداب
باستعداد تمام روان گردیده در منزل ایوان کیف ملاقات دست داد. و از نقایس
اجناس و ظرایف امتعه بقدر آنچه سزاوار همت ارباب کرم باشد بارمغان گذراند
و باتفاق روانه دارالسلطنه قزوین گردید و حقیقت بعرض اشرف رسانیده (۴۱)
فرمان قضا نفاذ بصدر پیوست که بر کنار شهر سراق عظمت و اجلال بر پای کرده

جشنی عظیم که روزگار را مشاکل بساتین نعیم سازد سامان نمایند . خدمت گزاران فرمان پذیر بتپیه آن بزم خلد نظیر مبادرت نمودند . نسیم بآوردن بوی گل بچمن دوید . گل بتحصیل گلاب میان تنگ بربست آوازه آن بزم سرور بشور رشک دل ناهید را نمک سود گردانید . غنچه از گلبن اخگر افروخته در مشت آمد بهار و خزان مانند گل رعنا بطراحی و رنگ آمیزی الوان غرایب پشت بهم دادند و قوی پنجگان را مانند اوراق چنار که از یک شاخ برآید بتحصیل آن کار دست با هم یکی شد . نقش اقدام بطریق برک گل که بیال نسیم با شمیم هم پرواز است در راه طلب از راه روان باز نمی ماند . در اندک فرصتی سایبانها ، اطلس و زرنگار که در طول و عرض با فلک ثوابت لاف برابری میزد و دعوی مساوات مینمود بستونهای منهدب کویزه (۱) زرین بر پای شد و قالیهای گران بهاء که از جادوکاری استادان صنعتگر شمیم ریاحین از گل و برگ آن استشمام میشد مفروش گردید . و بساط پادشاهانه گسترده گشت ، نظاره رسا از حیرت آن بزم وسیع که از اندازه بینش بیرون بود بر خود میپیچد و نسیم بهاری شمیم ریاحین در بغل بهشک آمود ساختن هوای محفل میگردید اعلی حضرت ظل اللهی بمقتضی تفقد ذاتی که شامل حال خرد و بزرگست . بعزم استقبال پادشاه مزبور دیده رکاب را بنور اقدام ، بینائی بخشیدند هر کبان صرصر شعاع موکب همایون چون باد بهاری در حرکت آمدند و غنچه های پرچم اعلام شکفتن آغاز نهادند . و با آنکه اعلی حضرت خدیو زمان بامعصوم و ملتزمان بساط عزت در مقرر سلطنت نزول اجلال داشتند (۴۲) از کثرت سپاه دیده روزگار حیران و رنگ از چهر شمار گریزان گردید . در حوالی بیستان من اعمال دارالسلطنه قزوین امام قلیخان را سعادت دریافت خدمت اشرف روزی شد . و بخلعت نوازشات شاهانه سر افتخار بکیوان رسانید و مقارن آن حال از اسب فرود آمد . اعلی حضرت ظل اللهی نیز پیاده شده با یکدیگر معانقه نمودند . آن پادشاه صاحب دریافت بدیده ادراک ملاحظه شأن و شوکت و عظمت

(۱) کویزه - چرن سوز - گوشه خانه را گویند .

و جلال بزرگی آن مشرق انوار برتری . وینبوع زلال سرودی نموده قرین حیرت
بی اندازه میگردد . و چون چشم آنکار دیده امور سلطنت در ایام ینش هیچوقت
این چنین امری ندیده بود . و دو حین فقدان بینائی توفیق ادراک این قسم عطیه
یافت بفحوای زهی مراتب خوابی که به زبیداری است . شکر موهبت ایزدی بتقدیم
میرسانید ، و با آنکه يك قرن بر سریر سلطنت متمکن بودم ، اقتدار ثوالقرنین را
بنظر در نمیآورد . و بتحرک ، عواصف حوادث از جا نمیرفت ، از صدمه شکوه آن
دست پرورد رحمت یزدان . چون باز وحشی چشم دوخته ، از صدای طیش دل
شرح اضطراب خاطر مینمود . چون از طرفین لوازم رسوم و آداب بفعل آمد سوار
دولت اتبسال عنان بر عنان رکاب بر رکاب روانه کریاس گردون اساس گشتند
و مقارن هم در بزم شادی و انبساط نشستند مطعومات و مشروبات بیرون از قیاس
کشیده شد . و تنقلات و حلویات از حد افزون حاضر گردید . بعد از بر خواستن
سفره ارباب طرب پیش نشستند ، و از رشتهای طنبدو و عود ، دام بصیده تدر و
نعمات الوان گسترند . و مطربان خوش نواز ، برهانیدن طیور انده صدا بلند کردند
نای بیجان (۴۳) از اعجاز نفس استادان سراسر زبان گردیده . داستان سرائی آغاز
نهاد ، و ببلند آوازی نشاط لب خاموش گشاد . بعد از استیفاء این امر عزیمت
رکوب در خاطر اشرف تصمیم یافت ، و بمقتضی فرمان از پیشگاه خیام تا در دولت
خانه مبارکه که قریب يك فرسخ بوده ، پای انداز زربفت و اطلس و دیبا گسترند
و بآئین تمام روانه گردیده ، بعد از ورود دولتخانه مبارکه بهادشاه مزبور تکلیف
فرود آمدن نمودند . چون خان والاشان نهایت ضعف داشت ، و مساندگی سواری
علاوه آن شده بود ، مرخص گشته بمنزلی که بسکنی ایشان اختصاص یافته بود روانه
گردیدند . و صدر و اعتماد الدوله و قورچی باشی ، و ایشک آقاسی باشی ، و ناظر
بیوتات ، بمشایعت تامنزل مزبور رفته ، در درخانه پیاده شده سوای صدر سایر ارکان
دولت مر بوزه در رکاب آن خان والاشان تا ایوان عمارت رفته ، خان مزبور را از
اسب فرود آورده مراجعت نمودند . روز دیگر در عمارت مبارکه هشت بهشت

بدستور جشن عظیم ترتیب داده ، و خان و الاشأن را استقبال نموده ، در حین ورود تا پیش ایوان هشت بهشت خود بنفس نفیس استقبال ، و بار دیگر معانقه نموده بدست مبارك دست خان عالیشانرا گرفته بدرون عمارت آورند ، و دلچسپویی بیرون از اندازه کرده . بنوازشات بیکران ممتاز فرمودند . روز دیگر امراء مزبور را (که) خواهش مکّه معظمه در ضمیر بود و موسم زیارت میگذشت . رخصت رفتن ارزانی داشتند (۱) در آن چند روز که در پایّه سریر خلافت مصیر بود . هر روز باحسانی و انعامی اختصاص مییافت و تبعه و ملازمان با نعمات و خلاع ممتاز میگردیدند حاصل که مبلغ بیست هزار تومان از نقود و اجناس به تکلف خانعالی شأن و رفقا و ملازمان مقرر گردیدند و بدستور احکام و فرامین باسم امراء و حکام بصدور پیوست که نزل و ارمغان در هر منزل حاضر ساخته در خدمت و رعایت (۴۴) ایشان لوازم سعی بتقدیم رسانند و تا در دار السلطنه قزوین توقف داشتند سه چهار نوبت جشن عظیم آراسته خان مزبور را طلب فرمودند در مجلس اخیر که رخصت یافته روانه میگردیدند فاتحه جهت بقاء عمر دولت اعلی حضرت جهانبانی خوانده روانه شد و بعد از ورود بقریه چشین قزوین اعلی حضرت ظل اللهی بقصد شکار سوار شده بار دیگر آن پادشاه و الاجاه را در قریه مزبور ملاقات نموده روانه شکار گردیدند افواه عموم خلایق از آن شیوه ستوده ابریز شکر گزاری دانسته جهانیان قرین سپاسداری گردید . امید که پیوسته این درگاه اقبال ملجاء پادشاهان ذی شأن و معاذ سلاطین عالی مکان بوده این آستان قبله اقبال و مطاف سعادت و اجلال باد .

(۱) بعد از تشرف زیارت بیت الحرام در وقت مراجعت در مدینه طیبه وفات یافته و در همانجا هم مدفون گردید .

« ۸ » شکار قهال نمودن اعلیٰ حضرت ظل اله

بال کشایان هوای بلند پروازی و صدر نشینان محفل سرافرازی یعنی سلاطین ذیشانرا که همای دولت بر مفارق اعتبار سایه گسترده . از صدمه سیمرغ آتشین بال آفتاب حوادث محافظت مینماید . و شاهین اقبال شهر اقتدار بصید تدوران مطالب و مآرب میکشاید . خاطر همایون پیوسته جویای آنست که در هر جائی که باشند کیفیت اوضاع سلطنت و قبض و بسط امور جهاننداری و اقلیم گشایی و حقیقت بینی امور معاین دیده بصیرت بوده باشد اگر بتاج هدهد چشم گشایند از هر خطی سطری از تاریخ سلیمان خوانند . و اگر طوق قمری ملحوظ دیده اعتبارشان گردد آنرا روزن گلستان همیشه بهار حکمت ازل دانند اگر عقل را از بادبانی لنگر کشتی اباء و امتناع باشد پای بط را لوح این طلسم حیرت شناسند و بکرك تحقیق نقاط سلوک و شباهات را از لوح اندیشه تراشند . طوطی را برگ سبزی از شجر وادی ایمن که بتعلیم کلیم الله زبان (۴۵) زد جهان نیست تصوو فرمایند . و از بوقلمونی نغمات عندلیب مشاهده کسوت طاوسی نمایند . مردمان دیده زاغ را که در عین روز روشن شب گردی میکنند قبله نمایی غرائب آثار شمارند ، و از سیر بوستان غریبه الازهار سرشت تدوران تخم الوان ریاحین حیرت در گاشن دل خدا شناس کارند . و آینه جهان نمایی اسکندری که چراغ شهرت آن تا وقت دمیدن نفخه صوری انطفی نمیدیرید . در نظر دانش منشان کار آگاه عبارت از آنست که هر جزئی از جزئیات را مرآت ظهور امر کلی دانسته از قطره ادراک حقیقت دریا و از ذره فروغ بیضا . و از برگ گلی سیر گلستان ، و از چراغی تماشای چراغانی توانند نمود . هر گاه در این معنی رسوخ حاصل شود . جوارح را مانند مبارزی داند که سلاح مادر زاد بر سر و بردارد . و در تحصیل روزی هر روزه روی نیاز بمعاون نیآرد . تبارك الله . از این بوالعجب شیوگان که هر يك در دیده ارباب ذوق بسماع حال در پروازند . نخستین از آنها شاهباز است که با انك بخطاب شاهی از سایر طیور ممتاز است . از مرقع بال و پر خرقة درویشان در بر دارد . و هر چند

معشوق شهریارانست الفهای عاشقانه بر سینه مینگارد. عروج دولتش بحدیست که مانند سلیمان بر هوا مسند میگسترده. و قناعتش بمرتبه که سالی بیک لباس بسر میرد. در حالت گرفتاری سریر عزتش روی دست شهریاران. و سایبان دولتش سایه همای تاج سعادت پادشاهانست. عمرها چشم دورین از خواب شیرین میدوزد که شیوه سلوک باملوک آموزد پاس داری آشنائیش. در آن پایه که بعد از نور دیدن بساط وحشت اگر در آسمان باشد روی نیاز بر خاک الفت میگذارد، و باندک روی دلی دلی الدوام در غربت بسر برده یاد وطن در خاطر نمیآرد، زهی مردان کارزار که یک تنه بر سپاه خصم می تازند و از هر پری (۴۶) در حین پرواز عام نصرت میافرازند. و دیگری سیاه چشمان موزون حرکاتند که بشیوه بال انسانی ادای جلوه خوبان مینماید، و به نیشتر هر موئی خون شوق از رگ دلها میگشایند، بتحریرک جناح هم دامن زن آتش ذوق و هم مروحه جنبان نسیم شوقند مانند پریچهرگان فرنگی تمام بناقوس نوازی مشهور، و همگی چون لعبتان خیال بجلوه سازی معروف اند نی نی صیادانند که از نقوش بال و پر بقصد شکار مرام دام بردوش دارند، و سالکان تجرد شعارند که پای در دامن سیرجهان مینمایند از یمن سبکرو حی پستیها و بلندیها در راهشان هموار است، و بمعلمی و چست فطری از جنبش مژگان صیاد خبر دارند. کلاه اعتبارشان چون کسوت ادهمی حجاب خیره نگاهی است. و بستن دیده ظاهری سرمایه بینائی دیده آگاهی از غایت پختگی بخوردن غذاء خام از منت طبع آتش فارغ نشسته اند. و بتکلیف توکل از ذخیره کردن رزق مقدر چشم بسته. بمقتضی این صفات اگر طبع همایون پادشاهان والاشان بتماشای ایشان راغب باشد از مقوله هوای خاطر نخواهد بود. و اگر ضمیر منیرشان به پژوهش حال ایشان مایل گردد بدیع نخواهد نمود. لهذا اعلی حضرت خدیو زمان که در شیوه دقیقه یابی و باریک بینی سردقتر پادشاهان است. بحصول این معنی راغب گردید. و اراده شکار کلنگ در خاطر اقدس پدید آمد. و این مرغ کلانرا

را که ناقه گسسته مهار فضای آسمانست ز مام اختیار در قبضه اقتدار (۱) چرخ و شاهین که بحسب ترکیب حقیر و صغیر است می باشد . و گاهی بضرب صدمه سر پنجه قوی زور نقاب زمین نیستان کلنگان میشود . و بسا باشد که از غایت غلوی حرص و شدت قوت عصبی بریختن خون یکی از آنها نائره قهاریش منطفی نگشته بدیگری از آنها پردازد . و او را نیز در حوصله شکافی بحال نخستین اندازد . و عنوان شکار قهال بنوعسیت که در هر (۴۷) مکان که خیل کلنگ جمع باشند کار آگهان خبردار دایره کردار ایشان را احاطه نموده . و سر کرده پیشوای آن گروه بانداختن شاهین و چرخ مبادرت مینماید . در اثنا اگر صیدی اراده بیرون رفتن کند ملازمان از اطراف شروع بفریاد و فغان کرده آن ساده لوحان بتصور اینکه مبادا دلی در راه باشد مراجعت نموده بجانب دیگر متوجه میشوند و باین عنوان در آن دایره حیرت سرگردان میگردند و هنوز در آن اندیشه اند که جوارح سلطانی بطریق قضای آسمانی نزول نموده ایشانرا در دام مغالب در میآرند (۲) اعلی حضرت ظل الله . بعد از ملاقات سلطنت پناه امامقلی خان از قریه چشین دار السلطنه قزوین بشکار قهال روانه گردیدند و به نیروی اقبال همایون فال مرکزورا آن جانوران وحشی را در میان گرفتند و بانداختن چرخ و شاهین دست اقتدار گشودند صیاد سپهر را هر کز تماشائی چیان مشاهد نشده بود . و نسر طایر را از روزیکه چهره پرداز قضاء بال وجود بقلم قدرت گشوده حنین سیری واقع نگردیده . امید که پیوسته بال همای سعادت سایه بان این خسرو سلیمان مکان بوده . مغالب جوارحش مانند هلال از خون صید درخشان باد

(۱) چرخ یا (ج) فارسی - مرغی است شکاری - اسدی گوید ، زمین روان چرخ چون بر چرخ برآواز را مشکران مرغ مرغ .

(۲) انقهله (ضنف و سقط) گویا وجه تشبیه این نوع شکار بشکار قهال از آنست که شکار را سرگردان و سپس ضعیف و ساقط می نمایند .

« ۹ » مناقشه رستم خان والی گرجستان و طهمورث و رفتن

آدم سلطان بدان حدود

چون حرکات گردون و نیرنگی سپهر بوقلمون منتج حوادث میباشد . بعد از آنکه خاطر اقدس و ضمیر مقدس از میزبانی و تفقد سلطنت پناه امام قلیخان فراغت یافت و از شکار قهال استیفاء حظ بی منتها کرده معاودت نمودند . مقارن این حال عراض سلطنت و شوکت پناه رستم خان والی گرجستان کاخ (۳) که نواب خاقان رضوان مکان علیین آشیانی او را برتبه سلطنت آن ملک دلگشا سرافراز ساخته و همواره (۴۸) به نیروی الطاف بی پایان آن خسرو خلد مکان لاف استبداد و استقلال میزد ، درینوقت بنابر وسوس نفس اماره که در کشور وجود راهزنی قوت عاقله مینماید به پنخن خیالات فاسد آتش سودا فروخته و چشم خواهش به حال کارتیل که حکومت آن از دربار اعلی و درگاه معلی بمشارالیه مفوض گردیده دوخته است و با جمعی از خود رایان بیعاقبت بشکار قریایزی که ملک موروئی سلطنت پناه مزبور و داخل ولایت کارتیل است آمده و باین حرکت ناشایست اکتفا نکرده با زال ارسطا و قراقلخان و نوذر و یوتم امیلاخور که از تا وادان عمده گرجستان کارتیل اند زبان یکی نمودند که در تضییع سلطنت پناه مزبور بقدر امکان کوشش نمایند و ارسطا و امیلاخور مزبور شخصی را بقصد تضییع سلطنت پناه مومی الیه فرستاده بودند و کشیک چپان از این معنی مطلع گردیده آنشخص فرار مینماید چون هر خبری در برزخ صحت و کذب میباشد رقم رحمت شیم باسم طهمورث مشتمل بر تقاعد از امور مزبور شرف صدور یافته مصحوب تقی یک نادر کانلو ارسال یافت که اگر بمقتضی سهو و نسیان که لازمه سرشت انسان است مصدر این امر شده باشد چهره اعتقاد را بزالل انابت و استغفار از گرد عصیان شسته من بعد مرتکب این قسم فعلی نشود که اگر بعرض مقدس رسد که بار دیگر ارتکاب این قسم ناشایستی نموده مورد سخط و غضب شاهانه خواهد گردید و آن وخیم الماقبه از غایت چهل و نادانی بظاهر

اطاعت و انقیاد تقی بیک بتقدیم رسانیده تعهد نمود که اگر متعبد امری خلاف قانون
 بندگی از او بظهور رسد مورد غضب و سیاست شاهانه بوده باشد و در باطن همان
 بشغل فتنه (۴۹) انگیزی اشتغال نموده بازال و نودرو کتله کوز کار تیل که مختار
 و پیشوای کفره مزبور میباشد قرارداد که رستم خان را بقتل رسانند و ملک قور
 خمس ولد ملک اتابیک ملک الکاء سمخوط را در این امر با خود هم داستان نموده
 بودند چون ملک مزبور از یکجهت آن استان خلافت مکان است رستم خان را از کیفیت
 غدر کفره مزبوره اخبار نموده بود رستم خان عریضه در این باب نوشته مصحوب
 ملک مزبور بمرگه خلافت پناه فرستاد و از این معنی آتش غضب پادشاهی در اشتعال
 آمده فرمان همایون نفاذ یافت که امارت پناه آدم سلطان حا کم صوفی که همشیره زاده
 سلطنت پناه رستم خان و بشیوه کاردانی موصوف است به اتفاق بیگلربیگیان
 آذربایجان و شیروان و قراباغ و ایروان و جمعی از یوزباشیان و قورچیان و غلامان
 و تفنگچیان که منازل ایشان در آذربایجان و شیروان میباشد بقطع و قمع و قتل و
 اسر و نهب و غارت کفره طاغیه مزبوره که نا فرمانی فرمانروای ظاهر را علاوه
 ناسپاسی و خدای شناسی نموده روانه گردد و امارت پناه مزبور بساعت مسعود
 بشرف پای بوس سرافرازی یافته روانه گرجستان گردید و قبل از آنکه وارد
 گرجستان شود رستم مردم دیده کج بن کتله کوز را از وطن مألف چشم خانه جلا
 فرموده ، در محبس قلعه تفلیس مقید نموده بود ، و جمعی از تلوادان و از ناوران
 را که بزبور اخلاص و یک جهتی آراسته بودند بقصد تسخیر قلعه نوذر که در متانت
 ورزانت و دشواری طرق و تراکم اشجار ضرب المثل مردم آن دیار است فرستاده و
 در اندک فرصتی به نیروی اقبال بی زوال اعلیحضرت ظل الله آن قلعه مرصو صه البنیان را
 بخاک تیره یکسان نموده ازواج (۵۰) و اطفال آن گم گشته تیه غفلت را دستگیر
 کرده بودند . و آن مدبر عداوت سکان با نهایت پریشانی احوال فرار نموده خود
 را بقلعه اخسته رسانیده ، بعد از وقوع این فتح مبین و تسخیر آن قلعه متین آدم
 سلطان با لشکر ظفر اثر وارد الکاء کاخ ت گردید ، بود از آنجا که همواره مطالب

و مآرب این برگزیده الهی وقوع محاربه و تجشم سپاه صورت مییابد، طهمورث
 بمحض توجه عساکر فیروزی مآثر مضطرب گشته از اسباب سلطنت همین برداشتن
 دل اکتفا نموده فرار بر قرار اختیار کرد و آن ملک بی آنکه تیغ مجاهدین
 معرکه خصم افکنی جنبش نماید مفتوح شده در بسته بتصرف اولیاء دولت ابدقرین
 درآمد و زال ارسطیا و یوتم امیلاخور از در انابت و استغفار به بیت المعموره امان
 این خسرو سلیمان شأن درآمدند و سایر تاوادان و ازانواران و سکنه گرجستان کارتیل
 و کاخ که سالک طریق غدر و مکر بودند از کرده پشیمان گشته بمیانجی رستم
 خان التماس «عفو» زلات و جرایم خود نمودند و مأمول ایشان به عز انجاح اقتران
 یافته امر فرمودند که سپاه نصرت پناه مراجعت نموده متعرض آن گروه معذرت پژوه
 نگردند و قضیه قتل رستم خان سپهسالار در انثناء رفتن آدم ساطحان بگرجستان
 وقوع یافت چون تمهید رفتن «آدم» ساطحان قبل از وقوع قضیه مزبوره بود خامه
 مطلب نگار بتحریر آن مطالب بعد از اتمام و سر انجام امور گرجستان قیام نمود.

«۱۰» شرح مقتول شدن رستم خان سپهسالار بفرمان

اعلیٰ حضرت ظل الهی

حضرت عزت مصرو جود انسانی را بقدرت بالغه ربانی از چهارضد که اسطقس عالم اخشیجانی اند فراهم آورده از پای تخت بینیزی که دارالخلافته مجرد نام دارد (۵۱) عقل را بریاست و مجارست این مدینه الهی تعیین فرموده - از حواس ظاهری و باطنی که بومی این ولایت اند، پیشکاران چابک بر دربار اقبال این خسرو بیهمال داشته که بنیروی این فرمان پذیران خدمتند. در شهر بند وجود استوار، و بنای حصار هستی پایدار باشد. هرگاه تدبیر این سلطان والاشان در پذیرائی ملک باعتدال گراید، و سپاه جوارح را باشغال مقرر خود باز دارد پیوسته از عرف تجاویف دماغ سیرنزهت آباد حاجت روائی نموده. ابواب قلاع مشیده قلوب بروی آمالش باز و دست اقتدارش بر حصول مآرب دراز میگردد. و باوازه اعتدالتش دولت که خازن کنجینه نعمت صورت است خود را باین امن آباد رسانیده مقالید کنوز مطالب را تسلیم مینماید. و این فرمانفرمای کشور وجود وقتی پیرایه حسن سلوک میپوشد که گفتین ترازوی دیده را بشادین راست بینی مهیا ساخته خاوت دل خدا شناس را از خیال ماسوی پرداخته باشد، زبان را کز نعمتها در وجد صونیان صاحب حال دارد و گوش را مانند دل ارباب کمال بادخار گوهر نصایح گمارد (که) بعد (از) اداء شکر مواهب یزدان در اطاعت پادشاه زمان که سایه حضرت رحمن است کوشش کند و در پژوهش بندگی این حافظ نوآیین الهی سکالش نماید. و از اینجاست که تاشیوه اطاعت و انقیاد و فرمان برداری مضبوط است بوسیله ترتیب فرح روحانی که از جرمن رضاء خدیو حقیقی و مجازی ترکیب یافته همیشه دماغ اتعاش را نشاء کاهیبی رسا میباشد. و اگر در پاسداری فرمان باری باغواهی شیاطین نفوس رذیله غفلت ورزد، مبادام که رجوع بشاهراه انساب و استغفار ممکن و مقیاس اطاعت سنجی فرمانروای (۵۲) ظاهر بی کم و کاست باشد بیانچی عفو و مغفرت پاداش

نافرمانی چندی در عقدۀ تأخیر میماند. تا زمانی که آمینۀ خانۀ دل را از تراکم غلام
ظلام افعال ناشایست راه دخول پرتو لطف الهی مسدود گردد. که در آن حال سیآت
اعمال در مرآت مکافات جلوه ظهور مینماید.

مبین این مقال صورت احوال رستم خان سپهسالار است که در زمان نواب گیتیستان
فردوس مکانی بازاء حسن خدمات و بندگی و کاردانی بر مرتبه یساولی صحبت و روشناسی
و قرب اختصاص یافته بود. و بعد از رحلت نواب گیتیستان خلد آشیانی بسرای
جاودانی در خدمت نواب خاقان رضوان مکانی بزادتی اعتبار از اکفاء گوی سبقت و
رحبان ر بوده بمنصب امارت دیوان و سرکردگی تفنگچیان ممتاز شد و در اندک مدتی
از آن مرتبه نیز فراتر شده مخاطب بخطاب سپهسالاری گردید و حکومت الکاء تبریز
و بیگلربیگی گری آذر بایجان بدو عنایت شد و تا زمان جلوس میمنت مأنوس بخدمات
مزبوره سر بلندی داشت و علیقلی بیك و عیسی بیك برادران او بمنصب امارت دیوان
و یساولی صحبت و ازدیاد قرب و منزلت محسود جهانیان بودند. و از آنجا که منتهی
هر بلندی پستی است در اول جلوس میمنت مأنوس رستم خان با سپاه بیکران چنانچه
سبقت ذکر یافت در خراسان توقف داشت. فرمان اشرف باسم مومی الیه بنفاد پیوست
که چون اقبال بی زوال بی ارتکاب قتال کنایت شر اعادی نموده لشکر فیروزی
اثر را مرخص سازد که بمنازل و اوطان خود مراجعت نمایند و آن ایالت پناه باملازمان
خود در مشهد مقدس توقف نماید که هر گاه صلاح دولت روز افزون بوده باشد و
رقم اشرف صادر گردد روانه سده والا (۵۳) و در گاه معلی شود رستم خان بهوس
آنکه هر گاه در پایه سریر خلافت باشد راتق و فاتق کلیات و جزئیات امور خواهد
بود بمرض رسانید که توقف او در مشهد مقدس مقرون بصلاح دولت روز افزون
نیست. و اگر در درگاه فلك پیشگاه باشد بصواب نزدیک تر خواهد بود و عریضه
را مصحوب نظام الملک وزیر خود بدرگاه جهان پناه فرستاده بود. نظام الملک در
اثنای راه بشخصی که رقم اشرف بشرح فوق نزد رستم خان میبرده برخورد. و چاربارا
مراجعت فرموده باتفاق خود بدرگاه معلی آورد چون این جرأت زیاده از قدر و سمع

اطاعت پیشگان فرمان پندیر بود . و مرجوح بودن رای صواب نمای بیضاء ضیاء از عرض این مطلب مفهوم میگردد . بنا بر انتظام امور سلطنت و جهانبانی مقرر فرمودند که سر آن گردنکش را از تن جدا ساخته در مشهد مقدس عبرة للناظرین گردانیده منادی نمایند که هر کس پیر و آملی و امانی خودم بوده «و» سالک طریق خلاف رضای اعلیحضرت ظل اللهی باشد باینطریق به پاداش اعمال گرفتار میگردد و علیقلی بیک دیوان بیگی را که در درگاه معلی بود محبوس فرموده مقرر فرمودند که بقلعه کلاب برده دو آنجا محافظت نمایند و ذوالفقار بیک یوزباشی قورچیان آجر لورا بحبس عیسی بیک که بنیابت سپهسالار در دار السلطنه تبریز بود تعیین نمودند و مقرر شد که ذوالفقار بیک او را اوتبریز بقلعه الموت برده بکوتوال آنجا سپارد و روزی که علیقلی بیک محبوس گردید ارکان دولت قاهره قبل از آنکه قتل رستم خان وقوع یابد بنابر مصلحت مذکور ساختند که سپهسالار بقتل رسیده و این معنی بن الانام شهرت یافت و بعد از سه چهار روز ملازم رستم خان عریضه مومی الیه را بدرگاه جهان پناه آورد جمعی از هرزه درایان را که پیوسته جویای تقریب ساختن (۵۴) اراجیف میباشند دستگاه سخن بدست افتاده انتشار دادند که رستم خان بعزم شکار بمحال درون رفته بوده و در آنجا از کیفیت فرمان پادشاهی وقوف یافته فرار مینماید در ثانی الحال عریضه قرچقائی خان بیگلربیگی مشهد مقدس (۶) سایه سریر خلافت مصیر رسید . که رستم خان مزبور را روز عید قربان بمعاونت پیرام علیخان حاکم نیشابور بمقتضی امثال فرمان مقتول ساخته . اعلیحضرت ظل اللهی قرچقائی خان را بخلاع و انعامات پادشاهانه بین اقران ممتاز و سرافراز فرموده . و حکومت دار السلطنه تبریز را به پیربوداق خان پرنایک ترکمان که ابا عنجد بیگلربیگی دار السلطنه مزبور بود شفقت فرمودند و منصب امارت دیوان علاوه خدمت مرتضی قلیخان پنجرلو شاملو ایشک آقاسی باشی گردید . الکاء دشتستان که با پیربوداق خان بود بدو دیک غلام خاصه شریفه قورچی رکاب شغب شد . چون ارقام قتل رستم خان را دور میش بیک قراگوزلو ایشک آقاسی و خواجه محمد قاسم نظری آوارچه نویس

خراسان و رشید بیک کلانتر تومان پنجپانچوان بطریق تعاقب و تسوالی برده بودند
رشید بیک بسیور غال و موسی الیهما بانعام و شفقت‌ها سرافراز گردیدند .

«(متوفیات)»

در این سال اسفندیارخان والی اورکنج از دست ساقی کل قس ذائقه الموت
باده اجل نوشیده بدرد جهان فانی نمود . عیسی ارسطا و گرجی را در این سال باداد
گرجی و دامیلاخور در دارالسلطنه قزوین بقتل رسانید .

«۱۱» آمدن ایلچی پادشاه والاجاه روم بدرگاه جهان پناه

جهت تشدید مبانی مصالحه

چون در سنهٔ بارس میل زمان نواب خاقان رضوان مکانی فی ما بین نواب خاقان
رضوان مکان و سلطان مراد خواندگار روم (۵۵) روابط صلح و صلاح بجهت نجات
وفلاح عبادالله مسند و مستحکم شد صلح نامهٔ باین شرح نوشته شد . (۱)

(۱) بغداد پیش از دولت صفوی بدست ترکان آق‌قویلو بوده که خود یکی از سلسله‌های سلاطین ایران
میشدند . بعد از آنکه این سلسله بدست شاه اسمعیل از میان رفت بسال ۹۱۴ بغداد بتصرف
لشکر قزلبال در آمد ، و این شهر مدت‌ها در اختیار حکام ایران بود تا بسال ۹۴۰ که یکی از امراء
تکلو حکومت بغداد داشت و به عثمانیان پناه برد و سلطان سلیمان خان قانونی را بتسخیر بغداد
و اداری کرد .

در زمان شاه طهماسب و شاه اسمعیل و شاه محمد گاهی بغداد بتصرف ایرانیان و زمانی
در دست امراء آل عثمان بوده .

تا سال ۱۰۴۲ که کلانتر یا رئیس شهر بانی بغداد بکر سوباشی نامی بود وی بولی‌النعمة خود
خیانت ؛ و با عثمانیان از در سلامت در آمد شاه عباس اول بنا صورتیکه شباهت به تفریح
داشت نه نمایشات جنگی بغداد را از دست عساکر عثمانی منتزع و بکر سوباشی را هم در آتش
فلقه که خود افروخته بود سوزانید بسال ۱۰۴۴ حافظ احمد پاشا بیکلریکی دیار بکر از طرف
سلطان مراد چهارم نه ماه بغداد را محاصره کرد ولی از عساکر ایران شکست خورده و بغداد
نیز بدست ایرانیان باقی بود ، تا در زمان شاه صفی که خسرو پاشا نامی مأمور فتح بغداد شد
ولی صفی قلیخان والی ایران دلبانه از شهر دفاع نموده و از سقوط بغداد جلوگیری کرد .
خسرو پاشا چون از فتح بغداد مأیوس گردید روبه‌سکر شاه صفی یعنی همدان تا حدود اراک فعلی

الحمد لله العزيز الكريم . الفتح الذي افتتح ابواب الصلح والصلاح وارتفع
ظلام المصاف والكساح بمصباح صباح النور والصلاح والصلوة والسلام
على رسوله الذي اظهر واوضح الدين بكمال الايضاح وانشرح صدر الاسلام
بطلعه السعيدة اى افشراح وعلى آله و اولاده واصحابه الذين هم الاشباح
الذى ارواحها فاح نشر الضياء ولاح نور الصباح اما بعد مشيت و ارادت رافع
السماء بغير علمات وحكمه وقدرت مبدع المر كباب عن الاضداد جل شانها عن مشاكلة الانداد

بقیه از صفحه قبل

و در گرین همدان تاخت و تاز کرده و مراجعت بغداد نمود . ۱۰۴۹ شاه صفی خود بشخصه قوای
صفیهلیخان حاکم بغداد را تقویت نمود ولی عثمانیان بواسطه تلفات زیادی که در جنگ با ایرانیان
داده بودند (۱۲ هزار نفر) حاضر بمقاتله و زور آزمائی نکرده عقب نشینی کردند .
سلطان مراد خان بسال ۱۰۴۵ رو بآذربایجان گردید و شهر ایروان را بواسطه خیانت
امیرگونه خان قاجار تصرف نموده و در این لشکر کشی بود که خلیفه مسلمین از ارس گذشته
شهر تبریز را محاصره کرد و همارات حکومتی و محله شاپ غازی را که بهترین آثار صنعتی
دوره ایلخانی ایلخانان آذربایجان بود با کلنگ بیدادگری ویران و مردم آن سامان را بی سامان کرد ، و
نیز در این لشکر کشی بود که (شهر تبریز را آتش زده و نیمه از آن بکلی نابود گردید) و خود در حین
مراجعت برود ارس اقتاده مریض گردید شدت مرض و رسیدن قشون شاه صفی باعث بر عقب
نشینی وی گردید .

در همین سال دو مرتبه ایروان بدست ایرانیان افتاد و پنجهزار تن اسیر و چند ثوب بزرگ
بجا گذاشته و شاه صفی آنرا باصفهان فرستاد و گویند قسمت اعظم از آنانرا در اطراف همدان
بجدود و فس فعلی ساکن گردانید ، بسال ۱۰۴۸ سلطان مراد خلعن شخصاً بتغیر بغداد آمد و
شهر را در محاصره گرفت و با وجودیکه اسلحه ناربه آنان از ایرانیان بهتروسنگین تر بود محصورین
پایداری نموده تا بجائی که صدراعظم ترك محمد یاشار را بقتل رسانیده و بالاخره مجبور تسلیم
شهر شدند بفرمان سلطان مراد یک هزار تن از زوار کربلا و نجف را بدست جلادان سپرده و بیک
نهیب سر از تن آنان بر گرفتند بسال ۱۰۴۹ بعد از کشاکشهای زیاد که بالا بدان اشارت شد
ایمان مزبور در متن فیما بین دولتین باینصورت بسته شد که بغداد بدست امراء آل عثمان و ایروان
در اختیار سران قزلباش باشد نماینده ایسرا در این هنگام محمد قلیخان نامی بوده است این
عهدنامه حتی تا زمان نادرشاه و کریم خان زند هم مورد توجه اکر ایران و قشون نیکپوری بوده و
پیوسته بدان استناد مینمودند .

ایله مدار نظام احوال عباد و منشاء نبات و دوام عالم ایجاد . پادشاهان با عدل و داد و شهریاران مکرم اعدل حسن اتفاق و اتحاد لرینه منسوط و اوامر و نواهی الهیه سنیه اتباع و انقیاد لرینه مربوط در که فاتتو الله و اصلحوا ذات بینکم . فحوای شریفی اورزه سلاطین شوکت آئین همت اصلاح مستوجب الفلاحه عزیمت و جانب خصومت و کفاحدن عودت بیورد قلرده تیغ خلاف طرفین درغلاف و ارباب مصاف جانبین پرپر لرینه سنیه صاف اولاد گلمشردر ذک فضل الله یوتیه من یشاء و الله ذو النضل العظیم بناء علی ذک براضع عباد الله ، جناب جلالت مآب پادشاه دین پناه و ذات سعادت دستگاه سلیمان بارگاه خلیفه الله فی العالمین ما صدق مصدق الساطان ظل الله فی الارضین . ملاذ اعظم السلاطین . هعاد اکرام الخواقین ناصر الاسلام والمسلمین قاهر الکفره والمشرکین سلطان البرین والبحرین خاقان المشرقین و المغربین . خادم الحرمین والشریفین عین الانسان و انسان الیمین المؤید (۵۶) بتائیدات الملك المستعان والجوفیق بتوفیق العزیز المنان ، لازالت سلسله خلافتیه ممتدا الی آخر الزمان و ما برحت اطناب خیام سلطنته مشدوده الی انتهاء الدوران ، حضرتلر ننگ . طرف اعلاء جلالت مقرون و جانب اسنای سعادت مشحون لرندن حل و عقد امور ملک و ملت مأمور و مأذون و اختیار صلح و جنگ . خصوصنده توفیق یافته اجازه هما یون اولمغله و کالت مطلقه و نیابت محققه مرحسبیله عسا کر اسلام نصرت انجلی بغداد دن . قالدورب متو کلا علی الله تعالی عجم ولا یتینیه عزیمت متین ایله طی منازل و مراحل آهنگ و آغاز اولنوب هارونیه نام منزله نزول اولدقد زینت افروز تختگاه عجم روشنائی ده ممالک جم خورشید علم دارا حشم خدیو معظم خداوند مکرم در یکتای بحر تاجداری ذکاء آسمان شهر یاری هژیر عرصه شوکت پناهی گزیده شاهباز اوج شاهنشاه عالیجاه سعادت دستگاه خسرو فلک بارگاه ستار سپاه اعلی الله اعلام قدره من السمک الی السماء و رفع بشیان مجده الی قبة الافلاک جانب شر بفرندن سعادتلو و عظمتلو پادشاهمز حضرتلرینه نامه لری و لو حقره مکتوب ملاطفت خامه لری ایله عمده الامرا قدومه

الكبر اشمس الدين محمد قلی بيك ايشيك آقاسی ایلچیلک طریقته کلوب شاه حضر تلی
اصلاح ذات البین وصلاح وصلاح جانبین خصوصتین اراده ایدوب تسکین آتش جنک
و جدال و دفع و رفع غبار حرب و قتال اولتماس طلب اینمکین ییزداخی و ان جنحو للسلام
فاجنح لها نص شریفله عمل ایتمکه مأخذهر مجمل و مفصل برابواب امن و استراحت
عباد الله ایجون صلحه رضا و یروب لائق دولت طرفین و موافق (۵۷) عرض
و ناموس جانبین اولان وجه و جیه او رزه احوال صلحه فیصل و یر لمک پاینده
شاه و الاجاه حضر تاریتک طرف قرین الشر فلرندن بیر معتمد علیه کمسیه توکیل
بیور بلوب ارسال ارلیمق آیچون جمجاهی مکتوب کوندر لمشدی الحاله هذه بساط
صلح و صلاح و ربط و ارتباط مصالحه مستوجب الفلاح و استقرار موثیق و عهود
و تعیین احوال ستور و حدود آنچون بو صلح و صلاح انجام الی السامه نهج شرع
قدیم معتبر اوزره طرف شرف و حضرت شاهندن وکیل معتمد علیه اولوب انعقاد مصالحه
و معاهدیه مأمور و نامزد و مفوض اولنه ، و مقدر اولان جناب امارت مآب ایالت
نصاب مصادقت عنوان ساروخان دام ساعیا بمصالح الامن و الامان ذهاب نام منزلده
کلوب اردوی همایون خداوند گاریه داخل اولدوقده مراسم مهمان نوازی رعایتنده
بصکره هجریه نبویه علیه افضل الصلوة و التحیه تنک بنک قرق طفور سنه سندن
واقع اولان محر الحرام اعظام الله قدره بین الانامک اون در دو نجی کونی بیروت
خرم و ساعت میمنت توام ابدی که اردوی همایونده اولان وزرای عظام و میر میران
عالی مقام و امراء گرام و آقایان ذوی الاحترام و نیکجری آقاسی و اولان ملوک
آقاری و سایر کبرای عسکر و عظامی لشکر ظفر بیکر ایله دیوان عالی اولنوب
مشار الیه وکیل معتمد عایه ساروخان و ایلچی محمد قلی بیك دیوان همایونه کتور
یلوب بالمشاقه نظام احوال فقرای رعایا و انتظام حال و دایع خالق البرایا ایچون
طرفیندن ترتیب اولان مقدمات صحیحه معاهده بو و جمیله نتیجه بخشای شکل
حسن قبول جانبیندن ابراز اولنان حجج و براهین تضایعی مصالحه بو نوعه مضای
قلم اجابت شمول اولمشدر که بغداد ولایتنده . حصان و مندره و مندماحین و در تنک

و در نه سعادتلو پادشاه مزه متعلق اوله مندلیچین دن در تنگ واریچه صحرا اولان محللر بو طرفدن ضبط النوب داغ شاه طرفیه متعلق اوله و در تنگ ایله درسه سیور سر مسل نام محل تعیین اولمیشدر و حافیک ضیاء الدین و هارونی سی پادشاه گردون وقار حضرتلرینه متعلق الموب هره وردونی شاه طرفنه قساله و زنجیر قلعه که داغنگ قله سنده واقع اولمیشدیر یقlob طرف غربنده واقع اولان کویلر جانب خداوند گاردن و طرف شرقنده اولان قریه لر جانب شاهدن ضبط اولنه و شهر روز فرسده ظالم قلعه سبک بالاسنده اولان داغنگ قلعه مزبوره ناظر اولان طرفی جانب پادشاهی دن و قلعه اورمان توابعی اولان قریه لرایله طرف شاهندن ضبط اولنه و شهره روز چغان کودکی سنور اولوب قزلبه قلعه و توابعی جانب اشرف شهنشاهی و مهربان و توابعی طرف شریف شاهندن تصرف اولنه و ان سرحدنده قوتور و ماکو و قارص جانبنده معاد برد نام قلعه لر طرفین تقدیرله مواد مزبوره معتبردن ماعدا اخسقه و قارص روان و شهره روز و بغداد و بصره سک سایر ستورلر نه داخل اولان قلاع و بقاع و نواحی و اراضی و صغاری و براری و تلال و جبال مادام که شاه حضرتلر تنگ طرفدن و بعض اولموب الفاظ فتنه باعث الاجتی بر حالت موخش صادر اولمیه بو جانب دن داخی سعادتلو و عظمتلو پادشاه مز بو صلحی مقبول تو تو ب طرف همایونلرندن خلاف عهد و میثاق اول طرفک سنور لری (۵۹) داخلنده اولان محل لر بو جانب دن تعرض اولمسوب طرفندنگ تجار و ابناء السبیل کلوب کیدیوب دوستلق اولمچون اوشو و نیکه انیکه مشتمله الحقیقه و کالت عامه و نیابت محققه حاصر موحنجه کشیده سلك تحریر النوب ارسال حضور شوکت پناه سامی و ابلاغ مجلس شامخ ایوان دولت پناهی قلمشدر که بو شرط و عهود مرقومه معتبر تو تلوب طرف شریفلرندن ولا تنقضوا الایمان بعد تو کیده ها نص شریفین مفهومی رعایت اولند قچه دولتلو و عظمتلو پادشاه مزه حضرتلر ننگ داخی جانب اشرف لرنده ک و او فو بالعهده ان العهده کان مسئولاً امر شریفنه متابعت اولنوب باذن الله الملك العلام صلح خیر انجام الی یوم القیام نبات و دوام بولافمن یدله بعد ما سمعه فانما ائمه علی الانین یدلونه الحمد لله

وحده والصلوة الى النبي من بعده اولاً و آخراً و ظاهراً و باطناً

و نواب خاقان رضوان مکانی در سالی که بسر ای جلودانی انتقال مینمود (مقصود سلطان خلفه) را یرسم رسالت نزد ابراهیم سلطان خواندگار روم که بعد از فوت سلطان مراد بر تخت سلطنت الکاء روم جلوس نموده بود فرستاده بودند. در حینی که وساده سلطنت و دارائی بوجود اعلیحضرت ظل اللهی زب و بها پذیرفت سلطان ابراهیم اصغاء صیت جهانگشائی و بلند اقبالی اعلیحضرت ظل اللهی نموده بنا بر رعایت حزم که مبدا از برق بی امان تیغ درخشان این خدیوزمان خرمن آسودگی گروه عثمانی سوخته گردد یوسف آقا را با نامه مودت ختامه مشتمل بر مبارکباد و تأسیس مبانی مصادقت بمرافقت مقصود سلطان روانه سریر خلافت مصیر نموده ایلچی مزبور در دار السلطنه قزوین بشرف یای بوس (۶۰) سرافرازی یافته حسب فرمان قضا جریان در تالار باغ سعادت آباد دار السلطنه مزبور جشنی که ساکنان باغ نعیم از ملاحظه آن قرین حیرب گردند آواسته بعد از چند روز ایلچی مزبور را طلب فرمودند ایلچی مذکور بمجالست محفل بهشت مشاکل سرافتخار بکیوان رسانیده پیوند استقرار مبانی مصالحه استیفاء حظ لایتناهی نمود و نواب اعلیحضرت ظل اللهی امر فرمودند که ارکان دولت قاهره نیز ایلچی را طلب نموده لوازم مهمانی بعمل آورند نخست میرزا تقی اعتماد الدوله متکفل امر مزبور شده انواع مأکول و اصناف .. آماده گردانید و بعد از مومی الیه جانی خان قورچی باشی و بعد از مهمانی مشار الیه مرتضی قلیخان ایشیک آقاسی باشی و دیوان بیکی لوازم ضیافت بتقدیم رسانید و بعد از وقوع امور مزبوره مومی الیه را با نعمات و خلایع فاخره سرافراز فرموده جواب نامه مشتمل بر استحکام مبانی صلح قلمی نموده. ایلچی مزبور را رخصت انصراف ارزانی داشتند ایلچیان پادشاه و الاجاه اروس را که نیز در این سال بجهت مبارکباد جلوس همایون بدرگاه جهان پناه آمده بودند بنوازشات شاهانه ممتاز ساخته آقا حسن جنگرودی را بمرافقت مومی الیهها یرسم ایچیگری روانه فرمودند.

«۱۳» شرح معزول شدن حیدر بیک ایواغلی ایشیک آقاسی باشی

حرم علیه عالیه

چون مبدع اشیاء و خالق مایشاء که مشاطهٔ چهرهٔ عرائس صنایع و زیور پوش شاهدان بدایع است. رنگ آمیز پیکر انسان را از لعلی آتش و لاجورد آب و سفیداب هوا و مداد خاک نموده هر لحظه از تقاضای الوان مزبور طبیعت رنگی و هر نفس نفس بهیمی را نیرنگی حاصل میگردد. اگر عنصر آتش سایر عناصر را مقهور و مغلوب گرداند انسان را میل سرکشی و جباری در خاطر (۶۱) قرار گیرد و اگر جزء هوایی غالب افتد چراغ اهل بیت و بردباری بچیرهٔ دستی صرصر باد پیمائی انطفاقی پذیرد و اگر میل طبع بجانب آب یا خاک گراید متحلی بحلیه بردباری و افتادگی شود و از آنجا که اعتبار و اقتدار نشاء صوری دامن زن آتش امتیاز مییابد هر یک از باریافتگان محفل عزت را همت مصروف بر آنست که مانند آتش آنچه بدست اندازد و هم کسوت خود سازد. و پیوسته در هر امری همگنان را تابع رای و رویت خود گرداند. بنا بر این معنی فیما بین حیدر بیک ایشیک آقاسی باشی حرم علیه عالیه و میرزاتقی اعتمادالدوله غبار وحشت و کدورت بالا گرفت و زلال آشنائی بتهیج گرد نفاق غبار آلوده گردید. باعث بر اقدام این امر از طرفین آن بود که جماعت ایل ایواغلی که جمع و نتیجه ایشان بشیول حاکم ایبورد مقرر است. متوسل به حیدر بیک شده ادعا مینمودند که داخل ایواغلی اند و چون جماعت ایواغلی معاف و مسلم اند ایشان نیز میباید معاف و مسلم باشند و حیدر بیک در معاف ساختن جماعت مزبوره سعی مینمود و چون معافی جماعت مزبور مستمسکی نداشت اعتمادالدوله جرأت بر اقدام امر مزبور نمیکرد تا رفته رفته بافساد مفسدان کار بجائی رسید که مکالمه غایبانه بمکاوحت حاضرانه قرار گرفت و از طرفین مکالمات کدورت آمیز و وحشت انگیز که هر یک از آن بتنهائی وسیله دشمنی چندین ساله تواند بود مذکور شد. حقیقت سخنان مزبور بعرض بار یافتگان سرادقات جاه و جلال رسید. چون بعد از وقوع این مراتب رنح مناقشه با وجود استقلال طرفین از مقوله محالات بود

لهذا بجهت انتظام امور جهاندارى مقرر شد كه حيدر بيك دست از شغل معين باز داشته بدعاى دوام دولت ابد پيوند (۶۲) اشتغال نمايد . و در حينى كه رايات جاه و جلال و آلويه سعادت و اقبال از دارالسلطنه قزوین بجانب دارالسلطنه اصفهان در حركت آمد . حيدر بيك در دارالمؤمنين قم مجاورت مضجع مطهر و مرقد منور نواب خاقان رضوان مكاني اختيار نمود . و بعد از ورود دارالسلطنه اصفهان راست انديش درست كردار صائب تدبير صادق گفتار مقرب الخاقاني على قبادبيك ولد ميرزا على سلطان چوله چقتهائى كه والد مرحوم مومى اليه نيز در زمان گيتى ستمان مدتها باين شغل معزز و ممتاز بود بخدمت مزبور مفتخر و مباهى گرديد .

«۱۴» مقتول شدن ميرفتاح تفنگچى آقاسى اصفهائى

چون سر رشته انتظام عالم اسباب در دست كار كنان كار گاه ابداع . و بست و گشاد جزئيات امور موقوف برضاى گلشن آرايان حدايق اختراع است . بسا باشد كه گره باز كردن اين رشته سر در گم باعت چندين عقده مشكل كه گشايش هريك از آن ، از حوصله ناخن تدبير بيرون باشد شود . . . بمقتضائى اين معنى ميرفتاح تفنگچى آقاسى . كه موسوم باقاپاھر ، و در سلك تفنگچيان منتظم بود ، و به نيروى الطاف بيكران نواب خاقان رضوان مكاني از نازل مرتبه گم نامى پاى بر نخستين پله روشناسى گذاشته ، از آنجا نيز بمساعدت بخت بلند فراتر شده مين باشى تفنگچيان جلو گرديده . در اين مرتبه پاس اندازه بندگى و خدمت اندوزى داشته منظور نظر التفات ميبود . تا حينى كه در عوض برادر خود كه تفنگچى آقاسى و در قلعه بغداد بلوازم حفظ و حراست مشغول بود ، بشرحى كه در تاريخ وقايع نواب خاقان رضوان مكاني مسطور است ، بحمايت مرحوم ميرزا تقى اعتمادالدوله تفنگچى آقاسى گرديد . بعد از استقلال در شغل مزبور ، از سكر باده هوش پرداز دولت زمام كميت خوشخرام اندازه شناسى را (۶۳) از دست داده ، مانند تنك حوصلگان تنگ ظرف ، نسبت به ميرزا تقى اعتمادالدوله ، مصدر ظهور امرى كه شايد ، خردمندان هشير مغز نبوده باشد ، گرديد ، ازهار دوستى ، كه مانند گل بتحرك

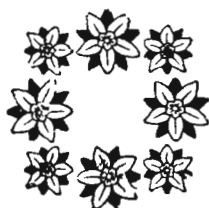
نسیمی پراکنده میگردد، بصرصر عداوت پراکنده گشت و از طرفین با یکدیگر در مقام کدورت میبودند. تاهنگامیکه روح مطهر نواب خاقان رضوان مکان ترك علائق جسمانی نموده بتسخیر اقلیم بقا نهضت فرمود. میرفتاح رادر اینوقت بخاطر رسید که تخم اندوخته کینه چندین ساله را، در مزرع انتقام سرسبز سازد. پیوسته با جمعی که گمان معاونت بایشان داشت در تدبیر تضییع میرزا تقی میبود، و مصلحت این مرام میبایست تا بفحواى العبد یدبر و الله یغیر رابطه بندگی میرزا تقی در خدمت اعلیحضرت ظل اللهی زیاده از آنچه در خدمت خاقان رضوان مکانی بود مسند و مستحکم گردید. میرفتاح تغییر سلوک تاهنجار نموده، در اصلاح مفاسد میکوشید و بتدریج متدور حفظ ظاهر مینمود، چون حال دل را به پرده داری تملقات ظاهری مخفی داشتن از ممتنع است، در حین دوستیهای رسمی بنان معلم (۱) وبستان تقدیر ایات را قهر را بر لوح ظهور و بروز تحریر مینمود

«منظوم»

اهل زمانه کی پی یاری قدم زنند گردد جهان فسرده گراز مهر دم زنند
چون سنک و آهن آتش سوزان نمردهد این بوسه نفاق که بر روی هم زنند
تا زمانی که دار السلطنه اصفهان که منتخب حدیقه جنانست مقرر ایات دولت و اعلام
«نصرت» گردید. جمعی از تفنگچیان از سلوک ناملازم میرفتاح آغاز شکایت و دادخواهی نمودند و عجزی که بفرموده تفنگچی آقاسی دوسر اورا بقتل رسانیده بودند سرهای آن دو مظلوم را بدرگاه معلی آورده فریاد و نفیر بکره اثر رسانید و روز بروز (۶۴) افغان مظلومان ازدیاد میپذیرفت ثار رفته رفته گوشزد بار یافتگان سرانقات جاه و جلال گردید. فرمان واجب الازعان که مانند آب حیوان در جداول شریان ارباب ایقان جریان دارد از چشمه سار نفاذ تراوش نمود که اعتماد الدوله و جانی خان قورچی باشی و مرتضی قلیخان ایشک آقاسی باشی و دیوان بیگی و سایر ارکان دولت واعیان حضرت بحقیقت رسیده حقیقت شکایت جماعت مزبوره را معروض سده والا و درگاه معلی نمایند جماعت مزبور در

کشیکخانه در دولتخانه مبار که احضار دادخواهان نموده از روی اسناد و نوشتجات
 بثبوت (رسید) که مبلغی خطیر از مواجب و انعام تفنگچیان و جوهاتی (۱) که
 از مال سرکار خاصه شریفه بتحصیل تفنگچیان مقرر شده تصرف نموده تحریر این
 مطلب نموده بنظر کیمیا اثر رسانیدند و آن شوریده بخت بگمان آنکه اجتماع
 و ازدحام باعث استخلاص و وسیله خلاص او میتواند شد با عشایر و هواخواهان
 خود که یکی از آنجمله محمد سعید مین باشی برادر زاده او بود و سایر جماعت که
 جم غفیر و گروه انبوه بودند بدر دولتخانه مبار که آمده بمضمون اذا جاء القضاء
 عمی البصر سخنی چند که خلاف رسوم و آداب یکجهتان اخلاص کیش بوده باشد
 مذکور میساخت و در سرشار ساختن پیمانه حیات خود سعی مینمود تا زمانی که
 نائره غضب ظل الهی مشتعل گردید و سیاوش خان قولر آقاسی را مقرر فرمودند
 که تفنگچی آقاسی را با محمد سعید مقید و محبوس ساخته مترصد فرمان
 واجب الاذعان باشد و بعد از چند روز مقرر فرمودند که سر آن سرکشان را
 بخون آن مظلومان از تن جدا ساخته بنظر کیمیا اثر رسانیدند و با راق و دماء
 ایشان شعله ناله آن عجز منطفی گردید و امارت پناه قلندر سلطان چوله چغتای در
 عوض باین منصب جلیل القدر (۶۵) سرافراز شد امید که سایه این خسرو عدالت آئین
 تا انقراض رشته شهر و سنین بر مفارق و رؤس اعیان دولت و دین پاینده باد.

(۱) بر واضح است که خود وجوه جمع وجه میباشد و آنرا جمع بستن بوجوهات البته غلط است
 ولی در لسان مستوفیان این دوره تا بزمان پیدایش قائم مقام فراهانی از اینگونه جوع و نسبتهای
 نامستعمل و خنک در منشآت و تعالیق وقت دیده میشود.

«۱۵» شرح توهم جماعت بختیاری و تعیین شدن تفنگچی

آقاسی جهت تنبیه جماعت مزبور و آوردن آنجماعت بدرگاه معلی

در این سال جماعت بختیاری بنا بر سلوک ناهنجار خلیل خان، که حاکم جماعت مزبوره بود، بامشارالیه سرکشی آغاز نموده بنا بر وسوسه دیو رجیم، که در بواطن اشخاص انسانی مقیم است، بمظاهرت جبال را سیات، و اعلام شامخات، و دشواری طرق، و صعوبت امکان، خواستند که قضای الهی را، که مضمون صدق مشحون اینما تکی نواید در کم الموت ولو کتم فی بروج مشیده، مصحح آنست دفع نمایند غافل از اینکه در جنب فرمان قضا تو امان اعلی حضرت ظل رحمن، جبال و تلال و برار (۱) و بحار، یکسان است، لاجرم، بالاخره از کردار ناشایست، و اعمال نابایست خود خائب و خاسر گشته، اسیر پنجه خواری، و بسته فترک بی اعتباری گردیدند

مفصل این مجمل آنکه، بعد از اصحاء این خبر، که باعث تهیج غبار شور و شراست فرمانفرمای نوع بشر نخست بمقتضای عدالت که مبدا بعد از التهاب نائرۀ بی امان غضب، نخل وجود گناهکار و بیگناه بآتش مکافات اعمال سوخته گردد، جهت اطمینان خاطر آن گروه حیرت پژوه، ارقام مشتمل بر استمالت فرستاده، قید فرمودند که شیمه کریمۀ عدالت، هیچیک از افراد الناس را، بدون ثبوت جرائم، در موقوف بازخواست نمیدارد، چون منشاء این حرکت ناشایست، بد سلوکی حاکم ایشان بوده، بجهت ارتکاب این امر که بناچار از ایشان ظهور یافته، از الطاف بیکران نومید نبوده، بدر بار اقبال (۶۶) حاضر گردند، که مقرر فرمائیم، که منسوبان درگاه خلاق پناه، تشخیص گفتگوی طرفین نموده، اگر خلیل خان بدر از دستی تطاول گلچین عرض و ناموس خوارترین شخصی از ایشان شده باشد مقرر فرمائیم، که بکفر این امر شنیع، غنچه سنان پوست از اندام آن پریشان دماغ بیرون آرند و اگر بی موجبی مصدر این امر شنیع شده باشند، بدستور «زلات آنان» بزلال

صفح و عفو شسته گردد ، آنقوم برگشته بخت ، از غایت ضعف طالع ، تخریب اساس سست بنیاد قوت و همی ننموده ، سالک طریق ناکامی گردیدند ، تا آنکه جلالت شعار جرأت آثار قلندر سلطان چوله تفنگچی آقاسی باشی با فوجی از ملازمان خاصه شریفه و بیگلریکیان کوه کیلویه و لرستان و حکام شوشتر و دزفول و سایر محال فارس « به » تنبیه و تأدیب آن گروه بیعاقبت مأمور گردید و آن کوه رفیع منبع را که بفحوای این ایباب « که » .

*(بیت) *

با چرخ ز جنبش ایستادی

سنگی که ز قلعه اش فتادی

چون بر شتری جل کبودی

بر پشت وی آسمان نمودی

با چرخ اخضر لاف مساهمت میزد و دعوی مساوات مینمود در میان گرفتند و ممر دخول و خروج بر ایشان بسته شروع در تسخیر آن کوه گردون شکوه نمودند آن جمع صحرا نشین که پیوسته جوهر عقل و تابع بینش دیده ظاهرین ساخته اند و حسن بصیرا بر نفس ناطقه که مصدر اثر و ممیز خوب و زشت و نفع و ضرر است اختیار نموده اند از ملاحظه این حال قرین اضطراب و بیچارگی شسته چند نفر از ریش سفیدان خود را نزد تفنگچی آقاسی فرستاده بقدم استغفار و اعتذار سالک مسالک طریق بندگی گردیدند قلندر سلطان حقیقت عجز و اضطراب آنقوم پریشان روزگار را معروض سده والا و درگاه معلی گردانید (۶۷) و امر اشرف نفاذ یافت که چند نفر از طاعیان را که باعث این جسارت شده اند مقید و محبوس ساخته بدرگاه جهان پناه آورد و تتمه آنجماعت را مقرر دارد که بموطن اصلی خود آمده از عهده متوجهات دیوانی بیرون آیند و برحمت بیکران شاهنشاهی مستوثق بوده باشند قلندر سلطان بمقتضای فرمان عمل نموده جمعی از ایشانرا که اسم و رسم و نام و نشانی داشتند بدرگاه خلایق پناه حاضر گردانید و اعلیحضرت ظل الهی خود بنفس نفیس بحقیقت رسیده چون از خلیل خان بعضی امور که خلاف قانون عدالت باشد نسبت بآنجماعت بظهور رسیده بود حکم بر اطلاق گرفتاران نموده

خلیل خان را از ایالت مزبور معزول فرموده جماعت مزبوره را بخاصه شریفه منسوب ساختند و داروغگی ایشان بوقت آن بیک یوزباشی غلامان تفویض یافت.

«۱۵» آمدن زال ارسطا و و قراق قلخان و یوتم امیلاخور

بدرگاه جهان پناه

خازنان مكنوزات مكنكات و گنجور نقود هستی مكنونات را در هر زمانی گنجی از اسرار عجیبه بدیعه مخزونست، که بمیانجی حکمت بالغه در وقتی که هنگام ظهور آن گنجینه الهی باشد بعالم شهود و ظهور جلوه گرمی سازد و بفحواى الامور مرهونه باوقاتها تواند بود که بسیاری از غوامض امور که ابواب مشیده آن بمقالید سیوف اقلیم گشایان صائب رای قوی بازو گشوده نگردد در حین توجه اعلام خضر فرجام لیالی و ایام که معد و موقوف علیه انجام آن مرام است مانند غنچه گل که از تنفس انفاس نسیم سحر و ریزش قطرات مطر چنانچه مضمون این بیت (که) رسد چو وقت گره از گره گشوده شود دلیل قطره باران و غنچه گل بس بر آن ناطق است قرین شکفتگی میگردد - و بی ترتیب اسباب و آلات ظاهری (۶۷) آن مطلب صورت انجام مییابد و از نظائر و شواهد استقرار این معنی که پیرایه استدلال در بر دارد آنست که اگر فرمان روایان ربع مسکون (۱) بجمعیت از او لشکر و اتفاق سپاه و حشر سعی نمایند که در هنگام شتا و شدت برد و سرما شاهد گلبرگی یا عروس غنچه از حجله استار و خلوتخانه اسرار قدم بجلوه گاه اظهار گذارد صورت امکان نمیند و یکی از مبینات این معنی آنکه زال ارسطا و الکاء قراق قلخان که دست تصرف هیچیک از فرمان روایان ظاهر بدامن فتح آن دیار نرسیده بود و تیغ اقلیم گشای نواب گیتی ستان فردوس مکان که در شیوه گشودن قلاع خاصیت اشاره انگشت یوسفی داشت از عهده گشودن ابواب مشیده آن بر نیامده بیتحرک آلات طعن و ضرب و ادوات کوشش و حرب رفته نا فرمانی را در حلقه کمند اطاعت

و فرمان برداری در آوردم بهدایت قائد توفیق سالک طریق انقیاد گردید و باتفاق یوتم امیلاخور که او نیز در سرکشی یا زال ارسطاو در پله مساوات بود روی اخلاص بدین درگاه فلک پیشگام آورد و با وجود وقوع و سنوح بعضی امور فیما بین ایشان و رستم خان والی گرجستان کلاتیل که سابقاً صورت تحریر یافت نزد والی مزبور آمده مشارالیه را شفیع جرائم و زلات خود نموده روانه تقبیل آستان گردون توأمان گردیدند سلطنت پناه مشارالیه حقیقت مأمول ایشانرا عرض نمود بحصول مقرون گشته ارقام مطاعه صادر گشت که بدل قوی و خاطر جمع روانه گردند درحیتی که دارالسلطنه اصفهان مقر رایات جاه و جلال و اعلام دولت و اقبال بود مشارالیه و یوتم مزبور روی ارادت باین مرکز امن و امان که ملجاء و معاذ جهانیانست آورده و بشرف پای بوس و مجالست (۶۹) مجلس بهشت آئین سرافراز گشتند و به نیل مطالبی که در حوصله آرزوی ایشان نمیگنجد سر مباحث بکیوان رسانیدند و بانعامات و نوازشات گوناگون و استیفاء حظوظ نامتناهی مباحث یافته رخصت انصراف حاصل کرده باوطان خرد مراجعت نمودند .

وقایع متزعه - در این سال طاهر بکاول ایلچی ندر محمد خان والی ترکستان بجهت تشیید مبانی مصالحه بدرگاه جهان پناه آمده بنوازشات گوناگون اختصاص یافت و ایالت الکاء مشهد بجهت آنکه مردم محال مزبور از قزچهای خان شکایت مینمودند تغییر یافته بایالت پناه مرتضی قلیخان لاجاری بیکلری بیکلری مرو و بیکلری بیکلری مرو به علیقلی خان که در سلاک غلامان خاصه شریفه منتظم بود تفویض یافت امارت الکاء سلطانیه و زنجانرود به صفی قلی بیک ولد سار و سلطان یساول صحبت که بمهمانداری ، طاهر بکاول ایلچی والی ترکستان تعیین شده بود شفقت شد و خاندانقلی سلطان یساول صحبت در عوض مهدیقلی سلطان حاکم دورق و چون رستم اوسمی والی قیطاق سالک مسالک غدر و مکر میبود امیرخان سلطان قیطاقی در عوض مشارالیه اوسمی و حاکم الکاء قیطاق و عباس قلیخان موسوم گردید .

از آثار غریبه که در این سال از ممکن غیب به پیشگاه ظهور و بروز جلوه

گر شد وقوع زلزله بندر مبار که عباسی و قلعه‌وان بود و شدت امر مزبور بمرتبه رسید که اکثر ابنیه و عمارات بفج‌وای عالیها سافلها منهدم و متلاشی گشته جبل موسومه بلاچین قیا که نارین قلعه و ان برقله آن ساخته شده ساقط گشته خلق کثیر و جم غفیر از ساکنان آن مکان سر بجیب عدم کشیدند قراخان سلطان حاکم بندرعباس را بسبب آن زلزله تزلزل در ارکان بنای هستی راه یافته مسافر وادی نیستی شد و الکاء (۷۰) مشارالیه بمیرجمال سلطان تفویض یافت .

وقایع متنوعه - در این سال سید منصور خان والی عربستان بسبب مناقشه و ناسازی مشایخ اعراب باجماعت مزبوره در مقام مقابله در آمد و مشایخ اعراب سید بر که خان ولد مشارالیه را بدرگاه جهان پناه آورده استدعا نمودند که در عوض سیادت پناه مشارالیه متکفل شغل حکومت آن محال شود و حسب الحکم جهانمطاع سید منصور خان بدربار اقبال آمده چون سپاهی و رعایا اکثر از سلوک خان مزبور قرین ناله و افغان بودند امارت الکاء مزبور بسید بر که خان تفویض یافته مقرر شد که سید منصور خان بآستانه مقدسه امام ثامن ضامن رفته در آنجا بعبادت و دعای دوام دولت روز افروتن قیام نماید .

«۱۶» شرح مقتول شدن میرزا تقی اعتمادالدوله

و جانی خانی و رفقا

شرح این وقایع آنست که هر يك از افرادالناس را از نيك و بد و خوب و زشت که سلاطین ذی شان منظور نظر کیمیا اثر نموده «و» از همگنان ممتاز میسازند آن شخص را بمقتضای حق نعمت شناسی تا ممکن و مقصور باشد در ضیط مالیات و استخلاص مطالبات دیوانی سعی موفور بظهور مییابد رسانید بعضی از آن گروه برهنه نونی دانش و معلمی فطرت با وجود ضیط دقایق امور مزبور با سپاهی و رعیت بنوعی سلوک مینمایند که عموم خلایق از ایشان راضی و خشنود بوده زمام مهام بکشا کش مناقشات جزئیة از هم نمیگسلند و جمعی دیگر سخت گیری عبادالله را قائم کاری و انداد (۱) خلایق را ضیط و نسق نسام نهادم از این معنی که شاهین ترازوی عدالت بکفّین لطف و عنف راست میگردد غافل میمانند.

مرحمت پناه میرزا تقی اعتمادالدوله که بمزید توجهات شاهانه و تفقّدات خسروانه امتیاز یافته کوس انا ولا غیر (۷۱) میزد بمستی کهن بادۀ هوش پرداز دیر سالی و نخوت قوی دستی و بلند اقبالی سر رشته خوش سلوکی را از دست داده با امرا و سپاهی و رعایا طریق رفق و مدارا مسلوک نمیداشت تا آنکه بتدریج فیما بین مرحوم مزبور و جانی خان که پیوسته بانفاق یکدیگر فیصل مهمات و معاملات کلی و جزئی میدادند غبار تقار و کسورت بالا گرفت، و اهل تزویر که پیوسته در کمینگاه مکر نشسته منتظر فرصت میباشند، وسیله فتنه انگیزی بدست افکننده سرگرم برافروختن آتش فساد گردیدند، و بقورچی باشی چنان خاطر نشان نمودند که اعتمادالدوله بقتل تو تصمیم عزیمت نموده آن سفیه بمحض سخنان دروغ ارباب عناد از راه رفته باعتقاد خود چاره کار را منحصر در قتل اعتمادالدوله مزبور دانست و از این معنی

(۱) ندالبعیریند - بالكسر - ندا - بالفتح - وانداد - بالكسر - وندودآ - بالضم - نفروذهب علی وجهه شاردآ و منه يوم التناد - التناد - التفرق - والتنافر و منه سمي يوم القيامة يوم التناد
 بردن ستور بحالت یرا کندگی و یریشانی - این لغت را یارۀ عربی نمیدانند.

غافل گردید که هیچکس را بیرضای اعلیحضرت ظل‌اللهی قدرت افشاندن آبی نیست چه جای ریختن خون شخصی که در زمرة ملتزمان بساط قرب منتظم باشد و باتفاق نقدی خان بیگلربیگی سابق کوه کیلویه و عربخان بیگلربیگی سابق شیروان و ابوالفتح بیک جبارباشی و عباسقلی بیک استاجلو قورچی تیروکمان و علی میرزا بیک شیخاوند که از غایت نادانی چراغ نورانی پیش‌بینی را در ظلمت آباد جهل مرکب بصرصر بی پروائی منطفی ساخته بودند بتاریخ روز چهارشنبه بیستم شهر شعبان سنه ۱۰۵۵ هنگام صبح بمنزل مرحوم مزبور رفته از سیاست اعلیحضرت ظل‌اله که بمکافات شکستن پای موری ناخن از پنجه شیران بر می‌آرند اندیشه کرده مرحوم مزبور را بقتل رسانیدند و بعد از ارتکاب آن جرأت از کرده پشیمان گشته شمشیر در گردن و جان بر کف بدر دولتخانه مبارکه آمده اظهار ندامت و پشیمانی نمودند

حقیقت این واقعه را ایستادگان دربار اقبال معروض پایه سریر سلطنت گردانیدند و اعلیحضرت شاهنشاهی بنا بر مصلحت وقت که مبدا آن گروه (۷۲) نا فرمان که بخون مرحوم مزبور دست از جان شسته‌اند در آن مستی باده عصیان و طغیان مرتکب فسادى تازه گردند یا فرار نمایند ایشانرا بکلمات تحسین مطمئن خاطر گردانیده بلفظ گوهر بار فرمودند که حقیقت سلوک نا ملایم او بر مرآت خاطر قدسی پرتو ظهور نیفکنده بود هر گاه مومى الیه صاحب این اعمال بوده قضیه مزبوره موافق مصلحت دولت روز افزون واقع شده خاطر جمع دارند که بجایز، این عمل مورد توجهات شاهانه خواهند گردید آنجماعت را از مژده شفقت جمعیت حواس و آسودگی خاطر بهم رسیده فارغبال بمنازل خود رجعت نمودند روز دیگر بدرگاه فلك اشتباه آمده انواع توجهات مشاهده نمودند و بجهت ضبط مهمانانم اعلیحضرت شاهى ظل‌اللهی منصب جلیل‌القدر وزارت اعظم را بسر دفتر واقفان علوم طرز آموزش و ایافتگان قواعد و رسوم مجمع البحرین حسب و نسب مطلع النورین دانش و ادب ینوع معلومات حکماء الهیین سلاله خاندان سید المرسلین ایران‌مداری سلطان‌العلمانی که در زمان نواب گیتی ستان فردوس مکان و نواب خاقان رضوان آشیانی نیز مدت‌ها

باین شغل عظیم امتیاز داشتند با وجود فضائل و کمالات حسبی و نسبی بر تبه مصاهرت نواب گیتی ستان نیز ممتاز بودند تفویض فرمودند چون در عرض ایامیکه ترك اشغال دنیوی نموده بودند پیوسته بافاضه انوار افاده قلوب طلبه علوم را از ظلمت شك و شبهه میپرداختند و بنوشتن حواشی و تعلیقات بر کتب معتبره مثل شرح مختصر اصول وغیره (۱) اوقات گرامی مصروف میداشتند و با وجود موانع و عوائق توفیق زیارت بیت الله الحرام یافته بودند همیشه مرکوز خاطر ایشان آن بود که بغیر از مطالعه و مباحثه و دعاء دوام (۷۳) دولت روز افزون اعلی حضرت ظل الهی بشغل دیگر اشتغال نمایند و اوقات عمر عزیز در مرضات الهی صرف نمایند بنا بر این بتقلد منصب عظیم القدر وزارت راضی نمیگردیدند تا آنکه بالاخره امتثال امر اشرف را اعظم عبادات و اشرف سعادات دانسته مباشر امر مزبور گردیدند قورچی باشی و تبعه دوسه روز باستقلال تمام از روی جمعیت خاطر بدر دولتخانه مبارکه آمده باتفاق نواب ایران مداری بر تق و فتق امور قیام و استشمام روایح عنایت از گلشن تدبیر اعلی حضرت جهان پناهی مینمودند تا آنکه صبح روز یکشنبه ۲۴ شهر مزبور که چهار روز از آن قضیه گذشته بود بنا بر انتظام امور سلطنت و خلانت تیغ خورشید فروغ انتقام از نیام مدارا بر آمده بصواب دید اخلاص کیش دانش منش راست اندیش نیکو روش منع زلال تدابیر صائب را می سهام افکار ناقد، مقرب الخاقانی علیقباد بیك چوله چغتای ایشیک آقاسی باشی حرم علیه عالیه، که اقبال مثال بردرگاه فلک پیشگاه ساکن بودند ارقام مطاعه بخط مبارک باسم صوفی نهاد روشن ضحیر پاک اعتقاد امیرالامرائی مرتضی قلیخان ایشیک آقاسی باشی و دیوان بیکی و غلام باخلاص آستان خلانت نشان سیاوش خان قوللر آقاسی وفدوی اخلاص توامان قلندر سلطان چوله تفنگچی آقاسی که شایستگی انجام این خدمت داشتند صادر گردید، مقرر شد که دایه آباد بیك جهت جماعت مزبوره فرستاده قدغن نماید که بآستان خلافت مکان حاضر

(۱) حاشیه سلطان العلماء بر معالم الاصول معروف و مکرر بطبع رسیده است.

گشته در امثال فرمان باشند و بنابر زیادتى اهتمام جان سپار جرأت آثار قویدل
 تهور شعار واقف دقائق جلالت فارس مضمار شجاعت و بسالت (۷۴) محرم خلوت
 انس جلیس محفل قدس مقرب الحضرة داود پیکار «مہتر بر کتبخانه» (۱) خاصه شریفه
 و پیشرو سر بازان سپاه صافی نهادی منشاء رحیق باک اعتقادى برق خرمن سوز هستی
 جرأت کیشان سحاب نیسان آمال مزارع خیر اندیشان محور رضا جوئی ظل اللہی
 مستغرق بحار بکرنگی جهان پناهی حق نظر بیک که بمعلمی بندگان اشرف ممتاز
 بودند با فوجی از جرأت منشان کار آگاه که در فنون مبارزت و تمام شاگردان
 خلف نواب گیتی ستان خلد مقام اند و هر یک در روز هیجا داستان پور داستان
 را بازیچه می شمارند مسلح و مکمل در خدمت اعلی حضرت خدیو زمان حاضر گشتند
 که اگر امر اشرف صادر گردد در امثال فرمان کوشش نمایند بعد از تمهید این امر فرمان
 قضا توأمان با حضار جانی خان نفاذ یافت یکی از چاکران باین خدمت مأمور
 گردیده مومی الیه را حاضر گردانید، آن تیره روز را غرور دولت، علاوه خواب
 غفلت گشته اراده داشت که بمرافقت سلطان العلماءى، بدستور در کشیکخانه
 در حرم علیه برجای مقرر نشسته مصلحت اندیش امور کلی و جزئی باشد، مرتضی قلیخان
 از قفای مشارالیه در آمده بیک ضرب خنجر رشته حیات آن مغرور را از هم
 گسیخت، و بعد از تبادر ایالت پناه مشارالیه باین امر چند نفر از غازیان مثل
 امام ویردی بیک چوله و غیره کار آن نا تمام را باتمام رسانیدند، و نقدی خان که
 بعد از قتل قورچی باشی مزبور در پناه بی وجودی، پنهان مانده بود، از ملاحظه
 این حال آغاز نوحه و زاری و تأسف و سوگواری نمود، و ابدال بیک چوله و
 چند نفر دیگر از غازیان متوجه شده شمع حیات اورا باب تیغ درخشان خاموش
 ساختند، و جمعی از عساکر (۷۵) منصور مأمور گردیدند که سایر شرکاء جانی
 خانرا بقتل رسانیده، سرهای ایشان را بدرگاه فلک پیشگاه حاضر گردانند،
 عربخان و عباسقلی بیک و علی میرزا بیک در اصل شهر دارالسلطنه اصفهان بیاسا

رسیدند، و ابوالفتح بیک در حین قتل قورچی باشی در میدان در دولتخانه مبارکه حاضر بود، بعد از استماع این اخبار، بامید آنکه شاید جانی بیرون برد فرار بر قرار اختیار نمود، غافل از این معنی که هر کس بپا ازین آستان ملایک آشیان گریزد بسر بازگشت مینماید، بالاخره جمعی که از دنبال او رفته بودند آن مخدول را درقریه برز آباد قهاب، که از آنجا تا اصل شهر چهار فرسخ است دریافته بقتل رسانیده سر او را بدگاه معلی آوردند، وزینل خان بیگلریگی کوه کیلویه ولد نقدی خان باسناد آنکه از مقدمات مزبوره اطلاع داشت و حقیقت را بعرض اشرف نرسانیده بود مقید و محبوس گردید، مهدیقلی بیک ولد مرحوم اغورلو خان ایشیک آقاسی باشی سابق بگرفتن قراخان بیک برادر قورچی باشی مزبور که آنوقت در خراسان سردار بود مأمور شد، و قلیچ بیک اردکلو بقتل کلایی مشهور باقاسی ولد مرحوم امیر گونه خان قاجار که در شیوه دو بهم اندازی و مفتنی نانی نداشت مقرر گشت، صفیقلی بیک نواده مرحوم حسن خان استاجلو بضبط اموال قورچی باشی مزبور که در قریه علوی همدان بود اختصاص یافت، و شاه نظر بیک قورچی تفنگک جهة ضبط اموال و اسباب واقعه در کرمان مومی الیه، و گرفتن افع خان برادر او همین شد، اسکندر بیک قاجار بمقید ساختن موسی قلی بیک ولد عربخان روانه شیروان گردید، و ضبط اموال شیروان عربخان بنریمان بیک یوزباشی قوشچیان مرجوع شد (۷۶) در آن روز ایران مداری سلطان العلمانی با ارکان دولت قاهره ناشب هنگام بفیصل مهمام جزئی و کلی ورتق وفتق معاملات و تنظیم و تنسیق ممالک اشتغال نموده ارقام و احکام و فرامین بهر محل از محال ممالک محروسه صدور مییافت را قم این حروف نیز در آنروز در زمره خدمتگزاران منتظم و منسلک بود، بعد از چند روز بجایزه این خدمت پسندیده، مرتضی قلیجان برتبه بلند قورچی باشی گری، و تولیت مزارنواب خاقان رضوان مکانی سرافرازی یافته، منصب ایشک آقاسی باشیگری بایالت پناه مهدیقلی خان و عمارت دیوان بعالیجاه اغورلو بیک غلام خاصه شریفه مرجوع شد، و ایالت کوه کیلویه بقوللر آقاسی

شفقت شد ، موجب مقرب الخاقانی علیقباد بیك بمبلغ سیصد تومان قرار یافت ، و الكاء ابرقو بتفنگچی آقاسی مفوض گردید ، و داروغگی دار السلطنه قزوین بکرجاسی بیك «سه پس» (کذا) بصفی قای بیك ارسطاو یوزباشی غلامان که در آنروز خدمات شایسته نموده بودند تفویض یافت ، و سایر جماعت از قورچیان و غلامان و غیره که فدویت و اخلاص ازیشان بظهور رسیده بود ، بانعامات و خلاع فاخره سر بلند گردیدند این قضیه عظامی که چرخ دیر سال بآن غرابت حالی مشاهده نموده بود ، به نیروی اقبال بیزوال اعلیحضرت ظل اللهی بسهولت و آسانی گذشت و آنچنان غبار فتنه که بصرصر بیروائی باد پیمایان در هیجان آمده بود بآب شمشیر سیاست خدیو جهان فرو نشست امید که پیوسته و ساده سلطنت و سریر عزت بوجود فایض الجود این برگزیده خالق مهربان آراسته بوده در گاه این مفخر تاج و دین ملجاء و ملاذ پادشاهان هفت اقلیم باد (۷۷)

«۱۷» منع فرمودن شراب و سایر خیر مشروع

ذوق سکانش محمدت حضرت عزت کدوان حروف و نقوش را که از جاده خامه روانه کشور شهوندند مانند فوج مور که بر شهید عبور نمایند پای رفتار بسته و نحو لذت و محبوس حلاوت صحبت میسازد فحمد آثم حمد آله که پس از اعطاء شریعت محمدی و مات احمدی پیوسته این گوهر والا به محارست پاسبان هشیار مغز بیدار دل عقل کامل از تاراج مسارق شک واصل وهم حانظ بوده و بگشودن ابواب دیده بینا راه دخول بیت المعمور دل خدا شناس برین دزدان قوی بازوی بیهراس مسدود نموده ولای حضرت مرتضوی و اولاد اطهار را خط اجازت برگزیدن این درة التاج ایمان ساخته و از فروغ این آفتاب بی کسوف جان ارباب شکوک و شبهات را گداخته ، ابن نانی اثین بیت الحرام را از فیض تعیر خدیوان خدا شناس زیور آبادی کرامت نموده و بصیقل سعی فرماندهان حق بین زنک کسادى ازین مرآت خدا شناسی زدوده ، چهره صدق وحق را که از هجوم ناهجرمان در تنق تقیه مخفی و محجوب بود بدور باش سنان جان ستان برگزیدگان این ساسله جلیله چون مهر جهانتاب جلوه ظهور داده ، و از جوهر تیغ درخشان روشناسان این دودمان والا مکن دام در راه اقتدار اهل بطلان نهاده ، مرآت مبین این مرام آنکه از بدو ظهور ازهار دوات همیشه بهار انا حضرت ظل اللهی همواره طبع همیون این حدیقه طراز حسن اعتقاد را به پیراستن گلستان شریعت محمدی سرمایه شکفتگی کرامت نموده ، چنانچه گردش سبحه را در مذاق رغبتشان نشأ دوران جام و زلال شریعت مطهره را کیفیت اقتداح مدام است همت بلند و نیت ارجمند پیوسته در ایام سلطنت والا عموماً و در این ایام که مسند وزارت بوجود نواب سلطان العلمائی (۷۸) آراسته است خصوصاً معطوف بر آنست که دارالملک شرع ازهر از دست انداز را هزنان لا ابالی مصون بوده زلال اطاعت باری و پرهیز کلاهی خبار آلایش نپذیرد درین ایام که این نیت علیا مانند نمر که بآهستگی کسب حلاوت مینماید پیرایه کمال پوشیده فرمان همیون شرف نفاذ یانت که دختر رز که از بی پدری و خود رائی بانیک و بد و خوب

و زشت رابطه اختلاط و آمیزش درست دارد پای در دامن کشیده از حجله بیرون انگوری قدم جرأت بعثرت آباد خم و آینه خانه مینا و هودج پیاله و خیابان گردن صراحی نگذارد و به سر که جبینی و ترش روئی دندان آرزوی واسع مشربان بی تکلف را کند سازد مینا را از اصغاء اینمعنی قالب تهی گردید و پیمانه را پای گردش از کلا ماند، سبو بهر دو دست بر سر چسبیده بر یختن اشك خونین ندامت عذر خواه گناه شد، بطك درلج، بیپایان حیرت چون کشتی طوفان زده قرین اضطراب و بیقراری گردید، پسته را که رفیق شبانروزی باده است ازین دهشت خنده انتعاش بر لب خشك ماند، چشمه سار رود را که کشتی عیش میکشان بر آن جریان داشت تف سموم این حکم نافذ هم آواز موج سراب ساخت، و نو عروس دف که از تطابق ضرب و نطق سر حلقه ارباب اصول بود گوش از گوشواره جلاجل پرداخت، کمانچه هدف تیر تغافل و پیمانه از خجالت تهی دستی هم رنگ ساغر گل است، زاده تارك بنمك محتسب قسم خورده که گرد مستی نگردد، و کباب باشك خون آلود التزام نوشته که داخل بزم میگساران نشود، از بسیاری ریزه شیشه و پیمانه پيك خیال مدتها بتوهم آنکه مبادا افکار شود از سیر وسعت آباد اصغهان بازمانده، در زوایای تجلویف دماغ انزوا گزیده بود، و دل عاشق از تکاپوی (۷۹) طلب معشوق در تنگنای سینه آرمیده، هوا از تراکم شمیم باده لعلی که بر خاک بی اعتباری ریخته مانند سحاب شفی پوش و سنك ریزه را برد یمانی عقیق بردوش بود، نسیم شمیم آلود می از بیم آنکه مبادا بتهمت مستی گرفتار شخنه احتساب شاهنشاهی شود از قلعه بیدر حباب سر بر نمیآرد، و انار باحتیاط اشتباه صوری آب فراغت نمیخورد، بالجمله بادی التفات شاهنشاهی خاطر همیون از نسق این امر که در زمان هیچیک از پادشاهان صورت وقوع نیافته بود بالکلیه فارغ گردید و چون پیوسته باده گساران و میکشانرا سلسله عیش بدستکاری زلفین شاهدان بازاری و هنگامه آرایان محفل پرکاری و نا پرهیزکاری آراسته میباشد ازین رهگذر فواحش را نیز رواج و رونق تمام بهم رسیده در حجرات خانان و

محلات بشغل مقرر و معاضدات ابایسه که دشمنان جبلّی بنی آدمند علاینه اشتغال داشتند، و از آنجا که نفس بهیمی را بر قوت عاقله چیره دستی حاصل است و بتحریر شیطان از منهج مستقیم عدول مینماید، جمعی کنیز و جمعی غفیر گرد آمده هر يك مبلغی خطیر بر سر کار دیوان بصیغه مال بعنوان ترجمان میرسانیدند همت والای اعلی حضرت ظل رحمن وجه مزبور را که مبلغهای کلی میشد سهل انگاشته امر فرمودند که آن بدکاران را از امر مزبور نهی فرموده نگذارند که منبعث مرتکب افعال شنیعه گردند و بجهت ازدیاد رواج شریعت مطهره مقدسه آرامنه نیز از شغل پوستین دوزی و فروختن این قسم اجناس که شایع شده بمسلمانان می فروختند منع فرموده با آنکه بجهت ممانعت مبلغها بر سر کار خاصه شریفه میرسانیدند بشرف اسعاف مقرون نگردید امید که پیوسته ارکان شرع مبین و ملت مستبین بتقویت رأی متین این خسرو بقرین مشید باد (۸۰)

«۱۸» سر افرازی یافتن راقم حروف بمرتبۀ ارجمند

مجلس نویسی

چون از روزی که دهقان قضا نهال ابداع را در بوستان قدرت کامله غرس نموده هر نهالی منتج ثمری و هر شاخی پذیرای بریست و شمول این معنی و عموم این امر بمرتبۀ ایست که هر گیاهی زبان شهادت آن گشوده و مرآت هر برك سبزی صورت وقوع آنرا بتماشائیان گلشن ایجاد نموده، و هر گاه محسوسات ظاهری که مخمر از آب و گل اند منشاء این امر توانند شد تخم اخلاص و اعتقاد را که منبت زمین پاك دل دانش منزل است وقوع این معنی بر وجه اتم و اکمل تواند بود، لهذا در این ایام سعادت فرجام نهال اخلاص این بیمقدار بنیروی خلوص عقیدت و صقای طویت و ریزش سحاب الطاف خسروانه لباس حضرت و نصارت پوشیده بمرتبه بلند مجلس نویسی سر افرازی یافت و بوسیله علاقه بندگی این آستان عرش بنیان سر افتخار بر آسمان رسانید پیوسته مأمول و مسئول آنست که برهنمائی تأیید و پیشوائی توفیق سالک صراط مستقیم رضا جوئی اعلی حضرت

ظلّ الهی بوده تقدّ جان را برو سفیدی صرف خدمات لایقه ولینعت که صلاح و فلاح نشأتین بندگان در ضمن آن مندرج است نماید چون بموجب فرمان قضا جریان مأمور است که جواهر واقعات زمان ابد توامان را در سلك تجریر کشد مانند صدف با وجود بیزبانی سرا پا دست دعا شده از سحاب نیشان رحمت عزت استدعاء دراری و لآلی منظوم و منشور مینماید که با وجود کم بضاعتی از عهده این امر شکرف بیرون تواند آمد امید که چون تهی دستی و بیبضاعتی تحفه بارگاه کریمانست از در بار الهی بحصول مآرب مباهی گردد. (۸۱)

«۱۹» شرح آمدن ندر محمد خان والی تر کستان

بدرگاه صاحبقرانی

چون موجد ممکنات بمقتضای حکمت بالغه صاحب دولتی را از اصناف بنی نوع انسان که بهترین نتیجه کن فکان است برگزیده متوج بتاج امتیاز سازد هر روز امری که موجب ازدیاد ظهور این مطلب بوده باشد مشاهده دیده ارباب بصیرت میگرداند که در اذعان این معنی هیچ فردی از افراد را مجال تأمل نماند و یکی از علامات دولت بی زوال اعلی حضرت ظلّ الهی التجاء سلطنت پناه ندر محمد خان والی تر کستان است که بعد از امام قلیخان برادر خود که آمدن مشارالیه بدرگاه معلی سبق ذکر پذیرفت روی نیاز باستان خلافت نشان آورد.

تفصیل این اجمال آنکه سلطنت پناه مشارالیه بعد از امام قلیخان بر مسند سلطنت آنحال از روی استقلال متمکن گردیده کوس اختیار و اقتدار را بلند آوازه گردانید و چون در همان ایام اسفندیارخان والی اورکنج بدرود جهان گذران نموده بعالم بقا انتقال نمود و از و طفل خردی که شایسته تقلد امور سلطنت نبود مانده بود ندر محمد خان محمد قاسم سلطان نواده خود را با گروهی انبوه بدان حدود فرستاده بی ارتکاب زحمت آنحال را بحیطه تصرف درآورد و وقوع این امر موجب ازدیاد شأن و شوکت او گردید و بنا بر حرص بر ادخار نقود و اجناس همگی همت مصروف بر آن میداشت که از ظرایف امتعه و اجناس آنچه

هر يك از امرا و سپاهی و رعایا را باشد. نقل سرکار خود نموده در ضبط آن اهتمام نماید و بنا بر این از اسب و شتر و املاك و غیر ذاك آنچه نزد هر کس میدید بخاصگی خود منسوب میگردانید تا آنکه امراء بخارا که همواره ما بین ایشان و جماعت بلخ بنا بر هم چشمی غبار کسورت و نفاق ارتفاع داشت تحمل سلوك سلطنت پناه مزبور نموده باقی یوز را که یکی از (۸۲) امراء معتبر او و بکیه است بر انگیختند که در حدود تاشکند سر از رفته اطاعت کشیده سالک طریق نافرمانی گردد و باقی یوز به موجب توطیه و تمهید ملنکتیوش و سایر امراء عمل نموده ندر محمد خان جنود او و بك را بسر کردگی عبدالعزیز خان ولد خود بدفع باقی یوز نامزد نمود امراء بدین عزیمت چند منزل پیموده دو سه منزلی بخارا توقف کرده ما فی الضمیر را با عبدالعزیز خان در مقام اعلان در آوردند نخست عبدالعزیز خان از این معنی ابا نموده بالاخره بوساوس شیطان و حب جاه و ریاست که مجبول انسانست بتقلد امور سلطنت راضی گردید و المان او و بك و اجامره بخارا که اخس ناس اند بمحض اصفاء آن خبر شروع بتاراج اموال و اسباب سلطنت پناه مزبور نموده مومی الیه دیگر مجال توقف در بخارا ندیده بر جناح استعجال روانه بلخ گردیده عبدالعزیز خان با ملنکتیوش و امراء داخل بخارا گردیده در اندیشه آن میبود که ندر محمد خان را از بلخ بیرون کرده الكاء تر کستان را بلا منازع و مشارك تصرف نماید، و ندر محمد خان بعد از دخول بلخ با معدودی چند از امراء که برفاقت او آمده بودند در تدبیر استخلاص ملك میبود، و بنسار چار ابواب داد و دهش بر لشکری گشوده در جلب قلوب و استرضای خاطر ایشان سعی مینمود چون رشته انتظام و اتساق احوال او از هم گسسته بود هر يك از ملازمان که استیفاء حظ مینمودند بلا توقف نزد عبدالعزیز خان میرفتند و چون سلطنت پناه مزبور را و ثوق بر اقوال و اعمال ایشان نمانده بود همواره به احتیاط بوده ارتکاب تردد کمتر مینمود و بدین سبب عبدالعزیز خان و تبعه چیره دستی آغاز نهاده هر روز

مجلی از مجال باخ را تاخت مینمودند (۱) بعد از وقوع این امور سلطنت پناه ندر محمد خانرا رأی بر آن قرار گرفت که از والی هندوستان استمداد نماید غافل از اینکه ورود (۸۳) آنجماعت باعث ازدیاد تیره بختی و پریشانی مشارالیه خواهد شد تا اینکه والی هندوستان مراد بخش ولد خود را با علیمردان و جمعی از امرا بصوب باخ فرستاد جماعت مزبور بهر مجلی از مجال که وارد میگرددند ضابطان ثنور و مستعظان قلاع بنا بر آنکه معاون و معاضد ایشان خواهند بود ایشانرا در قلاع راه میدادند و آن قوم حیات اندیش این معنی را فتح مبین نام نهاده قلاع و الکاء را تصرف نموده صاحب صوبه تعیین مینمودند و ندر محمدخان بسبب اختلاف اوضاع از حقیقت خدر آن گروه پیش از آنکه جماعت مزبور داخل بلخ گردند مطامع نگردید و بعد از ورود باخ که از کیفیت فریب ایشان اطلاع حاصل نمود دیگر توقف را مجال ندیده تلثیم آستان عرش نشان را وجبه همت گردانیده باتفاق قتل محمد سلطان ولد و محمد قاسم سلطانان نیره خود که حاکم اورگنج بود و بعد از اختلال احوال ندر محمد خان از اورگنج بیباخ آمده نزد خان مزبور میبود روانه درگاه جهان پناه گردید

(۱) در این حصص ویص تیری بچشم خان تانار رسیده و چندی در آنجا برای معالجت جراحت چشم توقف نمود و چون التیامی حاصل شد و قوای وی هم تدریجاً رو بتخلیل رفته بود بر آنشد که خود را در زیر پرچم ایران جای داده و از شاه عباس ثانی برای استرداد سلطنت استمداد نماید .

«۲۰» تعیین کردن محمد بیک غلام خاصه شریفه یساول

صحبت بهماننداری ندره محمدخان

چون سلطنت پناه ندر محمد خان از جنود هنود فرار نموده با ولد و پسر زاده خود و معدودی چند از ازبکان بحوالی الکاء مرو رسید علیقلی خان بیگلربیگی مرو غلام خاصه شریفه از ورود مشارالیه اطلاع حاصل نموده جمعی را بهماننداری تعیین کرده «و» حقیقت «را» معروض پایه سریر خلافت مصیر گردانید و نواب اعلی حضرت ظل اللهی که مروت و کرم و غریب نوازی و مردمی ابا عنجد شیوه کریمه ایشانست محمد بیک یساول صحبت را با مبلغ یک هزار تومان تبریزی اشرفی باستقبال سلطنت پناه مزبور فرستادند و ارقام و احکام باسم بیگلربیگیان و امراء عظام (۸۳) و کارکنان ممالک محروسه صادر گردید که بهر منزلی از منازل که سلطنت پناه مزبور وارد گردد نهایت تعظیم و تکریم و توقیر و تجلیل (۱) بتقدیم رسانیده در لوازم خدمتگذاری و مهمانداری دقیقه فوت و فرو گذاشت نمایند و نامه محبت ختامه باسم سلطنت پناه مزبور مشتمل بر تفقدات گوناگون عز صدور یافت و نظارت و اقبال پناه شمس محمد علی بیک اصفهانی ناظر بیوتات را که مدتهای مدید در زمان نواب گیتی ستان فردوس مکان علین آشیان و نواب خاقان رضوان مکانی از بار یافتگان بساط قرب و راتق «و» فاتق امور بود بخدمت مهمانداری سلطنت پناه تعیین فرموده مقرر داشتند که با نقود واجناس بقیاس متعاقب محمد بیک روانه شود و ایالت و شوکت پناه مهدقلی خان ایشیک آقاسی باشی حاکم الکاء ری نیز مقرر شد که بعد از نظارت پناه مزبور روانه شده در حینی که سلطنت پناه مزبور وارد الکاء او میشود لوازم خدمت و میزبانی بتقدیم رسانیده مشارالیه را بدرگاه معلی آورد و چون سلطنت پناه مزبور بر سبیل استعجال روانه درگاه معلی بود در الکاء مرو دوسه روزی بیش توقف نموده بر سبیل ایلغار روانه مشهد مقدس معلی شده بود و محمد بیک در مشهد احراز

ملاقات خان مزبور نموده باتفاق روانه درگاه جهان پناه گردیده بودند مرتضی قلیخان بیگلربیگی مشهد مقدس و میرامعلی خان حاکم نیشابور و محراب خان بیگلربیگی استرآباد درحین ورودخان مزبور بالکاء متعلقه ایشان هریک باقشون و لشگری از حد افزون استقبال نموده و پیشکش و هدایای لایقه گذرانیدند و نظارت پناه مزبور که بمهمانداری تعیین شده بود در الکاء بسطام ادراک ملاقات سلطنت پناه (۸۵) مزبور نموده نقود و اجناس بی شمار که از دربار اقبال ارسال یافته بود با چند رأس اسب مزین (به) زین و لجام مرصع بجواهر قیمتی بنظرخان مزبور رسانیده و سلطنت پناه مشارالیه را از مشاهده این حال استظهار مالا کلام بهمرسیده در آمدن مسارعت مینمود تا وارد الکاء ایشیک آقاسی باشی گردیدند و ایالت پناه مزبور هم نزل و ارمغان بسیار و تحف و هدایای بی شمار از نقد و جنس و اسب و شتر و غیر ذلک گذرانیده لوازم جد و اجتهاد بتقدیم رسانید و باتفاق روانه درگاه فلک پیشگاه گشته حقیقت (را) بموقف عرض رسانیدند و فرمان همیون ینفاد پیوست که طوایف امم و اصناف بنی آدم از سادات فضلا و سپاهی ورعایا و اهل اصول و نعمات و ارباب معارف فوج فوج باستقبال خان مزبور شتافته ابواب عیش و طرب بر روی آن خان گرامی نسب مفتوح سازند و تهیه چراغان اطراف میدان نقش جهان نموده آتشبازان اشکال و تماایل ترتیب نمایند که در هنگامیکه مقرر شود هریک اعجوبه کاری خود را در آن امر بمنصه ظهور رسانند و از منازل مرحوم میرزا تقی اعتمادالدوله که بجبهت سکنی سلطنت پناه مزبور مهیا شده تا قریه دولت آباد که مسافت آن سه فرسنگ راه است اجناس گران بها از زربفت و مخمل و دیبا فرش نمایند (۱) بعد از انجام این امور معروض باریافتگان سرادقات جاه و جلال گردید که خان مزبور وارد قریه دولت آباد شده گروهها گروه

(۱) تاورنیه نویسنده سفرنامه معروف عین مراسم بالا را با شرح بیشتری در کتاب پنجم خود زیر صفحه ۷۶۷ تأیید نموده و میگوید از حدودیک لیوونیم فاصله اصفهان تمام راه را بافرشهای زری و ابریشم مفروش نمودند (الخ ...)

مردم باستقبال شتافته از در دولت خانه مبار که تا قریه مزبوره دو روبه تفنگچی از سوار و پیاده صف کشیدند و پای انداز بنوعی که امر اشرف عز صدور یافته بود گسترده گردید و اعلیحضرت ظل اللهی نیز همراکب دولت و همعنان اقبال با ارکان دولت و اعیان (۸۶) حضرت و خاصان و مقربان سوار شده استقبال خان مزبور نمودند در اثناء راه ملاقات واقع شده (۱) بر روی اسب یکدیگر را دریافتند و چون مراکب خان مزبور بجهت طی مسافت بعیده ماندگی و فرسودگی داشت یکی از جلو هاء خاص را که مزین بزین و لجام مرصع قیمتی بود بخان ذیشان عنایت فرمودند و باتفاق متوجه شهر گشته در اثناء راه بمصاقل کلمات دلپذیر زنك كلفت از آینه خاطر خان بینظیر میزدودند و آن اسیر سلسله آلام و مقید دام حوادث ایام را بمفتاح لسان اعجاز بیان از قید کسورت بر میآوردند و در آن روز کثرت سوار و پیاده بمرتبه بود که آسمان خورشید امروز را در خاک پنهان کرده بود و دیده روزگار روز رستخیز را برای العین مشاهد مینمود و ایات را قم را بر زبان میراند (۲)

«(نظم)»

ز بس مرد و مرکب درین جایگاه ز شش سوی شد بزمگه بسته راه
شمار سپه را ندانست کس هوا قحط بود از برای نفس

(۱) تاورنیه میگوید که در حین ملاقات شاه عباس بقصد پیاده شدن پا را از رکاب خالی کرد ولی خان تاتار با آنکه پیر مرد بود فی الفور از اسب پیاده شد و نگذاشت که شاه عباس پیاده گردد و نزدیک برکاب شاه گردید که مراسم تشریفات سلطنتی را بجا آورد (در این زمان معمول بوده است که رکاب شاه را میبوسیدند) ولی شاه برجال بزرگ اشاره نموده و همه با سرعت خود را بخان تاتار رسانیده وزیر بقل او را گرفتند و بقول مصنف ویرا بر مرکبی از جاوهایی خاص که مزین بزین و لجام مرصع قیمتی بود نشانیدند و هر دو روی برای نهاده شاه ایران جانب دست چپ را بشاه تاتار داد تا بعمارت سلطنتی رسیدند سیاح فرانسوی بعد از نقل واقعه می نویسد الحق شاه عباس از روی قوت و جوانمردی کمک خوبی برای تدارک سلطنت از دست رفته خان تاتار نمود.

(۲) در محاذی سطر مزبور نوشته - تصرف ظل اللهی و بعد می نویسد تعریف کثرت از این مناسبت نوشته شود - برای شرح اینگونه حواشی رجوع بمقدمه کتاب شود.

در امروز بموجب فرمان واجب‌الاذعان در باغ خاصه شریفه مشهور بقوشخانه واقع در دروازه طوقچی بزم شاهانه آراسته مطعومات و مشروبات بی اندازه مهیا و آماده گردانیده بودند نواب اعلیحضرت ظل‌اللهی باتفاق خان‌دیشان در باغ مزبور فرود آمده مشغول صحبت و عشرت گردیدند ارباب طرب که هر يك در فن خود بارید عصرند هنگامه آرا گشته بترانه‌های رنگین و نواهای مختلف ناهید را حلقه در گوش کشیدند و اعلیحضرت ظل‌اللهی که بشیوه فصیح زبانی و سخندانی از تاجداران ممتازند از هر گونه مطلبی سخن دریسته بنوادر کلمات اعجاز آیات آن پادشاه کهن سال را غریق لجه بحر حیرت گردانیدند و چون محل حیرت نبوده باشد که بروشنائی خرد دوربین (۸۷) در عنفوان ریعان شباب حاوی چندین مراتب کمال که اکستاب هر يك از آن خردمندان دانش اندوز را در مدهای متمادی بدشواری حاصل می‌گردد شبه‌اند (۱) و بعد از کشیدن مطعومات و مشروبات و انقضای صحبت سوار شده روانه شهر گردیدند تا در دولخانه مبارکه همراه بوده خان‌دیشان را از آنجا روانه منزلی که جهت ایشان تعیین نموده بودند ساختند.

(۱) ناورینه میگوید شاه عباس دوم از نقاشی بهره داشت و کارهای نقاشی را بمیل طالب بود صاحب آتشکده شاه عباس ثانی را در ردیف شاعران اسم برده و این شعر را بوی نسبت داده
 پیاد قامتی در پای گریه سرکردم چو مزگان ترك برکش و باپ دیده ترکردم

«۲۱» شرح آتشبازی و روانه نمودن خان ذیشان

بصوب ترکستان

چون چراغ دولت هر يك از فرمان روایان که بصرصر حوادث منطقی شده پیوسته از مشكوة اقبال ابدی الضیاء این دودمان والا مستنیر و مستضی گردیده و هر يك از فرمانروایان که باقتباس انوار دولت روی نیاز باین آستان که مرجع آمال جهانیانست آورده اند انواع انعام و احسان یافته اند لهذا بر پیشگاه ضمیر والا که از انوار تجلیات الهی روشنست چنان بر تو افکنند که خلوت دل آن خان والا شأن را که از دخان اعمال نا هنجار هنود تیرگی اندوده بود بتفرج چراغان و اعجوبه کاری استادان آتشباز ظلمت زدا و فروغ بخش گردید و شب هفدهم شهر رمضان المبارک بموجب فرمان واجب الاذعان هنگامه این تماشا گرم گردید عمارات میدان نقش جهان را که در وسعت و فسحت نمودار آسمان است از روی خاك تا سطح بام که مقارن گنبد افلاك است کواكب مثال بشمع و چراغ آراستند

«(نظم)»

چراغ افروخت از اندازه بیرون در آتش شد زمین همچشم گردون
جهان گردید گلشن از نكویی بر آمد آفتاب از خاك گویی
ز دلها گرد غم گردید رفته بیکدم شد گلستانی شکفته

استادان آتشباز اشگال و تماثيل بیجانرا که مرتب ساخته بودند از شراب شفق رنگ پیمانه سنگ و آهن قرین نعره مستان و دست افشانی سماع صوفیان میگردانیدند

اعلی حضرت ظل الهی (۸۸) باتفاق خان مزبور در تالار دولتخانه مبارک که بزم افروز و هنگامه آرا شده تماشای آن بزم غریب مینمودند آن خان والا شان و منسوبان از ملاحظه آن جشن دلبذیر تجلیات نموده سرین غمهای اندوخته را با آتش دلگرمی آن هنگامه میسوختند تا نیمه شب باین دستور بازار جشن و سرور گرم گردید و بعد از انتضاء صحبت که هنگام آسایش و استراحت رسید ندره حمد خان با منسوبان

دستوری خواسته روانه منزل خود گردیدند و بعد از وقوع این جشن هر روز بتقدی تازه و تکلفی بی اندازه خاطر جوئی خان مزبور مینمودند در همان چند روز بنابر کبر سن و طی مسافت بعیده مزاج ندر محمد خان از منهج استقامت عبول نموده و حقیقت اینمعنی معروض باریافتگان سرادقات جاه و جلال گشتت نخست حکمت و حذاقت پناه جالینوس الزمانی حکیم محمد حسین قمی طیب را که تجربه اندوزی را بادانشمندی فراهم آورده مامور ساختند که بمعالجه اشتغال نماید و چون قدوم میمنت لزوم اعلیحضرت ظل اللهی را درشفای علیل مزاجان دارالشفای امکان خاصیت انفاس عیسوی است و مراعات خاطر میهمانرا بر ذمت همت فرض تین و عین فرض می شمارند بقصد ملاقات خان مزبور دیده رکاب را از فیض مقدم شریف روشن گردانیده روانه گردیدند و ندر محمد خان از استماع این مژده دلدیر خوشدل و خندان شده پای انداز لایت گسترده استقبال نمود و بعد از احراز خدمت زبان بعدرشفقتهای گوناگون گشوده شرایط آدمیت (۱) بتقدیم رسانید و یمن قدوم صحت لزوم خسروانه عارضه خان مزبور زایل گردیده بعد از چند روز کس فرستاده طالب رخصت انصراف (۸۹) و کمک شد اعلیحضرت ظل اللهی فرمودند که بعون عنایت الهی و نیروی اقبال بیزوال انجام مرام سلطنت پناه و جبهه همت والاست اما چون عسکر فیروزی « اثر » و سپاه نصرت پناه بنا بروقوع امنیت و اطمینان که بدستیاری الطاف الهی و اقبال نامتناهی حاصل است در اقصای ممالک منتشرند مناسب چنان مینماید که چند روزی مشغول عیش و نشاط و سیر و شکار بوده مرفه الحال باشند که فرامین و مناشیر باسم امراء و حکام در باب اجتماع عساکر منصوره صدور یابد و بعد از جمعیت لشکر قیامت اثر بقصد استیصال دشمن و استخلاص ملک موروثی از ایادی متغلبه روانه گردند آن خان بی اطمینان بجهة پریشان دماغی و شوریده حالی باین معنی راضی نکردیده سالك طریق مبالغه و الحاح گردید چون بهیچوجه من الوجوه

(۱) . بنظر مصنف کلامه آدمیت - صحیح نبوده و در حاشیه به جذی سطر مبنویسد (لفظ آدمیت

تصرف نواب خلد آشیانی است)

قرار این معنی با مومی‌الیه صورت امکان نداشت بنا بر این نقود و اجناس بیکران و باد پایان صرصر نشان با زین و لجام قیمتی که در وسع امکان ننگیند جهت آن سلطنت پناه فرستادند و ایالت پناه سلاروخان طالش را که بزبور تدابیر صایبه آراسته است سردار لشکر ظفر نشان نموده برفاقت سلطنت پناه مزبور درانه گردانیدند و احکام جهانمطاع عالم مطیع شرف صدور وعز ورودیافت که امراء عظام خراسان که جمعیت بسهولت صورت امکان دارد نزد سردار مزبور جمعیت نموده در استرداد ملک موروثی سلطنت پناه مزبور بمرافقت بخت و هوس وصول تاج و تخت از راه مازندران بهشت نشان روانه گردید و در مازندران بهشت نشان که غیرت افزای جمان و رشک فرمای گلشن فیروزه گون آسمانست بسیر و شکار اشتغال نموده (۹۰) از طرایف اجناس قیمتی که در عمارات دلبذیر آن خطه ارم نظیر از زمان نواب کیتی ستان الی الان مهیا و آماده است مقرر شد که آنچه خواهش خاطر آن سلطنت پناه رقم انتخاب بر آن میکشد برداشته بعنوان ملکیت تصرف نماید و باین عنوان با سلاروخان روانه خراسان گردیدم در مشهد مقدس معالی رحل اقامت انداخت مخالفان او استماع این خبر بی تاب و توان شده قرین حیرت بی اندازه گردیدند و طوایف قلماق و سلیر طوائف ازبکیه که از آن خان ذی شان روی گردان شده بودند از بیم تیغ بی امان عساکر ظفر نشان کس نزد ندر محمد خان فرستاده اظهار اطاعت و انقیاد نمودند و ندر محمد خان بمظالم و معاضدت سپاه ظفر پناه مستظهر گشته در حوالی ماروچاق بجماعت قلماق ملحق گردید و چون از سطوت مبارزان هژبر صولت قزلباش طریق آمد شد بر جنود هنود مسعود بود و سلطنت پناه عبدالعزیز خان نیز از جانب بخارا (۱) بجمعیت تمام متوجه ایشان شده بکرات مقابله و مقاتله فیما بین واقع شده بنا برین مقدمات و سایر جهات

(۱) در حاشیه محاذی با سطرکه نام عبدالعزیز خان در آن مندرج است نوشته (تصرف نواب

صاحبقران خلد آشین) اظهار در باب آمدن عبدالعزیز خان از طرف بخارا کرده شود.

قحط و غلا بر آن طایفه استیلا یافته بتسلیم آن ملک فسیح الفضا رضا دادند و بر سبیل تعاقب و توالی کس فرستاده ندر محمد خان را طلب نمودند ندر محمد خان بمظاهرت اقبال جهانبانی روانه گردید و آن ملک را که اندیشه تسخیر آن بدشواری مینمود باسانی بدست آورده بر مسند سلطنت متمکن شد و در این آمد و شد سوی ملک موردی که بتصرف آن سلطنت پناه آمد قریب به پنجاه هزار تومان از نقود و اجناس از سرکار خاصه و اصل سلطنت پناه مزبور گردید (۱) امید که پیوسته آستان عرش نشیان ملجاء ملهوفان (۹۱) جهان و خواقین ذی شان بوده باشد،

(۱) تاورنیه میگوید تدارکاتی که شاه ایران برای استرداد سلطنت از دست رفته خان تاتار نموده عبارت بود از ۱۵ هزار سوار و ۸ هزار پیاده و شصت هزار تومان پول پادشاه تاتار بعد از آن یکی از بهترین ایالات خود را که در سرحد ایران واقع بود در عوض این مهربانی پادشاه ایران واگذار نمود و این ایالت منفعت خیز ترین ایالت او بود زیرا که سکنه آن تمام ایلات ترکمان هستند که صاحب لغنام و احشام بسیار و باین واسطه متمولترین رعایای تاتارند.

«۲۲» داستان آمدن جان نثار خان و ارسال يك ایلچیان

والی هندوستان و شرح شکار حوض ماهی

چون ولایت بلخ بشرحیکه سبق ذکر پذیرفت بتصرف والی هندوستان درآمده سلطنت پناه محمد ندرخان برفاقت توفیق احرام طواف آستان فلك نشان بسته روی ارادت بدین درگاه معلی آورد حقیقت اینمعنی گوش زد والی هندوستان شده دود اضطراب بکاخ دماغ آن پادشاه راه یافته بعد از سگالش تدبیر قرار بر آن داد که شخصی را بر سبیل حجاب روانه درگاه جهان پناه گرداند که از گفتار نرم دیوار آهن درپیش سیلاب بحرامواج تواند کشید بنابراین جان نثارخان را که سه هزاری منصب و از همگان امتیاز تمام داشت با ارمغان و سوغات و اجناس قیمتی و جواهر گرانیها روانه درگاه جهان پناه ساخت و بعد از ارسال آن سخن طراز اندازه شناس ارسال يك را که در مقام ترقی و تربیت داشت با یکقبضه شمشیر مرصع بالماس و جواهر قیمتی و نفایس روانه نمود و خبر ورود ایلچیان مزبور بالکاء ممالك محروسه بعد از آنکه ندر محمد خان کامیاب و کامران روانه شده بود معروض باریافتگان سرادقات جاه و جلال گردید و میرزا محسن اصفهانی مستوفی خاصه که در زمان خاقان رضوان مکانی مهمانداری صندرخان بهومی الیه مرجوع بود بهمانداری جان نثار خان معین گشته روانه شد و مبلغی خطیر بجهت اخراجات ایلچی مزبور و توابع و لواحق، و اسب تازی با زین و اجام و یراق و خلاع فاخره مصحوب مومی الیه ارسال یافت میرزا محسن از راه دارالعباد یزد روانه شد در الحکاء طبس با ایلچی مزبور (۹۲) ملاقات نموده مشارالیه را بانعامات شاهانه و الطاف خسروانه مستمال گردانید و باتفاق از شوق عتبه بوس آستان خلافت نشان سجده چون عرق در جبین رقصان روانه گردیدند و در ساعتی که خاطر خواه ایشان بود باتفاق ارسال يك داخل اصفهان شده و بمنزلی که تعیین یافته بود نزول نموده و بعد از چند روز بشرف پای بوس که جهانیان را لب بدعای وصول آن بازاست سرافراز گردیدند و نامه محبت نگار و ارمغان بی شمار بنظر اعلی حضرت ظل الهی گذرانیده

از صحیفه زبان گسه کتاب سر الهی است گزارش دوستی و یگنا دلی و نسبتی که
 دودمان همیون پادشاهان هند را باین آستان والا متحقق است نموده مستدعی
 از دیاد حصول این معنی گردید و از اعلی حضرت ظل اللهی بنوازشات گوناگون اختصاص
 یافت و بنوید عدم تعرض الیکاء هندوستان و سالم بودن آن ملک از صدمه سیلاب
 تیغ بی امان مبارزان اطمینان بخش خاطر آن در یوزه گر احسان شد و بعد از
 چند روز که بر مواید بر و امتنان میهمان بود مبلغی خطیر که گفته خیال او از
 بر تافتن آن عاجز بود ارسال یافت و چون در هنگامه بزم ملاحظه طور نشست و خاست
 و گفت و شنید و محفل آرائی و مجلس گزاری شده بود لازم نمود که سبک
 بازی و تیر اندازی و شمشیر زنی و صید افکنی نیز ملحوظ دیده اعتبار ایالت پناه
 مزبور گردد و دو سه نوبت که هوکب اقبال بشکار کلنگ و آهو و کبک و تیهو
 و سایر وحوش و طیور نهضت مینمود مشارالیه را از ملتزمان رکاب همیون شمرده
 همراه بردند و در هر شکاری از چابک سواری و سبک تازی و صید اندازی شیوه
 چند که باعث تعجب نظار گیان دشوار پسندتواند بود بظهور رسانیدند و موجب حیرت
 تماشا ئیان گشت نخستین در شکار حوض ماهی که بجر که شکار کوهی فراهم آمده
 (۹۳) بود بیک نقطه مهره تفنگ رقم انتخاب برد و صید که از هم کمال داشتند کشیدند
 بی اختیار صدای تحسین ایلچی و هندوستانیان باوج آسمان رسید الحق این شیوه
 بآمین تقدیم برسید که دعا را در کوچه بن بست زبان ضبط توان نمود و همان
 تفنگ خاص را بایلچی مزبور انعام فرمودند و چون از رهگذر مرور و عبور
 بر جبال شامخه و اعلام را سیه پیادگان را حصاری ساختن صید بر وجه اتم میسر
 نمیگردید (و) نخچیر در خور خواهش و شوق صید افکنی فراهم نیامده حکم نافذ
 جریان یافت که در حوالی ورتون دام شکار از حلقه جرگه بیرون از چند و
 چون گسترده گردد

و ایافته آداب آگاهی منظور انظار عنایات شاهنشاهی مقرب الخاقانی
 اللهو پردی بیک امیر شکار باشی و کاردان صافی نهاد شایسته خدمت صاحبان

عدل و داد مقرب حضرت سلطانانی قلندر سلطان تفنگچی آقاسی بترتیب و انتظام آن هنگامه مأمور گردیدند و امیر شکارباشی بقطبانت ذاتی لطف و نسق را که تقیض یکدیگرند چون سرکنگین صورت اتحاد پوشیده در پژوهش احوال مردم جرگه که از سی فرسنگ راه دایره کردار ایستاده بتدریج پیش میرفتند کوشش فراوان نموده در بوادی بی آب تهیه آب و ضروریات ایشان کرده بنوعی سکالشی آن کار نمود که بیابان نوردانرا غبار عطش بردامان لب و دهان ننشست و برشته تدبیر آن کار آگاهان دایره جرگه مانند عقد گوهر اتساق و انتظام یافت و سیرشکاریان بدایمی که یک فرسخ در یک فرسخ گسترده بودند منتهی گردید و آن کار آگاهان عریضه مشتمل بر تمام کار و جمعیت شکار بدر بار آسمان اشتهار فرستادند و موکب اقبال قرین جام و جلال در حرکت آمد و مقرر گردید که ایلچی مزبور نیز در رکاب ظفر انتساب بوده باشد (۹۴) و بعد از وصول بصید گام دامی که آهوی نظر از طی طول و عرض آن فرسوده گردد پیر از رعنا غزالان ملحوظ گردید .

واعلی حضرت ظل اللهی باچند نفر از خاصان داخل دام گردیدیم باقی عسا کر از خارج دام حلقه دیگر ترتیب دادند .

بگرد آهوان ترکان خونخوار صنف مژگان نمود و نرگس یار بالجمله اعلی حضرت ظل اللهی با فدویان و یکجهتان مشغول صید افکنی گردیدند سیل خون غزالان روی زمین را پرنیان آل پوشید و در هر سوی فوارها از آب لعل بدخشان جوشید دامان اهل دایره ماندهاله از خون رنگین بود و چشم سیاه غزالان در آن سرزمین شنگرف گون چون داغ لاله مینمود اعلی حضرت ظل رحمن از خدنگ جان ستان زخم را با بخیه مقارن داشتند و از قطرات خون نخجیر تخم لاله و گل بر زمین میکاشتند .

سبک دست زانگونه بردی به تیغ کز و صید را جان نیامد دریغ در انشاء شکار بخاطر مبارک پرتوافکند که در شیوه حکم اندازی موشکافی

بکار رود فرمودند بکه تواند بود که بترازو ساختن یکچوبه تیر دو گوهر آبدار دیده صید بمیزان هنر کشیده گردد مستمعان را زبان اقرار بامتناع این امر گویا گردید مقارن این حال صیدی نمودار گشته نواب اعلیحضرت ظل‌اللهی در خانه کمان در آمده گفتار را زیور کردار پوشیدند خروش و نغان از جان سپاران باوج کیوان رسید .

«نظم»

چنان یافت نساوک ز شصتش گشاد که بدخواه خواند آیت وان یکاد
و مقارن آن حال حکم اندازی فطانت ذاتی که موشکاف دقایق رموزغیبی
است سمت ظهور پذیرفت .

تفضیل این اجمال آنکه بعد از وقوع اینمعنی مقرر فرمودند که امرا و ملتزمان
رکاب عزت در خدمت اشرف کمانداری (۹۵) نمایند در انشاء آنحال ایلچی را
بخاطر میرسد که چون زور کمان هندوستانیان معلوم است که تا چه غایتست اگر
کمانی مناسب بازوی او عنایت شود بقدر «مقدور» درین کار بندل جهد تواند نمود
مقارن این مسئلت اعلیحضرت ظل‌اللهی از کمانهای خاص کمانی موافق بازوی
مومی الیه عنایت فرمودند از ظهور این امر غریب تعجبات گوناگون روی داده
ایلچی زبان به ثنا گستری و محمدمت سگالی گشود و چون از فوران خون صید
لباس مومی الیه آرایش پذیرفته بود بخلاع فاخره سر بلند گردید و بعد از آنکه
خاطر از شغل صید افکنی فارغ شد و اصناف و امم به صید اندازی رخصت یافتند
سوی آنچه هر يك از آن گروه را بدست افتاده تصرف نمودند عدد صید بشش
هزار رسید و در نهایت کامرانی بمقر سلطنت رجوع نموده ایلچی را رخصت انصراف
ارزانی داشتند و ایالت پناه او تارخان را تعیین نمودند که برسم حجابات روانه هندوستان
شرد و ایلچی در نهایت خرمی و خوشنودی روانه گردید و از نمود و اجناس بهمه
جهت در عرض آمد و رفت قریب پانزده هزار تومان و اصل ایلچی مزبور شد امید
که پیوسته شکار مآرب در کمند و جان اعادی مانند اجساد حیوانات شکاری از

سهام جانگزی مجروح و مسمند باد .

وقایع متنوعه بر بیدار دلان شبستان تحقیق و شب زنده داران لیلۃ القدر توفیق پوشیده نیست که طایر تجرد بال عرش پرواز نفوس انسانیه را در اوقات فراغ از اشتغال باشغال مدینه گلشن وسیع فضای لامکان میدان جولان و عرصه بال افشانی و طیران می باشد و در آن گلستان همیشه بهار و بوستان پرداخته از خسار اغیار باعقول قادسه هم پرواز و بسا نفوس مقدسه هم راز (۹۶) می گردد و از اینجاست که خواب اهل دل و غنودن ارباب عرفان را آئینه غیب نما و عینک دوربین مکنونات اشیاء دانسته اند و بمقتضای حدیث **الرؤیا الصادقة جزء من سبعین جزء من النبوة** خوابهای صادقه و رؤیای مطابقه یکجزء از هفتاد جزء از نبوت است و این صحیفه مشکل خوانرا ابجد کتاب نبوت و دیباچه دیوان رسالت میدانند و جناب خاتم رسل و هادی سبیل که علمت غائی ایجاد و حاصل ضرب و قسمت اعداد کون و فساد است قبل از آنکه سواد خوان قرآن وحی و تنزیل گردد از این کتاب الهی حکم بر امور آینده میفرمودند و این دعوی را شهادت قرآن مجید در حکایت حضرت یوست صدیق (۱) مستغنی از بینه و برهان دارد چون اعلی حضرت ظل رحمن ثمر آن بوستان و همای آن آسمانند پیوسته در اوقات خواب راحت ببلندی دل بیدار و قلاووزی نکرت هشیار در آن امن آباد بینیمازی ادراک سعادت خدمت آباء عظام و اجداد گرام میفرمایند و بمفتاح فرمان آن کارکنان عوالم قدس ابواب معلقه اقالیم را میگشایند نوم و سنه در حقیقت کتاب جفر و جوامع غیب دانی این ظل رحمن و آینه سکندر و جام جمشید این صاحبقران قضا فرمانست

تفصیل این اجمال آنکه در این ایام که اراده شکار و رتو در خاطر همیون مرکوز بود خوز رایات نصرت آیات در دار السلطنه اصفهان نهضت نفرموده بود در عالم منام چنان مشاهده نمودند که حضرت امیر المؤمنین و قاتل المشرکین و یعسوب الدین

(۱) مقصود آیه مبارکه - اذ قال یوسف لایله یا ابت انی رأیت احد عشر کواکبا

والشمس والقمر رأیتهم لی ساجدین ، می باشد .

اسداله الغالب غالب كل طالب و مطلوب كل طالب مظهر العجايب و مظهر الغرائب
و مفرق الکتاب در خانه نشسته اند و اعلي حضرت ظل رحمن باتفاق سلطان العلمائي
بر در آنخانه بقصد ملازمت آن شهریار انس جان می آیند و نواب سلطان العلمائي
مأمور بدخول شده اعلي حضرت (۹۷) صاحبقران بر در آن منزل قدسی عنوان منتظر
اشاره و فرمان میایستند جناب مقدس ولایت پناه متوجه اعلي حضرت ظل اله شده
میفرمایند که خرم میگوید که میخواهم ابوترایمانرا بر طرف کنم برو و قندهار را
مفتوح ساز اعلي حضرت ظل رحمن بموجب امثال داخل آن مکان نگشته از همانجا روانه
گردیده از خواب بیدار میگردد و پیوسته پیشنهاد ضمیر منیر و مطلع نظر کیمیا تأثیر
آنست که بفحوای آیه کریمه یا ابراهیم قد صدقت الرؤیا شاهد این خواب را که
نور صدق از جبهه آن درخشان است بر کرسی نشاند

وقایع متنوعه - در این سال ایالت و شوکت پناه نتیجه الامراء العظام مرتضی قلیخان
قاجار خاف و حراب خان که مدتی بایالت مرو و بعد از آن بایالت مشهد مقدس
سرافراز بود بنابر خدمات لایقه که از مشارالیه و والد مرحوم او درین دودمان
خلافت مکان بمنصبه ظهور رسیده بود بر تبه سپهسالاری ایران و ایالت قلمرو و علیشکر (۱)
امتیاز یافت و ایالت الکاء مشهد مقدس که بمومی الیه مرجوع بود بدستور بایالت
پناه قرچقای خان شفقت شد و تولیت آستانه مقدسه منوره مطهره عرش درجه امام
ثامن ضامن که بمرحمت پناه میرزا محسن رضوی مرجوع بود بسیادت و نجابت پناه
سلالة السادات و المجتهدین میرزا باقر رضوی که بصفت کمال آراسته است تفویض
یافت و بیگلربیگیگری الکاء چخور سعد بکی خسرو خان چرکس که از مرتبه
یوزباشی گری غلامان بر تبه یساولی صحبت سرافرازی یافته بود شفقت شد

(۱) بنا بر نقل کتاتب معاصر رحیمی علیشکر بیک از طایفه قراقری و بناو معاصر شاهرخ تیموری
بوده و از طرف میرزا جهانشاه بعنوان سفارت برای ملاقات شاهرخ و عقد قرارداد بطرف خراسان
روان گردید لیکن قبل از رسیدن بهرات خبر مرگ شاهرخ ویرا منصرف و در همدان برای خود
امارت مستقلی تشکیل داد در زمان وی تا اوائل دولت قاجاریه ناحیه همدان و توابع آن که از جمله
شهرستان اراک نمایی است در زبان مشایخ مؤلفین بقامو و علیشکر معروف گردید.

«۲۳» شرح ساختن عمارت مبارکه دولتخانه موسوم

بچهل ستون (۱)

برضییر برداشتگان شخص کمال که در دانستن هیچ امری فرو گذاشت نکرده اند پوشیده نخواهد بود که افتادگی نخلیست برومند و خاکساری (۹۸) پایه ایست بغایت بلند تا دانه را دهقان از چشم و دامن برخاک بی اعتباری نیندازد علم خضرای نشو و نما بر تارک نیز ارازد و تا سنک به شکست و گداز تن در نهد آئینه سازش آئینه روشن نسازد ، بمقتضی این معنی در این سال پایه رفعت زمین که افتادگی و پستی را بر طاق بلند نهاده بآسمان رسید و لوای برتری خاک باوج ثریا کشید یعنی این خسرو خسرو نشان و معمار سرای قلوب جهانیان متوجه بنای دولتخانه معلی گردیدند ، افراشتن اینچنین بنائی بلند پایه ، از خاک کم ظرف تنک مایه ، بدان میماند که کدو از تخم کدو حاصل آید یا سنبله از دانه بال افزونی گشاید ، عتل از تماشای این زیبا عمارت غریق بحر حیرتست که آیا آسمان بر زمین آمد یا زمین بآسمان رسید امهات سفلی را از آباء علوی تا اکنون خلفی که شبیه پدر تواند بود بدین عنوان صورت نبسته و بزرگی و برتری را چنین نقشی تا امروز ننشسته صحیفه خیال بر نقش بستن تمثالش تنک و براق فکر را پای سرعت در طی طول و عرضش لنگست سکان شرق و غرب که از دور توفیق تماشای این قبه زر اندود یافته اند اقلیم رابع را آسمان چهارم می پندارند و این زیبا بنا را خورشید عالم خاک می شمارند .

« نظم »

طاقش از آنپشت نموده است خم
حرف نرقستت از آنجا برون

اوج فلک هست ز بالاش کم
بسکه بود و سعتش از حد فزون

(۱) بنا بر تحقیق آقای آقا سید جلال الدین طهرانی بنای عمارت چهل ستون تحقیقاً بعد از شاه عباس اول است وی می نویسد آنچه معروف است عمارت چهل ستون و هشت بوشت را شاه عباس دوم بنا کرده .

این کاخ در اندود و قصر مذهب در سنه تنگوزئیل ۱۰۵۷ زیور تعمیر پوشید ارباب طبع و اهل نظم در باب بنای آن تواریخ گفته و بالماس تفکر گوهرهای ابدار معانی سفته اند از جمله این مصراع بخاطر وقاد ایران مداری سلطان العلمائی رسیده بود که « مبارک ترین بناهای دنیا ۱۰۵۷ » (۹۹) و بالفعل همین تاریخ بر کتابه آن زیبا عمارت منقوش است و راقم حروف را نیز این تاریخ بخاطر رسید که

(فی ظلم)

مرحبا دولت سرای خسرو ایرانیان ای مبارک منزل هیش و نشاط جاودان
کی تواند گنجاند شرح و بسطش را در سخن کویته از اندازه عرشش بود طول بیان
در حریمش بر زمین هر گز نمی افتد سخن ز آنکه فرش آستان او ست سقف آسمان
هر کجا باشد تماشائی تماشا ممکن است رفته همچون صیت خویش از شیروان تا قیروان
گفتمی گسر ابتداء و انتها میداشتی سایه او را سواد کشور هندوستان
هست چون این بنیانه از شاهمی که شاه عالم است سال تاریخش از آن شد خانه چشم جهان (۱)
دنیا دیدگان جهان گردد که چون چرخ که نسال بر گرد کره خاک گشته اند
متفق اند که نو عروسی چنین از مادر خاک در وجود نیامده و دلبری بدین زیبایی
گیلگونه ریاندگی بر عذار مردم فریبی نمالیده زمینش دلنشین و قبه اش گردون
نشان نسبش از خاک و نازش بر آسمان است امید که تا قبه گردون در اضطراب
و دورانست این بنای راسخ الهیان منزل دولت جاوید این خسرو کامران باشد (۲)

(۱) «۹۵۸»

(۲) متاسفانه عمارت مزبور شب ۲۱ رمضان ۱۱۱۸ قمری در زمان شاه سلطان حسین صفوی
آتش گرفت یکی از شاعران تاریخ حریق را با شعر زیر ضبط کرده است
هزار یکصد هیجده ز هجرت نبوی گذشته بود که آتش بجل ستون افتاد
میگویند شاه وقت را از پیدایش حریق آگاه ساختند و برای فرو نشاندن آن استمداد نمودند شاه
خرافی گفته بوده است که چون خدا خواسته بکنند بسوزد و عمارت فعلی تعمیر شده بعد از این
تاریخ است

«۲۴» شرح ولادت پادشاه زاده والاتبّار (۱)

از تقاطر رشحات سحاب الطاف کرد گلار و هیوب نسایم عنایت آفرید گار
از بحر زخار سلطنت و دریای بیکران خلافت سحاب نیشان گوهر بار و ابر در
نثار اوج گرفته ترشح آغاز نهاد و صدف عصمت حامل دو شاهوار جلالت و
بر تری گردید و این در گرامی دو ساعتی مسعود و زمانی محمود آرایش تاج
هستی و دیهیم وجود شد کام روزگار اژین نو بلوه نهال سلطنت شیرین و گلزار
خلافت از این گل پیش رس بوستان دولت رنگین گردید امید که ورود این
لآلی از دریای شاهنشاهی بساحل وجود متوالی (۱۰۰) و موج این دریای زخار
وریزش این سحاب گوهر بار مستدام ولایزالی باد.

«۲۵» داستان نهضت همیون بقصد فتح دارالقرار قندهار

و فتح آن ولایت بتائید کردگار

سلطان قدرت کامله ایزد توانا که ملک امکان و شهرستان زمین و آسمان به
نیروی قهرمان شوکت و چیره دستی عدالت و سیاست او انتظام دارد معموره ربع
مسکون را که سجدگاه صدر نشینان بزم سیهربو قلمون و مطاف محرمان محمل
نشین گردونست بمیانجی اقبال بی زوال شهریاران و توسط بخت بلند تاجداران
از دست انداز ویرانی و تاراج نابسامانی محافظت و محارست مینماید از اینجاست
که دیسوران دقیقه بین و دانش اندوزان صاحب یقین تیغ و آگاهی سلاطین
عدالت آئین را در محارست اقلیم سلطنت و پاس داری دارالخلافه حشمت بمنزله
باغبان که بآبله دست سعی و پای تروود طراوت بخش و نصارت افزای ریاحین حدائق
میگردد دانسته اند چنانچه از سوء هشیاری و خبرداری باغبانان هجوم لشکر
بیگانه سبزه خودرو و جابر شاهدان بوستانی تذک میسازد اگر یکی از مسند آریان

(۱) - در محاذی عنوان نوشته شده مسوده رقم نواب صاحبقران خلد آشبانی پیش از

نهضت بقندهار تولد فرزند والا لاتبار باید مذکور سازد و انشاء الله تعالی هر فرزندی که
متولد شود بنویسد.

و فرمان روایانرا از پرزوری نشاء هوش پرداز صهباء دولت دیده آگاهی بر فراش راحت مانند چشم صورت مشغول خواب غفلت گردد هر آینه دامن گلهای اجلال از دست انداز پریشانی و اختلال آسوده و فارغ بال نخواهد بود .

لله الحمد و المنة - که این سایه حضرت رحمن و سیحاب سماء دانش و عرفان از آغاز یراق نهال دوات و دمیدن از اهری بستان سرای ساجنت پیوسته بمعاضدت بخت بیدار و دل هشیار از خوردن آب هر برک این حدیقه (۱۰۱) همیشه بهار خبردارند و در اوقاتی که خاطر از تنسیق امور جهانگیری و جهانداری فراغت حاصل نموده طالب قرار و آرام میباشد بشنیدن داستانهای باستانی و استماع شرح اطوار و آثار سلاطین سلف که ابناء علوی و امهات سغلی را فرزندان خلف اند اوقات شریف صرف مینمایند و از آن نسخه اعتبار که تفسیر نقوش لیل و نهارست درس آگاهی میخوانند و پیوسته همت والا نهمت مصروف بر آن میدارند که تلافی خسران و جبر نقصان که در ملک ایران واقع شده باشد کرده شود و درین سال که سنه سبع جلوس اعلی بر اورنگ سلطنت عظمی و دارائی کبریت چون خاطر همیون بالکلیه از جانب آذر بایجان و شیروان و آنجدود جمع گردید بر مرآت خاطر خطیر چنان ارتسام یافت که ملک قندهار را که در زمان نواب خاقان رضوان مکان علیمین آشیانی بسبب غدر و مکر والی هندوستان و روسیاهی علیمردان بشرحی که سبق ذکر پذیرفته از ایادی بتصرف کارکنان این دولت ابد توامان بیرون رفته بحیطه تصرف و قبضه تسخیر درآوردند این جنس گرامی را بیش از این در گرو وقت نگذارند و بمقتضای و شاور هم فی الامر ارکان دولت واعیان حضرت را طلب فرموده در این ابواب استعلام آنچه مقرون بصلاح دولت ابد مدت دوران عدت تواند بود نمودند پیشکاران کارگاه خلافت تصویب دای رزین و بینش دیده دوربین اعلی حضرت ظل اللهی نموده معروض داشتند که شاهد مطلوبی که در آینه ضمیر منیر جاوه پذیر گشته از وصحت نقض معرا و از شائبه نازیبائی مبراست بناء علی هذا الاتفاق فرمان همیون نفاذ یافت که لشکر ظفر اثر و سپاه

قیامت حشر که در اطراف و جوانب ولایات ممالک محروسه منتشراند به چمن
سطام که از بیلاقیات خراسان (۱۰۲) بحسب وسعت و فسحت امتیاز تمام دارد جمعیت
نمایند و درین باب ارقام مطاعه باسم بیگماریگیان عظام و امراء گرام و قورچیان
و غلامان و سایر ملازمان سرکار خاصه شریفه صادر گردید و خود بنفس نفیس در
ساعت مسعود که ملک المنجمین ملا محمد شفیع منجم اختیار کرده بود با مقربان
درگاه و ملتزمان ركب سعادت از دار السلطنه اصفهان نهضت فرموده (۱) قریه
دولت آباد را مقر رایات جاه و جلال و اعلام سعادت و اقبال فرمودند .

((نظم))

برون راند چون از صفاهان سپاه شدش دولت آباد آرامگاه
از آنرو خرد زین سفر سود جست که دولت بفالش بر آمد نخست
با آنکه سوی جماعت همیشه کشیک که پیوسته بر در بار جاه و جلال و اقبال
مثال حاضر میباشند سایر عساکر منصوره در اقصای بلاد ممالک محروسه و محال تیول
و همه ساله خود متفرق بودند در حینی که دیده رکابرا از سر مه اقدام شریف بدین
عزیمت روشنی میبخشیدند از کثرت درخشیدن سنان کره خاک نمودار صحن آسمان
و بسیط زمین مثابه دریای بیکران گردید .

((نظم))

نمودی سپاه سعادت لوا گلستانی از پرچم نیزها
سپه موج زن بود بردشت و غار چو سیلاب پر گل بفصل بهار
بعد از ورود دولت آباد چون بجهت تهیه اسباب سفر افراد سپاه و احاد
لشکر را بشهر رجوع میشد سه روز در قریه مزبور توقف نمودند و در صبح روز چهارم
به معنای دولت و همراهی سعادت روانه گردیدند روز پنجم باغ مبارک که تاج آباد
مضرب سادات جاه و جلال گردیده در آن مکان خلد نشان که از حیثیت اهتزاز
هوا و بی اندازگی لطف و سرشاری صفا از سایر بساتین روی (۱۰۳) زمین امتیاز

دارد تا پنج یوم اقامت نموده بسیر آن باغ دلگشای و تماشای آن روضه ارم فضا
نشاط اندوز و فرح افزا بودند .

(نظم)

چه گویم از آن باغ پر آب و تاب
شراب گل از جام شبنم عیان
در آن باغ کزوی خزان پاکشید
نگویم گل و غنچه و خار چمن
نهانست در برک گل عنده لب
درو شادمانی ندارد حساب
کنم نسبتش گر بجهت خطیاست
بر خوبیش هست فردوس زشت
که بتوان گرفت از هوایش گلاب
چو کیفیت می ز چشم بتان
توان نغمه بلبل از گل شنید
چو منقار بلبل بود در سخن
چو در پرده ساز صوت غریب
که گل میکند کار جام شراب
تفاوت بین از کجا تا کجاست
که چون شاه سروی ندارد بهشت

چون ائمار را پیش از رسیدن دارالملك وجود بریدی از ازهار دلکش میباشد در
همان چند روز عریضه رستم خان والی گرجستان و جمال خان قراقلر بدرگاه جهان
پناه رسید مشعر بر آنکه طهمورث خان والی گرجستان کاخ که از زمان نواب
گیتیستان فردوس مکان تا امروز لوای غدر و مکر افراشته سالک مسالك مستقیم
اطاعت و انقیاد چنانچه باید نمیبود و در این ایام مهیج غبار فتنه شده بداعیه تاخت
کارتیل عازم این حدود شده بود بعد از وقوع مقابله و مقاتله و امتداد مجادله و محاربه
تاب مقاومت جیوش منصور نیاورده آواره دشت ادبار گردید و داود میرزا ولد
او که بمزید جرئت و جلالت معروف و مشهور و استظهار طهمورث خان و سایر
کفره گرجستان کاخ رسو بود در هنگامیکه بجهت گرد آوردن سپاه روانه محال
قسطی بوده در اثناء راه دچار جمال خان و غازیان قراقلر گردیده و از طرفین دست
جلالت با استعمال سیف و سنان و زوبین و تیرو که ان گشوده بعد از وقوع گیرودار
مغلوب سپاه اسلام میشوند و داود میرزا (۱۰۴) با چند نفر از صاحب وجودان
گرجستان از ساغر شمشیر درخشان غازیان مست شراب ناگوار هستی میگردد

و بسبب وقوع این فتح مبین کل گرجستان کاخ بتصرف اولیاء دولت قاهره درآمده حکام و مستحفظان بجهت ضبط نفور و تنظیم و تنسیق الکاء مزبور محل بمحل تعیین نموده و رؤس آن گردنکشان نیز عنقریب متعاقب عرایض بنظر کیمیا اثر میرسد از رسیدن این خبر مسرت اثر که از متینسات حصول مرام بود گلپای خوشدلی و انبساط شکفتن گرفت و عنایت (۱) قلوب منسوبان این دولت والا بر شاخسار شکفتگی و اتعاش نغمه سرا گردید اعلی حضرت ظل الهی این مژده فرخنده را انوار انمار مطلب دانسته از راه کرمان و سیاه کوه متوجه خوار گردیدند و بجهت وفور صید و شکار و ملاحظه اسمان صرصر تک آهوشعار که در مراتع آنحال بیلامش مینمایند و آسودگی مراکب سپاه نصرت آثار الکاء مزبور را بیست (۲) روز مضرب سראقات وافر السعادات فرمودند و در ایام توقف هر روز بقصد شکار سوار شده دادعیش و خوشدلی میدادند در ایامیکه محال مزبور مضرب اقبال بود خسرو سلطان و بابا حاجی سلطان و سایر ریش سفیدان ایل ترکمان که دو الکاء بلخ بسر میبردند و در حین انقلاب ترکستان و آمدن ندر محمد خان بدرگاه گردون توامان بآلکاء خراسان آمده بودند بشرف تلثیم بساط عزت و تقییل آستان سلطنت سرافرازی یافته مورد الطاف و اعطاف شاهانه گردیدند و در همین ایام مهدی خواجه ایلچی ندر محمدخان که بنیروی احراز سعادت خدمت این آستان بعمردوباره سلطنت ترکستان متمتع گردیده بود و ایلچی ابوالغازی خان والی اورگنج که او (۱۰۶) نیز چندی در درگاه فلک پیشگاه بسر برده دو سلك راتبه خوران خوان نوال انتظام داشت و بعد از فوت اسفندیارخان برادر کلانخود بمعاضدت این دولت والا بر اورنگ سلطنت خوارزم اعتلا یافته

(۱) عندلیب چون زنجبیل - ج - هنادل از اسماء خمسی است و ذکر آن دو ماده عندل چنانچه بعضی از ارباب لغت ذکر نموده خالی از مسامحه نیست نام طائریست کوچک که آنرا در پارسی هزار بفتح اول مینامند .

(۲) بیست دو روز گذرانند «ملا کمال»

با نامه اخلاص آمین وارد گردیده بسجده پای بوس اشرف مفتخر و مباهی گردیدند و چون خاطر ولایت مزبوره از خبر توجه هوکب مسعود بسمت خراسان در تزلزل ورنك چهره صبر و مسکو نشان از بیم و هراس لحظه فلحظه در تغییر و تبدل بود ایلچی ابو الغازی خان را مشمول خلاع و انعامات ساخته رخصت انصراف ارزانی داشتند و مقرر شد که یعقوب بیك قورچی خاصه شریفه برفاقت ایلچی مزبور نزد سلطنت پناه مذکور رفته او را از استحکام مهبانی خلت و استقرار قواعد مودت اخبار نماید و چند رأس از اسبان تازی نژاد خانه زاد که بسرحد سواری رسیده بود باهرا و اعیان قسمت نموده بقلاوژی بنجت و راهنمایی اقبال در حرکت آمدند در اثناء راه سپاه نصرت پناه و لشکر ظفر اثر از امراء و قورچیان و غلامان و آقایان فوج فوج مانند جداول و انهار که داخل دریای بیکران گردند بمسکر ظفر اثر می پیوستند (۱) بعد از ورود قصبه طیبه بسطام چون (۲) آن بلدء مینو نظام بکثرت میاه و وفور ازهار اشتها داشت در آن مکان رحل اقامت افکندند و چون در حین عطف عنان بیکران عزیمت بصوت قندهار و آوازه اراده جهانگشایی و اقلیم گیری در اطراف و اکناف انتشار یافته بمسمع قریب و بعید و دور و نزدیک رسیده سلطان ابراهیم خواندگار روم از عالم حزم و دور بینی که مبدا این سیلاب قلاع و بلاد متوجه بغداد بوده کاخ شوکت آن سلطان را خراب و ویران نماید و ایلچی کاردان بر سییل تعاقب و توالی بجهت تشییع مهبانی و داد (۱۰۶) و استعمال احوال روانه در گاه جهان پناه نمود یکی از آن جمله در قصبه بسطام وارد شده نامه مشتمل بر رسوخ قواعد صداقت و الفت و طلب فیل که آنرا تقریب فرستادن ایلچی ساخته بود، بنظر اشرف رسانید و منظور و نظر عنایت و التفات و مورد انعامات و خلاع پادشاهانه شد و محمد قلی بیك ولد قاسم بیك بوردن بسفارت و رفاقت ایلچی مزبور تعیین شده نامه مودت ختامه چنانچه از مجتهدین شرع دوستی سزد در حیز تحریر در آورده ارسال یافت و مقرر شد که يك زنجیر فیل که در دار السلطنه

(۱) لشکریان استرآباد و اردبیل و لرستان در سه نان بمسکر اعلاء پیوستند

(۲) روز دوشنبه نهم جمادی الاول

قزوین بود باجل مخمل زر بفت و سایر اسباب تکلف و چند نفر فیلبان که لازم باشد بر سر راه ایلچی مزبور حاضر سازند که در حین ورود باتفاق نزد پادشاه والجاه مزبور بنزد در همان ایام لازم نمود که سایر ایلچیان سلاطین را که در پایتخت خلافت جمعند روانه نمایند حسن قوش بیگی ایلچی عبدالعزیز خان را بانعامات خسروانه و خلاع ملو کانه سر افزای بخشیده مهدی خان سلطان عرب را مقرر فرمودند که باتفاق مومی الیه روانه شود و دلینبچی بیک ولد مرحوم قزاق خان بیگلربیگی سابق استرآباد بحجاب ندر محمد خان و رفاقت مهدی خواجه اختصاص یافت و چون والائی نیت و سرشاری جرأت نمی پسندد که بی سبق انتباه و آگاهی قصب السبق از خصم ربایند بخاطر ملکوت ناظر چنین خطور نمود که نخست یکی از طرز دانان آداب سفارت را با نامه مودت ختامه نزد والی هندوستان فرستادم و طلب ملک قند هار که پیوسته در تصرف منسوبان این دولت عظمی بوده نمایند که اگر بشنوائی گوش هوش و بینائی دیده عاقبت بین بلا منازعه آن محال را (۱۰۷) تسلیم نماید بنای مودت طرفین از طرق خلل مصون و محروس مانده شاهد مرام بی ارتکاب مشقت و آلام در آغوش حصول آمده باشد و اگر غشا و منافشه را پرده دیده بصیرت ساخته ملاحظه سوء مآل ننمایند از کیفیت نهضت همیون اطلاع یافته باشند نامه مشتمل بر معانی مزبوره بدین ترتیب در سلاک تحریر در آمد که

« ۱ » (متن نامه شاه عباس ثانی بشاه جهان پادشاه هندوستان)

و مطالبه قند هار از طریق سوابق و دوستی

تبارك الذی بیده الملك و هو علی كل شیء قدير الذی خلق الموت و الحیوة
لیبلوكم ایکم احسن عملا و هو اللطیف الخبیر

جواهر زواهر نیایش بیرون از قیاس و لالی متلالی محمات لایتناهی اساس
که در مقیاس نظر خرد خرد بین دقیقه شناس بر لعل و یاقوت آفتاب و ماه راجح
آید نثار بارگاه مالک الملکی تواند بود که دور گردان اضداد را از جامه خانه
تألیف و ترکیب لباس اتحاد و التیام پوشیده گنجور کنوز اسرار و خازن

د موز استار گردانید و اوراق پریشان وجود انسانرا که صحائف کتاب حکمت الهی و الواح ظلم خدا شناس و آگاهی انداز رشتۀ التیام شهریاران عدالت شعار بشیرازہ امنیت و عافیت رسانیده سالکان ظلمتگدہ امکان را کہ سرگشتگان تہ حیرتند بمیانجی ضیاء شموع عقول انبیا و سلاطین بصراط مستقیم اطمینان و آسایش دلالت نموده بناخن تدابیر فرمانروایان خیر اندیش گرہ کلفت و حیرت از خاطر عموم خلائق گشود بعضی از سلاطین ذی شانرا بسعدت امتثال ان الله یأمر بالعدل والاحسان شادمان و مسرور و برخی را بضمون و اذا تولی سعی فی الارض لیتد فیہا و یتلک الحرث والنسل واللہ لایجب الفساد از شمول رحمت بیغایت (۱۶۱) دور گردانید نکہت ریاحین بستانی را کہ ہر یک لباس امتیاز جداگانہ دربر دارند از گردش پیمانہ نسیم بہاری درساخت گلستان وجد اتحاد آموخت و آتش گل ولالہ را بجهت گرمی ہنگامہ خوش نشینان چمن از زلال حکمت بالغہ بفحواۃ الذی جعل لکم من الشجر الاخضر نارا در صحن بوستان افروخت

ساختہ از لطف پی خاکیان	چارحد باغچہ کن فکان
گشتہ ام این باغ پراز رنگ و بو	یک گل رعناست شب و روز ازو
قدرتش آورده برون بی تعب	یوسف روز از چہ تاریک شب
یک ورق از دفتر او روزگار	یک گل خودروست ز باغش بہار

و درود نامعدود بر حدیقہ طراز گاشن ایجاد شمع شبستان مبداء و معاد واسطہ نزول رحمت الهی محک عیار دانش و آگاهی بہرین ثمر دوحہ برومند گلستان شہود و یکتا گوہر اصداق کون و فساد سپہر کبود مبلغ کریمہ اذ کروا نعمت اللہ علیکم اذ کمتم اعداء فالاف بن قلوبکم فاصبحتم بنعمۃ اخوانا سید تقاین و پیشوای خافقین

محمد کزل تا ابد ہر چہ هست ز آرایش نام او نقش بست

و بر آل و اولاد اطہار و اصحاب کبار اومادام لیل والنہار باد و بعد بر مرآت خاطر والا و آئینہ ضمیر معلی محجوب و مستور نخواہد بود کہ ہر نعمتی از نعماء بی منتہی الهی را شکری خاص است کہ بدون اتیان آن از عہدہ شکر گذاری و

سپاس داری آن احسان بر آمدن متعسر بل متعذر مینماید چنانچه شکر اعطاء نعمت ثروت و مکنت ببذل و انفاق و نوازش ارباب حاجت صورت می بندد و اداء شکر بیرون از قیاس سلطنت عظمی و دارائی کبری مقصود بر آنست که با وجود اشتغال (۱۰۹) اشغال جهانبانی و تکثر و توفیر دواعی ملک رانی پژوهش احوال سپاهی و رعیت نموده ساکنین و قاطنین هر ملک را بدیده بینای تفقد و نوازش ملاحظه فرموده در انتظام حال و انشراح بال آن گروه که مستحقین ایثار نقود رعایت و مراقبت اند بذل جهد به تقدیم رسانیده ، ربه جهانبانی را از شغل ذمت این دین الهی سبکبار سازند و چون از روزی که کارکنان ، بارگاه کبریا قبض و بسط اقلیم ظاهر را در قبضه کفایت و درایت این محتاج الطاف الهی گذاشته اند بنا بر فسحت و وسعت ممالک محروسه و مشغولی بر اشغال ضرور به تنظیم و تنسیق ملک خراسان بر حسب دلخواه صورت انجام نیافته بود در این ایام خجسته آغاز فرخنده فرجام شوق زیارت آستانه مقدسه منوره مطهره رضیه رضویه علی ساکنها الی الی سلام و تحیه سلسله جنبان گشته الویه دولت و اعلام نصرت از مقر اقبال و موطن جاه و جلال بقصد احراز این سعادت در حرکت آمد که هم دیده شوق را از کحل الجواهر خاک آن آستان عرش نشان نور و ضیاء فزاید و هم غنچه آمال ساکنان آن دیار از هبوب نسیم عنایات شامله بوجه دلخواه گشاید و بنا بر قرب جوار و تاسیس مبانی ائتلاف و اتحاد آباء و اجداد عالی تبار و الا مقدار بر ذمت همت حق شناس واجب و لازم نمود که استعلام احوال آن متکی ارائک سلطنت عظمی و جالس سریر دارائی کبری نموده در ترصیص مبانی خلت و صداقت قدیم کوشش نماید و تشیید این بنای گردون اساس که بمحض اقتدا و تأسی بسبب « سنن » سنیه سلاطین سلف و روابط دوستی آباء خلف از مفترضات و متحتمات بود بنا بر تجلی ذات ستوده صفات آن پادشاه و الاعتبار بزبور صفات حمیده زیاده بر آنچه (۱۱۰) مرکوز خاطر بود واجب گردید و یکی از جمله صفات حسنه و اطوار پسندیده آن محیی مراسم صاحبقرانی که محمود همگنان و محسود خواطر پیرو جوان گشته نوازش

سلطنت پناه ندر محمد خان و تفویض ملك بلخ وسایر محال تركستان است كه با آنكه آن ملك دلگشایی ارتكاب محنت و مشقت در حیطه تسخیر و تصرف جنود مسعود در آمده بود بنا بر رعایت سلطنت پناه (۱) مزبور و اطفاء نوائز فتنه و فساد از سران مطلب عظمی به نیروی همت والا برخاسته آن ملك وسیع را بر سلطنت پناه مزبور مسلم داشتند لهذا زبده الامائل والاشباه (۲) شاه قلی بیك ولد مقصود بیك ناظر سابق بیوتات را كه از طرز دانان رسوم سفارت است روانه خدمت والا و محفل معلی فرمودیم كه نبذی (۳) از مراتب دوستی و یكتادلی را كه پیشنهاد باطن صدق موطن است بزبانی گزارش دهد و سلسله جنبان موالات و مصافحات قدیم كه از بدو طلوع و ظهور این دو دولت عظمی مانند خورشید و ماه جهانی را به نیروی معاضدت یكدیگر قرین ضیاء و بها داشته اند گردد و چون حجب مغایرت و تنق منافرت بتحریرك نسیم وفاق و اتفاق بالكلیه مرتفع گردیده بهمه جهت طریق مبانی و بیگانگی مسدودست و در این مدت همیشه همت والا بر استیفاء و استدامت این معنی كه استرضاء خواطر خالق و خلائق در ضمن آن مندرج است مصروف و معطوف و پیوسته مراعات این مراتب كه موجب رفاه حال كافه رعایا و بریاست مطمح نظر خیریت اساس بوده مناسب چنان میدانند كه شطری از مخزونات خاطر در معرض اظهار و اعلان آیند بر خاطر دریا مقاطر كه مطرح اشعه لمعات قدس است واضح و لایح خواهد بود كه از آنجا كه (۱۱۱) همواره همت سلاطین معدلت آئین بر تعمیر بیت المعموره دوستی

(۱) عبارت کمی نارساست گویا مقصود آنست كه بنا بر قواعد مجاورت و مراعات از آن شاه تیره بخت و نیز اطفاء نائرة فتنه و فساد داشتند باختیار خود لشكر هند را بر تركستان و خوانده و آن ملك بر سلطنت پناه مزبور مسلم داشت

(۲) اشباه جمع دوم شبه است و جمع اول آن كه كثیر الاستعمال است بر وزن مفاعل چون محاسن بر خلاف قیاس آمده است .

(۳) نبذی لغتاً بمعنی ناحیه و استعارتاً بمعنی شطر و پاره آمده است .

وولاء (۱) مقصود می باشد دیده دور بین همت بلند و نیت ارجمند از امان جزئیات پوشیده در تاکید و تشیید این بنای الهی بجهت ابقاء ذکر جمیل کوشش میفرمودند اگر نظر بر روابط پدر فرزندی نموده خرابه قندهار را باین فرزند صداقت کیش صدق اندیش تفویض نمایند و در تسخیر ملک فسیح الفضاء و دوستی جاوید که بمرور دهور و تصاریف ایام از تطرق خلل و نقصان مصون و مأمون خواهد بود کوشیده چنان کنند که معماری رأی رزین آن خسرو عدالت آئین این بنای رفیع اساس صورت تشیید و ترصیص یافته ساکنان ممالک طرفین در این بیت الامان از نوایب دوران و تابش آفتاب حوادث قرین عافیت و رفاهیت و امان باشند علی مرالدهور و الازمان قرین الطاف ملک منان و مورد دعا پیرو جوان خواهند بود . انتهى .

و شاه قلی بیک ولد مقصود بیک که در طی نامه مزبور مذکور شد بجهت تبلیغ رسالت معین گردید و مأمور شد که برسم ایلغار روانه شود بعد از فراغ بال از پذیرائی امور مزبور و روان ساختن ایالچیان بدستور مقرر هر بچند روز با خاصان و مقربان بسیر و شکار چمن بسطام و بیلاق ابر که بحسب لطافت میاه و نزهت هوا و کثرت گلهای و حضرت سبزه و زیادتى صفا چنانچه اشعار این قاصر البیان بدان اشعار مینماید ،

چه منزل همه سنك و خاکش بهار	هوایش خوش و آبها خوشگوار
زمینش ز گل مرغ طاوس پر	در و کوهها چتر طاوس نر
ز پر چشمگی بود آن کوهسار	ز سر تا پیا همچو ابر بهار
درو سبزه از رفعت مرز و بوم	چومژگان بود گرد چشم نجوم (۱۱۲)
ز جوش گل از بس دور نیست جا	نیاید از آن کوه بیرون صدا
چسان لب تواند بافغان گشاد	که از داغها لاله اش سر مه داد
سر تیغ کوهش که بر میغ بود	برو کهکشانش جوهر تیغ بود
چه گویم ز سیرابی آن هوا	که از وی چو گوهر درخشد صفا

بر آید دوصد صبح از جیب شام	شفقه‌ایش از بس بود مهر فام
ز جیب شفق آفتابی دمد	چو گل کز لب جوی سر بر کشد
سفید آب بیزد ز والای آل	پی نو عروس جهان چرخ زال
تو گوئی که شمع است در دست مست	ز موج هوا لاله می پرست
که این داغ زیبا سب هندوی او	بنازم بآن آتش خو بر و
فلک ساغری از خم بساده است	ز کوهش که از وی شفق زاده است
که خورشید خشت سر این خمست	ره بینش اینجا ز حیرت گم است

انگشت نما بود توجه میفرمودند و چون تنظیم و تنسیق اسباب توپخانه و قورخانه و آذوقه که در عرض ایام محاصره وفا بعساکر نماید از لوازم بود قلندر سلطان چوله تفنگچی آقاسی را بجهت ملاحظه یراق توپخانه روانه مشهد مقدس معلى نمودند و محمد بیک بیگدلی بجهت بیرون کردن شتر از محال غریبه عراق روانه گردید و مبلغ پنج هزار تومان از خزانه عامره تحویل محمد قلیخان چغتای حاکم سابق ایروان شد که از محال مشهد مقدس و توابع و دارالسلطنه هرات و فراه و سیستان غله ابتیاع نماید و در همان ایام سرهای کفره گرجستان ولد طهمورث با اعلام و کرنا و سایر اسباب ایشان بنظر اشرف رسید بعد از جمعیت سپاه انجم شمار که فرای زمین بر ازدحام ایشان تنگ و اقدام بیک اندیشه از طی طول و عرض آن لنگ بود از بسطام بقصد زیارت آستانه مقدسه از راه بیلاق کالپوش (۱) (۱۱۳) که بوفور آب و غلبه اتصاف دارد در حرکت آمدند الحق آن طریق دقیق که از فراز ونشیب اعلام شامخات و جبال را سیات مسانند هلال در اوج و حضیض مینماید هر چند از رهگذر نزاهت مکان بروضات جنان متتهی میشود اما سالک آن طریق را از کثرت احجار و تراکم اشجار و ارتفاع جبال و اعتلاء تلال و دشواری مرور و صعوبت عبور چنانچه این ابیات راقم بر آن ناطق است که .

(نظم)

ز پست و بلند آن ره بیکران	بچشم آمدی همچو وضع جهان
نمودی از آن راه پر پیچ و خم	کواکب چو بر پشت ماهی درم
کشد تا بحشر ارشتابند زود	حوادث گر آیند از آن ره فرود
عجب نیست کز فیض نشو و نما	از آن کوه چون سبزه روید صدا
فرازش که بروی گذرگاه بود	زبان را ازو رشته کوتاه بود
شب و روز گفتی به پیرامنش	پلنگیست خوابیده در دامنش
از آنرو ندارد بهارش خزان	که نگذشته بر سبزه زارش زمان
بر آن تند بالا شه کامیاب	نمودی چو از آسمان آفتاب

چون پویندگان صراط طی آن بی ارتکاب تعب و آلام و مشقت مالا کلام میسر میگردد اما از آنجا که پست و بلند قله سبز فام سپهر در پیش جولان برق عنان مهر درخشان یکسان است در اندک وقتی طی آن مسافت نموده بسلطان میدانی که بر سر دو راه واقعست نزول اجلال فرمودند منزل شناسان طریق بندگی و مرحله پیمایان بوادی فرخندگی بعرض رسانیدند که یکی از طرق مزبوره بر سر ولایت مشهد مقدس منتهی میشود و دیگری از نیشابور بکعبه مأمول که عبارت از آستانه مقدسه منوره باشد میبوندند اما راه سر ولایت بحسب قرب و گشادگی و همواری مزیت تمام دارد و از آنجا که زیارت (۱۱۴) قدمگاه حضرت امام الجن والانس از راه نیشابور بحصول میبوست واعتقاد والای حضرت ظل اللهی سرگرم پای بوس آنحضرت بود دوری و پستی و بلندی آن راه را بر خود هموار ساخته مقرر داشتند که آغرق و احوال و انقال از راه سر ولایت روان شود و خود با جمعی که ملتزم رکاب نصرت انتساب میباشند شکار کنان از راه نیشابور روانه گردیدند و بشوق تمام و آرزوی مالا کلام بزیارت سنگی که نقش پای آنحضرت بر آن مرتسم است سرافرازی یافتند ؛

فروزنده سنگی چو شمع یقین برو نقش پای شه هشتمین

رسیده بعیوق از بر تری
نبرد چرا بر سپهر جلال
زهی سنک والای گوهر نسب
شده شیشهای دلش مشتری
که از نقش آن پای دارد دوبال
که پا جفت کرده براه ادب

و بعد از استفاضه فیوضات و اداء مراسم بندگی و طاعات و سودن روی نیاز بر آن قبله مآرب و حاجات روانه مشهد مقدس معلی گردیدند و در حین وصول طرق (۱) که سواد مشهد مقدس سر مه کش دیده نظارگی میکرد و گنبد مرقم منور مانند جرم قمر که در شب چارده درخشان باشد از آن سواد مرئی میشود از همانجا که دیده دور بین از آن کحل الجواهر ابصار ضیاء پذیرفت از باره آسمان عنان چون پرتو مهر درخشان فرود آمده روی نیاز بر خاک نهادند و سجده شکر احراز این سعادت و ادراك این موهبت بتقدیم رسانیدند و همچنان پیاده متوجه سرادقات عزت گشتند و روز دیگر که اختیار ساعت مسعود بجهت دخول مشهد مقدس شده بود بدستور با امرا و خاصان پیاده متوجه شدند (۲)

کجا حاجت ادهم و اشهب است در آنجا که بال ملک (۱۱۵) مر کبست و هم از گرد راه بتقبیل سده سنیه آن آستان خلد نشان فایز گشتند و بعد از طوف مرقم مطهر و مضجع منور و اداء صلوٰة و زیارت پیاده متوجه دولخانه مبار که گردیدند و قرب پنجاه روز که مشهد مقدس مقر ریایات دولت و اعلام اقبال بود اکثر اوقات زیارت آستانه مقدسه که بر ذمت اعتقاد فرض بود اقدام مینمودند و پس از اداء این شغل مفترض و امر متحتّم اوقات همیون به تنسیق و تنظیم اسباب قلعه گیری صرف نموده در این امر بذل جهد بتقدیم میرسانیدند و چون اقلیم گشایان را

(۱) هفتم شعبان

(۲) مورخین اخیر - از عبارات فوق فراز كوچك زیر را ملخص نموده میگویند شاه عباس در سال ۱۰۵۷ سپاهی بفتح قندهار روانه كرد و خود نیز سال بعد عزیمت خراسان نموده و بتقلید جد خود شاه عباس برك وارد مشهد شده زیارت حرم مطهر رفت - آیاتالخص اینان وافی بهطلب هست یانه قضاوت بر عهده خوانندگان است .

مراعات حال سپاه از لوازم و پژوهش حال این گروه از فرایض است فرمان همیون
بنفاد پیوست که وجه موجب سپاه نصرت مقرون که تعداد آن از اندازه تعقل بیرونست
از خزانه عامره نقد داده شود و ارقام و احکام باسم سرخیلان و ریش سفیدان و
پیشوایان ایل و اویمقات خراسان بصورت پیوست که هر يك فراخور حال و استطاعت
شتر بجهت حمل و نقل اسباب توپخانه و قورخانه در مشهد مقدس حاضر ساخته در
سکالاش این امر کمر جهد و اجتهاد بر میان بندند و امر فرمودند که از جمله توپهای
صاعقه کردار دوزخ شرار نعبان شعار که در مشهد مقدس و نیشابور بود پنج قبضه
توپ بالیمز همراه آورده شود .

(نظم)

کزو سر مه شد کوه را استخوان	چگویم از آن توپهای گران
چو پنجاب این پنج دریا روان	شده بهر تخریب هندوستان
باین پنجه بر تافت دست عدو	ز بخت جوان خسرو نامجو
بر نعره اش سیل و دیوار بود	اگر قلعه و رزانه که کسار بود
چو از غنچه گل نسیم بهار	گشودی گره بانگش از کومه ار
سراپا (۱۱۶) يك انگشت مشگل گشا	ز بانی سرا پا گلو در صدا
بود عاشقی جنگ معشوق او	در آن دم که با خصم شد روبرو
دل از سینه تنگش افتد برون	نه بینی که از اضطراب درون
نفس گشته فریاد در کام او	بلند است در عاشقی نام او
چو بیرون کند دست از آستین	بگیرد صدایش بسیط زمین
به پیچد صدایش چو در آسمان	بماند ازو جای چون کپکشان
دل دشمن ازوی پریشان شود	بخود چون لبش آفرینخوا شود
برخ بشکند رنگ مشک ختن	چو گوید ز هندوستانی سخن
که از سایه اش خاک دارد فغان	فزونست و زنش ز کوه گران
که گوئی بدریافروشد نهنگ	ز ندسایه اش غوطه ز انسان بسنگ

و انجام این خدمت بعهدۀ اهتمام قلندر سلطان چوله تفنگچی آفاسی شد الحاصل در ایام معدوۀ توقف مشهد مقدس چندین امر عظیم از ابتیاع غله و نسق سورات و سویت شتر بر اریماقات و ایصال موجب سپاه نصرت پناه و سایر مهمات که سرانجام هریک از آن در عرض یکسال ممکن نبود بدستائی جدیایه نواب ایران مداری سلطان العلمائی صورت حصول یافت و باعث تعجب اولوالبصار گردید الحق شاهد امور مزبور که رأی رزین و عقل دور بین این ناظم منازم دولت در پذیرائی آن بذل جهد نموده اگر پیرایۀ تجسم در بر کرده بدیدۀ ظاهر جلوه گر گردد نقوش بدیعۀ کوهکن که باستحالت و امتناع انگشت نماست چون خوی (۱) خجالت از جبین بیستون ریزد ، و سپهر مرتبه شناس ، بجهت کتمان و اخفاء صنایع آن صنعتگر غبار خجالت و بی اعتباری بر چهرۀ نقوش و تمایل آن نپرد اگر بدیدۀ معنی بینی کوی شکاف رموز دقایق است ملاحظه نمایند پوشیده نخواهد بود که این نیز از رسائی اقبال اعلیٰ حضرت ظل اللہی است که مسند وزارت بوجود کاردانی چنین که حاوی مراتب کمال و جامع (۱۱۷) فضل و افضال است آراستگی دارد امید که پیوسته باستظلال عنایت شامه اعلیٰ حضرت شاهنشاهی سر بلند و جهان جهانیان از خصایل حمیده و سجایای پسندیده این وزیر صائب تدبیر بهره مند باشند و بعد اتساق انتظام امور فرمان و الانفاذ یافت که خانزاد قدیمی مرتضی قلیخان سپهسالار و بیگلربیگی قاسم و علیشکر با بیگلربیگیان و امراء عظام و عساکر نصرت فرجام قبل از نهضت همیون روانه گشته قلندر سلطان باتفاق تفنگچیان خاصۀ شریفه بعد از روانه شدن سپهسالار و امراء عظام ببردن توپخانه روانه شود و در اثناء تنظیم و تنسیق امور بجهت ناگواری میاه و ناسازی هوای مشهد مقدس مزاج اقدس اعلیٰ حضرت ظل اللہی چند روز از منهج صحت عدول نموده صاحب فراش گردیدند چون هر امر عظیمی را فدیۀ در خور آن میباشد کار گزاران عوامل لاهوت که

(۱) خوی با واو معنوا به معنی عرق معروف است فردوسی گوید .

مدبران کارخانه نلسوت اند روح مطهر مریم مکانی خلد آشیانی والدہ ماجدہ
نواب رضوان مکانی را بفدیگی ذات مقدس اعلی حضرت ظل اللہی بفحوای .

تن شاه بیلید که یاشد درست من و جمله را گو شود پای سست

رقم اختصاص کشیدند (۱) و ذات اقدس اعلی صحت و عافیت که مطر ز بطراز
خلود و دوام باد پوشیدند امید که این ذات مقدس علی مرالدهور و الاعوام از اصابه
عین الکمال در امان و متمتع ببقاء جاودان باد چون سهام دعاء صغیر و کبیر و جوان
و پیر به هدف اجابت رسید و مزاج اقدس و طبع مقدس بصحت گرائید و خاطر
والا از نسق امور اطمینان حاصل نمود رایات عرش و سناء الویة جهانگشا بصوب
مقصود در حرکت آمد و هشت روز دو ظاهر شهر مشهد مقدس توقف واقع شد
(۱۱۸) و بعد از انقضاء ایام مزبور از راه جام و غوریان روانه (۲) دارالسلطنه هرات
گردید و چون دارالسلطنه مزبور از معظم بلاد ممالک محروسه است و پای تخت
سلاطین سلف بوده بجهت آنکه در ساعت مسعود داخل دارالسلطنه مزبور شوند
دو سه روز در بلده غوریان که بحسب نزاهت هوا و عذوبت میاه و خضرت و
نضارت سبزه ، و وفور صید و شکار امتیاز تمام دارد ، توقف واقع شد و در
ایام توقف هر روز بجهت تنشیط خاطر اقدس و طبع مقدس متوجه شکار شده
تحصیل اسباب شادمانی مینمودند ولی محمدخان پادشاه زاده ترکستان و عباسقلی خان
بیگلربیگی خراسان و ساروخان طالش سردار لشکر خراسان که در دارالسلطنه
هرات میبودند در حین ورود «موکب» مسعود بغوریان پهای بوس سرافرازی یافتند
بعد از انصراف ایام مزبور در ساعت مقرر داخل دارالسلطنه مزبور گشته
ولی محمد خان و عباسقلیخان با ملازمان و امراء تابین و ساروخان و مردم
دارالسلطنه مزبور بآئین تمام باستقبال شتافته سپاهیان مسلح و مکمل ازدو جانب صف
آرا گشته ارباب معارک بشعبدهای دلکش که تماشاایان را ملاحظه آن مسرت

(۱) غرض اینست که مادر شاه در خراسان فوت نمود و این فوت در روز بیست و نهم شعبان بود

(۲) معسکر والا بیست و سوم شعبان و خود شاه بیست و دوم رمضان بطرف هرات حرکت کردند

بی اندازم حاصل تواند شدهنگامه آرا گردیدند اعلیحضرت ظل ورحمن باعساگر نصرت
 توامان در نهایت استقلال و شان تفرج کنان و شادان داخل شده در عمارت بیرون
 شهر مرحوم حسنخان که باغیست در نهایت صفا و مشتمل است بر نهر عریض و وسیع
 تسنیم (۱) آسا نزول نمودند و در عرض ایام توقف بسیر کاژرگاه (۲) و تخت سفر و
 تماشای سایر متنزها ت سبک عنان و گران رکاب میکشیدند و در همان دو سه روز
 محرابخان بیگلربیگی (۱۱۹) استرآباد را بر تبه چرخچی باشیگری سرافراز فرموده
 مقرر داشتند که پیشتر از لشکر قیامت شعار باتفاق نظر علیخان متولی و حاکم
 دارالارشاد اردبیل و عباسقلیخان حاکم کسگر و جمشیدخان حاکم خوار و سمنان
 و منوچهرخان حاکم صوفی و علیخان سلطان شقاقی و بوداق سلطان جوانشیر
 و محمد سلطان اسپرلو حاکم سراب و مهدیقلی سلطان و امام قلی سلطان سپاه
 منصور و جمعی از قورچیان شاهی سیون روانه شود و چون نعل عزیمت اقلیم گیری
 و کشور ستانی در آتش بود با وجود چنان مکانی زیبا که تماشا در خلوت دیده
 ارباب بصیرت از شوق دیدن آن ناشکیباست زیاده از هشت روز توقف ننموده
 سلسله جنبان نقل و تحویل از آن مکان خلد نشان گشتند پل مالان که در دوفرسخی
 شهر واقعست مضرب سرادقات جاه و جلال گردید، و بنابر آنکه معروض شد
 که در نیستان کنار هراترود که در جوار پل مزبوو واقع است تذرو و گراز بسیار
 بهم میرسند خاطر اشرف از حیثیت میلان شکار گراز سه روز تسویف عزیمت سفر
 فرموده با خاص و عام سپاه بقصد شکار سوار شده امر فرمودند که لشکر از اطراف
 نیستانرا در میان گرفته بخروش و فغان و صیحه و فریاد رعد نشان آن وحشی نژادان
 را از آن مکان بیرون آورند و در بعضی امکنه که تراکم نی راه تردد بر سوارو
 پیاده مسدود ساخته و گرازانرا حصنی حصین و دیوار آهنین است آتش زده
 نشان نگذارند.

(۱) چشمه ایست در بهشت قوله تعالی و مزاجه من تسنیم

(۲) از متنزها ت و مزارات اطراف هرات است خیادوان - خواجه ابوالولید - خوانچه باد و
 خواجه طماقی دیگر مزارات آنجا است

(نظم)

چنین داد پاسخ که فرمان بران	بگیرند اطراف آن نیستان
که از بیم پیکان خارا گزار	کند چون گراز از نیستان فرار
بهر سو شتابد از آن جایگاه	شود حلقه لشگری دام راه

بعد از هیوب نسیم آن فرمان شعله آتش سوزان در آن نیستان سرباوج
(۱۲۰) کیوان رسانید گرازانرا دیگر مجال توقف در آن مکان نمانده از مضایقی
که انبوهی نی و بسیاری آب و گل مرد چابک رو واسب تیزتک را مانع دخول
میشد رخت اقامت بصحرا کشیدند اعلیحضرت ظل الرحمن بسهام جان ستان و خدنگ
اصابت نشان آتش زن خرمن هستی آن ددان میگردیدند .

«نظم»

کمانی بیازوی و تیری بدست	شتابان بهرسوی چون شیر مست
فکندی شهنشاه کشور گشا	بهر چوبه تیری گرازی ز پا
گرازی که گردیدش نره شیر	ز دیدار او گشتی از جنک سیر
بدریای خون شد تنش در زمان	بیک تیر مانند کشتی روان

بعد از صید تذرو و گراز و استلذاذ شکار افکنی شاهین و باز متوجه سرادقات
عظمت و اجلال گردیدند و عزیمت شکار اعظم و صید معظم که عبارت از اعادی
نعالب شیم است تصمیم یافت و چون مرتضی قلیخان سپهسالار با وفود قاهره و
جنود ماهره باتفاق بیگلربیگیان و امراء و اعیان سپاه پیشتر از نهضت موکب مسعود
روانه فراه شده بودند فرمان والا و حکم معلی بصدر پیوست که در حین ورود
ألویه دولت و اعلام نصرت با سپاه ظفر پناه بنسقی که در روز هیجا و اوان جنگ
و غوغا صف آرا میگردند صفوف آراسته باستقبال شتابد که ملاحظه عرض
لشگر و ترتیب آئین سپاه و لشکر آرائی و حسن کاردانی آن ایالت پناه ملحوظ
گردد ایالت و شوکت پناه مزبور بموجب فرمان عمل نموده در حین ورود رایات

ظفر آیات با صفوف آراسته باستقبال شتافتند، کره زمین از فروغ سنان جانستان
و تیغ درخشان و ماهیچه اعلام چون قرص خورشید سراپا لعلان گردید.

« نظم »

گرفته باقبال صاحبقران (۱۲۱)
نه آن لشگر و نیزه و تیر بود
گر اندیشه پوید ره فرض او
در آنروز هم مرکب و هم سوار
در آهن نهان بود یکسر سپاه
در آهن چنان غوطه زد مرد کین
زمین را سپه آسمان را سنان
جهان نیستانی پر از شیر بود
نه بیند بطول زمان عرض او
در آهن نهان بود همچون شرار
چو هرق درخشان در ابر سیاه
که چشمش چو مقراض گشت آملین
وا از هجوم پیاده و ازدحام سوار و کثرت گرد و غبار راه بر مرور و عبور بیک
انظار تنگ شد

نمود از هجوم سپاه و سوار
علمها چو خوبان چین و طراز
شده کوی خاک از سنان سوار
ندیدی ز بس لشگر بی شمار
فضای فلک بود کوه از غبار
ز گرد آنچنان داشت رخ تار و پود
دهان و لب مرد ناشسته رو
شدی نه فلک گرد بادی ز گرد
شد از گرد لبریز انسان سپهر
هوا خاکی از گرد ناکی شده
بافلاک گردش رسیده ز خاک
ره آنکه از سنک خیزد شرار
ز پرچم بغل کرده بر فتح باز
پر از خار مانند بار چنار
صدا جای پیچیدن از کوهسار
درو مهر در سنک خارا شرار
که چشم و نگه سبزه ورشته بود
سفالین شده چون دهان سبو
شکستی اگر رنگ بر روی مرد
که بر خاک مالیده شد روی مهر
نفسها همه نیز خاکی شده
کواکب چو گلهاد میده ز خاک

و قبل از آنکه اعلام نصرت فرجام وارد فرام گردد و عرض سپاه نصرت پناه
دیده شود علیقایخان بیگلربیگی لرستان استدعا نمود که جمعی را که آن عالیشان

با وجود بنیونه بعیده و مسافت بی پایان در رکاب سعادت تو امان حاضر ساخته
منظور نظر لطف و احسان گردد و حسب الامر بصف آرائی مأمور گردید در
اثناء راه مسلح و مکمل صف آرا گشته از پرچم اعلام سیه فام روز روشن را (۱۲۲)
نمودار شب ظلام گردانید .

(نظم)

لوای علمهای مشکین پرند	چو دودی که گردد ز آتش بلند
بزیر علمهای ایشان زمین	چو خالی نهان در خط عنبرین
درخشان شده از علمها سنان	چو در تیره شب گردش اختران
لوای سیه بود در فوج او	چو بحری که عنبر بود موج او
تو گفتی که نیرنگی روزگار	شبی با چراغان نمود آشکار
تماشا از آن لشکر دلفروز	چراغان شب دیده در عین روز
ازین سر مه دیدن بچشم آبداد	عروس ظفر طره را تبا دباد

اعلیحضرت ظل رحمٰن بعد از ملاحظه آن سپاه نصرت نشان علیقلیخان را
بخلاف فخره سر بلند و بانعامات پادشاهانه بهره مند گردانید بعد از ورود فراه و
ملاحظه عرض سپاه قیامت دستگاه ساروخان باتفاق سلطان چگنی حاکم سبزوار
و اسفرائین و حسن سلطان توکلی حاکم جام و روشن سلطان لکزی حاکم جهان
از اعیان و جمعی از یوزباشیان و قورچیان و غلامان و تفنگچیان و میران
احشامات که دولتخواهی نموده بدرگاه جهان پناه آمده بودند بمحاصره زمین
داور مأمور فرمودند و ایالت پناه مزبور پیشتر از نهضت موکب مسعود باتفاق
جماعت مزبور روانه گردید و رایات نیز باکل عساکر ظفر تو امان متعاقب محرابخان
و ساروخان روانه شد در اثناء راه عریضه محرابخان بدرگاه جهان پناه رسید که
مستحفظان قلاع دلارام و دلخک و کرشک از اصغاء آوازه ورود موکب مسعود
واستماع توجه و فود محمود قلاع مزبوره را بی تجشم محاصره و ارتکاب محاربه تسلیم

نموده سالک طریق اطاعت و انقیاد گردیدند و سایر قلاع جزئی که در هریک از بلوکات این محال بود بتصرف اولیاء دولت روز افزون ابد مقرون در آمد اگر امر اشرف صادر گردد عنان یکران عزیمت بصوب بست مصروف دارد (۱۲۳) در باب روانه شدن محراب خان و محصور ساختن بست رقم اشرف صادر گردید و در حینی که کرشک مضرب سرادقات جاه و جلال شد منوچهر بیك یوزباشی غلامان خاصه شریفه برادر محرابخان که قلعه مزبور بمقالید حسن گفتار و کردار او مفتوح شده بود اسمعیل خان که و توال قلعه مزبور را بنظر کیمیا اثر رسانید و اعلیحضرت ظل رحمن بعین عنایت و التفات در حال ایشان نگریسته بازاء اخلاص کیشی و اطاعت اندیشی که از ایشان بظهور رسیده بود مشمول عنایات خسروانه فرمودند و بلا توقف و تأخیر متوجه قندهار گردیدند و مقرر داشتند که دلیران کار آزما و نهنگان لجه هیجا لباس رزم پوشیده صفوف آراسته بترتیب و آئینی که در روز جنگ مرعی و منظور است در رکاب ظفر انتساب روانه شوند . و آن قائد عنان اقبال و پیشرو جنود سعادت و اجلال خود نیز لباس رزم در بر کرده مهیای کارزار گردیدند

«(نظم)»

که باشد برش شیر و بـاه پیر
کمانش به پر زوری آسمان
اگر سایه تیغش افتد بخاک
شود آب دل در بر کینه جو
نماید تـهی سنگ را از شرار
نجنبانـدش مهر تابان ز جای
بدستش بود گردش آسمان
شود بسته بر خصم راه گریز
بـرو گشته هموار وضع سپهر

چو گویم از آن خسرو شیر گیر
ز تیرش مشبك دل دشمنان
شود چرم گاو زمین چاك چاك
كشد شعله در رزم چون تیغ او
بافشاندن آن شاه والا تبار
گذارد اگر بر سر سایه پای
چو بردارد از جای گرز گران
ور از كف نیندازدش در ستیز
به نیروی آن گرز خورشید چهر

بکف نیزه شاه نیگو سرشت چوسروست بر طرف جوی بهشت

و با سپاهی آراسته که عارض آسمان را دیده دیده لشگری چنان ندیده بود
بتاریخ دوازدهم شهر (۱۲۴) ذی حجة الحرام در ساعت مسعود که ملك المنجمین مزبور
تعیین نموده بود نظر بر قلعه انداخته در باغ عباس آباد که جوار قلعه قندهار واقع
است نزول اجلال واقع شد و چون طرف غربی قلعه محصور بکوه لکی و جانب
شرقی از بسیاری آب و گل بمرتبه بود که بردن سیه (۱) متعذر مینمود امر فرمودند
که از طرفین شمالی و جنوبی بکنند جر و بردن سیه قیام نمایند و سیه طرف
شمالی بیایگی که نزول اجلال واقع شده متصل بود بعهد اهتمام بنده فدویت نشان
و غلام باخلاص آستان ملك پاسبان مرتضی قلیخان قورچی باشی متولی مزار نواب
خاقان رضوان مکان و حاکم دارالامان کرمان و سیماوش خان قوللر آقاسی بیگلربیگی
کوه کیلویه والله و یردی بیک امیر شکار باشی - و سیه که منصوب باعلیحضرت ظل اللهی
بود بعهد عیسی بیک برادر رستم خان سپهسالار که قبل از این رقمزده خامه وقایع
نگار گردیده بود که بعد از قتل رستم خان در قلعه الموت محبوس بود و بعد از
آن بمقتضای عنایت شامله رقم عفو بر جریده مآثم او کشیده در زمره نزدیکان منتظم
گردانیده بودند شد که باکل قورچیان و تفنگچیان و عمله بیوتات سرکار خاصه
شریفه و قوشچیان بتقدیم امر مزبور قیام نمایند و طرف جنوبی منوط بر زافت و اصابت
تدبیر مرتضی قلیخان سپهسالار ایران و بیگلربیگی قلمرو علیشکر و پیر بوداق خان
بیگلربیگی آذربایجان و مهدی قلیخان ایشیک آقاسی باشی حاکم ری و کلبعلی خان
افشار حاکم اورمی و فراه و اوتار خان حاکم ایل جمشکزک و آقاخان مقدم و بیرام علیخان
حاکم نیشابور گردید سیه شمالی بر بیست و دو قسم تقسیم یافت که از آن جمله
چهارده قسم بقورچی باشی و قورچیان و شش قسم بقوللر آقاسی (۱۲۵) و
غلامان و دو قسم باقی بامیر شکار باشی و عیسی بیک متعلق بود و سیه طرف مقابل
به شش قسم انقسام یافته سپهسالار و پیر بوداق خان و مهدی قلیخان و آقاخان

و اوتارخان هر يك بسرکاری قسمی معین گردیدند اهل قلعه از ملاحظه این حال ابواب قلعه را مانند درهای رحمت الهی بر روی خود بسته ، شروع بآتش فشانی نمودند .

((نظم))

نشستند آن تیره روزان چو دود در آن مندل شعله مانند عود
 ودلیران فرهاد فن و مبارزان خصم افکن آغاز بردن جر و سیه نموده خاك
 آن سر زمین را بآب رسانیده بیاد فنا دادند و بزخم تیشه خارا تراش پشت گاو و
 سینه ماهی را در خراش آوردند قلندر سلطان تفنگچی آقاسی که بآوردن توپ
 مأمور بود آن امر متعسر را به نیروی اهتمام تمشیت داده دو قبضه از توپهای گران
 در بست گذاشته سه قبضه دیگر را بمعسگر اقبال جای ظفر قرین رسانید و بازاء
 این خدمت بخلاص سرافرازی یافته يك سیه دیگر نیز بعهده سعی و کاردانی مشارالیه
 شد سبحان الله غریب هنگامه بود که با آنکه چون بط تا سینه در آب نشسته بودند
 همان شیوه آتش دستی بکار میبردند و باقدام آهنین بیل و کلنك طریق فتح و
 نصرت میسپردند در کم زمانی چون هیأت شرائین در ابدان باطن آن خاکدان
 مشحون بطرق پیچیده که از هر يك بدیگری راه تردد و آمدو شد تواند بود گردید
 و بنیر جند و اجتهاد سپاه نصرت پناه چون خون رقیق که از منافذ رگهای بدل
 رسد آب منجمد سیف و سنان بیدن قلعه و حصار رسید و راههای پهناور چنانکه
 يك اندیشه را پای تردد از آمد و شد عرض و طول آن فرسوده گردد تا پای
 حصار که چون حصن حصین فلك دوار بغایت استوار بود پدید آمد عقل دورین
 (۱۲۶) شاه راه دولتش نام نهاد و خرد خرده سنج شارع فتح و نصرتش نامید پای
 حصار را سربازی جنیب و دل نارین قلعه چون نارین قلعه دل اهل طغیان که
 از هول قهرمان غضب الهی در طیش آید بر خود لرزید پای ثباتش بزخم تیشه
 کوه شکافان فرهاد فن از جای رفت و سر استحکامش از ضرب آتش افشانی توپ
 ازدها صولات حصار گشای سرگرم صداع شد توپ از در و ش باواز بلند پیغام

اجل بگوش محصوران میرسانید و ضرب زن خصم افکن دامن حصار را چون جیب مصیبتیان چاک میزد قدر اندازان نادره کار که بر چشم مورد رشب تار حکم مینمایند بمهره تفنگ وجود عسو و او از ششدر هستی خلاصی میدادند و کمانداران صافی شصت بآب پیکانها، دلموز در بنای عمر عسو نشست پدید میآوردند. پیکانرا از خون گرمی در خلوت بیدر دلها راه بود و عقده سر در گم مهره تفنگ گره از شصت هستی میگشود هر نخمی که در زمین ابدان از مهره تفنگ کاشته شد جز اجل نمری نبخشید و هر خدنگی که بخون ریشه پرور و غیر از فلانی ساختن بری نیآورد

«نظم»

بهر برج و باووی دژ باسبان	شده رو سیاهان هندوستان
ستاده چو مژگان شب زنده دار	بپا تاسحر گه بگرد حصار
شد از خواب بیدار چشم حصار	زبانگ تفک حشر گشت آشکار
سپهر سپر بسته چون روز و شب	یلان از دو جانب بشور و شغب
نمودی بچشم اندر آن کارزار	چو بیننده دیدی بیرج حصار
چو دود و چو آتش زبالا وزیر	صف هندوان سپاه دلیر
بهم تیغ خوابانده از هردوروی	چو ابروی خوبان شده فتنه جوی
در آنروز بود از عدو کینه خواه	هر آنکس که از خیل ایران سپاه
که با سایه خویش در جمل بود	چنانروی هندویش آهنگ بود (۱۲۷)
پر از سایه بید گردیده خاک	فتاده ز بس هندوی چاک چاک
ازو تا عدم يك سر تیر بود	اگر نو جوان و اگر پیر بود
چنان تنگ شد عیش از بیم جان	در آن قلعه بر اهل هندوستان
بلرب خنده صبح بگشود لب	که از نسبت رنگشان تیره شب

اعادی بیدین و تیره دلان عاری از نور هدایت و یقین دود مثال آتش فشانی و غبار آسا با وجود پریشانی باد جولانی مینمودند و بانداختن توپ و تفنگ گره حیرت از دل میگشودند چون آن قلعه فسیح الفضاء مانند کره غبار با وجود

متانت و استحکام بخندقی که ثانی دریای محیط تواند شد محاط بود در حین استهلاک و مر جمل
 بخندق از ملاحظه چنان بحری عمیق کشتی اندیشه غازیان ظفر نشان در چارموج
 حیرت افتاد که آیا عبور از آن بحر بیسکران با وجود بارش رگاب و تفنگ
 و سحاب کمان بچه عنوان میسر خواهد شد بعد از اندیشه بی پایان و تفکر بیسکران
 اراده بر آن قرار گرفت که بریختن چوب و خاک و انباشتن آن مغاک عبور نمایند
 بنیروی اقبال بی زوال چنانچه خامه بدیهه رسان بشرح آن ناطق است .

«(نظم)»

تجیر الوهم من اقبال صاحبنا فازه بآمالهم من فیضه الناس
 النفی فی الغیضا حضر بر حمة و فی لجة البحر الیاس الیاس
 مرآت حصول صورت نمای شاهد مأمول گردید و در اندک زمانی آن بنای
 استوار و حصن متانت شعار مانند رؤس اعادی دولت بر سر چوب شد و در همین
 ایام محرابخان عرضه داشت نمود که بموجب فرمان واجب الاذعان در روز ورود
 بست شروع در حفر جر و بردن سیه نموده و بنیروی اقبال بیزوال آب خندق را
 که از رود هیرمند منشعب و گذشتن از او ممتنع بود بحسن سعی و اصابت تدبیر
 خالی کرده عبور نموده بنای حصار شیر حاجی رسیده است (۱۲۸) چون ارتکاب یورش
 کرده در لوازم بندگی و جانفشانی بدل جهد بقدیم رسد رقم قضا شیم بصدور
 پیوست که هرگاه اقبال روز افزون در یورش داند و تأخیر جائز نداشته بدانچه
 صلاح دولت ابد مدت در آنست عمل آورد محرابخان و امرا بعد از صدور فرمان
 واجب الاذعان باتوپهای آتش فشان بروج و باره را با خاک یکسان نموده بهیات
 مجموعه آهنگ حصار نمودند پردل خان کوتوال قلعه مزبور و سایر افغانانرا با
 شجعان پای ثابت و یارای قرار نمانده نزار بر قرار اختیار کرده ببارك قلعه مزبور
 تحصن جست و آن قلعه متین که مشتمل بر چندین حصن حصین بود بمقالید اقبال
 خسرو روی زمین مفتوح گردید عریضه محرابخان محتوی بروقوع آن فتح مبین
 بدرگاه جهان پناه رسید و فرمان اشرف نناذ یافت که پردل خان و تبعه اورا از قلعه

بیرون آورده بدرگاه فلك پیشگاه آورد و ساروخان سردار لشکر ظفر اثر خراسان که بتسخیر قلعه زمین داور مأمور بود عریضه سیداسدالله خان کوتوال قلعه زمین داور را بدرگاه جهان پناه فرستاد بود: مضمون آنکه از جمله فرمان برداران امر والا و بندگان درگاه معلی است چون قلعه مزبور از توابع دارالقرار قندهار است بناچار تا فتح قلعه مزبور بنا بر حفظ ظاهر مهلت میخواهد که بعد از تشخیص قلعه مزبور را بلاغدر تسلیم نماید در جواب کوتوال مزبور مقرر شد که سلو خان بردن سیبه و جر را موقوف دارد و نگذارد که احدی از آحاد قلعه مزبور تردد و آمدش نماید و منتظر فرمان باشد که بدانچه مقرر شود بعمل آورد و بامراء عظام که بمحاصره قلعه قندهار اشتغال داشتند قلعن فرمودند که در قلع و قمع بروج و باره قلعه سعی نمایند و آن خدمت سکالان فرمان پژوه که بضرب تیغ درخشان تاراج تمکین کوه مینمایند (۹۲۹) در امتثال فرمان یکدل و یکزبان گشته در وقتی که چشم بخت عدو در خواب و دیده فتنه انگیزی بیدار بود آتش افشانی دشمن را باد انگاشته و صرصر آسا بصوب بروج و باره قلعه در حرکت آمدند و از طرفین نیران جنك و جدال در اشتعال آمد از آنجا که خس را پیش آتش سوزنده محال ثبات و خاشاك را نزد تموج دریا پای قرار نیست مخدولان محصور فراو برقرار اختیار نموده از حصار شیرحاجی باصل بدن پناه بردند و صحت بدن و زندگی دو روزه را فوژی عظیم شمردند در آنروز بسیاری از آن قوم بداختر بیاداش کار ناهنجار گرفتار آمده رؤس آن قوم منحوس بوساطت شیرشکاران عرصه هیجا بنظر آن پادشاه اقلیم گیر قلعه گشارسید آن ناسخ مآثر حاتم بله ترازوی کرم را از نقود بی اندازه کران ساخته جیب و دامن آمال و امانی ایشانرا نسخه گنج قارونی میساخت و کمیت بشیوا بیانی در مضمار حسن مقلل بصید قلوب اصاغر و اعالی میتاخت هر کس در آن آشوب جای نقد جان در سر سودای رضای حضرت ظل الهی کرده در خاک شده بود اولاد و احفادش بمزید تمنایت از خاک بر میخواست سعادت مند عاقلی که جنس بدن خاکی را بنقد رضای این خسرو اقبال آئین فروخت متاع نعیم جاودانی که

جنسی بس ثرا نبه است خریداری نمود و دولتمند صاحب دلی که رخت اقامت ازین سراچه تنگ بر بست در گلستان ناز و نعمت آن جهانی گشود ، بعد از وقوع فتحی چنین که دیده دور بین آسمان در بسیط زمین از آغاز ترکیب و تخمیر ماء و طین آنچنان فتحی ملاحظه نموده بود مصلحت سنجی عدل رسا که بهر یک از افراد انسان از مهر درخشان بشکفته رویان گلستان مهربانتر است چنان اقتضا نمود که یکی از بندگان زبان دان را با فرمان واجب الاذعان نزد محصوران (۱۳۰) فرستاده از کیفیت فتح قلعه بست و استیصال پردل خان اعلام و اعلان نماید و رقم اشرف که این خدمتگزار فرمان پذیر بتلفیق و تنمیق عبارات و استعارات آن مأمور بود باین طریق باسم دولت خان صادر گردید که .

« ب » (متن نامه که بقلم محمد طاهر خطاب بدولت خان کو تو ال)

قلعه قندهار نوشته شده است

ایالت پناه دولت خان بداند که چون از روزی که معمار قضا و قدر قلعه ذات بروج چرخ اخضر را رنگ هستی ریخته و از لیل و نهار در دولختی برین حصار استوار آویخته مفاتیح ابواب معلقه این حصار را بدست کارکنان کشور شهود و برگزیدگان ملک فسیح الفضاء وجود یعنی رسول مختار وحیدر کرار و آل اطهار او گذاشته اند چنانچه گشایش دریچه ما بکلید انامل اعجاز کامل خیر البشر دیده و ران دور بین را بر صدق این معنی شاهدیست روشن و بر تائن قفل آفتاب از باب وضع مقرر بدست قدرت قاهره ساقی کوثر برین مدعا دلیلیست مبرهن و لله الحمد و المنة که این مفتاح جهانگشائی از ابناء عظام و اسلاف گرام دست بدست بنواب کامیاب همیون ما رسیده و این گل همیشه بهار از حدایق آمال ما بآبیاری سحاب لطف الهی دمیده از آغاز تنسم نسیم جاه و جلال ابواب مرام بر چهره بخت ظفر فرجام ما باز و دست و تیغ اقلیم گیری و جهانستانی ما بر عالم دراز است و با وجود نیروی سر پنجه صاحبقرانی و قوت بازوی اقبال سلیمانی . پیوسته همت والا و نیت معلی بمقتضای عدالت کامله و مروت شامله بر آن مصروفست که مورد ضعیفی بغفلت بی سپر

مرا کتب مسعود جنود نام محدود نشده نخست بر شجاعت زلال نصایح و مواظظ چشم غنودگان خواب غفلت را سرمایه اتباه و آگاهی کرامت فرمائیم و ایواب دخول دارالسلام امان بر روی آشنا و بیگانه گشائیم که هر کس برهنهائی دیده بیدار خود را باین مأمن جهانیان رساند (۱۳۱) از تصادم خلل و تعرض خواری و ذلل مصون و محروس ماند و اگر باغوی تیره بختی و برگشته روز گاری ازین سعادت محروم مانده اسیر سر پنجه استیلاء و اقتدار سپاه نصرت پناه گردد دیوم النشور که عدالت پیشکارا زمان عیش و سرور و ظلم اندوزان را ظامت شب دیجور است دامان اعمال غبار آلود و بال و نکال نباشد و لهذا در حینی که اولیة دولت و اعلام فتح و نصرت بدینصوب در حرکت میآمد تیره روزان بست را که کوکب اقبالشان از ظلمات جهل مرکب در محاق بود بمحض رضا جوئی خالق و رفاه حال خلائق از زور بازوی شوکت و چیره دستی جنود فتح و نصرت آگاهی فرمودیم و آنگروه خذلان پژوہ متانت حصار و رضانت دیوار و پرده دیده آگاهی و قفل زبان عجز انسوزی و عندرخواهی خود ساخته فرمان واجب الادعائرا تلقی بقبول ننمودند تا آنکه بمقتضای نوامیس سلطنت عظمی و خلافت کبری جمعی از جنود مسعود را بهسم آن بنیان و افناء و اعدام آن کم گشتگان تیه غوایت و عصیان نامزد فرمودیم و چنانچه حامل حکم والا و فرمان معلی که یکی از محصورین و مقهورین است مشروحاً تقریر مینماید ابواب آن حصار تو بر تو بمقالید سیوف درخشان سپاه جنگجو باز و دست تسلط لشکر قیامت اثر بر آن قوم بی پا و سر دواز گردیده بنیان وجود صغیر و کبیر و جوان و پیر ازین سیل بی امان و یران و کاخ جرأت و جسارت پردلان آن فوج با خاک یکسان شد و چون اخبار و انداز ارثاً شیوة این دودمان والا و سلسله معلی است اقتفاء بانار اسلافنا الکرام بر ذمت همت عین فرض و فرض عین میدائیم که آن ایالت پناه را نیز از کیفیت تسلط قوت قاهره و چیره دستی اقبال زاهره آگاهی فرمائیم که اگر گوش هوش (۱۳۲) باصغاء فرمان واجب الادعائرا گشوده قبل از آنکه کار بیورش منجر گشته عساکر منصوره بفجوائ ان جندنا اللهم الغالبون تصرف در برج و باره

قلعه و حصار نمایند از در اطاعت و انقیاد در آید بازاه اطاعت پیشگی و خدمت سکالی آن ایالت پناه را بافسر انجام مطالب و اسعاف مآرب سربلندی بخشیده هرگاه هوای خدمت این آستان خلافت مکان در سر و پرواز معارج سعادت جاوید در نظر داشته باشد بتفویض حکومت محلی از محال ممالک محروسه که صاحب صوبه آن محسود امثال و اقربان بل امراء ایران و هندوستان تواند بود ممتاز و سرافراز فرمائیم و اگر آرزوی وطن مألوف عنان تاب این عزم صواب باشد با تبعه و لحقه مشمول عنایات خسروانه و الطاف شاهانه فرموده رخصت انصراف ارزانی داریم و در نظر کار آگاهان دانش منش و درست اندیشان نیکو روش ظاهر و روشن است که قزلباش نصرت تلاش را از گشته شدن معایب و پروائی نیست و پرچم اعلام را بر طره مقتول شاهدان چین و تبار و راجه دماء دشمن را بر نگهت نسیم بهار ترجیح میدهند و معینا و فورجیوش قاهره و کثرت جنود باهره بمرتبه ایست که حصر آن بر خیال دور اندیشان متعسر و احاطه تعداد آن بدستیاری اعداد لایتنهای متعذر است و معدودی چند که بمعاضدت ایشان در داشتن این چار دیوار استظهار دارد در برابر سپاه ایران چون نسبت قطره بدریا و ذره بخورشید جهان آراست و شرح فتح قلعه مبارکه ایروان در زمان نواب خاقان رضوان مکانی و استخلاص آن ملک دلپذیر از ایادی تصرف رومیان که بکثرت لشکر و عدت سپاه زبان زد جهانیانند بمسامع (۱۳۳) پیرو جوان رسیده خواهد بود و پیداست که این توده خاک را که بمیانجی آن چند روزی پای ثبات و قرار افشرده اند در پیش حملات این جیش منصور که با صدمات امواج بحار و شورش سیلاب بهار که دم مساهمت و لاف مساوات میزند پای ثبات و یارای قرار نیست و عنقریب بعون عنایت الهی این مشت گل بنیروی آتش دستی و خانه براندازی جرأت سرشار غازیان نصرت شعار که همگی نقد جان بر کف مترصد فرمانند و صدمات توپهای ازدها مهابت که زمین را از تصادم ایشان خلل در ارکان و بروج قلعه مانند بروج چرخ گردان در دورانست از هم ریخته و پاشیده . آفتاب آمال از افق سعادت و اقبال طالع و لامع خواهد گردید یقین که طرفین

اطاعت و عصیان و وقوع سود و نقصان آنرا ملاحظه نموده بروشنائی شمع خرد خود را بمأمن عافیت خواهد رسانید که بعد از فوت وقت بمضمون آیه کریمه **فَلَمْ يَكْ يَنْفَعِهِمْ اِيْمَانُهُمْ لَمَّا رَأَوْا بَاسًا** تخم عجز و استغاثه بی ثمر و نفیر ندامت و حسرت بی اثر خواهد بود انتهی

و مصحوف محمد بیک غلام خاصه شریفه یساول صحبت فرستاده شد و ارقام مطاعه باسم شادینخان و کاکرخان و نوربخش و رومیخان و میرک حسن نیز مشتمل بر وعد و وعید صدور یافت اهل قلعه که مژده امان را بنقود دل و جان خریدار بودند سمعاً و طاعة گویان پذیرای فرمان گشته از روی تضرع و انتہال بجهت تهیه بعضی اسباب سه روز استمهال نمودند و در روز موعود میر عبداللطیف دیوان قندهار را فیروز خان که نسبت قرابت قریبه بدولت خان داشت با چند دست باز و بعضی اجناس بدر گاه جهان پناه فرستاده استدعا نمودند که یکی از غلامان خاصه شریفه از در گاه اقبال و بار گاه جاه و جلال (۱۳۴) تعیین شود که در حین خروج آن قوم در تقصیر ایادی تسلط غازیان کوشیده بتقصیر از خود راضی نشود و اقب شیوه سربازی و جانفشانی علیقلی بیک دیوان بیکی که بعد از وقوع قضیه رستم خان بسعایت مفسدان محبوس بود و در حین نهضت مسعود حکم بر اطلاق او فرموده مقرر داشته بودند که روانه در گاه جهان پناه شود و در حین محاصره قلعه مزبور وارد گشته بشرف پای بوس و الطاف شاهانه سربلندی یافته بود بانجام خدمت مزبوره مأمور گردید از حسن اتفاقات مهربان بموجب فرمان واجب الازعان پردل خان و تابعان او را از ارک بر آورده با امرا و اعیان در روزی که قرار یافته بود که دولتخان و سایر محصوران بیرون آیند با فیلان و اسباب و رؤس مفسدان داخل اردوی همایون گردید و عریضه ساروخان مشتمل بر تصرف قلعه زمین داور و بر آمدن سید اسدالله خان بدر بار آسمان شعار رسید نخستین کسی از محصوران که گوی اطاعت از امثال و اقران بچوگان مسابقت ربود شادی خان اوزبک بود که با تابعین خود که قریب به هشتصد نفر بودند از قلعه بیرون آمده بشرف پای بوس سرافراز گردید و سایر امرا و اعیان نیز بر سبیل تعاقب و توالی با اموال و اسباب و تبعه و لخته بیرون آمده بمقتضای

خواهش خود بر يك سمت اردوی معلی در حوالی باغ ابول که در جانب شمالی قلعه واقع بود نازل نمودند و بعد از دو روز دولتخان نیز با ملتزمان خود رخت اقامت بیرون کشید فرمان واجب الاتباع لازال نافذ آفی الارباع بصدر پیوست که جشنی عظیم الشان که ابصار دقیقه شناسان از وفور ناز و نعیم آن ادراك موافق چنان نماید (۱۳۵) ترتیب نمایند و از مأکول و مشروب آنچه پله ترازوی امکان تاب بر تافتن آن داشته باشد سر انجام دهند جشنی چنان که دیده دور بینان از ملاحظه طول و عرض آن حیران بود انجام یافت و آن باغ وسیع الفضا از الوان حلّی و پیرایه کسوت گلستان پوشید اعلی حضرت ظلّ اللهی که محیی مراسم کسری و جم است بآئینی که سر بلندانرا آرزوی خسا کبوس چون فروغ مهر و ماه جبهه استغنا بر خاک نیاز مالد بر وساده بلند پایه بر تری جلوس فرموده بیگلریگیان و امرا و حاجیان و مقربان و ابناء الملوك که در دربار اقبال میباشند در حریم قرب و حضور نشستند و سایر اعیان و ارباب امتیاز از دو جانب سراق عزت و اقبال تا در باغ صف آرا گردیدند و از در باغ تا حوالی قلعه که قریب بیکفرسخ بود سپاه نصرت پناه مستغرق آهن و فولاد از دو جانب رده کشیدند دولتخان و شادی خان و کا کر خان و رومی خان و میرزا ابوالحسن بخشی و میرک حسن و میر عبد اللطیف دیوان و سایر راجهها و مردم صاحب وجود بنظر کیمیا اثر رسیده بشفای پای بوس و کرنش و تسلیم امتیاز یافتند و در همان روز محرابخان و امراء عظام رفقاء مشارالیه پردل خان را با رؤس مقهورین بست و فیلهاء کوه مثال و کرناو کوس و فقیر آن گروه از نظر کیمیا اثر گذرانیدند بعد از استماع نغمات دلفریب از مطربان الحان عندلیب و کشیدن اطعمه و اشربه دولتخان و سایر امراء رخصت یافتند و سوای دو زن جیر فیل که دولتخان خود بر سبیل پیشکش و ارمغان بنظر این خدیو جهان رسانید دیگر سایر اجناس که داشتند برایشان مسلم گردید و عیسی بیک با جمعی از جنود مسعود بیدر قگی آن قوم معین شد که ایشانرا تا حدود کابل که داخل قلمرو پادشاه هندستانست رسانیده نگذارند که از افراد انسان نسبت بایشان

نقصان و خسرانی واقع شود و شادی خان بهدایت توفیق (۱۳۶) ربانی و راهنمایی
تأیید حضرت سبحانی توطن بستان سرای ایران و خاکروبی آستان ملائک پاسبان
اختیار نمود در آنروز غزلی مناسب این فتح مشتمل بر اینمعنی بخاطر فاطر رسیده
بود ثبت افتاد

(نظم)

کسی را شاهد فتحی بدینسان کم بدست آمد
که ملک قندهار و دولت خرم بدست آمد
ز شادی همچورنگ میکشان در پوست میرقصم
که جام بیخمارم از دل بیغم بدست آمد
بفرمان نگه شد عشوه سبزان گندم گون
عنان شوخی آن رهن آرم بدست آمد
چو زلف شاهدان هندار نمودی سرکشی گاهی
بحمدالله سر آن طره در هم بدست آمد
شکایت نیست کس را بعد از این از گردش گردون
که از بس عام شد شادی دل عالم بدست آمد
سپهر پیر را سرمایۀ عشرت مهیا شد
سلیمان جهان را دیو با خاتم بدست آمد
گل عیشی و حید ، آخر ز باغ خرمی چینم
فراوان شد ز بس این جنس ما را هم بدست آمد
چون طبع مقدس و خاطر اقدس بنا بر حسن نیت و صفای طویت متوجه
آنست که زلال دوستی و ولای سلاطین سلف ایران و هندوستان که از ینبوع
یکتا دلی تراوش داشته بل ضیاء آن شمع شب افروز ازین مشکوة خورشید ضیاء
مقتبس گشته از هبوب نسیم عداوت غبار آلود و تیرگی اندود نشود و چون باعث
برین نهضت خلاف آدابی بود که پادشاه هندوستان چنانچه سبق ذکر پذیرفت بشقاوت

علیمردان خان ارتکاب نموده بود و از منسوبان دولت والا امری که شایسته آداب دوستی نباشد صادر نگردیده بجهت تشیید مبانی خلت قدیم نامه مشکین ختامه که این بی بضاعت بنگارش آن مأمور گردید بداین شرح در سلك تحریر کشیده شد.

«ج» (متن نامه که بقلم محمد طاهر وحید بعد از فتح قلعه قندهار)

پادشاه هندوستان نوشته شده

گوهر الفاضلی که جوهری اندیشه را زیور اکیلی مقال داند و لعل آبدار معانی که صیرفی (۱۳۷) ادراک نکته سنجان بنمود شادباش و آفرینش ستاید شایسته آن تواند بود که کرسی بلند پایه سخن را بدانجواهر زواهر ترصیع داده نام نامی و اسم سامی آن پادشاه والا جاه را بر آن مسند معلی نشانند و ازهار همیشه بهار یکتادلی را بمشگ اندود ساختن آن سریر گردون نظیر از تنسم نسیم اعلان و اظهار بر اطراف بزم دوستی و ولا افشانند که از شمیم عیر آگین این ریاحین دماغ نکبت شناسان گملشن و داد تازه و صغیر عندلیب ارتباط و اتحاد قدیم بلند آوازه گردد لله الحمد و الامنه که اگر چه بحسب ظاهر فایت نعمت عدیم البذل مجالست و ادراک صحبت است اما پیوسته در عالم معنی ابواب این بوستان بر چهره قلوب دوستان گشاده و اسباب مکالمه غایبانه که بسفارت نامه و زباندانی خامه حاصل میگردد آماده است امید که همواره شاهراه ائتلاف و اتحاد باز و دست حصول مآرب برین بوستان بیخزان دراز باد بعد از انطباع تموش مودت و ولا بر مرآت ضمیر خورشید ضیاء که از اشراقات غیبی مستقزی و مستنیر است بر لروح ابلاغ مینگارد که چون از آغاز عروج معارج دارائی ایران و ارتقاء مدارج عنایات رحمن پیوسته در خاطر حق شناس و ضمیر حقانیت اساس مرکوز بود که دیده شوق را از خاک آستانه مقدسه منوره عرش درجه سدره مرتبه روشن سازد و بنابر کثرت مشاغل جهانبانی و شواغل کشور ستانی از احراز این سعادت عظمی و عطیه کبری محروم بود درین ایام سعادت انجام که از مهام کلی و جزئی آنحدود بالکلیه فراغت حاصل

گردید مناسب چنان نمود که رقبه همت والا نهمت را از رقبه این دین واجب الادا (۱۳۸) آزاد ساخته باین تقریب پژوهش احوال ساکنان خراسان نیز که بسبب بعد مسافت مستقر خلافت از استفاضه انوار عنایت شامله چنانچه شاید بهره ور نگردیده بود بنوعی که مقتضی عدالت کامله باشد کرده شود و در حین ورود این دیار بجهت رعایت قرب جوار و ارتباط و التیام آباء و الابتبار لازم دانست که بار سال صحیفه که مذکور شیوه ستوده دوستی و اتحاد قدیم باشد محرك سلسله ارتباط گردد و چون مبین و معین است که والیان ممالك مرودت را بعد از تشیید قواعد صداقت و الفت و ارتفاع حجب مباینیت و منافرت در بود و نبود ویرانه که بر گذرگاه سیلاب حوادث است باهم مضایقه نخواهد بود در آن تذکره یکجبهتی و یکتادلی اشعاری بخواهش قندهار شده بود و مظنون بل متیقن بود که نظر بر روابط مزبور نموده همت والاء و عم بزرگوار در انجاء مأمول بقدم قبول پیش میآید بناء علی هذا باخصان و ملتزمان رکاب نصرت انتساب متوجه آنحدود گردید و چون بعد از ورود الویه سعادت باین ولایت منسوبان آن دولت والا از سیر نزهت آباد اتحاد این دو دولت محکم بنا اغماض نموده چنانچه با بیگانگان سلوک نمایند سدا بواب اطاعت نموده بتصور فاسد اینکه جدائی در میان این صدق اندیش صداقت کیش و آن عم بزرگوار و الابتبار هست در حجب نافرمانی مخفی گردیدند و معارضه با این دوست صادق الولا در آینه صورت تخلف فرمان آن والایاه عظیم الشأن داشت بر ذمت همت فرض گردید که سپاه نصرت توأمانرا بتأدیب آن گروه مشتاق خذلان نامزد فرماید لهذا حکم نافذ بصددور پیوست که اطراف آن قلاع محکم بنا را مرکز آسا بدایره احاطه در آورده بمفاتیح جلالت (۱۳۹) در گشایش ابواب مغلقة آن سعی نمایند غازیان ظفر توأمان که تشنه امتثال فرمانند در اندک فرصتی بمقالید سیف و سنان درهای آن قلاع گردون توأمان را از هم گشودند بعد از ظهور استیلاء و اقتدار بر آن قلاع گردون آثار گروهی از محصورین را که در حین محاصره سالک مسالك ادب آداب بوده از صراط مستقیم حد خود شناسی عدول نموده بودند بگشادگی

جبهه عفو و اغماض مشمول عنایات بیغایات گردانیده رخصت انصراف ارزانی نمودیم یقین حاصل و رجاء واقفست که چون این معنی از غایت اتحاد و نهایت ارتباط صورت وقوع یافته غبار انگیز مرآت ضمیر خورشید نظیر نخواهد شد و ولایات مزبور و سایر محال ممالک معروسه را متعلق بخود دانسته جدائی منظور نخواهند داشت چون غرض انسداد ابواب گفتگوی حاسدان التیام و افتلاف این دودولت ابد توأمان بود زبده الاشباه شاهویردی بیک را روانه خدمت والا فرمودیم که حقیقت صدق اندیشی و اخلاص گیشی این مخلص را بآن عم بزرگوار خاطر نشان نماید خورشید سلطنت و اقبال از افق جاه و جلال طالع و لامع باد . انتهى

و شاهویردی بیک مزبور بحجابت معین گشته باتفاق دولتخان روان گردید و حکومت دارالقرار مزبور بحرابخان چرخچی باشی و محال بست بدوست علیخان زنگنه و زمین داور بمحمد سلطان چکنی تفویض یافت و بعد از فتح و گشایش قلعه در عرض ایامی که رایات جباه و جلال بجهت سر انجام امور ضروریه دارالقرار مزبور نزول اجلال داشت دو سه مرتبه بنفس نفیس با ارکان دولت و اعیان حضرت بدرون قلعه تشریف برده ملاحظه بروج و جدار و کیفیت قلعه و حصار نمودند و در ارك جلموس فرموده و بساط خوشدلی (۱۴۰) و انبساط گسترندند چون خامه بدیع نگار تمهید تحریر فتوحات و وقایع زمان ابد توأمان نموده بر ذمت همت مطلب نگار واجب است که از چگونگی وقوع این قلعه گردون فضای آسمان بنا برخی در سلك تحریر کشد که ناظران این اوراق را دیده بینا گلچین تماشای این بنای تعجب نرا گشته پیچره دستی اقبال زاهره آفرین خوان و مدح سرا گردند .

« د » (چگونگی قلعه قندهار)

بر ناظران مناظر اخبار پوشیده نماند که این قلعه گردون آسا که مشتمل بر هفت قلعه وسیع الفضاست در دامن کوه لکی که از غایت رفعت و اعتلا با گنبد خضرا لاف مساهمت میزند واقع شده و تبغ آن کوه منیع محصور بحصار رفیع عریض

که ارتفاع آن تخمیناً شش ذرع تواند بود شده که يك سو احاطه آن نموده باشد و در وسط آن حصار وسیع زمین مرتفعیست که قلعه حاکم نشینی که موسوم ببارك است بر بالای واقع شده از دیوار شمالی قلعه حصاری مشتمل بر سنگ انداز و مزاول و مرور و عریض متصل بدیوار ارك کشیده شده و در منتهای دیوار مذکور که متصل بار کست دود دیوار یکی شیر حاجی و دیگری بدن محاذی هم در نهایت استحکام و خندقی عریض «و» عمیق بدیوار شرقی قلعه اتصال یافته و از ركن قبلی ارك نیز بهمین هیأت دیواری متصل بدیوار جنوبی قلعه سر انجام یافته و جانب غربی ارك که کوه لکی در آن سمت واقع شده مشتمل بر سه دیوار متین عریض است که بمحاذات یکدیگر بفاصله بسیاری کشیده شده چنانکه مابین هر دود دیوار قلعه وسیع عریض صورت حصول یافته و هر يك از جدار مزبوره غربیه از حصار جنوبی قلعه بقله کوه لکی اتصال یافته که از کشیدن حصار های مزبوره هفت قلعه متین محکم که هر يك از دیگری مفروز (۱۴۱) و بنهایت استحکام موصوفست بهمرسیده و در هر يك از قلاع مزبوره بر کها و آبار که ساکنین را از رهگذر عطش تعب نباید کشید مهیا شده و چنین قلاع متینه رضینه که دیده بینندگان از مشاهده آن حیران و عقل مستمعین از اصغاء آن در بادیه تعجب سرگردانست بچابك دستی بخت جوان این خسرو کامران در عرض پنجاه و دوروز بتصرف اولیاء دولت قاهره درآمد و سوای کلبعلی خان افشار که بضرب صدمه با دلچ بدرد جهان گذران نمود هیچیک از امراء و اعیان را آسیبی نرسید از غرائب احکام که نگارش آن از لوازم است آنست که بطلمیوس الزمان میرزا محمد مقیم منجم خاصه شریفه از چگونگی اوضاع نجوم تشخیص روز فتح و تعیین آن نموده در آن باب نوشته تسلیم بندگان اعلی حضرت ظل رحمن نموده بودند ارباب طبایع سلیمه را در باب فتح این قلاع مشیده البیان تواریخ بخاطر رسیده در رشته نظم و بیان کشیدند از آن جمله این مصراع «بود اولین فتح صاحبقرانی» (۱۰۵۹) بخاطر خجسته مآثر خان ذیشان مرتضی قلیخان قورچی باشی پرتو ظهور افکننده بود (آمد کلید

مملکت هندقندهار، و علی میکشاید درقندهار، و دست ولایت مدد نمود (۱)

نیز بخاطر سایر موزونان رسیده و سوای تواریخ مزبوره نیز تاریخ بسیاری هریک از اهل طبع را بخاطر رسیده بود که اجتناباً من التّطویل بنگارش اقدام ننموده و از متممات این فتح مبین امری که در مرآت غرابت جلوه ظهور دارد آنست که در حین ورود بمشهد مقدس معلی معروض باریافتگان سر اوقات جاه و جلال گردید که محمدقلی بیك نواده جاه جم خان والی سابق اور گنج را که در حقیقت از خاندان آستان خلافت نشان است (۱۴۲) جماعت . . اغوی نموده نزد خود برده قریب بیست هزار خانوار نزد او جمعیت نموده اند چون این معنی بدون اطلاع منسوبان در گاه گردون اشتباه روی نموده بود با آنکه عریضه محمدقلی بیك مزبور مشتمل بر اظهار عجز و عبودیت بدر گاه خلایق پناه رسید پیوسته ضمیر آسمان پیوند خواش آن داشت که نخست آن آواره بیدای حد خود شناسی را تنبیه و تأدیت نموده بعد از آن عطف عنان عزیمت بصوب مقصود نماید و از آنجا که تصرف و تسخیر این ملک دلپذیر اهم و حصول آن در ارتقاء شهرت گیتی ستانی بر مدارج صاحبقرانی اتم بود تنبیه آن گروه را بعهده اقبال بیهمال نموده عنان کمیت خوشخرام همت بصوب این مقصد اسنی و مطلب علیا معطوف داشتند و در اثناء محاصره معروض گردید که آنمخدول به تیغ بیدریغ اجل بیاسما رسید شیرازه جمعیت تر کمانان از هم گسسته سرگشته بوادی تفرقه گشته اند زهی دولت بلند پایه و حبذا اقبال آسمان پیرایه که اینقسم امور عظیمه که در نظر ظاهر بینان از غایت صعوبت و دشواری در پله ممتنعات و محالاتست بمحض توجه باطن قدسی موطن و ضمیر الهام پذیر بی ارتکاب فرستادن سپاه و استعمال تیر و شمشیر ساخته و پرداخته میگردد امید که همیشه بخت بیدار این خسرو و الاتبار جوان و بد خواهان این دولت ابد توأمان قرین خذلان و خسران باشند

«۳۶» شرح افتتاح ابواب عیش و باده کساری

۱۱۱ حضرت ظل باری

مجرمان تنق اسرار و درموز خوانان صحایف استار که از بالیدن برک گل در خلوت غنچه و از بستن بار ثمر در بندر اشجار خبر دارند به نیرنگی اندیشه و جانوکاری خیال دقت پیشه هر گاه تصویر امری بر صحیفه ظهور نمایند (۱۴۳) چون سواد خوانان الواح ظاهر را که بیسوادان نقوش باطن اند از خواندن و دریافتن مضمون آن کتاب الهی اطلاعی نیست بر خیکه بطبابت نفوس مطمئنه و ادمان معجون رضا و تسلیم در تداوی مرض جهل مرکب کوشیده این علت عسر العلاج را بسیط نموده اند بدون آنکه از علت معلول انتقال نموده باشند ساکن بیت المعور اطمینان میباشند و گروهی که از نادانی دو افزایش آن مرض مزمن کوشیده اند چهره خیال را بناخن فکر محال میخراشند و همواره سافکان اطلاع را این نعل و اردن بر شبیدیز تفکر بسته و نقش اندیشه مانند نقش نگین هر چند در ظاهر معکوس نماید دو واقع درست نشسته است و معلم دبستان حکمت الهی خضر نبی علیه السلام که خوانند صحایف پیچیده غیب بود در حین مرافقت پروانه شمع قرب یزدان موسی عمران علی نبینا و علیه السلام بدین آئین طی طریق تعلیم مینمود (۱) و هر نقشی که بخامه دانش از آن کتاب مکتوم بر لوح ظهور منقوش میساخت چون شاهدان اندیشه از پرتو تعارف علاری بود مردم مورد اعتراضی تازه میگردید و درین هنگام این خضر طریق خداشناسی که بمعلمی فطرت ذاتی خوانای پشت و روی کمون و بروزند از آنجا که ارباب ظاهر هر گاه عار جان معارج دولت را متعلی بزور زهد و صلاح و خوارق عادت بینند این گروه والا را از راهزنی شبهات و قصور مدارک

(۱) اشارت به مرافقت حضرت موسی با جناب خضر است که حضرت موسی در ظاهر بی بعلی کارهای خضر نموده و بر او خورده گیری نمیکرده است

(حتی اذا ركبنا فی السفینه خر قها - حتی اذا لقینا غلاما فقتله - فوجد فیها جدارا یرید عن ینفض فاقامه) و بگفتن آخر قتها لتترق اهلها - و قول اقتلت نفسا زکبه در صدد کشف علت قضایا میبود (سوره کاف)

جالس سریر امانت دانسته در ورطلات (۱) مهالك می افتند بنا بر ارتکاب اقل قبیحین درین سال ارتکاب شرب مدام که نهی خاص و عام از آن فرموده بودند نمودند و بدین آب غبار شبیه از صحنائے قلوب سست اعتقادان زدودند اگر چه نخست این امر نظر بر مزاعات قوانین شریعت مقدسه مطهره که پیوسته بر ذمت همت والا (۱۴۴) امتثال آنرا فرض میدانند مستبعد نمود اما در مرتبه اخیر که ملاحظه مراتب مزبور صیقل زن مرآت اشتباه جمهور گردید اعتقاد ایشان در پاس داری حصار استوار شریعت پروری این مطرح اشعه فیوضات الهی افزود و اول مرتبه این امر بر کنار رود هیرمند در حینی که ابواب مسدوده قلعه قندهار را بمفتاح جهانگشائی گشوده «و» مراجعت نموده بودند واقع شد هر چند «در» مقدمات شرایع تبعیدی دانایانرا در آن باب مجال گفت و شنید نیست اما چون دانش پیشگانرا گاهی در تشخیص بعضی امور تشبیه بقیاس منصوص العله می باشد اگر از راه علت که اسکار است حکم بر تحریم خمر نمایند ظاهر می گردد که دامن اعمال این خدیو زمان از ارتکاب امر مزبور غبار آلود نا فرمانی جناب سبحانی نمی گردد اگر چه از صباح تا رواح و از عیوق تا صبوح بی غاصله مدام بشرب اقداح راح قیام نمایند چهره سکر از مرآت جهان نمایی و جنات مبارکشان مرئی نمیشود

«(نظم)»

اگر چه در دماغ مست و مخمور	چو رستم دختر رز را بود روز
شود از اول شب گر می آشام	چو ماه چارده تا صبح با جام
ز چندین جام لبریز پیایی	برو غالب نگردد نشاء می

امید که همیشه جام مراد این جمشید وقت از زلال کامیابی مالا مال و کوکب سعادت و اقبال این خسرو بیهمال بیزوال باد

۲ - الورطه : الوحل - الرذغه تقع فیها الغنم الهلكه كل امر تعسر النجاة منه
ج . ورطات و وراط جمع - بتن آن ورطلات گویا خالی از مسامحه نباشد

«۲۷» شرح آمدن اورنگ زیب ولد والی هندوستان باتفاق

سعدالله خان وزیر والی مزبور بر سردارالقرار قندهار و بی نیل مقصود

مراجعت نمودن

چون ناظم کارگاه امکان و رافع کرسی نه پایه مرصع آسمان هریک از افراد انسانرا که از جهانیان برگزیده مسند آرای اورنگ (۱۴۵) جاه و جلال و زینت افزای اراک سلطنت و اقبال میگرداند بفحوای السعید سعید فی بطن ۱۴۵ پیوسته به معاضدت عنایت کفایت حال آن خسروی بهمال نموده آوازه کوس بلند اقبالی آن شهریار عالم مدار را بمسامع قریب و بعید میرساند و سگالش اعادی را در پذیرائی امور مانند گرهی که اطفال (۱) بکاکش رشته آهنگ گشایش آن نمایند قفل انجاح مآرب میسازد.

مبین این مقال آنکه بعد از آنکه شاهین اقبال تیز بال شاهنشاهی مرزوبوم قندهار را که از وجود تیره روزان هندوستانی آشیان زاغ بنظر میآمد از آن قوم جغد نشان پرداخته عنان یکران عزیمت بفیروزی و اقبال بصوب دارالسلطنه هرات معطوف فرمودند پادشاه هندوستان را از آنجا که گلپای خود روی محال در گلستان فسیح الفضای خیال و صحرای وسیع الارجای احتمال بسیار میباشد بتمنای آنکه شاید تخم سعی میوه پیش رس تلافی بر داده از آن شیرین کام تواند شد خواهش استرداد قندهار در خاطر پدید آمد و چون در حین نهضت رایات نصرت آیات بصوب هرات شاه حسین سلطان ابدالی بنا بر تعصب مذهب باطل تسنن و عدم اهتمام محرابخان بیگلربیگی قندهار در داشتن آن مفتن فرار نموده روانه هندوستان شده بوالی آنجا چنان خاطر نشان نموده بود که اعلیحضرت ظل کردگار بعد از

۱ - سر کلمه (و سگالش) علامت گذاشته و در حاشیه محاذی همان کلمه نوشته تصرف صاحبقران

خلد آشیان - تا میسازد زیاد است

از تصرف شاه وقت چنان مفهوم میشود که مثال مانند گرهی الی آخر . . . غیر مفهوم حتی

نویسنده کتاب هم نتوانسته برای فهم آن وجهی تهیه نماید

از فتح قندهار بلا توقف روانه دارالسلطنه اصفهان گردیده اند و درین دیار کسی بكمك و مدد قندهار نمانده هر گاه داعیه استرداد آن ملك تصمیم یابد لامحاله مرآت حصول چهره نمای شاهد مأمول میگردد و اصفاء این قسم اقاویل کاذبه و باطل فاسده باعث اشتعال نیران خواهش آن سلطان حیرت (۱۴۶) توامان گردیده بود اورنك زیب ولد رشید خود را باتفاق سعدالله خان وزیر و بهادر خان سپهسالار ورستم خان دکنی و قلیچ خان و راجهء معتبر با جمعی کثیر و جمی غفیر و گروهی انبوه و فیلان کوه شکوه روانه قندهار نموده (۱) خود نیز باتفاق دارا شکوه پسر کلان خود که بخطاب ولیعهدی از سایر اولاد امتیاز دارد وارد کابل گردید اورنك زیب و سعدالله خان وارد قندهار شده هر چند از ملاحظه اعلام شامخات و جبال را سیات و بروج متینه و جداران رفیعہ استنباط نمودند که ابواب مغلقة آن قلعه گردون شعار را بغیر از شمیر عالم گیر اقبال خلف صدق صاحب ذوالفقار کلیدی نیست اما بمقتضای المأمور معذور شروع در حفر جر و کندن نقب و بردن سیه نمودند و ابواب محنت و تعب و خاکساری و بی اعتباری از کندن هر تنبی بروی خود گشودند و قلیچ خان و خنجر خان و قباد خان و الله قلیخان را بمحاصره قلعه بست فرستادند

اعلیحضرت ظل اللمهی که جمال شاهدان حوادث فردا را در آئینه صبح امروز میبینند حقیقت امر مزبور را قبل از وقوع برأی العین مشاهده فرموده در دارالسلطه هرات رحل اقامت افکنده مقرر داشته بودند که لشگر نصرت اثر در اطراف ولایت خراسان منتشر گشته مترصد فرمان باشند تا آنکه عریضه محرابخان مشتمل بر جرأت و جسارت آنقوم زحل نشان پیاپی سریر خلافت مصیر رسید فرمان همیون شرف نفاذ یافت که نظر علیخان سوکلن متولی و حاکم دارالارشاد اردبیل و نجفقلی بیك زنگنه امیر آخورباشی پیشتر از سپهسالار لشگر نصرت اثر برسم منقلای روانه شده کفایت شر قلیچ خان که معترض رعایا و برابا میگردد (۱۴۷) نمایند و آن گروه را از پای حصار دور کرده و سرگشته دیار ادبار کنند و مرتضی قلخان خانزاد قدیمی

سپهسالار و سیاوش خان قوللر آقاسی بیگلربیگی کوه کیلویه و مرتضی قلیخان
 قورچی باشی حاکم دارالامان کرمان سرکردگی عساکر منصوره روانه شده کشف
 واحده بسرکردگی سپاه نصرت پناه قیام نمایند و جلادت شعار جرأت آثار حاجی
 منوچهر برادر محرابخان که در شیوه شجاعت زبان زد خاص و عام است استدعا نمود
 که باجمعی که همواره اراده جانفشانی در راه این دولت والا داشته اند و در این شیوه
 برفاقت او بذل جهد بتقدیم میرسانند روانه گردیده و مسئول او از دربار احسان
 شرف قبول یافته باجمعی از غلامان فدویت نشان آستان گردون توأمان روانه گردید و در
 مسارعت بر اقران مسابقت جسته با چند تن که عدد ایشان از پنجاه نفر متجاوز نبود
 تکیه بر الطاف الهی و اقبال شاهنشاهی نموده پیشتر از لشکر قیامت اثر روانه شد
 اتفاقاً در حینی که قلیچ خان خنجرخان برادر زاده خود را با قبادخان والله قلیخان
 ولد ملیکتوش با سه هزار نفر بتاخت کرشک و زمین داور فرستاده بود وارد
 کرشک شده دچار جماعت مزبور میگرددند و از طرفین دست جلادت از آستین جرأت
 بر آورده باستعمال آلات حرب و ادوات طعن و ضرب اشتغال مینمایند و حاجی منوچهر
 و رفقا پشت بر حصار کرشک کرده داد مبارزت میدهند خنجرخان و رفقا را آراء
 بر آن قرار مییابد که روانه زمین داور شده بتاخت و تاراج آن محال که اهم از مجادله
 این جماعت است قیام نموده بعد از مراجعت بمومیانی غیرت شکسته خود را درست
 نمایند و بعد از تاخت زمین داور که بهوس نیل این مأمول روانه کرشک میشوند
 نجفقلی بیگ امیر آخور باشی که مقرر شده بود که بسرکردگی (۱۴۸) یک هزار
 نفر از غازیان جلادت شعار پیشتر از نظر علیخان روانه شود برسم ایلغار روانه شده
 با چهارصد یا پانصد نفر که اسب ایشان همراهی نموده بوده وارد میگرددند و باتفاق
 حاجی منوچهر و رفقا استقبال خنجرخان و قبادخان نموده آتش محاربه مشتعل میگردد
 امیر آخور باشی را که اباعن جد بشجاعت و بسالت معروف است پای ثبات و قرار
 افشوده مانند غبار هیجان آن سرگشتگان باد پیما را بعضی را بآتش تیغ درخشان
 حریق و جمعی را غریق آب نهر هیرمند میگرددانند و با آنکه تیره بختان مانند

دخان بر غبت در آتش سوزان می نشینند از اعجوبه کاری اقبال ظل اللهی از پیش برق بی امان تیغ درخشان غازیان گریزان میشوند - درحینى که خاطر اقدس اعلیحضرت ظل اللهی متوجه کیفیت احوال جنود هنود بود عریضه امیر آخورباشی مشتمل بروقوع این فتح مبین و فرستادن رؤس (۱) و کرنای اعادی بی دین بدرگاه فلک پیشگاه رسید و بازاء این جلالت مشمول نوازشات خسروانه شد و قلیچ خانرا از اصغاء این خبر ارکان اصطبار و قرار متزلزل گشته فرار بر قرار اختیار نموده متوجه قندهار میگردد بعد از وقوع این مقدمه ارقام مطاعه باسم نظرعلیخان شرف صدور یافت که باتفاق امیر آخورباشی تا ورود امراء عظام در محلی که خاطر جمع آمده باشد توقف نموده قبل از ورود امراء و عساكر نصرت مآثر ارتكاب جدال و قتال نمایند و اگر تاخت اطراف و جوانب و سد شوارع و مسالك آنجماعت میسر بوده باشد بطریقى که چشم زخمى واقع نشده «و» مقرون بصلاح دولت بوده باشد بعمل آورند (۱۱۹) نظرعلیخان صفی قلی بیك شیره چى باشى و روشن سلطان لکزی را بافوجى از شجعان تاخت اطراف و جوانب اردوى آن مدبران تعیین مینماید غازیان ظفر توأمان تا بابا ولى که که کنار اردوى چقمتای بوده رفته علم جرأت میافرازند بعد از رسیدن این خبر مسرت اثر رقم اشرف باسم امراء عظام صادر گردید که عساكر نصرت مآثر را باتفاق سیاهوش خان قوللر آقاسى بیگلربیگى کوه کیلویه روانه ساخته سپهسالار و قورچی باشى در کنار هیرمند یا محلى که مناسب دانند توقف نمایند و اورنسك زیب بعد از ملاحظه جرأت و جسارت غازیان چون بهادر خان سپهسالار چقمتای بمحصلی اجل نقد حیات را بتقاضی ارواح سپرده بود رستم خان دکنى را سردار نموده باتفاق قلیچ خان و جمعى از امراء و راجها و فیلان کوه بنیان روانه مینماید و امراء عظام بموجب فرمان واجب الاذعان سیاهوش خانرا بسپاه گران روانه نموده خود توقف مینمایند و در ثانی الحال مرتضى قلیخان قورچی باشى را بخاطر میرسد که عنقریب بنیان ثبات و قرار لشگر چقمتای بسیلاب تهور غازیان

منهدم و ویرانی خواهد شد این معنی یا سهل و جوه بحصول خواهد پیوست توقف
 نموده خود را سرعت تمام بعسکر ظفر اثر میباید رسانید که این فتح مین باسم
 دیگری منتشر نگردد و تصمیم عزیمت نموده بانفاق سپهسالار بجنود مسعود ملحق
 میگردد و تسویه صفوف نموده امراء عظم در قلب لشکر ایستاده نظر عایخانرا
 که حسب الرقم بچرخچیکری معین بود پیش فرستاده امیر آخورباشی را بکمک او
 تعیین مینمایند پیر بوداق خان پرناک بیکلریگی (۱۵۰) آذربایجان را با بعضی
 از امراء و قورچیان عظام بطرف راست و غلامان خاصه شریفه را با جمعی از امراء
 بجانب چپ مقرر میدارند اتفاقاً در آخر همان روز تقارب فائزین و تلافی فریقین واقع شده
 بین الجانیین آتش محاربه اشتعال مییابد امیر آخور باش بانفاق شاهین آقا و
 قرا باش بیک و جانی بیک یوزباش غلامان و نجف قلی بیک و لد قزاق خان و سایر
 جماعت بر سپاه مخالف حمله آور گشته نقد جلادت و مردانگی را بسکه نبوت
 مسکوک میسازند. و در اثنای گیرودار اسب پیر بوداق خان بضرب سهام مخالفان
 از پای درآمده آن تیره روؤان هجوم کرده دست تهور بر میآوردند پیر بوداق
 خان پای ثبات افشرد با جمعی از مبارزان کفایت شریان ایشان کرده سوار اسبی
 که در کتل داشته میگردد و در این اثناء سارو خان طالش حاکم آستارا باجماعت
 طالشی بحمایت پیر بوداق خان سبک عنان گشته بحملات متواتره عقد جمعیت آن
 گروه را پراکنده میسازد بالاخره بمیانجی شب دیجور که بحمایت هم رنگان خود
 در میآید از طرفین دست از جدال باز داشته بسآرام جای خود رجوع مینمایند
 جماعت چقتلی را از ملاحظه این جرأت و جلادت مجال توقف نمانده ظلمت شب را
 حصن عافیت خود شمرده آواره دشت فرار شده باورنک زیب ملحق میگردند بعد
 از ورود جماعت مزبور و استطلاع اورنک زیب برورود لشکر قیامت اثر و وقوع
 مجادله صلاح در اقامت ندیده طبل رحیل کوفته بر جناح استعجال روان میگردد (۱)

(۱) مراجعت اورنک زیب از قلعه قندهار چهارشنبه هفتم شهر رمضان المبارک بوده است - وفوت

مهربان شب نهم شهر مذکور واقع شده

و مجدداً نیل بد نامی بر جبهه بی اعتباری میکشند و امراء و غازیان عظام در حینیکه تیغ جهانستان مهر درخشان از نیام مشک فام شب بر میآمد (۱۵۱) با سیوف مسلوله مهبای مجادله و محاربه میکردند و مانند سپاه شب از سیاهی آن لشکر اثر بر جای نمی بینند سیاوش خان قوللر آقاسی را با جمعی از مردان کارزار از دنبال آن گروه فرستاده حقیقت دراء معروض میدارند چون این خبر مسرت اثر بمسامع بار یافتگان سرادقات جاه و جلال رسید ارقام مطاعه باسم امرا عظام عز صدور یافت که تا انباشتن جر و نقبی که جماعت چقتای کنده اند و تعیین نمودن جمعی بجهت محافظت قلعه در آنحدود توقف نموده بعد از فراغ از مهم مزبور روانه درگاه جهان پناه کردند و رایات نصرت آیات بفیروزی و اقبال روانه مشهد مقدس معلی گردید و بعد از وصول در ساعت مسعود از طرق که یکفرسخی شهر است با امراء و خاصان و مقربان و ملتزمان رکاب دولت پیاده بآستان بوس روضه مقدسه سرافرازی یافتند و امراء عظام نیز چند روز بعد ورود اعلیحرت ظل اللهی احراز سعادت بندگی نموده کامیاب خدمت گردیدند و از ابتداء محاصره آنگروه مخدول تاحین مراجعت بجهت آنکه سپاه نصرت پناه در اطراف ممالك خراسان منتشر بودند و جمعیت ایشان و رفتن قندهار بجهت بعد مسافت بزودی میسر نمیگردید بمدت چهار ماه کشید

و الحق در عرض مدت مزبور مهرانجان بیگلربیگی دارالقرار قندهار کمر جد و اجتهاد بر میان جان بسته با وجود تابش آفتاب و گرمی هوای آنملک که رگ سنک را مانند نبض بیمار در اضطراب میآورد بنفسه متوجه هرفردی از افراد قلعه گشته روزی یکمرتبه بر دور قلعه که قریب یکفرسخ است میگردید و آنچه لازمه تیقظ بوده باشد بعمل میآورد و در عرض ایام محاصره (۱۵۲) مقرر داشته بود که سدا بواب قلعه نموده بدستور معهود باز گذارند تا آنکه بفحوائ صدق اتمای کل نفس ذائقة الموت ده روز (۱) قبل از مراجعت آنگروه باجل طبعی بدرود جهانگذران

(۱) ملاکمال حرکت اورنگ زب را هفتم وفوت مهربانرا نهم ورود اوتارخان جانشین مهربانرا بقلمه قندهار در روز دهم ورود اسراء لشکر بقلمه قندهار را بروز چهاردهم و مراجعت سران سپاه را بهرات در روز عید رمضان المبارک ۱۰۵۷ ضبط نموده و نیز مراجعت شاه و تمام اردوی خراسان را بمشهد مقدس بروز ۱۱ شوال نوشته است ۱۰۵۷

نموده جانرا نثار رضا جوئی اعلیحضرت ظل اللهی نمود و از غرایب امور آنکه در عرض ایامیکه مهربان فوت شده و قلعه محصور بود بیمن اقبال بیزوال این خسرو بیهمال خللی در ارکان قلعه داری بهم نرسید و آنجماعت با جهان جهان سعی و کوشش خائب و خاسری نیل مقصود مانند زحل راجع گردیدند و بعد از وقوع آن فتح مبین چون شوق متنزهات دار السلطنه اصفهان عنان تاب عزیمت بود از راه اسفراین و جاجرم متوجه مقصود شدند (۱) چند روز چمن رادکان مضرب سراق عظمت گشته از سیر الوان ریاحین آنسر منزل مجدد و ملاحظه آبشار قلعه اخلوند عشرت اندوز گردیدند امید که پیوسته کوکب دولت اعادی قرین و بال و خورشید عالم افروز اقبال این خدیو فرخ فال بروسط السماء جاه و جلال طالع باد و قایع متنوعه - درین سال مرتضی قلیخان قورچی باشی بجهت بعضی از حرکات که از و صادر شده بود مغضوب و محبوس گردیده مرتضی قلیخان سپهسالار در عوض مشارالیه بر تبه قورچی باشی گری سرافراز گردید سپهسالاری ایران بعلیه قلی بیگ تفویض یافت و بعد از انقضای سفر خیر اثر و ورود ریایات نصرت آیات بدار السلطنه اصفهان پیر بوداق خانرا از ایالت تبریز و بیگلربیگیگری آذربایجان معزول فرموده منصب مزبور نیز علاوه سپهسالاری مشارالیه شد (۱۵۳)

(۱) در مقابل سطر از طرف شاه عباس دو تصرف شده است :

الف - دستور داده است شرح ورود را باصفهان مفصلاً مذکور سازد

ب - مقداری از دستور دوم محکوم شده آنچه که در آن دستور آشکار است « بذوالفقار خانست مذکور سازد » از بقیه دستور و حوادث بعد معلوم میشود که ذوالفقار خان در قندهار شامل مقام بزرگی بوده است.

«۲۸» شرح انعام بیکران اعلیٰ حضرت ظل رحمن بخان

اخلاص نشان الله ویردی خان امیرشکار باشی

چون ایزد جهان آرا که گنجور خزانه حکمت بالغه اش طلای دست افشار
پرتو خورشید را بدامن محتاجان کوی امکان بیدریغ میافشاند بمقتضای عنایت ازلی
چنانچه کشور معمور افلاک را بفروغ مسند آرایان کواکب و نجوم زیب و بها داده
و اکلیل نور و ضیاء بر فرق اعتبارشان نهاده بسیط زمین را نیز بوجود فیض الجود
سلاطین ذی شان رشک فرمای بساط آراسته آسمان نموده و زنگ کلفت از آئنه
ضمیر ساکنان غبرا بمعقل ضیاء جبین فرمان روایان ملک آرا زدوده و بنوعی که
فیما بین کواکب یکی ازافاضه انوار بخورشیدی زبان زد پادشاه و گدا و دیگری
بهلالی انگشت نعامت کشور خدایانرا نیز از افاضه احسان بدین عنوان بتفاوت
مراتب افسر امتیاز بر سر نهاده و مانند نورعالمتاب آفتاب که محیط مرکز زمینست
کره خاکرا بقبضه تملک و اقتدار ایشان داده بآئینی که هر یک از جماد و نبات بقدر
استعداد و قابلیت مواد کسب فیض آرزوشان عالم بالا مینمایند افراد بنی نوع نیز
از خطوط شماعی احسان پادشاهان که کلید مخزن آمال است فراخور حال قفل از
ابواب مآرب میگشایند .

الحمد لله که اعلیٰ حضرت ظل اللهی را از تحلی بحلی صفات مزبور مانند
ضیاء بیضیاء عالم آرا که ماحی آثار انوار کواکب است از مره تاجداران پیرایه امتیاز
در بر و افسر افتخار بر سراسر است در در صدف از شوق گهر پاشی دست جوادش چون
دل در سینه عشاق بیتاب و دل کان از بیم جود کیسه پردازش مانند دریای آبست حاصل
عرق پیشانی دهقان در ایام جودش چون ابر نیسان (۱۵۴) گوهرست و کیسه باغبان
از زر پاشی یادی کرشم مانند غنچه گل پر زر مائده کرشم گرسنه چشمان فاقه را
از تماشای گنج شایگان سیر نموده و سائل بی خان و مان از گنج بخشی عطایش در
سایه کوه درهم و دینار از تابش آفتاب فقر و عنا فارغبال غنوده کشگول گدایان

مانند هلال که از افاضه نور خورشید پیرایه کمال پوشد طبق طلائیست سرشار و قلوب سینه ریشان خار خار احتیاج از شکفتگی حدیقه انعامش گلیست بیخار کاتب برات احسانش خط نسخ بر آثار حاتم کشیده وصیت زر پاشیش چون فروغ مهر منیر از مشرق تا مغرب رسیده هر چند بزبان خامه و خامه زبان تحریر و توصیف احسانش بر صحیفه زمان و دفتر امکان نا ممکن است اما برخی از آن بجهت اعجاب نظار گیان درسلك بیان انتظام مییابد که من بعد مستمعان گوهر این حکایت را در گوش کشیده بساط خواهش شنیدن اخبار قآنی (۱) را در نورددند

برواقفان رموز مستور نماند که بعد از مراجعت سفر خجسته اثر دارالقرار قندهار و استخلاص آن ملک دلپذیر بعنایت حضرت کردگار که مشهد مقدس مقرر رایات نصرت آیات بود چون طرز دانی و خدمت سکالی زبده راه یافتگان سر اداق اسرار و عمدۀ بندگان فدویت شعار مقدم نشین محفل ضمیر شاهنشاهی باریافته خاطر اقدس ظل الهی مستجمع کمالات ترك و تازیك رمز شناس معانی باریك سالك طریق: بدل نزدیکی: حاوی مراتب ستوده صفائی و نیکی رسیده دارالملك رسائی منتخب دیوان درست اندیشی و ستوده رائی محیی مراسم چابکی و شجاعت مشید اساس شهامت و بسالت بر گزیده خاطر اعلی حضرت صاحبقرانی (۱۵۵) منفرد شیوه مردم شناسی و قدردانی شارب رحیق الطاف شهریار مطرح اشعه عنایات کردگار الله و یردی بیک امیر شکار باشی پسند خاطر دریا مقاطر افتاده بود مومی الیه را بخطاب مستطاب مصاحبت از اکفاء و اقران امتیاز بخشیده بیگلربیگیگری دارالمؤمنین استرآباد را که بعد از فوت محرابخان در وجه احدی مقرر نشد بود بمومی الیه عنایت فرمودند (۲) و هر روز باحسانی تازه و انعامی بیاندازه آن شایسته التفات را برمدارج افتخار ترقی میفرمودند و از جمله عطایای آن خسرو اقلیم گشا بآن خان والاشان تگمه چند است

(۱) اوکتافا آن فرزند چنگیز از کثرت بدل و بخشش و اصلاح خرابیهای پدرش بهجت بجاتم آخر الزمان پیدا کرده .

(۲) بیست و پنجم محرم ۱۰۶۳

مرصع بشش قطعه لعل آبدار و خنجری مزین بیواقیت شاهوار انجم شعار که محاسبانرا پای اندیشه در احصای قیمت جواهران چون مرکب فرسوده در قطع سنگستان کند و زبان بیان در توصیف و تعریف آن چون تیغ از کشیدن سنك فسان تنداست بیشایه اغراق باوجود تمتع کتب سیروشنیدن اخبار سلف مسموع نگر دیده که این قسم انعامی از هیچیک از پادشاهان نسبت به بندگان بوقوع پیوسته باشد اگر مجموع بالشهای بخشیده‌قآنی را با این سنگهای گران بهادر کفه میزان نهند چون موازنه پرکاهی با کوه گران خواهد بود و اگر همه عطایای حاتمی را با این يك بخش حساب نمایند مانند سپا در پیش خورشید جهان آرا نخواهد نمود الحق اگر چه قیمت این احسان در میزان اندیشه گران است اما قابلیت منعم‌الیه که مورد این لطف بیکران گردیده صد چندانست (۱) و گوهر شاهوار حدیثی که در حین عطا کردن آنجواهر نمین از بحر بیکران ضمیر آن خسرو سخن آفرین بغواصی مضایقه آنخان دقیقه شناس بساحل آمده آنست که در هنگامیکه امواج دریای همت پادشاهانه مسطورات فوق را (۱۵۶) بدامان استحقاق آنکان مردمی میافشاند خان والاشان معروض میدارد که چون قیمت این قسم تحف گرانها از آن برتر است که در مخزن حوصله خدمت سکالان گنجد . شایسته چنانست که طراز گریبان وزیب میان خسرو صاحبقران باشد اعلیحضرت ظل رحمن در جواب میفرمایند که این قسم طرایف وقتی بملکیت خسروان استقرار مییابد که جامه عطا آنرا در دفتر خلود و دوام ثبت و مرقوم گرداند و گر نه بودن گوهر گرانها در خزانه شهریاران و بحر عمان یکسانست الحق از شواهد صدق این سخن بر آمدن گوهر از عمان و لعل از بدخشانست که یکی چهره نمای جود خورشید تابان و دیگری مذکر احسان ابر نیسان رطب اللسانست و اگر این در صلب معدن مخزون و آن در رحم صدف مکنون بودی پرتو این بیان بر روزن اسماع شنوندگان تنافتی صیرفی جواهر

(۱) در حاشیه مجازی سطر نوشته نصرف صاحبقران خلد آشیان (زینده احسان چنانست)

آبدار معانی داند که در میزان اندیشه در ثمن این سخن ازهر چه داده شود گران بهاتر و در دیده بینایان با بهاتر است چون در بدو سخن تشبیه اعلی حضرت ظل رحمن در بذل نقود بیکران بخورشید درخشان کرده شد و خورشید درخشان را احسان بر دو گونه باشد یکی بازاء قابلیت مواد که بسبب آن سنک در کان و گل در بوستان کسوت لعل بدخشان میپوشد و دیگری انعام رایگان که بینایانرا چون بینائی از فیض آن از عروق نگاه میجوشد بر ذمت خامه داستان طراز نگارش انعام عام این خسرو کیخسرو غلام نیز از مقتضات است

تفضیل این اجمال آنکه روزی در حین توجه موکب مسعود بشکار بیسرو بائی بزبان یزبانی معروض داشت که مبلغی از مال دیوان که بتحویل لله بیک و ملایم بیک مقرر بوده (۱۵۷) برسم مساعده باز یافت نموده و بسبب ضیق حال و کثرت عیال قادر بر اداء آن وجه نیست و محصلان دیوانی مطالبه آن مینمایند و از اینجهت در دام عتاب و شبکه اضطراب گرفتار است بر زبان وحی ترجمان گذرانیدند که مجموع مالی که از تحویلی لله بیک و ملایم بیک متوجه مردم است و مطالبه آن مینمایند چه مبلغ است؟ ارکان دولت قاهره معروض داشتند که مجموع وجه مزبور قریب بسیصد هزار تومان میشود که بتحصیل محصلان مقرر شده که بوصول رسانند و اکثر آنجماعت بصفت ثروت و مکنت موصوفند چون ضمیر ارجمند و نیت بلند شاهنشاهی راضی بآن نمیشد که کام آرزوی جمعی از شهد انعام شیرین و طابع گروهی از زهر مرارت آمود یأس اندوهگین باشد تمامی آن وجه را که سرمایه معمولی خزائن چندین پادشاه صاحب دستگاه تواند بود بتخفیف و تصدق مقرر فرمودند و بنابخن همت گره از کار عالمی گشودند

امید که پیوسته سحاب احسان این ظل رحمن از دریای بیپایان الطاف الهی مایه دار و تاگردی ازین خاکدان باقیست بر مشارق جهانیان گوهر بار باد

«۲۹» فوت مرحمت پناه میرزا حبیب الله صدر ممالك محروسه
و تفویض امر مزبور بصدارت و سیادت پناه میرزا مهدی ولد مرحمت و مغفرت
پناه مومی الیه

بر منزل شناسان طریق حیات و سالکان فرازونشیب حادثات پوشیده نیست
که خیمه بدن و کاخ تن را خیم صنع حضرت یزدان باو تاد استخوان و اسباب آورده
و شریان و واستوانه انقباس که نسیمی است و زان بر پای داشته و از قوی و حواس
فراشان قوی دست (۱۵۸) برین خیمه حباب آسا و سرای سیمیائی بنا گماشته اقامت
درین منزل دافریب چون خانه زین بجهت مسافرت و تمکن متمکنان در آن جایگاه،
خاص از برای رحلت است هر چند این بنای عجیب در نظر جمعی که مدنکاهشان
از بساط ظواهر نگذشته در عین هرم نیز چون بنای هرمان استوار است اما در
چشم دیده و ران بینائی که غواص بحار دریافتند هم عنان سیلاب بهار است اگر
پاره دوز قوت غازیه آنآ فانا برشته مشروب ورقه ماکول در صدد رتق و تق آن در نیاید
این لباس چون خرقة گرد باد از هم پاشیده و ریخته و گرد فنا بفربال اند راس بر
جیب و دامان آن بیخته میگردد و اگر فراش نفس یکدم دست از رفت و روب آن
باز دارد این کاخ در گرد عدم مستور و مانند حباب پرداخته از هوا در دریای نیستی
مغمور میشود بنابراین امر ناگزیر درین سال مرحمت پناه غفران دستگاه میرزا حبیب الله
صدر ممالك محروسه که عالم انسانیت و نیک ذاتی و جهان تقدس فرشته صفاتی بود
سفر جهان را بر توطن این زندان اختیار نموده ببلندی رحمت و راهنمایی مغفرت روانه
بجنت شد و منصب جلیل القدر مومی الیه از تساریخ فوت بمستجمع کمالات حسبی و
نسبی میرزا مهدی خلف صدق آن کان سخا و مروت تفویض یافت

«۳۰» ذکر نهضت رایات نصرت آیات به ییلاقات سمیرم و

بهمن زار و اشتغال بهیش و عشرت و سیر و شکار که خامه بدیع نگار خالی

از انظار عربی نگاشته

در هنگامیکه کلید فروردین درهای شکفتگی بر روی روزگار گشود و طالس گل از نهانخانه (۱۵۹) نیستی بر فراز شاخسار هستی آغاز پر فشانی نمود و چمن پیرایه رخسار شاهدان پوشید و بباد دامن ابر بهاری آتش بی دود گل فروزان گردید هزارستان چون میگساران از پیمانۀ گل سرمست و بیهوش و خون شاهدان گلشن از آرزوی هم آغوشی مرغان خوش نوا در جوش آمد گویندگان کو کو نوا وزند خوانان بلندآوا از سردرختان بآهنگ رسا خروش آغاز نهادند پادشاه فرمانروا را که پیوسته ساغر کامیابی لبریز و تیغ جهانگیری و دشمن سوزی خون ریز بادخواهش آن درد دل پدید آمد که درییلاقات سپاهان و شیراز از دیدن گلپای رنگارنگ و شکار مرغان آسمان آهنگ شادی اندرز و هنگامه افروز گردند در روزی بخوبی از هر چه توان گفت افزون به نیروی اختر همیون درفش درفشان جلوه طالوسی نمود نخست باغ مینوسرشت کومه از گردلشگر همیون دیده نرگس چمن افروز را توتیای بینش کشید و نوای این مزده بگوش خوش نشینان آن گلستان بهشت نشان رسید پنج روز آن رشک بهشت برین از جشن پادشاه روی زمین مانند سبز زار آسمان که از فروغ اختران لاله رنگ بهارستان بیخزانست بگلپای آتشی چراغان آراستگی داشت دریاچه بزرگ آن گلزار از پر تو چراغان و پیاله های گردان و جنبش آب روان بال رنگین تندروان بدیده میآمد گردون گردانرا از رشک آن خون اختر در تن فسرد و آسمان با آن هستی دراز آهنگ آن پنج روز را در شمار زندگانی خود شمرد چون روزهای (۱۶۰) باده گساری بخوشدلی سپری گردید به پروزی بخت و بلندی پایه تخت از راه چشمه ماهی روانه ییلاق سیاه چشمه و کرد گرائی و سمیرم و بهمن زار شیراز گردیدند راستی آندشتهای پهنوار از بسیاری گلپای رنگین چون دامن گلچین بدیده بینندگان در میآمد و از افزونی رستنیهای رنگارنگ تماشائی را گمان میشد که مگر چهره زیبار خساریست از تاب باده ناب گل گن شگفته

یا کادوان بهشت را از گرانباری اسب بارگیر در میان راه خفته آبی روشنتر از آینه دل بی رنگ بر روی سبزه های زنگارگون روان و هوایی مانند دم جانبخش عیسی بزنده کردن افسردگان گل و لاله بهر سوگردان هر روز سرا پرده برتری که مانند آسمان خانه گردانش نامست در گلشنی گردن سر بلندی می افراخت و در گلزاره مینوسرشتی بار آسایش می انداخت بندکان درگاه و راه یافتگان بارگاه در بندگی آن برگزیده خسروان نام تاشام و شام تا بام بکشیدن ساغرهای دوستگانی (۱) گردانده از آینه دل می شستند و چون نهال که از باد بهار در جنبش افزونی آید از نیروی بندگی آن سرور دمبدم بر جویبار زندگی می رستند گاهی آن بزم افروزی باده چون کشتی بر آب شتاب می کردند و پاره از سواری باره باد تک آب رفتار گوی پیشی از سپهر تیز گرد میبردند بدین آئین روزها پیموده و دشتهای در زیر پی اسبان نور دیده آمدن تازیك همیون و لشکر از شمار افزون بسمیرم رسید و آن جائیست دلگشا و بهشتی است در زیبائی رسا چشمه آبی از فراز کوهی که آن شهر بردامن آنست روان و از سران کوه از زمین گسسته بپایین ریزانست همان توان کرد که آبی باین بسیاری و آبشاری باین بلندی (۱۶۱) درجائی دیده باشند یا از جهان گردان دیر سال شنیده چندین بار بر کنار چشمه و پای آبشار جشن داشته ساغرهای پر تهی ساختند و از برای شکار نجحیر بر گرد آن دشت پر گل تاختند گاهی با بندگان که راه یافتگان بارگاه گردون پیشگاه اند سواری مینمودند و برخی با گروه پوشیده رویان که مانند آب گوهر در پرده بر سر آمده اند نجحیر

(۱) دوستکان بمعنی دوستکام است چه در پارسی میم با نون تبدیل میشود چنانچه بام را بان نیز میگوید در اینجا مقصود پیکار است که بیاد دوستان خوردند یا از مجلس خود برای او فرستند.

سنائی میگوید

گرك باميش دوستكانى خواه

شده از عدل شاه ملك پناه

و نیز عبدالواسع جلی میگوید

فرستاد نزدیک تو دوستكانى

چو در مجلس او توحاضری بودی

میفرمودند چون پیش از روانه شدن بدان سوی پر رنگ و بوی نوشتجات زمین داران مرز خراسان پیاپی تخت گردون نشان رسیدم بود که ندر محمد خان پادشاه ترکستان دگر باره از نیرنگی سپهر گردان دوو از خان و مان ششم بهوس دریافت بزم برتری روانست و شاه نظریک زیك برای مهمانداوی با یکهزاو توملن اشرفی و تنسوقات بی شمار فرستاد شده بود در همان روزها فرستادگان ندر محمد خان دریافت پای بوس نموده نوشته از او آوردند که چون از وهگذر کهن سالی کوفت دشوار دارویی اورا روی نموده و امید آن نداد که بار دیگر جامه هستی و آب روان زندگی از شوخ کنی این درد بیرون آورد آرزو مند این میباشد که پس از روانه شدن سوی کشور نیستی پیکر اورا روانه خلک پاک مدینه نمایند و از بهر بلزماندگان او آنچه شایان پسندیدگان کوی دریافت بشد بجای آورند هنوز فرستادگان او دودرگاه خسرو گیتی پناه بودند که نوشته شاه نظریک دوبل بدمود نمودن پادشاه ترکستان جهان گذران را پیاپی اوونک جهانگشائی رسید و فرمان خدیو جهانیان از برای آوردن کالبد او بابازماندگان سپاهان نوشته گردید و پیشخانه والابسوی بهمین زار فرستاده شد در آن سرزمین هر روز سواو شده بتاختن اسب و باختن چوگان و انداختن (۱۶۲) تیرو برداشت بندگان و نواختن سازهای دلگشا و گرفتن جلم و کشیدن باده های اندوه زدا هنگامه افروز بزم خوشدلی میکردید و در همان روزها میرزا مهدی صدرایران از برای دادن آتش ندر محمد خان دستوری رفتن سپاهان یافت و بآئین پیش و شیوه نخست پادشاه فرمانروا و کامران و کامیاب داد خوشدلی میدادند تاهنگامیکه تاراجگران هوای مهرماهی جامه گل بندی بهار را از بر روزگار بر آورده و هزارستان خانه پدری گلشن را در بسته بمرغان بیگانه سپرد هوای شهر جلوتاب آرزوی شاهنشاهی گردید و هوس گردش دشت و بیابان پلای دردامن کشید سرا پرده شاهی بسوی سپاهان روان و سپاهان از این خوشدلی چون زلیخا جوان شد روزی بآئین پیش از برای کمانداری هوس سواری

فرمودند چون تنک کشیدن تنک یکرانرا از سبکی جولان باز میدارد از این رو در آن کار سخت کوشی بکار نرفته بود و از آنجا که کاری که روی نمودن آن ناگزیر است هر آینه روی مینماید در هنگام کمانداری که پادشاه نیک اندیش را ناچار زور برخانه کمان وزین بایست نمود نمد زین سمند بادتك آتش رگ بیکسو در جنبش آمد بنام شیوه چالاکی و بهادری را که در چنان هنگامی که باد سبك پرواز را مجال دم زدن نیماند مانند شاهباز بلند پرواز از فراز زین جسته خود را بر زمین گرفتند جان جهان در آن دم از بیم چشم زخم لرزان و شیشه دل های بندگان در کوره تفسیده هراس که از آن بود صد هزاران درود و آفرین باد که این کره دشوار بآسانی کشاد پذیرفت (۱۶۳) و پیگرهای پژمرده و دل های افسرده از نوجان خوشدلی گرفت پس از آن با بخت پیروز و اختر جهان افروز روانه سپاهان شده روزی فرخنده بآن شهر دلپذیر که جای خوشدلی و کامرانی است در آمدند در مهمانخانه والا که آسمان بلند پایه را از پس سرفرازی پست و نارسا میداند نشستند و مردم ندر محمد خان زمین بند کی بوسیده بسیور غامشی سرافراز گشتند بشیوه تحسین شاهنظریک را با بازماندگان آن پادشاه بلند جایگاه با خواسته بسیاری که از آن خسرو مانده بود و بهاء او زیاده از صد هزار تومان میشد بسوی تر کستان فرستادند و نامه در گذشتن آن پادشاه ازین سرای سپنج و جای دردورنج بخانه همیشگی « بخامه » بنده در گاه در رشته نگارش کشیده شد.

«۳۱» نامه که در تغزیه ندر محمد خان بسطنت پناه

عبدالعزیز خان نوشته شده

تا اسمای سامی آباء عظام از وجود اخلاف کرام پایدار و حلاوت انماو موجب اشتہار اشجار میباید بنای سلسلہ چنگیز خانی و خاندان عظیم الشان قاآنی از وجود سلطنت پناه عبدالعزیز خان استوار و اساس این دولت والا بدعایم اقبال آن خسرو و الاتیار پایدار باد بعد از طی طریق اظهار محبت بیکران و مودت بیبایان که مکاتیب دوستانرا عنوان بدان آراستگی میداود بر لوح ابلاغ و اعلام مینگارد که از آنجا که بنیان ابدان انسانرا معمار وجود انس و جان بر آب روان عمر گذران گذاشته و خیمه هستی ابدان را فراش صنع بطناب شریان و ستون استخوان بر افراشته پیوسته این بنای رفیع اساس از تردد انفاس در زلزل و این خیمه گردون مماس (۱۶۴) از هبوب نسیم حوادث در اختلال میباید اگر با فکندن لنگر اندیشه اطباء حذاقت پیشه کشتی حیات انسانی از صدمه چار موجه این بحر طوفانی ایمن توانستی شد متاع هستی انبیای مرسلین و ائمه راشدین و سلاطین ماضئین غریق بحر زخار نیستی نمیگردید و فردی از افراد این کأس نا کوآر را بر سر نمیکشید چون این منزل دلنشین جای توقف و شایسته تصرف نیست پسندیده ارباب هوش آن تواند بود که از طرایف این دکان پر زیب و منزل مردم فریب دل خود را که بهین تحفه آمتاع بی پایان و آن منزل جنت نشاست برداشته بقدر معین هستی که از دربار احسان رازق انس و جان بدان موظف است قناعت نموده بر فوت مطلوبی و تلاف گشتن مرغوبی متلطف و متأسف نگردیده شربت مرارت آموذ نیستی را چشیدنی و بساط قیمتی حیات را بیچیدنی و بر چیدنی داند لراقمه

ز رسته نفس پاره پاره معلومست که دل بهستی ناپایدار نتوان بست و گروهی که بمعلمی لطف یزدانی شرح کهن اوراق ایام را خوانده و غبار ملال اندیشهای باطل از دامن ضمیر افشاندہ اند از گرانخوابی دایه دنیا بر دل باری و از بیمهری آبای علوی بر خاطر غباری ندارند یتیم حاصلست که آنسر کرده ارباب

دریافت نیز از وقوع قضیه ناگزیر سلطنت و مغفرت پناه نادر محمد خان که در حقیقت دین واجب الادای حیات را بدامن محصلان لیالی و ایام شمرده گوهر خورشید فروغ نفس شریف را از رهن ترکیب عنصری بر آورده اند آینه خاطر را غبار آلود کلفت نخواهند گردانید و عمر عزیز را که قدر آن شناختنی است از روی آگاهی در تحصیل مرضات الهی (۱۶۵) صرف نموده ایام حیات را بخوشدلی و کامرانی خواهند گذرانید و دوستان را در وقوع این قضیه شریک غالب خود تصور خواهند فرمود چون در حینی که آن سفر گزین ملک بقا را کارکنان قضا عطف عنان از دارغور بر سرای سرور میفرموده اند خواهش آن داشته اند که نعش مطهر ایشان نقل مدینه مشرفه علی ساکنها الفی سلام و تحیه کرده شود و قیام بتقدیم و صایا بمقتضای قوانین شریعت غرام و قوف برضای اولیاء و اوصیاء میباید لهذا بر ذمت همت لازم نبود که شخصی را که بصفت زبان دانی موصوف باشد بر فاق متعلقان و منسوبان سلطنت پناه مزبور نزد آن زیبنده اورنگ سلطنت فرستد که تحقیق و تفتیش میلان خاطر و الادا در نقل نعش آن مسافر ملک بقا نماید لهذا زبده الاشباه شاهنظر بیک زیك را روانه خدمت سامی نمود که بدانچه رای آفتاب ضیاء اقتضا نماید مقرر فرمائیم که بیشکاران دولت والا بعمل آورند کواکب آمال از آفاق اقبال و اجلال طالع و لامع باد.

و ذایع متنوعه - در این سال محمد علی بیک ناظر بیوتات و داع حیات نموده واقف دقایق خدمت و بندگی محمد بیک معیر الممالک و لدمرحوم حسین بیک قیج حاجی که بشرف قرب اختصاص داشت و بمنصب مزبور سرافراز گشته خدمت معیری ممالک بحسن بیک برادر مشارالیه مرجوع شد و هم درین سال مرحوم سیاوش خان امانت نقد حیات را بمحصلان آن سپرده قولدر آقاسی گری با ایالت کوه کیلویه بواقف رموز خدمت سکالی الله و یردی خان امیرشکار باشی تفویض یافت و ایالت استرآباد که با ایالت پناه (۱۶۶) مزبور بود بمحمد قلی خان ولد سیاوش خان عنایت شد.

«۴۲» شرح آمدن اورنگ زیب ولد والی هندوستان

بار دیگر بقصد استرداد دارالقراردار قندهار و خاسر مراجعت نمودن بر نکته سنجان دقیقه شناس پوشیده نخواهد بود که دادار بخشانیده مهریانی که انتظام مهام جمهور امم و عموم اصناف بنی آدم منوط و مربوط بخواهش و اراده اوست رشته شیرازه افراد کتاب حکمت را که عبارت از انسان خلأ کی بنیان باشد با وجود تباین خلق و خلق از امر وحدانی که اطاعت فرمان فرمای ظاهر است نموده رضا جوئی و خدمت سکالی ایشانرا بر عموم برابرا واجب فرموده در صورتیکه این حامل بار گران سلطنت و خسروی بمقتضای ظلیت حضرت بسیاری مروت پروری و عدالت شعاری نماید از هر دست دعائی تحصیل ستونی متین جهت استقرار اورنگ بلند پشایه جهانبانی مینماید و از اینجهت است که پیوسته کار این برگزیده کردگار بی میانجی گیرودار و ارتکاب جدال و قتال بفحوای حدیث نبوی و جناب مصطفوی که نصرت بالرب مسمیره شهر ساخته و عرصه هستی از وجود مخالفان پرداخته میباشد .

تفصیل این اجمال و مبین این مقال آنکه بعد از آنکه رایات نصرت شما و اعلام فیروزی مدار را از بیلاقات سمیرم و شیراز بمرکز خلافت و مقر سلطنت که عبارت از دارالسلطنه اصفهان رسیده باشد مراجعت واقع شد چون در سینه سابقه که گروه ظلمت پژوه هنوز بقصد استرداد دارالقراردار قندهار در حرکت آمده بودند در نهایت ناکامی و بدنامی آواره دشت گم نامی گردیده بودند و عقل شور بین که محك عیار (۱۶۷) نقود خطا و صوابست تجویز نمینمود که بعد از ارتکاب خفنی چنان بار دیگر بهوس تحصیل این متمنی گران رکاب و سبك عنان کردند لهذا پیوسته بعیش و نشاط و شکفتگی و انبساط اشتغال نموده اکثر اوقات بملاعبه جرین بازی و چوگان تاختن یکران و شکار چرغ و شاهین و بلز و یوز هنگامه آرا و عشرت اندوز میبودند و بجهت رفاه حال لشکر ظرفرائر و سپاه قیامت حشر حکم جمعیت سپاه و حرکت مبارزان مملکت پناه که مرور و عبور ایشانرا خواص سیلاب

بهار و امواج بحر زخار است فرمودند از آنجا که علت سردای محال
 بسقونیای خجالت و بدنامی دوا پذیر نیست والی هندوستان را دیگر باره هوس
 استرداد دارالقرار قندهار از ضمیر حیرت تخمیر سر بر زده اورنگ زیب پسر خود را
 با سعدالله خان که وزیر و راتق و فاتق مهمات کلی و جزوی آن پادشاه حیرت
 دستگاه است و امرا و عساکر بیشمار و فیلان کوه کردار و توپهای اژدر آوار
 روانه دارالقرار قندهار نموده (۱) اوتارخان بیگلربیگی دارالقرار قندهار ورود آن قوم
 عاقبت نامحمود را بپایه اورنگ سلطنت و سریر دولت عرض نمود بعد از تحقیق
 اینمنی مناشیر و فرامین بجمعیست سپاه نصرت پناه و مبارزان رزم آزمای قوی بازوی
 آهن کلاه صدور یافت که بقصد استیصال آن تیره روزان که سواد مطابق اصل بخت
 سپاه خودند در حرکت آیند و علیقلی خان سپهسالار پیشتر از رایات جاه و جلال
 روانه شد اعلیحضرت ظل رحمن در ساعت مسعود و زمان محمود بیاغ مینو نظام
 فیض مقام عباس آباد دارالسلطنه اصفهان که انتخابیست از کتاب هشت بهشت
 خلد برین نقل مکان فرمودند و تا فراهم آمدن (۱۶۸) سپاه کینه خواه از اطراف
 و اکناف ممالک محروسه آن قوم خجالت اندوز هفتاد و یکروز مشغول محاصره بود
 و بیرون نقب و جر اشتغال نمودند و درین امر بقدر مقدور سعی و اهتمام کردند
 گمان مینمودند که بزر دادن و پا بر سر جان نهان با عنایت بینایت الهی بر میآیند
 بعد از انقضای مدت مسطور استماع نمودند که سپاه نصرت پناه نزدیک رسیده اند
 و ملاحظه جرات و جلالت اوتارخان و غازیان ظفر شعار قلعه دارهی نموده مجدداً نیل
 بد نامی بر چهره ناکامی کشیده مراجعت نمودند هنوز آلویه دولت و اعلام سعادت
 از عباس آباد در حرکت نیامده بود که مژده فتح و فیروزی و نگویناری اعدای
 بیدین و تیره دلان عاری از نور یقین رسید و ارقام مشتمل بر مژده فتح و فیروزی
 باسم بیگلربیگیان و امرا و وزرا و حکام و عمال ممالک محروسه صادر شد و چون
 هوای دارالسلطنه بسبب افراط حرارت از منہج اعتدال منحرف شده بود بفیروزی

(۱) این لشکر کشی را در تاریخ شبیه سوم جمادی الثانی ۱۰۶۳ نوشته اند.

و اقبال بصوب صواب ییلاق پریه و سرچشمه زاینده رود روانه گردیدند و در آن سرزمینها که بغنوبت میاه و کثرت گل و گیاه مذکور السنه و افواه است اقامت نموده در ایام اقامت آن مکان نزاهت اثر گاهی بسر سرچشمه محمود کر که از غایت صفا و غرابت منشاء تعجب نظار گیان صایب نظر میگرد در روانه شده بعضی اوقات بشکار کبک اشتغال میفرمودند و درین اثنا بسمع ایستادگان کریاس گردون اساس خبر آمدن کلنک به حال زار و مردح رسیده چون خاطر ملکوت ناظر متوجه شکار کلنک میباشد عنان عزیمت بدان صوب صواب معطوف گردانیده بخوشی و خرمی از شکار (۱۶۹) کلنگان آسمان آهنگ استلذاذ فرمودند و در همان روزها بالتو علی (۱) یساول ایلچی عبدالعزیز خان پادشاه و الاجاه تر کستان که بجهت تشنید مبنائی دوستی ارسال نموده بود با نامه صداقت تلشیم زمین بندگی نمود و بشرف مجالست مجلس خلد مشاکل سر افزای یافته از سیر چراغان سرچشمه کندمان (۲) و آتشبازی غریب که هر گز چنان تماشائی ندیده تعجب اندوز گردید رخست انصراف حاصل نمود.

- (۱) ملاکمال می نویسد که فریدون بیک که حسب الامر خدمت عبدالعزیز خان رفته بود در اواخر رمضان المبارک ۱۰۶۳ آمده در پیشگاه شرف پای بوس مشرف شد و در روز ۲ شب ۲۹ شهر رمضان المبارک شاه نظربیک اوزبک که قبل از رفتن فریدون بیک بایاچی کری نزد عبدالعزیز خان رفته بود مراجعت نموده .
(۲) چمن کندمان در لرستان واقع است .

«۳۳» داستان شکاری نمودن شیران بحسن سعی خان

رموزدان الله ویردی خان امیر شکار باشی

الله الحمد والمئه - که از فیض سحاب اقبال این آفتاب سپهر کمال و سایه حضرت ذوالجلال امور غریب و رسوم تازه که در هیچ عهدی از ازمه سالفه سلاطین ذی شان را توفیق تماشای آن نشده مانند شاهد سبزه نوخیز که در فصل بهار براهنمائی قوه نامیه سر از دریاچه ظهور بر آورده سر مه کش دیده بینش نظار کیان مشکل پسند میگردد پرده خفا از چهره نمود گشوده زیب بخش محفل امکان وزینت افزای هنگامه اخشیجان میشوند زهی فطرت بلند و نیت ارجمند که دقایق اموری که موشکافانرا در حل آن ناخن اندیشه شکسته و بازوی توانائی بسته است بیک گوشه ابروی التفات این خسرو اقلیم گشا میگذشاید و مسافران اقلیم وجود را قبل از وصول بشهر بند امکان در طریق بالقوگی بتماشائیان گلشن ایجاد مینماید آری هر که درس امتیاز در دبستان تائید الهی خوانده باشد از اوستاد بی نیاز و شیوه های ستوده اش در تازگی و غرابت نانی اننین اعجاز است .

تفصیل این اجمال و مبین این مقال آنکه بر نکته سنج سخندان که بمیانجی تتبع کتب سلف و شنیدن آثار خلف اطلاع بر احوال خسروان (۱۷۰) ذی شان از امروز تا ظهور حکومت پیشدادیان یافته باشد ظاهر است که در هیچ زمانی از ازمه باستانی نبوده که خسروان گردون شان شیرانرا شکاری نموده مانند یوزان معلم دست آموز و فرمان پذیر نموده باشند این امر غریب و شیوه عجیب که در زمان دولت این خسرو کیخسرو غلام رایج گردید چنان بود که والی عربستان و سایر خوانین ذی شان چند قلاده بچه شیر اضافه پیشکش وارمغان نموده بدر بار آسمان شعار فرستاده بودند و چنانچه رسم پادشاهان ذوی الاقتدار میباشد روزهای جشن و هنگامهای بارعام بجهت عظیم شان و توهیم گردنکشان شیرانرا بر دربار اقبال می بستند تا آنکه بخاطر اقدس و ضمیر مقدس پرتوافکن گردید که چرا نتواند بود که شیرانرا بطریق یسوز تعلیم صید افکنی نمایند و گوی توفیق از سلاطین

سلف که باین فکر نیفتاده اند ربایند هر چند این معنی در نظر قاصر مدرکان کوتاه بین که مدرسانی نگاهشان از بساط رسوم و عادات مبتدل نگذشته بسیار بدیع و بعید مینمود اما از آنجا که در نظر دید دقیقه یاب حضرت ظل الهی غایب حکم شاهد دارد بویافته دقایق طرز دانی محرم بزم ضمیر اعلی حضرت خاقانی الله ویردی خان مصاحب و قولر آقاسی و امیر شکار باشی و بیگلربیگی کوه کیلویه امر فرمودند که بعنوانی که مقرر میباشد در شکاری نمودن سباع مزبور بذل جهد مبنول دارد که چون سیر متنزهات مازندران بهشت نشان سلسله جنبان عزم و الاست در هنگامیکه رایات نصرت آیات بقصد شکار در حرکت آید نیل این مأمول میسر باشد الحق آن آشنای فطری غرایب امور (۱۷۱) در این امر عجیب ید طولائی بکار برده در اندک زمانی برفوق مدعا سرانجام نموده معروض گردانید که بطریقیکه بخاطر اشرف و ضمیر مقدس بر تو افکن گردیده بود مطلب حاصل و طلسم تعجبات مردم باطل گردید و هم در آن اوان رایات نصرت آیات از ییلاق مراجعت واقع شد و دو سه روز در باغ عباس آباد توقف نموده بی آنکه داخل دار السلطنه اصفهان شوند متوجه مازندران (۱) بهشت نشان گردیدند و امر فرمودند که شیرانرا همراه آورند که در شکار گاههای آن ملک دلپذیر که مشحون بصنوف وحوش و انواع بهائم است ملاحظه شیوه صید افکنی آنها کرده شود و در هر منزلی بصید و شکار اشتغال نموده بساعتی که تولا کند بدان تقویم داخل مازندران گردیدند و در آن مکان نزهت بنیان هر روز بسیر و شکار و کشیدن ساغره های سرشار و تماشای باغ و بهار بزم افروز و طرب اندوز بودند تا آنکه روزی از روزها بخاطر اقدس خطور نمود که چون اسبانرا تاب و توان حمل شیران نیست که بطریق یوزدر شکار گاهها همراه باشد و نیز آمیزش شیر واسب مقبوره مجفها بر روی گردونها ترتیب نموده همراه داشته باشند و مدتی بدین عنوان بشکار گاهها برده همه وقت از ملاحظه صید افکنی آنها طریق نشاط و انبساط میسر کردند و چون بعضی اوقات عبور گردونها از آب و گل دشوار بود امر اشرف از معدن نفاذ صدور یافت محفه

شیرانرا بر روی فیلان کوه بنیان که در حین فتح دارالقرار قندهار بحیطه تصرف در آمده نصب نمایند که همه وقت همراه باشند و چون راقم این داستان غرابت نشان نیز بنیروی بندگی از بار یافتگان بزم (۱۷۲) قرب و حضور و همه اوقات ملتزم رکاب منصور میباشد بی شایبه اغراق و ارتکاب استغراق هرگز شکاری بدین خوبی و صیدی بدین مرغوبی در عرض ایامی که سایه مثال دنباله دو موکب جاه و جلال است و همه روزه ملاحظه انواع شکارها مینماید ندیده و از جهان دیدگان دیرسال نشنیده چه صید شیران مانند عاقلان دانش پیشه مشتمل بر رعایت شیوه ستوده حزم و پاسداری مراتب احتیاط می باشد در دفع مضرت خصم از چرب نر می سپر آهین بردوش و دژ ترك طریق بی صرفه پوئی هزار پند عاقلانه در گوش دارد در هنگام گرم تازی باد را مجال نیست که همعنائی نماید و هر صیدی که بقفل چنگال درهم بست مفتاح تدبیر هیچ چاره خویش نگشاید در پیش تیزی چنگال آهینش جامه آهین چون پیراهن حریر بی ثبات است و گرفتار پنجه قهرشرا نومیسد از خلاص و نجات در بزم ظهور صید تندی رسیدن بر دویدنش مقدم و در بساط انتهاز فرصت انداختن شکاری تا اراده اش جلوس و قرین قطع نظر از این معانی کرده شهر یاری چنین را زبینه چنان مینماید که شیران بجای کلاب معام هنگامه طراز شکار و این طرز غریب زبان زد آیندگان کشور از زمان وادوار باشد در اوقات شکار این بوالعجب شیوگان امری غریب منظور گشته کارشناسان تجربه اندوز را در بحر حیرت مغرور ساخت . شرح این داستان غرایب نشان چنانست که یکی از شیرانرا که در مکتب صیادی طفل نو آموخته و صحرای شکار ندیده و تجربه نیندوخته بود میخواستند که بمدارا و آهستگی آشنای صنعت صیادی و ماهر شیوه استادی سازند لهذا (۱۷۳) منظور نظر خان رموزدان بود که نخست که بگراز ماده که سلاح جوشن گراز ناب عربان و باب چنك و دندان (جزء) و آموختگانست باصطلاح امیر شکاران بولی دهد که مبادا در نخستین مرتبه صیادی که هنوز ادراك لذت صید افکنی ننموده از هم نبرد معر که مبارزت رخمی شده بعد از آن چنانکه شاید اقدام برین امر ننماید و نخست اتفاق گراز نری که بعلت

حادثه سن و نو و سیده لی سقیده صبح سنانش از تیره شب کلم و دهان طلوع نمایانی
 نداشته از پیشه بر میآید امیر شکارانرا بعلمت بعد مسافت چون بعد از امان (نظر)
 نشانی از دندان او ملحوظ نمیگردد شیر نوآموز را مطلق العنان میسازند و چون
 شیوه رسانیدن آن ازدهای شیر اندام تمام بوده مانند مرغان سبکتاز در دم ادراک
 آن گراز نموده بی باکانه اش درقید چنگ و دندان درمیآرد بعد از رسیدن شیر بانان
 که دندان آن عدوی بی امان را ملاحظه مینمایند از بیم غلطی که نموده بودند
 مضطرب گردیده و قضیه بعد از تفحص و دقت نظر معلوم میشود که دست امیر شکار
 قضا بریشه درخت که غذای مقرر گراز است دهان آن اجل و سیدم را درهم پیچیده
 و استاده اش از انبای نوع بهمین کار بسر گزیده است الحق نظار گیانرا از این
 حال تعجب بر تعجب افزود و خدا ساز بودن کارهای این خسرو اقلیم گشا در مرآت
 تیان چهره ظهور نمود بعد از تکرار شکار شیران ازدها کردار خسرو قدرشناس امر
 فرمودند که قلاده مرصع و زنجیر طلا بجهت ایشان ترتیب داده محفل بلا جور
 و طلا تزئین نمایند و پیکر ایشان را بجهت امتیاز بجلای زر بفت آرایند امید که
 تا شیر گردان گردانست این خسرو شیر شکار را (۱۷۴) نصرت پیش رو و اقبال
 همنان باد .

«۴۴» شرح وقایع و اموری که در حین توقف رایات

منصور در مازندران روی نموده

در اوقاتی که مکان نزاهت بنیان و گلشن جنت نشان مازندران محل نزول رایات نصرت آیات بود در آن خطه ارم نظیر هر روز در مکانی مرغوب و بوستانی مانده چهره شاهدان محبوب بکشیدن ساغرهای سرشار و گرم کردن هنگامه عیش و شکار داد خوشدلی میدادند و از بلاد جنت نهاد آن مرز و بوم بلده طیبه اشرف باقامت اختصاص یافته هر روز بشکارگاه اطراف آنجا که مطاف هوای بهشت است توجه فرموده بضرب خدنگ دشمن گداز آتش زن بنیان حیات گوزن و گراز آن سرزمین میگردیدند و از سیر حدائق پرگل و باغهای پرسنبل که غیرت «زدای زلف پرپیچ و تاب کاکل است گلهای انبساط میچیدند و گاهی بشیران شکاری چنانچه سبقت گرفتاری صید گوزن و گراز نموده طریق عیش و نشاط می پیمودند و چون عباس آباد بهشت بنیاد از راه اشرف بر دریا و دریاچه آسمان پهن و گلهای فریبنده تماشا بر سایر متمزهات آنجا تفوق دارد حکم بر چراغان اطراف دریاچه آن مکان مینو نشان نمودند

«۳۵» داستان چراغان اطراف دریاچه عباس آباد* (۱)

بر سواد خوانان صحیفه تماشا و نظارگیان چراغان گنبد خضرا روشنت که روز کردن شبهای باده گساری بفروغ چراغان دوچندان ساختن روز زندگانی و غازه رخسار شاهدعیش و کامرانست گرمی این هنگامه را بر اطراف دریاچه ورود نشاء خاصیت عرق دو آتشه شراب شیراز و فروغ این بزم را بر عرایس ازاهیر اردبیهشت و فروردین زیادتیی کرشمه و ناز است سلاطین ذیشانرا (۱۷۵) که گذرانیدن اوقات عمر گرامی بعیش و نشاط میسر باشد بقوای عقل دقیقه شناس مجوز نیست که نه بعنوان خوشدلی و کامرانی گذرانند و گردی از ایام زندگانی و جوانی که از گردش ایام و لیالی دواسبه در گذراست بشتابند لهذا اعلی حضرت ظل اللهی بچراغان اطراف دریاچه عباس آباد اشرف که قطعه ایست از باغ جنان یا منتخبی است از روضه رضوان اشاره فرمودند خدمتگذاران در اندک زمانی اطراف آنرا دایره کردار باشکال متناسب چوب بندی نموده باتمام رسانیدند بعد از اتمام آن اعلی حضرت ظل الرحمن در تالار وسط دریاچه بدولت و اقبال با ملتزمان بساط اجلال جلوس فرموده حکم با فروختن چراغها فرمودند آتش بی دود باده گلرنک نیز بچراغان کردن دماغ مجلسیان درخشیدن آغاز نهاد و فروغ چراغان از کواکب ثابت چرخ گردان حکایت میکرد و عکس چراغ در آب از سیر و دورسیارگان حکایت مینمود عود مطربان در آتش می بنشر روایح نعمات دماغ جانرا معطر میگردانید و شکفتگی بزم باده عقل مصلحت سنج را در آتش حیرت مینشانید آنشب که در حقیقت روزعیش و نشاط بود بدین طریق سپری گردید و ساغر و بیمانه را گردش بآخر رسید امید که پیوسته ساغر نشاط این خسرو کامکار گردان و دشمن ایندولت ابد مدت چون شمع چراغان سوزان و گدازان باد .

(۱) چراغانی مزبور بمناسبت جشن نوروز بوده است که آروز مصادف است با پنجشنبه بیستم

«۳۶» شرح تخریب قلعه که کفره اروس بر کنار قوین سو

احداث نموده بودند

چون والی ممالك اروس را از زمان نواب گیتی ستان فردوس مکانی تا غایت که او ان اهتزاز بهارستان دولت ظل رحمن است پیوسته با این دودمان نسبت دوستی و روابط آمد و شد مشید و مستحکم است و همواره ایلچیان بیایه سریر خلافت و تخت شهریاری (۱۷۶) و سلطنت آمد و شد دارند و فرمانروایان این سلسله جلیله نیز مدام مراعات خاطر ایشان نموده همت والا بانجاح مطالب و مآرب ایشان مصروف میداشته اند در آغاز زمان (۱) جلوس میمنت مانوس پادشاه ممالك اروس قلعه در حوالی ترك (۲) که سامان الكاء اروس و ممالك محروسه است احداث نموده بود بنابر مراعات مراتب مسطوره باغماض مقرون گشته و در ایامی که طهمورث والی سابق گرجستان چنانچه سبق ذکر یافت از باس سطوت جیوش منصوره و از جنود قاهره هراسان و گریزان گردید الكاء متعلقه او برستم خان شفقت شد و از راه هم مذهبی متشبهت بوالی اروس شده نواده کلان خود را نزد او فرستاده طالب مظاهرت و معاونت گردید و بمصلحت دید مکر و حيله آنها نمود که اگر چند قلعه دیگر در حوالی قلعه قوین (۳) ساخته شود که راه آمد و شد چر کس بممالك

(۱) فائو دور ابوانویج بسال ۱۰۰۲ هجری (خبر شین) نامی را مأمور نمود که با ساز و برگ آماده بخلاف قفقاز حرکت کرده و در طرف خاک ترك سرحدات کشور روسیه را توسعه داده و نزدیک بدهانه قوین سو شهری بنا نماید شهر مزبور بدست یاری شاهزاده دالکورسکی بنا نهاده شد و اهمیتی هم پیدا کرد بسال ۱۰۶۳ از طرف شاه عباس دوم چنانچه در متن بدان اشارت شده است امر بخراب نمودن آن شده و افتخار جلوگیری ازین تجاوز نصیب خسروخان بیگلربیگی شیروان گردیده است.

(۲) مقصود رودخانه ترك یا ترکی است که کشور کما فی را از مملکت مسکوا جدا میکرده است (۳) قوین سو قویاسو قویسو با اسماء مختلفه در تألیف دیده شده و این کلمه ترکی و بمعنی آب غلیظ است زیرا که آب آن همیشه گیل آلود و جریان آن خیلی کند است از جنوب دهنه ولگا وارد بحر خزر میشود.

مجروسه مسدود شده اگر از جانب اروس كمك بالكاء گرجستان آید بسهولة میسر باشد مقرون بصواب مینماید و والی ممالك اروس نیز فریب غدر او خورده قلعه چند در محال مزبوره احداث و جمعی را بمحافظت تعیین نموده بود و حقیقت اینمندی را خسروخان بیگلربیگی شیروان بموقف عرض رسانید ارقام مطاعه باسم حکام چخورسعد و قراباغ و اردبیل و آستارا و سایر محال آذربایجان صادر شد که جمعیت نموده نزد خسروخان حاضر گردند که بدانچه مقتضی وقت و مصلحت دولت است بعمل آورد.

و امراء مسطور حسب فرمان واجب الادعان در وقت مقرر جمعیت نموده خسروخان به نیروی اقبال بیزوال شاهی و تائید جناب الهی باتفاق امراء مزبور و حاکم باب الابواب دربند و سرخای خان (۱۸۸۷) شمخال حاکم داغستان و عباسقلی خان اوسمی و جماعت زاخوری و غیره روانه شده با جماعت اروس و بقای «کذا» و غیرهم که از طرف والی اروس بمحافظت قلاع اشتغال داشتند بجنگ و جدال اشتغال نمودند صفحه غبرا از صدمه حوافر باد پایان و خروش کوس و کرنا نمودار صحن قیامت گردید و غبار معرکه هیجا چون ناله مظلوم سر بر نریا کشید عاقبت نسیم فتح و نصرت بر پرچم اعلام جنود مسعود شیروان و ایروان و زیده کفره مردوده آواره دشت فرار گردیدند و لشکر منصور تمامت آن قلاع را ویران و با خاک یکسان ساخته مراجعت نمودند و چنین فتوحی عظیم بسهولة و آسانی قرین حال اولیاء دولت روز افزون گردید.

«۴۷» شرح آمدن ایلچیان سلطنت پناه عبدالعزیز خان

با سید رخصت شاه فولاد سرای

درین سال شکور بیک و نیاز بیک چهره آقاسی ایلچیان عبدالعزیز خان والی
ترکستان بقصد استدعا رخصت شاه فولاد سرای بدرگاه جهان پناه آمده بودند
تفصیل این اجمال آنکه شاه فولاد سرای که یکی از اعیان ترکستان و نسبت
قرابت قریبه بملینکتوش داشت و در حدی از حدود ترکستان حاکم بود
بنا بر دواعی نفسانی و وسوس شیطانی اراده سرکشی و خودرانی در خاطر میداشت
و عبدالعزیز خان بلطائف الحیل اورا بدست آورده بجهت دفع مفسدان مرز و بوم
بدرگاه جهان پناه فرستاده و استدعای آن نموده بود که در ممالک محروسه بوده
باشد و حسب الاستدعا پادشاه مزبور و مراعات قوانین دوستی مدتی در دارالملک
شیراز و گیلان و دارالسلطنه قزوین توقف داشت و در این ایام بجهت استرضای
خاطر (۱۷۸) ملینکتوش از خدمت اعلیحضرت ظل الملهی بوساطت ایلچیان مزبور
استدعای آن نموده بود که شاه فولاد را رخصت حج ارزانی داشته بعد از مراجعت
روانۀ الکاء ترکستان نمایند بنا بر این مشارالیه را مرخص ساختند که روانۀ زیارت
بیت الحرام شود و ایلچیان رامشمول انعامات و خلایع گردانیده رخصت انصراف
ارزانی داشتند و ایلچی ابوالغازی خان والی اورگنچ نیز با ایلچیان والی دادیسان
و باشی آچوق و پادشاه والجاه فرنسه و ایلچی اروس که برسم چاپار بدرگاه
جهان پناه آمده بودند و عبدالرحیم بیک خویش حسین پاشا حاکم بصره که حامل
عرایض و پیشکش بود در این سال بزمین بوس بندگی فائز گشته مشمول انعامات
و خلایع فاخره گردیدند .

«۳۸» روانه شدن آیات منصور از بلده اشرف به فرح آباد

چون زمان توقف بلده طیبه اشرف تمدی یافت مکرراً از شکار شکارگاههای آن حدود استیفای حظ فرمودند هوس شکار گاههای فرح آباد و سیرکنار دریا و امواج آسمان پنهان زمام مطایبی عزیمت را بصوب فرح آباد جنت بنیاد کشید و همراکب دولت و همعنان سعادت متوجه گردیده شکارکنان بدان مکان خلد بنیان رخت اقامت افکند و در ایام توقف گاهی بسواری کشتی و سیر دریا و در کوپ بارگی و تفرج صجرا و شکار تدریجاً در آن پیمان صیقل زن برآت ضمیر اقدس میگردیدند تا آنکه هوس مراجعت مقر سلطنت عنان تاب عزیمت گشته بلده اشرف را حیات مجدد حاصل شد.

وقایع متنوعه - درین سال میرزا قاسم وزیر ملانندوان بهشت نشان از خدمت مزبور معزول و وزارت (۱۷۹) آنجا بمیرزا صادق مستوفی بقایا شفقت شد و بیگلربیگی استرآباد بتغییر (۱) محمدقلی خان بجای منوچهر خان تفویض یافت.

«۳۹» شرح آمدن داراشکوه و ایعهد والی هندوستان

باتفاق سعدالله خان وزیر آن پادشاه حیرت نشان - بقصد تسخیر دارالقرار قندهار و خائب و خاسر مراجعت نمودن بقائید حضرت آفریدگار (۱)

ایزد جهان آرا که بمقتضای شگرف کاری پیوسته امور خسران نما را مخزن

گوهرهای گرانهای سود بی منتها نموده بفجرای عسی آن تکره هوشینا فیه خیر لکم کینه اندوزی جنود عاقبت نامحمود همد را چون تیرگی شب که باعث ازدیاد فروغ ماه ستارگان میگردد منشأ انتشار صیت خسروی و آوازه سرافرازی و برتری نواب کامیاب ظل اللهی فرموده چنانچه برافراشتن دود برهان کشیدن شمشیر شعله

(۱) اصل واقعه آنکه محمد قلی خان که سابقاً حکومت استرآباد را داشته بحکومت فراه تعیین و جای

اورا بجای منوچهر خان واگذار نمودند

(۲) سومین دفعه آنست که در زمان شاه عباس دوم از طرف پادشاه هند بطرف قندهار لشکر کشی

آتش سوزان میباشد از آمدن سپاه رو سیاهی هندوستان فروغ فتح و نصرت و
فیرری این خسرو خورشید نظیر پیش از آنکه نقاب حجاب از چهره گشاید مانند
روشنی خورشید که قبل از طلوع چهره افروزی مینماید معلوم میگردد

تفضیل این اجمال آنکه در اوقاتیکه مازندران بهشت نشان مخیم سراققات جاه
وجلال بود بعرض مقدس رسید که والی هندوستان بدستور نخست بادپندارد در کاخ دماغ
راه داده از ریختن آبروی اعتبار نیندیشیده بعد از تکرار خجالتی چنانکه از رهگذر
هوس استرداد قندهار او را روی نموده بود بار دیگر با آتش سودا گرم بختن این
تمنا گردید دارا شکوه ولد کلان خود را که از سایر اولاد او بخطاب و لیمعبدی
امتیاز دارد باتفاق سعدالله خان وزیر و رستم خان دکنی سپهسالار و مشاهیر امراء
و وجوه سپاه (۱۸۰) و عساگر با توپهای اژدر شعار صاعقه کردار و فیلان کوه بنیان
رفیع ارکان روانه دارالقرار قندهار گردانیده دارا شکوه با بعضی از امراء و عساگر
از راه ملتسان و دوکی و چوتیالی روانه گشته و جمعی از عساگر را
از راه کابل روانه نموده و در حین ورود الکا، دوکی و چوتیالی دولت خان افغان
حاکم آنجا که مدتی مدید از راتبه خواران احسان اعلی حضرت ظل رحمن و بیمن الطاف
شاهنشاهی بحکومت آنجا سرافرازی یافته بود بمقتضای یکرنگی اطاعت آن گروه
را وجه همت ساخته نیل بدنای بر چهره ناکلی کشیده بآن گروه تیره روز ملحق
شده دارا شکوه را ازین معنی باد غرور و پندار در کاخ دماغ استقرار یافته بگمان
آنکه قندهار نیز بهمین طریق مفتوح میتواند شد بدلی قوی واملی فسیخ روانه
شده قلعه قندهار را مرکز وار بنابر احاطه در آورده و چون در بوته گذارتفکر
قلب بودن نقد اعتماد خود را که در باره اوتارخان داشت ملاحظه نموده حکم بردن
جر و سبیه نموده دامن اجتهاد بر کمر خواش استرار ساخت بعد از رسیدن اخبار
ورود آن تیره روزگار بمسامع بار یافتگان سراق گردون آثار فرمان همیون باسم
بختان بیك غلام خاصه شریفه شرف صدور یافت که باتفاق جمعی از عساگر نصرت
مآثر که بسرکردگی مومی الیه در دارالسلطنه هرات قشلاق نموده بودند و بعضی
از امراء خراسان روانه مقصد شده رعایا را بماقات و احشامات اطراف را از دست انداز

آن گروه بی شکوه محافظت نماید و منوچهر خان بیگلربیگی دارالمؤمنین
استرآباد را نیز مأمور داشتند که قبل از علیقلی خان سپهسالار ایران (۱۸۱) و
بیگلربیگی آذربایجان با جمعی از شیران بیشه هیجا و نهنگان دریای دغا روانه شود
و سپهسالار نیز با لشکر قیامت اثر متعاقب بر رفتن مأمور گشته ارقام و احکام باطراف
ممالک محروسه بجمعیت عسکر منصوره ارسال یافته محصلان ساعی تعیین شد و
رایات منصوره نیز از مازندران متوجه فیروز کوه گشته از راه الکاء هزار جریب
منوجه بسطام گردید و چون اوتارخان مکرر حقیقت بد سلوکی و بی سرانجامی
مهدیقلی سلطان سیاه منصور حاکم بست را معرض درگاه خلایق پناه نموده بود
امامقلی سلطان سیاه منصور حاکم اسفراین را در عوض مهدیقلی سلطان برتبه امارت
بست سرافراز فرموده مقرر داشتند که بر جناح استعجال روانه شده بمحافظت و
محارست قلعه مزبور اشتغال نماید و داراشکوه از استماع این اخبار وحشت آتاریبی آرام
و قرار گشته رستم خان دکنی را با فوجی انبوه و پیلانکوه شکوه مقرر داشت که روانه بست
شده از طرق و شوارع خبردار بوده باشد و اگر سپاه نصرت پناه وارد گردند در مقام مدافعه
در آید و اگر نتوانند و از پیش رود قلعه بست را نیز بدست آورد و رستم خان دکنی
با چهل پنجاه هزار نفر از مردان کار و آلت پیکار روانه شده قبل از ورود امامقلی
سلطان بمحاصره بست قیام نموده و مهدیقلی سلطان که در مسرات سلوک ناهنجار
خود چهره باز خواست اعلی حضرت ظل اللهی را بعین الیقین مشاهده مینمود بتکلیف
رو سیاهی از جمله آن قوم زحل نشان گردیده قلعه بست را تسلیم نمود و بتازگی
السنه منهیان این خبر طرف دامن آتش سودای داراشکوه گشته بیشتر از بیشتر گرم
احراز مطلب گردید اوتارخان (۱۸۲) باتفاق غازیان ظفر توامان نصرت نشان پای
اصطبار در دامن وقار کشیده دست جرأت از آستین جلالت بر آوردند و بآب شمشیرهای
درخشان و ناوکهای بران شمع حیات آن مدبران تیره روز را فرو می نشانیدند
مراد بیک توپچی باشی در آتش بازی نیل خجالت بر جبین ابر بهاری میکشید تا
جمعیت سپاه نصرت نشان از اقصای ممالک ایران آن زحل منشان بشغل محاصره

اشغال نموده هر روز از جانبی یورش کردند جمعی کثیر و جمعی غفیر را طعمه شمشیر غازیان نموده بی نیل مقصود خائب و خاسر راجع میگرددیدند بختان بیک با دو سه هزار نفر از عساکر که بسر کردگی او مأمور بودند بر جناح استعجال روانه شده چون صرفه در جنگ صف نمیدانستند هر روز تاخت اطراف و جوانب ایشان کرده سد شوارع و قطع آمد و شد آذوقه ایشان مینمودند هر روز جمعی از بهادران خصوصاً ملازمان الله و یردی خان مصاحب و قوللر آقاسی و امیر شکارباشی و بیگلربیگی کوه کیلویه را که باتفاق مشار الیه در خراسان قشلاق نموده بودند بتاخذ اطراف و جوانب ایشان فرستاده بسیاری از آن گروه خدلان پڑوه را بدست آورده بی فاصله سرو زنده بدرگاه جهان پناه میفرستاد و در حینی که بختان بیک با جماعت خود در نوزاد توقف داشت رستم خان بکثرت و عدت لشکر خود تکیه کرده متوجه اردوی بختان بیک گردید بختان بیک بمقتضای مصلحت وقت صرفه در معارضه ندیده از نوزاد متوجه فولاد شد رستم خان رفتن بختان بیک را نیز از جمله آمدکار خود شمرده بازگشته در کنار رود هیرمند اقامت نمود و هم در آنروز منوچهرخان که ملتفت احوال و انتقال نشده جمازه سوار (۱۸۳) بایلغار روانه فرام شده بود با دو سه هزار نفر که نزد او جمعیت نموده بودند داخل اردوی بختان بیک شده متوجه مقصد گردیدند و علینقی خان سپهسالار نیز وارد شده روز بروز افواج قاهره مانند امواج بحار زاخره داخل اردوی معلی میگرددیدند رستم خان دکنی را از استماع این اخبار پای ثبات و قرار از جا رفته در میان خوف و رجا روزی میگردانید و منوچهرخان با آن گروه قلیل از بسیاری لشکر دشمن نیندیشیده بمعاضدت اعتقاد و جرأت خدا داد روانه شده در نیم فرسنگی اردوی رستم خان نزول نمود و از ملاحظه این جرأت و رسیدن اخبار و ورود سپهسالار و عساکر نصرت شعار و تاخذ هر روز سپاه جرار رستم خان «صلاح در مقاومت» ندیده تزلزل حال و وخامت مآل خود را بداراشکوه اعلام نموده و مومی الیه بمصلحت ارباب حل و عقد خیر خود را دراستر جامع رستم خان دیده رستم خان را طلب نمود و آن مدبر مانند

صیدی که از پیش شکار افکنی گریزان گردد از غایت ترس آتش در دروازه بست زده روانه اردوی داراشکوه شد و همه جا غازیان متعاقب گردیدند و هم در آن اوان علیقلی خان سپهسالار و عساگر نصرت نشان نیز بکنار آب هیرمند رسیده از آب عبور نموده بودند بعد از ورود رستم خان و خبر رسیدن منوچهر خان و سپهسالار دارا شکوه نیز مجال توقف ندیده طبل رحیل فرو کوفته خائب و خاسر و پشیمان و نادم روانه دیار ادبار گردیدند و سپهسالار جمعی از غازیان نصرت توامان را بتعاقب ایشان امر فرموده و بسیاری از آن قوم تیره روز را از طریق هندوستان عطف عنان بجانبد در کات نیران نمودند (۱) و دو زنجیر فیل (۱۸۴) و اموال و اسباب و امتعه بسیار بدست آورده مراجعت فرمودند مژده این فتح مبین و فرار نمودن آن طایفه عاری از نور هدایت و یقین در قریه مشیت در هنگامی که رایات منصور بقصد دارالقرار قندهار از بسطام در حرکت درآمده بود بمسامع راه یافتگان بارگاه گردون پیشگاه رسیده ارقام اشرف باسم سپهسالار و امراء عظام صادر گردید که تعمیر و نسق ضروریات قاعه کرده و بعد از هموار کردن جر و سبیه عساگر را مرخص نموده روانه در کله جهان پناه شود و مبلغ پنجهزار تومان باخلع قیمتی بجایزه خدمات شایسته که از اوتارخان بظهور رسیده بود بهومی الیه شفقت فرموده مشارالیه را موسوم به ذوالفقار خان گردانیدند و مبلغ پانصد تومان انعام به صفی قلی بیگ برادر ذوالفقار خان که در قلعه خدمات پسندیده نموده زخم تقنک بر سرداشته بود شفقت شد و چهرن اوان برودت شتا نزدیک رسید و شاهد مازندران را از غازه گلپای رنگارنگ آراستگی حاصل شده از سایر متنزهات ممالك محروسه نزدیک تر بود رایات منصور را از راه جوزولی و استرآباد منوجه آنحدود گردید و حکم اشرف باسم ذوالفقار خان شرف صدور یافت که جمعی از عساگر را که از ایشان خدمات پسندیده بمنصبه ظهور رسیده باشد پیاپی سریر

(۱) در این جنگ ۵۰۰ نفر از هندو مقتول و سردار بزرگ آنان (فرزند ارشد خواجہ اورنگ)

که در تهور بین ابناء زمان بینظیر بود بضرع خمپاره گشته گردید

خلافت مصیر فرستد که فراخور خدمات مشمول نوازشات شاهانه گردند بعد ورود خطه جنت نشان مازندران مراد بیک که در قلعه داری زیاده از قدر وسع بشر جان سپاری نموده تلشیم آستان اقبال نموده منظور انظار عنایات گشته بلقب خانی سرافرازی یافته الکاء شفت پیه پس بتیول او شفقت شد (۱۷۵) و سایر مین باشیان و یوز باشیان و قورچیان و غلامان و تفنگچیان نیز بر سبیل تعاقب و توالی شرف پای بوس دریافتند از انعامات و احسانات سرمباهات باوج کیوان رسانیدند الحق در ایام محاصره که قریب بشش ماه بود امتداد یافت ذوالفقار خان و سایر مستحفظان بنوعی کوشش نمودند که در هیچ عهدی نظیر آن اجتماع نیفتاده و بسیاری از سربازان جلادت پیشه در ایام محاصره با آنکه سد مسالك و ممر و مدخل اطراف نموده بودند داخل قلعه شده مژده رسیدن عساكر بنو الفقار خان و سایر قلعه داران میرسانیدند چنانچه یکی از غازیان جمشكر سواره و تاج بر سر بی آنکه تغییر وضع نماید در اثناء روز علانیه داخل گردید و چون بسبب امتداد ایام محاصره و تضییع حاصل قندهار تنگی در آنحدود بهم رسیده بود صفی قلی بیک یساول صحبت را بشیراز و صفی قلی بیک شیره چی باشی را بکرمان و محمد بیک یساول صحبت را بری و استرآباد فرستاده ارقام مطاعه صادر شد که مقدار پانزده هزار خروار غله حمل و نقل دارالقرار مزبور نمایند.

«۳۹» توجه رایات جهان ستانی بارثانی بهماز ندران بهشت

نشان بعنایت ملک منان

رایات جهانگشای اقیال اعلام گردون سای جام و جلال دو زمستان این سال
در مازندران که رشك فرمای روضه رضوان و حدایق جنانست نزول اجلال داشت
الحق صباغ باد مهرگان لباس اوراق درختان را بالوان مختلف در نظر بینند گان
جلوه داده و از آراستگی عروس خزان داغ رشك بر جگر شاهد لاله رخسار بهار
چنانچه ایات راقم مشعر بر آنست نهاده بود.

❀ (مثنوی) ❀

چون گل آتشی بفصل بهار	سرخ گردیده برگ برگ چنار
دستها را گرفته بر آتش (۱۸۶)	یا بریچهره بود سرکش
از سر شاخها کشان بر خاک	همچو دستار باده نوشان تاج
اوفتاده درو تذرو بهار	هست چون دام راهگیر چنار
بوتها همچو بوتها در جوش	خاکش از برگها مرصع پوش
که بود همچو روضه رضوان	اندران بزم خاصی سرستان
دست موسی بلند شد بدعا	گدوئی از شاخهای مهر ضیاء
آرزو گر یزیم جا دارد	هر درخت آتشی پیا دارد
همچو چنگیست تاکهاتارش	هر درختی بصحن گلزارش
جنبش بساد ناخن چنگیست	صورت چنگش ز سیر آهنگیست
برك ریزش چکیدن خوناب	شاخ هر برک هست سیخ کباب

و آن باغ پر گل که بباغبانی صنع آلهی از گلهای رنگارنگ در چهار فصل
غیرت نگارخانه ارزنگست بنوعی جلوه گر گردیده بود که نگاه بینندگانرا مانند
پروانه که در بزم چراغان افتد سر رشته انتخاب از دست میرفت و روزگار از
استیصال اعدا و خوشی هوا و بوقلمونی دامن صحرا و آغاز شباب خسرو جهان آرا
و باده مروق مصفا و حصول متمنی و انواع نعم و لاتعداد لا تحصی بطریق شاهدان

هر هفت گرده دل از پیر و جوان میبرد و هر روز خسرو کامکار بتفرج دامن صحرا سوار شده و داد خوشدلی و کامیابی میداد و چون هر مکانی را خصوصیتی و باده هر تماشارا کیفیتی جدامیباشد خاطر خطیر اعلی حضرت ظل اللهی متوجه سیر فرح آباد بهشت بنیاد که بحسب گشادگی و وسعت از بلده ارم نظیر اشرف امتیاز دارد گردیدموکب مسعود بقصد سیر متنزهات آنجا در حرکت آمده و آن راه را که سه منزل است و در هر منزلی عمارتی ساخته و اسباب ضروریات آنرا بفرموده آرزو پرداخته اند به پنج و شش روز همه جاشکارکنان طی فرموده بدار السلطنه فرح آباد نزول اجلال فرمودند این خلد برین و جنت نهمین برکنار بحر اسکون واقع شده (۱۸۷) و نهر تجینه رود که در عنوبت ماء و فریب تماشا ضرب المثل جهانیانست از وسط شهر روان گشته چون دست فدویان و ذیل دولت ظل رحمن بدامان آن بحر یسکران پیوسته و چندین هزار مرکب خوش عنان سفاین برکنار آن رود بسته اسب قابلیت مکان قبل از ورود رایات نصرت توأمان از خدمت حضرت ظل رحمن استدعای وقوع چراغان برکنار تجینه رود نموده بود و فرمان همیون در این باب بنفاد پیوست و در حین ورود اسباب انکار حلیه حصول پوشیده بود بعد از دوسه روز اقامت چراغ آن جشن روشن بر صفحه آب از عکس چراغان گلشن گشت خسرو نافذالفرمان با خواص بندگان در کشتیها نشسته دماغها را از نشاء باده لعلی چراغان نمودند طرفه حالتی بود که بزم باده در آن هنگامه چون پیاله میگردید و مجلس مغنیان چون رود مطربان با هَنك مینالید بعد از انقضای سیر چراغان چند روز دیگر در آن مکان ارم نشان توقف فرموده گاهی بسیر طرف دریا و برخی بشکار و تفرج صحرا عیش اندوز و طرب افزا میبودند تا آنکه میل مراجعت مرکز اقامت از خاطر سر برزده و بفحوائی العود احمد متوجه بلده اشرف گردیدند و چون در سنه سالفه پشته را که در رفعت نمودار آسمان و در استداره اطراف شبیه چرخ گردان بود در قرب شهر انتخاب فرموده بساختن بنائی بر بالای آن فرمان داده بودند و این کار صورت انجام یافته بود در این اوقات لازم السعادات نیز متوجه اتمام آن شده بحفر دریاچه و گل کاریها

و سایر لوازم فرمان دادند و آن مکان شریف را بهمیون تپه موسوم فرمودند از باب طبع را در باب اتمام آن بنا تواریخ بخاطر رسیده بود از آنجمله تاریخی که میرزا باقر حسینی وزیر قورچیانرا بخاطر رسیده ثبت افتاد.

«۴۰» (قضیه فوت مرحمت پناه خلیفه سلطان)

در اثناء آن عیش و نشاط و شکفتگی و انبساط توسن زندگانی مرحمت پناه غفران دستگاه بحر پر گوهر دانش و علوم قوت نامیه بهارستان آداب و رسوم مجمع البحرین علم و عمل جامع السعادتین دین و دول شایسته ریزش بهاران غفران خلیفه سلطان که بمنزل شصت و سوم از منازل زندگانی رسیده بود بسر در آمد و مطیه انفاس عزیزش زمام انتظام آمد و شد از هم گسست خرقة مستعار ترکیب عنصری و پیکر هیولانی را که از اضداد اربعه بوام فراهم آورده بود بمطائبان آن باز گذاشت و طوطی روحش قفس کالبد را که مرصع بحسن صفات بود در هم شکست اسباب ناگزیر این جهانی را که سنک راه وصول است بجای گذاشت و دل دانا را که زاد راه آن سفر دور و دراز دست بفجواى شعر راقم از جهان گذران با خود برداشت.

(نظم)

توشه نیست درین راه ازینجا بردار زاد راه تو دل تست ز دنیا بردار
گرداب و ارپیدایش درخویشتن پنهان گردید و بگشودن چشم بینا حباب آسا از دام
تعلقات پرید تار نفس و بود بدن را دست التیام از هم جدا شد و زمان غیبت کبری سفر
بی رجعت دراز گردید پوشیدن دیده عینک تماشای جهان کبریا گشت و براحله از
پافتادگی ازین نه کریوه مسدوده الشوارع در گذشت خروش خاموشی آن زبانندان
جهان آدمیت خفتگان خواب غفلت را بیدار ساخت و بیخبران هستی را از پرزوری
ساغر فنا و پیمانه عدم خبردار گردنید حق تعالی چشمی بینای عیوب نفس غدار
و دلی تشنه تحصیل رضای حضرت کردگار (۱۸۹۱) کرامت کناد

«۴۱» * (شرح وزارت ایران همداری محمد بیك) * (۱)

مجلس نشینان بزم آفرینش و باده گساران پیمانه بینش که از ساز بلند آواز سلطنت و لوای فرح افزای دولت خبر دارند میدانند که از گسستن تاری نغمه عیش و نشاط باده کشان بزم کامیابی کامل و زبانه شعله آواز مطربان محفل کامجویی نازل نمیکردد قطع رشته حیات کارکنان مهمان قانون دولت را گسستن تاری و سفر نمودن گرم کنان هنگامه کار و عمل کانون خسروی را پریدن شراریست آری گروهی را که صافنات و جیاد تازی در کتل باشد از لنگیدن مرکبی از مراکب عتاق چه ملال و دریای بیمتها را از شکستن سفینه حبابی چه کلال آفتاب جهاتتاب را از مردن چراغی چه تیرگی زاید و خاطر والای آسمان رفیع ارکانرا از برخاستن غباری چه کدورت افزایشد اما تجدید بریشم گسسته ساز لازم و تعمیر بنای مردم نشین منهدم متحتم است و چون بسبب انهدام آن قصر معالی رکنی از ارکان سلطنت

(۱) محمد بیك از مردم تبریز و پسر خیاطی بوده که بواسطه هوش ذاتی كم كم بدربار راه یافته تا بریاست ضرابخانه سلطنتی گماشته گردید و از آن مقام هم تجاوز نموده تا بعد از فوت خلیفه سلطان مقام اعتمادالدوله بوی و آگذاز گردید محمد بیك یعنی صدر اعظم سوم زمان شاه عباس ثانی میل مفرطی بکشف معادن و ایجاد کارخانهای صنعتی در کشور ایران داشت و دهسال در این راه زحمت کشید ولی چون آنکسی را که برین کار گماشته بود مردی حقه باز از اهل فرانسه بود که هیچگونه اطلاعات معدن شناسی نداشت زحمات دهساله صدر اعظم ایران بجائی نرسید و از آنهمه صرف پول و کاشوش زیاد در معادن طلا و نقره و مس و آهن حتی سود کمی هم نبرده و بالاخره در حوالی یرد معدن سربی کشف کرده و با استخراج آن پرداختند محمد بیك علاوه بر کوشش در راه کشف معادن زحمت زیادی هم در راه ترکیبات شیمیائی کشیده و از این راه هم استفاده قابل ذکر نبرده است اعتمادالدوله مزبور بشوق دانشمندان و صنعتگران سطح فرهنگ عمومی را بالا برده و طرح نوینی در فرهنگ آتیه کشور خود ریخته است برای اطلاع بیشتر از حالات این مرد دیر و ریخته تپایهای مدونه وقت خصوصاً سفرنامه ناوارینه مراجعه شود

مجتلح بتعمیر و بنائی از آئینه دولت مفتقر تحدید بود آگاه دل صافی نیت روشن ضمیر
 نیکو طویت زبانان صوت فزع تیغ و صریر رقم نبض شناسی جنبش بی نیزه قلم
 رنگ آمیز حکمت و شجاعت اکدش جلادت کین و مرارت صلابت تیزی بلارک
 حکمرانی قوت ناطقه خامه زبان دانی رفیع فطرت بلند مقام سمی حضرت خیر الانام
 مخلص بلا اشتباه حضرت ظل آله عمده مقربان درگاه محمد ^ص ناظر بیوتات که در
 دقیقه شناسی از باریک بنیان بغایت بیش و از سالکان طریق قرب و حضور بمراحل
 شتی در بیش بود باین منصب والا سر افراز گشته بلباس امتیازی جدید و پیرایه
 اعتباری تازه آراستگی یافت جامه خلقان پژوهش خلائق (۱۹۰) نوشد و مرآت دیدن
 کارها جلای دیگر یافت و خدمت نظارت بصفی قلی بیگ یساول صحبت غلام خاصه
 شریفه مفوض گردید و هم در این اوان علیقلی خان سپهسالار و سایر امرا و غیرهم
 که از قندهار مراجعت نموده بودند بزمین بوس بندگی سر افراز گردیدند و بانعامات
 و احسانات و خدمات سر افرازی یافتند و چون خسرو خان بیگلربیگی شیروان
 درین اوان امتثال دعوت از جمعی نموده بود بختان خان بازاء خدمات به بیگلربیگی
 گری شیروان ممتاز گردید و چون هواهای مازندران در منہج اعتدال عدول نموده
 رو بگرمی نهاده بود رایات جهانبانی بقصد دارالسلطنه قزوین در حرکت آمده و
 چون ایلچیان پادشاه اروس نیز در این اوقات به پایه تخت سلطنت آمده بودند
 بعد از آنکه تحف و هدایا و پیشکشهای ایشان بنظر کیمیا اثر رسید ایشانرا نیز
 روانه دارالسلطنه مزبور گردانید.

«۴۲» شرح روانه شدن رایات نصرت آیات از مازندران

بهشت نشان بخطه بی قرین دارالسلطنه قزوین
چون از تاریخی که نهضت همیون بقصد تسخیر دارالقرار قندهار واقع شده عرض سپاه
نصرت پناه و لشکر قیامت اثر دیده نشده بود تنقیح و تشخیص آن بر ذمت همت ملک پیرا
از فرایض و لوازم مینمود این امر را هم و مطلب اتم در دارالسلطنه قزوین که وسط ممالک
محروسه است و بوفور اجناس و ارزانی مأكولات و مطعومات از سایر مجال امتیاز دارد
بحصول می پیوست بساعت میمون و طالع همیون بقصد دارالسلطنه مزبور از راه
دارالسلطنه فزح آباد و ساری متوجه گردیدند و چون تعریف بار فروش ده و عمارات
آنجا که یکی از امصار مازندرانست مکرر بسمع اشرف رسیده بود از منزل
علی آباد متوجه محل مزبور گشته سیر باغات (۱۹۱) و عمارات آنجا کرده بسمت
مقرر مراجعت کرده روانه فیروز کوه گشتند و دو سه روز در بیلاق فیروز کوه
بجهت آسودگی و رفاهیت دواب توقف فرموده و از راه قزان چائی متوجه دماوند
شدند و چون هوای الکاء مزبور در نهایت خوشی و اعتدال بود در محل مزبور
اقامت واقع شد و از آنجا متوجه بلده طهران شده در بلده مزبور نیز چند روزی
آسایش فرمودند و چون خاطر خطیر شریعت پرور ادای سنن را از مقوله فرائض
واجب میدانند از بلده مزبور بقصد زیارت امامزاده واجب التعظیم امامزاده عبدالعظیم
در حرکت آمده بمراسم طواف و زیارت قیام نمودند و هم در آن مکان شریف
در ساعت موعود شروع در دیدن عرض سپاه نصرت پناه فرمودند و هم رکاب دولت
و همعنان اقبال روانه دارالسلطنه قزوین شده در ساعت مبارک داخل شدند و زبان
خامه راقم باین آیات گویا گردید .

(منظومه)

مژده قزوین را که شد رایات منصور آشکار نو بهار دیگر آمد رفت اگر فصل بهار
نی غلط زین مژده فصل رفته گل باز گشت تا بگردد بو ز گرد راه شاه کامکار
داشت گویا روز استقبال شه را در نظر بوی گل وقتی که شد بر باد نوروزی سوار

روز اول کرد قزوین جیر نقصانهای خویش همچو مخموری که يك جامش بر اردا زخماء
چون زلیخا از دعای مستجاب یوسفی عراز کف رفته بلز آمد بدست این دیار
خاست قزوین روز استیبال شاهنشاه ز خاک بسکه شدز آمد شد مردم بلند از جاغبار
میرود بالا دعا و فیض نازل میشود کار گاهی گشته گردون بسته بروی بودونار

«۴۴» شرح وقایع ایام توقف دارالسلطنه قزوین و دیدن

سان عساكر نصرت قرین

بعد از ورود و دخول دارالسلطنه قزوین و آراستن شاهد آن ملك به پیرایه
تزیین (۱۹۲) همه ووزه از طلوع آفتاب جهان آرا تا وقت ضعی اوقات شریف
صرف ملاحظه عرض عساكر نصرت مآثر میفرمودند الحق انجام این کار بر آزمودگان
وقایع لیل و نهار بسیار دشوار بود چه دیدن عرض لشکر ظفرانرا از مقوله شماره
قطرات امطار و امواج دریای زخار ممتنع مینمود و با وجود این معنی ار قلم اشرف
بهر يك از محال ممالك محروسه نیز صادر شده و جمعی را مقرر فرموده بودند که
از ایلات و احشامات جمعی را که قابلیت ملازمت داشته باشند بنظر کیمیا اثر رسانند
و فوجی بسیار و گروهی بیشمار ازین رهگذر نیز بهمرسیده بود آن برگزیده
رحمن و خالق انس و جان بنفس نفیس متوجه گردیده بحقیقت احوال احاد لشکر
و افراد عسکر رسیده عرایض و مطالب ایشان را بنظر امعان ملاحظه نموده هر يك
را فراخور خدماتی که اویشان بمنصه ظهور رسیده بود مشمول انعامات خسروانه
میفرمودند و در اثنای ملاحظه عرض سپاه بمقتضای عدالت و رعیت پروری بحقیقت
احوال رعایا و برآیا نیز رسیده دادعدالت و مظلوم نوازی میدادند و چون عرایض
اکثر سپاه و رعایا مشتمل بر ظلم و تعدی و سلوک ناهنجار علیه خان سپهسالار بودند اکثر
اوقات غریب و فغان شاکیان او بمسامع جام و جلال میرسید و او آنجا که ظالمان مظلوم
نما که با وجود ستمکاری در لباس ستمدیدگان در میآیند بسیار میباشد بمقتضای
شیمه کربیه احتیاط که ستوده و پسندیده ارباب دریافت است رقم اشرف بجهت
تحقیق چگونگی سلوک آن مست باده غفلت باسم امناء دارالسلطنه تبریز که بتیول

او مقرر بود صادر شده قلیجان بیک غلام خاصه شریفه بتفتیش آن مأمور گردید و رقم باسم امراء و حکام و عمال خراسان (۱۹۳) شرف صدور یافته ابراهیم بیک غلام خاصه شریفه بدین خدمت نامزد گردید و در اندک فرصتی حقیقت حقیقت مظلومان با ضعاف مضاعف آن از طرفین معروض گردید و آن مدبر بدختر بیاداش اعمال نا صواب گرفتار آمده از منصب معزول و در قلعه الموت محبوس شد و حکم همیون بنفاذ پیوست که آنچه از هر کس بخلاف حساب ستاده باشد بعد از ثبوت از اموال او باز دهند و بیجن برادر زاده او نیز که در دار السلطنه تبریز بسنت عم خود دکان ظلم گشوده بود برفاقت عم خود مخصوص گشت و عیسی برادر او نیز که سردار خراسان و میراب دار السلطنه اصفهان و در سلوک ناخوش برادر اعیانی علیقلی مزبور بود مغضوب گشته مقرر شد که بقلعه کلاب برند و پیش از آنکه بقلعه رسد باجل طبعی سالک طریق فنا گردید و از وقوع این امر بتازگی صیت مظلوم نوازی و رعیت پروری این خسرو عدالت گستر باطراف و جوانب انتشار یافت و نهال آمال ضعیفان در چمن امیدواری پنجه درهم تافت و هم در آن اوقات بر ذمت همت عدالت پرور لازم گردانیدند که در ایام هفته سه روز دیوان عدالت فرموده یکروز آحاد لشکر و افراد حشر و بندگان و غلامان بعرض مطالب و حصول آارب مستفیض گردند و یکروز رعایا و برابا و مظلومان و ملهوفان ممالک محروسه مطالب خود را بعرض رسانیده از چاشتی مظلوم نوازی و ظالم گدازی شیرین کام شوند و یکروز مخصوص گذرانیدن پیشکشهای ملوک و خوانین و سلاطین اطراف و اکناف باشد بشهادت کتب و سیر و اخبار سلف ثبوت می پیوندند که هیچیک از فرماندهان از مننه سابقه را بخشانیده سعادات دارین توفیق ارزانی نداشته و هیچ فردی از افراد کامجویان لوای (۱۹۴) داد بخشی باین عنوان که کافه انام از آن استظلال نمایند نیفراشته تا دست ضعیفان بدادن عرایض دراز است اقویسارا ایادی تسلط کوتاه و تا نقاب حجات حجاب از چهره خورشید فروزان داد گستری مرتفع گشته روزستمگران سیاه است بمقتضای ظلیت حضرت رحمن افراد انسانرا چنانچه

عرض مطالب بجناب کبریا بسهولت بحصول می‌پیوندد ادای مقاصد بغسر و کامسکاو میسر و رسیدن بمنتهای امانی آمال راتیه مقرر است

«۴۴» (توجه رایات نصرت آیات بشکار کلنک)

در اوقاتیکه دارالسلطنه قزوین موقف رایات ظفر آیات بود دونوبت بشکار کلنک متوجه بلوکات دارالسلطنه قزوین شده در دفعه نخست مزاج همیون را از رهگذر تصرف هوا انحرافی روی نموده مراجعت فرمودند و بحسن تدابیر صحت مآثر حکمت و حداقت پناه جالینوس زمان و انیس خلوت سرای قمر و اختصاص حضرت ظل رحمن صاحب دریافت و دید میرزا محمد سعید قمی طیب رفع آن عارضه شد چون حکمت و حداقت پناه جالینوس اقلیم حداقت و محمد ذکریلی جهان حکمت باریافته بزم اختصاص سرور خسرو صاحب دربهیم میرزا محمد حسین حکیم برادر بزرگوار حکمت پناه مومی الیه روانه زیارت بیت الحرام شده در دربار اقبال حاضر نبودند جناب حکمت مآب مزبور به تنهایی ارتکاب علاج نموده ذات مقدس پیرایه صحت پوشید و در مرتبه اخیر تا شال و خیارج متوجه شده بجوارح معلمه و دام کومه کلنک بسیار صیدی فرمودند در اثناء سواری و جولان یکران باد عنانرا خطائی رسیده از مرکب مانند فیوضات آسمانی بزمین نزول فرمودند در آنسدم چتوان گفت که بر غلامان و فدویان که پروانه آن شمع ابد (۱۹۵) فروغند چه گذشت اما بحمد الله والمنة بفحوای فرشته ات بدو دست دعا نگهدارد آن داهیه عظمی و واقعه کبری بخیر و خوبی گذشت و گزندی بآن ذات کامل السجیات نرسید بعد از مراجعت ایلاچیان پادشاه اروس را که در درگاه جهان پناه بودند بانعامات و خلایع گرانمایه سرافراز ساخته رخصت انصراف ارزانی داشتند و خانقلی سلطان حاکم سابق دورق بایلاچیگری اروس مخصوص گشت .

«۴۵» (شرح اموری که در بصره درین سال روی نمود)

هم در آن اوان که دارالسلطنه قزوین مخیم سرادقات اجلال بود اختلال در احوال حاکم بصره بهمرسیده بنیروی انتساب این دودمان خلافت مکان باصلاح آمد تفضیل این اجمال آنکه حسین پاشا ولد علی پاشا که از زمان (۱) افراسیاب جد مومی الیه ممالک بصره در تصرف ایشان بود و درحقیقت والی مطلق العنان آنجا شده اطاعت خواندگار روم ننمودند درعوض والد خود که اجابت دعوت ازجعی نموده متقلدشغل حکومت گردیده بود و چون عناد و رنجش اقرباسمی نیست که بتربایق حسن سلوک علاج تواند شد احمدییک وفتحییک اعمام پاشای مزبور بداعیه انتزاع حکومت اوروانه استنبول شده تحصیل فرمایی از کار گزاران مهمام خواندگار

(۱) افراسیاب دیرری جد امیر حسین بسمت دبیری در خدمت امیرعلی نامی که والی بصره بوده میزیسته تا آنکه امیر علی بواسطه ضعف تدبیر از اداره قلندرو خویش عاجز و ایالت خود را به هشت کیسه طلا (هر کیسه سه هزار محمدی بوده است) بمنشی خود افراسیاب بشرط اطاعت از دولت آل عثمان فروخت ۱۰۰۰

از این تاریخ پیوسته امیر افراسیاب بمطیع کردن قبایل اطراف و توسعه متصرفات خویش پرداخت تا بسال ۱۰۱۲ که درگذشت پسر او امیرعلی پاشا جانشین او گردید و فتوحات پدر را در اطراف شط العرب تعقیب نمود تا آنکه بسال ۱۰۳۶ که صفی قلی خان با لشکری آراسته از از طرف شاه عباس کبیر بعد از فتح بغداد بصره را محاصره نمود چون کار محاصره بصره بواسطه پافشاری امیرعلی مدتی بطول کشید تا در این ایام هم شاه عباس بدروندگان گفته و صفیقلی هم دست از محاصره کشیده بطرف بغداد بازگشت نمود علی پاشا بسال ۱۰۵۷ درگذشت و حکومت بصره به پسر او امیرحسین واگذارگردید *

امیرحسین مردی بود خود خرواه و ستمگر بر اثر همین صفات مزموه بود که بین او و دو عموی وی احمد آقا و فتحی بک پسران امیرعلی تقار پدیدار گردید و آن دو بمحاصره آل عثمان شکایت به خواندگار روم برده و دفع او را خواستند سلطان محمد رابع لشکر بغداد را بدایبگر پادگان شهرهای عراق تفویض کرده و آماده جنگ با حسین پاشا شدند ۱۰۶۳

چون امیرحسین تاب مقاومت در خود ندید متواری بطرف ایران و با همراهی شاه عباس ثانی سلك از دست رفته را چنانچه در متن مذکور است بچنگ آورد ۱۰۶۴ بقیه شرح زندگی امیرحسین از موضوع بحث ما خارج است

باسم پاشای بغداد کرده مراجعت نمودند حسین پاشا پس از اصفای این خبر مکتوب محبت آمیز مشتمل بر آنکه اگر از طریق مخالفت و مجاملت ورزیده روانه بصره کردند در امر حکومت سهیم و شریک او خواهند بود در سلك تحریر کشیده نزد ایشان فرستاد و ایشان نیز از طریق خلاف رجعت نموده روانه بصره گردیدند و بنا بر تحریک ارباب فساد دیگر باره کعبتین مأمول ایشان بر تخته حصول درست نشسته غبار فتنه بنسیم انفاس سخن سازان در هیجان (۱۹۶) آمد و حسین پاشا در صدد قتل ایشان در آمد و بعد از آنکه بنا بر موانع ارتکاب آن امر مستنکر نتوانست نمود مقرر داشت که ایشانرا با اسباب و متعلقان حمل کشتیها نموده نقل الیاء هندوستان نمایند و آن دو خون گرفته کالباحث عن حثفه لظافه (۱) عطف عنان از سمت هندوستان بصوب احساس کرده و از آنجا بصوب بغداد روانه شدند و پاشای بغداد که پیوسته شترنج عشق غایبانه بصره میباخت و رود ایشانرا منصوبه تحصیل مدعا شمرده با سپاهی انبوه و توپهای اژدر شکوه متوجه تسخیر بصره گردید حسین پاشا را از ملاحظه این حال و میلان خاطر بعضی از مردم بصره بجانب احمد بیک و فتحی بیک پای ثبات از جای رفته عریضه مشتمل بر بندگی و تسلیم نمودن آن ملک دلدیر بعلامان خسرو کیخسرو و نظیر بدرگاه فلک پیشگاه فرستاد چون در زمان نواب خاقان رضوان مکان مبانی صلح و صلاح بجهت رفاه و فلاح خلق الله فی مابین خاقان رضوان مکان علئین آشیانی و سلطان مراد خواندگار روم مشید و مستحکم گردیده سنور نامه از طرفین در سلك تحریر در آمده پیمان بایمان تأکید یافته بود اعلیحضرت ظل اللهی از نقض عهد و میثاق اجتنات نموده بدان معنی اقبال نمودند و بعد از ورود پاشای بغداد فتحی بیک و احمد بیک بجواز رقلعه داران آنحدود بقدیم اطاعت و انقیاد ایشانرا استقبال کرده قلاع را تسلیم نمودند و حسین پاشا را مجال اقسامت در آن ملک نمانده روانه دورق و حویزه که داخل ممالك محروسه است گردید پاشا بغداد آن ملک بآرزو خواسته را بی میانجی منازعی در تصرف دیده دفع احمد بیک و فتحی بیک را که رقیبان معشوق (۱۹۸) حکومت او بودند وجهه

(۱) مثال عربی است - در خصوص آنکه بایستن دست و پای ذبیحه مشغول و آلت ذبح را گم کرده است حیوان مذبح با دست و پا زدن مقدمانی آلت ذبح را به قاتل خود ارائه میدهد .

همت ساخت و شبی که داخل بصره میگرددیدند روز حیات ایشانرا بشام ممات رسانید
و این شعر راقم حالی آن دو خون گرفته بود.

« نظم »

ثمری آن همه بیطاقتی و آن تك و دو همچو پروانه بجز سوختن خویش نداشت
واعیان بصره را در موقف بازخواست اموال و اسباب حسین پاشا داشته بشکنجه
و هتك عرض و ناموس رسانید و گماشتگان و منسوبان او نیز در قلعه جوازر این
شیوه ناستوده را دستور العمل ساخته در صدد آزار و اهانت و مطالبات زیاده از
قدر و سم و مقدور در آمدند و از رهگذر قتل آن دو بیگناه و آزار و اهانت
خلق الله عموم خلایق از آن ناخدا نرس بر گشته نخست اهل جوازر اتفاق نموده
حکام هر يك از قلاع آنجا را با تبعه و لحقه بدارالبوار فرستادند و قلاع را بدستور
سابق بحیطة ضبط و تصرف در آورده کوس وفاق حسین پاشا را بنوای مخالف
مخالفت پاشا، بغداد بلند آوازه ساختند و خواص و عوام بصره نیز طریق اهل جوازر
را مسلوک داشته نوشتجات مشتمل بر استدعا و مراجعت حسین پاشا در طی تحریر
در آورده نزد مشارالیه ارسال نمودند در آن هنگام حسین پاشا وارد کوه کیلویه
شده عزم دریافت تقبیل آستان عرش نشان داشت و عبدالرحیم بيك خویش خود را
با تحف و هدایا و عریضه محتوی بر استدعای كه ك بدر گاه فلك بار گاه فرستاده
بود بعد از ورود نوشتجات بدغدغه آنكه مبادا فرصت ازدست رود با جمعی از ملازمان
امراء آن سرحد بر سبیل ایلغار روانه بصره گردید و پاشای بغداد قبل از آوازه
وصول او جمعی از ملازمان خود را تنبیه و تأدیب مردم جوازر روانه آنجا نمودند
بود و كافه سکان جوازر اتفاق نموده بسا آن (۱۹۸) جماعت در مقام مقابله و مقاتله
در آمده آتش پیکار از دل سنگین و پیکان سهام معر که کین افروخته از در گاه
واهب عطیات باعطاء فتح مبین سر افزای یافته بودند و بقیاء آن لشکر منتشر
شده راه مراجعت بصره نیافته روانه بغداد گردیده بودند و بعد از رسیدن خبر وصول
حسین پاشا که تالی خبر شکست بود سازا طمینان و اصطبار پاشای بغداد از نوافتاده

در پرده شب آهنگ فرار نمود و حسین پاشا بمعاونت اقبال بی‌زوال حضرت ظل‌اللهی بر ملک موروثی که گاشنی بود از خار نفاق مدعیان درونی و بیرونی پرداخته داخل شد

«۴۶» (شرح تفویض منصب سرداری بالله و یردی خان)

چون بشرحی که رقم‌زده کلک داستان طراز شد علیقلی سپهسالار را بمقتضای شیوه ستوده عدالت و رعیت پروری و شیمه کریمه مظلوم نوازی، و داد گستری از سپهسالاری و بیگلریبکی آذربایجان و ایالت دارالسلطنه تبریز و نواحی معزول فرمودند نسق احوال سپاه و لشکر که اسباب نظام پادشاهی و آلات ستیزند با انتظام مهمام خطه دلاویز تبریز بر ذمت همت انتظام بخشی و جهان آرائی لازم گردید و چنانچه تنبیه و تادیب بدگرداران و ستمکاران بر فرمانروایان نافذالفرمان فرض است نوازش جمعی از طرز دانان مراتب حسن سلوک و بندگی نیز بر رقبه قدر خدمت دانی و جهانبانی فرض است لهذا منصب والای سرداری سپاه نصرت توامان علاوه مناصب علیه و ایافته دقایق خدمتگزاری دست پرورد تربیت ظل حضرت باری الله و یردی خان مصاحب و قوللر آقاسی و امیر شکار باشی و بیگلریبکی کوه کیلویه شد و مقرر شد که روانه خراسان گردیده جمعی از سپاه منصور باحتیاط اینکمه مبدا (۱۹۹) از رو سیاهان هندوستان حرکتی واقع شود نزد او جمعیت نمایند و آن اخلاص شعار ستوده اطوار بهمراهی تأییدات حضرت رحمن روانه خراسان شد و ایالت تبریز به بنده راسخ الاعتقاد آستان خلافت مکان و خانزاد قدیمی در گاه فلک توامان مرتضی قلیخان قورچی باشی و متولی مزار کثیر الانوار خاقان رضوان مکان بنابر خدمات شایسته و ترددات بایسته شفقت شد و الکاء همدان که بتیول او مقرر بود بخاصه شریفه منسوب گردیده وزارت آنحال بقلیجان بیک تفویض یافت بی شایبه تکلف نصب این دو کاردان عذب‌البیان بر جراحات سلوک نامنجانار متهتک ناخوش زبان مرهمی بود شایسته و داروئی بود بایسته بر دقیقه شناسان حل عقد و امور پوشیده نخواهد بود که هر کاری که بسوقاحت و سفاکی انجام تواند یافت بمردمی و مدارا و آهستگی نیز تمشیت مییابد چنانچه مضمون این شعر راقم بر آن ناطق است .

(فظم)

توان کردن بشری کارهای سختگیرانرا که از قفل آنچه میآید زموم مهر میآید مگر در بعضی وقایع که گشاد عقدۀ آن بسناخن سیف و سنان بسته باشد ورتق و فتق آن بگشاد سهام و بستن نظر اصابت اثر پیوسته که در آن هنگامه چهره قبایح فتاکی بزور تحسین ارباب تمیز صورت قبول مییابد پس معیار کاردانی آنست که ترازوی عدالت را بکفّین لطف و عطف آراسته بازار دولت خدا داد را بدان گرم و بآن میزان عدل از همگنان گردن امتیاز افرازد که عند الخالق و الخلاق مرضی و مشکور باشد.

«۴۷» شرح بعضی از قضایای لرستان و تفویض

آن ملک بمنوچهر خان

چون نواب خاقان رضوان مکان در تاریخی که ایالت الکاء لرستان بعلیق لیخان بازار، حقوق خدمات حسین خان و شاهویردی خان جد و والد او تفویض فرموده بودند (۲۰۰) علینقیخانرا اوایل او ان نشوونما و اواخر زمان کودکی و صبی بود و مع هذا بلین کلام و رفق زمام با جماعت لرستان سلوک مینموده و بقتضای .

(بیست)

نکویی با بدان کردن چنانست که بد کردن بجای نیکمردان

رفته رفته پله جرأت و مراتب جسارت آنقوم بالا گرفته هر شرارت نمائی، شعله سرکشی، هراخگر آرزویی خرمن آتشی شد و اینمعنی تزیید میپذیرفت تا آنکه بجائی رسید که کار ملک مختل و وجود آن در آن ولایت معطل شد و درین ایام که خاطر همپون حضرت ظل اللهی بیشتر از پیشتر متوجه نظام و انتظام ممالک بیکران و رفاه جهانیان است موی الیه را ازاین شغل معزول فرموده مقرر داشتند که در مشهد مقدس بوده بدعای دوام دولت روز افزون قیام نماید و ایالت آنجا را به منوچهر خان عم مشارالیه که در زمره ملتزمان بزم قرب و حضور منتظم بود تفویض فرمودند

و بعد از ورود منوچهر خان بالكاء لرستان بفحوای العادة كالطبيعة الثانية جمعی از بزرگان لرستان که در حقیقت بعزل علیقلیخان از ایالت معزول شده بودند بگمان اینکه عرضه تیغ نسق منوچهر خان خواهند شد بر خلاف مشارالیه اتفاق نموده با گروهی از مفسدین بجمعیت تمام آهنگ شیطنت و بی اعتدالی نمودند و چون در آنوقت هواخواهان و ملازمان منوچهر خان هریک در طرفی پراکنده بودند بامعدودی که نزد مشارالیه حاضر بودند بمداغه ایشان قیام نموده و حقیقت معروض در گاه جهان پناه گردانید و عریضه امراء لرستان نیز که با او در مقام مجادله بودند مقارن آن پیایه سریر گردون مصیر رسید ورقم اشرف باسم آنجماعت عز اصدار یافت که اگر از سلوك منوچهر خان شکایتی داشته باشند روانه درگاه (۲۰۱) معلی شده بعرض ایستادگان موقف اقبال رسانند و تا حین ورود رقم اشرف سلك جمعیت تبعه منوچهر خان منتظم و اساس پایداری الوار منهدم شده با جمعهم روانه درگاه معلی شده وارد الكاء کرمانشاهان که بتیول شیخعلی خان زنگنه مقرر است گردیدند و ایالت پناه مزبور حقیقت را عرضه داشت و مقرر شد که چند نفر از ریش سفیدان ایشانرا بدرگاه جهان پناه فرستند که چون سازگاری ایشان من بعد با منوچهر خان دشوار است و بسررداری اطاعت و انقیاد که روی بدرگاه فلك توأمان آورده اند از تیغ انتقام استخلاص یافته اند در سلك بندگان منتظم شوند و سایر آنجماعت را مستمال ساخته نزد ایالت پناه مشارالیه فرستند که بخدمات مقرر خود قیام نمایند و رقم اشرف باسم منوچهر خان صادر شد که بتقصیر ایشانرا مقرون بعفو و اغماض نموده در صدد تلافی نبوده باشد و بعون عنایت الهی و اقبال بیزوال حضرت ظل اللهی امور آن حدود بر نحو دلخواه منتظم شد.

«۴۸» تعیین محمد علیخان افشار

و هم در این اوان بعلت شکوه و شکایت جماعت افشار گنجعلی خان حاکم اورمی از ایالت معزول و محل تیول او بمحمد علیخان عم او شفقت شد و محمد علیخان ولد سیاوش خان قوللر آقاسی که حاکم سابق فرام بود در تمشیت و انجام باروط که بعهده مشارالیه شده اهمال نموده بود از ایالت عزل شده الکاء مزبور باصلان خان یوزباشی غلامان خاصه شریفه مفوض گردید و ابدال سلطان ولد قلندر سلطان در عوض حسن سلطان توکلی که متوفی شده بود برتبه امارت الکاء جام سرافرازی یافت و حسب الاستدعا بیرام علی خان بیات حاکم نیشابور ایالت الکاء او بابراهیم خان ولد او مفوض گشت و میرزا جعفر (۲۰۲) قزوینی وزیر گیلان بیه پیش (۱) بعلت شکایت رعایا از شغل مزبور معاف گشته منصب او بمیرزا هاشم که از سادات دارالسلطنه هرات است شفقت شد

(۱) بیه پیش که گاهی آنرا بیه بیش (باباء و حده) نیز ضبط کرده اند ناحیه ایست در گیلان که مقابل بیه پس قرار گرفته - در زمان صفویه و بعد از آن افشاریه و نازندیه ناحیت گیلان به دو منطقه بیه یسرویه پیش تقسیم شده و پیوسته متصدی فرمانداری هریک از آن دو اشخاص متعین و بنام کشور بودند .

«۴۹» مأمور فرمودن اعلیٰ حضرت ظلّ اللهی مولانا خلیل الله

قزوینی را بشرح کردن کتاب کلینی

چون خاطر همیون و ضمیر منیر خیریت مقرون پیوسته متوجه رواج و رونق دین مبین و ملت مستتین میباشد و فضلا عظام را که وارثان علوم انبیاء و حامیان ملت بیضاند همواره تبجیل و تعظیم و اکرام میفرمایند بعد از ورود بدارالسلطنه قزوین جامع علوم معقول و منقول کشف مرموزات فروع و اصول مولانا خلیل الله قزوینی (۱) را که از اجله علماء عصر و فحول دانشمندان دهر است با سایر فضلا و طلبه علوم بمجلس اقدس و بزم مقدس طلب داشته و با آن گروه نزاهت سرشت افطار فرمودند و در همان مجلس مولانا خلیل الله بخطاب (مستطاب) سرافراز ساخته (و) فرمودند که کتاب کلینی را که دین قویم را اساس و بنیان و بیت المعمور دین مصطفوی بدان آبادان است بفارسی شرح نمایند (۲) که عموم سکان این دیار را که اغلب گفتگوهای ایشان بلغت فارسیست انتفاع حاصل باشد و نیز رقم اشرف باسم مولانا محمد تقی مجلسی (۳)

(۱) خلیل بن الغازی قزوینی (۱۰۸۹-۱۰۰۱) از بزرگترین دانشمندان عصر خود بوده مؤلفات وی بسیار از جمله دو شرحی است که بدو زبان فارسی و عربی بر کتاب کافی کلینی نوشته است صاحب ترجمه بدو آدک محضر شیخ بزرگوار محمد البهائی وسید داماد را نموده و بعداً با وزیر دانش یثروه خلیفه سلطان رفاقت و دوستی حاصل نموده و مدتی از زمان تحصیل خود را در محضر حاج محمود ربانی و ملاحسین یزدی بعنوان تلمذ گذرانیده رحمة الله تالیفهم رحمة واسعة (۲) کتاب مزبور مسمی به صافی در چند مجلد بامر شاه عباس ثانی نوشته شده است و شرح عربی کتاب کلینی مسمی به شافی و به تشویق خلیفه سلطان برشته تحریر درآمده شارح بزرگوار مدت بیست سال از عمر خود را صرف تدوین کتاب صافی کرده و آنرا بدوازده مجلد تقسیم نموده است (۳) محمد تقی بن منصور علی الاصفهانی المشتهر بمجلسی قدس الله سره القدسی و آلد شیخ محمد باقر مجلسی که نسبت عالی تبارش از طرف پدر به حافظ ابی نعیم اصفهانی و از طرف مادر بدرویش محمد بن حسین نقیّز می پیوندد یکی از بزرگترین دانشمندان عصر خود و دارای تصانیف بسیار است که از آنجمله دو شرح عربی و فارسی اوست به کتاب من لا یحضره الفقیه که هر یک از این دو کتاب زیاده بر صدها بیت است وفات شیخ بزرگوار در سال ۱۰۷۰ بوده تاریخ فوت او را یکی از افاضل با معمای زبر ضبط کرده است (افسر شرع اوفناد بی سر و پا گشت فضل)

شرف صدور یافت که کتاب هن لا يحضره الفقيه را بدستور شرح نماید و چون فضیلت نماز جماعت بر پیشگاه ضمیر منیر پرتو وضوح افکنده بود رقم اشرف بطلب عالم ربانی و مؤید بتأییدات آسمانی سالک طریق انیق عرفان و بلدشوارع ایقان مولانا محمد محسن کاشانی نفاذ یافت.

«۵۰» شرح احداث توپخانه که خاطر الهام ذخائر

اعلی حضرت ظل الهی رسیده

بار یافتگان و رای استار اسرار و سواد خوانان نقوش الواح لیل و نهار (۲۰۳) که محرمان محافل انس و دقیقه شناسان غوامض عوالم قدس اند به بینائی دیدۀ بصیرت و رو شناسی عالم حقیقت دیده و دانسته اند که پذیرائی امور ساکنان کرۀ خاک و افتادگان حسیض این تیره مفاک بکار گذاری و مهم سازی ساکنان ملاء اعلی و قاطنان عالم بالا که عبارت از نفوس فلکی و روشنان جهان علویند میباشد و نقوشی که در آن کارگاه رفیع دستگاه بسته قلم تقدیر میگردد در بساط غربا و صفحه هیولی اجسام سفلی صورت وقوع میباید و چون ضمیر تمام ضیاء و خاطر خورشید سنای پادشاهان رفیع الشان از علونیت ارجمند فلك بنیاد و آسمان پیوند میباشد لا محاله نفوس عالم آرای این گروه جلیل الشان و طایفه بلند مکانرا که از رام آدمیت و انسانیت در صف نعال کالبد عنصری جای دارد با صدر نشینان بزم بست و گشاد عالم کون و فساد نسبت مشارکت مبین و معین است و از اینجاست که اراده و الای این طبقه علیه بدانچه متعلق گردد شاهد مطلب پیرایه حصول پوشیده چهره بهرهفت قبول میآراید (۱) و از نتایج حسن اتفاق علل و اسباب که باعث نصارت و طراوت عالم خاک و آبست آنکه در این سال فرخنده مال که ریایات جهانگیری و کشور گشائی از دارالسلطنه قزوین در حرکت آمده دارالمؤمنین قم مقر ریایات نصرت آیات گردید در آن مکان نزاهت بنیان و بعد از ورود دارالسلطنه اصفهان اموری که موجب رفاه حال جهانیان و انشراح بال پیر و جوان گردد بخاطر همیون پرتو ظهور افکنند و آنچه نخست بالتامای ملهم غیبی بقریحت درست نیت نقش وقوع

(۱) کتبه از آرایش تمام است: خاقانی در وصف کعبه گوید

عشق بر کرده ز کعبه آشی کر شرق و غرب کعبه را هر هفت کرده هفت مردان دیده اند

بست آن بود که تعبیه کرده شود که مانند شجمان که با وجود محصور بودن حصا و ابدانست قلعه روان و سپردار روان پر دلان تواند بود (۲۰۴) لهذا فرمان والا و حکم قضا مضا نفاذ پذیرفت که چندان عرابه که شیر حاجی حصن حصین آهنین صف جنود مسعود تواند بود ترتیب داده بر هر یک چند قبضه نوپ آهنین که بسهولت ماخذ و نقل و تحویل و کثرت اثر از توپهای کلان امتیاز دارد و آن نیز از نتایج طبع و قاد و ذهن نقاد است نصب بزنجیرها بر یکدیگر وصل نمایند که در وقت پیکار و هنگام گریو دار هم دور باش سپاه اشرار و هم بنای مرصو صة البیان لشکر جرار بوده باشد الحق این کارنامه اعجوبه کاری بعنایت حضرت باری در اندک فرصتی زیور اتمام پوشید و بعد از اتمام دار المؤمنین قم بر کنار رود فضایی وسیع و مکان فسیحی جهت ملاحظه و عرض آن لشکر فتوح مقرر ساخته بملاحظه آن توجه فرمودند و تفنگها را با آواز بلند زبان بنفرین اعادی و دعای فتح و نصرت شاهنشاهی گشوده شد و از بر آمدن دود و درخشیدن آتش روز روشن نمودار شب دیجور چراغان گشته گردید و آوازه این آواز چون صیت اقبال پادشاه جهان نواز در کوه بلند گردون پیچید و از صدمه این صدا دلهای مخالفان چون شیشه از زور نفس شکسته گردید و هم درین اوقات بمقتضای دین داری و پرهیزکاری که موجب رضا جوئی خالق و ترغیت عموم خلائق است بمسجد جامع حاضر شده اقتدا بجامع الفضائل مولانا محمد محسن کاشی (۱) نموده باده نماز جماعت قیام نمودند و بفحوا ی الناس علی دین ملوکهم . صف صلوة این خسرو خدا شناس شیرازه اتفاق اهل جهان بعبادت و طاعت و گرمی این همگامه شریف بوته خلاص شلوص نیت ارباب ملت و نحلّت گردید و از دست دعای

(۱) محمد بن شاه مرتضی الدعوی به حسن واللقب بفیض از حکمای الهی میباشد و بواسطه کثرت تألیف مشهور نواز آنست که ترجمه آن دانشمند بر کسی پوشیده باشد وفات آخوند ملا محسن سال ۱۰۹۰ و از تألیف معروف وی تفسیر صافی و کذاب وافی در حدیث میباشد .

صاحب ترجمه در اخذ حدیث جزء تلامذه سید ماجد بحرانی و در کسب فلسفه در عداد شاگردان صدرالدین شیرازی قرار گرفته و بواسطه مصاهرت با استاد بزرگوار این اکفاء خود فخر و سرفراز گردیده

دعاکاران و اجنحه ملائک هفت آسمان لباس خلود دوام بر قامت عمر این پادشاه خداشناس بافته شد و چون تحصیل رضای جناب الهی را طرق متعدده می باشد (۲۰۵) دخول این دارالامان را که در آهین جان و ایمان است از راه دیگر وجه همت ساخته مقرر فرمودند که سه روز متوالی غریبان محتاج و متوطنان کشور احتیاج را بر خوان احسان و مائده بر و امتنان میهمان سازند که ثواب آن بروح مطهر و نفس منور نواب خاقان رضوان مکان که ساکن آن مکان و کوکب دری آن خاک آسمان شان است عاید گردد و در مظان اجابت دعوات بزیارت آستانه مقدسه معصومه علیه کداه التحیه والسلام که محل قضای حاجانست رفته بسجود در گاه بی نیاز جبهه والا را نورانی گردانید و بعد از فراغ اشغال و اجبی بسیر باغات حوالی و آرایش هنگامه عیش و نشاط و محافل جشن و انبساط و سیر متمنزهات بیرون حصار و گرم کردن هنگامه صید و شکار شادی اندوز و عشرت افروز میبودند و قریب بدو ماه که دارالامونین قم مقر رایات نصرت آیات بود منزل رابطه شناسان روح و بدن مجرمان اسرار نهان جان و تن مزاج دانان اشخاص صحت و مرض حقیقت فهمان جوهر و عرض صاحبان فرهنگ و دانش دید حکیم محمد حسین و حکیم محمد سعید از اشعه نور آن سایه پروردگار و بهین نتیجه گردش لیل و نهار رشک فرمای پرتو خورشید که جهانرا سرمایه دید است گردیده نوروز فیروز جهان افروز نیز در آن مکان جشن ملوکانه و هنگامه خسروانه ترتیب فرموده بخوشدلی گذرانیدند امید که هر روز ایام عمر طبیعی این سایه حضرت رحمن نوروز و پیوسته براعدی دین و دولت مظفر و فیروز باد

«۵۱» روانه شدن رایات نصرت آیات بدار السلطنه اصفهان

چون خاطر خطیر دقیقه شناس و ضمیر منیر خورشید اساس از رهگذر اعادی بی دین و تیره دلان عاری از نور هدایت و یقین عموماً و گروه ظلمانی هندوستانی خصوصاً جمع گردید نهضت صوب صواب مقر سلطنت و محط رحال خلافت (۲۰۶) یعنی دارالسلطنه اصفهان از خاطر اشرف سر بر زد و بتاریخ میمون و زمان همیون این عزیمت والا تصمیم یافته متوجه مقصد گشتمد چون در اوقانیکه آلویه دولت و اعلام سعادت و عزت در مرتضات فرح آباد بهشت بنیاد و گلشن جنت قرین دارالسلطنه قزوین پیرایه خاک و ستون افلاک بود اخبار سلوک ناهنجار میرقاسم بیک داروغه دارالسلطنه اصفهان چه از رهگذر عدم اهتمام منع شراب که در آن زمان حکم شاهنشاهی بامضای فرمان الهی نفاذ یافته و چه از ممر توقعات بیجا که منشاء فغان و خروش رعایا شده بود بعرض مقدس میرسید و از دارالسلطنه قزوین نجف قلی بیک یساول صحبت بجهت تحقیق امور مزبور معین و وقوع آن بشواهد و دلایل مبین شده بود بعد از ورود دارالمؤمنین کاشان بدستور نجف قلی بیک بجهت تنبیه و تأدیب او و ساز و سامان چراغان از دروازه دولت الی یل که از مستحذات نواب گیتی ستانی است روانه اصفهان شد و در قصر ایلادی تعدی او از رؤس رعایا تقصیر ننموده سرانجام امور چراغان چنانچه شایسته اهتمام خدمت سکاکن باشد نمود و آلویه دولت و اعلام فتح و نصرت نیز بصوب دارالسلطنه اصفهان نهضت نمود در ساعت سعد ساکنان آندیار را از ظلال اعلام جاه و جلال عیش جدید ارزانی فرمود روز دخول موکب منصور و اعلام بفیروزی مشهور اصناف امم و افراد بنی آدم از وضع و شریف و اکابر و اعالی و افاصلی و ادانی گروه گروه فراهم و انبوه باستقبال موکب مسعود شتانتند تشنگان دیدار آفتاب آفتاب را از چشمه امید آب حیات بجوش آمد و تیره روزان حرمان خدمت همیون را چراغ آسمانی یعنی آفتاب نورانی روشن گشت زمین با وجود چنان خاک مالی که در (۲۰۷) روز استقبال دید از خورشیدی سر مباهات بر آسمان سوده از خاک برخاست و نقش مراد

دروشان عالم بسالا که چشم بر کحل الجواهر غبار راه اعلی حضرت ظل الله داشتند موافق نشست ، سرود سرایان و معر که طرازان بشعله آواز و نوای زیروبم ساز در گرمی هنگامه نشاط کوشیدند و پیرو جوان مانند برك و شکوفه دست و دهان بدعای دوام دولت گشوده بر شاخسار حیات جوشیدند آمد کار ساکنان آن دیار به همراهی اعلام نصرت شعار آمد و ازدست رفتگی متوطنان این ملک باقلیم تواری عدم رفت خروشی که طایر آن بوستانی را هنگام دمیدن صبح صادق در اهتزاز آرد و عموم خلایق را از خواب خمول بیدار ساخت و انتعاش و شکفتگی که هنگام رسیدن نوبهار ازهار را از جامه خضرانی مادر زاد بیرون آورد دلهای صاحبان را مانند اوراق گل از سینه بیرون انداخت بسعادت در باغ مبارکه قوشخانه نزول فرموده هنگام عصر بتمشای چراغان خانه زین را رشک فرمانی بیت الشرف خورشید ساختند بعد از ورود چشم چراغان چون چراغ چشم مردم اصفهان روشن گردید و از بر افروختن چراغها هنگامه عیش نشاط و گرم شد ساغر های پر می از رشک هم چشمی اشک از دیده شمعها روان میساختند و دلهای تشنه لبان صهبا را از متاع صبر و اضطبار میپرداختند تا حین ورود و وقت معین که ساعت پیرایه سعادت در بر میکرد مدتی در تالار باغ تخت هنگامه آراسته بعیش و نشاط مشغولی فرموده برخی بسا ملتزمان رکاب سیر سراسر خیابان چراغان نمودند و بعد از رسیدن ساعت و التذاذ از عیش و عشرت بدولت خانه همیون تشریف شریف ارزانی فرمودند امید که همواره چراغ عیش این خسرو اقلیم گشا روشن و محفل شادیش از سیمای لاله عذاران (۲۰۸) سرو قد گلشن باد .

«۵۳» (قرار دادن دیوان عدالت در هفته سه روز)

بعد از ورود دارالسلطنه اصفهان و اتکاء بر چار بائش فرمان بطریقیکه شیعه کریمه عدالت و قرارداد سجدیه مرضیه جلالت است ایوب عدل و احسان و ایادی بر و امتنان بر روی جهانیان گشوده سه روز از ایام اسبوع را مخصوص دادوسی و مظلوم نوازی فرمود بنفس نقیس افراد سپاهی و آحاد رعیت و با حصول ائمار کام و استلذاذ شهید مرام شیرین کام میفرمودند و در همه اوقات رضا جوئی حضرت خالق و رفاه حال خلائق را نصب العین ضمیرانور داشته بقوت بازوی حق شناسی و حقیقت دانی و دقت نظر موشکافی و رموز خوانی میزان عدل سویت و قسطاس بی حیف و میل عدالت را بر پای داشته داد خلائق داد. در عوض از جناب الهی عمر دولت و نیکنامی و دوام ستاده ذخیره باقی میانسو ختند و بعضی از اوقات سامی را نیز بملاحظه عرض باقیمانده سپاه که بنظر کیمما اثر فرسیده بود مصروف میداشتند روزی بطریق مقرر و قاعده مستمر بر مسند عدالت طراز نوشیروانی نشسته قطع و فصل مهم چون رشته آمال و اعمار ظالمان مینمودند در این اثنا یکی از متوطنان الکاء ارومی که بنسبت والای سیادت امتیاز داشت از محمد علیخان حاکم آنجا شکایت آغاز نموده که به تیغ جور و بیداد قطع رشته حیات برادر او نموده و کأس مرارت آموود جور و جفا بانحاء شتی بروی پیموده بسا وجود ارتکاب این امر شنیع و فعل قبیح اموال و اسباب او را بآتش نهب و بیداد سوخته و از سودای سود زیان نشأین خود اندوخته پادشاه داد کستر و شهریار رعیت پرور بعد از اصفاء این خبر باحتیاط آنکه مبسدا نقد قلب اقاویل کاذبه را بروی اندودی نظام بعبار صدق گفتار خرج نموده (۲۰۹) باشند امر فرمودند که فرمان والا باسم وزیر و نایب بیگلربیگی آذر بایجان عز اصدار یابد که بحقیقت صدق و کذب امور معروضه رسیدم معروض پایة سریر خلافت و قواعد کرسی سلطنت نمایند چون بعد از تفتیش و تحقیق صدق مقال آن متمکسرالبال بر مرآت ضمیر باریافتگان سرداقت جاء و جلال صورت وقوع پذیرفت محمد حسین بیگ ولدیان گار سلطان روملو با آوردن آن بداختر بدر گاه پادشاه اسکندر سریر فریدون فرماین گردیده

و آن بدسیر را که بقوت بازو چهل و نادانی قانع بنیان ایالت و حکم رانی خود گردیده بود در اندک فرصتی بدرگاه خلایق پناه حاضر گردانیدند بعد از حضور مجدداً بنفس نفیس از دقایق آن کار ناهنجار استفسار فرموده بعد از ثبوت حکم جهانمطاع بنفاد پیوست که از عهده تاوان اموال آن مظلوم که در عرصه نهب و تضییع درآورده باشد بیرون آمده بعد از اخذ و جلب آن وجه او را بمقتضای شریعت مقدسه مطهره مصطفوی بدست وارث مقتول سپارند که بحسب قانون شرع انور بسزا و جزای خود رسد از تقدیم این شیوه ستوده که باعث ادخار سعادات جاودانی و منشاء نظام و نسق امور جهانبانی و کشور شناسیست دست ظالمان اطراف و اکناف از گریبان مظلومان چون رشته آمال خود کوتاه و چهره بدبختان چون نامه اعمال سیاه گشت اکنون از بیم شحنة عدالت شاهنشاهی نقش پای آهویوز را دهان مار بنظر می آید و از بیم آنکه مبادا گوسفند را در خواب بیند گرگ بر شب زنده داری می افزاید خار از رفتن پهای برهنه پایان چون پارسا بمکیده اجتناب دارد و اگر سیلاب را گذر بوبرانه افتد چون قطره در شوره زار قدم جرأت پیش نمیکند زلف نکویان بمواخذه دلبری از پیچ و تاب خود زنجیری و بجای سرکشی و دلربایی گرفتار پریشانی و دلگیریست داغ ظالم (۲۱۰) چون داغ پلنگ سیاهی نمی اندازد و آب و هوای کشور دادرسی جز بمظلوم ملهوف بامزاج دیگری نمیسازد عجز و ناتوانی را زمان تسلط و اقتدار رسیده و تاب حیوانات ضاره چون نیش عقارب سر در گریبان دزدیده اگر پای ظالمان از خواب مخمل بستر راحت بر سنک بلا نیاید سنک حریر است و اگر تشنه لبان بیداد را آب حیات در گلو نگیرد سموم افاعی را خاصیت شیر است چون نتیجه عاجله مظلوم نوازی استدامت عمر و دولت میباشد یقین که عمر و دولت آن خسرو عدالت نیت با خلود و دوام هم آغوش و خلاف کاری و کجروی گردون از خاطر فراهم خواهد بود.

«۵۳» (شرح بستن سد برزاینده رود و احداث دریاچه)

از روزی که نهال هستی و بود این خاربن گلشن وجود از مناء معین عنایت الهی بالا کشیده و رنگ حیات و بوی زندگی در تار و بود اوراق ازهار کالبد عنصری این خاکسار دمیده دست و دهان جز بموائد راست گفتاری دراز و باز ننموده و روزه مریم سکوت را جز نمک کلام صدق انتظام نگشوده هرگز در شیر حدیثی که از پستان خامه میجوشد آب خلاف داخل نکرده و بدین شیوه متحسن عرض وقوع حدیث و آبروی سخن را نبرده پیوسته قلم در بنان ترجمان بینش عیان بوده و آنچه از طریق سماع و انهای گوش القا یافته آنرا بهیچوجه از دل نشنوده از ایراد اقوال کاذبه و باد پیمائی چون نور چراغ از باد لرزان و از گراف سرائی و داستان پیرائی مانند صحت از سقم گریزانست.

از تبیین این مرام و تفصیل این کلام مطلب آنست که آنچه درین صحایف ترجمان خامه بمسامع دور و نزدیک و شاهد و غایب میرساند از عیوب عدم وقوع خالی و ظروف نقوش و قوالب الفاظ از مغز درستی گفتار مالیست در این اوقات سعادت مند و زمان ارجمند که دارالسلطنه (۲۱۱) اصفهان مقرریات دولت آسمان شان است همواره اعلیحضرت ظل رحمن و خلاصه نتایج ادوار زمان بقصد شکار شده و سیر اطراف و جوانب مینمودند و چون عمده اموری که رنگ زدای کلفت از آئنه ضمیر و مرآت طبیعت تواند بود ملاحظه آب روان که در اشخاص نبات و حیوان طرازانده پیرایه جانست میتواند بسود بخاطر الهام ترجمان خطوط فرموده که اگر سدی بر زنده رود بسته شود که بینندگانرا مرآت تماشا و خازنان مزرع امید را مایه زراعت پیوسته مهیا باشد هم موجب سرسبزی بوستان انتماش نظار گیان و هم باعث آبادی اصفهان خواهد شد لهذا حکم نافذ از مکمن فرمان واجب الاذعان بصدور پیوست که کار گزارانرا در این کارسگالش بعمل آید نیروی فرمان واجب الاذعان در کم زمانی از آوردن سنگ و سایر مایحتاج کوهها در حوالی رود سر رفعت بر آسمان سود و هم در اندک وقتی بمیانجی سبکدستی صنایع آتش دست صرف

بستن سد گردیده با زمین هموار شد از فرو رفتن این کوهها در خاک آب رود چون کوه بلند سر رفعت افراشت چنانچه بیننده را گمان شد که زنده رود دریا در بغل داشت رشته طول نگاه از دیدن عرض آن کوتاه و بازوی امواج در طی مسافت آن دریاچه فرسوده شاه است سحاب بهاری و آزاری را راه دور و دراز از رفتن دریا از پیش پا برخاست و شیرینی اجناس گرانها از وقوع این معنی مانند شکر در آب کاست و چنانچه کثرت آب رود منشاء کثرت میاه آبار و عیون اطراف میگردد و زلال معانی از جویبار زبان مردمان را بهر تاریخ این کارگاه تماشا در جوش آمده و آوازه این اعجوبه کاری چون رضیت گلشن طرازی سحاب بهاری با قطار و اکناف عالم دوید از جمله تواریخ که خامه بنگارش آن رطب اللسان میگردد تواریخ مسطور است (۱) (۲۱۲) امید که پیوسته آب سعادت و اقبال این سایه ذوالجلال در جوی و خیل فیوضات و سعادات بر در بار این خسرو بيمثال در تکاپوی باد .

(۱) مؤلف ذکری از تاریخ بستن سد ننوده ولی دیگر مورخین بستن سد زنده رود را بسال ۱۰۶۰ ضبط کرده اند صاحب خلاصه التواریخ بستن سد زاینده رود را بسالی نوشته که ایامی قلم باق بدرگاه خسرو آفاق آمده است ۱۰۶۰

«۵۴» (شرح شکار کندمان و فزول برف و باران) ه

رای انتظام بخش جهان ظل رحمن و ضمیر واقف رموزات فرمان فرمای دوران که پیوسته در فکر اصلاح احوال جهانیا نیست اغلب و اکثر اوقات مصروف تدابیر صائبه امور ملک و ملت و انتظام معاملات دین و دولت میباشد چون منتظمان مهمانام را از کثرت اشغال و تراکم فیصل اعمال چون تیغ آبدار که از کثرت بریدن محتاج فسان (۱) شود ناچار است که تشحیددهان (۲) بملاحظه امور نشاط افزا نمایند بفحوائ این معانی اعلی حضرت ظل سبحانی در خلال اشغال ضروریه گاهی بسیر شکار آهو و سواری دیو نژادان پری کاکل سنبل مو و قباق اندازی و جرید بازی رغبت میفرمودند و زمانی از تماشای کره اسبان خانزاد و به قسمت بر غازیان فدویت شعار اخلاص نهاد نسق افزای امور سپاهیان مینمودند چون زمان اشتغال مشاغل ممتد گردید و قطع و فصل مهمانام بآخر رسید رسیدن فصل گذار کلنگان و کثرت شکار رار و مزدج و کندمان بالتماس سواری و شکار خسرو جهان و عین اعیان نوع انسان برخواست چون علل موجب این امر باسرها (۳) مجتمع و موانع و عوائق بالکلیه مرتفع بود این استدعا بعز انجام و شرف قبول رسید و در اثنای تصمیم این عزیمت و رسوخ این نیت بار یافته محفل ضمیر اقدس رموزدان خاطر مقدس الله و یردی خان که رقم اشرف بآمدن او صادر شده بود وارد گردید و از آنجا که قرارداد خاطر والا آن بود که پردگیان استار عفت و پوشیده رویان

(۱) فسان بفتح اوله ستمگی که کارد و شمشیر بدان تیز کنند و آنرا افسان نیز مقلد کلمه سان مخفف آن است

انوری گفته

بادام دو مغز است که از خنجر الماس تاداده لبش بوسه سرا پای قسار را

و این لغت گاهی هم بصورت فسن چون دمن در نظم و نثر آمده است سلمان ساوجی گفته است دمدم غمزه تو بر دل ما نیز تر است راست مانند نغمه زنی بر فسنی

(۲) شعد - شعداً - السکین و نحوه - احده - تیز کردن کارد و مانند آن

(۳) (الاسر) - اص - یق - (هذا لك باسره) ای بر منته و جمیع یعنی بمقامه

خدر (۱) عصمت که در حقیقت مرغان قفس زاده پاس شریعت اند (۲۱۳) از قید حصار بر آمده بال و پر افشانی نشاط و انبساط توانند نمود زبده مختصان خدمت پیشه و نقاوه (۲) بندگان درست اندیشه صفی قلبی بیک ناظر بیوتات مقرر گردید که با اتفاق جمعی از مین باشیان و یوز باشیان و تفنگچیان خاصه شریفه پیش پیش موکب مسعود رفته اطراف و جوانب را از ذکور و انث خالی سازد و عالیجاه امیر الامراء العظام مرتضی قلیخان قورچی باشی و بیگلربیگی آذربایجان هنگام سواری اعلیحضرت ظل رحمن بهمین شیوه پردازد و بعد از آنکه پادشاه فرمانروا با پردگیان حرم سرا بمنزل رسیده رخت آسودگی اندازند بندگان و ملتزمان رکاب سعادت نشان را بروان شدن مرخص سازند بعد از خروج دار السلطنه اصفهان بفجواى السابقون السابقون اولئك المقربون نخست عمارت کرسکان از غبار موکب میمون و نزول همیون چشم روشن شد و چشون زیاده از یکشب توقف در ظرف حوصله او نمیکنجد روز دوم عمارت بسا سعادت جو جیل که مکان شکار و جای صید افکنی و پرافشانی جوارح اعجوبه کار است حامل این دولت و معدن این سعادت شد دوروز آن مکان و مقام و منزل اعلیحضرت ظل رحمن گردیده روز سیم نزول اجلال بیاغ کومه واقع شد و بعد از دو سه روز توقف در آن باغ و عمارت که در حقیقت جای خوشدلی و فراغ است عمده مختصان حریم دولت و مقدم بزم بزرگی و عظمت اعتمادالدوله العلیه العالیه محمد بیک را بجهت تمشیت مهام انام و ملاحظه جمعی از مردم دار السلطنه اصفهان که مقرر شده بود که در سلك تفنگچیان عظام انتظام دهند روانه شهر فرموده بمبارکی و سعادت از راه مبارکه و بابا شیخعلی و کتلرخ متوجه راز و مزدج و کندمان گردیدند و در اثناء طی راه بعد از رسیدن بشکارگاه در هر منزل از اقسام شکار بحیال صید و دوام قید در میآورند (۲۱۴) و در هر

(۱) خدر یکسر اول و سکون ثانی یدده را گویند که در کوته خانه برای استتار جوارى

آویزان شده باشد

(۲) نقارة النملی خیاره - گزیده

منزلی از محل راو و مزدج که باصناف حیوانات شکاری مشغولست يك روز دو روز اقامت میفرمودند تا همعنان و همركاب دولت اقبال قریه (۱) چقا خورد و حال (۲) اقبال شد و چون جوش شکار و گرمی گذار دو قریه مزبو و کندمان بود و هواها در کمال خوبی و اعتدال میگذشت مر کوژ خلطه والا آن بود که در هريك از این دو محل چند روز اقامت واقع شود و از آنجا که عنان چگونگی هوا در دست کار فرمایان قضا میباشد و هیچکس را شناسائی اوقلت امور قبل از وقت میسر نیست در اواسط عقرب که هنوز مدتها بزمان نزول برف و وقوع سرما مانده بود آسمان از موج سحاب نمودار جبهه سر که جبینان شد و تندی هوا حکایت از دم سردی و ام خواهان نمود ابر دژم لقا چون زنان دشوارزا آوا بر آورد و گوهر ریزان قطرات باران چون گنج قارون در طبقات زمین فرو رفت دوشب و یکروز باران بدین عنوان باران و سیول از سینه جبال بدامان صحرا روان بود بنا بر آنکه خیام اقبال شاهنشاهی بر کنار رود و مجری سیل واقع بود اواده نهضت بجانب کندمان که مشتمل بر عمارات آسمان بنیان تصمیم یافت و صبح همانروز که نقل و تحویل واقع میشد سردی هوا باران را کسوت پنبه وار برف پوشیده و شدت سرما روی زاید و ترقی نهاد بعد از نهضت مو کب مسعود بحسب جریان فرمان قضا چند نفر از مردمان بی سروپا از دهگدر سیل و سرما تلف گشتند الحق در آنروز سیلابی شگرف از کثرت ریزش باران و برف جاری بود و پرده پوش اودیه و صحاری شده بود چنانچه بینندگان و اگمان میشد که اجزاء ارضی و هوایی بسیمیاکاری سیم روی اندود و برف کسوت آبی آب پوشیده و مانند عرق از اندام مسرعان بادیه پیمایان از هر جزو زمین چشمه جوشیده با وجود وقوع چنین امری هائل که از دهگدر

(۱) چقا خور نام بلده ایست از بلاد چهار محل و این قریه در طرف شرقی کندمان و شمالی سبزکوه قرار گرفته - چمن کندمان از چمن های معروف ایران و سلاطین زمان هر کدام که فراغتی داشته چندگاهی از ایلام خود را در مقننهات آن گذرانیده اند

(۲) رحال جمه رحال است

بارش سحاب و ابل بهمرسیده بود نواب (۲۱۵) اعلی حضرت ظل الله بمیانجی سفینه حفظ خالق سفید و سیاه بمنزل مقصود نزول اجلال فرمودند و ملتزمان درگاه و آحاد سپاه بعضی مقارن ورود پادشاه فیروز و برخی فردای آنروز رخت اقامت بساحل منزل رسانیدند و شاهد خورشیدعالم افروز بنمودن روی گرم تلافی چندروزه اختفا و احتجاب نموده سپاه سفید پوش برف را از شهر بند وجود به تیغ درخشان فروغ بیرون کرد و قوی و حواس را که چون انگشتان سرما خورده با وجود قرب جوار ترك آمیزش نموده بودند بحال نخست خویش باز آورد و بعد از اطفاء نایره برودت و عزم مراجعت مقرر سلطنت عطف عنان کمیت آسمان جولان بجانب اصفهان نمود و در ساعت مسعود رجوع واقع شد و بعد از استقرار در مرکز خلافت بموجب فرمان همیون اسامی جمعی را که در لیالی برد و سرما در دایره پاسداری و کشیک خسرو فرمانروا مانند جلال دف گوش بر آوازه خدمات بودند تفصیل نموده بنظر کمیسیون رسانیدند و هر يك فراخور حال بمناصب و انعامات سرافرازی یافتند و جمعی از امراء عظام نیز که در کشیک بودند بتخلع گرانمایه سرافراز گشتند و وارثان جمعی که در آنروز خلوت گزین زاویه خاک شده بودند از یمن جود نامحدود از خاک برخاستند حکمت بالغه الهی این امر مکرره نمای جزئی را از عالم تخم مزروع که منشاء دوحه بارور میگردد منتج معموری احوال جهانی نمود امید که بنای وجود دشمنان این دودمان خلافت مکان پیوسته از سیل بی امان حوادث دوران خسته و خونشان در عروق مانند (۱) نعم (۲) بعقل سرد مهری دوران بسته باد.

(۱) النعم . الابل . و تطابق علی البقر والغنم . ج انعام و ج . ج انعام . شتر

(۲) العقول . جبل یشد بها البعیر فی وسط زراعه . یابند شتر

(شرح آئین سپند) ❀

«۵۵»

چشم بد دور که نوعروس صفهان را هر هفت تملی حاصل و پیرایه امتیاز و بی مثلی کامل است (۲۱۶) چون شاهدان زیبا را از تمایم و حرزی که منع اصابت عین الکمال نماید ناچار و تحصیل دافع گزند ضرور و در کار است لهذا بمقتضای رسم باستان و طریق پیشینیان در هر سال گرمی هنگامه جشن سپند سویدای قلوب عشرت دوستان را سپند آتش شوق میگردانید و آوازه عشرت و سرور بگوش ناهید میرساند و طریق گرم کردن این هنگامه آنست که در هر سال روز اول ماه اسفندارسد منافذ و مداخل اسواق کرده شب وصلی در عین روز روشن ظاهر میسازند و بساط عیش و نشاط در هر يك از دكا كین می اندازند بهشتی طلعتان حوری لقا و پری سرشتان ماه سیما مانند کواکب در کهکشان و لعل و یاقوت در رگ کان در راسته رستها بجای پدران در دکان نشسته بدل دادن عاشقان و دل بردن اسیران مشغول میباشند و کثرت قنادیل و شموع و چراغ بمرتبه میرسد که درون اسواق مانند فانوس روشن و از غرابت و صفا بآتش رشك برق خرمن سوز نوبهار و گلشن میگردد هر چند تماشای این جشن مکرر سرمه کش دیده بینائی گردیده و در اوقاتی که پروانه مثال بار یافته بزم قرب و حضور است سرمه این آئین بدیده جهان بین رسیده اما هر گز بدین زیبایی شاهد این تماشا چهره نیفروخته و خوشدلی بدین ارزانی و وفور متاعی بمشتریان خواهشمند نفروخته بود درین سال در سه موضع بساط نشاط بجهت جلوس اعلی حضرت ظل رحمن انداخته و اسباب کامیابی مهیا ساخته بودند جشن نخست زیر تالار در دولتخانه مبارکه از سر کار خاصه ترتیب یافته و از کثرت ظروف مرصع و فروش ملمع نمودار صحن آسمان و کواکب درخشان گردیده بود و بساط جشن دیگر در برابر در قیصریه بصدر نگینی گاستان ارم چیده و طراز مجلس سیم در تختگاه درون قیصریه بآئین شایسته بهر جانب کشیده خوش آوازان و معرکه طرازان و لولیان (۲۱۷) و ارباب اصول و نغمات هر جنس دسته دسته و خواتین بازاری مانند گلهای دسته دسته بنوبت برقص و سماع نور بخش ابصار و راحت انزای اسماع

میگشتند و شیشه و پیمانه باده گلرنگ مثال دلبر شوخ و شنگ به مجلس آرائی قیام داشت و این جشن ارم مثال از در دولتخانه مبارکه تا در مدرسه مرحوم ملا عبدالله کشیده و بساط انبساط چیده بود در این سال میرمخبران که از عظمای گرجستان است در هنگامه مزبور ملتزم بساط و نشاط بود و از غرابت آن جشن داپذیر که نظیر آن در آینه خانه تخیل و تصویر ملاحظه نکرده تعجب بر تعجب می افزود امید که همیشه چراغ عیش ابد فروغ این خسرو بی مثال تابان و قلوب دشمنان پروانه این شمع درخشان باد.

«۵۶» (شرح شکار باغ و وحش و پران شدن تیر پادشاه)

بهرام زور از دوگور

بعد از مراجعت از شکار کندهمان و نزول اجلال بدار السلطنة اصفهان خاطر همیون اعلیحضرت صاحبقران ظل رحمن متعلق انتظام مهمام عساکر نصرت توامان بوده بعضی اوقات فرخنده ساعات را صرف ملاحظه عرض غازیان ظفر عنان که از نظر کیمیا اثر نگذشته بودند میفرمودند و بقانون مقرر بدادرسی و مظلوم نوازی اشتغال مینمودند و بمصقل عدالت زنك کدورت از آینه قلوب صغیر و کبیر میزدودند و چون زمان بر آمدن شاهد محبوب نوبهار از نقاب تراب نزدیک رسیده و جداول را سبزه خط برگرد لب نو دمیده بود کمیت آسمان سیر فلک جولان بشکار باغ کومه و وحش گران رکاب و سبک عنان گردید و چند روز در باغ کومه بسیر و شکار اشتغال فرموده بعد از التذاز شکار مرغسان آسمان جولان خواهش شکار (۲۱۸) گوزنان و گرازان عطف عنان خسرو صاحبقران بجانب باغ وحش نمود و با جمعی از خاصان و میرمخبران و سایر عظمای گرجستان که ملتزم رکاب همیون بودند داخل باغ شده فوجی از گوزنان و آهو و گراز بدایره احاطه در آورده نخست بشیران شکاری صید گوزن قوی نیرو نموده تعجب افزای بزرگان گرجستان که هرگز چنین هنگامه در صید گاه خیال ندیده بودند گردیدند و بعد از آن متوجه کمانداری شده امراء عظام و بزرگان گرجستان را نیز امر بکمانداری

نمودند در حینی که خیل گور بمحاذات خسرو شیرافکن بهرام زور رسید بخانه
کمان در آمدند.

«(نظم)»

چو دربار چاچی کمان رفت شاه تو گفتی که در برج قوس است ماه
چو از شصت بگشاد خسرو گره ز هر گوشه برخواست آواز زه
و خدنگ جان ستان خسرو صاحبقران مانند سوزن از حریر ازدو گور صاف
جسته برخاک نشست و درین حال از سرعت انتقال خدنگ چار پر و ناوک جگر دوز
خارا گذر همگنانرا گمان شد که مگر شهاب ناقب آسمان اصابت از رهگذر
سرعت سیر گور خطا افتاده یا عقاب سهم جان ستان وزاغ کمان پیش از وقت
بال صید افکنی گشاده تا آنکه جستن خون از دو جانب گوران گلگونه رخسار
حسن اصابت و طراز بهارستان اعجوبه کاری و غرابت گردید و بدیهه راقم حروف
را این بیت بخاطر رسیده.

«(نظم)»

میجهد پیران بدانسان ناوک شاه از دو صید
کز دو عینک نگذرد صاف آنچنان نورنگاه (۱)
از ملاحظه این امر غرابت طراز که نانی اثنین اعجاز است صدای تحسین
و انگشت تعجب حضار بیکبار بلند گردید وصیت این امر غریب از کران تا کران
جهان رسید امید که پیوسته سینه دشمنان هدف این سهام جان ستان و زینت افزا و
رونق بخش امور جهانیان باد (۲۱۹)

(۱) بدو آتیر نگاه نوشته و آنگاه خطی عمودی روی تیر کشیده و در بالای آن نور نوشته

«۵۷» (شرح محاربه حاجی منوچهر خان بیگلربیگی)

«استرآباد با جماعت قلماق وشکست یافتن اهل شقاق»

بر کشتی نشینان سفینه وجود و ناخدایان بحر هستی و بود که غواص گوهر تجارب نموده اند پوشیده نیست که در اطراف وجوانب ممالک بنی پایان سلاطین سلیمان شان که بفسحت و وسعت ثانی دریای محیط و عمان است گاه گاه بسبب هبوب ریماح آراء مخالفان که بطریق راهزنان و دزدان چ-ویای فرصت میباشند مانند کنار بحار شورشی حادث میگردد.

تفصیل این اجمال آنکه کفره مرده قلماق که با ابناء نوع انسان مشابّهت صوری و باسباع و بهائم اتحاد معنوی دارند بسبب امتیلائی که بر بعضی از الوسات ترکمان ایشانرا حاصل گردیده نسبت قرب جوار بمحال استرآباد و نسا وایورد بهم رسانیده اند و در سنواتی که کثرت نزول امطار موجب حصول غدیریشمار میگردد ایشانرا آمدن بحدود استرآباد میسر است لهذا درین سال باغرا و اغوای جماعت ترکمان آن بی دینان بقصد تاخت بعضی از الوسات ساکن استرآباد و درون (۱) در حرکت آمده شرمه روانه درون شده بقیه آن مخاذیل که با بهت (۲) و اهت (۳) موصوف بودند اراده استرآباد مینمایند و چون طایفه طاغیه مزبوره در سرعت سیر با صبا و شمال خویش و از گرد مراکب خود در پیش میباشند منهیان حقیقت اراده ناهنجار ایشانرا بعد از آنکه بعضی از محال و الوسات را تاخت کرده مراجعت نموده بودند بحاجی منوچهر خان بیگلربیگی استرآباد میرسانند و حاجی منوچهر خان باتفاق جمشیدخان حاکم سمنان و قلیچ خان حاکم آستارا و ابدال خان کرایلی و جمعی از قورچیان و غلامان خاصه که بجهت دفع مفاسد جماعت مزبور در سرحد استرآباد جمعیت نموده بودند بدون آنکه خیمه واسباب

(۱) درون بفتح اول نام شهری است از ملک خراسان بین نسا و مرو

(۲) الابه (بضم اول و بای مشدود مفتوحه) و الابه چون سرمه عظمت و کبر و نخوت

(۳) الابه چون فرصت - العده بقال «اخذ اسفله اهت» - امانگی

و آذوقه سفر همراه داشته باشند اکتفا بتوشه توکل کرده تعاقب آن طایفه نموده (۲۲۰) یکماهه مسافت را بسه روز قطع مینمایند و در يك منزلی بین قشلاق بان گم گشتگان بادیه ضلالت میرسنه آن گروه خدلان پژوه بعد از ملاحظه آیات نصرت آیات و عساكر فیروزی مآثر بقله کوهی که راه صعود بر معارج آن چون طریق روزی بینوایان تنگ و از کثرت شیب و فراز نمودار اوره پشت نهنگ است پناه میبردند و پای نبات و قراو افشوده منتظر جنگ و پیکار میبایند حاجی منوچهر خان با امراء مزبور و بعضی از آحاد لشکر که اسب ایشانرا در اثناء راه بی قوتی بای رفتار بشکال بی قوتی بسته بوده بپای آن کوه رفیع و جبل متبع میرسند و بعلت دشواری آن مضیق و صعوبت طریق لشکر را دو قسم کرده گروهی را بسر کردگی جمشید خان و قلیچ خان مقرر میداد که از آن راه تلاش اوتقای حصول مأمول نمایند و خود پیاده شده از سمت دیگر با معدودی چند مانند شعله آتش سرگرم عروج آن سد یاجوج میگردد و در اثناء آنحال کفره مرده قلماق بنداختن تیر و تفنگ و سایر آلات جنگ در مقام ممانعت و مدافعت در میآیند و اسب حاجی منوچهر خان را که در سلوک مضایق آن کتل تالی خان بوده بضرب مهره تفنگ (۱) اویای در میآورند و معینا خان تهور نشان و سایر غازیان سپر حفظ الهی و انبال بیروال اعلی حضرت ظل الهی را وقایه خود ساخته روی از طلب مقصود تنافه بقله آن کوه گردون شکوه بر میآیند و از علم ساختن آتش پیکار لوای فتح و نصرت بر می افرازند دست را بگریبان اتصال تیر بازه کمان حاصل میگردد و دورنگی کفر و اسلام پیرایه اتصال الوان گل رعنا مپیرشد مسلمان و کافر مانند دیده و عینک بتکلیف تقارب چشم بر هم میدوزند و به نیزه و تیر آتش پیکار می افروزند مغرب هلال شمشیر قراب (۲۲۱) ابدان مشرکان و مشرق خورشید فیروزی نیلیم تیغ فرقه ناجیه اهل اسلام میبایشد

(۱) تفنگ (بضم اول و فتح ثانی) که گاهی آنرا تفک نیز میگفته اند - در قدیم نام چوب دراز میان خالی بوده که با گاو له از جنس گل یا کهنه بزور نفس گنجشک و نظایر آنرا میزدند - در زمان مؤلف که تفنگ بلب شده بوده همان اسم را بر معنی جدید الاحداث استعمال کرده اند

۵ (بیت)

بوده از کثرت درون آن طلسم
 بر مسمی تنك جای صدق اسم
 چون هر تنگی را وسعتی و هر مضیقه‌ی را فسحتی در قفا میباشد نسیم نصرت
 از مهب عنایت بر پرچم اعلام اهل اسلام وزیده رایت اعادی نگو نسا و روز حیاتشان
 تیره و تار میگردد و تیری از شصت حاجی منوچهر خان در اثناء دارو گیر بر مقتل
 رئیس و سالار اهل تد میر آمده سالک طریق بوادر و مسافر اقلیم بس الرار میگردد
 کفره را از ملاحظه این حال تیغ ستیز و آویز کند و مطیة فرار تند گردیده گریز
 بر ستیز اختیار مینمایند و نصرت و فیروزی قرین حال اولیاء دولت روز افزون
 میشود واحمال و ائقال و دواب و اغنام و شتران مشرکان را با برده و اسیر و غیره
 که از الوسات تاخت نموده بودند بدست آورده آن شب بجهت آسودگی غازیان
 در آن مکان توقف نموده روز دیگر مراجعت مینمایند و در آن طعن و ضرب
 وزد و خورد از امراء قایم خان طالش را يك دو زخم رسیده و يك چشم میرزا علی
 بیک یوز باشی قورچیان شاهی سیون بضرب سنان مخالفان از حلیه بینائی عاری گردیده
 بود و پیدایش جانفشانی هر يك از امراء و غازیان بخلاص و انعامات سرافرازی یافته
 میرزا علی بیک بر تبه امارت پنچده ممتاز گردید و آنچه از فحواى کلام جمعی که
 در آن معر که حاضر بودند مستنبط شد آن بود که عدد حاضرین سپاه نصرت پناه
 از دویست کمتر و جمعیت کفره از دوهزار متجاوز بوده و بنیروی اقبال بی‌زوال این
 قسم فتحی غریب روی نموده و جمعی از آن گروه خندلان پژوه که قائد اجل ایشان
 را عطف عنان بجانب الکاء درون نموده بود چون صفی قلی بیک ولد ذوالفقار خان
 بیگلربیگی دارالقرار قندهار که بنیابت والید در الکاء درون (۲۲۲) بمحافظت اشتغال
 داشت از اراده کفره مزبور اطلاع یافته سپاه خود را مهیا ساخته منتظر ورود ایشان
 بوده علی الغفله بر سر آنجماعت تاخت آورده در حینی که بساراده استراحت از
 مراکب فرود آمده بوده اند نفیر کرنا باوج ثریا می‌رسانند و مراکب آنقوم که
 عنانشان مانند صرصر خود رأی در دست خود سری بوده بصمای کرنا دم کرده کفره

پیاده و حیرت زده بر جای میمانند و سوای سه نفر که در اجل ایشان تاخیری بود و رخت حیات از آن ورطه بر خطر بساحل نجات میبرند تملی آن قوم عرضه تیغ هلاک میگردند و بعد از عرض این فتح مبین بیاریافتگان حریم این دولت ابد قرین صفی قلی بیك و غازیان چمشكر كه كه آثار جلالت از ایشان بظهور رسیده بود با نعامات و خلاع سربلند گردیدند امید که اخبار فتوحات متوالی و کوكب نصرت منسوبان این دولت درخشان و متلالی باد.

وقایع هفتتوده - درین سال محمد قلی خان بیگلربیگی ایروان از ایالت آنجا معزول و بیگلربیگی گری آنجا بنجف قلی خان شفقت شد و کلیعلی سلطان سیل سپر بایلچیکری روم معین گردید.

«۵۸» روانه شدن رایات نصرت آیات به ییلاق سمیرم (۱)

در این سال اعلیحضرت صاحبقران ظل ورحمن بنا بر آنکه در اغلب سالها هوای دارالسلطنه اصفهان مایل بگرمی میباشد عازم ییلاقات الکاء سمیرم و توابع گردیدند و در ایام بهار و هنگام طراوت و نضارت گلزار روزگار که هنوز گلشن مینو نظام اصفهانرا هوا سرد و هنگامه زیبائی گرم بود گلهای رنگارنگ مانند شاعدان شوخ و شنك و لعبتان فرنگ نازه از نقاب اکام روی نموده لثام سکوت از دهان حاضر جوابی بوی خوش گشوده بودند امر (۲۱۳) فرمودند که عموم سکان دارالسلطنه اصفهان که دست پرورد انبساط و همشیر پیما نه عیش و نشاط اند مثال کاروان گل و قافله سنبل خیام کامروائی و قباب (۲) عشرت آرائی در باغ جنت بنیاد عباس آباد بر پای نموده خرد و بزرگ چون سرو گل سرمست و پیاله دردست بزم نشاط آریند و بعد از گشودن دم صحبت و صید کردن تذرو و عیش و عشرت صاحبقران کامران با چندی از مخصوصان بتماشای آن بزم ارم نشان توجه فرمودند

(۱) جشن سال ۱۰۶۶ در بلغ هزار جریب با هزاران آرایش و قریب منفقد و بعد از انجام آن شعله

بشکار سمیرم رفته - مؤلف اسمی از مراسم جشن نبرده است

(۲) قباب بکسر اول جمع قبه است - و آنرا توصیف بمستدیر مقرر نموده اند

بعد از تکرار وقوع این تماشای خوشی هوای صحرا بالتماس سواری خسرو اقلیم
گشا برخاست و رایات فلک سامتوجه بیلاق سمیرم گردید و چند روز بجهت سیر
گل درباغ مزبور توقف و جشن گلریزان فرموده و با امراء و اعیان حضرت بکشیدن
اقداح راح بزم افروز خوشدلی گردیدند بعد از طی بساط نشاط بساعت مسعود از
باغ مزبور هم‌منان دولت و هم‌رکاب اقبال متوجه مقصد گشتند و در هر گل‌زمین
که از کثرت ازهار و ریاحین دام نظاره شکار در خاک داشت فراخور قابلیت مکان
توقف فرموده بدین طریق طی منازل می‌فرمودند و قبل از وصول محال سمیرم چون
معروض گردیده بود که شکار کوهی در جبال آن حدود بسیار است امر فرمودند
که قلندر سلطان تغشگی آقاسی که حاکم آن محال و بلد معروف مدخل شعاب جبال
است بفراهم آوردن شکار جرگه قیام نماید بعد از ورود موکب مسعود قلندر سلطان
احراز زمین بوس بندگی نموده معروض داشت که بخدمت مأمور قیام کرده و وحوش
را از دایره جرگه در حلقه دام درآورد اعلیه حضرت ظل رحمن با خاصان و ملتزمان
رکاب آسمان جولان به تیرو تفنگ شکار جرگه نموده در صید افکنی و کمانداری
حیرت افزای دیده وران (۲۲۴) بل‌نظار کیان سقف فیروز فام چرخ گردان گردیدند
و بعد از اجمام (۱) مراکب و اطمینان مواکب معروض سده و الاشد که چشمه ملخ
بعلت غرائت وضع دیدنی و ثمر این گلشن غرابت بدست مردم دیده چید نیست بنابراین
لشکر منصور که افزون از ملخ و مورند بصوب چشمه ملخ در حرکت آمدند
و فرمان والا نفاذ یافت که افرق (۲) و احمال و انقال را در سمیرم گذاشته جمعی از
خاصان و ملتزمان رکاب سعادت نشان که همراه اند سوای متوجه مقصد
کردند الحق چشمه مزبور از غرابت جانیست دیدنی و بخصوصیات آن رسیدنی کمیت

(۱) اجم (بفتح اول و میم مشدد) و اجم (بضم اول و میم مشدد) الفرس ترك ولم یركب

آسودگی اسب بعد از ماندگی

(۲) سرپرده سلطنتی

خوش عنان قلم را نخست طی بادیه وجه تسمیه باید نمود تا بگسلشن غرائب آفیم
اظهار شرح خصوصیات آن مکان نزاهت بنیان رسد.

برمستمعان حکایات غریبه مستور نمایند که عیار صدق این کلام بر معك تواتر
رسیده که در هریک از بلاد که جنود جراد بال غارت و بیداد گشایند مکان آنملک
را چون حفظ اقوات ناچار و صیانت اوزاق که در حقیقت عبارت از نگاهداشت
حیاتست در کار است مسرعی نزد ساکنان سرچشمه مذکور بطلب آب ارسال میدارند
و فرستاده بر خست مجاوران آن سرچشمه شیشه آب از آن سرچشمه پر کرده بنحوی
که تاحین ورود بمنزل معهود اذ دست بر زمین نگذاود و روی باز پس نکنند بمنزل
میرسانند و در اثناء راه در هر منزل که اقامت نماید باید که شیشه را از شاخ درختی
یا مکان رفیمی آویخته کمال احتیاط بجای آورد که ته شیشه آب معاس خاک نگرود
که اگر این احتیاط چنانچه باید کرده نشود اثر مطلوب باطل و آب چشمه از ایراث (۱)
اثر عاطل میگردد و بعد از آنکه این مهمان عزیز را یشرایط مذکور بمنزل رسانند
مقارن رسیدن آب مرغکان (۲۲۵) سیاه فام که بزبان فارسی آنرا سار (۲) گویند
در ولایت مزبور چون جنود فتح از اوج سما ظاهر گشته بسهام منقار و چنگال
مخلب تار حیات خیل جراد را از هم میگسلانند و اگر هجوم سیاه ملاخ زیاده از
نیروی توانائی جمعی از مرغان که بجناح استعجال سالک آن سفر دور گردیده اند
بوده باشد دست از جنگ باز داشته شروع تواند و تناسل مینمایند و در اندک فرصتی
باتفاق اولاد آتش زن خرمن هستی جراد میگرددند و غلات و حاصل آن دیار بدین
وسيله از دست اندازان لشکر بی زینهار محفوظ میماند و شرح چگونگی آن چشمه
و مکان بنوعیست که کوه عظیمی در جوار کوه دنیا بمسافت سی چهل ذرع واقع
گردیده و رودی عظیم از آن تنگنا جاریست و بحسب اصل خلقت بعضی
از این دو کوه بدیگری بهیأت پلی که مهندس حاذق و معمار ماهر بند اتصال دارد

(۱) اورثه ایراثا - اذا نصب الي الشی - عقبه ایاه - باز پس داشتن

(۲) مرغ مزبور نوعی از سار است که بزبان عوام آنرا آدر میگویند

وردود مزبور از زیر این پل جاریست و چشمهٔ مزبور از بغل کوه مقابل دنا جوشیده بر روی این پل خدا آفرین میریزد و از هر جانب بخشی و از هر طرف قسطی بطریق مختلف برودخانهٔ مزبور منصب (۱) میشود و کثرت سنبل ستف پل را بنوعی پوشیده که بهیچ وجه سنک مرئی نمیگردد و تماشائی را از زیر پل گمان میشود که پل رنگ ابريست مدرار یا جوی مجرء ایست کواکب نثار و آبشارهای اطراف بعضی چون نخهای سیم و بعضی چون جدول کوثر و تسنیم بدان رود عظیم اتصال مییابد اعلی حضرت صاحبقران بعد از ملاحظهٔ رود و چشمه بجانب سمیرم مراجعت فرمودند و بتفرج صحرا و شکار مرغان آسمان پیمایان کلفت از دل زدودند امید که همواره آب عشرت این خسرو بینظیر در جو و باده کامیابیش در سبواباد . (۲۲۶)

«۵۹» (روانه شدن رایات نصرت نشان بسر چشمه)

زاینده رود و کندهمان

بعد از مراجعت رایات نصرت آیات از چشمهٔ ملخ چون از اهیر و ریاحین گلستان سمیرم از رهگذر کثرت و ازدحام ملتزمان اردوی کیهان بوی روی به پژمردگی گذاشته و هوای دارالسلطنهٔ اصفهان هنوز با اعتدال نگرانیده و ماه مبارک رمضان نزدیک رسیده بود در باب داشتن صیام و خوردن آن استفسار از علمای اعلام اصفهان نموده امام قلی بیگ یساول صحبت ولد مرحوم قزاق خان بیگلربیگی حاکم سابق شیروان بر جناح استعجال روانه شدند و روز سیوم قبل از دخول رمضان خبر رسانید که چون غرض نواب همیون اعلی از نشأ سفر دفع ضرر هوا بوده و فرار از صوم منظور نظر والا و مطمح ضمیر معلی نبوده داشتن روزه لازم نیست بنا بر این از سمیرم متوجه بیلاق کندهمان و سرچشمهٔ زاینده رود و محمودگر که در خوشی آب و هوا نظیر جنت و کوثر است گردیدند و عید روزه را در قریهٔ کندهمان کرده بخرمی و خوشدلی روانهٔ سرچشمه گشتند و هر شب با امرا و نزدیکان بساط قرب و حضور بزم عشرت آراسته طی منازل بدستور سابق بقورق میفرمودند تا

آنکه شبی از لیالی بزم شراب و سیر عالم آب که سفاین اعمار را از تنسیم نسیم
 انفاس خطیر میباشد بتکلیف نشاء ساغرهای دوستکانی و باده پر زور جوانی
 نجف قلی بیک امیر آخورباشی سخنی که زیاده از پایه او بوده باشد نسبت یکی از
 هم بزمان بزبان آورده بود اعلیحضرت ظل رحمن هم در آن شب امر فرمودند
 که بزدن چوب یاس آن گرد معصیت را از اذیال اعمال او بیفشانند و چون صبح روز
 دیگر سالک طریق معدزت نگردیده در نقاب حجاب سوء ادب مخفی شد لهذا
 بقید و حبس مشارالیه امر فرموده مقرر داشتند که یکی از غلامان خاصه شریفه او را
 بقلعه الموت برد و چون والد او را حقوق خدمات (۲۲۷) درین دودمان خلافت
 مکان ثابت بود خدمت مزبور را تبعیض فرموده امیر آخورباشیگری جلو بحسن علی بیک
 برادر نجف قلی بیک مزبور و امیر آخورباشیگری ایلاچیها بدملیچی بیک ولد مرحوم
 قزاق خان عنایت شد و مدتی در سرچشمه زاییده رود اقامت فرموده در باغ وصفه
 و دریاچهائی که خلیل خان بختیاری بمعماری تصرف طبیعت سر انجام نموده بود
 مجلس آراستند و بعد از رجوع هوای دارالسلطنه اصفهان باعتدال طبیعی و نزدیک
 رسیدن هوای فصل خریفی که هریک از متنزهات پیموده شده بود هوس مراجعت
 مقر سلطنت عطف عنان کمیت آسمان جولان نموده متوجه محط رحال اقبال گردیدند
 و امر فرمودند که خلیل خان نیز سایه مثال ملتزم رکاب اجلال بوده باشد و بسازاء
 حسن خدمات الکاء خوانسار نیز بتیول ایالت پناه مزبور شفقت شد و تا محمدیه در
 رکاب ظفر انتساب بوده از منزل مزبور بخلاع فاخره سرافرازی یافته روانه الکاء
 خوانسار گردید

« ۶۰ » (آمدن ایلچی سلطنت پناه عبدالعزیز خان)

« بدر گاه آسمان شان »

چون در سنه سابقه ابوالغازی خان والی اور گنج صبیح خود را در حباله سبجانقلی سلطان والی الکاء بلخ برادر عبدالعزیز خان پادشاه ترکستان در آورده باوجود وقوع این الفت غبار کلفت فیما بین عبدالعزیز خان و سبجانقلی خان بوسیله هبوب انفاس مفسدان در هیجان آمده بود لهذا ابوالغازی خان بمعاضدت و پشت گرمی مصاهرت سبجانقلی خان انتهاز فرصت نموده تاخت الکاء بخارا و قرشی نموده خرابی بسیار در آن حدود کرده بود و بعد از وقوع این اتفاق که نسبت بعبدالعزیز خان عین نفاق است عبدالعزیز خان قاسم خان برادرزاده خود را که از جانب سلطنت پناه مومی الیه حاکم (۲۲۸) اندخوذ (۱) حیجکتو و میمنه (۲) و توابع بود با ایلات و احشامات مقرر داشت که بر سر بلخ رفته و آن ملک دلیذر را از ایدادی تصرف سبجانقلی خان مستخلص سازند و قاسم خان با جمعی از مردم اوزبک و احشامات که نزد او جمعیت داشتند و گروهی که از مردم بخارا حسب الامر عبدالعزیز خان نزد مشار الیه جمعیت نموده بودند بآراستگی تمام روانه بلخ گردیده بود و بنا بر آنکه زبان بعضی از مردم قاسم خان با سبجانقلی یکی بود جمعی از تبعه و لجنه قاسم خان بعد از تلاقی فریقین و تقارب فائین از او رو گردان شده اردوی او را غارت نموده بود قاسم خان بی نیل مقصود راجع و خبر فتح باسم سبجانقلی خان شایع گردیده بود عبدالعزیز خان بهوس جبران نقصان بوسیله فرستادن ایلچی بذیل اعانت حاحق قران توسل نموده عوض محمد چهره آقاسی را با ذریعه بندگی بدر گاه پیشگاه فرستاده بود و خواهش آن نموده که یکی از وارانان ملک اور گنج را که در درگاه آسمان اشتباه اند بسر کردگی

(۱) اندخوذ بالفتح ثم السکون و فتح دال مهمله و ضم الخاء المعجمه و سکون و او و دال

معجمه بلدة ایست بین بلخ و مرو د طرف یابان منسوب یا بخارا انخذي و نخذي گفته اند

(۲) میمنه - بکسر اول و سکون ثانی و فتح سوم بلدة ایست بین بامیان و غور

جماعت تر کمان ساکن استر آباد و بلخان (۱) بجهت انتزاع ملك ابو الغازی خان تعیین نمایند و بعد از ورود ایلچی مزبور و رسانیدن نامه اخلاص آئین بمضمون مسطور چون ابو الغازی خان مدتی درسلك راتبه خواران این آستان منتظم بوده به نیروی امداد کارکنان این دولت والا بر مسند حکومت ملك موروئی استقرار یافته بود و بدون آنکه ارتکاب امری مخالف بندگی نماید آزار او در شرح مروت محظور و از قانون عمالت دور بود جواب نامه سلطنت پناه مومی الیه را بموجب فرمان راقم این حروف بدین طریق درسلك تحریر کشید.

زبان حمد سرا که يك برك از حدیقه صنع و نخل طراز گلشن ایجاد اشیاست چگونه عرض بهارستان (۲۲۹) شکرگزاری نماید و بکدام طرف دامن بیان ماند از گلچینی این روضه جنت عنوان گشاید زهی علیم که مقدم نسو بهار و تالی تابستان را منتج اثمار الوان نموده و از موضوع و محمول شاخ و ثمر تماشاخانه باغ قدرت را کام معرفت شیرین فرموده و حینا حکیم که در کاغذ خطائی اوراق لاله از داغ سرمه بینائی نظار کیان پیچیده و از حسن ترکیب ید قدرتش فصول چهارگانه تریاق اربعه مزاج خوش نشینان دیار هستی گردیده شتا و ربیع تموز و خریف بآراستن و پیراستن دوحه حکمتش مانند باغبان از بهار روشناس و با وجود تباین ظاهری در نظر تحقیق مثال جوارح و اعضاء در نظام عالم امکان که انسان کبیر عبارت از آنست با هم در مقام استیناس اند عندلیمان خوش آهنگ این گلستان را در مقام مدیح سکالی صفیر رسا ترانه فاصر بیانی و طوطیان شیرین کلام این شکرستان را چاشنی سخن خاموشی و بیزبانیست گلهای پنج برك حواس ظاهر ناس از فیض لطفش بانمار صفای باطن بارور و نهال ود و اعتلاف از فیض رشحات سحاب ارادتش در ریاض قلوب عریق (۲) و سایه گستر است از اثمار این باغ غریبه الازهار یکی میوه پیوندی دوستی است که در ریاض مکتوب صداقت اسلوب دوستان میرسد و از گلهای رنگارنگ این ازم سرادیگری از هار اظهار مطلب است که از نهال خامه واسطی

(۱) - بلخان - نزدیک به ابورد و آن شهری بوده در خراسان قدیم بین سرخس و نسا

(۲) «الذی له عرق فی البکرم و نحوه»

میلاد میدمد منتخب این ائمار حالات آثار و گلدسته این انوار بدایع شمار اغنی
 نامه صنعت نگار سلطنت پناه عبدالعزیز خان بالقابه در وقتی که بعون عنایت چمن
 آرای حدایق عزت و اعتلا و بوستان افروز فرادیس مجدواجتبا هم گلهای حصول
 مرام بر بار و هم ائمار عیش مدام رسیده و آبدار بود مذاق آشنائی را شیرین
 و بزم یکتا دلی را رنگین ساخت شرحیکه (۲۳۰) در باب سلوک ابوالغازی خان
 پیرایه اظهار و اعلان پوشیده بود که چون بدم سردی صرصر فریب هم موجب
 پژمردگی گلشن مواخات آن برگزیده قرون و ادوار و برادر و الاتبار آن بلند
 قدر رفیع مقدار گردیده و هم در تخریب بعضی از اقطاع و ارباع و نهب و تضییع
 حقار و ضیاع سکان آن ملک کوشیده جمعی از منتسبان دودمان ولایت نشان
 بتادیب او مأمور گردید در نظر ایقان جلوه عیان نمود بر آینه ضمیر منیر که
 از مصقل عنایات الهی مصفاست منطبع خواهد بود که سلطنت پناه مزبور مدتی
 در سلک راتبه خواران این دودمان ابد توأمان انتظام داشت و بنیروی استظهار
 ناظران ایندولت قوی بنیاد به نیل خکومت موروثی آباء و اجداد استسعاد یافته و از
 تاریخی که بمقرات عنایت کارکنان این دولت بر اوج حکومت ارثی ترقی نموده الی
 یومنا هذا در احکام سر رشته نیسگو خدمتی ساعی و سلوک طریق رضا جوئی را
 مراقب و مراعیست و در کیش مروت آزار و اضرار شخصی که همواره سر بر خط
 فرمان و چشم تیقظ بر پاسداری عهد و پیمان داشته باشد بدون صدور جریمه محظور
 و از قاعده مرحمت ذاتی و مروت جملی دوراست لیکن بنا بر مراعات مبانی دوستی آن
 ناظم منازم سلطنت و مبانی صداقت که بصحت پیوسته که بیمو جبی کراراً در صدد
 نهب و یغما و اضرار ساکنین آن دیار در آمده یکی از بندگان درگاه خلایق
 پناه را تعیین فرمودیم که سلطنت پناه مومی الیه را از ارتکاب این قسم امور ممنوع
 و متقاعد سازد و یقین حاصل است که بعد از ورود منهی نهی دیگر باره پا از دایره
 خودداری بیرون نکند داشته بمقتضای امتثال فرمان ضبط عنان کمیت ارادهای چنان
 خواهد نمود و احتیاج بتعیین طوره و یاری گروه تر کمان نخواهد بود (۲۳۱)

ریاض همیشه بهار طبیعت و از خس و خاشاک خلجان این امور مصفی خواهند داشت که من بعد این قسم حرکت از مشارالیه صادر نخواهد شد شرحی که در ذیل این مدعادر باب تردد تجارت آن ملک باین دیار فسیح الفضا بر زبان خامه بلاغت ترجمان گذشته بود پیدا است که در صدد نقصان و منع جلب نفع این گروه که در حقیقت افتتاح طریق آمد شد مفتاح ابواب روزی ایشان است در آمدن چندان سودی و در دیده والای جمعی که انظار ایشان بملاحظه کلیات امور مقصور است نمودی ندارد و آنچه در باب عدم تعیین جمعی بجهت تحصیل این مطلب بملاحظه آنکه موجب تضییع مواشی و مراعی و اغنام سکن ممالک محروسه خواهد شد گزارش یافته بود هرگاه مأمورین سر از ربقه اطاعت پیچیده برخلاف فرموده آن قاعده دان امور سلطنت اراده ارتکاب این امور نموده عمل بمضمون آیه کریمه *ولا تلقوا* باید یکم *الی التهلكه* نمایند بدراز دستی عنایات جناب کبریا و معاضدت دولت والامنسوبان ایندولت محکم بنا در تقصیر ایادی ایشان تقصیر نخواهد نمود سلطنت و جلالت پناها در طی نامه مودت عنوان اشعاری بآمدن فرستاده والی هندوستان شده بود که طالب وفاق و اتفاق از آن بگانه آفاق شده بود و بنابر پاسداری عهد دوستی دوستان بی نیل مأمول راجع گردیده مشاهده دیده دریافت والا خواهد بود که جزء اخیر علت نامه استرداد ملک دارالقرار قندهار سلوک آن تیره روزگار بد کردار با مستغرق بحار رحمت حضرت آفرید گاراعنی سرچشمه مجد و برتری آن منظورا نظار الطاف کرد گار بود که بعد از وقوع دوستی فیما بین خان عظیم الشان والامکان و این نیازمند در گاه بی نیاز که ریاض دلگشای ایرانرا از فیض قدوم رشک (۲۳۲) گلشن جنان ساختند جبر نقصان آن خان والاشان مینومکان بر این حرکت سلسله جنبان گردید و بعد از انتزاع آن ملک منزله الارباع سر رشته آمد شد و زد و خورد چنانچه فیما بین نور و ظلمت و شب و روز قایم است تا غایت کشیده و حال که ان گم کرده راه تسدایر اندیشیده راه تباه و دست امید را از چاره کار کوتاه دیده کردهای ناهنجار خود را نسبت بآن دودمان والانباء بر کنار گذاشته و آنچه در

اوان سیاه مستی اقتدار و بیخبری کرده بود نسیاً منسیاً انگاشته در گشایش باب
 بیکل بر آورده دوستی ادعائی میکوشد و فروغ افعال خود را که مانند آتش در
 شب نمایانست پیرده تزویر میبوشد در دیده خرد خرده بین بدیع و بعید مینماید که
 منهل دوستی با وجود شوریدگی چنان دیگر باره صاف و طبع والای تجربه اندوز
 بفحوای حدیث لایلدغ المؤمن من جحر واحد مرتین (۱) فریفته لاف و گزاف
 تواند شد اموال مرحوم بندگی گوش منکشیوش که زبان خامه باستر جاع ان گویا
 شده بود مصحوب ملازمان آن سفر گزین ملک بقا من حیث لایشذمنه شئی من الاشیاء
 ارسال شد چون یکی از ادای حقوق حضرت یزدان و خدمات پیکران بندگان
 ایراث مواریث باولاد ایشان است یقین که اموال مذکور کما فرض الله بوره
 مرحوم مزبور خواهد رسید پیوسته مرکب کام و سمند حصول مرام خوش عنان
 و در مضمار بی انتهای عمر دوام در جولان باد .

(۱) عاقل از يك سوراخ دو دغه گزیده نمیشود

«۶۹» (شرح معزولی میرزا هادی وزیر فارس)

چون افو تاریخی که وزارت الکاء فلارس بمعین الدین محمد و بعد از آن بمیرزا هادی ولد او شفقت شده بود آواوجه نویس فارس را در باب بعضی محال که در نسخه تشخیص زمین نواب گیتی ستان فردوس مکان که بر ممالک محروسه نوشته شده داخل بوده و وزراء (۲۳۳) مزبور ابواب جمع نذوده بودند با وزراء مزبور مناقشه و گفت و شنید بود حقیقت گزت و شنید مزبور به سامع بار یافتگان سر ادقات جام و جلال رسید و در جن نهضت رایات جام و جلال بصوب بیلاقات رقم اشرف در باب احتضار مشارالیه شرف صدور یافته و بیایه سریر خلافت معصیر حاضر شده بود و بنابر آنکه مظنه رفتن الکاء شیراز میشد و وجود وزیر مزبور ضرور بودن تفتیح و تشخیص این امر در عقدۀ تعویق افتاده بود لهذا بعد از مراجعت رایات نصرت آیات بمرکز خلافت چون ازدحام و شکایت رعایای فارس علاوه گفت و شنید مزبور شده بود امر فرمودند که مستوفیان عظام بحقیقت امر مزبور رسیده حقیقت معروض دارند بموجب فرمان واجب الاذعان جناب ایران مداری مستوفیان عظام دیوان اعلی را جمع فرموده بحقیقت گفت و شنید طرفین رسید و مشخص گردید که هر ساله وزیر مزبور و والد او را تغلبات (۹) و تصرفات در مالیات دیوان واقع شده بنابرین مشارالیه را مطمح غضب خسروانه فرموده مقرر داشتند که اموال و اسباب و املاک او را در عوض باقی دیوانی ضبط نمایند و خدمت مزبور منقسم به پنج قسم شده بلده فارس و حومه بیابونه یک گرجی غلام خاصه شریفه و یک حصه از حصص مزبور بمحمد اسمعیل برادر مزبور و سایر حصص در وجه سایر عمال مقرر شد

(۱) از ماده غلبه بمعنی تجاوز و اختلاس در اصطلاح مؤلف استعمال شده است

«۶۲» (رفتن علی بیك بسر داری خراسان)

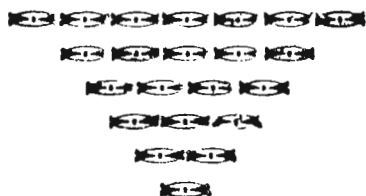
چون بعرض رسید که سبجانقلی خان پا از دایره حد خودشناسی بیرون گذاشته بعلت خالی بودن خراسان از سردار صاحب وجودی اراده نموده که جمعی از بی سرو پایان اوزبك را بتاخت الكاء خراسان فرستد بنابر دفع مفسده آن گروه علی بيك غلام خاصه شریفه میراب دار السلطنه اصفهان بسر داری خراسان (۲۳۴) تعیین و روانه شد و مقارن ورود مومی الیه بالكاء مشهد مقدس فوجی از گروه بیعاقبت المان اوزبك تا قریه کاریز آمده بودند و چون قبل از ورود آن گروه مخدول امراء عظام خراسان از اراده آنجماعت مطلع گشته رعایا و جماعات احشامی هر ولایت را از کیفیت اراده جماعت مزبور مطلع ساخته و جماعت مزبور سوایم اموال خود را بمحکمه کشیده بودند حرکت آن گروه مخدول منتج اثری نگردیده بود و از خبر ورود علی بيك بمشهد مقدس و جمعیت عساكر منصوره پای اضطبار و قرار آنمخاذیل از جای رفته مراجعت نمودند و علی بيك با جمعی از عساكر منصوره که در مشهد مقدس تشلاق نموده بودند تا دو سه منزلی کاریز رفته اصفاء خبر مراجعت جماعت مزبور نموده باز گردید و چون مأمور بود که با سپاه نصرت پناه مشهد مقدس و ملازمان امراء عظام خراسان روانه نسا شده بجهت دفع مفسد جماعت قلماق مهیا بوده باشد که اگر حرکتی نمایند بدفع و رفع ایشان اشتغال نماید با عساكر منصوره روانه نسا گردید و بعد از رسیدن خبر جسارت جماعت بیعاقبت اوزبك بعرض مقدس اعلی حضرت ظل رحمن چون خبر حرکت گروه جقتای مذکور میشد بجهت تنبیه و تأدیب سبجانقلی خان و احتیاط وقوع حرکت لشگر هندوستان مقرر شد که الله ویردی خان مصاحب سردار لشگر نصرت اثر و قوللر آقاسی و امیر شکار باشی و بیگلربیگی کوه کیلویه روانه الكاء خراسان شود و ارقام مطاعه بمهد محصلان ساعی صادر شد که عساكر منصوره را در نوروز در مشهد مقدس حاضر سازند و محصلین استعاره سرعت سیر از برق و باد نموده روانه گردیدند و چون در نانی الحال آمدن جماعت جقتای اراجیف بر آمده ظاهر شد که جماعت اوزبك

بی نیل مقصود مراجعت نموده اند بجهت آسایش سپاه نصرت پناه (۲۳۵) مقرر شد که الله ویردی خان که در الکاء کرایلی توقف نموده بود با چهار پنج هزار نفر از ملازمان خاصه شریفه و امراء عظام روانه مشهد مقدس شده باقی عساكر نصرت مآثر را مرخص سازد

وقایع متنوعه درین سال شاهوردی سلطان حاکم دورق بعلت بدسلوکی معزول و پیربوداق خان پرنك ترکمان که حاکم بندر عباسی و استعفا نموده بود در عوض تعیین شد و حکومت بندر عباسی بطالب بیك غلام خاصه شریفه قورچی زره تفویض یافت و نظر علیخان حاکم و متولی دارالارشاد اردبیل نیز بعلت سلوک ناهنجار و شکایت رعایا و تصرف موقوفات سرکار آستانه مقدسه معزول و محبوس گشته اموال و اسباب او در عوض تغلیبات و تصرفات مزبور ضبط شد و منصب تولیت بمرتضی قلیخان قورچی باشی سابق تفویض یافت و دارالارشاد بخاصه شریفه اختصاص یافته محمد حسین بیك ولد میرجمال سلطان بوزارت و داروغگی آنجا تعیین شد حاجی منوچهرخان بیگلربیگی دارالمؤمنین استرآباد در عوض مرحوم مهرعلیخان برتبه ایالت شیروان سرافرازی یافت و ایالت استرآباد بجمشیدخان حاکم سمنان شفقت شد و سمنان بخاصه شریفه منسوب و گدا علی بیك مهردار بوزارت آنجامعین گردید و عوض بیك وزیر خطه لار بعلت کبرسن از خدمت مزبور استعفا نموده منصب مزبور بالله ویردی بیك ولد او که وزیر کسگر بود شفقت و وزارت کسگر بالله قلی بیك همشیره زاده عوض بیك مزبور عنایت شد و هم درین سال مرادخان سلطان کنگرلو حاکم نخجوان از دار فنا رحلت نموده علیقلی سلطان برادر مشارالیه در عوض او معین گردید و از امور غریبه که درین سال روی نمود قضیه کلیسیای الکاء لوری و منسك است که باوجود حصانت و (۲۳۶) رضانت و متانت بنیان و استحکام جدران که اصول و فروع آن تمامی از سنگهای تراشیده صورت انجام یافته بود بی آنکه شکستی بارکان آنراه یافته باشد بفجوائ کریمه اذی جاء امر ربنا جعلها دكاوكان و بعد ربی حقا با زمین هموار گردیده سنك باره درون عمارت بمسافت

نیم فرسخ از مکان مزبور از هم پاشیده بود و شرحی که عیسی خان سلطان نوچیلو حاکم الکاء مزبور در باب وقوع این امر غریب معروض گردانیده بود بنوعی است که قریب بظهر ابر مظلمی احاطه اطراف و اکناف آنجا نموده صداهای غریب که از آن قسم صدائی هرگز مسموع نگشته بگوش میرسیده و مردم را فزع عرض اکبر و دهشت روز محشر از خواب گران غفلت بیدار گردانیده از چاشت آنروز تا صبح روز دیگر این هنگامه برپا و گوش در شکنجه این آوا بوده و روز دیگر که کشف غمام و هتک ستر ظلام گشته بود از کلیسیای مزبور که معبد عظیم ارامنه و قریب بچهار صد سال بود که بنا شده بود اثری باقی نبوده و اماکن و بیوتات و منازل اهل اسلام که با کنیسه مزبور هم جدار و نسبت قرب جوار داشته از وقوع این امر تضرر نیافته بردیده و ران رموزدان روشن و هویدا است که هدم کنیسه مزبور بطریق مسطور آیتست از آیات باهره حقیقت شریعت بیضا و ملت غرا که نانی شکست طاق کسری و تالی خمود آتشکده بیضا است و هم از نتیجه پاسداری شریعت اعلی حضرت ظل الهی است که این قسم آثار در زمان دولت این خسرو دین دار عدالت شعار ظاهر میگردد امید که روز بروز مبانی شرع مصطفوی بمعماری دینداری این خسرو عدالت آئین مشید و مستحکم باد (۲۲۷)

و نیز یکی از آثار عظیم این سال وقوع زلزله دار السلطنه قزوین است که بجنباندن مهد خاک اشخاص آجال جمعی از خواب جسته عزیز و وفان مردم از سمک بسما رسید و عمارات و بنیان بهوس خفتن جاوید پهلوی بر بستر صعید نهاد.

«۶۳» (شرح وقایع تخاقوی، ژیل (۱۰۶۶) زمان دولت ابد توأمان) (و مسلمان شدن جماعت یهودان یمن اقبال ظل رحمن)

چون خاطر خطیر حق شناس و ضمیر منیر شریعت اقتباس پیوسته متوجه ترویج شرع انور و دین مطهر میباشد و همگی نیت والا مصروف و معطوف بر آنست که گلستان خلد نشان شریعت مصطفوی از خار و خس خلاف و گرد و غبار اختلاف پرداخته باشد لهذا این نیت خیرانیت مانند باد بهار که بدون جبر و اکراه منشاء برومندی اغصان و اشجار میگردد در مزاج پیرو جوان یهودان که صلابت کفر و شدت عناد ایشان بر عالیشان ظاهر است و در زمان سلاطین سلف به سیاسات الیم و عقوبات عظیم ترك دین باطل نکرده و سالک صراط مستقیم اسلام نگشته بودند اثر نموده طالب این سعادت و ملبس بلباس ایمان و ممتاز بانعامات بیکران گردیدند

تفصیل این اجمال آنکه از بدو سکنی دار السلطنه اصفهان منازل آن جماعت و خانهای مسلمانان در جوار هم واقع شده (۱) در ملبوس علامتی که بدان نشان از اهل اسلام ممتاز گردند نداشتند و اینمعنی موجب عدم اجتناب مسلمانان و سرایت نجاست ایشان میگردد امر فرمودند که این گروه اگر بر مذهب باطل خود نابت و راسخ باشند مکانی در خارج شهر جهت ایشان تعیین نموده بلباسی که حسب الشرع الاقدس مقرر است ملبس گردند که از اهل اسلام ممتاز باشند (۲۳۸) و منازل ایشان از سرکار خاصه شریفه داده شود و هریک را که نور اسلام بر سراچه ضمیر تائنه بهدایت توفیقات الهی مسالك طریق اسلام گردد از قرار نفری مبلغ دو تومان از سرکار خاصه شریفه داده و مانع نشده گذارند که در منازل سابق خود سکنی داشته باشند لهذا جماعت مزبوره همگی اتفاق نموده بخواهش تمام تلقی بقبول اسلام نمودند و وجه جزیه ایشان که مبلغی خطیر و هر ساله واصل سرکار خاصه شریفه میشد

(۱) البته بر مطلعین پوشیده نیست که اصفهان قدیم دارای یهودی زیاد بوده تا بجایی که یکی از

از ایشان ساقط گشته، سوای آن نیز از قرار نفری مبلغ در تومان بانعام ایشان مقرر گردید و یهودان سایر ممالك مجروسه نیز بعد از استماع خبر این عطیه عظمی رغبت بدین مبین نموده قریب به بیست هزار خانوار از آنجماعت بشرف اسلام مشرف گشته از انعامات پادشاهانه محظوظ و بهره مند گردیدند و در هر بلدی از بلاد و محلی از محال ممالك مجروسه معلمی از اهل اسلام تعیین شد که تاحین رسوخ آنجماعت در اسلام از سرکار دیوان موظف بوده تعلیم سنن ملت بیضا بجماعت مزبوره و منع ایشان از ارتکاب امور غیر مشروع و احضار ایشان بمساجد نمایند و این قسم امری غریب که هیچیک از سلاطین را توفیق آن نشده بود بیرکت نیت این پادشاه اسلام پناه بعرصه ظهور جلوه گر گردید امید که تاقیم ساعت وساعت قیام گلشن اسلام بآبیاری اهتمام آن خسرو سپهر احتشام رشك بهارستان جنان وغیرت افزای روضه رضوان باد.

«۶۴» (شرح شکایت مردم دارالسلطنه اصفهان و وقوع)

(قضیه اغورلویك میردیوان)

سابقاً نگاشته قلم وقایع رقم گردید که خاطرات عدالت طراز خسرو رعیت نواز بجهت اموری که ذکر آن موجب تکرار میگردد از میر قاسم که بنیابت رستم خان والی گرجستان داروغه دارالسلطنه (۲۳۹) اصفهان بود منحرف گشته او را از این شغل معزول فرمودند و مقرر داشتند که رستم خان دیگر را که این امر از او متمشی تواند شد تعیین نماید و والی گرجستان پارسدان بیک گرجی را تعیین و عرض نمود که اگر امر اشرف باشد بدان شغل اشتغال نماید و اعلیحضرت ظل اللهی فرمودند که چون حکومت و تسلط مخالف ملت بر اهل اسلام در آئین شریعت پروری نواب همیون ما بهیچوجه جایز نیست اگر بشرف اسلام مشرف میگردد مسئول رستم خان شرف حصول و درجه قبول خواهد یافت و پارسدان بیک بطوع و رغبت

مسلمان شده متوح بتلج و هاج و مشرف بشرف بسای یوس گردیده شروع در امر مزبور نموده و چون مفسدان که شیاطین الانس عبارت از ایشانست و از راه تحصیل منافع و مداخل جا در طمع حکم مینمایند در هر بلدی از بلاد و مصری از امصار میباشند از این طریق راه حرف یافته آن نابلد معاملات را بر آن داشتند که توقعات عنف آمیز از مردم نمایند و این معنی موجب انزجار خاطر سکنه داو السلطنه مزبور گشته در بروز اخفا و اظهار شکایت میبودند و در آن ایام امارت و دیوان و دادرسی مظلومان باغور و لو بیک دیوان بیک میفوض بود مشار الیه بعد از وقوف بر امر مزبور با آنکه بنصیحتی اصلاح آن مقدمه میتوانست نمود چشم از مصلحت دولت پوشیده و در تهیج موا دفساد کوشیده جمعی را تعیین نموده که هر صنف از اصناف را در نشستن دکانین مانع آمده بجبر و اکراه بر سر راه جهان پناه ظل اله حاضر سازند و روزی که اعلیحضرت ظل اللهی منول میرزا محمد مهدی صدر ممالك معروسه ایران را بنور قدوم رشک فزای مطلع خورشید درخشان میفرمودند مردم اصفهان از اهل بلده و بلوکات و اصناف (۲۴۰) و متحرفه بجمعیت تمام بر سر راه خسرو سپهر احتشام آمده نفیر و فغان باوج کیوان رسانیدند و اعلیحضرت ظل اللهی بنا بر عدالت شامله و مروت کامله امر فرمودند که فردای آنروز ارکان دولت قاهره در دولتخانه اجلاس نموده بحقیقت حقیقت و بطلان سخنان مردم اصفهان رسیدگی معروض دارند روز دیگر بنا بر امتثال فرمان اعتماد الدوله و صدر ایران و دیوان بیک و سایر ارکان دولت قاهره در کشیکخانه در دولتخانه همیون اجلاس نموده مردم اصفهان را که در درون دولتخانه جمعیت عظیم نموده بودند طلب داشتند که بحقیقت سخنان هر يك رسیده معروض دارند چند نفر از آن جماعت بدیوان حاضر شده سخنی چند بعرض رسانیدند و سایر آنجماعت بافساد

(۱) شاهان صفوی برای امراء و رؤسای شاهسون تاجی - رخ دوازده ترک که نشان شاهسون بوده با لقب خانی میفرستادند و آن شخص مفتخر باین عنوان میگردد - و بر او متوج بتاج قزلباش یا شاهسون میگفتند - کله تاجدار در این زمان باینده از رؤسای شاهسون نیز اطلاق میشده است

دیوان بیکی که اگر از دولتخانه بیرون آیند مورد سیاست خواهند گردید از آمدن ابا نموده در مراتب فریاد و فغان افزودند، و حقیقت معروض بار یافتگان بارگاه جاه و جلال گشته بمقتضای مروت جبلّی و احتیاط اینک مبادا در میان آن جماعت بعضی از مظلومان بوده باشند مقرر داشت که طوماری برمطالب خود درست داشته بنظر انور رسانند، که احقاق حق کرده شود و چون سخنان دیوان بیکی منشاء واهمه آنجماعت شده بود، جمعی از شاکیان نزد مجتهد الزمانی مولانا محسن رفته، آن مجتهد الزمان را شفیع زلات و جرائم خود نمودند، و افادت و حقانیت آگاه مزبور از خدمت اعلی حضرت ظل رحمن استدعاء عفو تقصیر ایشان نمود، و معروض داشت که چون رعایا را با حاکمی که تقریر معایب او نموده اند سلوک کردن دشوار است، و ممکن است که در صدد انتقام و تلافی باشد، اگر شغل مزبور بدیگری شفقت شود موجب رفاهیت حال آنجماعت و ازدیاد دعاگوئی خواهد شد و بنابر اتماس آن مجتهد الزمان فرمان والابتغیر پارسدان (۲۴۱) بیک از داروغگی اصفهان شد و رقم اشرف باسم رستم خان صادر گردید که دیگر را در عوض تعین و عرض نماید و چون حقیقت افساد و اغماض اغورلو بیک دیوان بیکی بر مرآت ضمیر انور پرتو افکن کرد بفحوی چشم بد بین گرنینند بهتر است حکم بهریان کردن دیده آن بدین از لباس بینائی نمودند و صوفی صافی ایقان مهدی قلی خان ایشیک آقاسی باشی دیوان بتقدیم فرمان قیام نمود و خدمت دیوان بمقرب الخاقان صفی قلی بیک ولس رستم خان که والد او در ایام نواب خاقان رضوان مکان بشغل مزبور اشتغال داشت تفویض یافت و داروغگی دارالسلطنه مزبور حسب الاستدعاء رستم خان بیاداده بیک عنایت شد امید که همیشه بد بینانرا چشم بینائی بسته و دل از نیش حوادث روزگار خسته .

«۶۵» آمدن ایلچی خواندگار بدرگاه پادشاه جم اقتدار

چون روابط دوستی و التیام فیما بین نواب کامیاب ظل رحمن و خواندگار روم مشید و مستحکم گشته و چنانچه سبق ذکر پذیرفت حسین پاشا بقصد آستان بوس داخل ممالک محروسه گشته الکاء بصره و توابع را تسلیم بندگان درگاه والا مینمود و پادشاه ظل اله احتراز از نقض پیمان نموده قبول آن نفرمودند لهذا بجهت تمیم احسان مزبور کلبعلی سلطان سیل سپه را برسم حجابت نزد پادشاه والجاه خواندگار روم فرستادند که مراتب مروت جهان پناه ظل اله بر عالمیان ظاهر گردد و آن پادشاه والجاه قدوم کلبعلی سلطانرا چون ورود عید و نوروز فیروز دانسته نهایت توقیر و احترام بتقدیم رسانیده اسمعیل آقا متفرقه آقاسی را بانفاق کلبعلی سلطان بدرگاه جهان پناه فرستاده بود و اسمعیل آقا درین سال در حینی که رایات جاه و جلال در دارالسلطنه اصفهان نزول اجلال داشت وارد گردید و کارکنان دولت والا (۲۴۲) منزلی شایسته بجهت نزول اوتعین نموده ازهرجنسی زیاده بر آنچه در حوصله آرزو گنجد بجهت اخراجات هر روزه او مقرر داشتند و امر فرمودند که نخست ایران مداری مشارالیه را بهممانی طلب داشته لوازم تفقد و مهربانی بعمل آورد و خلع شایسته بایلچی و رفقا و سایر تبعه و لحقه او داده بعد از آن بشرف پای بوس و بندگی اعلیحضرت ظل رحمن سر بلند گردد نواب ایران مداری بموجب فرموده ایلچی را بارفقا طلب نموده بخلاص گرانمایه مخلم گردانیدند و بعد از چند روز مجلس پادشاهانه ترتیب داده اصناف بندگان و غلامان بزیب و زینت و آئین تمام از مجلس همیون تسادر دولتخانه مبارکه و بر اطراف میدان نقش جهان دورویه صف اراگشته توپچیان و تفنگچیان با کمرهای زرنکار و آلات و اسباب کارزار حلقه زن گردیدند و اسبان تازی مزین بزینها و لجامهای مرصع بیاقوت و الماس و سایر جواهر قیمتی بر دربار اقبال بسته قضای کریاس گردون اساس را رشک نگارستان چین نمودند و ایلچی را بمجلس همیون طلب داشتند و انواع مطعومات و مشروبات و حلویات کشیده شد اعلیحضرت ظل رحمن

بزرگان الهام ترجمان استفسار احوال پادشاه و الاجاه خواندگار روم از ایلچی
نموده و ایلچی را از کیفیت فصاحت آن سؤال و ملاحظه مراتب جاه و جلال مانند
دوستانی نوبشهر آمده حیرت بر حیرت می افزود و بعد از طی بساط عیش و عشرت
و استماع نعمات دلپذیر ساز و صحبت ایلچی روانه منزل خود گردید و مقرر شد
که قورچی باشی و قوللر آقاسی نیز بلوازم میهمانی اشتغال نمایند و ایشان حسب فرمان
واجب الاذعان ایلچی را طلب داشته بآئینی شایسته بادای ضیافت قیام نمودند و چون
ایلچی را در ایام توقف کوفتی عارض (۲۴۳) گردیده صاحب فراش شد حکیم
محمد شریف طیب ساده بمعالجه او مأمور شد و بعد از آنکه بتدایر صائبه مشارالیه
رفع آن عارضه شد مبلغی خطیر نقد و اجناس بیکران در وجه انعام او و رفقا مقرر
داشته مجلسی دیگر بآئین نخست ترتیب داده مشارالیه پای بوس نموده رخصت
انصراف یافت و از انعامات بیکران خوشدل و شاد از راه دار لسلام بغداد روانه گردید
و در اثناء راه عارضه نخست عود نموده در دارالسلام اجابت دعوت ارجمی نمود.

«۶۶» (نسق نمودن سرکار موقوفات حضرات عالیات)

(بهون عنایت خالق ارضین و سموات)

خاطر اقدس و ضمیر مقدس متوجه نسق موقوفات سرکار حضرات عالیات
سدره مرتبات عرش درجات چهارده معصوم صلوات الله علیهم اجمعین که از خیرات
و مبرات نواب گیتی ستان فردوس مکانی و تولیت شرعی آن موافق شرط واقف با
اعلیحضرت ظل اللهی است و هر ساله حاصل آن قریب بمبلغ سیزده چهارده هزار
تومان میشود در وجه ارباب استحقاق مقرر است گشته چون وظایف ارباب استحقاق
مبلغهای کلی زیاده بر مداخل مقرر شده بود و این معنی هر ساله موجب توزیع و کسر
وظایف ارباب طلب میشد و پیوسته ضعیف نالی ایشان بمسامع جاه و جلال میرسید
خود بنفس نفیس بحقیقت مداخل آن سرکار و وجوهانی که گنجایش تفاوت داشت
رسیده امر فرمودند که وظایف جماعت متوفی که داد و ستد آن با صدور بود

بدون عرض اشرف بدیگری داده نشود و عوض وجه وظیفه غلامان موظف نواب گیتی ستانی و از وجوهات سرکار خاصه داده بانك توجیهی که درین باب فرمودند مبلغهای کلی دو مستقات و سایر وجوهات آن زیاده بر وجوهات سنوات بهمرسیده چنان شد (۲۴۴) که سوائی وجهی که در وجه اوباب استحقاق مقرر بود و از کمی مداخل کسر مینمود مبلغ هفتصد تومان فاضل آمده وجه زیاده را بوظیفه سادات بنی الحسین ساکن مدینه مشرفه مقرر فرمودند که هر ساله بلا کسر مصحوب مردم معتمد بجهت ایشان فرستاده شود و وزارت سرکار مزبور بمیرزا مسعود جمالی نقویض یافت و بمفتاح اندیشه تاق اینچنین قفل مشکل گشائی مفتوح گردید و مشویات بیکران بجهت این برگزیده رحمن حاصل شد امید که توفیقات دنیوی و اخروی این خسرو عاجز نواز در ترقی و تزیید باد .

«۶۷» (آمدن ایلچی قلماق بدرگاه خسرو آفاق)

شمة از کیفیت احوال جماعت قلماق رقم زد حامة مطالب نکار گردیده که بصورت شبیه انسان و در صفات و طبایع شریك غالب سایر اصناف حیوانند و فی زمان سلطنت چنگیز خان بلکه مدتها نیز قبل از آن در صحرای وسیع الفضای دشت قبیچاق سکنی نموده نه صیت مذهبی شنیده اند و نه روی پاکیزگی و طهارت دیده اند مانند بهائم و سیاح زاد و ولد نموده اند و راه تاراج و غارت بر اطراف و جوانب گشوده اند در عرض این ایام گروهی بسیار و کثرتی فزون از حد شمار از ایشان بهمرسیده همواره ولات روس و ترکستان از دست انداز آن قوم بی ایمان در فریاد و فغانند و بعلت بعد منازل و صعوبت مراحل ایشانرا بصوب صواب ملک وسیع الفضای ایران حرسه الله عن طوارق العدنان باز گشتی نبوده درینوقت که صیت جهانگشائی و آوازه اقلیم گیری و فرنروائی اعلیحضرت ظل رحمن در اطراف و اکناف عالم انتشار یافته با وجود بهائم طینتی طالب دولت بندگی و مطوق بطوق خضوع و افکندگی گشته ایلچی ویشکشی بیابیه سریر خلافت مصیر فرستاده سالک طریق اطاعت گردیدند (۲۴۵) و ایلچیان آنجماعت بتفاق ترکمانان احراز سعادت

بندگی و تماشای شأن و شوکت و جاه و جلال خسرو عظیم الهمال نموده
 بفحوای ایس الخیر کالعیان از جان و چنان بنده فرمان گشتند و در عرض ایامیکه
 در دربار اقبال توقف داشتند بانعامات و خلع فاخره امتیاز یافته رخصت انصراف
 حاصل نمودند و خان محمد بیک قرا داغلو بایلچیگری تعیین شده باتفاق ایشان روانه
 شد و کلاه سمور و خلاع فاخره با اجناس لایقه بداندچین والی آنجماعت شفقت
 شده مصحوب خان محمد بیک قرا داغلو فرستاده شد.

«۶۸» (شرح وقایع متنوعه و امور مختلفه)

درین سال اعلیحضرت ظل رحمن بجهت تفنن مکان امر فرمودند که خیمه
 زرنگار را که بارتفاع و بلندی آسمان و در تابش و فروغ همچشم آفتاب تسابان
 است در چمن دار السلطنه اصفهان که در جنب نصر آباد واقع است بر پای نموده
 هنگامه افروز نشاط و انبساط گردیدند و بعد از استیفاء حظ چند روز نیز متوجه
 عباس آباد بهشت اساس خلد بنیاد گشته در آن مکان نراحت بنیان بسر بردند و
 چون خاطر از جانب الکاء خراسان من کل الوجوه جمع گشته بود امر فرمودند
 که الله و یردی خان قوللر آقاسی و سردار لشکر ظفر اثر عسا کر نصرت شعار را
 مرخص ساخته خود متوجه پایه سریر خلافت مصیر گردد و قلندر سلطان تفنگچی
 آقاسی بسررداری خراسان در عوض علی بیک که بعات بد سلو کی از شغل مزبور
 معزول شده بود تعیین شده روانه گردید و قوللر آقاسی و جمشید خان حا کم استر آباد
 و آقاخان مقدم وزمان سلطان حا کم دشتستان باتفاق بدرگاه جهان پناه آمده بشرف
 پای بوس سر افزای یافتند و در اوقات توقف عباس آباد امر اشرف نفاذ یافت
 که عمارت مبارکه را که در باغ مزبور احداث شده آئین بسته چراغان نمایند و
 مخدرات سرا پرده عصمت (۲۲۶) همگی در شب شرف آفتاب لباس زرد پوشیده
 شمله افروخته گرمی هنگامه جشن عید مقرر داشتند که خیمه زرنگار را در خیابان
 باغ مزبور نصب نموده تهیه چراغانی که شمع دائم الفروغ مهر و ماه مجلی چنان
 ندیده ترتیب نمایند و انواع صور و تمایل از طلق و شیشه های ملون بطرح و آراستگی

گلشن مهیا نموده دو پیش چراغها برپای دارند که روشنائی شمع با الوان مختلفه در نظر بینندگان جلوه گر گردد و منظوم و نظر کیمیا اثر آن بود که ایلچی روم در آن مکان تمام صفای خورشید ضیاء احراز و خست پلای بوس نماید چون در انتهای این احوال مزاج اقدس از منهج اعتدال فی الجملة انحرافی حاصل شده و بیماری ایلچی مزبور نیز در این اثنا وقوع یافته بود دیدن ایلچی بتوفیق افتاد و مجلس عید را در آن مکان گذرانیدند و بتوفیق الهی و حسن تدابیر صائبه حکیم محمد حسین و حکیم محمد سعید اطباء سرکار خاصه شریقه بقصدهای متعدد و آشامیدن مسهل های متوالی عارضه مزبور رفع گردید و بجهت تغییر آب و هوا رایات اقبال متوجه شکار کندمان گشت و در این اثنا سلیمان خان بیگلربیگی کردستان بدون عرض و تحصیل رخصت بدرگاه جهان پناه آمده چون وجه آمدن مشارالیه مشخص نبود در سفر مزبور سایه مثل از جمله ملتزمان رکاب گردون قباب میبود و در اوقاتیکه مشغول سیرو شکار بودند روز بروز مزاج مبارک باصلاح آمده بالکلیه رفع آن عارضه شد و مگر بطریق کومه و قهال شکار کلنک آسمان آهنگ و سایر وحوش و طیور نموده بعلت قرب زمستان و رسیدن هنگام نزول برف و باران بصوب صواب دار السلطنه اصفهان مراجعت واقع شد.

«۶۹» (شرح معزولی سلیمان خان اردلان و تعیین) (حکام کردستان)

بعد از مراجعت رایات (۲۴۷) نصرت آیات بمقر سلطنت و مستقر خلافت جماعت اردلان که برفاقت سلیمان خان بدرگاه آسمان نشان آمده بودند بهیات مجموعی معروض داشتند که سلیمان خان اراده آن داشت که کل مایعرف خود را بر داشته بالکاء روم رود و غلامان فدویت نشان اردلان او را از این عزیمت مانع آمدند و بدانجهت بدون آنکه عرض و تحصیل رخصت نماید روانه درگاه جهان پناه گردید و حقیقت این مقدمه را شیخعلیخان زنگنه حاکم سنقرو دینور نیز که نسبت قرب جوار بسلیمان خان داشت عرض نموده بود چون صورت صحت عرضه داشت آنجماعت درآئینه یقین اعلیحضرت پادشاه دقیقه بین جلوه نمود سلیمانخانرا ازشغل مزبور معزول فرموده مقرر داشتند روانه مشهد مقدس معالی شده در آنمکان ساکن بوده بدعای دولت ابد مقرون اشتغال نماید و کلب علی خان ولد کلان اوبایالت و بیگلربیگی گری الکاء مزبور سرافرازی یافت و سهراب سلطان و خسرو سلطان ولدان سلیمانخان و محمد سلطان و ادعباقلی سلطان اورمانی و ویسقلی سلطان و محمد سلطان کلباغی برتبه امارت آنملک سرافرازی یافتند و محال تیول سلیمانخان در میان امراء مزبور قسمت شد .

«۷۰» (گرفتاری و کشته شدن میرحسام بعون)

(عنایت ملك علام)

از فتوحات نمایان که درین سال قرین حال اولیاء دولت ابد توأمان گردید گرفتاری میرحسام جمشیدی و کشته شدن آن بداختر به تیغ تیز کارکنان قضا و قدر بود تفصیل این مقدمه آنکه میرحسام مزبور باتفاق ایل و عشیرت درحینی که الکاء بلخ مضرب جنود هنود گردیده بود پناه باستان ولایت نشان آورده درالکاء خراسان ساکن گردید و دروقتی که حسب الائتماس ندر محمدخان حکم ببازگشت ایلات شده بود بدستور بالکاء مزبور مراجعت (۲۴۸) نموده در آن حدود میبود و در اوقات حکومت قاسم سلطان در اند خود و خجیران دامن زن آتش جهل و خودرانی او گشته او را تحریص بتاخت الکاء خراسان نموده بود و درینوقت که بحوالی الکاء مار و چاق آمده درصدد فتنه تازه میبود علینقی خان حاکم مار و چاق انتهاز فرصت نموده تاخت بر سر او برده مشارالیه را با ولد و اقوام او مجروح و اسیر نموده کل ایل و احشام او را بتحت تصرف در آورد و مشارالیه بزخمی که در حین جنگ از شمشیر بران غازیان یافته بودند بدرود جهان گذارن نموده و فتنه آن سرحد فرونشسته دامن آن ملک از لوٹ و جود او پاک گردید

«۷۱» (نهضت همیون بشکار ورتون و شاه طور)

بعد از مراجعت سفر کنندمان و توقف دارالسلطنه اصفهان که سپاه شتا از صدای کوس رعد بهاری منہزم گردیدند قبل از آمدن نوروز فیروز هوس شکار آهو و تکلیف سواری خسرو شیر شکار گردون و قار نموده متوجه ورتون من اعمال دارالسلطنه اصفهان گشتند و در آن مکان بیوز و چرخ شکار آهوان نموده متوجه زیارت اما مزاده واجب التعظیم شاهزاده عبدالعزیز که در افواه والسنه بشاه طور اشتها یافته و از جمله اولاد حضرت امام موسی بن جعفر علیه الصلوٰۃ والسلام و کیفیت شهادت و مدفن آنحضرت از کتب علماء ملت معلوم است گردیدند و بعد از نیل مطلب کامران و کامیاب بمقر سلطنت و مرکز خلافت مراجعت فرمودند ،

«۷۳» (آمدن ایلچیان تر کستان)

درین سال انسان کلدی ایلچی عبدالعزیز خان والی تر کستان و ایلچی ابوالغازی خان والی اور گنج بدر گاه جهان پناه آمده بشرف آستان بوس سرافراز گشتند و مراجعت ایلچی ابوالغازی خان با ورود ایلچی عبدالعزیز خان موافق افتاد و چون ابوالغازی خان مکرراً تاخت الکاء عبدالعزیز خان نموده و یکدو نوبت که جنک سلطانی اتفاق (۲۴۹) افتاده بود عبدالعزیز خانرا شکست فاحش داده و اینمعنی ذخیره خاطر سلطنت پناه مزبور و مردم او بود ایلچی مزبور را گرفته معبوس نموده بود حقیقت جرئت مزبور بعرض اشرف رسیده امر فرمودند که اگر نه قتل ایلچی از آئین سلاطین معدلت قرین بعید میبود بیاداش این جسارت گرفتار خواهد شد میباید که متعرض ایلچی مزبور نگشته از این فعل که در دیار جهل و بی سری بر آمدن باعث آن شده نادم باشد انسان کلدی ایلچی را باز گذاشته نادانی را شفیع گناه خود گردانیده در اوقانی که توقف داشت از خوان احسان بیکران استلذاذ نموده رخصت انصراف حاصل نمود .

(هتوفیات)

درین سال مرحمت پناه حق نظربیک غلام خاصه شریفه که باصناف کمالات آراستگی داشت و از بار یافتگان بزم قرب و حضور بود بتصدق فرق همیون گردیده مسافر روضات جنان گردید و فوت مراد خان توپچی باشی نیز در این سال اتفاق افتاد ولی محمد خان ولد رستم خان وارث تر کستان نیز درین سال بدرود جهان گذران نه-ود و محمد امین خان برادر او در عوض حاکم اوبه (۱) و شافلان (۲) و هراترود شد .

(۱) اوبه بفتح اول و سکون دوم قریه بوده نزدیک بهرات

(۲) باستنباط از تاریخ نامه هرات نام صحرائی است نزدیک شهر هرات

«۷۳» (شرح قضایای هندوستان)

هر چند اثبات مضمون صدق مشحون « با آل علی هر که در افتاد بر افتاد » محتاج به بینه و برهان نیست اما کارکنان قدر و قضا و مدبران امور ارض و سما از وقوع امور هر روز اقامت بینه مجدد بر ثبوت این مدعا مینمایند و بفتح میل جواهر سرمه بینش قفل ابصار اهل شکوک و شبهات را میگشایند .

تفصیل این اجمال آنکه بیماری مکنون شاه جهان والی هندوستان که از تاریخ فتح قلعه قندهار در باطن او مرکوز بود درین ایام بروز نموده بمرض فالج مبتلا گردید و اعصاب حس و حرکت او را از شغل خود عاطل و باطل گردانید و امتداد مرض سنک راه تردد او گشته از تقدیم رسوم (۲۵۱) و آداب سلاطین هندوستان که مقرر است که روزی دوسه نوبت برآمده بتنسیق امور دولت پردازند متقاعد گردیده و بدینعلت داراشکوه ولد کلان او که رتبه ولیعهدی یافته بود او را از جهان آباد بمحفه نقل اکرم نمود و بدینجهات خبر فوت او در ممالک هندوستان انتشار یافته هریک از اولاد او را داعیه پادشاهی از ضمیر سر بر کرده سلطان شجاع در بنگاله و سلطان اورنگ زیب در حدود دکن و سلطان مراد بخش در گجرات لوای مخالفت بر افراختند و سلطان مراد بخش از کجرات متوجه تسخیر بندر سورت گشته در اندک فرصتی مسخر ساخته خطبه و سکه باسم خود و وجوه دنانیر را مزین با سالی سالی حضرات ائمه هدی فرموده صدای کوس تشیع و دینداری را بقوت اعتقاد راسخ بلند آوازه گردانید و چون در ایام اقتدار والد همواره عرایض اخلاص آئین بخدمت اعلی حضرت ظل اللهی فرستاده اظهار حسن عقیدت و بندگی مینمود بعد از تسلط بر بندر سورت حکیم کاظم قمی را که مخاطب بخطاب تقرب خانی ساخته بود با عریضه اخلاص آئین مشعر بر استمداد و استعانت و پیشکشهای لایق بدرگاه فلک پیشگاه فرستاد و اورنگ زیب بعد از استماع این خبر کس نزد مشارالیه فرستاد و تهنیت سلطنت نمود و پیمانرا مؤکد بایمان ساخت که بطوع و رغبت قطع علاقه از سلطنت نموده

بطریق ملازمان در خلع داراشکوه با او اتفاق ورزد و در تشیید قواعد سلطنت او کوشش نماید و بعد از آنکه ازین شغل فارغ شود روانه زیارت مکه معظمه شده بعبادت اشتغال نماید مشروط بر آنکه سلطان محمود ولد اوبجلی او منصوب گشته در ملازمت بوده باشد و سلطان مراد بخش نیز گفتگوهایی مزور او را عین صدق و محض صواب انگاشته محلی را بجهت ملاقات و اجتماع لشکرتعین نمودند و قبل از ملاقات ایشان سلطان (۲۵۱) شجاع از بنگاله بصوب اکره بهوس انتزاع ملک حرکت نموده سلطان نیک ولد خود را بسرداری معین و با فوجی انبوه و فیلان کوه شکوه روانه ساخت و سلطان داراشکوه نیز سلیمان شکوه خود را با لشکری گران بهدافعه و مقاتله ایشان فرستاد و از طرفین سحاب گیر و دار آتش بار گشته بالاخره نسیم فتح بر پرچم اعلام سلیمان شکوه وزیده سلطان نیک مغلوب گردید و قبل از آنکه سلیمان شکوه معاودت نموده بوالد ملحق شود سلطان مراد بخش و اورنگ زیب اتفاق نموده بمحاربه داراشکوه مبادرت نمودند و داراشکوه نیز قاسم خان میر آتش را با جمعی کثیر باستقیال ایشان فرستاده فیما بین جانبین آتش محاربه اشتعال یافت و مراد بخش در معرکه مبارزت بنفسه ترددات مردانه نمود و لشکر قاسم خان را مغلوب گردانید و آن لشکر شکسته را تعاقب نموده داراشکوه بعد از استماع این خبر بنفسه با جمعی که در اکره نزد او جمعیت داشتند متوجه محاربه برادران شد بعد از تلافی فریقین و تعارض جانبین دلاوران دست جرئت از آستین جلادت بر آورده نیران مقاتله بکرة اثیر رسیده در اثناء محاربه و کرفور رستم خان دکنی که تیر روی ترکش ایشان بود با ولد علیمردان و چند نفر از امراء بضرب توپ مقتول گردیدند و مقارن آن بآتش کداه (۱) قوایم فیل مرکوب داراشکوه را در یکدیگر شکسته داراشکوه

(۱) مفهوم واژه بدست نیامد ولی بنقل رضاقلی هدایت . قوایم فیل حامل داراشکوه بضرب یلیا و گلوله توپ در هم شکسته شد و یلیا بنقل مؤلف مزبور در انجمن آرای ناصری حربه بوده گرزوار بترکیب یا شکل پای فیل و استعمال این حربه اکثراً بوسیله زنگیان بوده است

نظامی گوید

چو در یلیای قدح می کنم یک یلیا فیل را بی کنم
شاید در اصل جمله چنین بوده - و مقارن آنحال آتش توپ و یلیا قوایم فیل مرکوب ... الخ

اراده رکوب اسبی که در جنیت بودند نموده و در حقیقت در آنوقت از مرکب سلطنت هندوستان پیاده شد لشکریان که گوش ایشان در روز جنگ از کثرت شور و شغب معزول العمل میباشد و درهمه حالی چشم بر رایت میدارند اضطراب رایت را حمل بر فرار نموده ستیز و آویز را مبدل بگریز نمودند و مراد بخش و اورنگ زیب قرین فتح و نصرت داخل اکره گشته خزائن (۲۵۶) اندوخته والد و اسباب تجمل او را در تحت تصرف در آوردند و در اوقات رفاقت و جنگ وجدل همیشه اورنگ زیب اعزاز و اکرام مراد بخش نموده سالک طریقی که مصدق معاهده او باشد میبود و چون داراشکوه بعد از شکست روانه الکاه لاهور شده بود و اورنگ زیب سلطان محمود ولد خود را بجهت ضبط خرم تعیین نموده مراد بخش را بر آن داشت که او را سردار عساکر نماید که تعاقب داراشکوه نموده او را بدست آورد و نقش تدابیر او موافق خواهش نشسته سردار اشگر شده روانه گردید و بعد از دو سه روز براد بخش اعلام نمود که جمعی از راجها بمعاونت داراشکوه آمده اند و لشگر را از وجود پادشاه ناچار است خود سوبای روانه باید شد که بعضی ورود ایشان راجها فسخ اراده خود نموده بخدمت خواهند آمد آن ساده لوح با آنکه خیر خواهان مانع میگردند ممنوع نشده جریده روانه میگردد و در منزل برادر خدیعت اثر فرود میآید و شب هنگام که بقصد اداء فرایض اسلحه را از خود دور مینماید گماشتگان اورنگ زیب او را محبوس ساخته روانه قلعه از قلاع مینماید و حکیم کاظم که مدتها قبل از وقوع این قضایا از راه دریا روانه خدمت اعلیحضرت ظل رحمن شده بود وارد پایه سریر سلطنت گشته پیشکشهای خود را از نظر اشرف گذرانیده و نامه که مشتمل بر استدعای کمک و مدد بود بنظر اشرف رسانید اعلیحضرت ظل الهی مسئول او را بجز انجاء مقرون داشته بنا بر مروت ذاتی و کرم جبلی امداد و اعانت او را وجهه همت والا ساخته مقرر فرمودند که موازی یکم هزار از نفر تنگچیان کماندار از راه دریا بسر کردگی زمان خان بیک ولد مرحوم کلب علی خان روانه بندر سورت گردید و درین باب ارقام مطاعه باسم وزراء فارس و لار (۲۵۳) و حاکم چهارم و بند رعباسی صادر گردید که تنگچیان مذکور از ایلات ساکن

آن حدود سرانجام و مواجب ایشانرا واصل ساخته راونه نمایند.

«۷۴» (وقایع سنه ایت ثیل ۱۰۶۹)

بشرحی که سبق ذکر یافت خاطر همیون متوجه آن شد که سدی برزنده رود بسته شود که در او قانیکه دار السلطنه اصفهان مقرر ایات جاه و جلال باشد سیر دریاچه منظور بوده از صفحه گشاده آن آب آیات ابتهاج و انتعاش خوانند و چون بنای بل حسن آباد بر روی سنک گذاشته شده و محل دیگر را سوی آن مکان قابلیت آن نبود که پایه سد بر روی آن گذاشته شود و معینا بعلت طغیان آب دو سه چشمه آن پل منهدم شده بود امر فرمودند که پل را بالتمام بر داشته سد را در مکان پل بندند و پلی در نهایت حسن و غرابت و غایت استحکام متانت که مشتمل بر ایوانها و بالا خانهای مشرقی و مغربی بوده سیار انرا از یکجانب سطح دریاچه آب منظور و از جانبی دیگر آبشار سلسله جنبان عیش و سرور باشد بر روی سد بنانمایند و آن پل که از کمال موزونیت گشادگی طاقهایش چون فاصله مصرعهای ابیات نظم بنظر میآید بیمن سعی استادان نادره کار در اندک وقتی باتمام رسید چشم بد دور که از غایت حسن مانند شیرین در آب چشمه سار بنظر می آید و دیدنش تفسیر کریمه جنات تجری من تحتها الانهار مینماید چون روشندلان را ازو گذشتن دشوار بیننده را گمان میشود که مگر حیرت نظاره اش آب را از رفتن باز داشته یادست قضا از پل زنجیر بر پایش گذاشته چشمهایش چون چشم معشوق رحیم که بر عاشق مرحوم گریان باشد غار تگر دلها و گوشه طاقش چون گوشه ابروی محبوبان محراب دعا نی نی غلطم که معشوقیست مفتون خود گشته پیوسته آینه در کنار دارد یا عاشقسیست که (۲۵۴) بهایهای گریسته دریا دریا اشک از دیده میبارد (هست پر در گریستن بی تاب - دیده گویا شبیه خویش در آب) نظار کیان قصر و ایوانش دنتر شهرت طاق کسری و خورنق را در آب میشوند و بنای هر مان را در جنب پابر جایی اساس استوارش نقش بر آب میگوبند از صدای آبشارش چون آب روشنست که دور گشتن از وی فریاد و فغان میسر نیست و از صفحه دریاچه اش چون آینه پیدا است که در تماشايش استادگی نکردن مقدور نه معشوقیست سراپا دلر با پر بزدیست بر خلاف طور پر بزدان دیگر خود نما

عاشقیست که با آنکه لب بر آب گذاشته تشنه لب است و مجموعه حسنی است که هر جزئی از اجزایش منتخب است. شاهی است که فروغ حسنش بر چهره بجای نقاب و زبانش از شرم گفتگوی آبست. نظار کیان از اطراف عالم بشتاب سیلاب بهاری راه تماشایش بسرمیوبند و ساکنان اصفهان گرد کدورت اذدل بدیدن و لالاش میشوند. پل قدیم را گرد کسادی برجین نشسته که بصد فنده رود توان شست و هم چشمی در برابرش نیستاده که وصفش را بداستانها توان گفت. شرح حالش از از تقویم یارین میتوان خواند و چگونگی اضطرابش را از آینه آب میتوان دید. امید که پیوسته خیرات و مبرات این خسرو گیتی ستان جاری و ذکر خیرش در اطراف و اکناف عالم ساری باد.

«۷۵» (شرح آمدن سلطان بلاغی بدار السلطنه اصفهان)

چون خبر فوت والی هندوستان و مناقشه و مجادله او انتشار یافت سلطان بلاغی نواده شاه سلیم که بعد از فوت شاه سلیم بر تخت سلطنت هندوستان نشسته و بعد از آن بحیله آصف خان مغلوب گشته در زمان نواب خاقان رضوان مکانی بآستان (۲۵۵) ولایت نشان آمده در سلك راتبه خواران منتظم و منتظر فرصت میبود از دار السلطنه قزوین با ولد خود روانه در گاه جهان پناه شده وارد دار السلطنه اصفهان گردید و بفحوائ صدق مؤدی

گر کند بدرقه لطف تو همراهی ما
چرخ بر دوش کشد غاشیه شاهی ما
از کارکنان دولت گردون عدت و در آمدت طالب کمک و مدد گردید مقرر شد که نجف قلی بیگ برادر مهدیقلیخان شاملو ایشیک آقاسی باشی حاکم ری باتفاق میرزا رضی ساوجی وزیر دار السلطنه اصفهان استقبال نموده موی الیه را در عمارت مبارکه (۱) رحل اقامت انداخت و چون فضا و هوا و سایر محسنات آن عمارت گردون منظر را پسندیده بود استدعا نمود که در همان مکان ساکن بوده باشد و مسئول او باجابت مقرون شده بدین جهت بعمارتیکه در اصل شهر بجهت او مهیا شده بود انتقال نمود.

(۱) در حاشیه سطرپی نوشته شده که باره از کلمات آن محکوک و قسمتی که قابل قرائت

است بصورت زیر خوانده میشود. از دروازه طوقچی وارد مردم استقبال از او داشته تا درب قوشخانه

و بعد از چند روز حسب فرمان قضا جریان ایرانمداری اعتمادالدوله العلیه العالیه و مرتضی قلیخان قاجار قورچی باشی بیگلربیگی آذربایجان و متولی مزار کثیر الانوار نواب خاقان رضوان مکان والله و یردی خان مصاحب و قوللر آقاسی و امیرشکار باشی و بیگلربیگی کوه کیلویه و سردار عساکر نصرت توامان بسیددن سلطنت پناه مومی الیه رفته لوازم تفقد بتقدیم رسانیدند و جشن شاهانه در عمارت مبارکه که باغ سعادت آباده ترتیب و گلریزان فرموده سلطنت پناه مومی الیه را طلب داشتند در آن هنگامه جشن و سرور نغمه چنک و طنبور حلقه در گوش ناهید میکشید و آواز مطربان خوش الحان مانند صدای آب حیوان بمسامع تشنگان صحبت میرسید دختر رزبشت و شوی غبار کلفت دست از آستین مینا برآورد و توز کچی صفوف عیش و نشاط یعنی ساغر صهبا بگر-ردش در آمد و بعد از رسیدن دماغ که هنگام آسایش و فراغ است اعلی حضرت ظل اللهی سوار کمیت آسمان جولان گشته (۲۵۶) متوجه دولتخانه همیون گردیدند و سلطان بلاغی که بعلت مستی قدرت بر رکوب نداشت در همان مکان توقف نمود و در اوقانی که در رکاب نصرت انتساب توقف داشت مکرر بشرف مجالست سرافرازی یافتند و چون بمقتضای عنایتی که در باب کمک سلطان مراد بخش فرموده بودند خاطر همیون متوجه سفر هندوستان بود سلطان بلاغی را مرخص فرمودند که روانه دارالسلطنه قزوین شده بتپیه اسباب خود مشغول باشد که هرگاه رایات نصرت آیات روانه سفر خیر اثر گردد روانه شده در رکاب ظفر قرین بوده باشد مومی الیه حسب فرمان واجب الاذعان روانه شده چون بشرحی که رقمزده کلاک و قایع رقم گردید بعلت گرفتاری سلطان مراد بخش انشاء سفر در عقده تعویق افتاد نیل مأمول سلطان بلاغی در گرو وقت ماند که بمقتضای الامور مرهونه باوقانها در وقت خود صورت حصول یابد.

«۷۶» شرح رفتن ییلاقات پریه و فریدن و مراجعت نمودن

بعنائیت قادر ذوالمنن

چون بمقتضای پاسداری قوانین شریعت غرا که بر دمت پادشاه اقلیم گشته لازم است ماه مبارک رمضان را دودار السلطنه اصفهان گذرانیده در حقیقت حاوی ثواب کافه ملتزمین و کاب گردیدند بنا بر انحراف هوای داو السلطنه مزبور از منهج اعتدال بعد از انقضای آن ماه مبارک، آیات نصرت آیات بصوب ییلاق فریدن نهضت فرموده در منزل مینو نظام محمدیه که مشتمل بر عمارات مرغوبه است دو سه روز توقف فرموده همه روز بنظم و نسق امور و قطع و فصل مهمام کافه جمهور اشتغال فرموده چون خبر گرفتاری سلطان مراد بخش تا غایت نرسیده بود در این امر کمال اهتمام داشتند و نیز بخاطر دریا مقاطر که مرآت چهره نمایی امور مکتوم و مقنن آداب و رسوم است بر تو افکنده بود که شقه (۲۵۷) اعلام ظفر فرجام عساکر منصوره و امراء عظام که گلشن فتح و فیروزی و طرف دامن آتش دشمن گذاری و عدو سوزیست هریک بر رنگی خاص بوده باشد که در هنگامه نبرد و پیکار و معرکه مبارزت و گیرودار از هم ممتاز باشند و بموجب اشاره همیون استادان صاحب طبیعت منقوش بآیات فتح و نصرت با تمام رسانیده بودند مقرر فرمودند که آلوبه مختصه امرا و عساکر آذربایجان را عباس قلی بیگ ولد حسینخان بیگلربیگی لرستان و شیروان و قراباغ و ایروان را سید مبارک پسر زاده سید مبارک خان والی عربستان و عراق را مرتضی قلی بیگ قهوه چی باشی و فارس را جعفر قلی بیگ قورچی رکاب برده ملازمان امراء عظام و عساکر نصرت فرجام را از ولایات مزبوره روانه سفر خیرات نمایند که نزد عالیجاه قوللر آفاقی جمعیت نموده از هر سمت که مأمور گردند روانه شوند و بیست نفر از غلامان و قورچیان خاصه شریفه نیز مأمور گردیدند که رفیق هر یک از ایشان بوده بساین خدمت اشتغال نمایند و وجوہات دیوانی نیز بتحصیل مقرر گردید که محصلان نقد نموده نقل خزانه عامره نمایند که درین سفر میمنت اثر صرف موجب و انعام غازیان و سایر امور ضروریه شود و بعد از نظم و نسق امور مزبور

روانه اسکندریه گشته از اسکندریه با پوشیده رویان سراپرده عصمت بقورق سوار شده تا حسن ماضی که در عنوبت میاه و کثرت گل و گیاه سر آمد ییلاقات است رفته چند روز آنمکان مضرب سراق جباه و جلال گردید و چون عزیمت امداد واعانت سلطان مراد بخش تصمیم یافته بود بیش از دوماه در ییلاقات توقف فرموده بمقر سلطنت و مستقر عزت مراجعت فرمودند و قوللر آقاسی که برفتن سفر مأمور بود داخل دار السلطنه اصفهان نگریده (۲۵۸) در باغ قوشخانه نزول نمود و پادشاه بنده نواز منزل آن خان و الاشانرا بنور قدوم مشرف ساخته بزم افروز بساط انبساط گردیدند و خان مزبور روانه مقصد گردید که بعد از جمعیت لشکر حسب العرمان والا عمل نمایند و در حینی که عساکر نصرت مآثر از منازل خود در حرکت آمده قوللر آقاسی وارد سمنان شد عریضه ذوالفقار خان بیگلریگی قندهار مشتمل بر وقوع قضایای هندوستان و گرفتاری سلطان مراد بخش بیایه سریر خلافت مصیر رسید و چون غرض از ارتکاب آن سفر امداد واعانت سلطان مراد بخش بود فسخ آن عزیمت فرموده کاظمی ایلچی را رخصت انصراف ارزانی داشتند و کاظمی بعلت وقوع آن امور از رفتن تقاعد ورزیده در دارالمؤمنین قم ساکن شد چون در اثناء سیاحت کلام اشعاری شد که تا هنگامی که رایات منصور در محمدیه نزول اجلال داشت خبر گرفتاری سلطان مراد بخش بمسامع باریافتگان بارگاه جباه و جلال نرسیده بود و درین روز نامچه وقایع کیفیت گرفتاری او در طی احوال هندوستان قبل از رفتن ییلاق و نهضت رایات نصرت نشان تحریر یافته لهذا بر ذمت همت لازم است که بیان وجه نگارش این مطلب در آن مقام و رفع ابهام نماید برارباب دریافت پوشیده نماند که قضیه شورش هندوستان و خبر فوت خرم و کشاکش وارنان مدتی مدید قبل از وقوع این خبر منتشر گردید و خبر گرفتاری مراد بخش بعد از مراجعت رسید چون تقدیم بعضی ازین قضایا بعلت سبق وقوع ضرور بود لازم نمود که گوهر وقایع آغاز و انجام را در یک سلك منتظم سازد که رشته کلام گسیخته ولالی آن از هم ریخته نگردد و تحریر این واقعه در نظر سخن شناسان از مقوله مبتدای بی خبر باشد (۲۵۹).

«۷۸» (معزول شدن علی بیك میراب اصفهان)

(و سردار خراسان)

چون بمقتضای لطف ضعیف نواز و عدل ظالم گداز همواره پژوهش احوال کافه انام و خاص و عام منظور نظر والا می باشد بنا بر آنکه امراء و سادات و اعیان و عمال مشهد مقدس عرایض مشتمله بر سلوک ناصواب علی بیك میراب سردار خراسان بدرگاه جهان پناه فرستاده تظلم نمودند از آن امر جلیل القدر عظیم الشأن معزول گشته مقرر شد که روانه آستان خلافت مکان گردد و بعد از ورود بدرگاه فلک پیشگاه امر فرمودند که نواب ایران مداری باتفاق امراء عظام اجلاس نموده بحقیقت سخنان طرفین و صدق و کذب جانبین رسیده و صحت و فساد آنرا معروض گردانند امراء حسب فرمان قضا جریان اجلاس نموده تشخیص سخنان طرفین کرده معروض گردانیدند چون حرکات ناپسند بنا بر نکرده کاری از علی بیك بمنصه ظهور رسیده بود از منصب میرابی نیز معزول گردید و آب این دوات بزور اعتبار با داده بیك ارسطا و جاری شد .

«۷۹» (معزول شدن قورخمس خان بیگلر بیگی مرو)

و محمد علی بیگ جبادار باشی برادر او

چون کارکنان و عمله قورخانه خاصه مکرر نزد صفی قلی بیگ ناظر بیوتات خاصه شریفه آمده اند مذکور ساختند که محمد علی بیگ جبادار باشی وجوہات تحویلی را مال خود انگاشته و اکثر جواهر نمین و اجناس غرابت آئین را برداشته است و مع هذا اکتفا بخیماتی که در وجوہات تحویلی نموده نکرده مواجب و انعامی که بجهت عمله این سرکار میستاند بدستور از خود میداند و بایشان نمیرساند و مومی الیه حقیقت بعرض مقدس رسانیده مقرر شد که باتفاق ایرانداری و سایر ارکان دولت تفتیش امور مزبور کرده معروض دارند حسب فرمان والا اجلاس واقع شده در روز دیوان جمعی از ملازمان مومی الیه نیز معروض داشتند که بعضی از اجناس پیشکشی را داخل تحویل خود ننموده و بیوتات مهموره را (۲۶۰) که عرض دیده نشده خود سرگشوده و نفایس اجناس و طوایف امتعه را از میان ربوده بعد از ثبوت این مدعا و معروض گشتن پایه سریر والا مومی الیه محبوس و قورخمس خان برادر او که بحکومت مرو سرافراز بود معزول گردید و حکومت مرو باصلا نخان حاکم فراه و صاحب جمعی قورخانه بزمان بیگ یساول صحت و لدکلب علیخان و حکومت فراه بعباس قلیخان حاکم کرمان و یساولی صحت برستم بیگ برادر زمان بیگ تفویض یافت و ولایات کرمان بخاصه شریفه منسوب گردید وزارت آنجا بصفتی قلی بیگ شیره چی باشی و منصب صاحب جمعی شیره خانیه بعباس قلی بیگ پیش خدمت شیره خانه شفقت شد .

«۸۰» (شرح چوگان بازی و رفتن بباغ کومه و بابا شینخعلی)

چون خاطر همیون درهمه حال متوجه آنست که بندگان و منسوبان و غلامان و بکرنگان در فنون فروسیت و آداب سپاهیگری تمام بوده باشند و صفحه مشق این کار با میدان چوگان بازی یا صحرای شکار صید تازی میباشد لهذا در عرصه میدان نقش جهان دارالسلطنه اصفهان بنفیس نفیس با جمعی از خواصان و بندگان متوجه چوگان بازی گشته حیرت افزای بینندگان گردیدند از هلال نورانی چوگان که با پنجه زرافشان آن خورشید درخشان قران داشت ماه تمام چون گوی غلطان سرگشته وادی حیرت میگردید و دماغ تماشائی از دیدن شیوههای چابکی و میدان آرائی آن شهریار بیش از کشیدن ساغر و پیمانه میرسید گوی از صدمه چوگان آن ممتاز پادشاهان هم قطار سیارگان و زمین از صدمه سم آهنین مرکبش غازه رخسار آسمان بود نی نی غلطم گوی را از خوشحالی نوازشش پای نشاط بر زمین نمیآمد و زمین از اهتزاز شادی چون آسمان قرار نداشت چنانچه گوی مسابقت از پادشاهان روده اند و در هر مرتبه مزیت پیشی یافتند پنجه (۲۶۱) مهارت بازیگران مسلم را بنیروی چستی و چابکی برهم یافتند بعد از رسیدن خط مسلمی آن يك فنه هر فن بهر قبول مشگل پسندان و استیفاء حظوظ کامله از تاختن یکران و باختن چوگان عزم شکار و تفرج صحرا و صید مرغان آسمان جولان فلك مأوا تصمیم یافته دو نوبت تا باغ کومه که از متنزهات ملك دلپذیر اصفهان و منتخب حدایق جنان است تشریف شریف ارزانی داشتند و نیز بامخدرات سرایر ده عصمت تابا باشینخعلی که بکثرت شکار كبك و دراج و تئدرو از سایر گاههای این ملك امتیاز دارد بسواری قورق فرموده داد خوشدلی و نشاط و شکفتگی و انبساط داده مراجعت فرمودند امید که همیشه گوی سعادت این خسرو عدالت آئین در خم چوگان حصول و صید مطلبش در کمند حصول باد.

(متوفیات)

بفحوائی - خلق راهست سوی مرك آهنگ دمزدن گام و روز و شب فرسنگ

طی شدن راه حیات مسافران دیار هستی ناچار و آب روان روان بتندی سیلاب بهاران در گذار است هوس بقای حیات و استمرار این برات نقشیست بر آب و آرزوی دوام زندگی و پابندگی خیالیست یا خواب لایبقی الا وجهه برهان این آیت و سبب این حکایت است و از اینست که هر فرد از افراد کائنات را این زهر ناگوار چشیده‌نی و این راه با اقدام بی‌اختیاری دویدنیست لهذا درین سال زایچه طالع درخشان گو کب فلک رسد بندی میرزا مقیم بقاطع رسید و دوحه حیات نخل برومند فضل و افضال ملاحسن علی ولید مولانا عبدالله شوشتری از هبوب صرصر اجل از پای در آمد و زمان حیات باداده سلطان حاکم ایبورد نیز درین سال سر آمد حکومت ایبورد بنجف قلی سلطان ولد الزبار سلطان حاکم آنجا تفویض یافت (۲۶۲) امید که نقد جانهای بندگان نثار این خسرو صاحبقران و بقای ذات شریفش جلودان باد.

«۸۱» روانه شدن میرزا مقیم کتابدرا بدکن

چون ولات دکن را خیل بندگی بدین دودمان و الامنوط و دست اخلاص بدامان دولت این سلسله جلیله مربوط است و همه اوقات پیشکش و هدایای ایشان ببارگاه فلک پیشگاه میرسید و مدتی بود که ارسال رسول و تلقی خدمات ایشان بحسن قبول نشده بود بنابر این درین سال میرزا مقیم کتابدار خاصه شریفه برسم حجابت روانه آنصوب شد درین سال شاه خواجه اورنگ که از جمله سادات بلخ است از جانب سبهان قلیخان والی آنجا برسم رسالت وارد درگاه معلی و بشرف پای بوس سرافراز شده بمنایات خسروانه اختصاص یافت

«۸۲» (شرح بنای عمارت مبار که خلوتخانه)

خاکساری نه شیوه ایست که منشاء ارتفاع شأن خاکساران نشود و افتادگی نه پیشه که نهال اعتبار افتادگان بنیروی آن باوج امتیاز نرسد قطره را تا ابراز چشم نیندازد صدفش بفرزندى برنمیدارد و دانه را تا افتادگی نباشد سرسبز از گریبان خمول بر نمی آرد خاک از یمن همین صفت حمیده است که گاه تخمیر انسانیت یانته تاج رهاج کرنا بر سرش میگذارد و گاهی شهریارانش بدست تعمیر از پایه فرومایگی و پستی بر میدارند هم یمن تربیت بهار رشکگرم ذات العمد میگرد دو هم بنیروی ترقی سلاطین سرکوب اطواد سبع شداد میشود و اگرچه ترقیات بسیار یانته و براه ارتقا و اعتلا برشتانته اما هرگز نقش اعتبار و ترقیش چنین ننشسته و از شبوه ستوده خود طرفی بدین عنوان نبسته که در بهشت امتیاز نشینند از نخوت بلندی و برتری آسمان را در زیر پای بند تفصیل این اجمال آنکه درین سال بخاطر آینه مثال صاحبقران بیهمال منطبع گردید (۲۶۳) که عمارتی که طرح آن تازه و وسعتش بی اندازه باشد بنا نماید که مشتمل بر منازل و بیوتات زمستانی و تابستانی بوده چون بنای کاخ وجود که مشتمل بر چهار اصل است حاوی عیش و نشاط چهار فصل بوده از یکجانب اشرف بر دیوانخانه و از طرفی دیگر ارتفاع بحوضخانه داشته باشد که صحبت خلوت درین زیبا عمارت انعقاد یافته این دو باغ از دو جانب در نظر و گلچینی تماشای جنتین در هر گردش چشم میسر باشد و این زیبا عمارت که تا قیام قیامت از یمن قدوم اعلی حضرت ظل الهی مسکن عیش و فراغت و استراحت باد موسوم بخلوتخانه گردید بتقریب تاریخ اتمام این منزل مینو نظام طبیعت گوهری چند بمشعب نظم سفته و آنچه وصف این نو عروس مقدور بیان بوده گفته است لهذا قطع رشته اطنا ببل تکرار نموده بهمان ابیات اکتفا مینماید .

(نظم)

که هستی تو بر خانها پادشاه
که طاقت بود جفت ابروی یار

زهی خانه شاه عالم پناه
نمودی از آن دلربائی شعار

بجائی رسیدی باقبال شاه
 سرشتند از آب و گوهر ترا
 توئی زینت افروز روی زمین
 خرد گفت چون وسعت شد عیان
 ز افلاك بگذشتی از عرش نیز
 بوصف تو ای آسمان منیر
 فلکها بآن کبریا زادگی
 گذشت از فلکها و شد عرش سای
 بتن گاورا استخوان گشت خرد
 ز بالای این قصر دولت قرین
 فلک در بر این بروج شرف
 باندازه بحر نبود شناس
 بر آید کسی چون بیالای او
 تصور نماید چو بیند فرود
 عنان را ز گردیدن افلاك یافت
 پس از دیدنش چرخ را شد یقین
 از آن پیش کاین کاخ گرد عیان
 شد از بطن خاک آسمان جلوه گر
 جهانگر در لب ز تعریف بست
 بگرد ز شوق آسمانش بسر
 ز رفعت شد از آسمانها بلند
 نماید فلک آنچنان زین بنا
 ز شأن و ز رفعت بجائی رسید
 بلی گرد هم مثلی از خود نشانند

که افلاك را از سر افتد کلاه
 از آن دارد افلاك بر سر ترا
 توئی گوهر تاج چرخ برین
 که امروز واکرد چشمی جهان
 ندارد گذشت ترا هیچ چیز
 شنیدم که میگفت برنا و پیر
 ازو دیده چون سایه افتادگی
 برون آمد از بیضه گویا همای (۲۶۴)
 ز روزی که او بر زمین بافشرد
 بگردون بزرگی فرو شد زمین
 چو بر چهره ماه رنگ کلف
 تصور درو کم بود چون نگاه
 چو افلاك فرش است در پای او
 که شد پایش از ایستادن کبود
 ز خود آنچه میجست در خاک یافت
 که در خاک بود است رفعت دفین
 ملک بود چون مرغ بی آشیان
 که فرزند باشد شبیه پدر
 که باشد نمایان زهر جا که هست
 چو بر گرد فرزند قابل پدر
 چو موحی که گردد ز دریا بلند
 که از سرو باری فتد زیر پا
 که احوال دو او را چو گردون ندید
 که بهر مثالش دگر جا نماند

مخمر شد از بهر تعمیر این
 از آن خویش را چرخ بر سر گذاشت
 عجب نبود از پرتو آفتاب
 بود دامنش زیر کوه گران
 عجبین خاک پاکش ز آب بلور
 ز خاکش برد آبرو نو بهار
 عروسیست چشم جهانی بر او
 بظاهر به از باطن اهل حال
 بیر رخت کلبندی از جامها
 گدائی بود بر درش آسمان
 ز در بوزه مهر رخسار شاه
 عروسی بود پای تا سر نگار
 خیابان او همچو عمر ابد
 جوانی بود يك گل باغ او
 پی بردن دل ز اهل نظر
 ز سقفش نکه بود کوتاه دست
 ز تالار او عقل در حیرتست
 مگوهست تالار این دلفریب
 که از تاب خورشید رخسار شاه
 بود هر ستون شاه کردنکشی
 بلی صدق حرفم ازین روشنست
 شهی کس ندیده است چون شاه ما
 چه مطلب مگو نیستش در کنار
 ازو دیده دل آرزوی نظر

چو آب و گلش آسمان وزمین
 که تنها زمین پایه او نداشت
 نجنبند ز جاسایه آن حباب (۲۶۵)
 ازینسو بدانسو نجنبند از آن
 گچش از سفیداب رخسار حور
 ازو خاک چون دست شاهد نگار
 همه آب و تاب و همه رنگ و بو
 بیاطن به از روی صاحب جمال
 چو پیراهن دلبران ته نما
 که کشکول دارد زمه بر میان
 پر از نور کرد است کشکول ماه
 بهشتی بود چار فصلش بهار
 محال است هرگز بآخر رسد
 ازین روی دوران بود داغ او
 نهاده کلاه فرنگی بسر
 نمیشد ز تالار اگر چوب بست
 بهشت برین را برو غیرتست
 کز و خاک تا آسمان یافت زیب
 گرفتست دستی به پیش نگاه
 بموزونی و دلبری مهوشی
 که بار جهانیش بر گردن است
 که هستند شاهان بزمش پیا (۲۶۶)
 که واکرده آغوش در انتظار
 نچیده کس از چوب خشک این نمر

ازو دیده دل آرزوی نظر
 زو دارد آئینه درپیش صبح
 ازین حوض تاچهره خود نشست
 زبس روش گفتست این بوستان
 بلی زین سبب آب درحوض او
 چو بنموده این حوض کوثر لقا
 صفایش چنان آب هر چشمه ریخت
 کی از رشک هر گز دلش آرمید
 چو این معدن میمنت شد تمام
 بود سال تاریخ این کان نور
 الهی دروشاه پاینده باد
 نصیبش جوانی و عمر دوام

نچیده کس از چوب خشک این نمر
 بشوید ز حوضش رخ خویش صبح
 ز پیشانی مهر تابان نرست
 ازو کامجو گشته پیر و جوان
 چو آب گهر چین ندارد برو
 سیه روز گردید آب بقا
 که آب بقا در سیاهی گریخت
 پریشانی خواب از موج دید
 شنیدم که میگفت عقل این کلام
 زهی جای عیش و مقام و سرور (۱)
 جهانش بکام و فلک بنده باد
 نشان تاز چرخ است و ازو نیز نام

(۱) ۱۰۶۹ بشرط آنکه دو عاقل به حساب آید

«۸۴» (شرح فوت والی دادیان (۱) ورستم خان) (وقضایا ئیکه بعد از فوت ایشان روی نموده)

لوند خان والی دادیان که از عظمای سلاطین گرجستان وصیه او در سلك ازدواج رستم خان و از جمله بندگان و یکجهتستان آستان خلافت مکان بود بدرود جهان گذران نمود چون گرجستان باشی آچوق فیما بین گرجستان کارتیل و دادیان واقع شده و رقتن لشکر از کارتیل بدادیان بدون عبور و مرور باشی آچوق میسر نیست و قبل از آنکه والی دادیان قوی گشته لاف استبداد و استقلال زند تابع حاکم باشی آچوق (۲۶۷) بوده و از لوند خان فرزندی که اهل آن ملک برسلطنت او اتفاق نمایند نمانده بود ورستم خان بعلت عرض مرض قدرت بر حرکت و سواری نداشت بعد از فوت لوند خان الکسندر خان والی باشی آچوق تصرف درالکاء، مزبور کرده یکی از اقربای لوند خان را بحکومت آنجا منصوب گردانید و حاکم آنجا دوسق و کوربال نیز با او طریق موافقت مسلوک داشته اطاعت و انقیاد نمودند و بمقتضای تانمیرد یکی بناکلی دیگری شادکام ننشینند از این رهگذر درشته استقلالش

(۱) ممالک بین دریای سیاه و بحر خزر بواسطه سلسله جبال قفقاز بدو ناحیه شرقی و غربی تقسیم میگردد. قسمت شرقی آن بزبان اهالی کارتله (کارتیل) و قسمت غربی منگرلی خوانده میشود ساکنین کارتیل اکثرأ مسلمان و پایتخت آن تفلیس و تا اواسط قرن سیزدهم هجری جزء ممالک محروسه ایران بوده و حاکم آنجا هم از پایتخت ایران انتخاب میشده است قسمت منگرلی که از سلسله جبال قفقاز تادر بای سیاه کشیده شده در عصر مؤلف به سه ناحیه تقسیم شده است که اولی را باش آچوق میگفتند و امیر آنجا بر دیگر امراء منگرلی برتری داشته قسمت دوم بنام منگرلی خوانده میشده است و امیر آنجا را شاه دادیان میگفتند قسمت سوم موسوم به کوریل و امیر آنجا را هم شاه کوریل میگفتند مقدرات منگرلی بواسطه تماس دو دولت قوی ایران و روم سابق با ایران و عثمانی لاحق پیوسته در تغیر و تبدل بوده که گاهی امراء ایران بر آنجا سلطنت داشته و زمانی تحت نفوذ فرمانروایان آناتولی قرار میگرفتند تفصیل بیشتر از عهده نگارش باین شکل خارج و منوط بحث زیادتری است

قوی شده گسوت اقتدارش نوی یافت و وارثان ملك دادیان تاب مقاومت نیاورده متفرق گردیدند و یکی از وارثان بحاکم اخسقه که از جانب خواندگار روم منصوبست ملتجی گردید و حاکم اخسقه فوجی از رومیانرا بمظاهرت و معاونت او تعیین کرده روانه دادیان گردانید و از مردم دادیان نیز جمعی کثیر و جمعی غفیر نزد مومی الیه جمعیت نموده بهوس انتزاع آنملك روانه گردیدند الکسندر خان نیز بجمعیت تمام در حرکت آمده بین الفاتین آتش قتال و نیران جدال اشتعال یافت و اساس وجود بسیاری از مبارزان طرفین و شجریان جانبین بهبوب صرصر اجل منهدم شد عاقبت نسیم ظفر بر پرچم علم الکسندر خان وزیده مردم اخسقه راه فرار پیش گرفتند و درحینى که الکسندر خان با مردم خود روانه دادیان میشد رستم خان بنابر آنکه خود قادر بر حرکت و سواری نبود با خدایک میرمخران را سردار نموده باتفاق زال بیک ارسطو و قراقلخان و سایر تاوادلان و ازانلوان روانه باشی آچوق نموده بود و چون بسبب صعوبت مرض و شدت کوفت زمام قبض و بسط مهام و امرو نهی نام از قبضه اختیار رستم خان بیرون رفته بود فیما بین با خدایک و ارسطو بسبب هم چشمیها ناسازی بهم رسیده رفتن باشی آچوق در تعویق افتاد و از هم رنجیده باز گشته (۲۶۸) هریک درالكاء متعلقه خود بسر میبردند در این اثناء بمقتضای لكل اجل کتاب رستم خان جام ناگواری نیستی نوش و نمدای ارجعی بسمع رضا گوش کرگز روانه شهرستان فنا شد حقیقت این امر را ناخدا بیک معروض پایه والا و سده معلی نمود پرتو عنایت و بارقه عاطفت بر ساحت احوال و فضای آمال ناخدا بیک تافته او را منظور نظر تربیت و احسان و والی باستقلال گرجستان و ملقب بشاهنواز خان فرمودند و اسباب سلطنت مرحوم رستم خانرا که از وسع احاطه او هام محاسبان بیرون بود بمقتضای همت کردون اساس و کرم بیش از قیاس تاج و هاج و جیقه و شمشیر مرصع و اسب و یراق مومی الیه عنایت فرمودند و اجناس بیکران در وجه انعام شفقت شدنی نی مال همشیره والی دادیان که در حباله رستم خن بود مقرر گشته رقم همیون مشتمل بر استمالت او صادر گردید که از لباس سوگواری برآمده در سلك از دواج سلطنت پناه شاهنواز خان منسلک گردد و صفی قلی سلطان استاجلو نواده قرا حسن مقرر شد که روانه گرجستان

دشته رفع مناقشه که نیما بین سلطنت پناه مومی الیه و ارسطا و واقع شده نماید و اگر چه سبب توهمی که نمود از رفتن نزد سلطنت پناه ابا نماید او را بدرگاه جهان پناه آورد چون خاطر همیون متوجه آبادانی الکاء گرجستان کاخ بود و قضیه گرفتاری مراد بخش روی نمود قوللر آقاسی در سمنان و آن حدود توقف داشت رقم اشرف صادر گردید که روانه آذربایجان و قراباغ گشته در محلی که مناسب داند توقف نماید و معمار صاحب و قوف باتفاق مردم کلردان روانه گرجستان کاخ نمود و در سه محل از محال الکاء مزبور که شأن معوری و قابلیت آبادی داشته باشد سه قلعه متین حصین بنا نمایند و قلاع مزبوره را بزودی باتمام رسانیده موازی پانزده هزار خانوار از ایلات آذربایجان و قراباغ روانه آنحدود نماید که هم موجب آبادی گرجستان و هم کومک و مدد سلطنت پناه شاهنواز خان باشد و عالیجه مومی الیه از راه قزوین و طایم حسب فرمان روانه گردید .

(فوت نواده طهمورث والی کاخ) «۸۵»

چنانچه سبق ذکر یافته بعد از مقتول شدن ولد و مأیوس گشتن از شیوه ناستوده عناد باتفاق دو پسر که از ولد او مخلف گشته بودند نزد والی باشی آجوق که داماد او بود رفته در الکاء مزبور بسر میبرد چون قطع امید او بسبب کج بینی از این آستان که قبیله دوستانست شده بود بمضمون آنکه :

چو تیره شود مرد را روزگار همه آن کند کش نیاید بکار

یکی از نبایر خود را که نسبت هم کیشی پادشاه اروس را فریب میتواند داد روانه آنجا نمود خود نیز بعد از چند وقت روانه الکاء مزبور شده و نیریه دیگر او که در باشی آجوق توقف داشت و در حین فوت رستم خان بمن رشد و تمیز رسیده بود بمصاهرت الکسندر خان داعیه آن داشت که مناقشه و فساد کرد و غافل از اینکه منازعه با منسوبان این دوات خداداد تیشه بر پای خود زدن و نخل هستی خود را از ریشه کنند است و باجود اتساق و انتظام امور و مهیا بودن لشکر قیامت اثر سرور عادت تبیغ آبدار اقبال این خسرو نرخ نال بران جریان یافت که بردفع اعادی

نگذارد که برق شمشیر درخشان غازیان از ابر نیام برآید و اعلام خصم افگنی و دشمن شکاری بهادران بهرام صولت در اهتزاز آید. قضارا بشأمت این اراده باطل در همان روزها با لشگری بی امان آنکه بسروقتش رسید همه تن چشم گریان و رخت اقامت بسر منزل بوار و هلاک کشیده نواده طهمورث مرد تاریخ این امر غریب گردید.

(شرح ساختن طاوس خانه) «۸۶»

پوشیده نیست که افراشتن تنگ فضای حباب بیدستگاه (۲۶۸) آسمان سازی میسر نیست و تعمیر کردن خانه دل و دیده مور از ساختن قصر وجود سلیمان کمتر نه، دست قدرت در تخمیر وجود قطره همان در گل گرفته که دریا بدان سازند، و در جلای چشم حرا همان صیقل بکار برده که مرآت جهان نمای خورشید را بدان پردازند وجود هر موجودی از چار باغ عناصر گلدسته ایست بدست حکمت بر هم بسته و شکسته رنگی هر گلی کلاه گوشه معشوقیست بر تارک شکسته آفتاب قدرت کامله، از ثقب شبکه شئونات بی تفاوت مینماید و خار و خس این بوستان یکسان دل از عارفان میرباید، اختلاف الوان مرغان ندا خوانند که بزبانهای گوناگون وصف نقاش ازل مینمایند، و خارهای هر گلبن انگشتانند که از هر گلی کستات خوانای قدرت از هم میگشایند، خیز تا برکاک آن نقاش جان افشانی کنیم، کاین همه نقش عجب در گردش پرگار داشت، و از اینجاست که راه یافتگان گلشن تحقیق و سرمستان میکده این رحیق را، هر برگی طومار وصف بهارستانی، و هر شراری عینک دورنمای تماشای چراغانیست، و اعلیحضرت ظل رحمن که ممتاز دیده و روان و پیش خیل عارفانند، دیدنیها را بدیده تحقیق می بینند و گل از باغ معرفت بدست توفیق می چینند، چون شعر باف صنعت کسوت رنگین طاوس و تذرو را خوش آینده تر بافته، و تار و بوداین حریر زرنگار را بآئین دیگر تافته و این صفحه مذهب از دیگر صفحات کتاب قدرت دیدنی و گل تماشای این بوستان از سایر گلها چیدنی تر است خاطر والا و طبع معلی متوجه تماشای طیور مزبوره، و سایر مرغان ملون

میباشد لهذا امر فرمودند که باغی برنگینی طلوس و عمارتی بازاستگی عروس در کنار پل شاه که مشرف بر زننده رود است بنا نمایند و ستونهای (۲۷۱) مرتفع بر اطراف باغ نصب نموده ، بالای آنرا بمقتول مشبك گردانند که طلوس و تندرو و سایر مرغان در آن قفس آسمان فضلا بلك طیران توانند گشود و فلزع از آسیبه حیوانات ضاره توالد و تناسل توانند نمود و در باب نقل طلوس بدین زیبا مکان خلد عنوان رقم اشرف باسم والی گرجستان صادر شد و سرکاری اتملم آن مکان و بآئینی که مرقوم گردید بعهده یکجهد اخلاص پیشه و کاردان دقت اندیشه الله وردی خان مصاحب و قوللر آقاسی و امیر شکار و سردار لشکر ظفرائو و بیگلربیگی کوه کیلویه شد و بحسن اهتمام آن خان بندگی شعر در اندک روزی بانمام رسیده .

طلوسی از بوستان غیب جلوه ظاهر و نمود لابل عروسی نقاب حجاب از چهره دلربائی گشود . باغش را در صیادی دلها دام بردوش و عمارتش را قماش عذار معشوق و صفای بنا گوش ، دیوار و بسامش نظاره قریب و حوض و جدولش شوینده نقش صبر و شکیب دامی بدان ارتفاع که حلقهای آن نگین دان نگین درخشان سیارگان تواند بود بر اوجش کشیده شد و چمنی بصفای خط سبز مهوشان در صحن بوستان گسترده گشت تندروان و طلوسان که با هم در پروازند هم گلدستهای رنگین و هم شاهدان گلپازند در جنب دلربائی نقش و نگارشان جمله گلبنی بهارند قماش و نظر بحرکات دلفریب پر فشانیشان جنبش ابروی مهوشان دلخراش در اوقات سکوتشان لباس غبرائی زمین ملمع و درهنگام پروازشان کسوت هوا مرصع است گل بر شاخسار از رشك نگارشان لخت کبابیست بر سیخ کشیده و شمیم ریاحین از غیرت جولانیشان دیوانه ایست بعالم دویده تماشایش را دیده و ران واجب عینی و طواف حریمش را سیاران حج عیش نشاط میخوانند (۲۷۲) طلق دروازه این بوستان از کثرت نقش و نگار بتکلفیست که اگر در بر وی تماشائی نگشایند عذرخواه عدم حصول مأمول است و اگر واکنند حیرت تماشایش چون چوب دربان مانع از ورود دخول امید که همیشه طلوسان رنگین مطالب در دام حصول این ظل یزدان و درگاه والایش ملجاء جهانیان و پناه خسروان باد

(شرح وقایع سنه تنگوزی ثیل ۱۰۷۰ و شرح انجام) « ۸۷ » (کاردارا شکوه)

چون بشرحی که سابق نگاشته قلم وقایع نگار کردید دارا شکوه بنا بر عدم مساعدت بخت ترك تاج و تخت نموده از اورنگ زیب کریزان شد دیگر در آن حدود مجال اقامت نیافته بملتان که در زمان ولیعهدی بجایگیر او مقرر بود انتقال نمود و اورنگ زیب جمعی را بتعاقب او مأمور داشته از ملتان نیز بیرون آمده روانه شگر و یگر شد و تصمیم عزیمت نموده بود که احوال و احوال و اسباب خود را بکشتی نقل بندر مبارک عباسی نموده خود را بدرگاه معلی و بارگاه آسمان سما رساند و حقیقت این معنی بعرض مقدس اعلی حضرت ظل الهی رسیده بنا بر رعایت آداب مهمان نوازی که شیمه کریمه این خسرو بیهمال است ارقام مطاعه باسم امراء و وزرا و عمال بندر عباسی و خطه لار و سایر محال صادر شد که چون مذکور میشود که شاهزاده دارا شکوه با ده دوازده هزار نفر از تبعه و لحقه و خدمه و سپاهی خواهد آمد و از بندر عباسی الی خطه طیبه لار اگر بیابانست و اگر آبادی سهلی نیز داشته باشد از عهده تدارک مایحتاج این جمع کثیر بیرون نمیتوانند آمدن از اطراف و اکناف از هر جنسی از اجناس بقدر کفاف در هر منزلی از منازل تهیه نمایند و بعد از ورود لوازم اعزاز و اکرام و میهمانداری بعمل آورده هر يك از امراء و وزرا پیشکش های لایق از نفایس امتعه و اجناس بگذرانند و بدین طریق (۲۷۳) و آداب او را بدرگاه گیتی پناه رسانند و صفی قلی بیك ناظر بیوتات خاصه را بمهمانداری مشارالیه معین گردید که بعد از ورود به بندر عباسی روانه شود که او را بدرگاه جهان پناه رساند چون لباس طالع آن شاهزاده نیلی رنگ و دولت بخشم رفته با او بر سر چك بود در انشاء تصمیم این اراده نوشته از منسوبان سلطان مراد بخش که در کجرات بوده اند مشتمل بر ترغیب و تحریص او بآن حدود رسیده فسخ این عزیمت مینماید و بظاھرت این معنی و استمداد و استعانت از راجهائی که اورنگ زیب اتفاق نموده بودند روانه کجرات میشود و بعد از ورود آن ملک

فی الجمله جمعیتی بهم رسانیده بقصد تلافی و تدارك بامید آنکه راجها بنا بر وعده در اثناء راه ملحق خواهند شد بیرون رفته روانه اکره میشود و اورنك زیب لشگری گران تعیین نموده ، بمقابله و مقاتله اوروانه مینمایند قضارا در حین تلافی جانبین جمعیت دارا شکوه موافق خواهش خاطر صورت نیافته با فوج قلیلی که داشته بقدر ایستادگی نموده بالاخره مغلوب میگردد و سالک راه فرار شده ، اراده مینماید که خود را بقندهار رسانیده و از آنجا روی نیاز بدر گاه عرش اشتباه آورد و بعد از تحمل گونه گونه متاعب و مصاعب بیک منزلی الکاء دو کی و چوتیالی که داخل ممالك محروسه است میرسد و در آن مکان بگمان آنکه از کید دشمن رسته و از دام بیطالمی جسته است دو سه روز لشکر اقامت میاندازد و خواجه فخر الدین محمد خوانی را که از معتمدان و مجرمان اسرار نهان او بوده ، با عریضه مشتمل بر استمداد و استعانت و اراده آمدن بدر گاه فلك پیشگاه نزه ذوالفقار خان بیگلربیگی قندهار میفرستد ذوالفقار خان حقیقت این معنی را معروض داشته بر رسم استعجال مصحوب ملازم دارا شکوه و امام وردی بیک چوله مین باشی تفنگچیان اصفهانی بدر گاه معلی فرستاده بود و سه هزار نفر از غازیان (۲۷۲) نصرت توامان را بسر کرد کی شخص اعتمادی روانه الکاء دو کی و چوتیالی نموده که اکر جمعی تعاقب او نموده باشند در مقام مدافعه در آمده شاهزاده مزبور را سالما غانماً بقندهار رسانند بعد از رسیدن عریضه مشار الیه اعلیحضرت ظل اللهی ناظر بیوتات را بنحوی که نکارش یافت بمهمانداری تعیین فرموده مقرر داشتند که عباس قلی بیک ولد مرحوم حسین خان لر بر جناح استعجال روانه شده تار سیدن صفی قلی بیک بلوازم مهمانداری قیام نماید و ارقام اشرف بشرحی که سابق باسم امراء و عمال فارس مهمانداری و سایر امور صادر شده بود باسم امراء و عمال قندهار الی اصفهان صادر شد اما بفحوائی الامر لقضائه ولا معقب لحکمه چون خان افغان حاکم داور را که شاهزاده مزبور در الکاء او نزول داشته بخاطر میرسد که خدمتی به ازین نمیباشد که دارا شکوه را لرفته بنزد اورنك زیب برد و این معنی را وسیله ترقیات نماید و قبل از ورود و کمک ذوالفقار خان باتفاق مردم خود آن شاهزاده

بیطالع را در قید اسر در آورده بتعجیل تمام روانه اکره میگردد (۱) چون حقیقت گرفتاری او معروض پایۀ سریر خلافت مصیر شد رفتن عباس قلی بیك در عقدۀ تعویق و تراخی افتاد

«۸۸» (شرح آمدن ارسطا و شمداوله و سایر گر جیان)

(بدر گاه جهان پناه)

چون بنحوی که سبق ذکر یافت مقرر شده بود که اگر مصالح فیما بین شاه نوازخان و زال بیك ارسطاو تحقیق نتواند یافت او را بدر گاه معلی آورند زال بیك بنا بروقوع امر مزبور و آرزوی دریافت سعادت پابوس و بندگی با بعضی از ناوران و اعیان کاخت و اقوام و تبعه و لحقه خود بدر گاه جهان پناه آمده بشرف پای بوس سرافرازی یافت و منظور نظر عنایت گشته مقرر شد که اخراجات او را با جمعی که بانفاق او آمده اند روز بروز از سرکار (۲۷۵) خاصۀ شریفه و اصل سازند و عمارت مبارکه با دامستان که از منازل سرکار خاصه است و در قرب دولتخانه همیون واقعست بسکنی ایشان مقرر شد و هر روزه سوی بعضی اجناس که بجنس از سرکار خاصۀ شریفه داده میشد اخراجات ایشان بمبلغ پنج تومان بر آورده شده و اصل ایشان میگردید و در محافل عیش و عشرت خلد آثار و سواری و شکار از ملتزمان بوده بانعامات بیکران و خلع فاخره و شفتههای بی پایان سرافرازی مییافت و شمداوله برادرزاده والی دادبان نیز که در حین حیات عم خود نزد رستم خان آمده در کارتیل میبود و درین اوقات بدر گاه معلی آمده بشرف زمین بوس مشرف شد و در محافل و مجالس و سواری بلوازم بندگی قیام مینمود و بدستور اخراجات او از سرکار خاصۀ شریفه داده میشد و همچنین گل محمد بیك ولد سرخای خان شتمخال نیز درین سال بیایۀ سریر جیاه و جلال آمده در بندگی بسر میبرد و بر موائد انعام و احسان اعلی حضرت ظل الرحمن مهمان بود و در حینی که رایات فیروزی آیات متوجه مازندران بهشت نشان میشد مومی الیه و شمداوله را بخلاص و انعام شاهانه ممتاز و سرافراز

(۱) بتال تاریخ مختصر لطیف در قریه تهیه بدست جیون نامی گرفتار شده محبوس بحضور اورنگ زیب

ساخته رخصت انصراف ارزانی داشتند و مقرر شد که ارسطاو و رفقا در رکاب ظفر انتساب باشند.

«۸۹» شرح بعضی امور که درین سال پیرایه وقوع

و صدور یافته

چون بطریقی که سلسله جوهر نیخ جهان ستانی که آب روان حدیقه دین مبین و دیوار آهنین ملت مستین است بنو الفقار اعجاز آئین امیر المؤمنین و امام المتقین و یعسوب الدین منتهی میشود همچنین نسبت کسوت درویشی که چارقب پادشاهان کشور فقر و فحاشی بآنحضرت میرسد اعلیحضرت ظل رحمن که (۱) نور آن باغ و نور آن چراغند بمقتضای الولد الحر یقتنی بابائه الغر جامع دولت خلافتین و حامل نشاء سعادتین گشته هم شیران معارك جهاد را پیشوا و هم مجاهدان میادین نفس سرکش را مقتدایند (۲۷۶) چنانچه قواعد اساس عزت میباشند مریبان ایالت و امارت بنیروی عنایت این خسرو بیهمال متین است کاخ اعتبار خاک نشینان کوی فقر نیز بمعاضدت این خدیو خدا شناس آهنین است دفاین بیکران فیوضات باطن چون نقود بی پایان خزاین ظاهر و قف درویشان محتاج و گرفتن دعای پیریا ازین خسروان بی تخت و تاج بمنزله خراج است مانند فروغ مهرانور دامن لطف رسا بدست شاه و گدا یکسان داده اند و دست نوال بر غنی و محتاج چون در رزق بیک روش گشاده هم خرابه درویشان از فیض ورود ایشان روشن میشود و هم قصرا مرا از یمن قدوم ایشان گلشن میگردد غنی را چون سکه زر نام مبارکش در دهان و خطیب را چون منبر ذکر جمیلش موجب رفعت شان است جلال داف را ذوق هنگامه آرائی ظاهرش گرم اصول صوفی را در حلقه ذکر شراب معرفتش مشغول رقص وصول دارد بمقتضای رعایت اصناف رعیت مانند امرا و اعیان متوجه نوازش

(۱) النور بفتح اول و سکون ثانی (مص) الزهر . والایض منه الواحد (وره) بفتح اول و سکون ثانی و فتح ثالث و هاء مفرده جمع انوار - عبات الانوار یعنی بوی گلها

فقرا و درویشان میگردید بنا برین درینوقت منزل پیشوای سالکین و محیی مراسم حکماء متالیهین ملا رجب علی تبریزی و رمز شناس مفاسد و مصالح درویش محمد صالح لبنانی را بنور قدوم سعادت لزوم رشك باغ جنان و روضه رضوان فرمودند و هر يك را با انعامات ظاهر و فیوضات باطن سرمایه توانگری بخشودند و متفقند حال درویش مجنون و درویش مصطفی که از اجله ره نوردان مسالك تحقیق اند و از الكاء روم آمده و در منزل مقری الخاقانی حکیم محمد حسین و حکیم محمد سعید و بنسبت درویشی و خدا آگاهی نزول داشتند گشته یکدو نوبت بمنزل حکماء مزبور تشریف شریف ارزانی فرموده صحبت داشتند و یکدو نوبت درویش مجنون و همچنین ملا رجب علی و درویش محمد صالح را طلب داشته (۲۷۷) از خاک بر داشتند و در اوقاتیکه عزم صحبت درویشان مینمودند حکم با حضار مجتهد الزمانی مولانا محمد محسن کاشی که سالک طریقین و مست نشاتین است میفرمودند و در مجلسی که با درویشان افطار نمودند ملا محمد علی مشهدی نیز که از واقفان اسرار و محرمان استاراست بشرف مجالست سرافرازی یافت و چون درویش مصطفی اراده مراجعت بوطن مألوف داشت رقم اشرف بخط مبارک باسم حاجی منوچهر خان بیگلربیگی شیروان که در حقیقت یکی از اهل الله و راه یافتگان آگاهست بدینطریق در سلك تحریر بلسمط اعجاز کشیدند که اخلاص طریقنده راسخ العقیده شجاعت و مبارزت یولنده پسندیده حاجی خان توجه و عنایتم طرفینه نهایت سربیلوب اوز کی اکثر خاطر مده بیله سن خصوص بعضی فضل و مجلس لرده انشاء الله بخشی و جبهله حضور مزه تیمك میسر اوله آینه ضمیری ائمه معصومین علیه السلام مهرندن مصفی درویش مصطفی یولداشی بیرله شیروان ستمندن اوز ولایتینه که مک اراده سی دارمهر بانلق لازمه س بره کتورب روانه آمده - الحق از ملاحظه این گوهر های اعجاز عمان و طایران بهشتی نژاد لغظ آشیان که پرورده صدف و جازت و اختصار و رسیدگان فراز سدره المنتهی گفتارند معلوم میشود که سخن آرایان سابق و لاحق از سواد ممداد که در تلاش تلفیق عبارات و استعارات صرف نموده اند نیل رسوائی بر جبین

خود کشیده اند و درین میدان که مضماریساق هنر نمائیت بگرد این شهسوار معنی آفرین نرسیده هنر گویاست دیگر من چگویم و کار شنیدن بسیدن تمام است راه توصیف چه پویم.

«۹۰» (شرح بنای تکیه فیض)

همت آسمان ارکان که معمار سرای راحت و آسایش جهانیان است متوجه آن شد که چون ساحت ربع مسکون در نظر بینش دنیا گذشتگان گوشه نشین و (۲۷۸) و بی تعلقان عزلت گزین تنگ است سرائی گشاده تر از فضای آسمان در باغی بآراستگی حدیقه جنان برای اینقوم سعادت نشان بنانمایند و باغ مرحوم محراب خان والدعالیجاه قورچی باشی که بر کنار رود زنده رود واقع و مستجمع هر هفت بدایع است منظور نظر اختیار گردید و اراده والا آن بود که بقیمت واقعی خریداری نموده بنای عمارت نمایند چون مکان مزبور حسب الارث بعالیجاه قورچی باشی انتقال یافته بود از گرفتن قیمت ابا نموده پیش کش سرکار خاصه شریفه نمود و فرمان قضا جریان نفاذ یافت که گنبدی عرش آسا بکرسی چهار ذرع مشتمل بر ایوانی که بر رود مزبور اشراف داشته باشد ساخته مربعی وسیع از اصل باغ افزا نموده بیوتات بتکلف بر اطراف آن بنانمایند که هر یک از واردین را مکانی علیحده بوده، در حین ذکر و وجد و حال در اصل گنبد اجتماع نمایند و سرکاری عمارت و تولیت آن بمیرزا محمد سعید طیب خاصه شریفه تفویض یافت و مقرر شد که محال مرغوبه از وجهی که بی دغدغه بوده باشد خریداری نموده وقف تکیه مزبور نمایند که حاصل آن صرف مایحتاج ساکنین آنجا شود بسرکاری جالینوس الزمان مقرب الخاقان بنا و شروع بتعمیر شد بچابک دستی استادان صنعت شعار نادر کار زیور اتمام یافته موسوم بتکیه فیض گردید ارباب طبع جهت تاریخ این بنا گوهرهای معانی سفته و اشعار آبدار گفته اند و این مصراع که «میکنی سیار و جد از دیدن این بوستان» (۱) که بخاطر راقم رسیده چون در ذکر بود بجهت ضبط بنا ثبت افتاد.

«۹۱» (سر انجام حال قاسم سلطان پسر زاده ندر محمد خان)

چون بتقریبات که سیاق کلام اقتضای آن نموده بعضی حرکات ناشایست قاسم سلطان پسر زاده ندر محمد خان والی ترکستان سبق ذکر یافت (۱) لازم مینماید که انجام کار آن اسیر دام هلاک و بوار را تحریر نماید.

مفصل این مجمل آنکه بعد از آنکه (۲۷۷) مست باده غفلت و جهالت در حین حکومت جیجنگتو و میمنه و اند خود بعضی حرکات صدور یافت عبدالعزیز خان ازو خامت عاقبت این حرکت اندیشه مند گشته بعد از عذر خواهی بسیار و شرمندگی بیشمار او را ببخارا طلب نمود سر کرده جمعی از المان کرده بمحاصره بلخ و انتزاع آن دیار از سبجانقلی خان مقرر داشت و قاسم سلطان با جمعیتی تمام روانه بلخ شده چون سبجانقلی خانرا تاب مقاومت او نبود محصور گردید و سرکردگان المان در ایام رفاقت از حرکات قاسم سلطان کوفته خاطر گشته در وقتی که کمال غلبه و تسلط بر سبجانقلی خان حاصل نموده بود اردوی او را غارت کرده بسبجانقلی خان ملحق گردیدند و قاسم سلطان حیران و پریشان مراجعت نموده در قرشی و آنحدود بسر میبرد و چون فی الجمله جمعیتی از سایر مردم المان که داخل آن مواضعه و فریب نبودند نزد او بهمرسیده بود بتلافی این حرکت دو سه نفر از مردم معتبر را بقتل رسانیده سرایشانرا نزد سبجانقلی خان فرستاد و عریضه محتوی بر آنکه سر از ربقه اطاعت عبدالعزیز خان کشیده او را بسلطنت قبول دارد و سکه و خطبه بنام او نموده در قلم آورد و استدعا نمود که اگر فرصت را از دست نداده روانه قرشی شود و جمعی از عساکر آنجا را نزد او فرستد خود بنفسه کفایت امر عبدالعزیز خان خواهد نمود سبجانقلی خان سخنان مزور او را عین صدق و محض صواب انگاشته روانه گردید و جمعی کثیر از لشکریان خود را نزد او فرستاده قاسم سلطان بنحوی که در خاطر مخمر داشت ایشانرا بگرمی ظاهر فریفته بعد از چند روز بمهمانی طلب نمود و مردم خود را مسلح و مکمل گردانیده مقرر داشت

که بعد از ورود آنجماعت هر گاه مقرر دارد یکنفر از ایشانرا زنده نگذارند قضا را آتش تدبیرش درست نشسته بنوعی که اندیشیده بود صورت وقوع یافت و سبجانقلیخان از استماع این حرکت تاب مقاومت نیاورده با حوسه نقری از ملازمن (۲۸۰) راه فرار پیش گرفته خود را بدیلم رسانید و اینهمه منی موجب زیادتى غرور قاسم سلطان گشته بعد از چند گاه از جانب عبدالعزیز خان بحکومت جماعت یوز و آن حدود مأمور شد و با آن گروه چنانچه عادت او بود باقیح و جهی سلوک کرده دست بی پروائی بهتک عرض و ناموس ایشان دراز نمود تا آنکه آنجماعت را حوصله سرشار و دیده غیرت از خواسته رعایت آداب بیدار گشته اتفاق و ازدحام نموده او را مقید و محبوس گردانیدند و کس نزد سبجانقلی خان فرستاد مومی الیه را از کیفیت این امور اخبار نمودند سبجانقلی خان که تشنه خون آن بی پروا و طالب روزی چنین بتنور و دغا بود، مقرر داشت که مشارالیه را در اثناء راه بقتل رسانند، و جماعت یوز آن سرکش ناعاقبت اندیش را بقتل رسانیدند و حقیقت حقیقت با آل علی هر که در افتاد بر افتاد مجدداً بر عالمیان ظاهر گردید، امید که همیشه معاندان دین و دولت و الا تیره روزگار و اسیر دام هلاکت و بوار باشند.

«۹۲» (شرح آئین پل جدید)

در کارخانه حکمت مقدر اشیاء، و خالق ارض و سما که يك رشته بيكار و يك نخ آن خالی از گوهر اسرار نیست، هر امری را زمانی و جوهر هر مصلحتی را کانست، نه بینی که تا شاهد پررنگ و بوی بهار، برقع از جمال جهان آرا برنمیدارد تماشائی گل و ریحان سر از دریچه اغصان اشجار و نقاب استتار برنمیدارد، و نا آفتاب جهانتاب روی گرمی بخاک نشینان عالم سفلی نمینماید، ثمر دل بر شاخ نمی بندد و گل دهان بخنده بی اختیار نمیکشاید، گوهر که دل بر گوشه عزلت صدف بسته بتکلیف رسیدن وقت برهنه و عریان راه غربت می پیماید، و فولاد که در حب وطن صلب است به حصلی آمدن هنگام زنك کلفت بجلا از ضمیر می زداید کمال هر چیزی چون بلوغ اطفال پیش از آمدن وقت میسر نیست، و حصول کاری چون رسیدن میوه قبل از (۲۸۱) ورود زمان آن متعذر نه، والحمدلله و المنة که کمال یافتن شکفتگی و نشاط موقوف بآمدن زمان فرخنده نشان اعلی حضرت ظل رحمن بوده و هلال فراغت و راحت و انبساط را در این عهد همایون تمامی روی نموده چراغ عیش و عشرت روشن که پروانه حصول مطالب رسیده و خواب غفلت حرام که صبح انبساط از مشرق خواهش هر کس خندیده هر دم جشن کامیابی جهان بآئینی دیگر چیده میشود و هر روز نوعروس کام به پیرایه بهتر از روز دیگر دیده میگردد در این ایام خجسته آغاز فرخنده فرجام که بعون عنایت ذی الجلال والا کرام ابواب بهشت کامیابی و کامرانی از شش جهت بر چهره اقبال ابدی الاتصال باز و نهال برومند جهان ستانی بر شحات غمام الطاف یزدانی در اهتزاز است اراده والا بر آن متعلق گردید که پل جدید حسن آباد که عروسیست از وصمت عیب رسته و طاووسیست از قید نقص جسته آئین بسته گلریزان نمایند و بیستن آئین گره از دل های مشتاقان تماشا گشایند و چون منظور انظار کیمیا آثار آن بود که حسن سعی و اهتمام هر يك از بندگان در مرآت ظهور جلوه گر آید طاقهای آن پل موزون را بر امرای و مهربان و وزرا و اعیان قسمت فرمودند و مقرر شد که چشمهای میانرا که بمنزله

دل دریدن و معنی در سخن است از سر کاو خاصه شریقه آئین بندند و سرکاری
 جشن ارم نگار و محفل سراسر بهار بعهده اهتمام مقصود بیک سفره چی باشی شد
 امراء و مقربان بنده فرمان و وزرا و عمال اعیان که اطاعت و انتیاد بر میان جان بسته
 بتلاش آنکه جمال شاهد مطلب را بگلگونه تار کی و غرابت ناز کی آریند و حسن سعی
 و خدمت را در لباس دریافت و دقت نمایند هر يك بآئینی خاص راه فرمانبرداری و
 اخلاص میمودند و صورت مطلب را بخامه دقت (۲۸۲) بر قرار نمودند اصل جرز
 را زرفت گرانها و درون طاق و حواشی را آئینها بدن نما کرده در نقاشی و طراحی
 هر يك بآئینی عجیب و اسلوبي غریب داد اهتمام دادند ثواب ایرانمداری که موی
 شکاف دقت و سر آمد او باب طبیعت اند با وجود کمال غرابت و تازگی که هر يك
 بکار برده بودند چون بعضی از تصرفات در میان همکاران اشتراک داشت بیستن
 اینمعنی که صورت ابتدال از آئینه حالش مینمود راضی نشده بعضی جرزها را از
 طلقهای مصور بنوعی که شخص صورت در پرده طلق چون آب گوهر پوشیده و
 پیدا باشد بانام رسانیده نصب فرمودند و بعضی را از مداخل و اسلیمی و خطائی
 طلا و نقره که در کمال دقت بانام رسیده بر روی مخملهای خوش رنگ دوخته
 بودند و آرایش نمودند و کنج کاوی اندیشه اقلیدس پیشه آن صاحب دانش و فرهنگ
 بندیری عجیب که طرف بیان از گنجائی شرح تقریر آن تنک و زبان خامه داستان
 طراز در تبیین آن لنگ است آب رود را بیالای پل چنانچه فواره آن تقریبا
 سه گزمیجست جاری فرمودند و حوضی در وسط تختی که مخصوص بساط خسروی
 بود بسته ازین آب زلال مالا مال نمودند الحق از تصرف آن آب روان غرابت عنوان
 و حوض مصفای جنان حسن آئین و چراغان دو چندان شد سایبانهای زر نگار از
 مبدء تا منتهای پل بر سر پای شد و رشتهای مفتول جهت آویختن فلانوس و قنادیل
 بطرحهای مختلف کشیده اند.

(نظم)

که بود آسمان جاه و جلال
 چون کله بر سر بتان فرنگ

حینا زین پل مبارک فال
 بر سرش سایبان رنگارنگ

باطن او ز جوشش سرشار
 گشت در عهد پادشاه زمان
 نه بل است اینک که هست گریانی (۲۸۲)
 رنده دل داده ایست عاشق و ش
 تا تواند جمال جانان دید
 هست تا شام و شام تا بسحر
 میکشد هر که میشود بارش
 چون دل عاشق از خیال بتان
 روز و شب همچو عاشق بیتاب
 چون رگ شاخ گل بفصل بهار
 جنتی بر پل صراط عیان
 از غم روی دوست نالانی
 دیده پر آب و دل پر از آتش
 خواه باشد قریب و خواه بعید
 دور بینش ز آب پیش نظر
 بسر چشم خویش تن بارش
 در دلش هست شعلها تابان
 باشد از اشک چشم خویش در آب

بعد از آراستن این هنگامه غرابت آمین و بوستان ارم تزئین در تحصیل
 گلپای خوش رنگ و بو و شاهدان سپی قامت گل رو کوشیدند در هر مجلسی فرش
 از گل بر روی قالیهای کرمانی و قایمی افتاد و شاهد سنبل مو در هر حجره بر پای
 ایستاده شیشه شراب ارغوانی را با شمع کافوری گردن دعوی بلند و پسته خندان
 را با گل بوستان بخت شکر خند جوانان خوش سیما و دلبران رعنائی دار السلطنه
 اصفهان جنت بنیاد و خطه ارم نظیر عباس آباد و سیمبران خوش آب و رنگ هندو
 و ارامنه شمشاد قامت گلرو دسته دسته بر اطراف مجلس خاص صف بسته مجلس
 را بصورت نگار گردانیده بودند و مجلس خاص بزرگتهای گوناگون و تصویرات
 از حیز تصور بیرون و آئینهای بدن نما و لاله رویان سرو بالا و شیشههای شراب
 ارغوانی و شموع کافوری خسروانی و قنادیل غرابت اسلوب و تنسوقات چینی و
 خطائی مرغوب آراستگی داشت.

در آن خلد برین گردیده پیدا
 کس از بینندگان کم دیده ز انسان
 چراغان در چراغان در چراغان
 زمینا شمع و از آئینه مینا
 فروغ قنادیل شب تار را روز نموده و شعله شمع و چراغ بساط بزم را
 رز دوز ساخته .

شیش از عکس صهبائی چکیده
 عنان در پیش چشم مست هشیار
 دو آن بزم طرب دلهای معمور
 ز خوبان عرصه آن تازه گلزار
 بروی مسند شاهى شهنشاه
 بدوش اودو رو خوبان سادم
 نشسته پیش پای تختش از جان
 زمستی بر فشان گردیده یکجا
 بروی شومناک دایر اند رنگ
 نمودی گردش آن رنگ کلفام
 می از هر کس توان و نوش برده
 همه چون کشتی طوفانرسیده
 چو کیسوئی باب زور کشیده (۲۸۴)
 خیابانی چو چلك سینه یبار
 بهشتی جدول او تار و طنبور
 گلستانی یسراز گلهای بیخار
 فروزان گشته چون بر آسمان ماه
 بکرد چشم چون مژگان ستاده
 برنك شیشه می تاجداران
 تاندر و سافرو و طاوس و مینا
 شکستی از نگه چون شیشه از سنگ
 چوته مینا که پر کردند از جام
 در آغوش ادب از هوش برده
 ولی چون موج ابری آرمیده

عکس آئینه ها چون آئینه رویان که دل بهم دهند از هم نمایان و جلوه
 صورت و خوبان خوش صورت مانند خواب و تعبیر خواب در دیده عیان بوی عود
 و شمیم گل چون عاشق سوخته و معشوق بر افروخته در هم پیچیده و صدای شیشه
 شراب و فواره آب چون مست و هشیار برهم غلطیده تهیه آتش بازی در میان آن
 رود طوفانی نموده مردم ماه بدری از افروختن مهتابی یدییضا مینمود و هر لحظه
 گلی تازه از گلشن حضرت ابراهیم چهره زیبائی میگشود سروهای آتشی آنافاناک
 از آب رود سرشیا میکشید و تیرهای شهاب از صحن غربا بآسمان میدوید الحاصل
 صحبتی انعقاد یافته بود که چرخ دیر سال را تماشائی چنان هرگز روی نداده و دیده روزگار
 دیده اش بر جمال شاهی بدین زیبائی نیفتاده شهادوله برادرزاده والی دادریان و
 زال بیک ارسطاو و قراقخان و گل محمد بیک ولد سرخای خان و سایر گرجیانرا
 که در آن هنگامه رخصت باریافته بودند حیرت بر حیرت می افزود و رنگ از
 آینه دل میزدود اعلی حضرت ظل الهی کامران و کامیاب نا حین طلوع صبح عالمتاب

عشرت داشته (۲۸۵) در عمارت شرقی پل مزبور استراحت فرمودند و امراء و مقربان و ملازمان نیز هر يك در حجرات مختصه خود غنودند .

مسئلت از درگاه واهب عطیات آنكه همیشه چراغ عیش این دودمان عدالت شعار روشن و بزم ارم نظیرش از پرتو جمال لاله عذاران گلشن باد .

«۹۳» (آمدن ایلچی عبدالعزیز خان)

در این سال قلم حاجی ایلچی عبدالعزیز خان والی ترکستان با دو قلاده ببر و تنسوقات فراوان پیاپی سریر خلافت مصیر آمده بشرف آستان بوس سر افرازی یافت و بنوازشات و انعامات شاهانه مفتخر و مباحی شده مرخص گردید و محمدی خان بیک غلام خاصه شریفه یساول صحبت برسم حجاب روانه الكاء مزبوره شده میره بیک مکرری ایشك آفاسی بر فتن بلخ نزد سبجانقلی خان تعیین شد و مقرر شد كه ببرها را بشیر بانان رسانیده شکاری نمایند .

«۹۴» روانه شدن رایات نصرت آیات بصوب مازندران

بهشت نشان

چون مدتی بود كه رایات نصرت آیات در دارالسلطنه اصفهان نزول اجلال داشت و همه وقت گلهای جبال مازندران بهشت نشان بهوای سیر متنزهات آنجا میشکفت و بسبب تصمیم سفر هندوستان و سایر جهات در عقدہ تسویف و تعویق می افتاد درینوقت كه نسخ آن نیت و فسخ آن عزیمت شد شوق تماشای ریاض همیشه بهار آن ملك خلد آثار التماس و استدعای توجه بدانصوب صواب نمود و چون خاطر همیون را از همه جهتی فراغت حاصل بود تصمیم این عزیمت نموده همعنان دولت و همركاب اقبال روانه مازندران بهشت نشان گردیدند و بعلمت آنكه بفصل معین كه هنگام خوشی آنملك است مدتی مانده بود قرار یافت كه ازراه دارالمؤمنین كاشان و قم وری بآهستگی شكار كنان روانه شوند و بساعت مسعود روانه مقصد گردیدند و مقرر شد كه زال بیک ارسطاو با گرجیان ملترم ركاب ظفر انتساب

باشند (۲۸۷) و در باغ بهشت بنیاد تاج آباد چند روز بجهت سیروس و شکار و تفرج آن گلزار توقف فرموده متوجه دارالمؤمنین کاشان گشتند و عمارت چشمه فین که نمونه ایست از قصور انهار بهشت برین مقرر رایات نصرت آیات شد و در حین دخول شهر مردم بلده و توابع آن از صغیر و کبیر و طفل و جوان و پیر و اصناف امم و انواع بنی آدم گروه ها گروه و فوج فوج باستقبال شتافتند و بعد از ورود بیش از یک شب توقف فرموده بصوب دارالمؤمنین قم نهضت فرمودند.

«۵۵» (شرح دخول دارالمؤمنین قم و آنچه در ایام توقف)

دارالمؤمنین مزبور روی نمود

در هنگامی که رایات منصور داخل دارالمؤمنین مزبور میشد مردم آن ملک از وضع و شریف و اعلی و ادنی و جوان و پیر بشوقی که حاجیان طوف کعبه نمایند یا تشنگان خشک لب بطلب آب حیات آیند فوج فوج و گروه گروه باستقبال شتافته در هر سر منزلی و هر گذری اعجوبه کاران ارباب معارف و شمشیر بازان دام تماشاگری گسترده از دو جانب تا یک فرسخ راه صف کشیده و از کثرت آلوده نمونه بهاری بیخزان جلوه گر ساخته بودند و غوغای عمام و غلبه مردم و ازدحام بمرتبه بود که راه آمد و شد بر نفس و فضای پرفشانی بر پشه و مگس تنگ بود و نسوان بر فراز بامها و جدران بر آمده خروش و افغان باوج آسمان میرسانیدند و بر یختن گل و پاشیدن گلاب سطح خاک را گلرنگ و گلبو میگردانیدند و اعالی حضرت ظل الهی تفرج کنان از گرد راه زیارت آستانه مقدسه منوره معصومه و مضجع مطهر و مرقد منور خاقان رضوان مکانی تشریف شریف ارزانی فرموده بعد از تقدیم زیارت بمنزل میرزا محمد حسین و میرزا سعید طبیب خاصه شریفه نزول اجلال فرمودند و در ایام توقف مکرر زیارت آستانه رفته مقرر داشتند که سه روزه توالی هر روز پانصد قاب طعام و حلوا و پالوده طبخ نموده در مرقد مطهر نواب خاقان رضوان (۲۸۷) مکان بقرا و مستحقین برسانند و روز اول مهمان میرزا سعید و روز دیگر مهمان میرزا محمد حسین گشته شیلان مقرر از سر کار ایشان طبخ شد و مبلغی خطیر از

سرکار خاصه شریفه با انعام فقرا و مستحقین مقرر گردید و چون معروض شد که ناحیه قمرود مشتمل بر شکار بسیار و کلنك بیشمار است فرمان همیون بگرم کردن هنگامه کومه در آن مکان نفاذ یافته بعد از سرانجام آن امر عنان عزیمت بشکار ناحیه تاقند و دو سه روز در آن محدود اقامت نموده بعد از مراجعت بیش از یکشب توقف نکرده متوجه مقصد گشتند .

«۹۶» (شرح شکار شهریار و مخور و ورود امام زاده

واجب التعظیم امام زاده عبدالعظیم)

چون ناحیه دلگشای شهریار شهریار بلدان و از کثرت آبهای غلطان و چمنهای زمرد نشان رشك ریاض جنانست و مشحون باصناف شکار و انواع ریاحین و ازهار میباشد آن ناحیه خلد عنوان مورد رایات نصرت توأمان شد و چند روز که آن مکان مقر موکب نصرت لواء و اعلام جهانگشا بود مکرراً با مخدرات سراپرده عصمت بقورق متوجه شکار گشته داذخو ندلی و فراغت داده تا چمن مخور که جای گوزن و گراز و مکان مرغان قلك پرواز است رفته يك دو روز در آن سرزمین اقامت نمودند و یکنوبت با امراء و مقربان حضرت سواری فرموده یکرأس گوزن بدست مبارك بهضرب تفنك از پای در آوردند و از آن چمن دلگشا رایات جهانگشا متوجه امامزاده واجب التعظیم امامزاده عبدالعظیم گردیده در باغ آستانه نزول اجلال واقع شد .

«۹۷» (شرح اموری که در ایام توقف امامزاده عبدالعظیم)

روی نموده

چون در حین ورود الکاء، شهریار جمعی از رعایا و قورچیان بسر راه آمده از کلبعلی سلطان شکایت نمودند بعد از ورود آن بلده طیبه مأمور ساختند که امرا و ارکان دوات اجلاس نموده بحقیقت شکایت شاکیان (۲۸۸) رسیده عرض نمایند حسب فرمان امرا و اعیان اجلاس نموده بحقیقت سخنان طرفین و غث (۲) و نثین (۲) مطالب جانین رسیده چون امری که موجب بازخواست تواند بود بکلبعلی سلطان لازم نیامد حرکات جزئی او منظور نظر عفو گردید و در همین اوقات امر همیون نفاذ یافت که موازی پنجهزار نفر از عساکر منصوره و ملازمان امراء عظام عراق و محال قریبه روانه استر آباد شوند که اگر حرکتی از جماعت بیعاقبت قلمناق صادر شود ایشانرا دنع و رفع نمایند و چون کلبعلی سلطان نیز از جمله جمعی بود که بر رفتن استر آباد مأمور ساخته بودند او را بخلاف شاهانه سرافراز ساخته و مقرر داشتند که روانه شود ارقام مطاعه باسم امراء و سایر عساکر صادر و محصلان ساعی تعیین شد که آنجماعت را بزودی در استر آباد حاضر سازند بعد از نه روز که در آن بلده جهت تقدیم مراسم زیارت و استحمام و استراحت توقف واقع شد بدولت و اقبال با امراء سوار شده متوجه صوب صواب مازندان گردیدند و تا سر دره خوار امراء عظام سواری فرموده از سر دره خوار بقورق سوار شده منزل بمنزل تا فرح آباد پیموده در جائی توقف فرمودند الحق قلم صنع و خالق کن فیکون که آسمان از کارخانه صنعتش صدفی و مهر و ماه از دریای جلالش کفی است صفحات اوراق اشجار سواد کوه را بنوعی پرداخته و صفحه کسارش را از الوان اشجار به آئینی ساخته بود که جیب خاک چون دامن شفق کون افلاک بدیده بینندگان جلوه مینمود و دیدن سنگهای لعل کسار چون تماشای یاقوت آبدار زنک از دل میزدود تماشا را در دریای بی پایان باصناف الوان کشتی شکسته میشد و اقدام نگاه که عروج آسمانش یک کام راهست از پیمودن آن خسته میگردید از بر جالک تا فرح آباد بهشت بنیاد که شش منزلست از یمین و یسار (۲۸۹) وسعت دستگاه نظار کیان این بزم

چیده و شعله آتش اوراق خرائی باوج آسمان رسیده بود خسرو کامران همه جا تماشاکنان و باده کشان بدارالسلطنه فرح آباد بهشت بنیاد نزول اجلال فرمودند

«۹۸» (اسلام زال ارسطاو و گرجیان)

هدایت یافتگانرا در هر راهی خضر توفیق هم سفر و سعادت پیشگانرا در هر سفری رستگاری جاوید بر اثر میباشد لهذا در اثناء این سفر دیده بینش زال ارسطاو از خواب غفلت گشاده و مایه تجارت مغفرتش آماده گشته حاوی نیل مرام و طالب اسلام گردیده استدعای تلقین کلمه طیبه نموده واعلیحضرت ظل اللهی بنفس نفیس تلقین کلمه طیبه فرموده بشرف اسلام سرافرازی یافت و سایر گرجیان نیز بدفعات باین سعادت مستعد گردیدند در اوقاتی که رایات جاه و جلال در فرح آباد بهشت نشان توقف داشت مکرر سواری مراکب نرم رفتار سفاین که گردید نشان را در رسانیدن دماغ خاصیت گردش جام و نشاء ساغر مدام است فرموده از گردیدن کشتی و باده ارغوانی و استماع نعمات روحانی دماغ عیش و عشرت را دوبالا رسانیدند و از تفرج جبین گشاده دریا و دامان پر گل صحرا شادی بر شادی افزودند و بعد از چند روز اقامت بدستور بسواری قورق متوجه دارالسلطنه اشرف گشته از راه پردچه کله شکار کنان در ساعت مسعود داخل گردیدند .

«۹۹» شرح شکار پرسته کله و رفتن بدارالسلطنه

فرح آباد و مراجعت بهماز ندران

چون غرض اصلی و مطلب کلی ازماز ندران کمانداری و شکار و تفرج امکانه مرغوبه و چمن و مرغزار است بعد از چند روز اقامت متوجه پرسته کله که عمارتش رفیع و صحرائش پیوسته مسکن اردیبهشت و ربیع است گردیدند الحق این مکان جایست با وجود صفا و کمال فیض و گشادگی و هوا مشحون باصناف مرغایان و طیور و تذرو و گوزن (۲۹۰) و گراز و کور .

(نظم)

هست بیحد و بیگران صیدش از زمین تا آسمان صیدش
همچو دریا هوا زسیر آییست در هوا ابر بال مرغابیست
هست بر صید تنگه دام نگاه گر فرازد بر آسمان خرگاه
خیل اردک بر آسمان بیحد چون سطور کتابه برکنید
تاخت سوی گوژن هر که شاه بیشه هر طرف فتاد براه
کم کسی دیده از صغیر و کبیر بیشه را که رم کند افز شیر

لهمذا در اوقات توقف دار الساطنه اشرف هر چند ووز گاهی با امراء و ارکان
دولت و گاهی با مخدرات سرا پرده عصمت بدین مکان نزاهت بنیان آمده و در هر
مرتبۀ ده دوازده روز و کمتر و بیشتر توقف واقع میشد و در حین سواری با امراء
و بندگان بکمانداری نمایان و انداختن تیرهای پران که بینندگان را پیش از افتادن
صید گمان میشد که مگر خدنك بی خطا رد شده خیرت افزای نظار کیان میگشتمد
و مصداق بیت را قم این اوراق را بمنصه ظهور میرسانیدند

تیر از صید بسته چونما ریست باد بر کئی چنین گذار ندارد

آئین صیادی گاهی بتاختن اسب و انداختن خشت و تیر چیده میشد و گاهی اعجوبه
کاری و کمین گشائی ببرو شیردیده میآمد و گاهی امراء و بندگان و ارسطاو و
گر جیانرا مأمور میداشتند که کمانداری و تیغ آزمائی نمایند جمعی از ملتزمان
رکاب سعادت و گر جیان که حدیث شکاری بودن شیرانرا شنیده و این امر غریب را
ندیده بودند غریق لجه حیرت شده تعجب بر تعجب میافزودند بی تکلف کمانداری
اعلیه حضرت ظل اللهی امریست دیدنی و صید افکنی شیران گلیست از باغ غرائب چیدنی
چه همه کس را معلوم است که شجاعان ایران و چابک سواران این ولایت بهشت نشان
از عهد رستم دستان الی الان بر بهادران و سپاهیان سایر ولایات جهان امتیاز داشته اند
و منتخب هر (۲۹۱) صنفی و خلاصه هر طایفه که سند پسندیده کیش بهر قبول
مشکل پسندان رسیده در رکاب ظفر انتساب جمعیت دارند و در اوقات شکار شیوه

اسب تازی و تیراندازی هر يك دیده میشود همان امتیازی که گـوهر از صدف و لعل و یاقوت گرانها از خزف و بادشاه از سپاه و خورشید درخشان در حین خسوف از ماه دارد شیوهای این منظور انظار عنایت الهی را بر سایر برگزیدگان این فن حاصل است خدك جگر دوزش را چون تیرقضا خطاً نیست و زخم پیکانش را چون جراحت بسمل دوا نه ملتزمان رکاب درهر سواری داستانهای شنوده رستم و اسفندیار را بدیده عیان می بینند و گلهای احوال مسموعه را از ساغ مشاهده بدست اذعان و قبول می چینند اما شکار شیران و صید افکنی ایشان الحق آن نیز چندان خوش آینده و غریب است که اگر نه هر روز دیده میبود هر چند از ثنات روایت میشوند بساور نمی نمود زیرا که در هیچ عهدی این معهود نبوده و کسی از باستانیان نقل نموده که این حیوان مفترس سرکش که تخمیر تندی خویش از آتش است چندین فرمان پذیر و مطیع و بدین مشابه گرم رفتار و سریع باشد صید اگر بال بر آرد در جنب چستی و چالا کیش عاجز تر از طایر پرکنده و اگر آتش سوزان گردد گرفتار تر از شعله سرکش در کمند باد وزنده است چون بغیر از بدین عیان که ترجمان بیان آن میتواند شد شرح آن بطریق دیگر میسر نیست لهذاطی طریق اطناب آن مینماید بعد از نیل این مطالب چون در حین توجه مازندران جمعی از صاحب وقوفانرا از الکاء زی پیشتر بجهت ساختن سفاین بطرح غریب و و آئین تازه در نهایت تکلف که مسقف بوده جای نشیمن اعلیحضرت ظل رحمن و ایستادن خدمتکاران داشته باشد روانه فرموده بودند و در حین ورود دارالسلطنه فرح آباد بهشت بشیاد بانمام نرسیده بود درینوقت (۲۹۲) معروض شد که بانمام رسید و بیوششهای غریب مزین گردیده دیگر بار رایات نصرت نشان متوجه دارالسلطنه فرح آباد جنت عنوان گردیده مکرراً سیر سراسر خیابان نهر تجینه رود فرمودند در دفعه که با امرا و خاصان که اسم هر يك را بخصوص نوشته بودند که در آن بزم روان از ملتزمان باشند گل چین تماشا میکردند مقرر داشتند که اطراف رود را از دو جانب بشموع فروزان چراغان نمایند و استادان آتشباز بانداختن تیرهای

شهاب و افروختن مهتاب شام ظلمانی را کسوت روز نورانی پوشیده درین امر بیضا نمایند سیر چراغان در اوج آسمان و آئینه آب روان کیفیت شراب دو آتش شیراز میداد و گره گشای تیر شهاب عقده از دل میگشاد و آتش باده درخشان و شعله فروزان چراغان برق خرمن سوز عقل تماشائی و ماهتاب کتان و طاقست شکیبائی میکردید تا نصف شب کل تماشا بدین نحو چیده میشد و چهره شاهد بدایع بدین نوع دیده میکردید و بعد از رسیدن زمان راحت و وقت استراحت متوجه دولتخانه همیون گردیدند و بعد از چند روز رایات نصرت آیات متوجه دارالسلطنه اشرف شد.

«۹۹» (شرح بنای شهر و عمارت مبارکه سعادت آباد)

سعادت ازلی نه تخم نیست که در خاک ماند و نه نهالی که گلهای امتیاز نشکفاند همین معنی است که يك كف خاک را مسجد و مقربان ملاء اعلی میسازد و کعبه را ناقبله اهل اسلام نماید از لوث وجود اصنام میبرد از د بقتضای این معنی درین سال کو کب اقبال (کبر آباد) دارالسلطنه اصفهان از وبال برآمده منظور نظر تربیت گردید و امر فرمودند که طرح دولتخانه مبارکه در باغی که متصل بیابان سعادت و مشرف بر دریاچه زنده رود و پل جدید بود کرده شود و چون بودن گهبران در جوار آن مکان بعد از آنکه منظور نظر (۲۹۳) استحضار اعلی حضرت ظل رحمن گردید مناسب نبود مقرر شد که زمینی در جنب جولان در عوض بآنجماعت داده اعیان را امراء عظام و خاصان ذوی الاحترام بقیمت واقعی خریداری نموده هر يك منزلی مناسب حال خود بنا نمایند و باغ کثیر الازهار جنت اشتهار که عباس آباد ثانی خطاب داشت مسمی بیابان سعادت و این شهر زیبا که عروس بلدان و منتخب مجموعه اصفهان است موسوم بسعادت آباد شد.

الحق عمارتی که در این مکان نراحت بنیان زینت اتقان یافته بهشتی در ارتفاع و اعتلا مثابه آسمان و آسمانیست در صفا و فضا مائل روضه رضوان از جانب شرقی دریاچه فسیح الفضای زنده رودش در زیر پاست و از طرف غربی باغ همیشه بهارش جلوه فروش و دلربا اگر نه عکسش در آب افتادی مثل و مانند داشتنش امری بود محال و قضیه بیرون از وسعت آباد احتمال خامه گلچین از باغ خاطر مصرعی چند رنگین بجهت ضبط تاریخ اتمام این بوستان دسته بسته بود ثبت افتاد.

(نظم)

زهی سر منزل صاحب سعادت که حسنش عقل را کرد است غارت
 دل خلق جهاناش در سراغست فلک را چشم و گیتی را چراغست
 بجستجوی فلک عمری دویده ولیکن شاهدی زینسان ندیده
 سعادت داشت با خود این درو بام یکی دیگر برو افزود از نام
 سعادت (۱) چون شد از تکرار کامل ازو سال تمای گشت حاصل

انشاء الله شرح آراستگی این بهشت برین بعد از اتمام زیور نگارش خواهد یافت

(شرح مغلوب شدن متمر دین داغستان و فتح حاجی)

«۱۰۰» منوچهر خان

صدای سلطنت و جهانگیر را کوسی بغیر از کاسه سر رزم آزما نیست و این طبل بلند آوازه دوالی بغیر از تیغ آبدار صف شکنان معر که هیچجا نه آوازی بغیر از آوازه شکست دشمن نیست که در گنبد گردون تواند پیچید و بریدی بجز مزده فتح و (۲۹۴) فیروزی نه که از قیروان تا قیروان (۲) تواند دید گلزاری که تا خزان انقراض زمان شکفته و تازه رو باشد حدیقه نصرتیست که از خون دشمنان شکفته شود و گوهری که آویزه گوش و گردن عروس ایام تواند بود در گرانپاشهرتی است که به مشقب سنان و خدنگ جان ستان سفته گردد سخنی که گوش آیندگان تواند شنید - حکایتی است که زبان سیف و سنان سر آید و حدیثی که اسناد آن موصول و پسندیده شخص قبول باشد خبریست که تراوش خون شراین دشمنش روایت نماید و آشنائی بر صفحه زمان مرقوم تواند شد که بقلم دست و پای مرکب شجاعان نگارش یابد و کو کبی ابدی الظهور تواند بود که از آسمان فیروزی تابد حکایت

«۹» کلمه سعادت بحساب جمل ۴۴۵ است در صورت تکرار مساوی با سال بنای عمارت سعادت آباد ۱۰۲۰ میباشد

۳ - قیروان نام شهریست در مغرب امداد اشعار و استعارات بمعنی اطراف مغموره استعمال شده است از جمله از قیروان تا قیروان که در این کتاب زیاد دیده میشود شاید بجای از مغرب تاشمشرق مغموره استعاره شده باشد

فتح نصیفی است که حلقه معر که قصه خوانان چون چنبرد فلبریز آن ترانه و شعله جنگ آتشی که زبان قصه طرازان هر زمان در کانون دهان آنرا زبانه است این آتش است که هرگز از پای نمی نشیند و این شمع فروز است که خاموشی نمی بیند آری چراغ شهرت بچقماق (۱) مقارعه سیوف پردلان روشن میشود و بوستان نام نیک از آب جدول تیمغ دیران گلشن میگردد.

الحمد لله و المنة که در عهد سلطنت و زمان خلافت اعلی حضرت ظل رحمن و صاحبقران دوران این گل بنسیم عنایت ازلی هر روز بآئینی تازه خندان و این کوکب هر دم از افقی دیگر تابان میگردد.

تفصیل این اجمال آنکه در حینی که رایات نصرت توأمان فیروزی نشان در دار السلطنه اصفهان نزول اجلال داشت حاجی منوچهر خان بیگلربیگی شیروان عرض نمود که عباسقلیخان اوسمی حاکم قیتاق واصل رحمت حضرت خلاق کشته و بالغ والد رستم اوسمی سابق بانفاق جمعی از ناعاقبت اندیشان آن قوم جمعیت و اتفاق کرده ارتکاب بعضی حرکات بی ادبانه (۲۹۵) که زیاده از حوصله ایشانست کرده اند و فرمان همیون باسم الله ویردی خان سردار لشکر نصرت توأمان که در آن اوان بجهت نسق گرجستان کاخت و ساختن قلاع آنجا در قرا باغ توقف داشت صادر شد که از جمله عساکر فیروزی مآثر که نزد او جمعیت دارند موازی پانزده هزار نفر باتفاق امراء عظام و یوزباشیان کرام و تفنگچیان و غیرهم نزد ایالت پناه حاجی منوچهر خان فرستد و فرمان والا باسم حاجی منوچهر خان نیز نفاذ یافت که باتفاق عساکر نصرت توأمان و امراء تابین شیروان و داغستان و زاخورو طبرستان دفع و رفع آن سرگشته بادیه غوایت و ضعیفان نمایند و همچنین ارقام طاعه باسم سرای خان شهنشاه داغستان و سایر امرا که زبانزد خامه بیان گردید صدور یافت که امتثال اوامر و نواهی حاجی منوچهر خان نموده آن تیره

۱- چقماق- چخماق چخماخ- آتش زنه که ساهی آنرا بمعنای کیسه که در آن شانه و سوزن و سنک چخماخ گذارند آمده.

روزگار را بدست آورده بدرگاه فلک پیشگاه فرستد و ایالت قیتاق و باشلو و آنحدود به حسن خان شفقت شد و علی قلمی بیک توپچی باشی جلو مأمور شد که توپخانه مبارکه را که هر یک از توپهایش ماریست مهره دار و رنگ ابريست مریك دشمن بار باتفاق میرشاه تقی و سایر مین باشیان و تفنگچیان توپخانه خاصه شریفه و دوهزار نفر از توپچیان نقل آنحدود نمایند حاجی منوچهرخان از بلده طیبه شیروان متوجه ییلاق شاه داغی و سایر ییلاقات شده رقم اشرف را که باسم سرخای خان شمخال و سایر امراء داغستان صادر شده بود فرستاده ایشانرا مأمور داشت که مهیا و آماده بوده باشند که در حین ورود عسا کر نصرت مآثر اتفاق نموده آن مدبر بد اختر را بدست آورند و خود نیز با گروهی که نزد او جمعیت نموده بودند بآهستگی و تمکین روانه گردید و در اثناء راه گذار ایشان بر ناحیه کوره افتاده در حوالی آنمکان نزول نمودند مردم آن ناحیه که در عهد هیچیک از (۲۹۶) پادشاهان بعلت صعوبت مدر و مدخل و کثرت اشجار و ارتفاع جبل سر بر بقیه اطاعت در نیاورده و در عهد دولت روز افزون و زمان ابد مقرون سالک مسلک فرمانبرداری گردیده بودند باغواهی جمعی از تیره بختان داغستان چند روز در مضائق جبال متواری و مستحصن گشته از آمدن بنزد حاجی منوچهرخان تقاعد نمودند بعد از امانان نظر و تعدیق بصر که کثرت وعدت لشکر منصور معلوم ایشان گشته دانستند که بدون آنکه ایشانرا مانند صید جر که از آن مکان بیرون آورند نهضت واقع نخواهد شد از حرکت ناهنجار خود پشیمان گشته نزد حاجی منوچهرخان آمده بزبان زاری و تضرع عذر خواه گناه خود گردیدند و حاجی منوچهرخان ایشانرا مستمال و مطمئن خاطر گردانیده متوجه باب الابواب در بند گردید و در اوقات توقف آنجا و ییلاق شاه داغی مکرر کس نزد سرخای خان شمخال فرستاده او را طلب نمود که نبرد مشارالیه حاضر شده در دفع و رفع الف بدانچه مصلحت باشد بعمل آورند و مشارالیه بفحوای

همه زیرکان کور گردند و کر

قضا چون ز گردون فرو هشت پر

اسیر استیلای قوت وهمی گشته اقدام بر قدم و دخول معسکر قیامت هجوم
نموده بمعاذیر نا دلپذیر و کلمات روی اندود تزویر متمسک گردیده در مدافعه افزود
و در انشای سفر مرحوم حسن خان داعی حق را اجابت بقبول کرده روانه سفر عقبی
گردید شمعول این معنی را تقریب ساخته عربنه مشتمل بر نهایت خضوع و خشوع
بدرگاه معلی فرستاده استدعا نمود که چون مردم داغستان بصورت مشابه انسان
و در معنی از مقوله حیوانند و توهم نموده اند که میلاد در داغستان قلاع مثل
کاخت ساخته ایشانرا در قید و عیتی آورند بنا بر این اطاعت اوامر و نواهی او
نمینماید و حسن خان اوسمی نیز برحمت ایزدی پیوسته (۲۹۷) و الغ از کرده نادم
شده سالک طریق بندگی و سرانگندگی است اگر بمقتضای مروت جبلای تقصیر
او مقرون بعفو و منظور نظر شفقت گردد که رفع توهم مردم داغستان شود امر از
ایستادگان پیشگاه کرباس کردن اساس است و کلماتی نیز باین شرح بالله و یردی خان
نوشته مومی الیه را شفیع این معنی نموده بود اعلی حضرت ظل الاهی که معدن شفقت و بحر
رحمت اند امر فرمودند که اگر الغ خود ببندگی آید یا یکی از اولاد خود را بدر بار
اقبال فرستاده از حرکتی که بجهالت ازو صادر شده انابت نماید مسئول او درجه
قبول می یابد حاجی منوچهر خان بنا بر وعده که شمعول نموده بود روانه شده چون معلوم
نموده بود که آن قوم ناعاقبت اندیش بتقریب اینک در استیصال الغ کمک خواهند نمود
جمعیتی کرده اند از روی سپاهیگری صف آرائی لشکر منصور نموده توپخانه
را با توپچیان و تفنگچیان و عماه توپخانه پیش پیش لشکر نصرت اثر تعبیه نموده
از باب الابواب در بند در حرکت آمده بود سرخای خان و جماعت داغستان رود
بغام را که از جبال داغستان به بحر خزر منصب میشود و مرور و عبور از آن بی
آنکه بر پل گذرند بطریقی دیگر میسر نیست پناه و محکمه ساخته و در منتهای رود
که بدریا متصل شده امکان دارد که سواره عبور نمایند کشتیهای مشحون بتفنگچیان
قدرا انداز بازداشته پشت بر کوه داده مجاری و مسالک را مسدود ساخته باستظهار
جبال رفیع و اعلام منیع و تشابک اشجار و تعمیر آنها قسم از جاده اطاعت بیرون

نهاده طبل نا فرمانی را که در زیر کلیم مینواختند بلند آوازه گردانید و سرخای خان
 شغال و الخ و قزان الب و سرداران و سایر اعیان و مردم داغستان و قیتاق و اندری
 و غیر هم که جمعیت ایشان بسی هزار کس بلکه متجاوز میرسید در آن مکان که در حقیقت
 محل هلاک ایشان بود جمعیت نموده منتظر ورود حاجی منوچهر خسان و لشکر
 نصرت توامان میباشند همینکه لشکر منصور نمودار میشود آن گروه مخدول
 صف (۲۹۸) آراسته دست با استعمال آلات حرب و ادوات طعن و ضرب کشوده
 شروع در جنگ و جدال و محاربه و قتال مینمایند در این حال نفیر کرنا که مؤذن فتنه خوانیده
 است شروع باذان اذن محاربه کرده تقابین توپهای آتش فشان و حیات جانگرای تفنگهای
 بی امان را از خواب امن میشنوند و سهام جانستان از آشیانههای ترکش بردلان چون مرغان
 وحشی که از استماع فریاد و افغان رم نمایند در پرواز میآیند غبار معرکه
 بگرد باد سم مرکبان صبار رفتار در حرکت آمده شخص مدارا در نقاب کرد رخ
 نهفته صبح قیامت آشکارا میشود ساقی اجل کاسهای سر بردلانرا بگردش آورده
 شراب ارغوانی چون از شیشههای ابدان ریختن آغاز میکند شش پر را زمان پرواز
 صعودی و نزولی رسیده هنگام جریان چشمهای خشک زره فرازمی آید پرچم اعلام
 بمرگ دلیران طسرفین کیسو باز کرده دهل و کوس بشیون کشتگان جانبین سینه
 کوبی آغاز مینماید و مضمون این بیت در نظر بینندگان صورت وقوع میباید

(بیت)

ز گرد ستوران در آن پهن دشت زمین شد شش و آسمان کشت هشت
 گروهی از بخت برگشتگان قیتاقی و داغستان با اتفاق الخ و سایر سرکردگان از میمنه
 دشمنان بهیأت اجتماعی بر میسر سپاه نصرت دستگاه حمله آور میشوند آهن
 قیابان عرصه هیچا چون سدمتین و کوه آهنین پای ثبات و قرار افشوده آن مهمانان
 فضول را با سیاف و فصول ضیافت با یغ میکنند در آن اثنا مرحوم صفی قلیخان حاکم بردع
 و فضلعلی سلطان شیروان شاهلوی حاکم بر کشاط سربازی و جانفشانی نموده
 سالک طریق جنان میگردند حاجی منوچهر خان در قلب مانند دل شجمان قدم جرئت

افشردم جمعی از پردلانرا از قلب و میمنه بمدافعه آنقوم مغرور مأمور میسازد و غازیان بسرعت برق خاخط و شهاب ثاقب حمله آور گشته و آن (۲۹۹) گروه ندامت پژوه را دیگر مجال ستیز و یارای آویز نمانده عطفند عنان بوادی هزیمت مینمایند غازیان جلونیو طریق تعاف - پیموده در همان روز جمعی کثیر و جمی غفیر از آن متخاذیل طعمه تیغ آبدار آتش بار غازیان شده سه چهار روز بعد از آن نیز رؤس جمعی از آنجماعت را که در مکان اشجار بزخم تفنگ و تیر هلاک بوار چشیده بودند بنظر میآوردند - برادر الغ قیتان که از نمام اوران داغستان بود در آن روز مقتول گشته نهال نیزه عساگر نصرت مآثر بارور فتح گردیده و آوازم شکست دشمن بلطراف واکناف عالم رسید حاجی منوچهر خان حقیقت این فتح مبین را عرضه داشت نموده مصحوب نجف قلی بیك غلام خاصه شریفه که در آنروز تردد نمایان نموده بود بپایه سریر خلافت مصیر فرستاد و رقم اشرف صادر شد که چون سرخان خان شمعخال نیز قدم از دایره اطاعت بیرون نهاده نیل وسوائی و بدنامی بر جبین خود کشیده او را با سایر رفقا و اقوام بدست آورده داغستانرا از لوٹ وجود ایشان باك گردانند و مجدداً از قلم اشرف باسم امرا و عساگر نصرت مآثر صادر شد که نزد حاجی منوچهر خان جمعیت نموده اثر از آثار آنقوم نابکار نگذارند اما سرخای خان و سایر مردم داغستان که بقلل جبال تحصن جسته بودند از خواب غفلت بیدار و از مستی جهالت هشیار گشتند چو دیدند مرغ تدبیر از دام جسته و پشت توانائی درهم شکسته و راه فرار از شش جهت بسته دانستند که در هدم اساس دولت خود کوشیده و طرلانه شیر مرك از پستان نادانی دوشیده اند بفحوائی هم در تو کریزم ار کریزم ه صغیر و کبیرو جوان و پیر شمشیر در گردن انداخته مروت جبللی و کرم ذاتی اعلیحضرت ظل رحمن را شفیع جرائم خود گردانیده نزد حاجی منوچهر خان آمده از افعال ناشایست خود انابت و استغفار نمودند و شمعخال گل محمد بیك ولد خود را با عریضه محتوی بر ندامت بدر گاه جهان پناه فرستاد . طالب عفو زلات خود گردید و گل محمد بیك باتفاق (۳۰۰) سلمان بیك یساول صحبت غلام خاصه شریفه

دوی نیاز بدرگاه جهان پناه آورده و شمشیر بر گردن انداخته بشرف سجده مشرف گردید صاحبقران زمان که فرزند اسدالله الغالب غالب کل غالب شاه مردان اند برعجز و استغاثه ایشان رحم فرموده گناه ایشانرا مقرون بعفو فرموده کردهای ایشان را نسبتاً منسیاً انگاشتند و حکومت آندیار را بدستور بمشارالیه ارزانی داشتند و شمعخال و ولد او را که بدرگاه معلی آمده بود بغلاع فاخره سرافراز گردانیدند

«۱۰۱» (شرح شکار جرگه میان کاله)

صیادان غزال عیش و عشرت و شهنسواران فضای دلکشی کامیابی و دولت شکار جرگه را دام مطلب شکاری و تماشای این هنگامه را متمم اسباب نشاط و کامکاری میدانند لهذا بمقتضای قابلیت مکان آراستن این جشن غرابت عنوان در میان کاله مآز ندران بهشت نشان مرکوز خاطر خطیر اعلیحضرت ظل رحمن گشته در حین ورود بلده طیبه نظنز جعفر قلی بیك قورچی رکاب را مأمور فرمودند که پیشتر از موکب مسعود روان گشته در دومحل از محال میان گا له که شکار جرگه نواب گیتی ستان فردوس مکانی و نواب خاقان رضوان آشیانی در آن مکان انعقاد یافته و چند تالار بنا نموده اطراف تالارها را از اشجار و خس و خار برداشته و مسطح و هموار نمایند که در حین تاختن مرکبان برق تازو افکندن گوزن و گراز خاطر جمع بوده باشند جعفر قلی بیك بمقتضای فرمان دو باب تالار در توتیه بن بمسافت سیصد ذرع و دو باب در در دروازه وازی احداث و اطراف آنرا از اشجار و خار و خس پاک و هموار نموده بود بعد از ورود رایات نصرت آیات بدار السلطنه فرح آباد بهشت بنیاد که فرمان بجمعیت رعایای بلدان صادر میکردند نواب ایران مداری معروض داشتند که اگر دامی وسیع در آن مکان کشیده شود که صیدی که از اطراف بحر که فراهم میآید داخل دام شده در حیطه ضبط بوده باشد احتیاج بجمعیت مردم جرگه کمتر و امتداد ایام صید افکنی بیشتر خواهد بود اعلیحضرت ظل رحمن تصویب رای آن کاردان (۳۰۱) نموده امر باتمام دام فرمودند و مقرر شد که عمال مآز ندران و گیلانات و هزار جریب و استر آباد هر يك چند ذرع از ریسمان کتب

که رسد بهر يك رسیده بود در موعدی معین بانمام رسانیده نقل میان کاله نمایند (۱) عدد ستون که طول آن چهارذرع بوده باشد قطع کرده آماده سازند و چون نصب دام و نسق این مهمام دروسع اهتمام هر کس نبوده سرانجام اینکار حواله برای اصابت آثار نواب ایرانماری شد آن مخلص بلااشتباه عمده مقرران درگاه در حینی که رایات منصور در فرح آباد توقف داشت روانه میان کاله شده ملاحظه ممر و مدخل شکار و مکانی که نصب دام باید کرد نموده مراجعت نمودند و محصولان بجهت آوردن اهل جر که معین گشته رایات منصور روانه بلده طیبه اشرف گردید و بعد از آنکه مکرر رایات منصور روانه پرسته کله و بردجه کله و عباس آباد گشته از شکار آنجا چنانچه سبق ذکر یافت استداد حاصل نمودند و اسباب شکار جر که صورت اتمام یافته دامها برسر پا و جمعیت اهل جر که مهیاشد بدستور امر فرمودند که نواب ایرانماری قبل از نهضت همیون روانه شده جر که را بر مردم ساعی کاردان تقسیم نموده آماده باشد که بعد از ورود موکب مسعود بقریه چارمان که دو فرسخی میان کاله است شروع براندن شکار نمایند و چون خاطر از حرکت قلماق جمع بود مقرر فرمودند که قلیچ خان حاکم آستارا و یوزباشیان و مین باشیان قورچیان و غلامان و تفنگچیان با موازی سه هزار سوار از عساکر منصور که در استرآبادند آمده بیرون جر که اشتغال نمایند و نواب ایرانماری حسب فرمان قضا توأمان قبل از نهضت رایات ظفر نشان بسه روز روان گشته چنانچه مقتضای کاردانی و خدمت سکالی باشد سرانجام آن کار که در نظر کارشناسان بغایت دشوار بود نموده قلیچ خان و گدا علی بیک قاجار برادر قورچی باشی و وزیر هزار جریب و سمنان و حاجی هدایت مین باشی تفنگچیان را برسر کرد کی اهل جر که که جابجا تعیین نمود و بعد از ورود رایات نصرت نشان بچارمان فرمان براندن شکار شد و چون (۳۰۲) معروض شد که جستن گوزن از بالای جر که سوار و پیاده بشهولت میسر است مقرر داشت که شتران اهل اردو را نیز در عقب اهل جر که بترتیب بازداشته حصاری بر حصار سوار و پیاده جر که افزایند که در هنگام تنگی جر که

مانع جستن گوزن بوده باشد اهل جرگه دایره که قطر آن چهار پنج فرسخ تواند بود بسته صدای کوس و نفیر و افغان باوج آسمان رسانیدند و بدو روز آنمسافت را با هستگی طی نموده به نیم فرسنگی دام رسیده رحل اقامت انداختند اعلیحضرت ظل رحمن با ملتزمان رکاب نصرت توأمان سوار شده بعد از ورود بدان مکان مقرر فرمودند که مرتضی قلیخان قورچی باشی و امام ویردی بیک نایب قوللر آقاسی و قلندر سلطان تفنگچی آقاسی و صفی قلی بیک ناظر بیوتات هر یک بسر کردگی تأییدان خود قیام نموده باتفاق اهل جرگه روان شوند و اعلیحضرت ظل رحمن با چند نفر از پیش خدمتان داخل جرگه شده زمانی ملاحظه آن هنگامه فرموده مراجعت نمودند و در خیمه نواب ایرانمداری نزول اجلال ارزانی داشته طعام تناول کرده استراحت فرمودند و بعد از انقضای زمان استراحت پای دولت در رکاب سعادت دز آورده بدستور با خاصان داخل جرگه گشته امراء بندگی شعار باتفاق نواب ایرانمدار شروع برانیدن شکار و بردن جرگه کردند و فرمان و الا نفاذ یافت که اگر شکاری از جرگه بیرون رود غازیان در شکار کردن آن مرخص اند و شب هنگام سیر اهل جرگه بدام منتهی شده شکار بسیاری سوای آنچه داخل دام شده بود بضرب سهام جانستان غازیان از پای در آمده گوزن بسیاری دست گیر شد و چون جمعیت صید در دام بجهت بعضی امور فراخور خواهش نشده بود بعد از يك روز توقف عنان عزیمت بصوب دروازه وازی معطوف داشتند و يك روز در آنمکان توقف فرمودند که يك جانب دام را گشوده جانوران شکاریرا جرگه نمایند و اهل جرگه بآئین سابق و طریق نخست صف بسته شروع (۳۰۳) در پذیرائی انکار نمودند و آن مسافت را بدو روز طی کرده روز نخست با خاصان همه جدا از قفای جرگه روان شده بصید تذروان رنگین و سایر مرغان غرایب آئین داد خوشدلی دادند و روز دوم که حلقه جرگه بدام نزدیک شده بود با جمعی از بندکان که بخصوصه مقرر شده بود که در حین دخول جرگه ملتزم رکاب باشند داخل جرگه گشتند بی شایبه تکلف و اغراق درین مرتبه هجوم گوزن و کثرت صید بر تبه بود

که تعاقب خیل خیل دامها چـون موج دریا بیننده را غریق لجه حیرت میگرددانید
اعلیحضرت ظل رحمن که جهانش بکام و باده خوشدلش مدام در جام باد مرکب
باد رفتار آسمان مدار بقصد صید افکنی و شکار برانگیخته بکمانداریهای نمایان و
تیرهای پراکنده بینندگانرا بحیرت جاوید دوختند انصاف شاهد است که تا امروز
کمانداری چنین داخل خانه کمان نگردیده و بینش گواهد است که آنچه از آن خسرو
جهان منظور نظر عیانست گوش قصه نبوش از داستان رستمستان نشنیده .

(نظم)

چو در بار چاچی کمان رفت شاه تو گوئی که در برج قوس است ماه
چو از شست بگشاد خسرو گره زهر گوشه برخواست آواز زه

ارسطاو و گرجیان که مانند تپاره باران قبل از ورود بحرمان خود را در فن
فروسیّت و سپاهیگری تمام میشمردند بعد از ملاحظه اسب تازی و صید اندازی
اعلیحضرت ظل رحمن حیران دست و بازوی آن خسرو جهان گردید چون قطره
که واصل دریا شود غریق بحار تعجب گردیدند از بندگان آستان صفی قلی بیك دیوان بیکی
حسنعلی بیك میر آخور باشی و کرجاسی بیك یساول صحبت و رستم بیك مهردار
و عباسقلی بیك ار ولد حسین خان و القاس میرزا ولد ایلدار خان شمخال داغستان
و زمان سلطان حاکم دشتستان و از گرجیان ارسطاو و از یار بیك رخصت کمانداری
یافته هر یک بقدر توان هنرهای اندوخته را عیان ساختند راقم حروف و مقرب
الخالقانی میرزا محمد سعید طبیب خاصه شریفه نیز در آنروز بیستن ترکش مأمور
کشته از جمله جمعی بودند که بدولت لزوم رکاب سعادت مأمور کشته بودند (۲۰۴)
در آن اثنا آفتاب عنایت خسروانی شامل حال این ذره ناچیز کشته مقرر داشتند که
در حضور همیون کمانداری نماید و کفایت امر گوزنی که در صف همجنسان از ماند کی
و بیقوتی حال این ناتوان دراه در مزه سواران داشت بجهت سیر و تماشا بعهده
سکالش این نابلد امور سپاهیگری شد کمترین نیز حسب العرمان قضاتو امان
پذیرای آن کار کشته بعد از طی مسافت بعیده چون اناهل را از بدو شور و تمیز اشتغال

استعمال خامه از هشق فرومیت باز داشته بر روی اسب کمانداری ننموده بود اثری بر آن تکپوی مترتب نشد و اعلیحضرت ظل رحمن باملتزمان در اصل جر که شکار کنان روانه شده اهل جر که متعاقب میآمدند و درین دفعه نیز کوزن بیشمار و کراز بسیار سوای آنچه در اصل دامگاه بود بجر که داخل دام شده اهل جر که واردوی معلی جابجائزول نموده پیش دام را که برداشته بودند بدستور نصب نمودند و روز دیگر پادشاه فرمانروا بمکانی که روز و روز دیگر میان کاله نزول اجلال فرموده بودند تشریف شریف ارزانی فرمودند و آنروز متوجه شکار نشده فردای آنروز متوجه شکار میان دام گشته مقرر داشتند که نواب ایرانمداری و قورچی باشی و سایر امراء عظام که بسر کاری جر که معین بودند باجمعی که روز پیش ملتزم رکاب بوده اند داخل جر که کردند و خود بنفس نفیس چندین گوزن را بزخم پیکان خارا شکاف بآئینی که رستم از ملاحظه اش انگشت تعجب بدنندان گرد از پای در آوردند و یکان یکان از امرا و ملتزمان و گرجیانرا امر فرمودند که در حضور همیون کمانداری نمایند و هر یک بقدر مقدور کمانداریها مینمودند و شیران و بیران شکاری نیز چندی از گوزنان حصاری در کمال غرابت و شیرین کاری صید شد میرزا محمد سعید طبیب خاصه شریفه و راقم حروف را بانداختن یکی از گوزنان مأمور فرمودند در این دفعه آن رابطه شناس جسم و جان و کمترین بندگان چند تیر انداخته آن صید ناتوان از پای در آمد و بمظنه آنکه سهام بی خطا کاری افتاده عطف عنان (۳۰۵) واقع شده بعد از رجوع صید زخمی ببقیه حیاتی که داشت خود را بپیشه که در آنجوالی بود رسانیده از نظر متواری گردید آنروز تا هنگام ظهر باسب تازی و صید اندازی اشتغال نموده حکم فرمودند که باقی مانده را تمغا نموده آزاد نمایند. الحق در حرکاری و سرانجام این امر که تا دوازده روز امتداد یافت. نواب ایرانمداری سعی و ترددی ننمودند که عשרی در قوه بنی نوع باشد چه از طلوع فلق تا غروب شفق و از رواح تا صبح شب و روز قطع نظر از خواب و خور نموده بنسق اینکار قیام داشت بعد از فراغ که تعداد حیوانات شکاری شد از اصناف حیوانات که بزخم تیر از پای در آمده و دستگیر گشته و شیران شکاری صید نموده بودند قریب (۱) رأس بشمار در آمده امید که اعادی را همواره حمال

مقتولان شکاری و بندگان این آستانرا ظهیر و معین لطف حضرت بازی باد .

«۱۰۲» (شرح هنگامه چراغان همیون تپه)

دیده و ران شکستن کلهای آتشین چراغان را بهار کمرانی میدانند و آن شب میمنت اثر را که زمان گرمی هنگامه است . نو روز دوم و عید ثانی میخوانند لیلی شب را گلگونه چون فروغ چراغان و لباسی زینده تراژ پرتو شفق فام سفر گردان نمیشد جمع نمودن این با آن نشاء شراب دو آتشه دارد و آمیزش آن با این زمین و آسمان را دورقص می آورد روشن ساختن شبها پرتو چراغان روزی چند بر ایام خوشدلی خود افزودنست و در آبنوس فام شب را بگلزار یرنگار خلیل الله گشودن هنگامه چراغان دامیست که کام دل از تماشا بدان توان گرفت و پرتو این صحبت آتشی است که تمنا بدان توان بخت به این تماشای این هنگامه خلد آئین و گلگشت این بوستان ارم تزئین مر کوز ضمیر انور گشته امر فرمودند که دو کنار دریاچه همیون تپه را که در بایست محیط آن زیبا عمارت گردیده باشکل و تماثل غریب آراسته هنگامه چراغان آرایند و تهیه آتشبازی که چراغان فضلی زمین و آسمان بدان (۳۰۶) میسر است نمایند که از فرش خاک تا سطح مقعر افلاک از شمع و فروزان و تیرهای آسمان جولان و نجوم درخشان چراغان باشد نیز چند کیفیت عمارت لازم سعادت همیون تپه سابقاً رقم زده کک حقایق نگار گشته اما چگونگی دریاچه که در ثانی الحال حسب فرمان اعلیه حضرت ظل رحمن بر اطراف آن مکان همیون احداث شده زبانزد خامه سخن طراز نگشته لهذا بجهت اینکه کیفیت وقوع چراغان بر خوانندگان روشن گردد زبانزد خامه بمنظومه که مشتمل بر اوصاف آن مکان غرابت نشان است گویا میگردد .

(نظم)

که آنجا فیض گرم گل فروشیست
که باشد آسمانرا خویش نزدیک
ز گل پر کرده دامن تا گریبان

همیون تپه جای بادیه نویسیست
زرشک چشم جنت گشته تاریک
بمهد نو بهارش چرخ گردون

کشیده می کله را کج نهاده
 سزد از خلد بستاند اگر باج
 چمن باشد ز خاک او نمایان
 ازین گلزار رنگین همیون
 چو مغزیسته خاکش سبز فام است
 درینجا سبزه رشك چرخ مینوست
 هوا هم باغبان هم آبیاری است
 نمو باشد درین زیبا نشیمن
 نهال خشك این گلزار مینو
 نخواهد خاک تا گردد چمن سبز
 بود چون شمع روشن بهر بلبل
 درون خاک تا کش رشته دام
 بیالد گر چه سازندش ز الماس
 رك سنكش نمودارد بداندسان
 چو خط دلبران بالانده خط را
 بیکدیگر شود بی رنج بسته
 منافقرا در اینجا سینه ریشست
 اگر خارش کف پائی بخارد
 گلش را گر چه نبود تاب دیدن
 ز بوی گل چه میبرسی بباغش
 بود خارش بدان عنوان ملایم
 بچشمی فی المثل افتد اگر خار
 فروزی شمع اگر در صحن باغش
 تندرو سرخ رنگش گاه پرواز

بگردون رفتیه گلپای پیاده
 درین كلشن رسیده گل بهمراج
 چو از دل یاد خط سبز جانان
 ز گل چون غنچه بر گردیده گردون
 خمیر سبزه گردیدن تمام است
 كه این مخمل زیاد از اطللس اوست
 سراسر سال او فصل بهار است
 چو موگان رشته را در چشم سوزن
 كشد قد بر مثال شاخ آهو
 كه گردد در هوا هم چون سخن سبز
 نهال كنده اش را ریشه بر گل
 نماید سبزه چون رك در اندام
 چه ناخن در كف دهقان اوداس
 كه بالداستخوان در جسم حیوان
 كه بالیدن الف سازد نقط را
 شكست عضو چون رك شكسته (۳۰۷)
 كه عاجز از شكست عهد خویشست
 از اینرو در زمان گل سر بر آرد
 چو نور شمع افزایش چیدن
 كه بوی گل دهد گل در چراغش
 كه نتوان فرق كرد از موی قاقم
 نمیند چون نكه زودیده آزار
 چونر كس گل كند چشم چراغش
 كند بر رك و روی دلبران ناز

سر و سر و ش اگر گردد نشین
 بهر جا فیض ازینجا گشته نازل
 بدامانش بود دریاچه آب
 و قهر و وسوس برین دریاچه دارد
 دل دریاچه اش از عکس گلها
 گدند وحدت این شاهد شکر
 دو آب او چو ماهی گشته سیار
 چو هست از عکس گلها نقش او رنگ
 چو در عکس گلش گردیده ماهی
 و گلزارش بود دریاچه و اشان
 بر آن مست سرایه ناز گلپوش
 ازو نلاید که مت دو یزدیرد
 و عکس چرخ ده آبش عیانست
 کند دریاچه حسرت شور جاوید
 و بخت بد چو وصلش نیست مقدور
 چو غایب یکتا مانش از نظر نیست
 نباشد بسکه او را قباب دیدار
 چنان دلداده این حسن و خوبیست
 فلک از عشق او چون دید مستش
 عمارت بر سر این باغ و گلزار
 چه گویم رفعت او و اچه شانست (۳۰۸)
 برنگ شاهدان شوخ پرکار
 نقاب از چهره زیبا گشوده
 بتابد از حصارش پرده داری

نماید همچو شمع سبز روشن
 بلی نیروی اعضا باشد از دل
 که همچون موج ازو عقلست بی تابه
 گدند وحدت از دریاچه دارد
 بود و نگین تر از باغ تمنا
 برنگ شال گلیندست صبرنگ
 و عکس گل فلوسش گشته دینار
 چو ابری خیزد ازوی ابر صبرنگ
 چو خنجر گشته مینا کار ماهی
 که دارد از نگین قیمت نکیندان
 که ایندریاچه و اگر داست آغوش
 که عکسش هر طرف افتد بگیرد
 که دوبیش وی از افتاد گانست
 که بر گردش چو دریاچه گردیده
 بحسرت دیده راوا کرده از دور
 نمیدانم دگر فریادش از چیست
 طپشهای دلش برد است از کار
 که دایم موج او در سینه کوهیست
 و هر سو بسا طناب رود بستمش
 برنگ عرش از کرسی نمودار
 که خاکش را شکوه آسمانست
 که بنماید ز پشت بام دیدار
 بهفت اقلیم روی خود نموده
 نماید همچو لیلی از عماری

کشیده هر کفش بگذشته از سر
 چو فانوسی که شمعش بخشدانوار
 بر نیک آسمان عالیجنابست
 در دیوار سقفش گل نگار است
 تو گوئی داشت وقت صنعت خویش
 نموده ابر را زانگونه تصویر
 بنوعی شکل آهـو را کشیده
 اگر چه چهره صورت گشوده
 چنان داد از تحرك سرو را تاب
 نماید با تماشائی نهانی
 سیم چشم هر کس بر گمارد
 بود این بوستان خلد عنوان
 فروغ طلعت کیتی ستانی
 الهی تا ز صورت نام باشد
 الهی تا نشان باشد ز ایام

مقالش چرخ را بر صفحه مسطر
 برون و اندرون او طـلا کار
 سراسر آسمانش آفتابست
 مگر نقاش تر دستش بهارست
 صدف از برك گل نقاش در پیش
 که سازد تشنه را نظاره اش سیر
 که بوی مشک از نافش شنیده
 همان در پرده شرمش نموده
 که گوئی سایه سرواست در آب
 نگه در چشم صورت همزبانی
 که با عشاق در خاطر چه دارد
 بنای پادشاه ملك ایران
 شه صاحبقران عباس ثانی
 شراب معنیش در جام باشد
 فلك گردان بكامش باد چون جام

خدمت سگالان حسب فرمان قضا جریان دریاچه را که بگردار آسمان مدور است
 بنصب اشكال و تمانیل مصور گردانیده تهیه آتش بازی و چراغان نمودند بعد از
 سرانجام این معنی اعلی حضرت ظل رحمن با امراء و خاصان و مقربان و گرجیان در
 در مرتبه فوقانی عمارت هیومن جلوس فرموده چراغ این مطلب روشن و بزم بهشت
 آمین از گردش گلهای قدح گلشن گردید عکس شمع و چراغ در آب تعبیر دیدن
 بهشت در خواب میگرد و صیقل فروغ هر شمعی زنك کلفت از آینه دل میبرد دهان
 دریاچه بصد هزار زبان وصف غرابت آن جشن را بینائی روشن ادا مینمود و موج
 آب بچنان بیانی اکتفا نکرده هر لحظه طومار مبسوطی (۳۰۹) در شرح آن مطلب
 در نظر میگشود عکس نجوم درخشان و شمعههای چراغان چون خرد و بزرگ مستان

در عالم آب با هم رقصان خروش تیرهای آتشی و زرجک و کلفشان از هر سو بران
بی تکلفی تحسین کندان پرتو چراغ در آب نهالی از شاخ تار بشه پر گل نموده
پربشائی موجه اش چون شاهندان زرین کا کل دل اژ دست تماشا ای ربوده تلاقی امواج
را در مرآت دریاچه نمود شبیخونزدن هم آغوش عکس آتش گلها و گلهای آتشی
را صورت مصالحه دشمن با دشمن دریاچه را در برابر پیرایه آتش آبدار دود
زرجک و کلفشانرا در نظر نمود ابر آتش بارماهی را هوس همکاری سمندر در سر
سمندر را خیال هم پیشگی ماهی در نظر ساغرهای باده درخشان گلی چند است از
آن گلستان چیده و این غنای روح میوه ایست از آن بوستان رسیده .

(نظم)

فروغ شمع و سطح آب و گلزار	کشیده کردهم چون هاله بر کار
شهنشه زان میان شادان و خندان	شده چون مهر عالمتات تابان
نموده پیش چشم صاحب دیدن	برنك هالها بر گرد خورشید

در این هنگامه غرابت عنوان قلیچ خان و ارسطاو و سایر گرجیان و گل محمد بیک
ولد سرخای خان نیز رخصت باریافته بودند و اعلی حضرت ظل رحمن از غروب شفق
تا طلوع فلق گلهای انبساط از آتش بازی و تماشای چراغان و کشیدن و طلپهای گران
و شنیدن نغمات مطربان خوش الحان می چیدند و بعد از طلوع مهر درخشان که
غروب شمع و فروزان است روانه بردجله گردیدند (۱)

« ۱ » در جای بردجله کلمه بوده که با نوك قائم تراش بدقت بسیار تراشیده و بجای آن لغت

حاضر نوشته شده - شاید لغت اصل بردجه کله باشد

واقعات سنه سیچقان ٹیل ۱۰۷۱ و روانه شدن ازمازندران

بہشت نشان بدار السلطنہ اصفہان «۱۰۳»

چون اوان خوبی و خرمی مازندران بہشت نشان سپری شدہ بود عزیمت دارالسلطنہ اصفہان راجح آمدہ رایات نصرت آیات متوجہ آنحدود گردید و در حین ورود بدارالسلطنہ فرح آباد جنت بنیاد زال ارسطاو و تبعہ و لحقہ (۲۱۰) او رامجددؑ مشمول انعامات و احسانات فرمود بعضی از مجال گرجستان کاخت رابومی الیہ و گرجیانیکہ برفاقت او آمدہ بودند عنایت کردہ مرخص فرمودند و منزل بمنزل متوجہ دارالسلطنہ اصفہان گشتہ در الکاء خوار گل محمدییک را نیز رخصت انصراف ارزانی داشتند و جمشید خان بیکلرییکی استرآباد و قلیچ خان حاکم آشنا دارا نیز مرخص گردانیدند و از راہ گرماب و سفیداب متوجہ مقصد گشتند بعد از ورود بباغ بہشت بنیاد تاج آباد وزراء و اعیان و عمال و کارکنان دارالسلطنہ اصفہان بآستان بوس سرافراز شدہ سرمبہات باوج کیوان رسانیدند و اعلیحضرت ظل رحمہن ہمراہ عنایات ملک منان متوجہ «مقر سلطنت و مستقر خلافت» گردیدند اصناف امم و افراد بنی آدم از وضع و شریف و غنی و فقیر مانند تشنہ کہ بآب حیوان رسد فوج فوج باستقبال شتافتہ از کثرت افواج صحن غربا نمودار امواج دریا و ازدحام روز جزا میگردید و در ساعات مسعود قالب دولتخانہ ہمیون بحیات ترازہ کہ عبارت از دخول اعلیحضرت صاحبقران قضا فرمان باشد مبتہج گردید.

(شرح وقایع گرجستان و تاخت ایلات) «۱۰۵»

قبل از این رقم زده كلك بیان گردید که خاطر اعلی حضرت ظل رحمن متوجه آبادانی گرجستان گردیده مقرر فرمودند که الله ویری خان جهت سرانجام این امر روانه آذربایجان شود و رقم اشرف باسم مشارالیه صادر گردید که موازی پانزده هزار خانوار از جران شیر و بیات واربطان و سایر ایلات آذربایجان (۳۱۹) باخانه کوچ و حواب و اغنام و مواشی روانه گرجستان کاختم نموده سه باب قلعه متین و رضین در سه محل از محال گرجستان که لازم دانند احداث نموده و مستحفظان تعیین نماید و مقرر دارد که محصلان ساعی ایلات و ابگر جستان برده محال گرجستان را سوی محالیکه بارسطوا و تاوادان و از تاوران آنجا شفقت شده در میانه ایلات قسمت نماید که بزراعت و عمارت و آبادانی قیام نمایند و ارقام مطاعه هر باب روانه شدن معمار و بنا و سایر عمله عمارت صادر گردید و مبلغی نقد از خزانه عامره جهت اخراجت قلاع داده شد و عالیجاه قوللر آقاسی حسب فرمان واجب الاوعان محصلان ساعی تعیین نموده موازی پانزده هزار خانوار از ایلات بشرح مقرر روانه گرجستان نموده سه باب قلعه در آن حدود احداث نمود و باتمام رسانیده حقیقت معروض داشته قلاع نلته مزبوره را بشاه آباد و اسلام آباد و نصرت آباد موسوم گردانیدند و حکومت چهار دانك گرجستان بمرتضی قلیخان بیگلربیگی قرا باغ و دودانك بعلیق قلیخان کنگرلو جا کم نخجوان تفویض یافت و ایلات مزبوره نیز از قرار چهار دانك و دو دانك فیما بین ایشان تقسیم شد که بموجب فرمان عمل نمایند و مردم ایلات حسب التقرر در الكاء آنجا سکنی نموده مرفه و آسوده حال میبودند - چون اختلاف مذهب و تقابل کفر و اسلام ناچار منجر بخلاف و اختلاف میگردد و مردم ایلات را نیز داعیه حکومت و تسلط و زیادتی بر گرجیان میشد این معانی فیما بین آن دو گروه موجب منازعه و مناقشه شده بمظاهرت جبال شامخه و اشجار ملتفه و طرق ضیق جماعت توش در مقام غدر و مکر میبودند و علیقلی خان نیز جماعت ایلات را منعی که لازم باشد ننمود و زال ارسطو را نیز (۳۱۲) بنابر خبث باطنی تحریک آنجماعت می نمود

و بعد از رخصت انصراف از دربار معلی بشرحی که سابق نگارش یافته وارد گرجستان گردید و موجب ازدیاد فتنه و مهیج فساد و مواد عناد گشته ولد زال ارسطاو و بزینه که یکی از نوادان کاخ که صبیبه زال ارسطاو در منزل ولد او بود با کشیش والاورد و بعضی گرجیان با جماعت توش متفق گشته مواضع مخفی را آشکار نمودند و نیم شبی بجمعیت تمام بر سر جماعت بیات و اربطان ریخته جمعی کثیر از آن گروه را مقتول گردانیدند و سایر آنجماعت را متفرق و پربشان ساختند و علیقلیخان کنگرلو در قلعه توقف نموده جمعی از غازیان کنگرلو را بمدافعه و مقاتله ایشان تعیین نمود و چند نفر از طرفین مجروح و بی روح گشته مبانى خلاف و فساد فیما بین ایشان راسخ شد و علیقلیخان و مرتضی قلیخان حقیقت را مروض در گاه جهان پناه گردانیدند چون رفاقت ولد ارسطاو و تحریک کردن ارسطاو آنجماعت را در برزخ نفی و اثبات بود حسب الواقع تشخیص نیافته بود و بسیار بعید و بدیع مینمود که ارسطاو بسا آنهمه انعام و احسان و الطافی که از اعلیحضرت ظل رحمن در باره او بوقوع پیوسته کفران نعمت و احسان بی پایان خدایو زمان نموده مرتکب این قسم امور گردد و مقارن این احوال عرایض ارسطاو متعاقب و متوالی بدرگاه گیتی پناه میرسید که نسبت این امور باو محض کذب و افتراست و ارباب غرض این امر شنیع را باو اسناد نموده اند و اصلاً خبری از مقدمات مسطوره ندارد و جماعت توش بنا بر بدسلوکی علیقلیخان کنگرلو ارتکاب آن نموده مروت شامله (۳۱۳) تیغ انتقام را در نیام داشته منتظر تحقیق و تشخیص آن میبودند ارقام باسم امرا و حکام آن حدود شرف صدور یافت و چون بدسلوکی علیقلیخان کنگرلو مظنون پیشکاران درگاه معلی گردید حکومت (۱) که در الکاء آذربایجان قشلاق نماید.

() عبارت ناقص و شاید در اصل چنان بوده . که علیقلیخان کنگرلو حاکم نخجوان را از حکومت گرجستان برداشته و مقرر داشتند که در الکاء آذربایجان قشلاق نماید .

«رفتن بوداق سلطان چوله بر رسم حجابت بالکاء هندوستان» (۱۰۵)

برمتبعان آنارو ناظران سیرو اخبار پوشیده نیست که چراغ دولت سلاطین هندوستان از مشکوة عنایت و بارقه امداد و اعانت این دودمان و الانشان روشن و حدیقه سبز قام مینو نظام آن دودمان از رشحات سحاب التفات این طبقه علیه گلشن است شرح انتساب سلطان بابر به وسیله نواب صاحبقران گیتی ستانی مذکور و آمدن پادشاه و الاجاه همیون نزد نواب جنت بارگاه علین آرامگاه مشهور است و پیوسته فیما بین اساطین سلاطین طرفین و پادشاهان عظیم الشان جانبین رابطه ائتلاف و ارتباط مشید و مربوط بوده و بنا بر حرکت ناهنجار علیمردان نابکار و تصرف خرم در قندهار مشرب عذب اتحاد و یگانگی غبار آلود کلفت گشته اموری که مبانی دوستی بوده باشد از طرفین بمنصه ظهور رسید و چون قضیه خرم و اولاد او بشرح مسطور وقوع یافته اورنگ زیب بر مسند سلطنت هندوستان جلوس نموده همواره طالب تجدید مراسم دوستی بوده اظهار خواهش آن بمسامع باریافتگان سرادقات جاه و جلال میرسید. اعلیحضرت ظل رحمن جهت تأسیس این بنسای رفیع الشأن بوداق سلطان چوله حاکم سمیرم ولد قلندر سلطان تفرنگچی آقاسی و توپچی باشی را بر رسم حجابت تعیین فرموده نامه مشتمل بر تنهیت جاوس و تذکر روابط قدیم تحریر یافت و هو هذا

(۱۶۰) متن نامه شاه عباس ثانی باورنگ زیب

پادشاه هندوستان

جواهر نیایش بیحد ولای متلای ستایش لایحصى ولایمد که کفه زبان و میزان (۳۱۴) بیان از کشیدن آن قاصر و بازوی توان از تعقل آن قاصر باشد نثار سرای کبریای مالک الماکی که مترنس چرخ کبود از شهرستان عظمت و جلال او کاخی و ذخیره بدیع الازهار وجود از گلشن وسیع انضای اوشاخیت دیده دقیقه شناس رموز آفرینش روز نیست بهجرای بی انتهای قدرتش گشاده و روشنی اذهنان دانشمندان چراغی

در راه معرفتش نهاده دور گردان اضداد را از جامه خانه صنعتش لباس اتحادت الیفی خلعتی است شایسته بردوش و میگساران میبکند عرفانرا فروغ مهر منیرش باده ایست مدام در جوش زبان شیرین سخنان شکرستان شکر طرازی از خوان نوالش انگشت شهیدست بکام کشیده و نگاه سرمستان آگاهی باده ایست بمدعار سیده

خدائی کافر بنش در سجودش گواه مطلق آمد بر وجودش
وجودش بر همه موجود قاهر نشان بر همه بیننده ظاهر

و نقود درود نامعدود و صلوات نامحدود هدیة جناب سید کونین و سرور ثقلین و شهریار خافقین نور شجر گلشن ایجاد نتیجه صغری و کبری مبداء معاد آفتاب جهان تاب آسمان هدایت آب بقای چشمه سار لطف و عنایت محراب مسجد عبادت ملائکه مقررین سحر خیز لیلۃ القدر کنت نبیا و آدم بین الماء والطين درخشان گوهر صدف برتری آفتاب ارکان رفیع الارکان رسالت و پیغمبری سوار گردون جنبیت اثر اسری پیشوای صفوف ارواح متعبدان مسجد اقصی

مصطفی پادشاه هر دو سرا آفتاب جهان هر دو علا
حکمت حق چوپخت نان جهان بود ذاتش خمیر مایه آن
جمله عالم تن است و او جانست او ز عالم چو لعل از کانست

و نای بی منتهی (۳۱۵) پای انداز نام برگزیده که حدیث صحیح بن کنت مولا از دفتر خلافتش آیتی و مؤده صریح اذنت منی از داستان قدر و منزلتش حکایتی است امیر البرره و قاتل الکفرة الفجرة امام المتقین وقامع المشرکین وقائد المسلمين و یعسوب الدین هادم اساس المارقین و الناکثین و القاسطین اسد الله الغالب مظهر العجایب و مظهر الغرایب و مفرق الکتاب

علی آنکه یزدان علیم و یست دو عالم دو کف کریم و یست

صلوات الله و سلامه علیهما و اللهم اجمعین الی یوم الدین بعد از حمد جناب کبریا و بسط بساط نعت سید و سرور انبیاء و منقبت زبده و خلاصه اصقیا بر مرآت ضمیر قدسی تخمیر اعلی حضرت رفیع منزلت گردون بسط مشتری سعادت

خورشید طلعت بطاردنظارت کیوان وقار سپهر اقتدار زینت بخش و ساده جام
وجلالت متکی ارائك فرخندگی و اقبال مصقل مرآت مطلب نمای دولت خدا داد
شیرازه بند اوراق امور بلاد و عباد زیب اورنك جلالت و بختیاری آرایش دهبیم
ابهت و کامکاری فروردین ریاض همیشه بهار سلطنت گورگانی حدیقه طراز
گلستان خلدنشان جهانبانی شهاب ثاقب سپهر جرأت و جلالت نهنك لبحج بحر
شهامت و بسالت المؤید بعنایات الملك الحسیب سلطان اورنك زیب منطبع میگرداند
که درین وقت ارجمند و زمان سعادت پیوند که بنیروی عنایات خالق انس و جان
و جاعل مکنین مکان اسباب کامیابی و خوشدلی من جمیع الوجوه آماده و ابواب
فتوحات از شش جهت بر چهره اقبال گشاده است بمیانجی مخبران صدق آئین مؤدّه
جلوس آن گوهر فروزان بحر بسالت و شجاعت و جوهر تیغ دشمن شکار (۲۱۶) جرأت و
جسارت بر سریر و الای سلطنت موروئی کورگانی و ساده لازم السعاده جهانبانی که بفحوالی
صدق اتمای تؤاتی الملك من تشاء و تنزع الملك من تشاء و تعز من تشاء و تذلل من تشاء
و مقتضی آیت وافی هدایت ان الارض لله یورثها من یشاء من عباده و العاقبة للمتقین
و بیروی اصابت تدبیر و موافقت کار گزاران تقدیر پیرایه وقوع پوشیده سامعه افروز
گشته مسرت بر مسرت و خوشدلی بر خوشدلی افزود در عالم دوستی قدیم متوقع
میبود که آن زبینه اورنك اقبال و چراغ افروز دودمان مجد و جلال را هر گونه
مهمی که در باب استقرار امر جهانبانی در کار باشد بمقام اعلام آید که
کار گزاران دولت ابد مقرون بانجام آن مأمور گردند از آنجا که تدارك مافات
بعون عنایت خالق ارضین و سموات مقدور و شیوه ستوده دوستی پیوسته منظور
است بدستور هر گونه مطالبی که در خاطر والا مرکوز باشد زبانزد خامه اظهار
خواهند نمود چون تذکار روابط قدیم بعد از تأسیس اساس مصادقت و موافقت
موجب تشیید مبانی اتحاد جدید میگردد خامه سخن طراز را بذکر مجملی از مراتب
یکتا دلی سلاطین سلف رطب اللسان میسازد مبین این مرام آنکه بر عالم ظاهر و

هویدا است که از زمان صبح عالم افروز این سلطنت عظمی پیوسته فیما بین
 فرمانروایان ایندو دولت محکم بنیاد خداداد رابطه دوستی و ودان و محبت و یگانگی
 و اتحاد رشک فرمای سلاطین زمان و خواقین دوران بوده از جمله آثار این معنی
 آنکه در زمان نواب جنت مکان علین آشیان جد بزرگوارم طاب ثراه که پادشاه
 (۳۱۷) خلد آرامگاه جد رفیع المقدار آن والاتبار گلشن جنت نشان ایرانرا بیمن
 قدوم بهجت لروم منور ساخته بودند بازاء تفقدات و مهریانی که از نواب جنت مکان
 علین آشیان نسبت بآنجناب بمنصه ظهور رسیده بود دارالقرار قندهار بنواب
 سابق الاقبانکلف نورد بتصرف منسوبان این دودمان دولت والاداده بودند و آنملک
 که در حقیقت سند التیام طرفین و نشان دوستی جانین بود تا حین رحلت نواب جنت
 مکان علین آشیانی در تصرف کارکنان ایندولت ابد مدت استقرار داشته و بعد
 از مسافرت نواب جنت مکان بجواز رحمت ملک منان که متغلبه اوزبکیه انتهاز
 فرصت نموده در بعضی از ولایات خراسان تصرف نموده بودند مستحفظان قندهار
 بعلت وقوع موانع و انسداد شوارع و مراعات نسبت دوستی ساطع جدائی منظور
 نداشته بفرمانروایان آن سلسله جلیله رجوع کرده ولایت مزبور را بتصرف ایشان
 داده بودند در عهد و سلطنت و زمان خلافت نواب گیتی ستان فردوس مکان
 جد بزرگوارم که خار وجود اشرا اوزبکیه از بوستان خراسان بداس شمشیر غازیان
 ظفر نشان دروده و زنگار موانع از آینه ملک و ملت زدوده مسالك و شوارع
 بمفتاح سعی مجاهدان گشوده شده بود در حینی که استرداد آنملک نموده بنا بر
 دوستی قدیم نوعی که مسموع شده باشد منہیل عنب یگانگی و مودت سابق ازین
 رهگذر غبار آلود کلمات نگریدید بلکه روابط الفت و صداقت بیشتر از پیشتر فیما بین
 نواب گیتی ستان فردوس آشیان جد بزرگوارم و نواب جنت مکان جد اعلی ایشان
 استحکام یافت و پیوسته بدستور سابق ابواب مراسلات گشوده بود و بمیان التیام
 آن دو پادشاه والاجاه رعایا و برایای طرفین در بستر رفاهیت و آسایش غنوده بودند
 و در اوقاتیکه والد ماجد آن زیب بخش اورنگ جاه و جلال (۳۱۸) بر مسند سلطنت

عظمی گور گانی استقرار یافت محبت و دوستی دیر بنیاد آباء و اجداد را منظور نداشته بجهت آن امر جزئی منهج مواد امور کلیه گردیدند و بدین سبب اراده نواب خاقان رضوان مکان بدان متعلق بود که جبران نقصان نمایند و بمقتضی فرمان واجب الاذعان قضا امتثال خالق ارض و سما توجه آنخسرو فرخنده شعار نوشیروان اطوار بصوب جنات تجری من تحتها الانهار بر سفرقندهار تقدیم یافت و بر ذمت همت والا لازم گردید که انجام مطلبی که در خاطر خطیر آن مستغرق بحار رحمت ملک قدیر استقرار داشت کرده شود نیل این متمنی بنحوی که اطلاع دارند بعنایت و اهب مواهب صورت وقوع یافت و چون مطلب غیر آن نبود بنا برین نظر بر سواف دوستیها نموده قبل از حصول این مطلب و بعد از وقوع آن نامه مشتمل بر شیوه دوستی و یگانگی آباء عظام و اجداد کرام که رفاه حال کافه انام در ضمن آن مندرج بود ارسال داشته بمنصه اعلان و اظهار رسید که هر يك از ممالك بیکرانرا که در عوض این خرابه بیقدر خواهش داشته باشند بتکلیف ایشان اختصاص دهد و از آن جناب بغیر نا مهربانی و اموری که منافای دوستی و یکجبهتی باشد چیزی ماحوظ نگردید و چون هر يك از نعماء الهی را شکری خاص میباشد که بدون اتیان آن از عهده شکر آن نعمت بر آمدن متعسر بل متعذر مینماید چنانچه شکر نعمت روان و جارحه زبان آنست که بحمد و ثنای منعم حقیقی قیام نمایند و دست و زبان در نهایت خضوع و خشوع بدر گاه و اهب عطیات گشایند همچنین شکر نعمت بی منتهای سلطنت و فرمانروائی و پادشاهی و مسند آرائی آنست که چون زمام حل و عقد امور جمهور و وقوع خیرات و سرور بر رای و رویت سلاطین عدالت آئین حواله شده در حقیقت از بندگان معتمد پادشاه (۳۱۹) علی الاطلاق و ممالك الملك باستحقاقند پیوسته رفاه حال عباد الله را که ودایع بدایع الهی اند مطمح نظر حقیقت شناس ساخته چنان نمایند که همواره بساط آسودگی ایشان مهملد و ابواب فتن بر چهره احوالشان منسد باشد که از عهده پاسداری جناب باری فی الجمله سبکباری حاصل آمده باشد بدین جهت این نیازمند در گاه بی نیاز از بدو

اهتزاز بهارستان سلطنت و مبادی طلوع صبح دوات اینمعنی را مطمح نظر والا و ضمیر معلى ساخته با عموم رعایا و برایا طریق شفقت و مرحمت و مروت و عدالت مملوك داشته و میدارد و از گلشن اطوار آن سلطان حقیقت کار نیز شمایم این معنی بهشام اطلاع را گاهی میرسد و بساط مذاکشات بالکلیه برچیده و در هم نوردیده است لهذا بجهت تقدیم مراسم تهنیت و مبارکباد لباس سلطنت امارت و حکومت پناه کمال الامارة و الحکومه غلامزاده دیرین فدوی اخلاص آئین بسوداق سلطان چوله حاکم سمیرم روانه محفل خلد مشاغل گردید بعضی از سخنان محبت عنوان رجوع بتقریر مومی الیه شده که در بزم ارم تزیین و مجلس بهشت آئین لآلی مکنون و جواهر مغزون خلت و داد را زینب شاهد صداقت و اتحاد سازد ساغر کامیابی از رحیق عنایت الهی مالا مال و آفتاب دولت و شوکت مصون از کسوف عین الکمال باد . انتهى .

درحینى که عمارت پناه مشارالیه از دارالسلطنه اصفهان بکنار زنده رود نقل مکان نموده بود اعلیحضرت ظل الرحمن خیمه اورا بقدم لازم السرور پر نور گردانیدند و مومی الیه بعضی از اسباب سفر خود را که سر انجام نموده بود از اسبان تازی مزین بلجامهای مرصع و زینهای طلا و شتران آراسته بجلهای زربفت و خدمتکاران و تفسکچیان ملبس بلباس فاخره بنظر کمیابا اثر رسانیده مرخص گردید (۳۲۰)

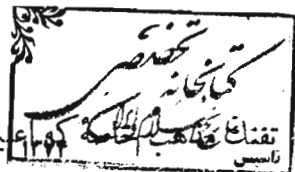

«۱۰۶» شرح وفات الکسندر خان والی باشی آچوق و بدست آمدن طهمورث خان و بعضی وقایع که بسبب فوت او روی نموده

چون بندی از احوال الکساندر خان والی باشی آچوق بتقریبات زبانزد خامه و قایع نگار شده و مشارالیه بعد از استقلال قبل از آنکه از عروس دولت تمتع یابد متقاضی اجل مطالبه دین واجب الادای جناب او کرده بدرود جهان گذران نمود و ولد او بجای والد متقلد امر حکومت آنجا گشته درین اثنا طهمورث خان که بتخیال استمداد نزد والی اروس رفته بود مراجعت نموده وارد السکاء باشی آچوق شد و در یکی از قلاع آن ولایت مسکن ساخت بعد از اندک زمانی صبیبه طهمورث خان را که در حبالة الکسندر خان بود و کمال اختیار داشت داعیه سلطنت از خاطر سر بر زده با جمعی مواضعه نمود که مشارالیه راضی ساخت و گرگین را که از وارثان ملک است بر جای او نصب نماید و مومی الیه را بتقریبی بمنزل خود طلب داشته مردم دیده جهان بین او را از حلیه بینائی عاری گردانند و گرگین را بجای او نصب نموده در عقد ازدواج او درآمد مردم باشی آچوق را از این معنی تقرب کلی از وی حاصل گشته بعضی از تاوادان و از ناوران آنجا نزد والی دادیان رفته بعضی بسلطنت پناه شاهنواز خان متوسل گردیدند و والیان طرفین باشی آچوق با لشکرهای آراسته از دو جانب متوجه باشی آچوق گشته در مقام جدال و قتال میبودند بالاخره جهت دفع نوائز فتنه و فساد آن بلاد السکاء باشی آچوق را فیما بین یکدیگر قسمت نموده والی دادیان صبیبه طهمورث خانرا بدست آورده مراجعت مینماید و شاهنواز خان نیز طهمورث خان را از قلعه بیرون آورده روانه کارتیل میگردد (۳۲۱)

«۱۰۷» (شرح شکار کندمان و شکار جرگه حوض ماهی)

چون مدت توقف دارالسلطنه اصفهان متمادی شد و اوان شکار کندمان مستدعی قدوم سعادت لزوم اعلیحضرت ظل رحمن بود خاطر والا و طبع معلی متوجه حرکت گردیده مقرر فرمودند که قلندر سلطان تفنگچی آقاسی و توپچی باشی شکاریان حوض ماهی را بطریق جرگه در حیز احاطه در آورد که رایات نصرت آیات چون روانه کندمان میگردد در اثناء راه از سیر و شکار جرگه آنجا نیز استلذاذ حاصل شود و در حینی که رایات فیروزی آیات وارد باغ ملک که از متنزهات قراء دارالسلطنه اصفهان و در اثناء راه واقعست گردید شاهنواز خان کیفیت قضیه باشی آچوق و طهمورث خانرا عرضه داشت نموده مصحوب ریواس برادر زال ارسطاو و عیسی برادر زاده او بدرگاه جهان پناه فرستاده در منزل مزبور وارد شده و بشرف پای بوس سرافرازی یافتند چون اعلیحضرت ظل اللهی معدن مروت و کان سخاوت اند افعال و اعمال طهمورث خانرا نا کرده انگاشته محمد بیك ولد ملك اتابيك یوز باشی غلامان خاصه شریفه را بمهمانداری تعیین فرمودند و مبلغی بجهت اخراجات او که بعلت اخراجات او تعدی بر رعایا واقع نشود مصحوب محمد بیك مزبور ارسال یافت و در همین منزل چند روز مزاج و هاج از منهج اعتدال انحراف نموده بیهن دعای پیریای عموم بندگان بفجواى فرشته ات بدو دست دعا نگهدارد و حسن معالجات و تداییر حکمت و خذاقت پناهان مقربى الخاقان حکیم محمد حسین و حکیم محمد سعید اطباء خاصه شریفه رفع گردید و رایات نصرت آیات متوجه قریه بود که موطن و مسکن قلندر سلطان تفنگچی آقاسی و توپچی باشی است گشته چند روز منزل موی الیه را منور گردانیدند و چون سرانجام شکار جرگه شده بود بدولت و اقبال با چند نفر از امرا و مخصوصان متوجه شکار (۳۲۲) گشته مقرر داشتند که ریواس و عیسی نیز ملتزم رکاب اقبال باشند و در آنروز خود بنفس نفیس کمانداریهای نمایان که صدای احسنت و آفرین کوه را بخروش و فغان آورد نمودند و امر فرمودند که ریواس نیز کمانداری نماید و چون مشارالیه بمساعدت بخت کمانداری بی خطا نمود

تفتک شاهنشاهی که در این محضر ظل رحمن بستان کمانداری کرده بودند بستانام
مشارالیه مقرر شد و بعد از انقضای آن جشن متوجه کنندگان گردیدند.

«۱۰۸» (شرح شکار کنندگان)

قبل از ورود قریه کنندگان فرمان والا نفاذ یافته بود که يك کومه جهت صید کلنگ
در کنندگان و دیگر در حوالی ده چشمه من اعمال مزوج گرم نمایند و بعد از ورود بدستور
با خواص بندگان و ریواس متوجه کومه کنندگان گشته کلنگ بسیاری صید فرمودند و بعد
از چند روز توقف در کنندگان و آراستن مجلس نشاط و کشیدن ساغر شادمانی و انبساط
باپرد گیان عصمت بقورق متوجه شکار گاههای زاوومزوج گشتند و در هر منزل
دادعیش و شکار و کشیدن ساغرهای سرشار میدادند و بدین آیین استیفاء حظ از شکار
قهال و کشیدن کومه نموده از راه کتل رخ متوجه محال لنجان دارالسلطنه اصفهان
گشتند و در آن حدود از شکار تندر و کشیدن کومه مرغابی استیفاء حظ و آفی
نموده بسعادت و اقبال دارالسلطنه اصفهان را پیرایه زیب و زینت بخشیدند.

«۱۰۹» قضیه محمد بیک و تفویض منصب جلیل القدر وزارت

اعظم بنو اب مستطاب میرزا محمد مهدی صدر ممالک محروسه
بفتحوی اذا جاء القضاء می البصر محمد بیک اعتماد الدوله که بزمید قرب و
منزلت از ا کفاء و اقوان امتیاز تمام یافته بود مرتکب بعضی (۱) امور که نه بر وفق

«۱» بنا بر نقل تاورنیه : بیشتر سبب عزل محمد بیک قوللر آقاسی (سردار غلامان خاصه
شاهی) بوده که محمد بیک او را بیهانه دفع انقلاب گرجستان از مقر سلطنت دور ساخته و زمینه
را برای انجام مقاصد که واقعاً اصلاح کشور و کشف معادن و اخذ تمدن جدید بوده بلامنازع ساخت.
قوللر آقاسی همینکه بحال مأموریت خود رفته و اثری از انقلاب مشاهده نکرد مکرر عریضه
بدربار نوشته و تقاضای فراخواندن خود را از شخص شاه نموده ولی محمد بیک نسیکداشت که
عریض او بمرض شاه وقت رسیده و کشف حقیقت شود.

تا آنکه بوسیله یکی از غلامان خاصه خود عریضه نوشت و آن غلام با تدبیر در نیمه شبی
خود را بدربار رسانیده و عریضه را تقدیم داشت و بمرض رسانید که الکاء گرجستان کاملاً قرین آسایش
و رفاه میباشد : و محمد بیک منظوری جز تبعید رقیب خود قوللر آقاسی مقصدی نداشته . شاه از
بقیه در صفحه بعد

رضاء اعلى حضرت ظل رحمن و مصلحت دولت ابد توأمان (۳۲۳) باشد میگردید و صاحبقران قدر توأمان بنا بر مروت جبلی عفو و صفح شعار و دثار خود ساخته در صدد بازخواست و مؤاخذه در نمی آمدند و میخواستند که با شعاری که نزد ارباب تفتن حکم تصریح دارد از آن امور متقاعد گردد چون غبار غفلت دیده دریافت او را بسته و رشته اعتبارش بکشا کش چهل مرکب از هم گسسته بود اشعار لطیفه که حکم تریاق اکبر دارد سودمند نیامد و چون نظام امور واجب و خوض در آن از سلاطین عدالت آئین مناسبست بالاخره او را ازین امر جلیل الشان معزول فرموده مقرر داشتند که در دارالمؤمنین قم بدعای دوام دولت ابد مدت قیام نماید (۲) و جمیع اموال و اسباب و دواب و ما یعرفی که داشت من حیث لایشد شئی منها بمشارالیه تفویض یافت

و قایع متنوعه چون پیوسته مطمح نظر خجسته اثر معماران بنای رفیع الشان منبع الارکان سلطنت و مستحفظان کاخ آسمان بنیان خلافت آن میباشد که اگر بسببی از اسباب بعضی از اشباح و تماثیل این قصر فلك قرین انجم تزئین محو گردد

بقیه از صفحه قبل

این معنی غضبناک و محمد بیک را خواسته بعد از ملامت بسیار او را بناظر کل سپرد و بعد از سه روز حبس با اطفالش بقم تبعید نمود و مقرر داشت که نه سر برآورد و نه حمام برود و نه با احدی معاشرت نماید.

اما مأمورین را توصیه نمودند که در باره او سختی ننموده و بلایت ببرندش. سیاح فرانسوی مینویسد از این موقعیت محمد بیک استفاده نموده بفراغت مشغول امتحان اختراعات خود بود و خصوصاً بالا بردن آب از پائین به بلندی که در این فن مهارتی حاصل کرده بود و پیاکدن عبارات و امثال آن پرداخت باز مینویسد فرانسویها اغلب بلافاصله او میرفتند و در حال مغضوبیت هم نسبت به آنان کمال مهربانی و محبت را میذول میداشت تا آنجا که میگوید در مراسلاتیکه در این اواخر (۱۶۷۶) برای من رسیده نوشته بودند که شاه سلیمان پادشاه فلی محمد بیک را دوباره اعتماد الدوله کرده و او را بمنصب صدارت عظمی برگزیده است.

به پرواز خامه موی طبع دقیق تجدید آن مثال و جبر آنحال نمایند و چون بسبب تغییر محمد بیک صورتی از تمائیل این دولت سرا باطل و از حلیه اعتبار عاقل گردیده بود لهذا خاطر اعلی همیون متوجه تجدید آن رسم و احیای آن اسم گشته نواب مستوده آداب مستجمع الکمال فرشته خصال میرزا محمد مهدی صدر ممالک محروسه خلف صدق مرحمت و غفران پناه میرزا حبیب الله را که بعلمیه سیادت و فضیلت محلی و ازغش عیب و نقص معرا و مصفاست برتبه وزارت اعظم سرافراز نمودند و منصب عظیم الشان صدارت ایران بمیرزا قوام الدین محمد برادر مرحمت و مغفرت پناه خلیفه سلطان تقریش یافت و چون میرزا سعید مستوفی الممالک ایران نیز در اینسال (۱۳۲۴) نقد اندوخته زندگانی را بمحصلان قضای آسمانی تسلیم و بدرود جهان گذران نموده بود میرزا صدرالدین محمد جابری وزیر پیه پس بر تبه این امر جلیل القدر ممتاز و سرافراز گشته و زوات آنجا بموضع بیک غلام خاصه شریفه عنایت شد و هم درینسال خجسته مال حاجی منوچهر خان بیگلربیگی شیروان بسبب سوء تدابیر از مرتبه بلند اربالت آنجا هابط و محمد بیک یساول صحبت غلام خاصه شریفه صاعد مدارج آن گردید.

و مراد خان توپچی باشی نیز شهر بند جسم خاکیرا بسپاه اجل سپرده منصب توپچی باشی گری بقلندر سلطان چوله تفنگچی باشی عنایت شد و محمد امین خان حاکم ابه شافلان و هراترود بسبب عرض جنون از آن شغل متقاعد گشته محمد رحیم خان برادر او باین خدمت ارجمند سرافرازی یافت.

«۱۱۰» آمدن ظهورث خان باتفاق کیو بیک ادیلاخو و

بدرگاه جهان پناه

بر هوشمندان خیر و مستبصران دانش تخمیر پوشیده نیست که سلاطین عدالت توامان ظل حضرت ذوالجلال و نمودار رحمت آن ذات عظیم المثال اند و چون صنعت قهاری و احسان در آن ذات جای الشان هردو مرتبه کمال دارد لا جریم

پادشاه عظیم الشان را نیز از راه ظلمت استکمال این دو صفت متمم کمال و مزین مراتب جاه و جلال میباید لهذا طهمورث خان والی کاخ را که در زمان نواب گیتی ستان فردوس مکانی چنانچه متون کتب سیر بدان ناطق است تاب صدمات پادشاهان نافذالامری چنان آورده پای ثباتش از جای نرفته بود و در زمان ابد توأمان بشرحی که رقمزده کلك وقایع نکار شده بنیروی اقبال بیزوال داود ولد خود را عرضه تیغ هلاک گردانیده ترك وطن مألوف و سلطنت و اهل و عیال نموده (۳۲۵) مدتی در مسکاو نزد پادشاه اروس بسر برده بعد از آن باستظهار الکسندر خان داماد خود بالکاء باشی آچوق آمده بدست بندگان آستان خلافت مکان در آمده مرارت صولت سپاه نصرت پناه چشیده باقصی مرتبه مذلت رسیده بود بمقتضای اظهار صفت احسان منظور انظار الطاف بی پایان فرموده بعد از آنکه حقیقت گرفتاری مومی الیه بعرض اقدس رسید محمد بیك ولد ملك اتایك را بمهمانداری او تعیین فرموده مبلغ خطیر جهت اخراجات مشارالیه و جمعی از گرجیان که در حین شدت و رخا پیوسته ملتزم او بوده اند شفقت فرمودند که در حین آمدن آن جماعت بدرگاه فلك پیشگاه از رهگذر اخراجات ایشان تعدی بر عایا واقع نشود و شاهنواز خان بمقتضی فرمان گیوبيك امیلاخور را با جمعی از تاوادان و ازباودان همراه مومی الیه کرده ایشانرا روانه درگاه معلی گردانید و محمد بيك غلام خاصه شریفه آنجماعت را در کمال اعزاز و احترام بدارالسلطنه اصفهان رسانید و در اثناء راه امرا و حکام و عمال عمومأ و الله ویرد بخان قولر آقاسی و سردار سپاه نصرت پناه که در آنوقت در دارالارشاد اردبیل اقامت داشت خصوصاً مهمان پذیر بوده لوازم ضیافت و توقیر و اکرام بعمل آوردند و در حین ورود دارالسلطنه اصفهان نجف قلی بيك ایشك آقاسی باشی سرکار خاصه شریفه برادر مهدیقلی خان شاملو ایشيك آقاسی باشی حاکم ری با وزیر و بعضی از عمال و اعیان اصفهان و بندگان آستان خلافت توأمان حسب فرمان اعلیحضرت ظلرحمن استقبال نموده مومی الیه را داخل شهر نمودند و طهمورث خان و امیلاخور از گورد راه بتقییل

سده والا و آستان معلی سرافراز گشته بمنزلی که جهت ایشان معین و مفروش گردیده بود روانه گردیدند و در همانشب آفتاب (۳۲۶) عنایت و التفات ظل رحمن که چون خورشید درخشان مربی جهانست بیگمان بر ساحت احوال طهمورث خان تافته بقدم پر نور لازم السرور منزل او را رشک بیت الشرف خورشید گردانیدند و تا عصر روز دیگر مشغول عیش و نشاط و عشرت و انبساط بود و بیمن انفاس اعجاز اساس اعیان او فرمودند و اخراجات مشارالیه و تبعه و لحقه را از مأکول و مشروب و سایر مایحتاج که هر روز مبلغی خطیر میشد از سرکار خاصه شریفه مقرر داشتند و پیوسته مشارالیه را بمجلس ارم تزئین طلب داشته بانعامات بیکران و احسانات بیپایان سرافراز میفرمودند و طهمورث خان از یمن عنایات شامله هر دم پیرایه حیات تازه در بر کرده پروانه وار برگرد شمع التفات اعلیحضرت ظل رحمن میگردید .

یافت جان تازه هر دم از آن قول فصیح شد پرستارش که از وی دید اعجاز مسیح و چون او ان جشن غریب و هنگامه عجیب سپند دار السلطنه اصفهان نزدیک رسیده و صبح تماشای این دلکش از افق رسیدن وقت خندیده بود آراستن آن بزم ارم نگار و باغبانی آن حدیقه غریب الازهار بعهده اهتمام جعفر قلی بیك قورچی ركب غلام خاصه شریفه شد و بعد از آراستن آن بزم غرابت آئین ارم تزئین که چگونگی آن قبل ازین زبانزد خامه نکته طراز شده اعلیحضرت ظل رحمن بکنوبت بسا امرا و خاصان و طهمورث خان و گرجیان گلچین آن گلستان خلد نشان گشته از شام تا بام مجلس افروز عیش و خوشدلی گردیدند و یکنوبت دیگر با پرد گیان سلطنت چراغ آن عیش و عشرت را روشنائی بخشیدند و بعد از رسیدن فصل ربیع و شکفتن گلهای بدیع که صحرا از قدوم گلهای رنگارنگ رشک نگارخانه ارژنك گشته هوای فروردین از انوار الوان پرند و پرنیان بطریق پای انداز اعلیحضرت پادشاه دین پناه فرش راه نمود اراده سیر چمن نصر آباد (۳۲۷) اصفهان که از متنزهات گلشن امکانست راجع آمده امر فرمودند که خیمه زرنگار را در فضای

آن گلستان همیشه بهار بر پای کرده بزم عشرت آراستند و در آن خیمه آسمان
شان با طهمورث خان و ناوادران و از ناوران صحبت داشتند و هر يك را بخلعتهای
گرانها مخلص و سرافراز ساختند و بجهت زیادتی عزت و اعتبار مشارالیه مقرر
داشتند که اعتمادالدوله و قورچی باشی و تفنگچی آقاسی و ایشیک آقاسی باشی و
دیوان بیسکی باتفاق بمنزل آوردند و بعد از چند روز ناظر بیوتات خاصه شریفه
نیز منفرداً بامر مزبور مأمور گردید و حسب الامر اعلی هر يك از امراء عظام مزبوره
و قوللر آقاسی طهمورث خان و ملتزمان او را بمنازل خود طلب نموده ضیافت ملوکانه
نمودند و چون طهمورث خان از اقتباس انوار عنایات اعلی حضرت ظل اللهی روشن
شدن چراغ سلطنت ملک موروثی گرجستان امیدوار گردیده بود در عرض ایام
بندگی بزبان تضرع و ابتهال استدعا نموده بود که نامه همیون مشتمل بر طلب الکرمه
میرزا نواده او که در الکاء اروس است باسم والی آنجا صادر گردد و اگر الکرمه
میرزا بمساعدت بخت و همراهی اقبال احراز سعادت آستان بوس نماید سلطنت ملک
موروثی بدو تفویض یابد و ملتمس مومی الیه بشرط آمدن الکرمه میرزا بدرگاه والا
و آستان معلی مقرون باجابت گردید و در همانروز الکرمه میرزا از پادشاه و الاجاه
روس رخصت انصراف حاصل نموده باغواهی بدبختان توش بد کردار و راهزنی بخت
ناهنجار از راه داغستان متوجه گرجستان شده بود لهذا بنا بر استدعا طهمورث خان
رقم استمالت باسم الکرمه میرزا مشتمل بر آمدن بدرگاه جهان پناه شرف صدور
یافته خلایع فاخره و اسب تازی نژاد با زین و لجام شفقت فرمودند و مقرر شد که
عباسعلی بیک غلام (۳۲۸) خاصه شریفه رقم اشرف و خلایع فاخره و غیره را جهت
مشارالیه برده او را بمنایات شاهانه مستمال ساخته بدرگاه معلی آورد عباس قلی بیک
بمقتضی فرمان روانه گرجستان شده الکرمه میرزا را بمنایات و احسان اعلی حضرت
ظل رحمن امیدوار ساخت . الکرمه میرزا بفحوی .

کلیم بخت کسی را که بافتند سیاه بآب زمزم و کوثر سفید نتوان کرد

بعذر های واهی و کشتی بخت تباهی تمسک بسته از آمدن تقاعد نمود و لهذا الکاه
 کاخ چنانچه بعد از این رقم زد ملک بیان میگردد بلرجیل خان ولد شاهنواز خان
 شفقت شد و هم درین سال خواجه محمد امین بخاری از جانب سلطنت پناه عبدالعزیز
 خان والی ترکستان بدرگاه جهان پناه آمده احراز سعادت استلزام بوس نموده
 نامه عبدالعزیز خان را رسانیده با معاملات پادشاهانه و خلایق فخره سرافرازی و
 رخصت انصراف یافت

«۱۱۱» (وقایع سنه اودی، ثیل ۱۰۷۲ قضیه قتل زال ارسطاو)

(و شرح حال برادران او)

مرقوم قلم وقایع نگار شده بود که رقم اشرف در باب تحقیق امور گرجستان صادر
 گشته در باب زال ارسطاو و پاداش اعمال ناهنجار او منظر تحقیق و تفتیش میبودند
 با آنکه امرا و حکام اطراف عرض نمودند که ارسطاو سلسله جنابان فساد است و
 الله ویرد یخان مصاحب و سردار و عساکر نصرت مآثر و قولر آقاسی نیز مردم معتمد
 بجهت تحقیق آن بگرجستان فرستاده بود معروض داشت که آن مدبر بد اختر
 سلسله جنابان آن شور و شر شده بود و حقیقت غدر و مکر و کفران نعمت آن
 مردود نشانین بر مرآت ضمیر کیمیا تآثر پرتو وضوح انداخت رقم اشرف در باب
 دفع و رفع او باسم سلطنت پناه شاهنواز خان صادر گردید (۳۲۹) و شاهنواز خان
 اورتابیک همشیره زاده خود را که برادر زاده اوسطاو بود با چند نفر از برادر
 زادگان و اقوام ارسطاو با نجام این امر تعیین نمود و آنجماعت بتقریب اینک
 شاهنواز خان بعلت برادرزادگی ارسطاو با ایشان در مقام عناد است روانه قراقلخان
 گردیدند و ارسطاو مقدم ایشانرا بحسن قبول تلقی نموده سهراب ولد و شلوی
 داما خود را بکاخ فرستاد که مردم آنحدود را جمع نموده نزد مومی الیه آورند
 و اوتار بیک انتهاز فرصت نموده آن مدبر را روانه درکات نیران ساخت و این
 قضیه عظمی که بملت صعوبت معرو مدخل قراقلخان در نظر بینندگان دشوار بود
 بیمن اقبال بیزوال بروجه اسهل صورت پذیر گردیده شاهنواز خان کیفیت این واقعه

را معروض داشته او تار يك برتبه ارسطای و خلاع فاخره و ساير رفقا بخلاع و انعامات سرافرازی یافتند امید که پیوسته کافر نعمتان بجزای اعمال نا هنجار گرفتار و تیغ یاسا و انتقام برق خرمن سوز اعمال اشرار باد

«۱۱۴» (داوری نمودن هندویان و ساير وقایع)

عمواره خاطر والا و طبع معلی بفحواى . الولد سرايه ، متوجه تعمیر بنای آسمان بنیان شرع مطهر و دین انور که در حقیقت از معدن رسالت و مشکوة نبوت بارش بایشان رسیده میباشد و لهذا از آغاز طلوع نیر درخشان جهانگشا و جهان فیروزی آفتاب دولت بیضا و رنگینی گلهای محمدی این بوستان بیخزان کوشیده اغصان و اوراق او را پیرایه سرسبزی جاودان پوشیده اند هر يك از افراد انسان را بدیده بنده پروری دیده اند و از طریق مستقیم دین داری بغور مطلب و منتهای مقصود هر کدام رسیده ارباب ادیان مختلفه از عدالت شاملش مانند خسار و خس گلستان از خورشید درختان (۳۳۰) و سحاب نیسان هر يك بقسطی خاص بهرورند و در سایه عالمگیر معدلت و خدا شناسیش محفوظ از گرمای آفتاب ضرر و خطر و چون معنی دادرسی و خدا پرستی این ظل پروردگار گوشزد ساکنان هر دیار گردید لهذا در این ایام هنود سکنه دار السلطنه اصفهان بر سر راه خسرو قضا فرمان آمده تظلم نمودند که در دعاوی که فیما بین ایشان و هر يك از متدینین بنا بر اختلاف ملل و ادیان واقع میگردد و قسم بایشان رجوع میشود ایشانرا تکلیف مینمایند که دست بروغن گداخته گذارند تا از عهده مدعی بیرون آیند و چون بر هر کس ظاهر است که کام و زبان و حوصله را تاب خوردن قسمی چنین نمیتواند بدینجهت دایره دعاوی مردم نسبت بایشان وسیع و حصول بوجه دعوی بیصورت برای مطالبان آن سریع است و یکی از بیانات این مطالب آنکه محمد صالح ولد مرحوم حکیم سیفاء کاشی ضابط و جوه عشور بندر مبار که عباسی بادعاء اینکه ملازم من در حین فوت مذکور میساخت که یکپزار تومان ببعضی از جماعت هندو داده ام و بعد از فوت دوسه کتابت بخط هندو از صندوق او بر آمده و بدو سه نفر نمود داده بود که بخوانند و نوشته در نزد

هندویان فوت شده مبلغ مدعی به را از ایشان که دست بروغن نگذاشته از قسم نگول
 نموده اند جبراً باز یافت نموده صاحبقران ظل رحمن طالب آن گشتند که تحقیق
 حکم شرعی آن نموده آنچه در باب اهل ذمه و غیر آن با فرموده حضرت خالق
 مطابق باشد اجرای آن نمایند لهذا ارکان دولت قاهره را مأمور
 ساختند که با اساطین دعائم شرع انور یعنی میرزا رفیع‌ماء نائینی و ملا
 محمد باقر خراسانی و آقا حسین خوانساری در کشیکخانه در دولتخانه همیون
 اجلاس نموده تشخیص گفتگوی طرفین نموده معروض دارند امراء عظیم الشان
 حسب فرمان اعلیحضرت ظل رحمن اجلاس و تحقیق گفت و شنید (۳۳۱) طرفین
 نموده معروض گردانیدند و بعد از عرض مقدمات منظوره اندیشه وقت بیشه همیون
 که گره‌گشای غوامض امور است مجدداً مقرر فرمودند که هر يك از علمای ثلث
 و مولانا محمد محسن کاشی صورت مسئله را مفصلاً قلمی نمایند و بعهده راقم حروف
 فرمودند که بعد از عرض علماء عظام فتوی را بنظر کیمیا اثر آنخسرو کیخسرو غلام
 رسانند و بعد از عرض و ملاحظه آن چون مقرر چنانست که اعلیحضرت ظل رحمن
 در لیالی شهر مبارک رمضان یکشب با علماء و فضلا و صلحا افطار نمایند شبی که
 علمای عظام باین موهبت عظام سرافرازی یافتند مشافهت از هر يك حقیقت مسئله
 را سؤال و از دلایل آن استکتابات که منشاء خلاف و اختلاف گردیده استکشاف
 فرمودند و چون بصحت پیوست که وجه مأخوذ نه بوجه مشروع بوده حکم والا
 باسترداد آن صادر گردید و آوازه عدالت و داری و مظلوم نوازی این سایه
 پروردگار و رحمت حضرت آفریدگار از قیروان تا قیروان رسید و در همین اوقات فرخنده
 ساعات متوجه تقویت ارکان طاعات و عبادات گردید بمسجد جامع جدید عباسی دارالسلطنه
 اصفهان تشریف حضور ارزائی داشته باداء نماز جمعه قیام و اقتدا بجناب مولانا محمد محسن
 کاشی فرمودند و چون بعرض رسید که یکدو طاق مسجد مزبور در هم شکسته و بسیاری از
 عمارت مسجد عتیق نیز از پا نشسته مبالغی جهت اصلاح و تعمیر آن دو مسجد عالی
 بنا از عین المال آن پادشاه فرمانروا داده شد و در اندک زمانی آن دو مسجد آسمان
 فضا حسب المدعا بانجام رسید

«۱۱۳» شرح تظلم عجزه اصفهانی از گرانی اجناس و داوری

اعلیٰ حضرت خدیو خدا شناس

بنا بر ورود سپاه جراد خرمن خوار و کمی میام عیون و قنوت و انهار و امساك فیض سحاب بحار تسعیر ما کولات باوجود گرانی مانند (۳۳۲) کفه خفیف میزان عدل بالا و پای صبر و اضطبار فقرا وضعقا از جا رفته کار تعیش بر مسا کین تنك و مرکب طاقتشان از طی فرازو نشیب صبح و شام زندگانی لنك گردید چون چاره هر دردی لطف شامل اعلیٰ حضرت صاحبقران و مومنائی هر گونه شکستی مرحمت آن خدیو سلیمان فرمانست ناچار تنگدستان ناتوان و تهی کیسگان پریشان از مردان و زنان بدر دولتخانه مبارکه جمعیت نموده از صعوبت آن حال و شکستگی بسال خروش و افغان بر آوردند و حقیقت معروض باریافتگان سرادقات جاه و جلال گردیده امر فرمودند که صفی قلی یک ناظر بیوتات احضار اربابان دارالسلطنه اصفهان که مالکان یوسف اهل حاجت اند نموده چون بموجب شرع انور و قانون ملت مطهر احتکار جایز نیست مقرر دارد که هر يك از ایشان که بدینجهت جنسی ذخیره نموده باشند در عرصه بیع در آورده بقیمتی که داد و ستد میشود مبیع نمایند و ارقام مطاعه باسم وزرا و عمال فارس و قلمرو علیشکر صادر گردید که مقدار سیصد هزار من غله بطریق استعجال از محصولات سرکار خاصه شریقه نقل پایه سریر گردون مصیر نمایند و بدین تدبیر صائب و اندیشه صحیح دایره تنگی معاش بر فقرا گشاده و اسباب رفاه حالشان آماده گردید .

(شرح آمدن قزاق)

«۱۱۴»

چون درین سال بعرض رسید که بعضی از کفره قزاق که در سنوات سابقه نیز بقصد راهزنی دریای گیلان اکثر اوقات از سمت مسکاو میآمده اند بدستور این اراده نموده خود را در دریای تهلکه انداخته بهوای نفس سرکش راه بحر پرخطر پیموده اند اعلیحضرت ظل رحمن امر فرمودند که ارقام مطاعه باسم امراء و وزراء و عمال محال کنار دریا از دارالمؤمنین استرآباد الی دربند صادر گردد که بدستوری که در اوقات مظنه ورود آن گروه مخزول مقرر بوده که دیده بانان (۳۳۳) و تفنگچیان بمحافظت محالی که گمان برآمدن ایشان از آن مکان بوده تعیین نموده لوازم تیغ و پاسداری بعمل می آورده اند بهما نظریق مهیا و آماده چنان نمایند که آن طایفه طایفه دست بردی نتوانند نمود و بجهت نسق و ضبط محال مازندران بهشت نشان مقرر شد که میر سید حسین شیروانی باتفاق مین باشیان و تفنگچیان نور و کجوری و لاریجانی و هزار جریبی و غلامان خاصه شریفه ساکن مازندران جنت عنوان به کشیک قیام و غازیان صوفی باتفاق وزیر پیه پس بدان اشتغال نماید، و غازیان خبسی و حاکم کهدم بمحافظت محال پیه پس و کسگر و بیگلریکیان استرآباد و شیروان و حاکم استارا و قزل آغاج و دربند نیز بمحافظت محال متعلقه خود مأمور گردیدند، و آن کفره فجره قبل از آنکه مستحفظان وارد گردند نسبت به بعضی از محال محال پیه پس که در قرب دریا بوده دست درازی نموده بعد از رسیدن ایشان مراجعت نموده بودند، و خبر جرأت و جسارت آن گروه بی ناموس پیداشاه اروس و الاجاه رسیده چون فیما بین آن پادشاه و الاجاه و صاحبقران ملائک سپاه روابط دوستی مشید و مستحکم است و این حرکت بدون اذن و رضای آن پادشاه بصدر پیوسته بود، جمعی از معتمدان خود را تعیین نموده و بر جناح استعجال از دنبال سرعت صبا و شمال روان ساخته بود که آنجماعت را باز گردانید و بعون عنایت الهی و نیروی اقبال جهان پناهی نائره فتور و شر و شور ایشان بآسانی تسکین یافت

«۱۱۵» (رفتن بچمن نصر آباد و آراستن هنگامه عیش و نشاط)

(در خیوه زرنگار آسمان بنیاد)

چون تعیین اوضاع هر يك از طباع را مرغوب و تجدد طریقه تعیش افراد انسانرا مطلوب میباشد بنا بر طول توقف در اصفهان و تکرر مشاهده عمارت و جدران هوس سیر صحرا و خیمه آسمان فضا رجحان یافته امر فرمودند که خیمه زرنگار را (۳۳۴) در چمن نصر آباد نصب نمایند که در آن مکان نراحت بنیان بزم خوشدلی انقاد یابد و بعد از تهیه آن محفل ارم تزیین بر کنار زانیده رود با تفاسق امراء و خاصان و طهمورث خان و امیلاخور و سایر گرجیان با نصرت همراکاب و بافتح و فیروزی هممنان روان گشتند و در آن منزل سبز فام مینو نظام ساغرهای باده بیفش بگردش در آوردند و امر فرمودند که شیران شکاریرا بگاو سرداده موجب انتعاش خاطر نظار گیان گردند و صیادان در نظر کیمیا اثر بشکار ماهی اشتغال نمایند و آنروز تا وقت عصر صحبت داشته هنگام عصر روانه دارالسلطنه اصفهان گردیدند

«۱۱۶» (شرح ایلچیگری بوداق سلطان و مراجعت)

(اواز هندوستان)

بوداق سلطان بمقتضای فرمان از راه کرمان که اقرب طرق است روانه هندوستان گردید و ادای آن خدمت بروجه دلخواه نموده در عرض ایام توقف پیوسته عرایض مشتمل بر جزئیات اخبار و کیفیت ملاقات والی اندیارد در گاه آسمان کردار میفرستاد و بازاء حسن خدمات رقم اشرف باسم مومی الیه صادر و خلایع فاخره پوشیده شفقت فرموده مصحوب سهراب بیک غلام خاصه شریفه جهت مشارالیه ارسال داشتند و بعد از ادای رسالت روانه در گاه جهان پناه گشته بسعادت آستان بوس فایز گردید و در همین اوقت بمقتضای فرمان الهی قلندر سلطان تفنگچی آقاسی و توپچی باشی والد مومی الیه داعی حق را لبیک اجابت نموده متوجه سفر ناگزیر معین گردید و بوداق سلطان مزبور بازاء سوابق خدمات آباء و تقدیم آن خدمت بجا برتبه تفنگچی

آقاسی گری ممتاز و بحکومت الکاء ابرقو سر افراز شد.

وقایع متنوعه - در این سال بسبب شکایت رعایای کسگر و کاشان و دیلمان وزراء آن محال معزول و وزارت کاشان به محمد سعید قمی و (۳۲۵) کسگر بمیرزا صادق کرمانی و دیلمان باحمد بیگ اصفهانی مفوض گردید و حکومت بحرین بسبب بد سلوکی بدرسلطان از مومی الیه تغییر یافته باضافه امارت دشتستان بزمان سلطان وایالت عباسقلی خان حاکم فراه بعلت عارضه جنون بخاندانقلی خان ذوالقدر شفقت شد و جمال خان قراقلر نیز درین سال وداع جهان مدران نموده رضا قلیخان ولد او بجای او منصوب گشت.

«۱۱۷» (روانه شدن رایات نصرت آیات بعزم شکار کندمان)

بعد از مراجعت بدار السلطنه اصفهان چون زمان شکار کندمان رسیده بود اعلیحضرت ظل الرحمن متوجه شکار سرحد و کندمان گردیدند و بدستور از راه بوده و حیوض ماهی متوجه مقصد شدند و چند منزل طهمورث خان همعنان در بندگی طی منازل نموده در نانی الحال بنا بر ضعف بنیه و کثرت سن استدعا نمود که بعد از رایات منصوره بمعفه و تخت روان ادراک سعادت خدمت نماید و بعد از ورود رایات جاه و جلال بچمن کندمان احراز سعادت و بندگی نموده و در کنار چشمه آن مکان ساغر باده خوشگوار گردان گشته هنگام چراغان گرم گردیدند و کومه کلنک را که در آنحدود آماده ساخته بودند کشیده مکرراً با امرا و خاصان شکار قهال فرمودند و بعد از نهضت از کندمان بچقاخور از آن منزل خلد مشاکل بقورق سوار شده شکار کنان از راه کریوه رخ و باباشیخعلی روانه دار السلطنه اصفهان گردیدند و در عرض ایام توقف که قریب بدو ماه امتداد یافت طهمورث خان و گرجیان را بنوازشات گوناگون مفتخر و سرافراز گردانیدند و چون خاطر همیون از رهگذر داغستان و گرجیان جمع بود رقم اشرف صادر گردید که اللهویردینخان قوللر آقاسی روانه در گاه معلی گردد و بعد از دخول دار السلطنه مزبور مشارالیه بطریق استعجال آمده بیای بوس سرافراز شد.

«۱۱۸» (مرخصت رفتن امیلاخور و سایر وقایع)

بعد از ورود موکب سلطنت بمقر خلافت (۳۳۶) و دولت کیویک امیلاخور را بانعامات و خلایع خشنود ساخته مرخص فرمودند و در همین اوقات زاهد علی بیك که از امراء معتبر ترکستان بود برسم حجاب از جانب سبجانقلی خان والی بلخ وارد آستان گردون نشان گشته و از نزد داروغه و کلانتر اصفهان باستقبال او مامور گشتند و بعد از اجراء بساط بوسی و ادای رسالت چون معروض داشت که سبجانقلی خان استدعا، بعضی امور و گزارش آنرا حواله بعرض او نموده امر فرمودند که قورچی باشی و قوللر آقاسی بمنزل نواب ایران مداری رفته ایلچی مزبور را طلب دارند که متمنیات خود را بموقف ابلاغ رساند و بعد از ادای رسالت و احراز انعامات و استلذا از موائد عنایت رخصت انصراف یافت،

«۱۱۹» شرح گرفتاری ولدان زال و مقتول شدن

گرگین بدفعال

بعد از قتل زال و تفویض حکومت آنمجال با و تاربیك برادرزاده مومی الیه ولدان آن لعین بهمراهی گرگین اراده فرار بجانب اخسقه نمودند و در حین فرار ایشان ملازمان و منسوبان شاهنواز خان از فرار آن گم کرده راهان واقف گشته تعاقب نموده ولدان زال را بدشت آورده گرگین را بقتل میرسانند و شاهنواز خان حقیقت امر مزبور را عرض نموده ولدان زال را روانه درگاه جهان پناه گردانید و فرمان هیون نفاذ یافت که ایشانرا بدارالامان کرمان برده نگاهداری نمایند و بعد از وررو آنملك ولد بزرگ او بمصدق فرق هیون شد.

متوفیات : بفحوی کل نفس ذائقة الموت درین سال محمد قلیخان چقتهای ایشك آقاسی باشی حرم علیه عالییه بساط زندگانی را در هم پیچیده روانه دبار بقا گردید و این منصب جلیل القدر (۳۳۷) باببدال بیك چوله شفقت شد و هم درین سال ملا محمد طاهر منجم بدرود جهان گذران نموده تیول او بسارلاد او تفویض یافت

و عباس قلی بیك شیرہ چی باشی غلام خاصه شریفه مست ساغر فنا گشته این خدمت
بمحمد قلی بیك برادر زاده او مفوض گشت .

« ۱۴۰ » (نسق نشستن ایام هفته اعلیٰ حضرت ظل رحمن بدیوان)

طبع همیون که مقنن قوانین و ذهن سعادت مقرون که مسند ارکان دوات و
دین است درینوقت متوجه آن گشت که قاعده وضع نمایند که عموم خلایق را از
رعیت و سپاه استفاضه از انوار عدالت شامله گردانند و فروغ خورشید عالم افروز
عامست بآسانی میسر باشد.

لہذا مقرر فرمودند کہ امراء عظیم الشان و بندگان آستان خلافت مکان صباح و
مسا در درگاه خلایق پناه حاضر بوده باشند کہ اعلیٰ حضرت ظل رحمن در ہر بیک از
این دو وقت کہ در تالار طویلہ جلوس فرمایند بشرف سجده سرافرازی یسافتم
اعتماد الدولہ و صدارت پناه قورچی باشی و قوللر آقاسی و تفنگچی آقاسی و دیوان
بیگی و امیر شکار باشی و ناظر بیوتات خاصه شریفہ و امیر آخور باشی و مجلس
نویس مجلس بہشت آئین و مستوفی الممالک و از حکما میرزا محمد حسین و میرزا
محمد سعید و از منجمین میرزا شفیع و میرزا باقر ولد مشارالہ بہ سعادت نشست
محفل خلد مشاغل امنیاز یافتہ سایر عظاما و از باب مناصب و عساکر و عمال کہ در
درگاہ معلی حاضر باشند بعد از سجده مراجعت نموده در دربار اقبال توقف نمایند
کہ اگر بخد متی مأمور گردید یا در حین دیوان بیگی ازیشان رجوعی بودہ باشد
حاضر باشند در ایام توقف دار السلطنہ اصفہان این رسم عدالت بنیان مستمر بودہ
اکثرا و قات (۳۳۸) بنفس نفیس بقطع و فصل مهمات و دادرسی از باب حاجات و بخشش
و جوایز و انعامات اشتغال داشتند و باین دستور عموم خلایق در مہدامن و امان
غنودہ دست ظلمہ از گریبان ملہوفین وضعفا کوتاہ و گشیدہ گردید امید کہ تا از
جہان نشان است این خسرو بيمثال فرمانفرمای جہان و جہانیان باد .

«۱۴۱» (آمدن ایلچی پادشاه قزاق)

چون آستان گردون نشان ملجاء جهانیان و مطاف سلاطین ذی شان است پادشاه و الاجاء قزاق که بسبب کثرت موانع و تراحم عوایق هر گز رسم نبوده که از ولات آنحدود کس بدر بار پادشاهان عظیم الشان ایران آید درین سال نامه مششتمل بر اظهار بندگی مصحوب یکی از معتمدین خرد بدرگاه والا فرستاده طالب بندگی گردیده بود و چنانچه رسم عنایت عام اعلیحضرت ظل الهی است مشارالیه رامشمول عنایات فرموده رخصت ارزانی داشتند

«۲۲۲» (شرح مفتوح شدن الکاء باشی آچوق)

قبل از این نگاشته صحیفه اظهار گردید که شاهنواز خان والی گرجستان کارتیل و وامق خان والی دادیان بالاشترک تصرف در باشی آچوق وبدون وقوع مقابله و مقاتله مراجعت نمودند و درینوقت بفجواى «الملک عتیم» و مضهون «دوپادشاه» در اقلیمی ننگینجد، والی دادیانرا دانیه آن شده بود که الکاء باشی آچوق را بلا مشارکت غیرى تصرف نماید بلکه در محال کارتیل نیز باغواى زال ارسطا و تصرف نموده آنملک دلکش را نیز بر محال متعلقه خود افزایش و تساوادن و از ناوردان دادیان و کارتیل بنا بر سلوک ناهنجار آن مست باده خفایات و پندار همواره منتظر آن می بودند که بتقریبی مناسب دست تصرف او را از دامن عروس سلطنت کوتاه گردانند و (۲۳۹) بعضی از بزرگان و ارباب اعتبار باشی آچوق نزد شاهنواز خان آمده استدعای آن داشتند که اعلیحضرت ظل الرحمن سایه التفات و عنایت برایشان افکنده یکی از بندگان آستان خلافت مکانرا بسلطنت و حکومت ایشان تعیین فرماید قضا را ورود والی دادیان بحوالی کارتیل مصحح معنی .

چو تیره شود مرد را روزگار همه آن کند کش نیاید بکار

گشته شاهنوازخان نیز باتفاق امرا و والیان و سپاه دریاخروش گرجستان متوجه دنع و رفیع والی دادیان گردید و مردم باشی آچوق انتهاز فرصت نموده بشاهنوازخان

پیوستند والی دادیان یا عالم عالم ندامت و جهان جهان خسران عطف عنان بجانب دادیان نموده و شاهنواز خان بنایت ذوالجلال تمامت آن ملک را بدون منازعی در تصرف آورده حقیقت آن فتح مبین و استدعاء آنقوم اخلاص آئین را بانفاق یکی از معتبرین آنجا عرضه داشت پایه سریر گردون مصیر گردانیده معروض داشت که چون تلاوادران و از ناوادران و اکابر و اصاغر و پیروجوان آنملک استدعاء نموده اند که ارجیل خان ولد خود را بحکومت آنجا تعیین نماید بنا برین ضبط و ربط و حل و عقد آنملک را بعهده اهتمام او نموده که آنچه از درگاه فلك اشتباه مقرر شود بدان عمل نماید و چون شمداوله برادر زاده والی سابق دادیان که قبل ازین بدرگاه جهن پناه آمده و مهبط فیوضات عنایات و انعامات بیغایات شده مراجعت نموده بهوس انتزاع ملک موروث نزد شاهنواز خان بسر میبرد در حین نهضت شاهنواز خان به باشی آچوق همراه بوده عظمای دادیان نیز از وامق خان روی گردان شده نزد سلطنت پناه مومی الیه آمده طالب سلطنت و حکومت شمداوله گردیدند و شاهنواز خان نیز بلاتراخی و تأخیری تعاقب وامق خان (۳۴۰) نموده داخل دادیان شد و وامق خان فرار بر قرار اختیار نموده آواره دیار ادبار گشت و شاهنواز خان شمداوله را بسلطنت آندیار نصب و جمعی از عساکر فیروزی مآثر را بتعاقب وامق خان تعیین نموده غازیان نصرت شعار وامق خانرا در بعضی از محال دادیان بدست در آورده بتیغ یاسا رسانیدند و متعلقان و اموال او را عرضه اسر و نهب و غارت گردانیدند و شاهنواز خان قرین آن فتح مبین بمقر حکومت خود مراجعت و ارجیل خان و گمیویک امیلاخور را با بعضی از تلاوادران کارتیل در باشی آچوق تعیین نمود که بدانچه فرمان واجب الاذعان صادر گردد عمل نمایند ؛

«۱۴۳» (وقایع سنه بارس ٹیل ۱۰۷۳ ایام جلوس میمنت مانوس)

چون طبع همیون اعلیٰ حضرت خدیو جهانرا رغبت تمام بخوردن پان (۱) میبشد و درین اوقات اساس دوستی والتیام فیما بین این پادشاه گردون احتشام والی هندوستان استحکام یافته و پادشاه والاجاه هندوستان نیز استشمام این معنی نموده بود که برک پان پسند طبع اعلیٰ حضرت ظل رحمن است بنابراین مقداری برک پان باچند نفر از تنبویان (۲) مصحوب محمد صادق که از اهل اعتبار آن دولتست روانه درگاه جهان پناه نموده بود و محمد صادق بعد از گذرانیدن پان مدتی بر خوان احسان مهمان بود و چون درین باب نامه از پادشاه والاجاه هندوستان نداشت در روزی که اعلیٰ حضرت صاحبقران در تالار طویلہ برنشم معهود بقصد دادرسی مظلومان جلوس فرموده بودند از دور بشرف سجده کرنش سرافراز گشته رخصت انصراف یافت .

«۱۴۴» شرح بدسلو کی محمدی خان و شکوه رعایا شیروان

بر صیرفان نفوذ خالص عیار انسانیت مخفی نیست که حسن سلوک معشوق از باب نیت و نحلّت و سکه مروت و مردمی رایج (۳۴۱) اقلیم عزت و دولت است و هر کس را که پله اش منہاج مستقیم طریق زندگانی نباشد آواره بیدای حسرت و سرگشته وادی ندامت و حیرت میگردد و با آنکه ظهور این معنی برپیر و جوان مستغنی از ایراد بینه و برهان است اما نشاء صہباء دولت و کیفیت بادہ حکومت و ایالت از آن پرزورتر است که هر حوصله تاب آن آرد و مبادی افعال و اعمال خود را محاسن و مدایح بشمارد نهذا محمدیخان بیکلریگی شیروان بعد از ورود آن دیار و سرشار شدن از شراب پندار با مالکان و رعایای آنجا بروچی که پسند خالق و خلاق نباشد سلوک مینمود و هرروز باب مناقشه تازه بروی ساکنین آنجا میگشود و ملکان و

«۱» پان چون جان بر کیست که هندیان آنرا برای سرخ شدن لب و سفید نمودن دندان با آهک و فوفل خورند یا بر دهان کنند .

«۲» تنبول چون . شنگول نام دیگر پان است . شاید فرق این دو از جهت برک و ریشه باشد

رعایه را تلب توقعات و مطالبات او نمائند جمعی کثیر و جمعی غفیر پناه بآستان ملائک
 پاسبان آوردند در حین که علیه حضرت ظل رحمن بنفس نقیس متوجه داد بخشی بودند
 فریاد و انفان بر آوردند و چون ظالمان مظلوم نما و گرگان کوسفند را قبا بسیار میباشند
 امر فرمودند که هر قسم ستمی بآن جماعت شده باشد تفصیل نموده معروض گردانند
 و بعد از تفصیل و عرض مطلب چون تشخیص دعاوی ایشان در درگاه جهان پناه متعذر
 بود رقم اشرف بمهد فتح علی بیک غلام خاصه شریفه صادر گردید که باتفاق آن
 جماعت روانه الکاء شیروان شده بحقیقت سخنان طرفین و بینه جانین رسیده حقیقت
 واقعی معروض گرداند که بدانچه موافق قانون عدالت بوده باشد معمول گردد و فتح
 علی بیک حسب فرمان باتفاق آن جماعت روانه الکاء شیروان شده محمد یخان به
 مقتضای نادانی و فحوائی اذا جاء القضاء عمی البصر قبل از آنکه تمکین فتح علی بیک در
 امر مزبور دهد چند نفر از ساکنان را مقید و محبوس گردانید و فتح علی بیک
 (۳۴۲) حقیقت اطوار ناهنجار او را معروض قوام سریر سلطنت نموده فرمان والا بهزل
 و حبس و ضبط اموال و اسباب آن مدبر صبور یافته ایالت آن ملک ارم نشان بنجفه
 قلیخان بیگلربیگی ایروان عنایت شد امید که ظل عدالت این پادشاه نوشیروان آثار
 بر مفارق جهانیان پایدار باد

«۱۲۵» (فوت شدن داود بیک مهتر رکا بخانه خاصه شریفه)

چون هر حرکتی را سکونی و هر بروزی را کمونی لازم است و از اینجاست که امواج دریا را از هر طرف رو بساحل و مقصد هر مسافرتی بار کشودن در منزل میباشد بنابراین درین سال داود بیک مهتر رکا بخانه که از زمان نواب خاقان رضوان مکان باین خدمت عالیشان سرافراز بوده نقد حیات را نثار بندگی پادشاه قدردان نموده روانه ملک آن جهان گردید و چون در حین حیات اعلیه حضرت ظل رحمن را وصی خود ننوخته بود بعد از بدرود جهان فانی و انتقال بسرای جاودانی امر فرمودند که نعش او را نقل ارض مطهر و مشهد منور امام نامن ضامن علیه و ابائمه السلام و استیجار حج و صلوة و صوم بجهت او فرموده محلی از جمله اموال او نیز اتباع و وقف نمود حاصل آنرا صرف مزار مرحوم مزبور نمایند و بتقریب خدمات پسندیده نشأتین او معذور گردید

«۱۲۶» (نسق نمودن طعام حلال)

چون آن سلاله طیبین و طاهرین و چراغ افروز خاندان ائمه معصومین صلی الله علیه و آله و سلم پیوسته در لباس سلطنت جویای رضای جناب کبریا و امتثال فرمان خالق ارض و سماست و قضای همت والا و منتهای نیت علیا مصروف بران میباشد که مطعومات غیر شبیه ناک و ملبوسات از لوث دغدغه پاک بوده اذعان فرمان سلطان شرع مطهر بعمل (۳۴۳) آمده باشد.

ولهذا درین ایام فرمودند که شیلان خاصه شریفه را از وجه حق التولیه که حسب الشرع الاقدس بآن پادشاه دین دار عدالت شعار متعلق است و سایر وجوهات که خاطر از خلعت آن جمع بوده باشد سرانجام نمایند و در این امر نهایت دقت و احتیاط بکار برده در حین اتباع اجناس لازمه تحصیل رضای بایع را هم از تحصیل اجناس دانند و از جنسی که خلعت آن مجزوم به و مقطوع علیه نبوده باشد احتیاط تمام لازم دانسته از تخلف فرمان واجب الاذعان احتراز لازم شناسند و من بعد از این دستور الادب را اسوه و قدوه شمارند

«۱۴۷» (آمدن ایلچیان عبدالعزیز خان)

لله الحمد والمنة که در گاه آسمان چاه ملانند سده سنیه بیت الله همواره بوسه گناه شفا (۱) ایلچیان پادشاهان خورشید کلاهست و هیچ وقت نیست که دربار اقبال از این طایفه خالی بوده باشد و درین سال سه نفر از عظمای ترکستان که از آن جمله یکی نظری و دیگری حاجی محمد مؤمن و دیگری (۲) بوده باشد از جانب عبدالعزیز خان و یکنفر از طرف ابولغازیخان احراز سعادت آستان بوس نموده نامه مشتمل بر اظهار دوستی و اخلاص و بندگی رسانیده مشمول الطاف و احسان و مرخص گردیدند و محمد حسین بیک یوزباشی قورچیان خاصه شریفه ولد مرحوم یاد کار علی سلطان یحیای بخارا و علیقای بیک قورچی خاصه شریفه یایلچی گری اور گنج معین شد

«۱۴۸» (شرح نعمین وزراء محال)

در ایام وزارت محمد بیک اعتمادالدوله سابق راه کساد صاحب تلاشان بل هر يك از افراد انسان از طریق تحصیل توفیر بهم رسیده جمعی را که نه در خور بعضی از مناصب عالیه باشند بدین تدبیر صید مطلوب میسر و اقلیم خواش مستخر بود (۳۴۴) درینوقت میرزا صدر جهان مستوفی خطه لار را نیز داعیه حکومت دارالملک فارس بر آن داشته بود که بوسیله قبول نقصان جمع فارس تلاش این شغل عظیم الشان نماید و چون نقصان عمل کرد وزراء آن محال بسبب عمل کرد الله و یردی خان و امامقلی خان مبلغی خطیر میشد اعتمادالدوله سابق این معنی را کفایت عظیم دانسته معروض پایه سریر فلک مصیر گردانیده این امر سامی چنانچه قبل ازین رقمزده خامه تحریر گردیده بصدر جهان مفوض شد و بعد از چند سال که متکفل امور مزبور گردید مشخص شد که مبلغی خطیر از آنچه عمال سابق و اصل دیوان نموده اند سوای وجه قبولی در ایام وزارت او بعمل نیامده و عرایض برات داران

(۱) شفه: اصلها شفه. لان تصنیرها شفیه و جمعها شفاه بالها. ل

(۲) جای اسم بیاض است

و تحصیل داران و همه ساله داران مشتمل برام یصل بودن مطالبات دیوان بدیوان
اعلی میرسید و باوجود اینحال جمعی از ساکنین ورعایای آن محال نیز از اختلال
اوضاع آن دیار تفرقه یافته بدرگاه جهان پناه آمده بودند و اعلی حضرت ظل الهی را
از جزئیات اوضاع آن ملک اطلاع حاصل شد بجهت جبران نقصان و رفاه حال
بیدست و پایان صدر جهانرا از آن شغل معزول فرموده وزارت کل الکاء فارس را
بمیرزا صادق وزیر مازندران بهشت نشان عنایت فرمودند و بنفس نفیس بحقیقت
مطالب مردم آن دیار رسید به بعضی وجوهات را که مستوفیان جمع نموده بودند و در
جزو، وجود خارجی بالکلیه نداشت ؛ بتخفیف و تصدق فرق اشرف مقرر فرمودند و
مقرر شد که مستوفیان عظام من بعد بمهدات عمال سابق و عملکرد الله و پردیخان
و امامقلی خان و جمع دفتر تشخیص زمان نواب گیتی ستان را منظور نداشته نسخه
عملکرد وزیر حال را که بر رقم رسانیده بدفتر سپارد، مناط اعتبار دانسته از آن
قرار ابواب جمع و تنخواه ارباب حوالات نمایند و اینمعی (۳۴۵) موجب رفاه حال
کافه متوطنین آندیسار و رجوع رعایای آن ملک باوطان گردید و وزارت الکاء
مازندران بهشت نشان و هزار جریب بمیرزا مسعود وزیر موقوفات و وزارت موقوفات
بمیرزا صادق ولد او شفقت شد و چون عاملان قضا و قیدر حکم مسترد حساب بمیرزا
مسعود را بمهر لارا دل قضا نه و لا معقب له حکمه رسانیده بود . ند

بعد از دخول بدان خطه داگشا سفر عقبی اختیار نموده و این خدمت سامی
بمیرزا محمد تقی قزوینی وزیر محال زراعت ارامنه دار السلطنه اصفهان شفقت شد و
وزارت ارامنه بمیرزا محمد یحیی برادر زاده مشارالیه مفوض گشت

«۱۴۹» (فوت ذوالفقار خان بیگلربیگی قندهار و سایر وقایع

درین سال ذوالفقار خان بیگلربیگی دارالقرار قندهار و حاکم درون و غیره نیز
برفاقت مسافران آنجهانی روان گردید و ایالت امر جلیل القدر منصب عظیم الشأن
قندهار بکرجاسی بیک برادر و حکومت الکاء درون بصفی قلیخان ولد او عنایت

شد و گرجاسی بیک باسم سالی منصور خان موسوم گشت و چون مداخل مملکت و وسیع الفضای دارالقرار قندهار مبلغهای خطیر است و قلندر سلطان ابدالی عرض نموده بوده که ذوالفقار خان خداداد سلطان والد او را بدون صدور جریمه مقتول و اموال او را ضبط نموده مقرر فرمودند که میرزا محمود وزیر دارالسلطنه قزوین روانه قندهار گشته نسخه منقحه بر مداخل و مخارج آن ملک و کمیت اموال خداداد سلطان نوشته بر مرآت ضمیر اقدس منطبق گردد و چون ایل بازو کی که پیوسته در اسفار بخدمات حسنه قیام نموده اند بعلت عدم تعیین حاکم تفرقه یافته از اقویای ایشان بسبب رعایای محال مسکنی ایشان تعدی واقع میشد حکومت ایل بازو کی و الکاء سمنان (۳۴۶) و دماوند و غیره که قبل ازین بجمشید خان متعلق و بعد از سرافراز شدن او به بیکلر بیک کیگری استرآباد بخا صگی منصوب شده بود بمرتضی قلی خان سعدلو مرجوع گشت و بنابر اعتیاد ابدال خان حاکم کرایلی به غیرات و تقاعد او از رتق و فتق مهمات و معاملات توکل خان عم زاده موی الیه باین خدمت سرافراز شد

« ۱۳۰ » قضیه احمد بیک یوزباشی غلامان و تاینان

مقرر ارباب دید و دریافت و مسلم اصحاب تهیز و شناخت است که دشمن ترین خصماء هر کس خواهش نفس سرکش و اعدا عدو هر فردی اعمال و افعال ناخوش او میباشد در بحر طوفانی حوادث کشتی اعتبارات را از هوای نفس بیم شکستن و رشته عزت و دولت را از کشاکش دواعی مظنه گسستن است لهذا احمد بیک یوزباشی غلامان خاصه شریفه که عمرها تربیت یافته عنایت اعلی حضرت ظل رحمن و محسود امائل و اقران و مرجع عظمای ایران بود درین ایام که نزدیک بآن رسیده بود که مراحل حیات را بآخر رساند و بار بسته سفر ناگزیر معین را بمنزل گشاید نسبت کم خدمتی و ارتکاب بعضی امور که ملایم طبع همیون صاحبقران قضا فرمان نبود مرکب اعتبارش در آخر مسافت زندگانی لنگ و کاخ وسیع دولت برو چون طینت کافران تاریک و تنگ شد وصفی قلی بیک دیوان بیک کی بحبس ضبط اموال او مامور

گرددیده باین خدمت قیام نمود چند نفر از تاینیان او که در شیوه خدمت صاحب تقصیر و درین امر با او عدیل و نظیر بودند از مرتبه اعتبار ساقط و از درجه بندگی هابط گشتند و مقرر شد که چند نفر از قورچیان خاصه شریفه احمد را بدارالملک شیراز برده بوزیر آنجا سپارند که بقیه العمر در آنجا بسربرده مبلغی از (۳۴۷) وجوهات آنجا بمدد معاش او مقرر شد و بعد از وصول مومی الیه بدارالملک شیراز ندای العود احمد از داعیان حیات و محصلان ارواح استماع نموده بمنزل اصلی باز گشت نمود.

اگر ییکانه و راز بندگان خاص او باشد مبادا در جهان هر کس که بی اخلاص او باشد مروت و بنده نوازی این فرمانفرمای ماء و طین که میراث حضرت سید المرسلین و خیر الوصیین است با وجود صدور تقصیرات شامل حال تاینیان او گردیده مبلغی در وجه مدد معاش هر يك از ایشان مقرر فرمودند که بدعای دوام دولت ابد مقرون قیام نمایند،

«۱۳۱» (تشریف بردن اعلیحضرت جهانمائی بمنزل)

(ملار جبعلی و بقعه درویش صالح لبنانی)

چون ذره پروری لازم ذات خورشید تابان و پروردن خشک و تر عادت کرم سحاب نیشان است اعلیحضرت ظل رحمن که آفتاب جهان تاب مرحمت و احسان و ابرمطیر برو امتنانند بر ساحت امال افراد خلائقی تابند و بسبز کردن مزرع آمال درویشان می شتابند لهذا درین ایام از راه خدا جوئی و حق شناسی کلبه افروز ملار جبعلی تبریزی و بقعه طراز درویش محمد صالح لبنانی گردیده از فیض صحبت حال ایشان را مسرح البال ساختند

خدا یا تو این شاه درویش دوست	که آسایش خلق در ظل اوست
بسی بر سر خلق پاینده دار	بتوفیق طاعت دلش زنده دار
بندارش بر اورنگ اقبال و جا	بدور فلک تا بود مهر و ماه

«۱۳۳» فوت شدن الله و یردینخان قوللر آقاسی و

(هلا محمد شفیع منجم) (۱)

الله و یردینخان قوللر آقاسی بعد از ورود دریافت شرف پای بوس و بندگی بدستور مورد عنایت و احسان میبود و از جمله انعامات که بعد از رجوع بدرگاه جهان پناه بدو شد (۳۴۸) دوازده فص جواهر قیمتی است و بدین طریق بمزید الطاف خسروانه از اکفاء و امثال امتیاز داشت با آنکه سپهر بهانه جو و روزگار بدخو که در انداختن برافراشتگان خود فرو گذاشت نینماید و عاریتهای قونی و حواس و حیات را یک یک چون راهزنان میرباید متوجه استرداد امانت هستی آن واقف دقایق حق شناسی و خدا ترسی گردیده عطف عنان آن خان اخلاص آئین بصوب علین نموده اصل آن مستجمع صفات شتی ارمی و در ریعان شباب و حدانت سن منظور نظر تربیت نواب خاقان رضوان مکان و برتبه یوز باشیگری غلامان خاصه شریفه ممتاز بود و در زمان جلوس میمنت مأنوس که خسرو خان والد او از پایه امیرشکار باشیگری فراتر شده بررتبه ایالت شیروان سرافراز گردید الله و یردینخان چنانچه سبق ذکر یافت امیرشکار باشی و بعد از آن بیگلربیگی استرآباد و بعد از فوت سیاوش خان قوللر آقاسی و بیگلربیگی کوه گیلویه و سردار لشکر ظفر انرشد الحق جوانی بود بحسن خلق و خلق موصوف و در آداب فروسیت و دقت ذهن تمام بود و از هر کمال نصیبی وافی داشت در فن تصویر

«۱» میرزا محمد تقی و میرزا محمد شفیع پسران مولانا مظفر جنبانی هر دو در دربار شاه صفی

و شاه عباس ثانی سر میگردند. میرزا محمد تقی بگفته صاحب تاریخ خلد برین در بزم میگساری بجرم تنک شرابی دیده ظاهر بین از جهان گذران پوشیده و گوشه نشین و منزوی گردید ولی میرزا شفیع تا آخر زمان شاه صفی از جرمان آن دربار و در زمان شاه عباس دوم هم بین امثال و قران بمواطن خسروانه ممتاز میبود تا در سال جاری بدروود جهان گذران نمود

جنبان بضم اول و بعد از الفباء، وحده مکسوره و ذال معجمه بلده بوده در حوالی نیشابور که در اصل فارسی آنرا کنابد میخواندند بعضی آنرا کوره و دسته قریه نوشته اند، از فضلا و دانشمندان منتسب به کنابد بسیار در کتب رجال دیده میشود

می بدل روزگار و از موسیقی و علم آوازی نیز بقدری خبردار بود و در نیک ذاتی و خدا ترسی بی مانند و در دریافت امور و درویش مشربی صاحب مرتبه بلند بود بنا بر این مورد تربیت و نوازش شاهانه گشته و روز بروز پایه اعتبارش تزايد می یافت و بعد از رحلت ازین سرای فانی و انتقال بمنزل جاودانی حسب الامر اعلی در اصفهان در جوار قطب العارفین بابار کن (۱) الدین مدفون گردید و عمارت که آثار آن تا انقراض زمان باقی تواند بود بر مرزار آن مستغرق بحار رحمت ایزدی ساخته شد و مقرر شد (۳۴۹) که مبلغی خطیر بهمه ساله از سرکار خاصه جهت مدد معاش خادم و فراش و مؤذن و روشنائی داده شود

در همین سال کوکب زندگانی ملا محمد شفیع منجم خراسانی نیز راجع و ستاره حیاتش بقاطع رسید فجأة مسافر ملک بقا گردید آن واقف رموز افلاك و نجوم خلف مرحوم ملا مظفر منجم و از زمان نواب گیتی ستان تا حین فوت منظور انظار احسان فرمانروایان این دودمان ابد توامان بود؛ الحق مردی بود بصفت حسن خلق و مردمی و خوش سلوکی آراسته و از معایب ابناء زمان پیراسته بعد از رحلت ازین سرای سپنج و مکان عما ورنج نعل او نقل ارض مقدس کربلائی معلی شد.

«۱۳۳» (روانه شدن رایات نصرت آیات بصوب)

مازندران بهشت نشان

خاطر اعلی و طبع معلی را خواهش سیر و شکار متنزهات مازندران بهشت نشان حاصل گشته رایات نصرت آیات بغیروزی و اقبال روانه آنحدود گردید بعد از ورود اعلام اقبال بباغ مبارکه تاجاباد نطنز چون بعرض اقدس رسید به بود که بیمارهای مملک در مازندران بهشت نشان بهم رسیده زینل بیک بیکدلی داروغه

«۱» تکیه بابا رکن الدین در آخر قبرستان تخت فولاد واقع شده و در آن مقبره و ایوانی دیده میشود - کنبه آن آبی رنگ ترک دار هرمی شکل میباشد. در زیر کنبه بطرف شرقی آن قبر بابا رکن الدین ابن مسعود عبدالله البیضاوی متوفی بیست و ششم ربیع الاول ۷۶۸ و اقع شده و این کنبه چنانچه در متن بآن تصریح است در زمان شاه عباس دوم جهت الله و یردی خان قوللر آقاسی ساخته یا لافل تعمیر شده است

فراشخانه خاصه شریفه را مأمور فرمودند که بر سیل استعجال روانه آنحدود شده حقیقت امر مزبور و چگونگی هوای آنجا را معلوم نموده مراجعت نماید و در همین ایام عریضه نجف قلیخان بیگلربیگی ابروان بدرگاه جهان پناه رسید که چون الکاء باشی آچوق و دادیان در حین وقوع مصالحه و پیمان داخل محال متعلقه پیداشاه و الاجاه خواندگار روم بوده و درین ایام بشرحیکه سبق ذکر یافت شاهنوازخان تصرف در الکاء مزبور و تعیین (۳۵۰) حاکم جهت آن محال نموده حاکم ارزن الروم و اخسقه و سایر حکام آنحدود و منسوبان آن پادشاه و الاجاه اینهمه را حمل بر نقض عهد و پیمان نموده اند و کمال تزلزل در احوال ایشان بهم رسیده بگمان اینکه لشکر منصور بتسخیر دیار متعلقه ایشان مأمور میشود و رعایا و ایلات و احشامات خود را که متصل باراضی و محال چنخور سعد سکنی داشته اند بامکنه دور دست برده اند و مقارن آنحال شاهنوازخان والی گرجستان نیز شرح مفتوح گشتن الکاء باشی آچوق و دادیان را بشرحی که نگارش یافته معروض داشته با عریضه تا وادان و از ناوران و کشیشان و سایر سکنه باشی آچوق که بحکومت ارجیل خان ولد او راضی اند بدرگاه جهان پناه فرستاده بود چون تقض عهد و پیمان از شیمه کریمه اعلی حضرت ظل رحمن بعید است مقرر فرمودند که شاهنوازخان دست از الکاء مزبوره برداشته ارجیل خابرا باجمعی که در آنحدود گذاشته طلب نماید و چون آن محال در تحت سنور پادشاه و الاجاه روم و میانی صلح و صلاح از طرفین مشید و مستحکم است و بعمال آن دولت واگزارده که بهر نحو که خواهند عمل نمایند ، شاهنواز خان بمقتضای فرمان عمل نموده عرضه داشت قوایم سر بر خلافت مصیر نموده و بانعامات و خلاع فاخره سرافرازی یافته ، بازاء این خدمت و بندگی الکاء کاخ بارجیل خان خلف او شفقت و مقرر شد بانفاق گیو بیک امیلاخور و الزبار بیک بمازندران بهشت نشان آمده ، بشرف پای بوسی سرافرازی یابند و ارقام مطاعه را مصحوب امیر حمزه بیک طالش قورچی خاعه شریفه ارسال داشته امر فرمودند که مهمانداری ایشان نموده آنجماعت را بدرگاه معلی آورد و رایات منصور متوجه قصر و

و دارالمؤمنین کاشان (۳۴۹) گردید و امر فرمودند که جمعی از امرای عساکر منصور عراق روانه دارالمؤمنین استرآباد شوند، که اگر حُرکتی از کفره قلماق صادر شود بسر کردگی جمشیدخان بیگلربیگی آنجا بدفع و رفع ایشان قیام نمایند،

«۱۳۴» (روانه شدن رایات منصور از قصر بقین کاشان)

چند روز قصر کاشان مقر رایات نصرت آیات گشته، چون مولانا محمد محسن کاشی نیز در قریه مزبور میبودند، دو نوبت کلبه افروز جناب اخوندی گردیدند، و از آنجا بسعادت و اقبال بقین کاشان نزول اجلال فرمودند و در آن مکان نزاهت بنیان زینل بیک مراجعت و ادراک سعادت بندگی نموده؛ معروض داشت که هوای خطه مزبور لطیف و سخنان معروضه اراجیف است بنابراین همعان دولت و اقبال از راه نمک متوجه خوار شده و از خوار بقورق سوار شده بامخدرات سرای پرده عصمت متوجه مازندران بهشت نشان گردیدند

«۱۳۵» (شرح دخول مازندران بهشت نشان و سوانح آن)

بعد از دخول خطه ارم نظیر مازندران جنت نشان چون خاطر اقدس همیون متوجه آن بود که بحقیقت سرکار خاصه دیوانی رسیده بعضی از محال دیوانی را مخصوص سرکار خاصه و بعضی از وجوہات خاصه را مخصوص سرکار دیوانی نمایند و از هر سرکار نسخه مفصل و مجمل بر محال و وجوہات درست داشته بودند بنفس نفیس متوجه دیدن نسخ مزبوره گردیدند و با آنکه کثرت محال و تفصیل آن بمرتبه بود که محاسب صاحب وقوف را دیدن آن در مدت یکسال دشوار مینمود آن سبب آن حضرت آفریدگار در ایام توقف آن خطه ارم نظیر در چند مجلس که بنفس نفیس متوجه گردیدند، محل بمحل مفصلاً در نهایت دقت ملاحظه فرموده تنقیح و تشخیص آن فرمودند و رقم مطاع لازم الاتباع که علی مرالشهور والاعوام دستور العمل (۳۵۲) کارشناسان تواند بود بر طبق نسخه معروضه عز صدور یافت امید که تمام محاسب افلاک هر بامداد بقلم فروغ خورشید بر صفحات ایام خطوط زر میکشد مدت ایام دولت این حسرو عدالت آئین و مقنن قوانین از اندازه شماره بیرون باد

«۱۳۶» (متوجه شدن بصوب چکپرو و بارفروش ده)

چون در سنوات سابقه که متنزهات جنت صفات مازندران مقر رایات منصور شده بود بلده بارفروش ده بطریق اجمال منظور نظر کیمیا اثر گشته محط رایات نصرت آیات و منزل مـو کب مسعود نگردیده خطه مشهد سرو چکپرو بنظر کیمیا اثر نرسیده بود بنابراین از قریه علی آباد متوجه بارفروش ده گردیدند و در اوقات توقف گلچین سیر آن ازهار دایم بهار گشته هر عصر سیر دریاچه که محیط دولتخانه مبارکه است فرمودند و چون مدتی بود که دختر رز در پرده خفا و نقاب اختفا محجوب بود و رخصت دخول بزم پر نور و افراسرور نمی یافت درینمکان نزاهت بنیان بزم باده در کشتیهای گران آراسته شده کشتیهای باده ارغوانی بگردش آمد و امراء عظام و بندگان خاص در بندگی آن خسرو جم اقتدار تر دماغ نشاء بنده پروی گردیدند و بعد از انقضاء ایام توقف قریه چکپرو مقر رایات منصور گردید و چون دریاچه کاله در قرب آن واقع رود تالار از جنب آن محل بدریا منصب میشود مکرر بسیر کشتی و سیر سررود و شکار رود و شکار ماهی رغبت فرمودند و یکنوبت با امراء و بندگان متوجه سیر کاله و شکار مرغابی که بانحاء غریبه موجب حیرت نظار گیان میشود گشته نوبت دیگر با پوشیده رویان دولترای عفت هنگامه طراز بزم آن عیش غریب شدند و در ساعت مسعود دولتخانه مبارکه فرح آباد جنت بنیاد قالب افسرده را (۳۵۳) بحیات تازه نزول اجلال رسانید .

«۱۳۷» (شرح امیرشکاری امام و یردی بیك)

بنا بر حسن خدمات والد و برادرو قابلیت تربیت منصب جلیل القدر امیر شکار باشیگری بامام و یردی بیك برادر مرحوم الله و یردیخان که در حین حیات مرحوم مزبور که بررداری تعیین شد بطریق نیابت بامر مزبور قیام مینمود شفقت شد و مبلغ یک هزار تومان تبریزی از بابت محال گارزون فارس در وجه مواجب او مقرر گشت و بخلاص شاهانه سرافرازی یافت .

« (فوت طهمورث) » (۱۳۷)

در حینی که رایات نصرت آیات متوجه منتزهات دارالمؤمنین مازندران بهشت نشان بود بنابر ضعف بنیه طهمورث خان وعدم قدرت او بر سواری امر فرمودند که از دنبال اردوی معلی سوار تخت روان شده بآهستگی از راه جوزولی روانه دارالمؤمنین استر آباد شود که بعد از ورود موکب مسعود بدان خطه ارم نظیر در باب مشارالیه بدانچه امر شود بعمل آورد و مومی الیه روانه دارالمؤمنین استر آباد شده و تا حین ورود موکب مسعود در آن مکان نزاht بنیان میبود و هم در الکاه مزبور نقد حیات را تسلیم خازنان ارواح نمود و اموال و اسباب او که مبلغهای کلی از انعامات اعلی حضرت ظل اللہی و غیر آن مخلف شده بود حسب الشرع اقدس بورنه او که بشرف اسلام مشرف بودند عنایت شد .

« (آمدن ارجیل خان و امراء گرجستان) » (۱۳۸)

« بهمازندان جنت عنوان »

بعد از ورود رایات جاه و جلال بسعادت و اقبال بدارالسلطنه اشرف که مقر سلطنت و مستقر خلافت است ارجیل خان و لشد شاهنواز خان و گیویک امیلاخور و الزباریک و سایر تاوادان و از ناوران بمهمانداری امیر حمزه بیک طالش داخل بلده طیبه اشرف شده بشرف پای بوس سرافرازی یافتند و در اوقاتیکه آن خطه ارم نشان محل اقامت (۳۵۴) خسرو قضا فرمان بود اکثر اوقات متوجه سیروشکار پرسته کله و بردجه کله و سایر شکار گاههای آنجا شده داد عیش و خوشدلی میدادند و بتاختن مرکبان سپکتاز و انداختن گوزن و گراز و تماشای شکار شاهین و و چرخ و یوز و باز کسب نشاط و انبساط میفرمودند و در عمارات مبارکات همیون تپه و عباس آباد و باغ میدان مکرر آهنگامه آرای بزم خوشدلی و طرب گردیده میهمانان و هر یک از بنندگان را مشمول نوازشات بیکران میفرمودند و مجلس همیون یکنوبت در منزل نسواب ایرانمداری اعتمادالدوله العلیه عالیه و یکمرتبه در خانه

عالیجاه قورچی باشی انعام یافته موجب سرافرازی ایشان گردید و چون فیما بین الکاء آستارا که محل تیول قلیچ خان طالش است و مازندران مینو نشان کمال نزدیکی و قرب واقع است قلیچ خان استدعاء رخصت پلای بوس نموده باین سعادت سرافراز شده و مشمول الطاف و احسان بیکران گشته منزل آن خان عالیشان نیز دو نوبت از مقدم اعلیحضرت ظل رحمن غیرت افزاء حظائر جنان شد.

«۱۳۹» موایح توشقان ٹیل ۱۰۷۴ سال سعادت استعمال

یست و دویم جلوس میمنت مانوس

تحویل نوروز فیروز جهان افروز این سال فرخنده فال را در دارالسلطه اشرف بسعادت و اقبال گذرانیده چون زمان توقف آن خطه ارم نظیر سپری شده هوا از منهج اعتدال عدولی نموده بود خاطر خطیر همیون و طبع والای اصابت مقرون متوجه نقل و تحویل از آن دیار خلد آثار گردید و در همین اوقات جمشید خان بیگلربیگی استرآباد و مرتضی قلیخان سعدلو حاکم ایل یازوکی و الکاء سمنان و کلب علی سلطان سیل سپر و سایر مین باشیان و یوز باشیان و عساگر نصرت شعار (۳۵۵) که در دارالمؤمنین استرآباد جمعیت نموده بودند احراز آستان بوسی نمودند و در ساعت مسعود رایات نصرت آیات متوجه ییلاق خلد آثار لار گردیدند چون مرحمت پناه مهدیقلی خان شاملو ایشیک آفلسی باشی حاکم ری را بسبب عرض مرض و امتداد زمان بیماری قدرت سواری و همراهی موکب همایون نبود رخصت حاصل نمود بیشتر متوجه گردید و بعد از ورود ببلده ساری بفرمان حضرت باری در بیدای عدم متواری گردید و بعد از ورود موکب قیامت شکوه بفیروز کوه اغور لوخان و لندمهدیقلی خان بمنصب والای والد سر بلندی یافت و منصب عظیم القدر و رفیع المشان قولدر آقاسی گری بجمشیدخان مفوض گردید و چون بعرض اقدس رسید که شوارع فیروز کوه الی چمن لار را بعلت ضیق طرق و تنگی شوارع و قلت آذوقه گنجائی نزول و مرور اردوی همیون که اعداد آحاد آن زیاده از چند و چونست نیست باین امر

همیون نفاذ یافت که سوای همیشه کشیک باقی عسا کر نصرت مآثر و احوال و انتقال و زواید خدمه و اسباب هر يك از امرا و بندگان متوجه سایر مجال شده جمعی را که بسبب کارسازی در اردوی معلی بوده باشند مرخص سازند که با وطن و سایر مجال رفته بعد از آنکه اسلام نصرت فرجام از چمن لار متوجه سایر مجال شود بجهت انجام مهمام خود پیاپی سریر معلی حاضر گردند و رایات نصرت آیات متوجه چمن لار گردید

«۱۴۰» (قضیه عزل صفی قلی بیك ناظر لیوتات)

صفی قلی بیك ناظر لیوتات که در زمره باریافتگان بساط قرب و عزت انتظام داشت در عرض ایام دخل که راتق و فائق امور جمهور بود پیوسته بمقتضای حرص و آز و دلپستگی مشتهیات سرای مجاز با متغلبه دست یکی داشت در ضبط مالیات دیوانی و صرفه و غیظ که لازم مباشرین این امر جلیل الشان بوده باشد مبالانی که لازم باشد (۳۵۶) نمینمود و این معنی بکرات بر مرات ضمیر منیر بیضا نظیر پست و وضوح افکنده بدست مروت عنان داری توسن مؤاخذ و باز خواست مینمود و در این اوقات بفجای لکل اجل کتاب شعله غضب جهان سوز پادشاهی در التهاب آمده فرمان قضا جریان بمؤاخذ و مصادره او صدور یافته اغور لو خان ایشیک آقاسی باشی شاملو باین خدمت مأمور گردید حسب الامر مشارالیه را محبوس ساخته روانه قلعه کلات نمودند و اموال و اسباب و املاک او در حیطه ضبط درآمده سولان قلی بیك استاجلو قاپوچی باشی بدان امر معین گشت و این خدمت جلیل القدر بمقصود بیك سفره چی باشی ولد خلف بیك تفویض یافت و فتحعلی بیك ولد مقصود بیك در عوض والد برتبه سفره چی باشیگری ارتقا نمود

«۱۴۱» (فوت خاندان قلیخان حاکم فرادو تعیین محمد علیخان)

(افشار)

چون ودیعت حیات هر فردی از افراد سپردنی و زهر ناگوار نیستی بناچار خورد نیست مرکب حیات خاندان قلی خان حاکم فرادو در سنگلاخ اعراض امراض بسر درآمده طایر حیاتش از قفس بدن پرواز نمود محمد علیخان افشار ولد قاسم خان

را از هار مراد برشاخسار حصول شکفته منظور نظر عنایت شاهنشاهی دشت و برتبه ایالت الکاء، فراه سر بلند گردید و هم در این ایام رضاقلی بیك قاجار برادر زاده عباسقلیخان بیگلربیگی ایروان بمنصت دوانداری مهرانگشتر مبارک و محمدحسین بیك بخدمت مشعلدار باشیکری درعوض مهدیقلی بیك عم خود ممتاز گشت

«۱۴۲» (شرح قضایائی که در ایام توقف چمن لار وقوع یافت)

در اوقاتی که چمن دلکشای غلد آثار لار که منبت از هار و دارالسرور و ای مسرت فضای بهار است مقر رایات نصرت آیات بود و پیوسته طبع مقدس و ضمیر اقدس از منزهات آنجا گلهای کامیابی میچیدند و گاهی لذت بلآب صید ماهی غزل آله (۳۵۷) که از اقسام حیتان در طعم و لذت و نمود امتیاز تمام دارد میبودند در واقع و فور ماهی در رود آن آلنگ (۱) آسمان ونك برتبه بود که احاد ملتزمان ر کاب نصرت انتساب که از حیث تعداد و حسب بیرون بودند و گرجیان با آنکه روز و شب بصید اشتغال داشتند روزی و شبی کمتر از دویست و سیصد صید نمینمودند و دو روز نخست که چمن لار مقر رایات منصور گردید بیچن بیك یوزباشی غلامان خاصه شریفه بصید ماهی مامور گشته در همان روز یک هزار و پانصد قطعه ماهی صید نموده بنظر کیمیا اثر رسانید و در همین اوقات منوچهرخان بیگلربیگی مشهد مقدس بجهت بدسلو کی معزول گشته این امر جلیل بصفی قلی بیك دیوان بیگی عنایت شد و میرزا بدیع کلاتر مشهد مقدس که از اجله سادات رضویست در عوض میرزا باقر متولی آنجا که واصل رحمت ایزدی گشته بود برتبه تولیت سرکار حضرت امام ثامن ضامن یافت و گدا علی بیك قاجار برتبه ایالت دورق سرافراز و از امثال و اقران ممتاز گشت و اعلی حضرت ظل رحمن بقصد سیر لواسان متوجه آن قریه غرایب عنوان گشته طی کریوه که فراز آن تا آسمان توأمان و تماشاگاه قیروان تا قیروان است فرموده همان روز مراجعت فرمودند و چون طی آنرازم پرنشیب و فراز بر مرا کب و دواب گران بار لشکر نصرت شعار دشوار بود از راه دسلو نند لشکر منصوره متوجه بلده طهران گردید

«۱۴۳» (شرح اموری که در ایام توقف شمیران از قضایای)

(خالق زمین و آسمان روی نمود)

رایات نصرت آیات از دماوند متوجه شمیران گشته چند روز آنمکان خلد عنوان مقر رایات منصور و منزل عسکر قیامت شور بود و چون اعمال ناصواب و اطوار ناهنجار مرتضی قلیخان قورچی باشی قاجار مکرر بمسامع جاه و جلال رسیده شعله تیغ قیامت لهب یاسا تشنه خون آن مدبر بد اختر گردیده بود درین اوقات حسین قلی خان شاملو قورچی شمیر و عباسقلی بیك استاجلو (۳۵۸) قورچی تیر و کمان و زنبیل سلطان ایشک آقاسی ایگرمی دورت را مامور فرمودند که سر بی سعادت آن کج اندیش را از تن جدا ساخته بنظیر انور رسانند و یشاقچی باشی در کشیکخانه که امر او و بندگان اجتماع داشتند بدین امر قیام نمود و اموال و اسباب و املاک و مایه عرف او بدیوان اعلی منسوب گشته مقرر گردید که میر حاکم بیك ایشک آقاسی حرم علیه عالیہ روانه دارالسلطنه تبریز شده مصطفی قلی ولد او را گرفته بدرگاه جهان پناه فرستد و اموال و اسباب او را که در دارالسلطنه تبریز باشد ضبط نموده تا تعیین حاکم جهت دارالسلطنه مزبور بحفظ حراست و ضبط و ربط امور آنجا قیام نماید و علیقلی یساول صحبت و مهدیقلی ولدان او را که در درگاه جهان پناه بودند مقرر شد که روانه قلعه کلات نمایند و بعد از آنکه میر حاکم بیك مصطفی قلی را محبوس ساخته روانه درگاه جهان پناه نموده بود مقرر شد که او را بقلعه الموت برند و موکب مسعود روانه بلده طهران گردید.

«۱۴۴» «مسلمان شدن ارجیل خان و امیلاخور»

چون چراغ ابد فروغ این دولت والا پیوسته کم گشتگان بادیه جهالت و ضلالت را بمنهل عذب ایمان و القان هدایت مینماید در اینوقت ارجیل خان و گیو بیك امیلاخور کر جستان برهمائی آن نور هدایت فروغ مهتدی گشته قدم در شاه راه مذهب حق ائمه اثنا عشر گذاشته و از خلوص عقیدت متوح بتاج ایمان و ملبس بلباس ایقان گشتند و بنیری چاکری این آسمان که خاک مراد حاجتمندان است کسب سعادت نشأتین نمودند

« ۱۴۵ » آمدن چوپان بیک و رفقا

در حینی که رایاب جهانکشا و اعلام آفتاب ضیاء در چمن لار نزول اجلال داشت معروض بار یافتگان سرادقات (۳۵۹) جامه و جلال گردید که چوپان بیک قرم برادر سرخای خان شمخال باتفاق غازیخان بیک ولد شمخال و گرای بیک ولد خودبا پیشکش و تحف لایقه احرام سعادت خدمت بسته و الله و یردی بیک مازندرانی ایشیک آقاسی حرم علیه عالیہ بمهمانداری ایشان تعیین شده مقرر گشته بود که تاحین و ردمو کب مسعود در بلده تهران توقف نمایند درینوقت که بلده طیبہ طهران از وروده میون خانه دولت و منزل سعادت شد چوپان بیک و رفقا سعادت خدمت و بندگی دریافته به نوازشات و انعامات و خلایق فاخره امتیاز یافتند و در ایام توقف آنجا که علیحضرت ظلرحمن متوجه شکار کلنگ و سایر مرغان آسمان آهنگ میگشتند ملتزم رکاب ظفر انتساب بوده مشمول عنایات شاهانه میگرددند و در حینیکه عزیمت توجہ موکب بیکران بصوب صواب اصفهان مصمم گردید ایشانرا مشمول الطاف و اعطاف شاهانه ساخته رخصت انصراف ارزانی داشتند و چون در خاطر آفتاب ضیاء و آینه ضمیر منیر عیب نما ارتسام یافته بود که ملاحظه سان قورچیان و غلامان و سایر ملازمان همیشه کشیک نموده نسق احوال ایشان بر وجه احسن نمایند در ایام توقف طهران متوجه دیدن سان ایشان گشته هر روز بسعاد و اقبال متوجه این میگشتند و جمعی را که حسن خدمات ایشان معروض میگرددید بانعامات شاهانه سربلندی می بخشیدند چون مدتی بود که شاهد یوسف لقای اصفهان از زیور حضور شاهنشاهی عاقل بود خاطر همیون متوجه نوازش آن منتظر مهجور که چشم بر راه غبار موکب منصور بود گردیدند و در ساعت مسعود از بلده طهران در حرکت آمده همه جا شکار کنان و ساغر کشان کامیاب و کامروان روانه گشتند و بعد از ورود منزل (۳۶۰) خوار از جیل خانرا مشمول الطاف و خلایق فاخره و مسمی بشاه نظر خان فرموده باتفاق امیلاخور و رفقا بمهمانداری محمد رضایک چقتهای یساول صحبت ولد محمد قلی خان ایشیک آقاسی باشی حرم علیه عالیہ رخصت انصراف ارزانی داشتند و در همین

منزل مرتضی قلیخان بیگلربیگی قرا باغ که بموجب رقم اشرف مقرر شده بود که روانه درگاه جهان پناه شود پهای بوس همیون سرانرازی یافت و مرتضی قلیخان سعدلو مرخص گشته روانه الکاء سمنان شد و بعد از ورود باغ مبارک بنیاد تاج آباد فرمان والا نفاذ یافت که گرجیان رفیق طهمورث که در استر آباد بودند نزد مرتضی قلیخان سعدلو روند که کس همراه نموده روانه خراسان نماید و مقرر شد که هر چند نفر از ایشان نزدیکی از بیگلربیگیان آنجا بوده بخدمات مشغول باشند و سعادت و خرمی داخل دارالسلطنه اصفهان گردیدند.

«۱۴۶» (شرح وقایعی که بعد از ورود دارالسلطنه اصفهان)

(روی نمود)

چون آوازه عدالت اعلیحضرت ظل الرحمن مانند فروغ مهر درخشان از مشرق تا مغرب رسیده و اغصان طوبی جاه و جلال این خسروی همال بهر ملکی دویده درین سال ایلچیان پادشاه جشه و امام یمن از راه اخلاص جهت تاسیس مبانی دوستی دوی نیاز بدرگاه جهان پناه آوردند و درحین که طهران مقرریات نصرت توأمان بود خبر آمدن ایلچیان حبشه معروض گشته امروالا صادر شده بود که دردارالسلطنه اصفهان توقف نموده منتظر فرمان باشند و بعد از ورود دارالسلطنه اصفهان بشرف پهای بوس سر بلند گشته مشمول عنایات خسروانه گردیدند و چون دوستی اسباب واموال و زخارف این نشاء سریع الزوال مرجب دشمنی دوستان بل اخوان میگردد ما بین ایلچیان کدورتی بهم رسیده برویهم در مقام سؤال و جواب در آمدند (۳۶۱) و اخگریان غبار کلفت بنسیم مکالمه طرفین شعله ور گشته مهم بمحاربه انجامید و برادرزاده ایلچی کوچک مقتول گشته و یک دو نفر از مردم طرفین زخمدار گردیدند تا ایسکه مهماندار از سوء کردارشان واقف شده مانع قاصدین ایلچی بزرگ گشته حمایت و وقایات او نموده و حقیقت را معروض سریر معلی داشته مقرر شد که منزلی دیگر جهت ایلچی کوچک که از مکان ایلچی بزرگ دور باشد تعیین نمایند

بعد از تفریق ایشان هر يك پاس خود داشته در كمين فرست میبودند در آن اوقات كه ایلچی بزرگ مرخص گشته بر جناح تنفره كذا» و چند نفر از مردم ایلچی كوچك نیم شبی خود را بمنزل او رسانیده بقتاش مبادرت نمودند و چون قصاص میهمان از شیمه کریمه سلاطین دوراست ایلچی كوچك را مرخص ساخته و آنچه بهر جهت بایلچی بزرگ عنایت شده بود با اسباب و متروکات او مصحوب مردم مشارالیه بجهت وارت او فرستادند و ایلچی یمن نیز مشمول الطاف بیکران گشته مرخص گردید

«۱۴۷» (شرح دیوان بیگی عوض بیک)

در این وقت جهت تنظیم امور دیوانی این امر جلیل الشان بعوض بیک وزیر گیلان بیه پس تفویض یافت و چون مرتضی قلیخان بیکلر بیگی فرا باغ نیز بدرود حیات گفته بود ایالت آنجا باغورلو خان عم زاده مشارالیه عنایت شد

تمة الكتاب بعون ملك الوهاب والصاواة والسلام عالی نبینا وآله اکرام
اراک ابراهیم دهکان - بهمن ۱۳۲۹

«تشکیلات درباری صفویه»

۱ - شخص اول مملکت بنام اعتمادالدوله نامیده میشده است. این منصب بجای نخست وزیر فعلی بوده است ولی اعتمادالدوله ایران باصدر اعظم ممالك مجاور جزئی فرقی هم داشته است چه در دیگر ممالك آسیائی بخصوص دولت عثمانی صدر اعظم فقط از اهل شمشیر و با فنون نظامی سروکار داشته است ولی در ایران صدر اعظم یا اعتماد الدوله چون تمام کارها را در اختیار داشت میبایست اهل قلم و هنر نیز باشد

۲ - ناظر - ریاست و نظارت تمام بیوتات سلطنتی و املاك خالصه شاهی را داشته است

۳ - مهتر. این منصب بیکی از خواجه سرایان داده میشده است و بنام مهترشاهی خوانده میگردد این منصب بهر کسی داده نمیشد چه دارنده آن همیشه در حضور شاه و حامل لوازم خبیبی ظل الله از قبیل دستمال و نظائر آن بوده است مهتران شاهی همیشه از مجارم و حامل اسرار سلطنتی انتخاب میشدند. اینان بواسطه قرب جوار خیلی خود خواه و تقریباً مقدرات مردم بدست آنان بوده است

۴ - میر آخور باشی - اداره اصطبل شاهی با آنان بوده. اسبهای شاهی را بران چپ داغ میزدند تا تفاوتی بین اسبان شاهی و سایر اسبها باشد. در روز سان عمومی میر آخور باشی عملیات خود را از نظر شاه میگذرانده است.

۵ - میر شکار باشی - ریاست کلیه ادوات و آلات شکار با او و مقام قورچی باشی نیز ضمیمه منصب او بوده است و اجزاء اداره وابسته باو بیش از هزار نفر میگرددیده

۶ - زیندار باشی - از مناصب عالییه و خازن زین و یراقهای جواهر نشان بوده است

۷ - زنگان قورچی سی - رئیس رکابداران شاه بوده است و کار اینان گرفتن رکاب در وقت سواری شاه و نظارت بمقام سلطنت در وقت حرکت بوده، در حقیقت حراست شاه در موقع سواری و در طول راه از خیمه اتی این دسته بشمار میرفیه است

۸- قاج قورچی سی - شمیر دار شاه بوده .

۹- ارباج قورچی سی - تیرو کمان شام را نگهداری مینموده .

۱۰- وقایع نویس - منشی شاهی

۱۱- خزانه دار باشی - کسی بوده که تمام نقدینه خزانه در تصرف او بوده .

۱۲- ایشیک آقاسی باشی - بجای رئیس تشریقات فعلی .

۱۳- مهماندار باشی - متعهد پرستاری سفرای کبار .

۱۴- حکیم باشی - طبیب اول شاه و رئیس تمام اطباء مملکت بمنزله وزیر

بهداری کنونی .

۱۵- منجم باشی - رئیس منجمان ، شاهان صفوی به پیشگوئیهای اینان خیلی

عقیده مند بوده اند . از اینجهت در دربار نفوذی بسزا داشته و منصب منجم گری

در ردیف مناصب عالیه کشور بوده است .

۱۶- دیوان بیگی - بجای وزیرداد گستری فعلی .

۱۷- داروغه - از مناصب عالیه دربار صفوی - جلوگیری از فواحش و تقلبات

و دزدی و قتل و غارت از خصائص این منصب عالیه و در حقیقت داروغه بمنزله

رئیس شهربانی فعلی بود، است .

۱۸- سفره چی باشی . مأمور گستردن سفره در جلو شاه .

۱۹- شرابچی باشی . ناظر اشربه مختلفه شاهی و میخانه سلطنتی

۲۰- مشعل چی باشی - متعهد چراغهای درباری و مشعلهایی که جلوی شاه

میکشیدند

۲۱- قهوجی باشی متصدی مشروباتی که در پذیراییها بکار میرفته است

قهوه ، کلاب و نبات ، عرق بید مشک و سایر مقطرات .

۲۲- خاصه تراش - جراح و دلاک شاه ، تراشیدن سر شاه و فصد کردن

خانواده سلطنتی با وی بوده .

۲۳- قابوچی باشی - رئیس دربانان .

۲۵ - ملك التجار - بكسى مىگفتند كه نهمه پارچه هاى ملبوس درباريان باوى بوده .

۲۵ - جلودارباشى رئيس - نوكرها و پياده و پادوها كه آنها را شاطر مىگفتند

۲۶ - ميراب - ناظر كل آبهاى باى تخت كه تقسيم آب ها بسا نظروى انجام ميشده .

۲۷ - كارگران - كه در دربار سلطنتى قاليهاى اهلا از طلا يعنى زرى نقره و ابريشم و پشم وغيره ميبافتند اينان رومى داشتند كه آنها را رئيس كارگران مىگفتند

۲۸ - نقاشچى باشى - اين منصب در دربار صفوى از مناصب عاليه بوده است

۲۹ - اودون باشى - متصدى انبارهاى هيزم .

۳۰ - توشمال باشى - ناظر مطبخ سلطنتى .

۳۱ - انبار دار باشى - رئيس كل انبارهاى غله و ادزاق .

۳۲ - نجار باشى - رئيس كل نجارها .

(مناصب نظامى)

۱ - سپهسالار - فرمانده كل قشون پادشاهى .

۲ - قورچى باشى - رئيس نظاميانى كه از عموم قزلباشها تركيب ميشده

ايندسته از قشون از قديم الايام در خدمت دولت بكار هاى نظامى مشغول بوده و از خزانه دولت هم استرزاق مينمودند در زمان شاه اسماعيل چون اينان كلاه قرمز بر سر داشتند آنها را قزلباش مىگفتند ، همه شجاع و دلير بوده و اغلب انقلابات دربارى بوسيله ايندسته از سپاهيان برپا مىگردیده ، شاه عباس دسته اى از قزلباشها را از

كار برگزار و بجای آنان برعهده غلامان افزود .

۳ - مين باشى - فرمانده يكهزار نفر .

۴ - يوز باشى . فرمانده يكصد نفر .

۵ - اون باشى . رئيس ده نفر .

۶ - قوللر آقاسى - رئيس ارتش شاهى كه از غلامان زر حريد تشكيل ميشده

عده آنان پیوسته بین ۲۰ تا ۳۰ هزار نفر بوده است .

۷ - تفنگچی آقاسی - رئیس و سردار تفنگچیان . تفنگچیان دولت صفوی اغلب از طبقه دهاقین و رعایا تشکیل میشده که در موقع لزوم دست از کار کشیده برای استعمال اسلحه دعوت میشدند .

۸ - کشیکچی آقاسی - بجای گارد سلطنتی بوده است .

۹ - توپچی باشی . رئیس توپچیان .

(حکام ولایات و خوانین)

۱ - خان - این منصب بجای استاندار فعلی یا لاقفل فرمانداران درجه یک کشور بوده است و در قلمرو خود اختیار تام داشته است .

۲ - سلطان - دسته ای که در زیر دست خوانین بجای فرمانداران فعلی مأموریت داشته سلطان مینامیدند

۳ - آسف - بجای بخشدار فعلی یا حاکم درجه سوم بوده است .

(مناصب روحانی)

۱ - صدر الصدور - رئیس کل روحانیون ، این شخص با اعتماد السلطنه هر دو از نزدیکان شاه بوده اند .

۲ - صدر الخواص - رئیس موقوفات سلطنتی .

۳ - صدر الموقوفات رئیس موقوفات عمومی

۴ - شیخ الاسلام - شخصی بوده است که با امور شرعی رسیدگی میکرد

۵ - متولی مضاف بیک مسجد یا مدرسه - مثلاً متولی مدرسه صدر ناظر دو

عوائد و مخارج آن موقوفه بوده است

(ارباب قلم)

۱ - مستوفی العمالک - تمام مستوفیان با نظر او انتخاب میشدند و به دفتر

دولتی نظارت داشته است

۲ - ناظر - دارنده این منصب مفتش مستوفیان بوده است

شماره	فهرست	شماره	فهرست	شماره
	خطبه کتاب	۲۷	آمدن او رنك زيب باتفاق سعد الله خان	
۱	تولد شاه عباس دوم	۱۱	برای استرداد قندهار	۱۳۲
۲	بیان نسب شاه دوم	۲۸	تقدیر از الله وردیخان امیر شکار باشی	۱۳۹
۳	جلوس شاه دوم	۲۹	فوت میرزا حبیب الله صدر المالك و تفویض	۱۴۳
۴	روانه شدن شاه بقزوین	۲۲	امر صدارت بمیرزا مهدی پسر او	
۵	نوشتن و خواندن شاه	۳۰	بیلاق سمیرم	۱۴۴
۶	کمانداری و قبک اندازی شاه	۳۱	نامه شاه ایران در تعزیت ندر محمد خان	
۷	آمدن امامقلیخان اوزبك بدر بار ایران	۳۲	بعبدالعزیزخان	۱۴۸
۸	شرح شکار قبال شاه	۴۰	آمدن اورنك زيب بار دوم بقصد استرداد	
۹	مناقشه رستم خان والسی گرجستان با		قندهار	۱۵۰
	طهمورث خان و حأموریت آدم سلطان	۴۳	شکاری نمودن شیران	۱۵۳
۱۰	قتل رستم خان	۴۶	موكب شاهی در مازندران	۱۵۷
۱۱	آمدن ایلیچی خوند کار روم بدر بار ایران	۴۹	چراغان اطراف دریاچه عباس آباد	۱۵۸
۱۲	مغزول شدن حیدر بك ایشیک آقاسی	۵۵	خراب کردن قلاع ادوس برکنار قوین سو	۱۵۹
۱۳	قتل میر فتحاح	۵۶	آمدن ایلیچیان عبدالعزیز خان	۱۶۱
۱۴	سرکوبی ایل بختیاری	۵۹	حرکت موكب شاهی بفرح آباد	۱۶۲
۱۵	آمدن زال ارسطو اوجرگی بدر بار ایران	۶۱	سومین لشکر کشی پادشاه هند برای تسخیر	
۱۶	قتل میرزا تقی اعتماد الدوله و جانی خانی	۶۴	قندهار	۱۶۲
۱۷	منع شراب	۷۰	مراجعت شاه بیازندران	۱۶۹
۱۸	ارتقاء مؤلف کتاب بشغل مجلس نویسی	۷۲	فوت خلیفه سلطان	۱۷۰
۱۹	آمدن ندر محمد خان بدر بار ایران	۷۳	وزارت محمد بك	۱۷۱
۲۰	مهماننداری از ندر محمد خان	۷۶	حرکت موكب شاهی از مازندران بقزوین	۱۷۳
۲۱	شرح آتش بازی جهت ندر محمد خان	۸۰	موكب شاهی بقزوین و سان لشکر	۱۷۴
۲۲	آمدن ایلیچیان هند بدر بار ایران	۸۴	شکار کلنگك	۱۷۶
۲۳	بنای عمارت دولتیخانه (چهل ستون)	۹۰	حوادث بصره و شرح امیر حسین افراسیابی	۱۷۷
۲۴	ولادت شاهزاده ولیعهد	۹۲	تفویض منصب سرداری بالله وردیخان	۱۸۰
۲۵	اولین لشکر کشی بقصد فتح قندهار	۹۲	حوادث لرستان	۱۸۱
الف	متن نامه شاه عباس نانی بشاه جهان	۹۸	تعبیر حکام	۱۸۳
	بادشاه هندوستان	۹۸	ترجمه کتاب کافی و من لا یحضره الفقیه	۱۸۴
ب	متن نامه شاه عباس بکوتوال قلمه قندهار	۱۱۹	احداث توپخانه	۱۸۵
ج	متن نامه شاه ایران بیادشاه هندوستان	۵۱	روانه شدن رایات شاهی بطرف اصفهان	۱۸۸
	بعد از فتح قندهار	۱۲۵	قرار دادن دیوان عدالت در دفته ای سهرور	۱۹۰
د	چگونگی قلمه قندهار	۱۲۷	بستن سد برزاینده رود و احداث دریاچه	۱۹۲
۲۶	افتتاح ابواب عیش و باده کساری	۱۳۰	شکار کندمان	۱۹۴
		۵۵	آمین سرند (جشن سده)	۱۹۸

شماره	فهرست	شماره	فهرست
۵۶	شکار باغ وحش	۸۹	تفقد از حال عرفا و دانشمندان
۵۷	محصار به بیگلربیگی استرآباد جماعت	۹۰	بنای تکیه فیضیه
	قلان	۹۱	سرانجام حال قاسم سلطان نواده ندره محمدخان
۵۸	بیلاق سیرم	۹۲	شرح آئین پل جدید
۵۹	موکب شاهی در سر چشمه زاینده رود	۹۳	آمدن ایلچی عبدالعزیزخان
۶۰	آمدن ایلچی عبدالعزیزخان بدر بار ایران	۹۴	موکب شاهی در مازندران
۶۱	شرح معزولی وزیر فارس	۹۵	موکب شاهی در قم
۶۲	رفتن علی بیگ سرداری خراسان	۹۶	شن شکار شهر یاروز یارت حضرت عبدالعظیم
۶۳	تخاف و تیل ۱۰۶۶ - اسلام جماعت یهود	۹۷	وقایع متنوعه در حضرت عبدالعظیم
۶۴	شکایت مردم اصفهان و تنبیه دیوانیگی	۹۸	اسلام جمعی امرای گرجستان
۶۵	آمدن ایلچی خواندگار دروم بدر بار ایران	۹۹	شکار پرسته کله
۶۶	نسق نمودن موقوفات عتبات عالیات	۱۰۰	بنای عمارت سعادت آباد
۶۷	آمدن ایلچی قلماق بدر بار ایران	۱۰۱	تنبیه متمردين داغستان
۶۸	وقایع متنوعه - نمایش تجمل در بار در نزد ایلچی روم	۱۰۲	شکار جرگه میانکاه
۶۹	معزول شدن سلیمان خان اردلان	۱۰۳	چراغان همایون تپه
۷۰	کشته شدن میرحسام	۱۰۴	وقایع ۱۰۷۱ و بازگشت از مازندران باصفهان
۷۱	شکار ورتون	۱۰۵	وقایع گرجستان
۷۲	آمدن ایلچی ترکستان	۱۰۶	حجابت بدایق سلطان بدر بار هندوستان
۷۳	قضایای هندوستان	۱۰۷	متن نامه شاه عباس باورنگ زیب بادشاه هندوستان
۷۴	وقایع سال ایت تیل ۱۰۶۹	۱۰۸	وفات الکساندر خان والی باشی آچوق
۷۵	آمدن سلطان بلاغی باصنهان	۱۰۹	شکار کندمان
۷۶	موکب شاهی در فریدن و پریه	۱۱۰	عزل محمد بیگ و تفویض وزارت به برزا
۷۸	معزول شدن علی بیگ میراب	۱۱۱	محمد مهدی صدرالملك
۷۹	انتصابات جدید	۱۱۲	آمدن امرای گرجستان بدر بار ایران
۸۰	چوگان بازی باغ کومه	۱۱۳	وقایع ثویدیل ۱۰۷۲ قتل زال ارسطاو
۸۱	رسالت میرزا مقیم کتابدار بدکن	۱۱۴	منع احتکار
۸۲	بنای عمارت خلوتخانه	۱۱۵	شرح آمدن قزاق
۸۴	وقایع گرجستان	۱۱۶	تعدیل در قوانین جاریه نسبت بخارجیها
۸۵	فوت زاده ملنورد والی کرمان	۱۱۷	موکب شاهی در چین نصر آباد
۸۶	بنای طابوستان	۱۱۸	مراجعت بودایق سلطان از هندوستان
۸۷	وقایع سال تنکوژ تیل ۱۰۷۰ و سرانجام کار داراشکوه	۱۱۹	شکار کندمان
۸۸	آمدن امرای گرجستان بدر بار ایران	۱۲۰	رخصت امیلاخور
		۱۲۱	کرفتاری پسران زال ارسطاو

شماره	فهرست	شماره	فهرست	شماره
۱۲۰	نسق نشستن شاه در ایام هفته	۱۳۶۳۱۲	موکب شاهي در بار فروش	۳۲۶
۱۲۱	ایلمچیان پادشاهان تراق بدر بار شاهی	۱۳۷۳۱۳	شرح امیرشکاری امام وردی بیک	۳۲۶
۱۲۲	مفتوح شدن الکای باشی آچوق	۱۳۷۳۱۳	فوت طهمورت	۳۲۷
۱۲۳	وقایع سنه بارس نیل ۱۰۷۳	۱۳۸۳۱۵	آمدن امرای گرجستان بدر بار شاهی در	۳۲۷
۱۲۴	بدسلو کی محمدخان وشکوه رعایای شیروان	۳۱۵	مازندران	
۱۲۵	فوت داود بیک	۱۳۹۳۱۷	سوانح توشقان نیل ۱۰۷۴	۳۲۸
۱۲۶	نسق نمودن طعام حلال	۱۴۰۳۱۷	عزل صفی قلی بیک ناظر بیوتات	۳۲۹
۱۲۷	ایلمچی عبدالعزیز خان بدر بار شاهی	۱۴۱۳۱۸	فوت حاکم فراه و حکومت محمدعلیخان افشار	۳۲۹
۱۲۸	تعیین وزرای محال	۱۴۲۳۱۸	وقایعی که در چمن لار بوقوع پیوست	۳۳۰
۱۲۹	فوت ذوالفقار خان بیگلربیگی قندهار	۱۴۳۳۱۹	وقایعی که در ایام توقف شمیران حادث	۳۳۱
۱۳۰	قضیه احمد بیک یوزباشی غلامان	۳۲۰	شده است	
۱۳۱	تفقد از حال درویشان	۱۴۴۳۲۱	اسلام ارجیل خان و امیلاخور	۳۳۱
۱۳۲	فوت الله وردیخان قوللر آقاسی و ملا محمد	۱۴۵۳۲۲	آمدن چوبان بیک ورققا	۳۳۲
	شفیع منجم	۱۴۶	مراجعت موکب شاهی باصفهان	۳۳۳
۱۳۳	روانه شدن موکب شاهی بطرف مازندران	۱۴۷۳۲۳	دیوان بیگی عوض بیک	۳۳۴
۱۳۴	موکب شاهی در کاشان	۱۴۸۳۲۵	تشکیلات دربار صفوی	۳۳۵
۱۳۵	موکب شاهی در مازندران	۳۲۵		

اسامی رجال

« الف »

آق قوینلو ۴۹
 الب ۲۷۵
 الزیاری سلطان ۳۲۷-۳۲۴-۲۴۱
 الخ خان ۲۷۶-۶۸
 القاس میرزا ۲۸۰
 الکره میرزا ۳۰۲
 الکسندر خان ۳۰۱-۲۹۶-۲۴۷
 المان اوزبک ۳۱۵
 الله ویردی بیک ۱۴۰-۱۳۹-۱۱۴-۸۵
 ۱۵۳-۱۶۵-۱۸۰-۱۹۴-۲۵۰-۴۷۷
 ۳۲۲-۳۰۱
 الله قلیخان ۱۳۴-۱۳۳
 امامزاده عبدالعظیم ۲۶۵-۱۷۳
 امامقلی خسان ۳۷-۳۴-۳۲-۳۱-۱۸
 ۴۲-۴۳-۷۳-۲۰۷-۳۱۸
 امام موسی بن جعفر ۲۲۸
 امام ویردی ۳۴۷-۴۷۹-۴۵۳-۶۷
 امیرحمزه بیک ۳۲۷-۳۲۴
 امیرخان سلطان قیطاقي ۶۲
 امیرگونه خان قاجار ۶۸-۵۰-۲۳
 انسان کلدی ۲۹۲
 انوری ۱۹۴
 او تارخان ۱۶۳-۱۵۱-۱۱۵-۱۱۴-۸۷
 ۱۶۴-۳۰۴-۳۱۱
 اورنک زیب ۱۵۱-۱۵۰-۱۳۵-۱۳۲
 ۲۵۱-۲۹۰-۲۹۲
 اوزبک ۳۵
 اوغلی ۳۲
 اوکنا قان ۱۴۰
 (ب)
 بابا حاجی سلطان ۹۶
 بابا رکن الدین ۳۲۳
 بابر ۱۶
 باخدا بیک میرمخزان ۲۴۷
 باداده بیک ارسطاو ۳۳۸

ابدال بیک ۶۷
 ابدال خان کرایی ۲۰۱
 ابدال سلطان ۴۱۱ ۱۸۳
 ابراهیم ۱۶-۱۸۳
 ابراهیم بیک ۱۷۵
 ابراهیم سلطان ۵۴
 ابوالحسن بخشی ۱۲۳
 ابوالغیرخان ۳۲
 ابوالغازی خان ۲۰۹-۱۶۱-۹۷-۹۶
 ۲۱۰-۲۱۱-۲۲۹-۳۱۸
 ابوالفتح بیک ۶۸-۶۵
 ابوالقاسم ۱۶
 احمد بیک ۳۲۰-۱۷۷-۲۸
 آدم سلطان ۴۵-۴۴-۴۳
 اربتان ۲۸۸
 ارجیل خان ۳۳۱-۳۲۷-۳۲۴-۳۱۴
 ۳۳۲
 ارسطاو ۲۸۶-۲۸۰-۲۵۳-۲۴۸-۲۴۷
 ارسلان ۸۴
 اسفندیارخان ۹۶-۷۳-۴۹
 اسکندر بیک ۶۸
 اسمیل آقا ۲۲۲
 اسمیل خان ۱۱۳
 اسمیل دوم ۱۵
 آصف خان ۲۲
 اعلان خان ۲۳۹-۱۸۳
 اعتمادالدوله ۷
 آغورلو ۳۳۴-۳۲۹-۲۲۱-۲۱۹-۶۸
 افراسیاب دبیری ۱۷۷
 آقا حسن جنگرودی ۵۴
 آقا حسین خوانساری ۳۰۶
 آقاخان مقدم ۱۱۴
 آقاسی ۲۳
 آقاپاهر ۵۶

اسامی رجال

« ج »

چنگیز خان ۳۲

چوبان بیک ۳۳۲

« ح »

حاجی محمد مؤمن ۳۱۸

حاجی منوچهر ۱۳۴-۱۶۲

حاجی هدایت ۲۸۷

حسن ۱۶

حسن خان استاجلو ۶۸-۱۰۹

حسن سلطان توکلی ۱۱۲-۱۸۳

حسن قوشبیک ۹۸

حسین ۱۶

حسین بیک قیجی ۱۴۹

حسین پاشا ۱۶۱-۱۷۷-۱۷۸-۱۷۹

حسین خان ۱۸۱

حسینقلی بیک ۲۱-۳۳۱

حضرت ابراهیم ۲۶۲

حقنظر بیک ۲۶-۶۶-۲۲۹

حکیم کاظمی قی ۲۳۰

حکیم محمد حسین قی ۱۰۱-۱۸۷-۴۵۵-۴۹۷

حکیم محمد سعید ۱۸۷-۴۵۵-۴۵۶-۴۹۷

۳۱۰

حیدر بیک ابوالغلی ۵۵-۵۶

(خ)

خاقانی ۱۸۵

خاندانقلی بیک ۳۴-۶۲-۳۱۰-۳۲۹

خان دوران ۳۰

خانقلی سلطان ۱۷۶

خان محمد بیک قرداغلو ۲۲۵

خدا بنده ۱۶-۴۹-۱۰۵

خداداد سلطان ۳۲۰

خرم ۸۹-۱۲۴

خسرو خان ۱۶۰-۱۷۲-۳۲۳

خسرو سلطان ۹۶

خلف بیک ۳۲۹

باداده گرجی ۴۹

باقر رضوی ۸۹

باقی یوز ۷۴

بالتو علی ۱۵۲

بختان بیک ۱۶۵-۱۷۲

بدر سلطان ۳۱۰

بکرسوباشی ۴۹

بلاغی سلطان ۲۳۴

بوداق سلطان جوان شیر ۱۰۹

بوداق سلطان چوله ۲۹۰-۲۹۵-۳۰۹

بهادرخان ۱۳۳-۱۴۵

بیات ۲۸۸

بیجن ۱۷۵-۳۳۰

بیرامعلی خان ۴۸-۷۷-۱۱۴-۱۸۳

« پ »

پردل خان ۱۱۷-۱۲۲

پیریداق خان برناک ترکمان ۴۸-۱۱۴

۲۱۶-۱۳۷

« ت »

تاواریه ۷۷-۷۸-۷۹-۸۳-۱۷۱-۲۹۸

تقی اعتماد الدوله ۲۳-۵۴-۵۵-۵۶

۵۷-۶۴-۷۷

تقی بیک نادرکانلو ۴۳-۴۴

توکل خان ۳۲۰

« ج »

جان نثار خان ۸۴

جانی خان ۲۳-۵۴-۵۷-۶۴-۶۷

جاه جم ۱۲۸

جبرئیل ۱۶

جعفر قلی بیک ۲۷۷-۳۰۲

جلال الدین طهرانی ۹۰

جمال خان قراقلر ۹۵-۳۱۰

جوانشیر ۲۸۸

جوجی ۳۲

جهانشاه ۸۹

اسامی رجال

رضاقلی هدایت ۱۸۰

روشن سلطان ۱۱۲-۱۳۵

رومی خان ۱۲۲-۱۲۳

ریواس ۲۹۷

(ز)

زال ارسطائو - ۴۳-۴۴-۴۵-۶۱-۶۲

زاهد علی بیك ۲۶۲-۲۶۳-۲۶۷-۲۸۷-۲۹۷-۳۰۴

زمان سلطان ۲۳-۲۸۰

زمان خان ۲۳۲

زینل ۶۸-۳۲۳-۳۳۱

(س)

سارو خان بیك آجرولو ۲۱-۵۲-۱۱۲

۱۲۲

ساروخان طالش ۸۲-۱۰۸-۱۱۸-۱۳۶

سارو سلطان ۲۸-۶۲

سبحانقلی خان ۲۰۹-۲۱۵-۲۴۱

۲۵۱-۳۱۱

سرخای خان ۱۶۰-۲۵۳-۲۶۲-۲۷۳

۲۷۵-۲۷۶-۳۳۲

سعد الله خان ۱۳۲-۱۳۳-۱۵۱-۱۵۲

۱۶۲-۱۶۳

سلطان العلیا ۶۵-۶۷-۶۸-۷۰-۸۹

۹۱-۱۰۷

سلطان بلاغی ۴۲-۴۳-۴۳۵

سلطان بیك ۴۳۱

سلطان حسین صفوی ۹۱

سلطان خواجه علی ۱۶

سلطان حیدر ۱۶

سلطان چگینی ۱۱۴

سلطان سلیمان خان ۴۹

سلطان شجاع ۴۳۰

سلطان محمود ۴۳۱

سلطان مراد ۴۹-۵۰

خلیفه سلطان ۷

خلیل الله قزوینی ۱۸۴

خلیل خان ۵۹-۶۰-۶۱-۲۰۸

خواجه فخرالدین محمد خوافی ۲۵۲

خواجه محمد قاسم نظری ۴۸

خنجرخان ۱۳۲-۱۳۴

(د)

داراشکوه - ۱۳۳-۱۶۲-۱۶۳-۱۶۴

۱۶۶-۲۳۰-۲۵۱-۳۰۰

داود ۱۶

داود بیك ۴۸-۳۱۷

داود میرزا ۹۵

دالگورکی ۱۵۹

درویش محمد صالح لبنانی ۲۵۵-۳۲۱

درویش مجنون ۲۵۵

درویش مصطفی ۲۵۵

دورمیش بیك ۴۸

دوستعلی خان زنکنه ۱۲۷

دولت خان ۳۲-۱۱۹-۱۲۳-۱۲۷-۱۶۳

دیلنجی بیك ۹۸

دملیجی بیك ۲۰۸

(ذ)

ذولفقار بیك یوزباشی ۴۸-۱۳۸-۲۵۲

ذوالفقار خان ۱۶۶-۱۲۷-۲۰۳-۲۳۷

۳۱۹-۳۲۰

(ر)

رحیمی ۸۹

رستم اوسمی ۶۲

رستم خان سپهسالار ۲۰-۲۲-۲۹-۳۵

۴۳-۴۴-۴۵-۴۶-۴۷-۴۸-۶۲-۹۵

۱۱۴-۱۲۲-۱۳۳-۱۳۵-۱۶۴-۱۶۵

۲۱۹-۲۲۱-۲۲۶-۲۴۶

رشید بیك کلانتر تومان ۴۹

رضا قلی بیك قاجار ۳۳۰

اسامی رجال

صدرالدین ۱۶
صفدر خان ۲۹-۳۰-۸۴
صفی الدین ۱۶
صفی (خاقان رضوان مکانی) ۱۰-۱۵
۵۷-۵۶-۴۵-۴۸-۴۳-۲۹-۲۲-۲۰-۱۸
۶۵-۷۶-۱۱۴-۱۲۱
صفی قلی بیگ بیکدلی ۲۸-۶۲-۶۸
۶۹-۱۶۲-۱۷۲-۱۹۵-۲۰۳-۲۲۱
صفی میرزا ۱۵
صفی قلی بیگ ۲۳۹-۲۵۱-۲۸۰-۳۲۱
۳۲۹-۳۳۰

(ط)

طالب بیگ ۲۱۶
طاهر بطاول ۶۲
طهاسب (نواب جنت مکانی) ۱۰-۱۵
۴۹
طهاسب قلی خان ۲۰
طهورت خان ۳۱-۴۳-۴۵-۹۵
۱۵۹-۲۴۸-۲۹۶-۲۹۷-۳۰۰-۳۰۲
۳۰۹-۳۲۷

(ع)

عباس دوم (ظل‌الهی) ۸-۱۰-۱۱-۱۲
۱۳-۱۴-۱۵-۱۷-۱۸-۲۱-۲۲-۲۳
۲۴-۲۵-۲۶-۲۷-۲۸-۲۹-۳۰-۳۳
۳۶-۳۷-۳۹-۴۰-۴۲-۴۴-۴۶
۴۸-۵۴-۵۷-۵۸-۵۹-۶۰
۶۵-۶۶-۶۹-۷۰-۷۲-۷۳-۷۶
۷۸-۷۹-۸۰-۸۱-۸۴-۸۵-۸۶
۸۷-۸۸-۸۹-۹۰-۹۲-۹۳-۹۶
۹۸-۹۹-۱۰۰-۱۰۴-۱۰۷-۱۰۸
۱۱۳-۱۱۸-۱۲۳-۱۲۸-۱۳۰
۱۳۲
عباس ماضی ۱۰-۱۵-۴۷-۶۱-۶۵
۱۰۵

سلطان مراد بخش ۲۳۵-۲۳۶
سلمان ساوجی ۱۹۴
سالمیان شکوه ۲۳۱
سنائی ۱۴۵
سهراب بیگ ۳۰۹
سهراب سلطان ۲۲۷
سیاوش خان ۵۸ = ۶۶-۱۱۴-۱۳۵
۱۳۷-۱۸۳
سید اسدالله خان ۱۱۸
سید برکه خان ۶۳
سید داماد ۱۸۴
سید مبارک ۳۳۶
سید منصور خان ۶۳
مولان قلی بیگ ۳۲۹

(ش)

شادی خان ۱۲۲-۱۲۳
شاه حسین سلطان ابدالی ۱۳۲
شاه جهان ۲۳۰
شاهرخ ۳۲-۸۹
شاه‌سلیم ۲۲۰-۲۳۴
شاه فولاد ۱۶۱
شاه قلی بیگ ۱۰۱-۱۰۲
شاه ویردی بیگ ۱۲۷
شاه ویردی خان ۱۸۱
شاه ویردی سلطان ۲۳-۲۱۶
شاهنواز خان ۸-۲۴-۲۹۶-۲۹۷
۳۰۴-۳۱۱-۳۱۳-۳۱۴-۳۲۴-۳۲۷
شکور بیگ ۱۶۱
شمادوله ۲۵۳-۲۶۲
شخال ۱۶۹
شیبان ۳۲
شیخعلی خان زنگنه ۱۸۲-۲۲۷

(ص)

صالح ۱۶

اسامی رجال

فیروز شاه ۱۶

«ق»

قاسم خان بوردن ۹۷

قاسم خان ۲۳۱، ۲۳۰

قاسم سلطان ۲۵۷، ۲۵۸

قباد خان ۱۳۳، ۱۳۴

قلق محمد سلطان ۷۵

قراخان بیک ۶۸

قراخان سلطان ۶۳

قراقلخان ۲۶۲، ۳۰۶

قراقلر خان ۴۳، ۶۱ - ۹۵

قرچقای خان ۴۴، ۴۸ - ۶۲ - ۸۹

قزاق خان ۸۸ - ۱۳۶ - ۲۰۷ - ۲۰۸

قزاق ۳۰۸ - ۳۱۳

قزان ۲۷۵

قلماق ۸۲ - ۸۹ - ۱۹۲ - ۲۰۱

قلمو حاجی ۲۶۳

قلندر سلطان ۵۸ - ۶۰ - ۶۶ - ۸۶

۱۰۲ - ۱۰۷ - ۱۱۴ - ۱۸۳ - ۲۰۵

۲۲۵ - ۲۷۶ - ۲۹۷ - ۳۲۰

قلیچ بیک ۶۸ - ۲۷۸

قلیچ خان ۱۳۳ - ۱۳۴ - ۱۳۵ - ۲۰۱

۲۰۲ - ۲۰۳ - ۲۸۶ - ۳۲۸

قلی جان بیک ۷۵ -

قوزخمس خان ۲۳۹

قوام (مستوفی الممالک) ۲۳۷

قوام الدین محمد ۳۰۰

«ک»

کا کرخان ۱۲۲ - ۱۲۳

کنله کوز کارتیل ۴۴

کرجاسی بیک ۴۹ - ۲۸۰

کریم خان زند ۵۰

کلای آقاسی ۶۸

کلبعلی خان افشار ۱۱۴ - ۱۲۸ - ۲۲۷

عباسقلی بیک ۶۵ - ۶۷

عباسقلی خان ۶۲ - ۱۰۸ - ۱۰۹ - ۱۶۱

عبدالواسع جبلی ۱۴۵

عبدالله خان ۳۰

عبدالمزیز خان ۷۴ - ۸۲ - ۹۸ - ۱۴۸

۱۶۱ - ۲۰۹ - ۲۲۹ - ۲۵۷ - ۲۶۳ - ۳۱۸

عبدالرحیم بیک ۱۶۱

عباسقلی سلطان اورمانی ۲۲۷

عباسقلی خان ۲۳۶ - ۲۰۲ - ۲۵۲ - ۲۷۲

۲۸۰ - ۳۰۳ - ۳۳۱

عربخان ۶۵ - ۶۷ - ۶۸

علی ۱۶

علی بیک ۲۱۵ - ۲۳۸

علی پاشا ۱۷۷

علی خان سلطان ۱۰۹

علی سلطان چوله ۵۶

علی قباد بیک ۵۶ - ۶۶ - ۶۸

علی قلی بیک ۴۴ - ۴۸ - ۱۲۲ - ۱۳۸

علی قلیخان ۶۲ - ۷۶ - ۱۱۱ - ۱۱۲

۱۵۱ - ۱۶۳ - ۱۶۶ - ۱۷۴ - ۱۸۰

۱۸۱ - ۱۸۲

علی وردان ۲۸۰ - ۲۸۰ - ۲۹۰ - ۳۰۰ - ۳۱۰ - ۳۲۰ - ۳۳۰ - ۳۴۰ - ۳۵۰ - ۳۶۰ - ۳۷۰ - ۳۸۰ - ۳۹۰ - ۴۰۰ - ۴۱۰ - ۴۲۰ - ۴۳۰ - ۴۴۰ - ۴۵۰ - ۴۶۰ - ۴۷۰ - ۴۸۰ - ۴۹۰ - ۵۰۰ - ۵۱۰ - ۵۲۰ - ۵۳۰ - ۵۴۰ - ۵۵۰ - ۵۶۰ - ۵۷۰ - ۵۸۰ - ۵۹۰ - ۶۰۰ - ۶۱۰ - ۶۲۰ - ۶۳۰ - ۶۴۰ - ۶۵۰ - ۶۶۰ - ۶۷۰ - ۶۸۰ - ۶۹۰ - ۷۰۰ - ۷۱۰ - ۷۲۰ - ۷۳۰ - ۷۴۰ - ۷۵۰ - ۷۶۰ - ۷۷۰ - ۷۸۰ - ۷۹۰ - ۸۰۰ - ۸۱۰ - ۸۲۰ - ۸۳۰ - ۸۴۰ - ۸۵۰ - ۸۶۰ - ۸۷۰ - ۸۸۰ - ۸۹۰ - ۹۰۰ - ۹۱۰ - ۹۲۰ - ۹۳۰ - ۹۴۰ - ۹۵۰ - ۹۶۰ - ۹۷۰ - ۹۸۰ - ۹۹۰ - ۱۰۰۰

علی میرزا بیک شخاوند ۶۷ - ۶۵

عوض قلی بیک ۲۲۵ - ۳۰۰ - ۳۳۴۳۹۶

عیسی ۱۵۷ - ۲۹۷

عیسی بیک ۴۷ - ۴۸ - ۱۱۴ - ۱۲۳

عیسی اسطاولو ۴۹

عیسی خان سلطان نوچلو ۲۱۷

«ف»

فتودور ابوانوبیج ۱۵۱

فتحی بیک ۱۷۷

فتح علی بیک ۳۱۶ - ۳۲۹

فضعلی سلطان ۲۷۵

فیروز خان ۱۲۳

اسامی رجال

محمد سلطان ۱۹ - ۱۲۷ - ۲۲۷
 محمد علی بیك ۷۶ - ۱۴۹
 محمد علی خان افشار ۱۸۳ - ۱۹۰ - ۳۲۹
 محمد طاهر وحید ۴ - ۱۲۵
 محمد قاسم سلطان ۷۳ - ۷۵
 محمد قلی بیك ۵۲ - ۹۷ - ۱۲۹ - ۱۴۲
 محمد علی خان ۵۰ - ۱۳۰ - ۱۸۳ - ۲۰۴
 محمد محسن کاشی ۱۲۶ - ۱۵۸
 محمد مقیم منجم ۱۲۸
 مراد بیك ۱۶۲ - ۱۶۴
 مراد بخش ۷۵ - ۲۳۱
 مراد خان سلطان ۲۱۶ - ۲۲۹ - ۳۰۰
 مظفر جانبندی ۳۲۲ - ۳۲۳
 معین الدین محمد ۲۱۴
 مقصود بیك ۱۰۱ - ۱۰۲ - ۳۲۹
 مقصود سلطان ۵۴
 ملاحسن علی ۲۳۱
 ملاحسین قزوینی ۱۸۴
 ملا رجب تبریزی ۱۵۵ - ۳۰۲
 ملا کمال ۱۲ - ۱۸ - ۹۶
 ملا محمد باقر خراسانی ۳۴۵
 ملا محمد علی ۲۵۵
 ملا محمد محسن ۲۵۵ - ۳۰۶ - ۳۲۵ - ۱۸۶
 ملایم بیك ۱۴۲ - ۲۹۷
 ملک اتا بیك ۴۴
 ملک قورخمس ۴۴
 ملنکیوش ۷۴ - ۱۳۴ - ۱۶۱
 میر حشام جمشیدی ۲۲۸
 میر جمال سلطان ۶۳
 میر فتاح ۵۶ - ۵۷
 میر قاسم ۱۲۸ - ۲۱۹
 میر مختار ۱۹۹
 میر مرتضی اصفهانی ۲۵
 مرتضی قلیخان فاجار ۳۴ - ۶۲ - ۸۶

کلبعلی سلطان سیل سیر ۲۰۴ - ۲۲۲
 ۲۶۶ - ۳۲۸
 کلینی ۱۸۴
 کیخسرو خان چرکس ۸۹
 « گ »
 کداعلی بیك مهرداد ۲۱۶ - ۲۷۸ - ۳۳۰
 گرجاسب بیك ۳۱۹
 گرگین ۲۹۶ - ۳۱۱
 گل محمد بیك ۲۶۲ - ۲۷۶ - ۲۸۶
 ۲۸۷
 کنجعلی خان ۲۹ - ۱۸۳
 کیو بیك ۳۰۰ - ۳۱۱ - ۳۱۴ - ۳۲۴
 ۳۲۷

« ل »

لوند خان ۲۴۶

« م »

ماروچاق ۸۲ - ۸۹ - ۱۰۹ - ۱۱۲
 ۱۱۳ - ۱۱۷ - ۱۲۲ - ۱۲۳
 محرابخان ۱۳۳ - ۱۳۴ - ۱۳۷ - ۱۳۸
 ۱۴۰
 محمد ۱۶
 محمد ابیهائی ۲۸۴
 محمد اسمعیل ۲۱۴
 محمد امین خان ۲۲۹
 محمد بن شاه مرتضی ۱۸۶
 محمد بیك ۱۶ - ۷۶ - ۱۰۲ - ۱۲۲
 ۱۶۷ - ۱۷۱ - ۱۷۲ - ۱۹۵ - ۲۹۷
 ۲۹۸
 محمد پاشا ۵۰
 محمد تقی مجلسی ۱۸۴
 محمد حسین بیك ۱۹۰
 محمد سعید مین باشی ۵۸
 محمد شریف ۲۲۳
 محمد شفیق منجم ۱۸۰ - ۲۵ - ۹۴
 ۳۲۲ - ۳۳۳

اسامی رجال

نجفقلی بیك زنكنه ۱۳۳، ۱۸۸، ۶۰۴

۲۰۸، ۳۰۱، ۳۱۶، ۳۲۴

نریان بیك ۶۸

ندر محمد خسان ۲۰، ۳۲، ۶۲، ۷۳

۷۴، ۷۵، ۷۶، ۸۰، ۸۱، ۸۲، ۸۳

۸۴، ۹۶، ۹۸، ۱۰۱، ۱۴۳، ۱۴۸

۱۴۹، ۲۲۷، ۲۷۵

نظربی ۳۱۸

نظرعلیخان ۱۰۹، ۱۳۳، ۱۳۵، ۱۳۷

نقدی خان ۶۵، ۶۷، ۴۸

نور بخش ۱۲۳

نوذر ۴۳، ۴۴

نیاز بیك ۱۶۱

(و)

وامق خان ۳۱۳، ۳۱۴

وقتان بیك ۶۱

ولی محمد خان ۲۲، ۱۰۸، ۲۲۹

ویس علی سلطان ۲۲۲

«ی»

یادگار سلطان رملو ۱۹۰

یادگار علی ۳۱۸

یعقوب بیك ۹۷

یوتم ۴۳، ۴۵، ۶۱، ۶۲

یوسف ۳۳

یوسف آقا ۵۴

۱۳۳، ۱۳۴، ۱۳۵، ۱۳۶، ۲۳۵

۳۳۱، ۳۲۸

مرتضی قلیخان ایشك آقاسی ۳۶، ۴۸

۵۴، ۵۷، ۶۶، ۶۷، ۶۸، ۷۷، ۱۰۷

۱۱۰، ۱۱۴، ۱۲۸، ۱۸۰، ۱۹۵، ۲۳۴

مرتضی قلی خان سعدلو ۱۸۴، ۳۲۰، ۳۳۳

میرزا یاقر حسینی ۱۷۰

میرزا حبیب الله صدر ۱۴۳

میرزا جعفر قزوینی ۱۸۳

میرزا رضا نائبی ۳۰۶

میرزا سعید قوی ۱۷۶

میرزا صادق ۳۱۹

میرزا قاسم ۱۶۲

میرزا محسن مستوفی ۵۴

میرزا محسن رضوی ۸۹

میرزا محمد یحیی ۳۱۸

میرزا محمد مهدی صدر ۳۹۸، ۳۰۰

میرزا هادی ۲۱۴

میرزا هاشم ۸۸۳

مهدی ۸۶

مهدیخان سلطان عرب ۹۸

مهدی قلی بیك ۶۸، ۲۳، ۳۳۴

مهدی قلی سلطان ۶۲، ۱۰۹، ۱۶۴

۳۹۱

موسی ۲۵، ۹۶

موسی قلی بیك ۶۸

منوچهر خان ۳۴، ۱۹، ۱۶۴-۱۶۵

۱۷۱، ۱۸۲، ۲۰۱، ۲۵۵، ۲۷۰

منوچهر بیك یوز باشی ۹۱۳

میرک حسن ۱۲۲، ۱۲۳

میر عبداللطیف دیوان ۱۲۴، ۱۲۳

«ن»

نادر افشار ۳۲

اسامی امکنه

ایران ۳۰ - ۳۲ - ۴۹ - ۸۳ - ۸۹ - ۹۳

۱۲۴-۱۲۱

ایروان ۴۴-۵۱-۱۰۲-۱۶۱-۲۰۴

۲۳۶-۳۱۶-۳۲۴

ایوان کیف ۳۶

« ب »

باب الابواب دربند ۲۳

بابا شیخعلی ۱۹۵-۲۴-۳۱۱

بابا ولی ۱۳۵

بادامستان ۲۵۳

بارفروش ده ۱۷۳-۳۲۶

باشی آجوق ۱۶۱-۲۴۳-۲۴۸-۲۹۶

۲۹۷-۳۰۱-۳۱۳-۳۲۴

باشلو ۳۷۲

باغ جنت ۲۸

باغ سعادت آباد ۵۴

باغ عباس آباد ۱۱۴-۱۵۴

باغ صفی آباد ۲۲-۲۳

بحرخزر ۱۵۹

بحرین ۳۱۰

بخارا ۷۴-۸۲-۲۰۸-۳۱۸

بختیاری ۵۹

بردجه کله ۲۶۷-۲۷۸-۳۲۷

بردع ۱۷۵

برزآباد قهاب ۶۸

بست ۱۱۳-۱۱۹-۱۲۰-۱۲۷-۱۶۴

بسطام ۷۷-۹۷-۱۰۳-۱۶۳

بصره ۱۶۱-۱۷۷-۱۷۸-۱۷۹-۲۲۲

بلغ ۷۴-۷۵-۹۶-۱۰۱-۲۰۹-۲۵۷

۲۶۳

بلغان ۶۱۰

بندرمبار که عباسی ۶۳-۲۱۶-۲۵۱

بنگاله ۳۳۰

بهن زار ۱۴۴-۱۴۶

« الف »

ابدال ۱۸۳

ابر قو ۶۸ - ۳۱۰

ابر که ۱۰۲

ابه شافلان ۳۰۰

ابیورد ۵۵-۲۰۱-۲۴۱

اخسقه ۴۴-۲۴۷-۳۱۱-۳۲۴

اراک ۴۹-۸۹

اردبیل ۹۷-۱۰۹-۱۳۳-۱۶۰-۳۰۱

ارزن الروم ۳۲۴

اروس ۱۵۹-۱۶۰-۱۷۶

ارومی ۱۱۴-۱۸۳-۱۹۰

آذربایجان ۴۴-۴۷-۵۰-۹۳-۱۱۴

۱۳۶-۱۶۳-۱۸۰-۱۹۰-۱۹۵-۲۸۸

آستارا ۱۳۶-۱۶۰-۲۰۱-۲۷۸

استرآباد ۹۷-۹۸-۱۰۹-۱۴۰-۱۴۹

۱۵۰-۱۶۳-۱۶۶-۱۶۷-۲۰۱-۲۱۰

۲۶۶-۲۷۷-۳۲۰-۳۲۵-۳۲۷

اسفراین ۱۱۲-۱۶۴

اسکندریه ۲۳۷

اشرف ۱۵۷-۱۶۲-۱۶۹-۲۶۷-۲۶۸

۲۷۰-۲۷۸-۳۲۷

اصفهان ۵۰ - ۵۶-۵۷-۶۲-۶۷-۷۱

۷۷-۸۴-۸۸-۹۴-۱۳۳-۱۳۵-۱۸۵

۱۸۸-۱۸۹-۱۹۰-۱۹۲-۱۹۵-۱۹۷

۱۹۹-۲۰۷-۲۰۴-۲۱۵-۲۱۸-۲۲۱

۲۲۵-۲۳۳-۲۳۴-۲۵۲-۲۶۱-۲۶۳

۲۷۰-۲۸۷-۲۹۵-۲۹۷-۲۹۸-۳۰۱

۳۱۰-۳۳۲-۳۳۳

اوبه ۲۲۹

اورکنج ۴۹-۷۳-۷۵-۹۶-۱۲۹-۱۶۱

۸۲۰۹-۳۱۰۸۲۰۹-۳۱۸

الموت ۱۱۴-۱۷۵-۲۰۸-۳۳۱

اندخود ۲۰۹-۲۲۸

اسامی امکنه

بیدستان ۳۷

« پ »

پرسته کله ۲۶۴-۲۷۸-۳۲۷

پریه ۱۵۲-۲۳۶

پشته ۱۶۹

پل مالان ۱۰۹

« ت »

تاج آباد ۹۴-۲۶۴-۲۸۷-۳۲۳

تاشکند ۷۴

تالارباغ تخت ۱۸۹

تبریز ۴۷-۴۸-۵۰-۱۷۱-۱۷۴-۱۸۰

۳۲۱

تجینه رود ۱۶۹-۲۶۹

تجینه سفر ۱۰۹

ترك ۱۵۹

تركستان ۲۰-۲۱-۲۲-۳۰-۳۵-۶۲

۷۳-۷۴-۸۰-۹۶-۱۰۱-۱۰۸-۱۴۶

۱۵۲، ۱۶۱، ۲۰۹، ۲۲۹، ۲۵۷، ۲۶۳

۳۱۰

تقلیس ۴۴

توران ۳۳

توته بن ۲۷۷

تکبه فیض ۲۵۶

« ج »

جام ۲۰۸-۱۱۲-۱۸۳

جمشکرك ۱۱۴-۱۶۷

جوازر ۱۷۸-۱۷۹

جوجیل ۱۹۵

جوزولی ۱۶۶-۳۲۷

جهان ۱۱۲

« چ »

چارماق ۳۷۸

چخورسعد ۸۹-۱۶۰-۳۲۴

چشمه ماهی ۱۴۴

چشین ۳۹-۴۲

چقاخور ۱۹۵

چقنای ۱۳۵

چکیرود ۳۲۶

چمن بسطام ۹۴-۱۰۲

چوتیالی ۱۶۳-۲۵۲

چهارمهال ۱۹۶

چهل ستون ۲۳-۹۰-۹۱

« ح »

حسن آباء ۲۵۹

حوض ماهی ۸۴-۸۵-۲۹۷-۳۱۰

حویز ۱۷۸۵

حیجکتو ۲۰۹

« خ »

خراسان ۲۰، ۳۰، ۳۵، ۴۷، ۴۹، ۶۸، ۸۲

۸۹، ۹۴، ۹۶، ۹۷، ۱۰۰، ۱۰۵، ۱۰۸

۱۱۸، ۱۲۶، ۱۳۳، ۱۳۷، ۱۶۵، ۱۷۵

۲۱۵، ۲۲۸، ۲۳۸

خواجه ابوالولید ۱۰۹

خواجه طاقی ۱۰۹

خوار ۹۶-۱۰۹، ۲۶۶، ۲۸۷، ۳۳۲

خوارزم ۳۲-۹۶

خواف ۲۳۰

خوانچه باد ۱۰۹

خوانسار ۲۰۸

خیادوان ۱۰۹

خیاره ۱۷۴

« د »

دادیان ۱۶۱، ۲۴۶، ۲۶۲، ۲۹۶، ۳۱۳

داغستان ۱۶۰، ۲۷۰، ۲۷۲، ۲۷۳، ۲۷۴

۲۸۰

درگزین ۴۹

درون ۳۱۹

اسامی امکنه

سنان ۳۳۸۰۳۲۸۰۲۷۸۰۲۰۱۰۱۰۹۰۹۷

سمیر ۲۰۷۰۲۰۵۴۲۰۴۰ ۱۵۰۰۰ ۱۴۴

۲۹۵۰۲۹۰

سنقر ۲۲۷

سیاه چشمه ۱۴۴

سیستان ۱۰۳

سیاه کوه ۹۶

(ش)

شاقلان ۲۲۹

شال ۱۷۶

شاه داغی ۲۷۳

شمیران ۳۳۰

شوشتر ۶۰ - ۲۰

شهریار ۲۶۵

شیراز ۳۲۱-۲۱۴-۱۶۱-۱۵۰۰ ۱۴۴

شیر حاجی ۱۲۸

شیروان ۱۶۰۰ ۱۵۹۰۹۳۰۶۸۰ ۶۵۰ ۴۴

۲۷۳۰ ۲۷۲۰ ۲۰۷۰ ۱۷۲۰ ۱۶۱

۳۱۵

ص

صوفی ۱۰۹

ط

طاوس خانه ۲۴۹

طبس ۸۴

طبرستان ۲۷۲

طرق ۱۳۷

طهران ۳۳۳۰۳۳۲۰۳۲۰۰ ۱۷۳۰۳۶

«ع»

عیاس آباد ۱۵۸ - ۱۵۷۰ ۱۵۱

۲۷۰ ۲۶۱ ۲۲۵

عراق ۲۶۶ ۲۳۶

عربستان ۲۳۹ ۱۵۲ - ۶۳

علی آباد ۱۷۳

علوی همدان ۶۸

دزفول ۶۰-۲۰

دشتستان ۲۸۰-۴۸

دکن ۲۴۱

دلارام ۱۱۲

دلخک ۱۱۲

دماوند ۳۳۰-۱۷۳

دورق ۳۳۰۰ ۲۱۶۰۱۷۸۰۱۷۶-۶۲

دوکی ۲۵۲-۱۶۳

دولت آباد ۹۴-۷۷

ده چشمه ۲۹۸

دینور ۳۲۷

«ر»

روسیه ۱۵۹

ری ۳۲۸۰۲۶۹۰۲۶۳۰۱۱۴۰۷۶

«ز»

زاخو ۲۷۲

زار ۲۹۵۰۱۹۶۰۱۹۵۰۱۹۴۰۱۵۲

زاینده رود ۳۰۹۰۲۷۰۰۲۳۳۰۲۰۷۰۱۹۲۲

زمین داور ۱۳۴۰۱۲۷۰۱۱۸۰۱۱۲

زنجان رود ۶۲

«س»

ساری ۱۷۳

ساوه ۲۲

سبز کوه ۱۹۶

سبزوار ۱۱۲

سپاهان ۱۴۶-۱۴۴

سراب ۱۰۹

سرچشمه محمود کر ۱۵۲

سعادت آباد ۲۷۰

سفید آب ۲۸۷

سلطان میدانی ۶۲

سلطانیه ۶۲

سمخوط ۴۴

اسامی امکانه

۱۳۱ - ۱۳۲ ، ۱۳۳ - ۱۳۵ - ۱۵۰
 ۱۶۳ ، ۱۶۶ - ۱۶۷ ، ۱۷۲ - ۲۳۰
 ۲۵۲ ، ۲۹۲ ، ۲۹۴ ، ۳۱۹
 قوین سو ۱۵۹
 قیروان ۹۱
 قیطاق ۶۲ - ۲۷۲ - ۲۷۳
 « ک »
 کابل ۱۲۳ - ۱۳۳ - ۱۶۲
 کاخ ۴۳ - ۴۵ - ۹۵ - ۹۶ - ۲۸۹
 ۳۰۱ - ۳۰۴ - ۳۲۴
 کارنیل ۴۳ - ۴۵ - ۶۲ - ۹۵ - ۲۴۶
 ۲۹۶ - ۳۱۳
 کازرکا ۹۰۹
 کاشان ۱۸ - ۱۹ - ۲۰ - ۱۸۸ - ۲۶۳
 ۲۶۴ - ۳۱۰ - ۳۳۵
 کالیوش ۱۰۳
 کاله ۳۲۶
 کتل رخ ۱۹۵ - ۲۹۸
 کجرات ۲۵۱
 کربلا ۵۰
 کردستان ۲۲۷
 کرشک ۱۱۲ - ۱۱۳ - ۱۳۴
 کردگراتی ۱۴۴
 کرماپ ۹۶
 کرمان ۶۸ ، ۱۱۴ ، ۱۳۴ ، ۳۰۹
 کرمانشاهان ۱۸۲
 کسگر ۱۰۹ - ۳۱۰
 کلاب ۱۷۵
 محلات ۳۳۱
 کدیمان ۱۵۲ - ۱۹۴ - ۱۹۵ - ۱۹۶
 ۲۰۷ - ۲۹۷ - ۲۹۸ - ۳۱۰
 کومه ۱۹۵ ، ۲۴۰
 کوه ۲۰۶ ، ۲۰۷
 کوه کیلویه ۶۰ - ۶۵ - ۶۸ - ۱۱۴
 ۱۳۴ - ۱۶۵ - ۱۷۹ - ۱۹۰
 « گ »
 کازرون ۳۲۶

« غ »

غزنین ۳۰
 غورییا ۱۰۸

« ف »

فارس - ۳۳ - ۶۰ - ۲۱۴ - ۲۳۲
 ۲۵۲ - ۳۰۷ - ۳۱۹
 فراه ۱۰۳ - ۱۱۰ - ۱۱۱ - ۱۱۲
 ۱۶۲ - ۱۶۵ - ۱۸۳ ، ۲۳۹ ، ۳۲۶ - ۳۳۰
 فرح آباد ۱۶۱ - ۱۶۹ ، ۱۷۳ - ۱۸۸
 ۲۶۶ - ۲۶۷ - ۲۷۷ - ۲۸۸ - ۳۲۶
 فریدن ۲۳۵
 فیروز کوه ۱۶۴ - ۱۷۳
 فین ۲۶۴ ، ۳۲۵

« ق »

قرا باغ ۴۴ - ۱۶۰ - ۲۳۶ - ۲۴۸
 ۳۳۳ - ۳۳۴
 قران جانی ۱۷۳
 قزوین ۲۰ - ۲۱ - ۲۲ - ۲۳ - ۲۵
 ۲۷ - ۳۱ - ۳۶ - ۳۷ - ۳۹ - ۵۴
 ۵۶ - ۶۹ - ۹۸ - ۱۷۲ - ۱۷۳ - ۱۷۴
 ۱۷۶ - ۱۷۷ - ۱۸۴ - ۱۸۵ - ۱۸۸
 ۲۱۷ - ۲۳۴
 قنقاز ۱۵۹
 قلبرو علیشکر ۸۰ - ۱۰۷ - ۱۱۴ - ۳۰۷
 قلعه اسلام آباد ۲۸۸
 قلعه شاه آباد ۲۸۸
 قلعه نصر آباد ۲۸۸
 قم ۲۰ - ۲۲ ، ۵۶ - ۱۸۵ - ۱۸۶
 ۲۶۳ - ۲۹۶
 قمصر ۳۲۵
 قندهار ۲۰ - ۲۹ - ۳۰ - ۸۹ ، ۹۲
 ۹۳ - ۹۷ - ۹۸ ، ۱۰۲ - ۱۰۵ - ۱۱۴
 ۱۱۸ - ۱۲۲ - ۱۲۵ - ۱۲۶ - ۱۲۹

اسامی امکنه

مکه ۳۲ - ۳۳

ملتان ۱۶۳

میانکاله ۲۷۷ - ۲۷۸

میننه ۲۰۹

« ن »

نارین قلعه ۶۳

نجف ۵۰

نخچوان ۴۹ - ۲۱۱

نسا ۲۰ - ۲۱۵

نصر آباد ۲۲۵ ، ۳۰۱ ، ۳۰۹

نظر ۲۷۷ ، ۳۴۳

قلعه نوذر ۴۴

نیشابور ۴۸ ، ۷۷ ، ۱۰۴ ، ۱۰۶ ، ۱۰۷

۱۱۴ ، ۱۸۳

« و »

وان ۶۳

ورتون ۸۸

ولکا ۱۵۹

« ه »

هت بهشت ۹

هرات ۸۹ ، ۱۰۳ ، ۱۰۸ ، ۱۰۹ ، ۱۳۳

۱۳۳ ، ۱۸۳ ، ۲۲۹

هراترود ۱۰۹ ، ۳۰۰

هزار جریب ۱۶۳ ، ۴۷۷ ، ۳۱۸

همدان ۴۹ ، ۸۹ ، ۹۳ ، ۲۸۰

همایون تپه ۱۷۰ ، ۲۸۲

هندوستان ۲۲ ، ۲۹ ، ۳۰ ، ۷۵ ، ۸۴

۸۵ ، ۸۷ ، ۹۵ ، ۱۰۶ ، ۱۱۶ ، ۱۲۱

۱۲۳ ، ۱۲۴ ، ۱۴۵ ، ۱۳۲ ، ۱۵۰

۱۶۲ ، ۱۶۳ ، ۱۶۶ ، ۱۷۸ ، ۱۹۲

۴۱۵ ، ۲۳۰ ، ۲۹۰

هیرمند ۱۳۱ ، ۱۶۵

« ی »

یزد ۸۴

کیرآباد ۲۷۰

کرجستان ۳۱ - ۴۳ ، ۴۴ - ۴۵ ، ۶۲

۹۵ - ۹۶ ، ۱۰۳ - ۱۰۹ ، ۱۹۹ - ۲۱۹

۲۴۷ - ۲۴۸ ، ۲۸۸ - ۳۰۲ ، ۳۱۳

کرماب ۲۸۷

کیلان ۱۶۱ - ۱۸۷ ، ۲۷۷

بیه پس و بیه پیش ۱۸۳ - ۳۳۴

« ل »

لار ۲۱۶ - ۲۳۲ ، ۲۵۱ - ۳۲۸ - ۳۲۹

۳۳۰ - ۳۳۲

لاچیر قیا ۶۳

لرستان ۶۰ - ۹۷ ، ۱۱۱ - ۱۸۱

۱۸۲ - ۲۳۶

لکی ۱۱۴ ، ۱۲۷ ، ۱۲۸

لنجان ۲۹۵

لوری ۲۱۶

« م »

ماروچاق ۲۲۷

مازندران ۸۲ - ۱۵۴ ، ۱۵۷ - ۱۶۲

۱۶۷ - ۱۶۸ ، ۱۷۳ - ۲۵۴ ، ۲۶۳

۲۶۶ - ۲۶۷ ، ۲۶۹ - ۲۷۷ ، ۲۸۷

۳۱۸ - ۳۲۳ ، ۳۲۷

محمدیه ۲۰۸

محمود کر ۲۰۷

مخور ۲۶۵

مزوح ۱۵۲ - ۱۶۴ ، ۱۹۵ - ۱۹۶ ، ۲۹۸

مرو ۳۴ - ۶۲ ، ۷۶ - ۸۹ ، ۲۰۱ - ۲۳۸

مدینه ۳۹

مسکو ۱۱۵

منگ ۲۱۶

مشهد اقدس ۳۴ ، ۴۷ ، ۴۸ - ۶۲ ، ۷۶

۷۷ - ۸۲ ، ۸۹ - ۱۰۲ ، ۱۰۴ - ۱۰۵

۱۰۶ - ۱۰۷ ، ۱۰۸ - ۱۲۹ ، ۱۳۷

۱۸۱ - ۲۱۵

الف	سطر	غلط	صحیح	ب	سطر	غلط	صحیح
الف	۱۰	اصل	اصیل	۱۱۸	۱۱	امتثال	امثال
ب	۲۳	مواریث	مواریث	۱۳۲	۶	سعید	سعید
۵	۳	خونخوری	خونخواری	۱۴۰	۱۳	صفائی	صفاتی
و	۷	پادشاهی	پادشاهی	۱۴۷	۸	کره	کره
«	۱۴	ناروانی	ناروانی	۱۶۲	۲	باسید	باستدعی
«	۱۴	دفاع	دماغ	۱۷۴	۱۰	انر	انر
۴	۹	تماثل	تماثل	۱۷۵	۱۷	چاشنی	چاشنی
۶	۲۳	جائز ان	جائز ان	۱۷۹	۲۰	مقائله	مقائله
۹	۱۵	پذیرا	پذیرای	۱۸۵	۲۶	آشی	آتشی
۱۱	۱۸	مزاج	مزاج	۲۰۳	۵	بش الرار	بش انقرار
۱۳	۹	کیفت	کیفت	۲۰۹	۱۷	بی تل	بی نیل
۱۷	۱۶	اعتدل	اعتدال	۲۱۴	۷	حین	حین
۱۷	۲۲	آناق	آفاق	۲۷۶	۴	تعاف	تعاقب
۲۰	۲۲	معصونه	معصومه	۲۹۰	۱۸	بخصی	بخصی
۲۰	۲۴	ذاتی	ذاتی	۳۱۵	۱۹	نهذا	لهذا
۲۵	۱۸	ذاتی	ذاتی	۳۳۱	۲۱	الفان	ایقان
۲۷	۱۷	صید	صید	۳۳۱	۲۴	بنری	بنیروی
۳۰	۱۸	معدود	مسعود	۳۳۱	۲۴	اسنان	آستان
۳۸	۱۰	مشروبات	مشروبات	۳۳۲	۲	رایاب	رایات
۴۳	۲۱	انایت	انایت	۳۳۴	۱	فرست	فرست
۴۹	۱	خراسن	خراسان	۳۳۴	۵	ورات	ورات
۵۳	۲۳	الا	الی				
۵۸	۱۸	ابنکونه	ابنکونه				
۷۴	۲۲	ترود	ترود				
۷۶	۱۷	سلطانت	سلطانت				
۸۰	۷	برتو	برتو				
۸۴	۲۱	جبین	جبین				
۸۸	۱۴	یوست	یوسف				
۸۹	۲۱	معاصر	مآثر				
۹۱	۱۰	همچون	همچون				
۹۱	۱۰	شیران	قیروان				
۹۲	۱۴	سیهر	سپهر				
۹۲	۱۷	دیدوران	دیدوران				
۹۲	۱۹	ترود	ترود				
۹۸	۲۱	ینایش	نیایش				

نهر سنت بعضی از نشریات
کتابفروشی داودی اراک

زندگانی حضرت امیر عالیہ السلام - تالیف آقای خدیو

دوره سه جلد

تاریخ کامل شهرستان اراک در سه جلد آه جلد اول آن بطبع رسیده

و جلد دوم تحت طبع است

اراک - کتابفروشی داودی

محل فروش - تهران - کتابفروشی ابن سینا - کتابفروشی امیر کبیر

بازار بین الحرمین - آقا سید جعفر دادی

حق چاپ محفوظ - ۱۳۳۰ شمسی